



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

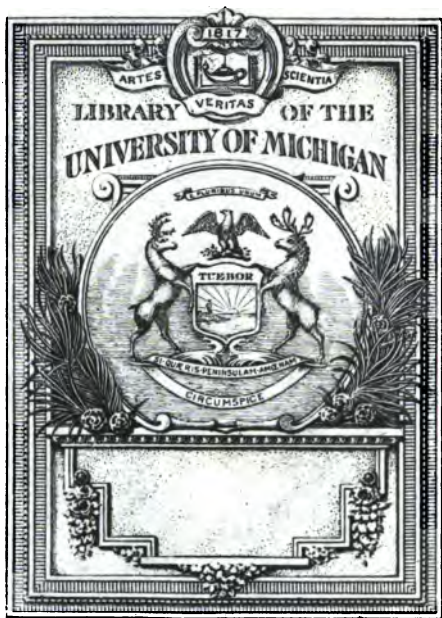
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

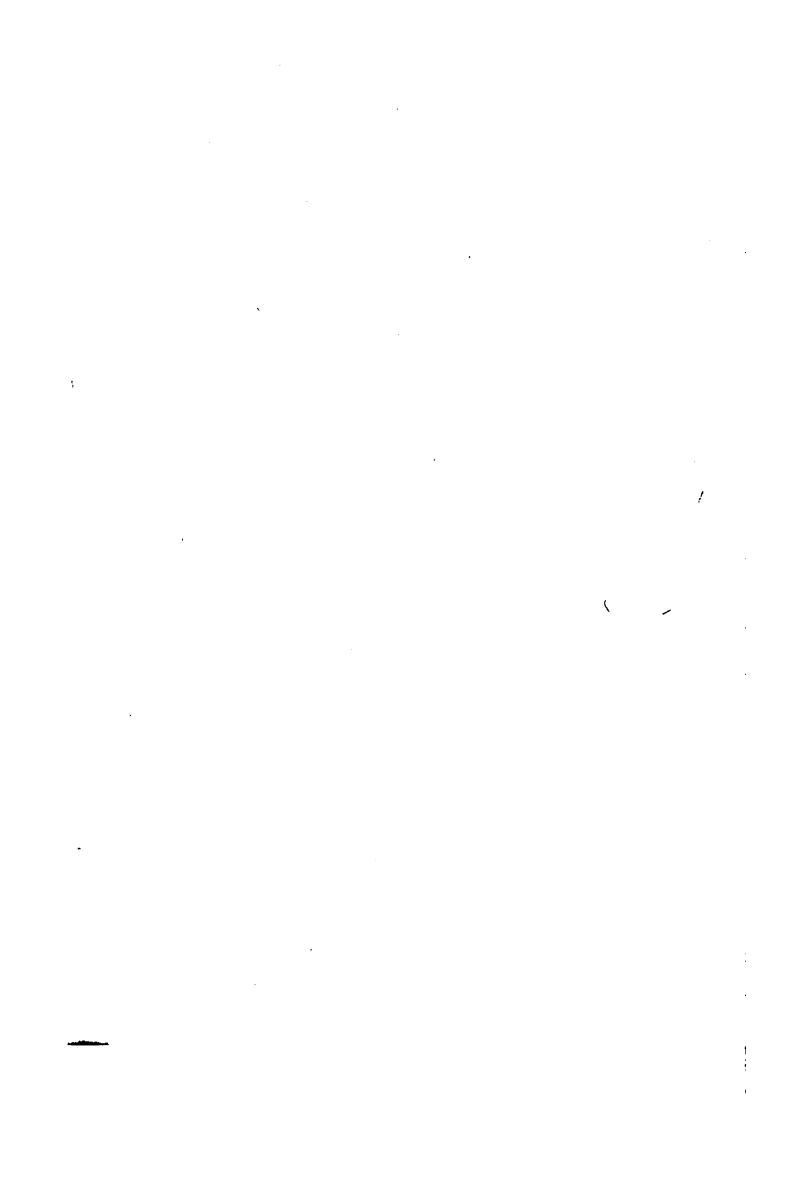
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>



BS.

196:

.184.





UN

NOVUM TESTAMENTUM
GRAECE

cum

apparatu critico

ex

editionibus et libris manu scriptis
collecto.

—
Editio secunda.

Ed. Dr. Eberhard Nestle
—*—

STUTTGART

Privilegierte Württembergische Bibelanstalt

1899.

Druck der Stuttgarter Vereins-Buchdruckerei.

Manualis praesens editio Novi Testamenti Graeci pro
amento habet praecipuas illas recensiones quae nostro
ulo elaboratae sunt, Tischendorfianam et West-
t-Hortianam; quibuscum coniungebatur Nⁱ Tⁱ Grⁱ
io. quam R. Fr. Weymouth evulgavit. E lectionibus
antibus quae duobus placebat, in textum recepta est.
in margine reposita. Ibidem, inde ab Actis Aposto-
um omnes lectiones sunt collectae, quae recensione a Ber-
Weiss inceptae propriae sunt.

Conferebatur textus Tischendorfianus, siglo T notatus, —
lecta multis in locis ipsa Tischendorffii editione octava
ica maiore (Lipsiae 1869.72, siglum Ti) — secundum ex-
lar editionis minoris ab Oscar de Gebhardt curatae
tium emissae), quod postea typothetarum manibus inservie-
1); textus Anglorum (H) ad editionem minorem, mensi
obri 1895 reimpressam, adhibitis ceteris eiusdem recensione
pressionibus (Dec. 1881, Aug. 1890; May 1885) 2). De Wey-

1) Novum Testamentum Graece ex ultima Tischendorffii
ensione edidit Oscar de Gebhardt. Editio stereotypa
or tertium emissam, Lipsiae, Tauchnitz 1895.

2) The New Testament in the original Greek. The Text
vised by Brooke Foss Westcott D.D. and Fenton John
thony Hort D.D., London and Cambridge, Macmillan
5, 618 pp. Prima impressio: Cambridge and London May
86. Prima impressio maioris editionis Cambr. and London
ay 1881) Dec. 1881, secunda Aug. 1890, tertia Jan. 1898.
a forma bibliopola textum impressit London 1895 (542 pp.).

mouth (R)³⁾ et Weiss (W)⁴⁾ praeter titulum nil subiungendum est.

Omnes harum editionum differentiae, quae alicuius momenti videbantur, receptae sunt; negligebantur minutiora, ut *ν ἐφελκυστικόν*, *οὕτως* et *οὕτω* (plerumque), differentiae orthographicae quoad *ι* subscriptum⁵⁾, litteras initiales⁶⁾, aspirationem⁷⁾ et accentuationem⁸⁾ in nominibus propriis et

³⁾ The Resultant Greek Testament exhibiting the text in which the Majority of Modern Editors are agreed and containing the readings of Stephen (1550), Lachmann, Tregelles, Tischendorf, Lightfoot, Ellicott, Alford, Weiss, the Bâle edition (1880), Westcott-Hort and the Revision Committee by Richard Francis Weymouth ... Cheap edition. London, Elliot Stock 1892. XIX. 642.

⁴⁾ Das Neue Testament. Textkritische Untersuchungen und Textherstellung von D. Bernhard Weiss. Erster Theil: Apostelgeschichte. Katholische Briefe. Apokalypse. Leipzig, Hinrichs 1894. Zweiter Theil: Die paulinischen Briefe einschliesslich des Hebräerbrief 1896. (Prodiit impressio sine disquisitionibus criticis)

⁵⁾ Scripsimus cum H *ζῶον*, *Ἡρώδης* etc., *εἰκῆ*, *κρουφῆ*, *λάθρα*, *πάντη*, contra H *ἀγαπᾶν*, *ζῆν* etc.

⁶⁾ a) H scribit *χριστός* et *κύριος* (non X et K) in vocativo et post articulum, exceptis locis L 23,2 *χριστὸν βασιλέα*, 2 K 3,18 *ἀπὸ κυρίου πνεύματος*. R ubique *Χρ.* et *Κύριος*.

b) HR: *Ἄγρός* (et *Χωρὸν*) *Αἵματος* (sed Act 1,19 R *αἵματος*), *Ἄγρός τοῦ Κεραμέως*, *Ἄπλιον Φόρον*, *Ἀρείον Πάγον*, *Κρανίον Τόπος* (etiam T *Κρανίον* J 19,17, e contra *κρανίον* Mt 27,33 Mc 15,22) *Νέαν Πόλιν*, *Τριῶν Ταβερῶν*, *Ὠραίαν Πύλην* (sed R cum TW *πόλην*).

7) H: *Ἄβελ*, *Ἄγαρ*, *Ἀδραμυνητός*, *Ἀδρίας*, *Ἀκελδαμάχ*, *Ἀλφάιος*, *Ἀνανίας*, *Ἄννα*, *Ἄννας*, *Ἀρέτας*, *Ἀρμαθάια*, *Ἐζεκίας*, *Ἐμμώρ*, *Ἐνώχ*, *Ἐσρώμ*, *Ἐῦα*; e contra *Ἐβραῖος*, *Ἡλείας*, *Ἡσαῖος*, *Ἱερεῖχώ*, *Ἱερεμίας*, *Ἱεροσόλυμα*, *Ἱερουσαλήμ* (Ἱερ. et W contra consuetudinem Ap 21,16). Nonnulla notata sunt.

⁸⁾ H scribit *Ἀββά*, *Γαββαθά*, *Γολγοθά*, *Κανά*, *Κορβάν*, *Ῥαμά*, *Σινά*; ceteri — *ā*.

communibus ⁹⁾, vocalismum ¹⁰⁾, divisionem vocum ¹¹⁾, diaeresim ¹²⁾.

Sigla in exscribendis variantibus adhibita sunt haec:

+ : addit, addunt

- : omittit, omittunt

pr : praemittit, praemittunt

H : Textus Westcott-Hortianus

\mathcal{X} : lectio textualis, ubicumque lectio marginalis cum textu nostro exacte congruit

h lectio marginalis

h^r lectio reiecta notabilis (ex appendice)

-|h^r| v| h^r -| | lectio quam Westcott-Hort occidentalem („western“) appellant et his signis -| | includunt

h^b lectio in suspicionem vocata; additur +, ubicumque Westcott-Hort errorem primum praesupponunt

[] unci duplicati antiquissima additamenta notant

RTTⁱW vide supra

HRT uncis [] includunt verbum vel verba, de quibus recipiendis dubitant; in apparatu nostro sigla uncis inclusa sunt; exempli gratia

Mt 1,24 [o] : R—T significat: T omittit vocem *ó*, quam R sine uncis, H uncis inclusam in textu habet

Mt 15,14 *τυφλων* : [h]— \mathcal{X} Westcott-Hort omittit in textu vocem *τυφλων* a RT praebitam, sed habet in margine uncis inclusam; similiter de versibus; cf. Mt 12,47 etc.

⁹⁾ H praefert *κῆρυξ. κηρύξαι; σνρίων, σνρίονσιν; σνντετριφ-θαι* (et R); *μύγμα* (R) *σπίλος* (E 5,17 R l W i. 2 P 2,13 R i W l) *στύλος, ψύχος; δέσμαι*; non amplius *έντος* (Mt 23,26); *Ti μύλον* (T *μύλον*); W *θλίψις*, interdum *κρίμα*.

¹⁰⁾ HT praeferunt *ει* in *Ἡλειας, Ἰερειχώ, Ἰσραηλειτης, Σαμάρεια, Σαμαρειτης*; differentia in *δουλλα, ἐριθια, παιδια, Καισαρια, Λαοδικια* plerumque notatur.

¹¹⁾ Scripsimus cum H *ἀρά γε, εἰ γε, καί γε, εἰ πως, μή πως, μή ποτε (μήποτε* H Mt 25,9; *εἰ περ* H 2 K 5,3 in margine), *μή που, διὰ παντός, διὰ τί, ἵνα τί*; W praefert etiam *τοιτέστιν*.

¹²⁾ H scribit *ι* et *υ* (non *ϊ* et *ϋ*) e. gr. in *Ἀχαλα, Βηθσαιδάν, Γαῖος, Ἡσαίας, Καιάφα, Καλυ, Μωουσήs, Ναλυ; πρωί, πρωινός, δεικνόμενος, διασχυρίζεσθαι*; sed *Ἀχαϊκός, Ἐβραῖστι, Πτολεμαῖs, πρόμιος*.

2) Praeter has editionum discrepantias in margine inferiore additae sunt aliae lectiones e codicibus manu scriptis petitae, quoad Evangelia et Acta in primis, nec tamen omnes e codice Cantabrigiensi. Non nullas huius codicis singularitates iam Westcott-Hort inter lectiones reiectas notabiles receperant et signis -|- distinxerant; erunt qui hanc vel illam pro genuina habendam esse censebunt. Non ita quoad lectiones ad epistolas (Paulinas) et Apocalypsim congestas. Omnes tamen ad verum textus sensum perquirendum utiles esse possunt. Haustae sunt ex apparatus critico editionis Tischendorfianae octavae; pleraeque codicibus Graecis innotunt, vix una et altera testimonio versionum antiquissimarum, ut Ap 18,17 mare = ποριος pro τοπος, Lc 16,19 cui nomen Phinees. Additamenta aperta, ut Tt 1,9.11 facile recognoscuntur.

3) In margine exteriori congesti sunt

- a) omnes loci paralleli, qui editionem Germanicam : „recognitam“ illustrent
- b) loci similes e Vetere Testamento apud H et T in appendice collecti
- c) haud pauci novi.

Additur LXX si non hebraicus textus, sed graeca versio alluditur, ut L 1,41.

Exterior impressionis forma (litterae pinguiores, strophicae, pericopae) in primis editionem Westcott-Hortianam sequitur. Versus ad Bengelii exemplum signo | distinguuntur, ubicumque initium ex interpunctione non cognoscitur. Numerantur ut apud HR secundum editionem Stephanicam anni 1551, i. e. primam, in quam introducti sunt; dolendum, posteriores, TW quoque, interdum ab illa recessisse.

Reliqua per se clara erunt.

[Ulmae, Febr. 1898.]

Divenditis exemplaribus primae impressionis prodit haec secunda editio, in qua menda sublata et in apparatus inferiore paucissima addita sunt (cf. Mt 8,5.9; Act 12,17); textus divisio mutata est Act 9,30.31. Maulbronnae, Oct. 1898. Eb. Nestle.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ 1

Κατα Ματθαιον 1
Κατα Μαρκον 84
Κατα Λουκαν 138
Κατα Ιωαννην 230

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ 297

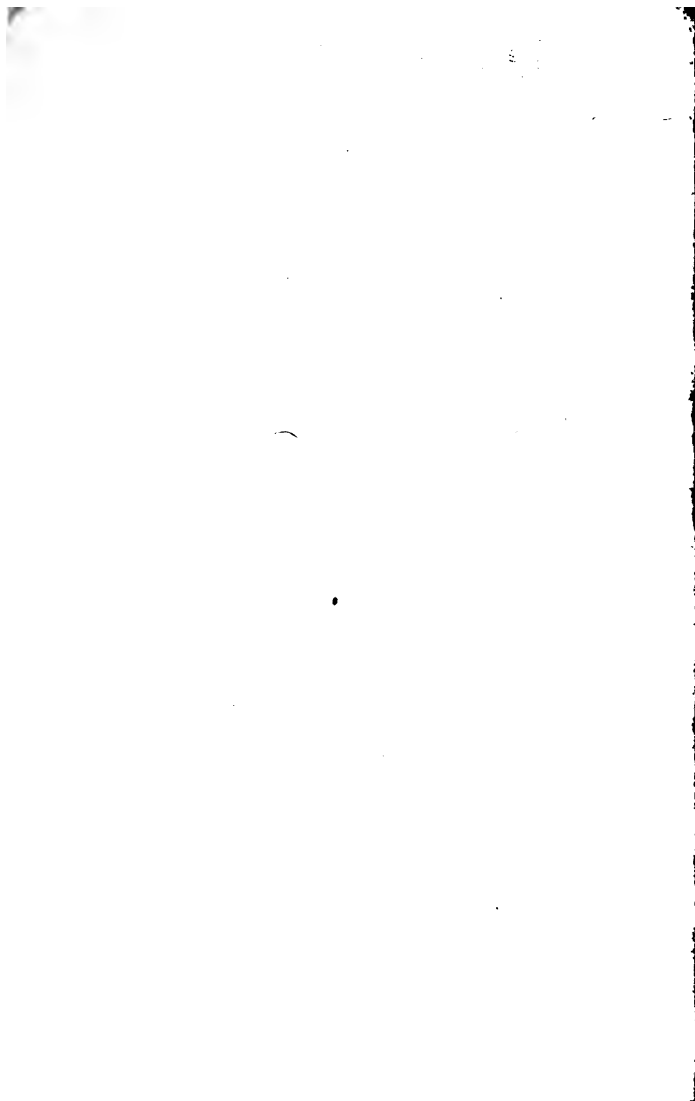
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ 391

Προς Ρωμειους 391
Προς Κορινθιους α' 426
Προς Κορινθιους β' 457
Προς Γαλατας 479
Προς Εφεσιους 489
Προς Φιλιπησιους 501
Προς Κολασσας 508
Προς Θεσσαλονικεις α' 516
Προς Θεσσαλονικεις β' 523
Προς Τιμοθεον α' 527
Προς Τιμοθεον β' 535
Προς Τιτον 542
Προς Φιλημονα 546

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ 548

Πετρον α' 548
Πετρον β' 557
Ιωαννου α' 563
Ιωαννου β' 572
Ιωαννου γ' 574
Προς Εβραιους 575
Ιακωβον επιστολη 600
Ιουδα 609

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 612



ΚΑΤΑ ΜΑΘΘΑΙΟΝ

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυεὶδ 1
 οῦ Ἀβραάμ.

Ἀβραάμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαάκ, Ἰσαάκ δὲ ἐγέν- 2
 νησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν

καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν 3
 τὸν Φαρέσ καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρέσ

δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσράμ, Ἑσράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν 4
 Ἰσραήλ, Ἰσραήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμινά-

δὰβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέν- 5
 νησεν τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοές

καὶ τῆς Ραχάβ, Βοές δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωβηθ ἐκ τῆς 6
 Ρούθ, Ἰωβηθ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, Ἰεσσαί δὲ

ἐγέννησεν τὸν Δαυεὶδ τὸν βασιλέα. Δαυεὶδ δὲ ἐγέν- 7
 νησεν τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομῶν

δὲ ἐγέννησεν τὸν Ῥοβοάμ, Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν 8
 Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσάφ, Ἀσάφ δὲ ἐγέν-

νησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν 9
 Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀξείαν, Ὀξείας δὲ

ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν 10
 Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκιάν, Ἐζεκιίας δὲ

ἐγέννησεν τὸν Μανασσή, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν 11
 Ἀμώς, Ἀμώς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσειάν, Ἰωσειας δὲ

ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ

Ἐ ευαγγελιον κ. Μ. 1,8 Ἡ Ἑσραμ 8 εγεννησεν 8^ο: h^r+ τον
 οζιαν, Οχοζιαν δε εγεννησεν τον Ιωας, Ιωας δε εγεννησεν
 Ἡ Αμασιαν, Αμασιαν δε εγεννησεν 9 Ἡ Ιωαθαμ, Ιωαθαμ |
 Αζαζ 9.10 Ἡ Ἐζεκ. 11 εγεννησεν: h^r+ τον Ιωακειμ,
 ακειμ δε εγεννησεν

1,7 Αβιουδ 7.8 Ασα 10 Αμων

1-17:
 L 3, 23-28.
 1 Chr 17,11.
 Gn 22,18.

Gn 21, 3.12;
 25,26; 29,25;
 49,10.
 1 Chr 1,24.

1 Chr 2,6.9.
 Gn 38, 29.30.
 Rth 4,18-22.
 1 Chr 2,10 s.

Rth 4,18-17.

2 Sm 12,24.

1 Chr 3,10-16.

- 1 Chr 3,17. 12 ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλώνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ.
 Esra 3,2. 13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιοῦδ, Ἀβιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακεῖμ, Ἐλιακεῖμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδώκ, Σαδώκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχειμ, Ἀχειμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιοῦδ, Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.
 17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυειδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλώνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες.

- L 1,35. 18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν· ὁ μνηστευθεὶς τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς ἐρέθη ἐν γαστρὶ αὐτῆς, ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνομιῶν ἀνὴρ, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν διεκδικεῖν, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου κατέβη εἰς αὐτὸν λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυειδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου τὴν γάρ ἐν αὐτῇ γεννηθῆν ἐκ πνεύματος ἁγίου. τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτόν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν.

L 1,31; 2,21. 21
 Act 4,12.

Is 7,14. 22

18 Η [ΙΗΣΟΥ] ΧΡΙΣΤΟΥ, ἡ χριστοῦ Ἰησοῦ |
 γεννησις 20 Κ Μαρίας

18 Ἰωσηφ, ὁ μνηστευθεῖσα παρθένος Μαριαμ ἐγέννησεν
 τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν

κληρωθῆ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προ-
φῆτου λέγοντος·

Ἐξέτι καὶ τέξεται υἱόν, 23

καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ,

ἅτιν μεθερμηνεύομενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός.

Οἱ δὲ [ὁ] Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν 24

προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ παρ-

ἔθεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν 25 L 2,7.

ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα

Ἰησοῦν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰου- 2 L 2,1-7.

δαίας ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι

ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα ἵνα 2 Nu 24,17.

ἰδοῦσιν αὐτόν· ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαί-

ων· ἰδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ,

καὶ ἠθέλομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ βα- 3

σιλεὺς Ἡρῴδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα

ἐταράχθη αὐτοῦ, καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς 4

καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν

ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ἐν 5 Mch 5,1.

Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ

Ἰερμίου τοῦ προφήτου·

καὶ σὺ, Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, 6

οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα·

καὶ σὺ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος,

καὶ ὁστίς ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

Ὅτε Ἡρῴδης λάθρᾳ καλέσας τοὺς μάγους 7

ἠρώτησεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου

αὐτοῦ, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ εἶπεν· 8

ὅταν εὕρητε ἐξετάσατε ἀκριβῶς περὶ τοῦ παιδίου·

[οἱ] : R—T 25 H [οὗ] | h^r τον υιον [αυτης]

αυτοτοκον 2,6 T σὺ Βηθλεέμ,

καλεσεις 2,4 — παρ αυτων 6 B. της Ιουδαίας

- ἐπὶ δὲ εἴδητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ
 9 ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τῆς βασιλείας ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστέρ, ὃν εἶδεν ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς ἕως ἐλθῶν εἰσθῆναι
 10 ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. ἰδόντες δὲ τὸν ἀστὲρ
 Pa 72,10,15. Is 60,6. 11 ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν
 12 αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάνειν πρὸς Ἡρώδη δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν
 13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· ἐγερθὶ παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἰπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ
 14 ἀπολέσαι αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
 Hos 11,1. 15 Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου
 16 Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν τοῖς περὶ αὐτῆς ἀπὸ διετούς καὶ κατωτέρως κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων
 Jr 31,15. 17 τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος·
 Gn 35,19. 18 φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς·

11 τους θησ.: h^r τας πηρας
 18 B Ραμᾶ

13 h κατ οναρ εφθ

11 τον παιδα, ιι. 18. 14. 20. 21. 17 ρηθεν: + υπο κυρι
 18 κλαυθμος: pr θρηνος και

Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς,
 και οὐκ ἤθελεν παρακληθῆραι, ὅτι οὐκ εἰσίν.
 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος 19
 ῥίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ
 ἰγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον και τὴν 20 Ex 4,19.
 ἑτέρα αὐτοῦ, και πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ· τεθνή-
 κων γάρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.
 Δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον και τὴν μη- 21
 ῥα αὐτοῦ και εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ. ἀκού- 22
 ῶν δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντι-
 πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελ-
 χηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς
 μέρη τῆς Γαλιλαίας, και ἔλθὼν κατέκησεν εἰς 23 L. 1,26; 2,39.
 ἑν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν Is 11,1; 53,2.
 ἐ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται. J 1,46.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις παραγίνεται 3 1-12 :
 Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ Mc 1,1-8.
 τῆς Ἰουδαίας, ἰ λέγων μετανοεῖτε ἡγγικεν γάρ ἡ 2 L 3,1-18.
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθὲς 3 L 1,13.
 ἐ Ἡσαίου τοῦ προφήτου λέγοντος· 4,17.
 5 Is 40,3.
 6 J 1,23.

φωνῆ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
 Ἰωάννης δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχεν τὸ ἐνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ 4 2 Rg 1,8.
 κάμων καμήλου και ζώην δερματίνην περὶ τὴν
 ῥιν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες και μέλι
 ῥιον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱεροσόλυμα 5
 και πᾶσα ἡ Ἰουδαία και πᾶσα ἡ περιχώρος τοῦ Ἰορ-
 δανου, και ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὅπ' 6
 αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἴδὼν 7 23,33.
 πολλοὺς τῶν Φαρισαίων και Σαδδουκαίων ἐρχο-
 μους ἐπὶ τὸ βάπτισμα εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα
 ὀφθῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελ-

23 T Ναζαρεθ

3,7 βαπτισμα: + αυτου .

- 8 λούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρπὸν ἀξιον
 R 2,28.29; 4,12. J 8,35.39. 9 μετανοίας· ¹καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα
 ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται
 ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείραι τέκνα·
 L 13,7-9. 10 Ἀβραάμ. ἤδη δὲ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τοῦ
 δένδρου κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
 J 1,26.27.33. 11 πὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. ἔτι
 Act 1,5. μὲν ὑμᾶς βαπτίζω ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ
 13,30. 12 ὕμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ· οὗτο
 πύρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλμυρα
 αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπὸ
 13-17: 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
 Mc 1,9-11. L 8,21.22. J 1,31-34. 14 ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτιστοῦ
 14 τισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων·
 ἐγὼ χρειᾶν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ τί
 15 ἔρχῃ πρὸς με; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε
 πρὸς αὐτόν· ἄφες ἄρτι· οὕτως γὰρ πρέπειν ἕσθαι
 ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίηκε
 16 αὐτόν. βαπτισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ
 τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἠνεφύχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ
 εἶδεν πνεῦμα θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περισσευούσαν
 17,5. 17 ἕρποντον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρα-
 νῶν λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπῶμενος,
 1-11: 1 ὃς ἐν ᾧ εὐδόκησα.
 Mc 1,12.13. L 4,1-13. H 4,15. 4 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἐρημον ὑπὸ
 Ex 34,28. 1 Rg 10,8. τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου
 Gn 3,1-7. 2 καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας
 3 τεσσαράκοντα ὕστερον ἐπέλευσεν. καὶ προσελθόντων αὐ-
 τῶν

12 αποθηκην: h+ αυτου 15 προς αυτον: K αυτω
 fin h^r+ et cum baptizaretur, lumen ingens circum
 fulsit de aqua, ita ut timerent omnes qui advenerant
 16 ηνεωχθ.: T ανεωχθ., h+ αυτω 17 h μου, ο αγαπητος
 εν | T ηνδοκησα 4,1 H [o] 2 T και τεσσαρ. νυκτ.

πειράζων εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ
 αἱ οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. ὁ δὲ ἀπο- 4 Dt 8,8.
 κρινθεὶς εἶπεν· γέγραπται· οὐκ ἐπ' ἄρτων μόνω
 ζῆται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκ-
 περευμένῳ διὰ στόματος θεοῦ. Τότε παραλαμ- 5 Mt 27,53.
 βει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἅγιαν πόλιν, καὶ
 ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερόγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ 6 Ps 91,11,12.
 εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν
 ἑαυτῶν γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐν-
 τεικται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἁροῦσίν σε,
 καὶ οὐκ ἐπιτρέψουσιν ἵνα προσκλύθῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
 ὁ δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκ- 7 Dt 8,16.
 πειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. Πάλιν παρα- 8
 κινθεὶς αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν,
 καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ
 κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· 9
 πάντα σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς
 μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὑπάγε, σατανᾶ· 10 Dt 8,13.
 γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις
 καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφῆκιν αὐτὸν 11 J 1,51.
 ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσήλθον καὶ
 ἔσθον αὐτῷ.
 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη ἀνεχώρησεν 12 Mt 12-17;
 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέθ 13 Mc 1,14.15.
 καὶ ἔβη εἰς Καφαρναούμ τὴν παραθα- L 4,14.15.
 λάσσαν ἐν ὄρτοις Ζαβουλών καὶ Νεφθαλεὶμ· ἵνα 14 Is 8,28; 9,1.
 πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου
 ἐργασίας·
 ἡ γῆ Ζαβουλών καὶ ἡ γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης, 15
 ἡ γῆ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,¹ ὁ λαὸς ὁ 16
 καθήμενος ἐν σκοτίᾳ φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημέ-
 ροις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

4 εἶπε: Η εἶπον 10 υπαγε: h^r+ οπισω [μου] 16 Τ σκοτει

- 3,2. 17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγει
μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 18-22: 18 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γα-
Mc 1,16-20. λαιᾶς εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον
L 5,1-11. Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλε-
τας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ
ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ
ἐγὼ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως
ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ ἔπειτα εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς,
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ
Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκ-
ἔλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον
καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- Mc 1,39. 23 Καὶ περιῆγεν ἐν ὄλῃ τῇ Γαλιλαίᾳ, διδάσκων
L 4,15,44. ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέ-
λιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπειῶν πᾶσαν νόσον
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπηλθὼν
Mc 6,55. ἠνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποιη-
λαῖς νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, δαιμονι-
ζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ
Mc 3,7,8. ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως
L 6,17-19. καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος·
καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσῆλθαν αὐτῷ μαθηταὶ
c 5-7: 2 μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ
L 6,20-49. ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων·
Is 57,15. 3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

17 h— μετανοεῖτε εἰ γὰρ
5,1 H [αὐτῶ]

24 συνεχομ.: T+ κ

- κάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακλη- 4 Ps 126,5.
Is 61,2.
Ap 7,17.
 σονται.
 κάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν 5 Ps 37,11.
 τὴν γῆν.
 κάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιο- 6
 στήν, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
 κάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. 7 Jc 2,18.
 κάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν 8 Ps 24,4; 51,12.
1 J 3,2,3.
 θεὸν ὄψονται.
 κάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι [αὐτοὶ] υἱοὶ θεοῦ 9 H 12,14.
 κληθήσονται.
 κάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι 10 1 P 3,14.
 τῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 κάριοι ἔστε ὅταν ὀνειδίωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν 11 1 P 4,14.
 καὶ εἰπωσιν πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι
 περ ἐμοῦ. χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς 12 Jc 5,10.
H 11,33—38.
 τῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν
 οἱ προφῆται τοὺς πρὸ ὑμῶν.
 Ὑμεῖς ἔστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας 13 Mc 9,50.
L 14,34,35.
 φραθῆ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει
 εἰ μὴ βληθὲν ἔξω καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν
 ἀνθρώπων. Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. 14 J 8,12.
 ὅταν κείνηται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·
 πῶς καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ 15 Mc 4,21.
 μύδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει
 ἡ πόλις τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς 16 H 5,8,9.
1 P 2,12.
 τῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν
 τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν
 ὅτι ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον 17 3,15. R 3,31;
10,4.
 καὶ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι ἀλλὰ
 πληρῶσαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ 18 L 16,17; 21,33.

4.5 h^r † T 5.4 9 T— [αυτοι] 11 T διωξουσιν 13 T
 α. dia

11 — ψευδόμενοι | εμου : δικαιοσυνης 12 προ υμων :
 παραχροντας

- ο οὐρανός και ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία
 μή παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γέν-
 Je 2,10. 19 ται· ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων
 τῶν ἐλαχίστων και διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπου
 ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
 ὃς δ' ἂν ποιήσῃ και διδάξῃ, οὗτος μέγας κλη-
 20 θήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. λέγω γὰρ
 ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη
 Ex 20,18; 21,12. 21 πλεῖον τῶν γραμματέων και Φαρισαίων, οὐ μὴ
 Lv 24,17. εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἕκου-
 Dt 17,8. σατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύσεις·
 1 J 3,15. 22 δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ
 λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἶπῃ
 ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρῷ
 ὃς δ' ἂν εἶπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν
 Mc 11,25. 23 τοῦ πυρός. ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου
 ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκει μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελ-
 24 φός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου
 ἐμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, και ὑπάγε πρὸς
 τον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, και τότε ἐλθὲ
 6,14.15; 18,35. 25 πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. ἴσθι ἐννοῶν τῷ ἀντιδίκῳ
 L. 12,58.59. σου ταχὺ ἕως ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ
 μή ποτέ σε παραδῶ ὁ ἀντιδικὸς τῷ κριτῇ και
 κριτῆς τῷ ὑπηρέτῃ, και εἰς φυλακὴν βληθῆς·
 26 ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως
 Ex 20,14. 27 ἀποδώσῃ τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ἕκούσατε
 1ob 31,1. 28 ἐρρέθη· οὐ μοιχεύσεις. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν
 2 P 2,14. πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι
 [αὐτήν] ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
 29 εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει

18 H κερα | αν : H [αν] 21 R ερρηθη, 27. 31. 33. 38. 4
 22 αυτου 1° : h^r + ειη | T ραχα 28 [αυτην] : R—T

18 του νομου : + και των προφητων 27 ερρεθη :
 τοις αρχαιοις

Ex 28, 4.5.

R 12,14.20.

L 28,34.

Act 7,59.

E 5,1.

- 44 σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
 ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς
- 45 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
 οὐρανοῦ, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐκ
 πονηρῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους
 46 καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶ-
 τας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τε
 47 ναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς
 ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐ
 Lv 19,2. 48 καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὅμοιοι
 τέλειοι ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν
- 6 Προσέχετε [δὲ] τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιῆσαι
 ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι
 αὐτοῖς· εἰ δὲ μῆγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τοῦ
 2 πατρὸς ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν
 ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου
 ὡς περ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν
 ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν
 25,37-40: 3 θὸν αὐτῶν. σοὺ δὲ ποιοῦντος ἐλεημοσύνην
 R 12,8. 4 γνῶτω ἢ ἀριστερὰ σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου, ὅπως
 ἢ σου ἢ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ
 5 σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. Καὶ
 ὅταν προσεύχησθε, οὐκ ἔσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ
 ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γυμνα-
 νίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως
 φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέ-
 2 Rg 4,33. 6 χουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ὅταν προσεύχη-
 εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου καὶ κλείσῃς τὴν θύραν

46 το αυτο : h ουτως
 σου ελεημ. ἢ

6,1 [δε] : T | T - τοις

4 T

44 ὑμων : + ευλογειτε τους καταρωμενους υμας, καλε-
 ποιειτε τοις μισουσι υμας | των : + επηρεαζοντων
 47 αδελφ. : φιλους | εθνικοι : τελωναι 6,1 δικαιοσ. : ελε-
 μοσυνην 5 προσευχη ουκ εση

να πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ·
 καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει
 σοι. Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατταλογήσητε ὡσπερ ⁷ Is 1,15.
 οἱ ἔθνη· δοκοῦσιν γὰρ ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν
 ἀκουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν ⁸ 32.
 ὁ πατήρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς
 δεῖξαι αὐτόν. οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· ⁹ L 11,2-4.
 ὡσπερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
 Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
 ἰσχύστω ἡ βασιλεία σου· ¹⁰ 7,21. L 22,42.
 πληθυνθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ
 ἐπὶ γῆς·
 Ἰδοὺ ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· ¹¹
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ¹² 14,15.
18,21-25.
 ἡμεῖς ἀφήκαμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ¹³ 1 Chr 29,11-13.
 ἴσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
 Ἐν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρα ¹⁴
 ὀφειλήματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν
 οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις ¹⁵ Mc 11,25,26.
 παραπτώματα αὐτῶν], οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν
 ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ ¹⁶ Is 58,5-9.
 προσεύχητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκνυρω-
 μένοι· ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως
 ἴδωσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ ¹⁷
 νηστεύων ἄλειπαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσ-
 ὀπιόν σου νύχαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώ- ¹⁸
 ποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ
 κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
 κρυπτῷ ἀποδώσει σοι.

⁷ γὰρ : H+ [ο θεος] 13 h^r+ σι σου εστιν η βασιλεια
 η δυναμις και η δοξα εις τους αιωνας. αμην. 15 [τα
 αυτ. αυτ.] : R-T 18 h νηστευων τοις ανθρ.

⁸ εθνηκοι : υποκριται 8 αυτ. αυτ. : ανοιζει το στομα
 ημιο(ε)μεν

φάγομεν; ἢ τί πίωμεν; ἢ τί περιβαλώμεθα;
 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν· οἶδεν γὰρ 32
 πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χηρίζετε τούτων
 πάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ 33
 δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστε-
 ρεῖται ὑμῖν. μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αἰσχύνην, 34
 γὰρ αἰσχύνην μεριμνήσει ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ
 ἄρα ἡ κακία αὐτῆς.
 Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι 72
 κρίνετε κριθήσεσθε, καὶ ἐν ᾧ μέτρον μετρεῖτε μετρη-
 θήσεται ὑμῖν. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν 3
 ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῶ-
 φθάλμῳ δοκὸν οὐ κατανοεῖς; ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ 4
 ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἐκ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ σου, καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
 σου; ὑποκριτά, ἐκβάλε πρῶτον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ 5
 σου τὴν δοκόν, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
 κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ 6
 κρίνετε τὸ ἅγιον τοῖς κνίσιν, μηδὲ βάλητε τοὺς μαρ-
 τύρας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μὴ ποτε
 καταπατήσουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν καὶ
 καταπέμψωσιν ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθή- 7
 σεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρησεται· κρούετε, καὶ
 ἀνοίξεται ὑμῖν. πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, 8
 καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγη-
 ται. ἢ τίς ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν αἰτήσῃ ὁ 9
 πατήρ αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ 10
 ἢ ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ 11
 οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες οἴδατε δόματα ἀγαθὰ
 ἵνα δώσῃ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ
 ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτου-
 ῦσιν αὐτόν. Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν θέλητε ἵνα 12

R 14,17.
 1 Rg 3,13.14.
 Ps 37,4.25.

11. Ex 16,10.

R 2,1.
 1 K 4,5.
 Mc 4,24.

10,11.

Mc 11,24.
 L 11,5—13.
 Jr 29,13.14.

22,39.40.
 R 13,8—10.

33 βασ.: h^r+ του θεου 34 εαντ.: Η αὐτῆς 7,4; : T .
 ανοιγεται 9 τις : T + εστιν 11 . : R; 12 εαν : R αν

ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

- L 13,24. 13 Εἰσελάτατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διτι πλατεῖα [ἡ πύλη] καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι
- 19,24. 14 δι' αὐτῆς· διτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ Act 14,22. ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν
- 24,4.5.24. 15 οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδο- Act 20,29. προφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσιν λύκοι ἄρπαγες.
- G 5,10—22. 16 ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Je 8,12. μῆτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ
- 12,38. 17 τριβόλων σῦκα; οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρπούς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρπούς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρπούς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρπούς καλοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- 8,10. J 15,2.6. 19 ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
- 21,30. R 2,18. 21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε, εἰσελεύσεται Je 1,32,25; 2,14. εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- L 13,25—27. 22 πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κύριε 1 K 13,1.2. κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῶ
- 13,41; 25,41. 23 ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε 2 T 2,19. ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
- Ps 6,9. 21, 24 Πᾶς σὺν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρο-

13 [ἡ πύλη] : h—H 14 T [ἡ πύλη] 17 h ποιει καλους
 18 ποιειν : T ενεγκειν 21 h^r+ | ουτος εισελουεται εις
 την βασιλειαν των ουρανων | 22 κυριε κυριε : h^r+ ου
 τω ονοματι σου εφαγομεν και [τω ονοματι σου] επιομεν,
 24 H [τουτους]

νίμφω, ὅστις ἠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἤλθον οἱ 25 ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λό- 26 γους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ἠκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἤλθον 27 οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους 28 τούτους, ἐξεπλήσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, 29 καὶ οὐκ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολού- 8 θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσ- 2 ελθὼν προσεκύνη αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα 3 ἤψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐ- θέως ἐκαθερίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ 4 ὁ Ἰησοῦς· ὄρα μὴδενὶ εἰπῆς, ἀλλὰ ἕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσ- 5 τίαξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοὺμ 5 ἤλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν λέγων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν παραλυτικῷ, δεινῶς βασανιζόμενος· λέ- 6 γὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· κύριε, οὐκ ἔχω τὴν ἐξουσίαν αὐτὸν εἰσελθεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν μου, ἀλλὰ ἵνα ἔλθῃ ἐπὶ τὴν στέγην εἰσεέλθῃς· ἀλλὰ

25,27 Η ἤλθαν 29 αυτων :
8,1 T καταβαντι δε αυτω 3 R εκαθ

8,4 μὴδενι : + μὴδεν 5 M
βίμαρχος 7 εγω : pr ακολουθει

ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὕτως γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ ἡ προφηταί.

- L 18,24. 13 Εἰσελθατε διὰ τῆς στενῆς πύλης· διτι πλατεία [ἡ πύλη] καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι·
- 19,24. 14 δι' αὐτῆς· διτι στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν
- 24,4.5.24. 15 οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασιν προβάτων, ἔσωθεν δέ' εἰσιν λύκοι ἄρπαγες.
- G 5,10—22. 16 ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς· Jc 3,12. 17 μῆτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὰς ἢ ἀπὸ 12,38. 18 τριβόλων σῦκα; οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ, τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ἐνεγκεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν 3,10. J 15,2.8. 19 καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- 20 ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
- 21,30. R 2,18. 21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε, εἰσελεύσεται Jc 1,22,25; 2,14. εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- L 18,25—27. 22 πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· 1 K 18,1.2. 23 κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς διτι οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
- Ps 6,9. 21. 24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρο-

13 [ἡ πύλη]: h—H 14 T [ἡ πύλη] 17 h ποιεῖ καλοὺς
 18 ποιεῖν: T ἐνεγκεῖν 21 h^r+ + οὕτως εἰσελεύσεται εἰς
 τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν + 22 κυριε κυριε: h^r+ οὐ
 τῶ ὀνοματι σου εφαγομεν και [τῶ ὀνοματι σου] ἐπιμεν
 24 H [τουτους]

μα, ὅστις φκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν ἐπὶ τὴν
 πετραν. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἤλθον οἱ 25
 ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσαν
 τῇ οἰκίᾳ ἐκεῖνη, καὶ οὐκ ἔπεσεν· τεθεμελιώτω γὰρ
 ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λό- 26
 γους τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς ὁμοιωθήσεται
 ὅτι μωρὸς, ὅστις φκοδόμησεν αὐτοῦ τὴν οἰκίαν
 ἐπὶ τὴν ἄμμον. καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἤλθον 27 Ex 18,10,11.
 ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσ-
 ἔπεσαν τῇ οἰκίᾳ ἐκεῖνη, καὶ ἔπεσεν, καὶ ἦν ἡ
 σκῆψις αὐτῆς μεγάλη.

Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους 28 11,1; 13,53;
19,1; 28,1.
Mc 1,22.
L 4,32.
 τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ
 αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, 29 J 7,46.
 οὐκ ὡς οἱ γραμματεῖς αὐτῶν.

Καταβάντος δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἠκολού- 8 1-4 :
Mc 1,40-44.
L 5,12-14.
 ῶσαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς προσ- 2
 ἔβη πρὸς αὐτὸν προσκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς,
 καθαρίσαι με. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα 3
 αὐτοῦ ἔψαυεν αὐτὸν λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐ-
 ρως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ λέγει αὐτῷ 4
 ὁ Ἰησοῦς· δὲρα μὴ δυνάμει εἶπης, ἀλλὰ ἕπαγε σεαυτὸν
 ὡς ἔστιν ἐν τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκον τὸ δῶρον ὃ προσ-
 ἔταξεν Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Ἐισελεύθοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Καφαρναοὺμ προσ- 5 5-13 :
L 7,1-10.
 ἔβηθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν· καὶ 6
 λέγει· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ
 ἀσθενῶν, δευνῶς βασανιζόμενος. λέγει αὐτῷ· 7
 ἔρχου καὶ ἐγὼ ἐλεύσομαι καὶ ἰσχύσει αὐτός. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἑκα- 8
 τόνταρχος ἔφη· κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ
 τῆς στέγῃς εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἶπέ μοι λόγον, καὶ

25.27 H ἤλθαν 29 αυτων : h^r + † και οι φαρισαιοι †
 T καταβαντι δε αυτω 8 B εκαθαρισθη 5.8 T εκατονταρχης

8,4 μηδενι : † μηδεν 5 Μετα ταυτα δε προσηλθεν |
 μαρχος 7 εγω : pr ακολουθει μοι

- 9 *λαθήσεται ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαντὸν στρατιώτας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλο ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου· ποιήσῃ*
- 15,28. 10 *τούτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε καὶ εἶπεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πα*
- L 18,28.29. 11 *οὐδενὶ τὸσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὗρον. λέ*
 Is 49,12;
 59,19.
 Mt 1,11.
 Ps 107,8.
- 12 *οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ἡ ἔκλαιξις καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἰσχυροῦ*
- 9,29; 15,28. 13 *ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἔκατοντάρχῃ ὄπαγε, ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοὶ καὶ λάθῃ ὁ παῖς ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.*
- 14—17:
 Mc 1,29—34.
 L 4,38—41.
 1 K 9,5.
- 14 *Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου εἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρετσομένην*
- 15 *καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν*
- 16 *πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκάνει αὐτῷ. Ὅψις δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλεν τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ ἠσθένεσαν*
- Is 58,4. 17 *πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· ἐθεράπευσεν· ὅτι πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἠσαίου τοῦ προφήτου· γοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν καὶ τὰ νόσους ἐβάστασεν.*
- Mc 4,35.
 L 8,22. 18 *Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτόν*
- 19—22:
 L 9,57—60.
- 19 *ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθόντες εἰς γραμματεῖς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε, ἀπελθὼν*
- 2 K 8,9. 20 *λουθήσω σοὶ ὄπου ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ·*

9 εξουσι. : H + [τασομενος] 10 παρ... Ισρ. : T ου εν τω Ισρ. τοςαυτην πιστιν 11 μετα : h^r εν τοις κολποις [τα 12 εκβληθ. : h^r +] T εξελευσονται 18 πολλ. οχλ. : H οχλ h [πολλους] οχλους

9 υπο εξουσιαν εχων 18 fin + και υποστρεψας εκατονταρχος εις τον οικον αυτου εν αυτη τη ωρα ενω τον παιδα υγιαινοντα 15 αυτω : αυτοις

Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν καὶ τὰ
 κενὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ
 θρώπου οὐκ ἔχει ποδὴν τὴν κεφαλὴν κλίην. ἕτερος 21 1 Rg 19,30.
 τῶν μαθητῶν εἶπεν αὐτῷ· κύριε, ἐπιτρέψον
 μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα
 μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ 22
 οὐκ ἔσθις τὸν νεκρὸν θάψαι τοὺς ἐαυτῶν νεκροὺς.
 ὁ δὲ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν 23 23-27:
Mc 4,36-41.
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμός μέγας 24 L 8,23-25.
 ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπ-
 ται ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευθεν.
 ἠκολούθησαν αὐτὸν λέγοντες· κύριε, 25
 ἄφρον, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοὶ 26 14,31; 16,8.
 εἰσθε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερωθεὶς ἐπετίμησεν τοῖς
 κυμασίν καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη
 ὁμοία. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· 27
 ἡσυχία ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἀνεμοὶ καὶ ἡ
 θαλάσσα αὐτῷ ὑπακούουσιν; Καὶ ἐλθόντος 28 28-34:
Mc 5,1-17.
L 8,26-27.
 τοῦ οἰκιστοῦ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδα-
 ρῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ
 τῶν μνημείων ἔξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ
 εἶναι δυνατὸν παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκεῖνης.
 ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ 29 L 4,41.
2 P 2,4.
 τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι
 ἡμᾶς; ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων 30
 κλυτὰν βουβουλίαν. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν 31
 αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον
 ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· 32
 ἔχετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθαν εἰς τοὺς
 χοίρους· καὶ ἰδοὺ ὤρμησεν πᾶσα ἡ ἀγέλη κατὰ

27 T— Ἰησοῦς· 28 εἰς : T+ το 28 Γαδαρ. : h^f
 ἰσσηνων εἰ Γεργεσηνων 32 T απηλθον

24 κυματων : + ην γαρ ο ανεμος εναντιον αυτων 29 υιε :
 ησου | βασαν. : απολεσαι 31 αποστ. ημας : επιτρεψον
 παρελθειν 32 τ. χοιρ. : την αγελην των χοιρων

8,33—9,11. *Κατα Ματθαιον*

- τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν
 33 τοῖς ὕδασι. οἱ δὲ βόσκοντες ἐφυγον, καὶ ἀπέ-
 θόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ
 34 τῶν δαιμονιζομένων. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις
 ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν
 παρεκάλεσαν ὄπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν
 1-8: **9** Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασεν, καὶ ἦλθεν εἰς
 Mc 2,1-12. L 5,17-26. 4,18. **2** τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ
 παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον, καὶ ἰδὼν
 ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν τῷ παραλυτικῷ
 Mc 2,7. **3** θάρσει, τέκνον, ἀφιένται σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ
 ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος
 12,25. J 9, 25. **4** βλασφημεῖ. καὶ εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις
 αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς
 5 καρδίαις ὑμῶν; τί γὰρ ἐστὶν ἐδοκώτερον, εἰπεῖν
 ἀφιένται σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ
 6 περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας—
 τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἔγειρε ἄρον σου τὴν
 7 κλίνην καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγεγρῆσθε
 8 ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ ὅσοι
 ὄντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. καὶ
 9 παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄνθρωπον κα-
 μενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, Ματθαῖον λεγόμενον
 καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς
 10 ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακε-
 μένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ
 ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ
 11 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι
 ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διὰ τί μετὰ τῶν
 τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

34 τω : hT του 9,8 T ειπον 4 hT ιδων 6 hT εργα
 θεις 7 R ατου 9 T ηκολουθει 10 T- και 2^ο

9,8 εφοβηθ. : εθανυμασαν 9 Ματθαιον 11 εσθιει :
 και πνει

ὃ δὲ ἀκούσας εἶπεν· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες 12
 ἀποῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. πορευθέντες δὲ 18 Hos 6,6.
1 Sm 15,22.
18,11.
 ἀφῆτε τί ἐστίν· ἔλθω θέλω καὶ οὐ δύσταν· οὐ
 ἔχω ἧλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοῦς.
 ὅτε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου λέ- 14 14—17 :
Mc 2,18—22.
L 5,30—38.
L 18,12.
 γοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν,
 σὺ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν 15 J 3,29.
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμ-
 φανος πενθεῖν ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος;
 ἀφύονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ 16 J 1,17.
 νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν. οὐδεὶς δὲ ἐπι-
 βάλῃ ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ
 λευκῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
 ἱματίου, καὶ χειρόν σχίσμα γίνεται. οὐδὲ βάλ- 17
 λαν ὄλνον νέον εἰς ἀσκοῦς παλαιούς· εἰ δὲ
 ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ ὄλνος ἐκχεῖται καὶ
 οἱ ἀσκοὶ ἀπόλλυνται· ἀλλὰ βάλλουσιν ὄλνον νέον
 εἰς ἀσκοῦς καινοῦς, καὶ ἀμφοτέρωθεν συντηροῦνται.
 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ ἄρχων 18 18—26 :
Mc 5,22—43.
L 8,41—56.
 προσελθὼν προσεκύνη αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ
 μάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθε-
 ται τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. καὶ ἐγεν- 19
 ῆ ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθει αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη 20
 ἀπελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ
 ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν μόνον 21 14,36.
 ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. ὁ δὲ 22
 ἰδὼς στραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν εἶπεν· θάρσει,
 ἡ γατὴρ· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ ἐσώθη

12 H ἀλλα 14 νηστευομεν : h + πολλα 15 νυμφανος :
 νυμφιου | 18 [εις] προσελθ. : B; h T εισελθ. | T— οτι
 ηκολουθησεν 22 T— Ιησους

12 ιατρων 18 fin + εις μετανοιαν 15 πενθ. : νηστευειν
 η + εν εκειναις ταις ημεραις 17 ρησει ο οινος ο νεος
 16. και ο οινος απολλυται κ. οι ασκοι 20 ετη : +
 εν ασθενεια

- 23 ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὄρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ
 Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
 J 11,11.14.25. 24 ἀδελφὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον ἔλεγεν·
 ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ
 25 καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη
 ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησεν τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ
 26 ἤγερθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φῆμη αὕτη εἰς
 27 ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τὸ
 Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζοντες καὶ
 28 λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυεὶδ. ἐλθόντι δὲ εἰς
 τὴν οἰκίαν προσῆλθαν αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγοντες
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι
 8,18. 29 ἡσai; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, κύριε. τότε ἤψατο τὰ
 ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν
 8,1. 30 γενηθήτω ὑμῖν. καὶ ἠνεφώθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί.
 καὶ ἐνεβριμήθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων·
 31 ὁρᾶτε, μηδεὶς γινωσκέτω. οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφή-
 32 μισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ
 ἐξερχομένων, ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ κωφὸν δαι-
 33 μονιζόμενον. καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ
 κωφός. καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε ἐφάνη
 οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
 12,24. 34 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι-
 μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

- 4,38. 35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ
 τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
 καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ
 θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.
 14,14. Mc 6,34. 36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν

26 h αυτης 27 K— αυτω | K εις 28 T προσηλθον
 | h τουτου δυναμαι 30 T ανεωχθησαν 32 αυτω: T+ αν-
 θρωπον 34 οι . . . δαιμονια: [H]

24 fin + ειδοτες οτι απεθανεν 29 ομματων 34 — vers.
 35 fin + εν τω λαω + και πολλοι ηκολουθησαν αυτω

Κατα Ματθαιου 9,37—10,12.

αἱ ἦσαν ἐσκυλμένοι καὶ ἐριμμένοι ὡσεὶ πρόβατα
 ἔχοντα ποιμένα. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς 37 Nu 27,17.
 οὗτοῦ· ὁ μὲν θεραισμός πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι·
 ἐλθῆτε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θεραισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ 38 Ex 34,5.
 ἔργατος εἰς τὸν θεραισμόν αὐτοῦ. Καὶ προσκα- 10 L 10,2.
 λόμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν
 τοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκ-
 κλεῖν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ
 ἰσχυρὰν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων 2
 ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος
 Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰάκωβος
 τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,
 Ἰωάννης καὶ Βαρθολομαῖος, Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος 3
 ὁ Κληθὴς, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖος,
 Σίμων ὁ Καναναῖος καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ὁ 4
 παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα 5
 ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγέλλας αὐτοῖς λέγων·
 εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῆτε, καὶ εἰς πόλιν
 Ἰουδαίων μὴ εἰσέλθῆτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον 6 16,24.
 εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Act 13,46.
 Ἰουδαῖοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ 7 Jr 50,6.
 βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, 8 4,17.
 κρούουσιν ὑμᾶς ἐγείρετε, λεπρούς καθαρίζετε, δαιμόνια L 10,9.
 ἐκβάλετε· ὄψεσθε ἐλάβετε, ὄψεσθε δότε. Μὴ 9 Act 20,33.
 ἀρραβάνετε χρυσὸν μηδὲ ἀργυρὸν μηδὲ χαλκὸν εἰς
 ἔξωθεν ὑμῶν, μὴ πήραν εἰς ὁδὸν μηδὲ ὄσο 10 L 10,4.
 ἔξωθεν μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ 1 T 5,18.
 ἐργατὴς τῆς τροφῆς αὐτοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν 11 Nu 18,31.
 ἐλθῆτε εἰσελάθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός
 ἐστιν· κακεὶ μέναιτε ἕως ἂν ἐξέλθῆτε. εἰσερχό- 12 L 10,5,6.

10,3 Θαδδ.: h^r | T Λεββαῖος, h^r εἰ Λεββαῖος ὁ ἐπι-
 κληθεὶς Θαδδαῖος εἰ Judas Zelotes δ T Σαμαριταν

36 ἐσκυλ.: ἐκλελυμένοι 10,1 ἐξουσίαν: + κατα | μαλακ.:
 ἰσχυρὰ 4 Καναναῖος 6 πορ.: ὑπαγετε 10 ῥαβδους |
 τροφ.: του μισθου

- 13 μνοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν ἀσπάσασθε αὐτήν· καὶ ἂν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἂν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν προ-
- L 10,10—12. Act 12,51; 18,6. 14 ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι ἐξ τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐκτινάξατε τὸν ποδῶν ὑμῶν.
- L 11,24. L 20,47. 15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀνεκτότερον ἔσται γῆ Σοδόμων καὶ Γομόρρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
- L 10,3. R 16,19. E 5,15. 16 Ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.
- 17—22: Mc 12,9—12. L 21,12—17. 17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδριον καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἐνεκα ἑμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.
- Act 26,28; 27,24. L 12,11.12. 18 Ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλὰ ὡς πρόβατα ἐκτινάσσονται ἐναντίον τοῦ κυρίου τοῦ βοσκήσαντος ὑμᾶς.
- 1 K 2,4. 19 Ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἡμεῖς ἀλλὰ ὡς πρόβατα ἐκτινάσσονται ἐναντίον τοῦ κυρίου τοῦ βοσκήσαντος ὑμᾶς.
- 20 τί λαλήσητε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
- 21 ἡμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ τοὺς γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.
- Mc 7,6. 22 καὶ ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου· ὁ ἀγαπῶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐμὲν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν.
- 24,9.18. 23 ὁ ἀγαπῶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐμὲν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν.
- 16,28. 24 ὁ ἀγαπῶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐμὲν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν.
- L 6,40. J 13,18; 15,20. 25 ὁ ἀγαπῶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐμὲν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν.
- 12,24. 26 ὁ ἀγαπῶν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐμὲν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν.

13 προς: K εφ 14 των: hT pr εκ 16 h ο οφεις 21 επαναστησεται 28 ετεραν: h^r + | καν εκ ταυτης διωκασθε υμας φευγετε εις την αλλην | | H [του] Ισρ.

13 fin + λεγοντες ειρηνη τω οικω τουτω 14 — τω οικιας η 16 ακεραιοι: απλουστατοι 19 — δοθησεται . . λαλησητε

μαθητῆ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ,
ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. εἰ τὸν οἰκο-
πάτην Βεελζεβούλ ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον
οἰκιακοὺς αὐτοῦ. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· 26 26-33:
ὅτι ὅτι ἐστὶν κεκαλυμμένον ὃ οὐκ ἀποκαλυφ-
σεται, καὶ κρυπτόν ὃ οὐ γνωσθήσεται. ὃ λέγω 27 L 12,2-9.
ἔστιν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς
οὐρανὸν ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν οὐρανῶν. καὶ 28 Jc 4,12.
φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα,
οἵτινες δὲ ψυχὴν μὴ δυνάμενον ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε
μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
καταστῆσαι ἐν γένει. οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσα- 29
ρα πωλεῖται; καὶ ἐν ἓξ αὐτῶν οὐ πικρεῖται ἐπὶ
τῆν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ὑμῶν δὲ καὶ αἱ 30
κεφαλαὶ τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσὶν.
Ὅτι οὐ φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε 31 12,12.
οὐκ οὐκ. Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμ- 32
προσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ
προσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ὅστις δὲ ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, 33 L 9,26.
ἀρνήσομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου
τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον 34 34-36:
εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν
εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄν- 35 Mcb 7,6.
θρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θυγατέρα
καὶ τῆς μητρὸς αὐτῆς καὶ νύμφην κατὰ τῆς
θεοῦ αὐτῆς, καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ 36
ἐσονται αὐτοῦ. Ὁ φιλὼν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ 37 Dt 33,9.
τοῦ ἐμοῦ οὐκ ἔστιν μου ἀξίος· καὶ ὁ φιλὼν υἱὸν ἢ
ἀδελφὸν ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστιν μου ἀξίος· καὶ ὁς 38 L 14,26-27.
ἐμίσηται τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ

35 h τω οικοδοσποτη ει τοις οικιακοις | Η Βεελζεβουλ
φοβεισθε 1°: Η φοβηθητε | Η αποκτεινοντων 32.33 T-
33 δε: hT ὁ αν

36 ιλουσιν 38 αποκτ.: σφαζαι | εις γενναν 31 πολλω
ος 1-2

ἡ περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 10 Μι 3,1.
 ραπται·
 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
 ῶπον σου,
 ὅς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.
 ὅν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς 11 13,17.
 σακκῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ
 ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων
 τοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ 12 L 16,16; 13,24.
 βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
 ἔσται, καὶ βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες 13
 οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπρο-
 κέλευσαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐστιν 14 Μι 3,28.
 ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. ὁ ἔχων ὄρα ἀκουέ- 15 17,10—18.
 ῖν· τίς γὰρ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία 16
 παιδίοις καθημένοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσ-
 κέλευσαν τοῖς ἐτέροις· λέγουσιν· 17 Πρβ 29,9.
 ἠπλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·
 ἐθρηνησαμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε.
 ὅτι γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ 18 3,4.
 ἰδοὺ δαιμόνιον ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- 19 9,14.15.
 ῦ ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἀνθρώπος
 ἰσχυρὸς καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.
 ἡ δὲ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς.
 ἡ ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο 20 20—24 :
L 10,12—15.
 κλεισταὶ δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν·
 αἱ σοὶ, Χοραζαῖν· σοὶ σοὶ, Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ 21 Jona 3,6.
 Τύρω καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
 ἐκλεισταὶ ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ
 ἐκλεισταὶ ἦσαν. πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρω καὶ Σιδῶνι 22
 ἡμεῖς ἐσμεν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ 23 4,18; 8,5; 9,1.
L 14,18.15.
 Καφαρναούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως
 οὐρανοῦ καταβήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν

ἡ ἑταίροις 19 ἔργων : ἡ^τ τεκνῶν 23 **T** καταβιβασθήσῃ

καὶ : + οἱ 15 ὄρα : + ἀκουεῖν

10,39—11,9. *Κατα Ματθαιον*

- L 17,38. J 12,25. 39 ὀπίσω μου, οὐκ ἔστιν μου ἄξιος. ὁ εὐρὼν τῆ ψυχῆν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ ἀπολέσας τῆ ψυχῆν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ εὐρήσει αὐτήν.
- 18,5. L 10,16. J 13,20. 40 Ὁ δεχόμενος ἑμᾶς ἐμὲ δέχεται, καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος 41 δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου μισθὸν προφήτου λήμφεται, καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δίκαιου μισθὸν δικαίου λήμφεται. καὶ ὅς ὁ ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχρομόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.
- 25,40. Mc 9,41. 42 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσει τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν το διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.
- 7,28; 18,53; 19,1; 26,1. 11 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας διὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερος προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε.
- 2-19; L. 7,18-35. 14,3. 3 καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν καὶ χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, καὶ νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὅς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
- 18,57; 26,31. 8,1,5. 4 Τούτων δὲ πορευομένων ἤρξατο Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήθατε ἰδεῖν ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἡμφισομένον; ἰδοὺ οἱ τὸ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων.
- L 1,76. 9 ἀλλὰ τί ἐξήθατε; προφήτην ἰδεῖν; ναὶ λέγω ὑμῖν

42 T εαν | απολ. τ. μισθ. : h^r -| αποληται ο μισθος
11,4 H Ιωανει | 5 h- και 1° 6 T εαν 8 T εξηληθα
ανθρ. ιδειν εν 9 H ναι,

42 ελαχιστων | ψυχρ. : ψυχρον υι + υδατος. 11,2 ζε
στον : ησον | δια : δυο 8 μαλακ. : + ιματιοις | βασιλειαι

περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 10 Μι 3,1.
 φραπται·

ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
 ῶπον σου,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

ἢ ἢν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς 11 13,17.

παικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ

κρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων

τοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ 12 Λ 16,16; 18,24.

βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

ἔλθει, καὶ βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες 13

οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου ἐπρο-

τευσαν· καὶ εἰ θέλετε δεῦξασθαι, αὐτός ἐστιν 14 Μι 3,23.

βασιλείας ὁ μέλλων ἐρχεσθαι. ὁ ἔχων ὦτα ἀκουέ-

τε· Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεάν ταύτην; ὁμοία 15

ἐστὶν παιδίοις καθήμενοις ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἃ προσ-

κοῦντα τοῖς ἑτέροις¹ λέγουσιν· 17 Ρτν 29,9.

ἠυλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·

ἔδοξησάμεν καὶ οὐκ ἐκόψασθε.

ἄθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων μήτε πίνων, καὶ 18 3,4.

οὐκ ἔπιουσιν· δαιμόνιον ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- 19 9,14,15.

που ἐσθίων καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ ἄνθρωπος

ἐσθίων καὶ οἴνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

ἔδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῆς.

ὡς ἤρξατο ὀνειδίξειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο 20 20-24 :
Λ 10,12-15.

καλεῖσθαι δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν·

αἱ σοὶ, Χοραζεῖν· σοὶ σοὶ, Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ 21 Ἰονα 3,6.

Τύρω καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ

ἐπινοεῖσθαι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ

μετενόησαν. πλὴν λέγω ὑμῖν, Τύρω καὶ Σιδῶνι 22

κακότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν. καὶ 23 4,18; 8,5; 9,1.
Ἰα 14,18,15.

ὁμοίως Καφαρνασούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψώθησθαι; ἕως

οὐ καταβήσθαι· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγενήθησαν

16 Β εταιροῖς 19 εργων : h^r τεκνων 23 Τ καταβιβασθηση

23 καὶ : + οἱ 15 ὦτα : + ακουειν

και μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν 9 ^{9-14 :}
 αὐτῶν. και ἰδοὺ ἄνθρωπος χεῖρα ἔχων ξηράν· και 10 ^{Mc 3,1-6.}
 κηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ^{L 6,6-11.}
 κρατεῦν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν 11
 αὐτοῖς· τίς ἐσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἔξει πρό-
 ατον ἔν, και ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν
 εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ και ἐγερεῖ; πόσω 12 ^{L 14,5.}
 ἂν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε ἔξεστιν
 εἰς σάββασιν καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ 13
 αθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα. και ἐξέτεινεν,
 και ἀπεκατεστάθη ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη. ἐξεληθόντες 14 ^{J 5,16.}
 οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ,
 πως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς γινούς 15 ^{Mc 3,7-12.}
 κηρώρησεν ἐκεῖθεν. και ἠκολούθησαν αὐτῷ πολλοί,
 και ἐθεράπευσεν αὐτούς πάντας, και ἐπετίμησεν 16 ^{9,4.}
 αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν· ἵνα 17 ^{Is 42,1-4;}
 πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου ^{41,9}
 λέγοντος·
 ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἤρέτισα, 18 ^{3,17.}
 ὁ ἀγαπητός μου ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου·
 ἠγάπησεν τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν,
 και κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
 οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγᾶσει, 19
 οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
 ἄλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει 20
 και λίθον τυφόμενον οὐ σβέσει,
 ἕως ἂν ἐβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.
 και τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. 21
 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος τυφλός 22 ^{22-45 :}
 και κωφός· και ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κω- ^{Mc 3,22-30.}
 φόν λαλεῖν και βλέπειν. και ἐξίσταντο πάντες 23 ^{L 11,14-28.}
 οἱ ὄχλοι και ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς

10 T θεραπευσαι

11 H [εσται]

18 T ηυδοκησεν

12 α τότε προσηνεγκαν α. δαιμονιζομενον τυφλον κ. κωφον

15 οχλοι πολλοι 22 τον : + τυφλον και

- 9,34. 24 Δαυεὶδ; οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὐκ
 οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβοῦλ
 25 ἄρχοντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις
 αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα
 καθ' ἑαυτῆς ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία
 26 μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς οὐ σταθήσεται. καὶ
 ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν
 ἐμερισθῆν· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 27 καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοῦλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
 οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο αὐτοῖς
 1 J 3,8. 28 κριταὶ ἔσονται ὑμῶν. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ
 ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
 Is 49,24. 29 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
 ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρόν;
 Mc 9,40. 30 τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ ἂν με
 ἔμοῦ καθ' ἑμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἑμοῦ
 H 6,4,6; 10,26. 31 σκορπίζει. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἀμαρτία
 1 J 5,16. καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἢ
 L 12,10. 32 τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται. καὶ
 1 T 1,18. ὅς ἐάν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
 ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος
 τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε
 7,17. 33 τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ ποιήσατο
 τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· καὶ
 ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
 αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον
 34 γινώσκεται. γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ
 λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περιττοῦ
 35 σέψματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀφθονὸς
 ὁ δὲ ἀφθονὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ ὀνησαστοῦ ἐκβάλλει

24.27 H Βεελζεβοῦλ 29 T ἰσχυρον, εἰ διαρπασει
 31 ἀφεθησ. 1° : h + υμιν 32 ουκ ἀφεθ. : h ουκ ἀφεθη

θά, καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ
 θυροῦ ἐκβάλλει πονηρά. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι 36
 ῥῆμα ἀργὸν ὃ λαλήσουσιν οἱ ἄνθρωποι,
 θάσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως·
 γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοκρίτησι, καὶ ἐκ τῶν 37
 σου καταδικασθήσονται.

Τότε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ τινες τῶν γραμματέων 38 16,1.

Φαρισαίων λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ
 σημείον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· 39

Ἡ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ
 οὐδὲν οὐ δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάν
 προφήτου. ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωάνης ἐν τῇ κοιλίᾳ 40 Jona 2,1,2.

τῆς μήτρας τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως
 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
 τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἀνὴρ ἐκ Νινευεῖται 41 Jona 3,5.

καὶ κτήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
 κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ
 ἔργον Ἰωάν, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Ἰωάν ὧδε· βασι- 42 1 Rg 10,1—10.

ς νότου ἐγεγνήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
 γενεᾶς ταύτης καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν
 Ἰωάν περὰ τῶν περὰ τῶν τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
 τοῦ Ἰωάν, καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομώνος ὧδε.
 Ἐν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέβη ἀπὸ τοῦ 43

ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων ζητοῦν
 αὐτὸν, καὶ οὐχ εὐρίσκει. τότε λέγει· εἰς τὸν 44

κόλπον μου ἐπιστρέψω ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν
 ἐκεῖ σχολάζοντα [καὶ] σεσαρωμένον καὶ κεκοσμη-
 μένον. τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' 45 2 P 2,20.

αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ,
 καὶ ἐλθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
 τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. οὕτως
 καὶ ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

Ἐπι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ 46 46—50:
 αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω ζητοῦντες
 Mc 3,31—35.
 L 8,19—21.

13,55.

Ἐπι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ ἡ μήτηρ 46 H ἰστηκεισαν

φ και περισσευθήσεται· οστις δὲ οὐκ ἔχει, και
 χει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἐν παρα- 13 Dt 29,8.
 λαίς αὐτοῖς λαλῶ, διτι βλέποντες οὐ βλέπουσιν
 ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ συνίουσιν. και ἀνα- 14 Is 6,9.10.
 ροῦται αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαίου ἡ λέγουσα·
 ἀκοῆ ἀκούσατε και οὐ μὴ συνήτε,
 και βλέποντες βλέψατε και οὐ μὴ ἴδητε.
 ἀκαρὸν γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, 15
 και τοῖς ὠσίν βαρέως ἤκουσαν,
 και τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυσαν·
 μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 και τοῖς ὠσίν ἀκούσωσιν
 και τῇ καρδίᾳ συνῶσιν και ἐπιστρέψωσιν,
 και ἰάσομαι αὐτούς.
 οὐ δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ διτι βλέπουσιν, και 16 L 10,23.24.
 οὐτα [ὁμῶν] διτι ἀκούουσιν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν 17
 πολλοὶ προφητῆται και δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν
 λέπετε και οὐκ εἶδαν, και ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε και
 ἤκουσαν. Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν 18
 σπειραντος. Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς 19
 αἰτίας και μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς και
 αἶρει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός
 ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη 20
 σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων και
 οὐ μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὐκ ἔχει δὲ 21
 ἔν ἐαυτῷ ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστιν, γενομένης
 ἀλλήλεως ἢ διαγωμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκαν-
 ῆται. ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός 22 6,19-84.
 ὁ τὸν λόγον ἀκούων, και ἡ μέριμνα τοῦ 1 T 6,9.
 οὗτος και ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συνπνίγει τὸν
 οὖνον, και ἀκαρπος γίνεται. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν καλὴν 23

13 T συνιοῦσαν 16 [υμων]: T 17 T— γαρ | T ἴδαν

18 οτι etc: να βλ. μη βλέπωσιν κ. α. μη ακουσωσιν και
 σπασιν μη ποτε επιστρεψωσιν 14 λεγουσα: + πορευθητι
 α: τω λαω τουτω

γῆν σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούσας
καὶ συνιείς, ὃς δὴ καρποφορεῖ καὶ ποιεῖ ὁ μί-
ἐκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

- 86-48. 24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων
ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπεί-
25 ραντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ἐν δὲ τῷ
καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς
καὶ ἐπέσπειρεν ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου καὶ
26 ἀπήλθεν. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος καὶ καρπο-
27 ἐποίησεν, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. προσελθόντες
δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου εἶπον αὐτῷ· κύριε,
οὐκί καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ;
28 πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς
ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δοῦλοι αὐτοῦ
λέγουσιν· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;
29 ὁ δὲ φησιν· οὐ, μὴ ποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια
3,12. 30 ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. ἄφετε συν-
ξάνεσθαι ἀμφοτέρω εἰς τὸ θερισμὸν· καὶ ἐν τῷ
καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· συλλέξτε
πρῶτον τὰ ζιζάνια καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμα
πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά, τὸν δὲ σῖτον συλλέ-
31 γάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων· ὁμοία ἐστὶ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαμβάνει ἄνθρωπος
32 ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὁ μικρο-
τερον μὲν ἐστὶν πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν
ἀυξηθῆ, μείζον τῶν λαχάνων ἐστὶν καὶ γίνεται
δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
33 καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην
παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε

31,32:
Mc 4,30—32.
L 13,18,19.

Dn 4,9,18.
Ex 17,26; 31,6.
Ps 104,12.

L 13,20,21.

28 H—δουλοι | T λεγουσιν αυτω 80 εως: T μετ
h αχρὶ ἢ μεχρὶ | H [εἰς] | K συναγετε 33 H [ελάλησεν
αὐτοῖς]

31 παρθε.: ἐλάλησεν

λευρόν σατα τρία, ἕως οὗ ἐξυμώθη δλον.
 κα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς 34 Mc 4,33.34.
 ὄχλους, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐδὲν ἐλάλει
 ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προ- 35 Pa 78,2.
 λέγοντος·

ἰνοιῶ ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
 κεύβομαι κεκρυμμένα ὑπὸ καταβολῆς.

κατε ἀφείς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν. 36 24—30.

προσηλθάν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
 ἴησον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων
 προῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ σπείρων 37
 τὸν σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ὁ 38 1 K 3,9.

κόσμος ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα,
 εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζανία
 οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας 39

ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια
 ἐστίν, οἱ δὲ θεριστὰ ἄγγελοι εἰσιν. ὥσπερ 40

ἄλλεγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ κατακαίεται,
 ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος. ἀποστε- 41 Zph 1,8.
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, 25,31—46.
 ἄλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα 7,28.

ἀνάδα καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν,
 ἰλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· 42 8,12.

καὶ οἱ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
 τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος ἐν 43 Da 12,3.

βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὄτα
 ἰω. Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν 44 19,29. L 14,33.
 ῥῶ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν ἐδρῶν ἀν-
 ῆς ἐκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει
 κλεῖ πάντα ὅσα ἔχει καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
 ῆ. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν 45

μα : hT+ Ησαιο 36 T προσηλθον | διασαφ. :
 ον 44 K—παντα

δεν : ουκ 35 καταβολ. : + κοσμον 44 ανθρ. : τις

- οὐρανῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μ
 Frv 8,10.11. 46 γαρίας· εὐρῶν δὲ ἓνα πολύτιμον μαργα
 ἀπελθὼν πέπρακεν πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρα
 22,9.10. 47 αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
 οὐρανῶν σαγήνη βληθεῖση εἰς τὴν θάλασσαν·
 48 ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση· ἦν δτε ἐπληρῶ
 ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ καθίσαι
 συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγην, τὰ δὲ σαπρὰ·
 25,32. 49 ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶ
 ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσιν τοὺς π
 50 ροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐ
 εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ
 51 καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Συνήκατε τὰ
 52 πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναί. ὁ δὲ εἶπεν αὐτ
 διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς τῇ β
 λείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοίως ἐστὶν ἀνθρώπῳ ὁ
 δεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αἰ
 καινὰ καὶ παλαιά.
 53—58: 53 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς π
 Mc. 6,1—6. 54 βολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν. καὶ ἐλθὼν
 L. 4,15—30. 7,28; 11,1; 19,1; 26,1. τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ σ
 γωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτοὺς καὶ λέ
 55 πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὐτῆ καὶ αἱ δυνάμεις;
 οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχ ἡ μη
 αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ
 J 7,15.52. 56 Ἰάκωβος καὶ Ἰωσήφ καὶ Σίμων καὶ Ἰούδας;
 αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰ
 J 4,44. 57 πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;¹ καὶ ἐσκανδαλί
 ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔ
 προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἐ

45 κ— ἀνθρώπω 52 εἶπεν : ἡ λέγει 55 Ἰωσήφ
 Ἰωσῆς εἰ Ἰωαννῆς 57 τη 1^ο : hT+ ἰδία

46 πέπρακ. : ἐπωλήσεν 48 καλλιστά 49 αἰωνός :
 μου 51 ναί : + κυριε 54 η : pr πᾶσα

Κατα Μαθθαιον 13,58—14,14.

αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις 58
 διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τε-14 1-12:
Mc 6,14.17-20.
 ραρχὴς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν 2 L 9,7-9;
8,19.20.

οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς
 ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνά-
 μεις οὐκ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας 8 11,2.

Ἰωάννην ἐδόξασεν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ
 τὴν ἡμέραν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ
 ἧς ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης αὐτῷ· οὐκ ἔξεστιν 4 Lv 18,16.

εἶναι αὐτὴν. καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι 5 21,26.

ἐπέβη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Οἱ δὲ γενομένοις τοῦ Ἡρώδου ἀρχήσατο ἡ 6

ἡμερὰ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρρεσεν

Ἡρώδης, ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ 7

ὅτι ὅταν αἰτήσῃται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα 8

αὐτῆς μητρὸς αὐτῆς· ὅς μοι, φησὶν, ὦδε ἐπὶ

τῆν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ 9

οἱ δὲ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς
 ὄρκους ἐκέλευσεν δοθῆναι, καὶ πέμψας 10 17,12.

ἀπέστειλεν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἠνέχθη 11

ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐπὶ πῖνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ,

ὃς ἐνεκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ προσελθόντες 12

ἄλλοι αὐτοῦ ἦσαν τὸ πτώμα καὶ ἔθαψαν αὐτόν,

καὶ ἀκούσας ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Ἀκούσας 18 13-21:
Mc 6,31-44.
L 9,10-17.
J 6,1-13.

ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς

τὸν τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι

ἐκείνην ἡμέραν αὐτῷ περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων. Καὶ 14 9,26.

ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ'

αὐτούς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

ⲫ T [Φιλίππου] 4 T- ο 7 H μετα 13 hT περὶ

μαρτυρίας ἀπιστίας 14,2 ο βαπτ. : + ον εγω ἀπεκεφαλίσθη
 γατ. αυτού Ἡρωδίας 8 - ἐπὶ πῖνακι 9 ελυπηθῆ,
 12 σωμα

14,15—27. **Κατα Ματθαιον**

- 15 ὄφιας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ἔρημος ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρηλθὼν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες
 16 εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρειαν ἔχουσιν ἅπτε
 17 θείν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ
 18 δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι ὧδε αὐτά. καὶ κλάσας τούτους ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τὸ
 19 χορτόν, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν, καὶ κλάσας ἔδωκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ
 20 μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλάσ
 21 μάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶ
 22 καὶ παιδίων. Καὶ [εὐθέως] ἠνάγκασεν τοὺς μαθητάς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν
 23 εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἰδίαν προσεύξασθαι. ὄφιας δὲ γενομένης μὲν
 24 ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἦν γὰρ ἐκ
 25 τὸς ὁ ἄνεμος. τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν
 26 οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα
 27 ἐστίν, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐκραζαν. εὐθέως ἐλάλησεν [ὁ Ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων· θαρσεῖτε, ἐγώ

22-26:
 Mc 6,45-56.
 J 6,15-21.

L 6,12; 9,18.

L 24,37.

15 T προσῆλθον | hT παρηλθον ἠδη· απολ. ουν το
 16 T— Ἰησοῦς 19 h και εκελυσεν ... και λαβ
 22 [ευθεως]: R—T | K— το 1^ο 24 μεσον ... ην: K σταδια
 πολλους απο της γης απειχεν, 26 οι δε μαθ. ιδ.: T ιδον
 δε 27 [ο Ἰησ.] : R—T

Κατα Ματθαιον 14,28—15,6.

μη φοβείσθε. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος 28
 κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με ἔλθειν πρὸς
 ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν· ἔλθέ. καὶ καταβάς 29
 τοῦ πλοίου Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ
 ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ 30
 ὁ ἄνεμος ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζε-
 ται ἔκραξεν λέγων· κύριε, σῶσόν με. ἐνθάως δὲ 31 8,26.
 Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; ¹καὶ ἀνα- 32
 ἦλθεν αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
 ἔτι ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες· 33
 ὡς θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον 34
 εἰς τὴν γῆν εἰς Γεννησαρέτ. καὶ ἐπιγινόντες αὐτὸν 35
 ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκεῖνου ἀπέστειλαν εἰς ὄλην
 τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάν-
 τας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν 36 9,21. L 6,19.
 ἵνα μόνον ἀφῶνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου
 σου· καὶ ὅσοι ἤψαντο διεσώθησαν.
 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ Ἱεροσολύμων 15 1-20:
 Ἰουδαῖοι καὶ γραμματεῖς λέγοντες· διὰ τί οἱ 2 Mc 7,1-25.
 ἰσχυροὶ σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν
 προφητῶν; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν
 φάγον ἐσθίωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· 3
 τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ
 θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν; ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν· 4 Ex 20,12;
 τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ ὁ καταλογῶν 21,17.
 τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα θανάτῳ τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ 5 Dt 5,16.
 ἠκούετε· ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· δῶρον
 ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς, ¹οὐ μὴ τιμήσει τὸν 6
 θεὸν αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ

²⁸ H αυτω post ειπεν ²⁹ και ηλθ. : hR ελθειν
 H ηλθαν ³⁰ H [αυτον] 15,4 ειπεν : T εντειλατο
 αυτου : T+ η την μητερα αυτου | λογον :
 νομον

³⁰ ανεμος : + ισχυρον ³⁴ — εις | Γεννησαρ 15,1 απο :
 ου : pr ουδεν εστιν υι και | τον νομον : την εντολην

- 7 θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. ὀποκριταί, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαίας λέγων·
 8 ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσίν μου τιμᾷ,
 ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ
 9 μάτην δὲ σέβονται με,
 διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων·
 10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς·
 11 ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα
 κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον
 12 τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. Τὸ
 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ οἶδ'
 13 ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκάνδαλίσθησαν;
 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φθορὰ ἢ
 14 ἢ φθῆσεται. ἄφετε αὐτούς· τυφλοὶ εἰσὶν ὁδοῦ καὶ
 φλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐάν ὁδηγῆ, ἀμφότεροι
 15 εἰς βόθυνον πεσοῦνται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
 16 εἶπεν αὐτῷ· φράσον ἡμῖν τὴν παραβολήν. ὁ Ἰησοῦς
 17 εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε
 18 ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν
 κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;
 19 ὁ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας
 ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον. ἐκ τῆς
 20 καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί, φθορὰ, μοιχεῖαι,
 πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.
 21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς
 22 τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναανίτις
 ἀπὸ τῶν ὄρειων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἐκραζέει·

14 h T ὁδοῦ εἰσιν τυφλοὶ | τυφλων: [h] — K 22 ἐκραξεν

8 ἀπεχει: ἐστιν 11 ου: + παν | κοινωνεῖ
 14 αὐτοῦ: τοὺς τυφλοὺς 17 οὐπω

15,34—16,8. *Κατα Ματθαιον*

84 ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον; ἔ
 λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πόσους ἄρτους ἔχετε·
 85 δὲ εἰπον· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια. καὶ παρ
 86 γείλας τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· ἔλα
 τὸς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύδας καὶ εὐχα
 στήσας ἔκλασεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, οἱ
 87 μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον πάντες
 ἔχορτάσθησαν, καὶ τὸ περισσεῖον τῶν κλασμά
 88 ἦσαν ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις. οἱ δὲ ἐσθίου
 ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες χωρὶς γυναικῶν
 89 παιδιῶν. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἐνέβη εἰς
 πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγαδάν.

1-12: **16** Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδ
 Mc 8,11-21. καὶ οἱ πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον
 12,28. τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδείξαι αὐτοῖς. ὁ δὲ ἀποκριθὲν
 L 12,54-56. 2 εἶπεν αὐτοῖς· [ὄψις γενομένης λέγετε· εὐδ
 11,4. 3 πυρράζει γὰρ ὁ οὐρανός· καὶ πρῶτ· σήμερον χειμ
 πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός. τὸ μὲν παρ
 ωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ
 Iona 2,1. 4 σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε·] γενεὰ πονη
 12,39,40. καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον
 δοθήσεται αὐτῇ εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ.
 5 καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν. Καὶ ἐλθόντες
 μαθηταὶ εἰς τὸ πέραν ἐπελάθοντο ἄρτους λαβε
 L 12,1. 6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε καὶ προσέχ
 ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων
 7 οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες ὅτι ἄρτοι
 8 οὐκ ἐλάβομεν. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· τί διε
 8,30. λογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους ο

84 Η ειπαν 87 Η σφυριδας 88 ησαν : h+ ως |
 παιδ. κ. γυναικ. 16,1 Η [οι] | hT επηρωτων 2.8
 [[οψιας . . . δυνασθε.]] 5 h λαβειν αρτους

85.36 παραγγελιας . . . ελαβεν : εκειλευσε . . . και
 βων 89 Μαγαλα(ν) 16,8 ουρανος : αηρ | το : pr
 κριται | δοκιμαζετε vl σνιετε 4 - και μοιχαλις

ρε; οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε 9 14,17—21.
 ρτους τῶν πεντακισχιλίων καὶ πόσους κοφίνους
 λάβετε; οὐδὲ τοὺς ἐπτά ἄρτους τῶν τετρακισχι- 10 15,34—38.
 ῶν καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε; πῶς οὐ νοεῖτε 11
 ἰ οὐ περὶ ἄρτων εἶπον ὑμῖν; προσέχετε δὲ ἀπὸ
 τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. τότε 12
 ῆσαν διτι οὐκ εἶπεν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
 ῶν ἄρτων], ἀλλὰ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων
 καὶ Σαδδουκαίων.
 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρίας 13 13—20:
 καὶ Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Mc 8,27—30.
 τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ L 9,18—21.
 ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπαν· οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν 14 14,2. 17,10.
 πιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν
 ἢ τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα 15
 λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπεν· 16 J 6,69.
 εἰ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. ἀπο- 17 G 1,15.16.
 κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ,
 Σίμων Βαριωνᾶ, διτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκά-
 λυψέν σοι ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 καὶ ἐγὼ δέ σοι λέγω διτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτη 18 J 1,42. E 2,20.
 πέτρα οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 πάντα ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. δώσω σοι 19 18,18.
 τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν
 ῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς 20 17,9.
 ἵνα μὴ ἐπιμνησθῶσιν διτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Χριστὸς.

Ἀπὸ τότε ἤρξατο Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθη- 21 21—28:
 τὰς αὐτοῦ διτι δεῖ αὐτὸν εἶναι Ἰεροσόλυμα ἀπελ- Mc 8,51—9,1.
 λθῆναι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖ ἀποθῆναι L 9,22—27.
 καὶ τῆς τρίτης ἡμέρας ἐγερθῆναι καὶ ἰδοὺ εἶναι J 2,19.
 ἐν τῷ οὐρανῷ.

8 εχετε : T ελαβετε 10 H σφυριδας 19 [των αρτων] : R ;
 των Φαρισαιων και Σαδδουκαιων 17 H [τοις] 20 διεστειλ. :
 επιμνησεν 21 Ιησ. : T pr ο, H+ Χριστος, h^r [ο] Ιησ. ει —

18 τινα : + με 16 σωζοντος 17 βαρ Ιωνα 19 pr
 | σοι δωσω

- θεῖν καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ
 22 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγεγρῆναι. καὶ προσλαβόμενος
 αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων
 23 ἰλεῶς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ
 στραφεὶς εἶπεν τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω μου
 10,38.39. 24 τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Τότε
 Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἴ τις θέλει
 ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράσῃ
 25 τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ
 ἐὰν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν·
 4,8. 26 ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ
 εὐρήσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφεληθήσεται ἄνθρωπος
 ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν
 αὐτοῦ ζημιωθῆ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντὶ
 R 2,6. 27 λαγμοῦ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
 P^a 62,18. ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 Pro 24,12. μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἕκαστον
 10,28. 28 κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς
 τινες τῶν ὧδε ἐσώτων οἴτινες οὐ μὴ γεύσονται
 θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.
 1-13: 17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς
 Mc 9,2-13. τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν
 L 9,28-36. αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὕψηλόν καὶ
 2 P 1,16-18. 2 ἰδίαν. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ
 ἔλαμπεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ
 3 ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ἰδοὺ
 ὄφθη αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας συνλαλοῦντες
 4 μετ' αὐτοῦ. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν τῷ
 Ἰησοῦ· κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·

22 h Π. λέγει αὐτῷ ἐπιτιμῶν 24 H [o] 17,1 Ἰακωβ. : h pr τ

21 μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἢ 17,23 26 ὠφελεῖται 27 τ
 εργα 17,1 κατ' ἰδίαν : λιαν

Ηλεις, ποιήσω ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ
 πέντε μίαν καὶ Ἡλεία μίαν. ἔτι αὐτοῦ λα- 5 8,17.
 οῦτος, ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς,
 καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός
 ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα·
 ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσαν 6
 ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
 καὶ προσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνάμενος αὐτῶν 7
 λέγων· ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἐπάραντες δὲ 8
 ἔβλεψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν
 Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ 9 16,20.
 ὄρους ἐντείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· μηδενὶ
 λέγετε τὸ δράμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ
 τῶν οὐρανῶν ἐγερθῆ. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ 10 11,14. Mt 8,28.
 λέγοντες· τί σὸν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἡλείαν
 δεῖ εἰσελθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἡλείας 11
 ἔρχεται καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγω δὲ 12 14,9.10.
 ὅτι Ἡλείας ἤδη ἦλθεν, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν
 αὐτόν, ἀλλὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν·
 ἕως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν
 ἐκ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ ὅτι περὶ 13 L 1,17.
 τῆς ἰστορίας τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.
 Καὶ ἐλθόντων πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ 14 14-21:
 ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτόν· καὶ λέγων· κύριε, 15 Mc 9,14-29.
 ἔλασόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς
 πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ
 εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ προσῆνεγκα αὐτόν 16
 ἐκ τῶν μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτόν
 ἀποκαταθεῖν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ 17 Dt 32,5.
 ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε μεθ'

4 ἡ σκηνας τρεις 5 ἡ φωτεινὴ 8 τον· Ἐ αὐτον 9 ἐγερθη·
 10 ἀποκαταστήσει 11 T ἀλλ 12,18 οὕτως... αὐτων. τότε...
 13 οὕτως· h² τότε... αὐτοῖς. οὕτως... αὐτων. 15 πάσχει·
 16 ἔλασόν μου 17 h [τότε] ἀποκριθεὶς ο

11 ἔρχεται· + πρῶτον 15 πολλάκις· ἐπιτοτε 17 ἀπιστος·
 18 ἔλασόν μου

ὑμῶν ἔσομαι; ἕως ποτε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ
 18 μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον, καὶ ἔθερα·
 10,1. 19 πεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσ-
 ελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον·
 21,21. L 17,6. 20 διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; ὁ δὲ
 λέγει αὐτοῖς· διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν
 γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
 πεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· μετάβα ἔνθεν ἐκεῖ
 καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

22.23:

Mc 9,30—32.

L 9, 48—45.

16,21.

Ex 30,18. 24

22 Συστροφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ εἶπε
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 23 παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀπο-
 κτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται
 καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καφαρναοὺμ προσῆλ-
 θον οἱ τὰ δίδραγμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ
 εἶπαν· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραγμα,
 25 λέγει· ναί. καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν προ-
 ἔφθασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι δοκεῖ
 Σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβά-
 νουσιν τέλη ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν
 26 ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων; εἰπόντος δέ· ἀπὸ τῶν ἀλλο-
 τρίων, ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἄραγε ἐλεύθεροὶ εἰσὶν
 27 οἱ υἱοί. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πο-
 ρευνθεῖς εἰς θάλασσαν βάλε ἄγκιστρον καὶ τὰ
 ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον, καὶ ἀνοίξας τὸ
 στόμα αὐτοῦ εὐρήσεις στατήρα· ἐκείνον λαβὼν δὲ
 αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

19 H εἶπαν 21 h^FR [ταυτο δε το γενοσ ουκ εκπο-
 ρενεται ει μη εν προσευχη και νηστεια.] 23 εγερθ. : h ανα-
 σθησεται 24 T— τα 2^o 25 hT εισελθοντα | h τινος
 27 hT σκανδαλιζωμεν

20 απιστιαν 22 αυτων δε αναστροφομενων 23 — κας
 ελ. σφ.

- 13 και εαν γενηται εδρειν αυτο, αμην λεγω υμιν οτι
 χαιρει επ' αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα
 14 τοις μη πεπλανημενοις. ουτως ουκ εστιν θελημα
 εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα
 Lc 19,17. 15 αποληται εν των μικρων τουτων. Εαν δε
 L 17,3. G 6,1. αμαρτηση ο αδελφος σου, υπαγε ελεγξον αυτον
 μεταξυ σου και αυτου μονου. εαν σου ακουσει
 Dt 19,15. 16 εκεκοθησας τον αδελφον σου· εαν δε μη ακουσει
 παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο, ινα επι στοματι
 1 K 8,13. 17 δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα· εαν δε
 παρακουση αυτων, ειπον τη εκκλησια· εαν δε κα
 της εκκλησιας παρακουση, εστω σοι ωσπερ
 16,19. 18 εθνικος και ο τελωνης. Αμην λεγω υμιν, ος
 J 20,23. εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν ουρανο
 και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα
 Mc 11,24. 19 εν ουρανω. Πάλιν [αμην] λεγω υμιν οτι εαν δυο
 συμφωνησωσιν εξ υμων επι της γης περι παντος
 προαγματος ου εαν αιτησωνται, γενησεται αυτο
 28,20. 20 παρα του πατρος μου του εν ουρανοις. ου γαρ
 εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα
 εκει ειμι εν μεσω αυτων.
 21 Τότε προσελθων ο Πετρος ειπεν αυτω· κυριε
 ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου κα
 L 17,4. 22 αφησω αυτω; εως επτακις; λεγει αυτω ο Ιησους
 ου λεγω σοι εως επτακις, αλλα εως εβδομηκο
 23 τακις επτα. Δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια του
 ουρανων ανθρωπω βασιλει, ος ηδελησεν συναρα
 24 λογον μετα των δουλων αυτου. αρξαμενου δε
 αυτου συναρειν, προσηχθη εις αυτω οφειλετη

14 υμων : K μου 16 σου : T σεαυτου | h ετι ενα η
 δυο μετα σου 17 R ειπε 19 [αμην] : R-T | T συμ
 φωνησουσιν 20 h^r ουκ εισιν γαρ δυο η τρεις συνηγμενοι
 εις το εμον ονομα, παρ οις ουκ ειμι εν μεσω αυτων
 21 αυτω 1^o : [H] 24 T προσηχθη | R αυτω εις

Κατα Ματθαιον 18,25—19,1.

ἢν ταλάντων· μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀπο- 25
 μι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος πρᾶθῆναι καὶ
 ἡ γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἔχει,
 ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη 26
 λέγων· μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα
 ἀδώσω σοι. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ 27
 αὐτοῦ ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον
 ἔσβησεν αὐτῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὔρεν 28
 ἄλλους συνδούλους αὐτοῦ, ὃς ὄφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν
 τάλαντα, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων·
 τίς εἶ τι ὀφείλεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος 29
 παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ'
 ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ 30
 ἄλλοι ἐβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως ἀποδῆ
 ἰσθιόμενον. ἰδόντες οὖν οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ 31
 ἠγάπησαν αὐτὸν ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες
 ἔφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα.
 ἀποκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει 32
 δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην
 ἀδώσω σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ 33
 ἠγάπησαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ γὰρ σὲ ἠλέησα;
 ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν 34 5,26.
 ἰσθασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῆ πᾶν τὸ ὀφειλό-
 μενον. Ὅτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος 35 6,14,15.
 ἀποδοῦναι ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ
 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν.

καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους 19
 αὐτοῦ, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλθεν
 εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ οὐράνιος 18,28; 11,1;
 18,53; 26,1.

εἶποι· T εἶχεν 26 δουλ. : T+ ἐκεῖνος 27 H [ἐκεῖνον] |
 οὖν 31 γενομ. 1° : T γνωόμενα 34 H [ου] | ὀφειλ. :
 ἔσβησεν

ἄλλοι : πολλων 26 λεγ. : + κυριε 28 αποδ. : +
 29 αυτου : + εις τους ποδας αυτου | και : + παντα
 αυτου 35 επουρανιος | υμων : + τα παραπτωματα
 19,1 ετελ. : ελαλησεν

- 2 και ηκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, και ἔδρα-
 πυσεν αὐτοῦς ἐκεῖ.
- 5,31.32. 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ Φαρισαῖοι πειράζοντες
 αὐτὸν και λέγοντες· εἰ ἔξεστιν ἀπολῦσαι τὴν
 Gn 1,27. 4 γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ ἀ-
 κριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ὁ
 Gn 2,24. 5 ἀρχῆς ἄρσεν και θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς¹ και εἶπα
 E 5,31. ἕνεκα τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα
 και τὴν μητέρα και κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐ-
 1 K 7,10.11. 6 και ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; ὥστε οὐ
 εἰσὶν δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξε
 Dt 24,1. 7 ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. λέγουσιν αὐτῷ· τί
 Μωϋσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου
 8 ἀπολῦσαι; λέγει αὐτοῖς· ὅτι Μωϋσῆς πρὸς
 σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι
 γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως
 L 16,18. 9 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ και γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται
 10 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰ-
 τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός, οὐ συμφέρον
 1 K 7,7.17. 11 γαμήσαι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦ-
 12 τὸν λόγον τούτου, ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶν
 εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν
 οὕτως, και εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες ἐνουχίσθησαν
 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, και εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες
 ἐνουχίσαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·
 ὁ δὲ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.
- 13-15: 13 Τότε προσηνέχθησαν αὐτῷ παιδία, ἵνα
 Mc 10,13-16. 14 τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς και προσεύξεται· οἱ δὲ μα-

3 H προσῆλθον | αὐτω : T+ οι 4 H κτισας | T αὐτω
 5 T μαν. 7 ἀπολῦσαι : h+ αυτην 8 H αυτοις οτι
 9 h— οτι | μη επι ... μοιχεται : h παρεκτος λογου
 νειας, ποιει αυτην μοιχευθηραι, και ο ἀπολελυμενην γαμη-
 μοιχεται 11 H— τουτου

8 εξεστιν : + ανθρωπω 6 συνεζ. : + εις εν 8 ο
 εγενετο 10 ανθρ. : ανδρος

ἐπειτίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀφετε 14 18,2,3.
 παῖδια καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρὸς με·
 γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπορεύθη ἐκεῖθεν. 15
 Καὶ ἰδοὺ εἰς προσελθῶν αὐτῷ εἶπεν· διδάσ- 16 ^{16-20:}
 με, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα σχῶ ζωὴν αἰώνιον; ^{Mc 10,17-21.}
 λέγει αὐτῷ· τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; 17 ^{L 18,18-20.}
 ἐστὶν ὁ ἀγαθός· εἰ δὲ θέλεις εἰς τὴν ζωὴν
 ἐλθεῖν, τηρήσον τὰς ἐντολάς. λέγει αὐτῷ· ποῖας; 18 ^{Ex 20,12-16.}
 Ἰησοῦς εἶπεν· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις,
 ἀπέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, ἴτιμα τὸν πατέρα 19 ^{Dt 5,17-20.}
 καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
 σεαυτόν. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· ταῦτα πάντα 20
 τηρῶ. τί ἔτι ὕστερόν; ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ
 θέλεις τέλειος εἶναι, ἔπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρ-
 κτα καὶ δός [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν
 οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. ἀκούσας δὲ ὁ 22 ^{Ps 62,11.}
 νεανίσκος τὸν λόγον ἀπηῆλθεν λυπούμενος· ἦν γὰρ
 πλούσιος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς 23
 μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πλούσιος
 οὐ δύναται εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστιν 24
 ἕνα κτηνὸν διὰ τρυπήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ
 πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἀκούσαντες 25
 οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς
 δύναται σωθῆναι; ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς 26 ^{Gn 18,14.}
^{Job 42,2.}
^{Zch 8,6.}

14 εἶπεν : hT+ αυτοῖς | T προς εμε 16 διδασκαλε :
 αγαθε 17 hT τι με λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εις
 αγαθος : + ο θεος υι ο πατηρ [μου εν τοις ουρανοις]
 τηρει 18 λεγει α. ποι. : hT ποιας; φησιν | εἶπεν : K εφη
 T- και αγαπ. . . σεαυτον 20 hT παντα ταυτα 21 εφη :
 ηγει | [τοις] : R-T | T ουρανω 22 T- τον λογον :
 [τουτον] 24 υμιν : hT+ οτι | K τρηματος | h
 θεου | πλουσιον : h+ εισελθειν | του θεου : T τω
 ανων

20 εφυλαξαμην ει + εκ νεοτητος (μου) 22 κτημ. :
 ματα 25 εξεπλησσ. : + και εφοβηθησαν

- λέγει αὐτῷ· εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο ἐν
 μου εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἐωνύμων σου ἐν
 36,39. J 18,11. 22 βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον
 L 12,50. ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα
 23 λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσατε, καὶ
 δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐωνύμων μου
 ἔστιν ἔμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ τοῦ
 L 23,24—26. 24 πατρός μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν
 25 περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαθίσας
 σάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν
 ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι καὶ κ
 23,11. 26 ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν
 ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσ
 Mc 9,35. 27 ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶ
 L 22,27. 28 πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὡσπερ ὁ υἱὸς τοῦ
 Ph 2,7. 1 T 2,6. ἀνθρώπου οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακ
 νῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀπὸ
 πολλῶν.
 29—34 : 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ
 Mc 10,46—52. 30 καὶ ἰδοὺ δύο τυφλοὶ ἠθροίσθησαν
 L 18,35—43. 30 κατὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς
 15,22. παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· κύριε, ἐλέησον ἡμ
 31 υἱὸς Δαυεὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπέτιμῃσεν αὐτοῖς

21 λέγει αὐτῷ : h η δε εἶπεν 23 και : h η | εμον : h |
 τουτο 24 T ακουσαντες δε οι | 26 εσται 1° : H εστιν |
 αν | h μεγας εν υμιν 27 εν υμιν ειν. : h ειναι υμων 28
 h° + υμεις δε ζητετε εκ μικρου αυξησαι και εκ μειζου
 ελαττον ειναι. εισερχομενοι δε και παρακληθεντες δειπνη
 μη ανακλιεσθε εις τους εξεχοντας τοπους, μη ποτε εν
 ξοτερος σου επελθη και προσελθων ο δειπνοκλητωρ ειπη
 Ετι κατω χωρει, και κατασυνθηθη. εαν δε αναπεσης
 τον ηττονα τοπον και επελθη σου ηττων, ερει σοι ο δειπ
 κλητωρ Συναγε ετι ανω, και εσται σοι τουτο χρησιμον. 30 T
 κυριε | hT υιε, ι 31

29 πινειν : + η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθ
 ναι, ι 23 + και το β. ο ε. β. βαπτισθησεσθε 24 ηρξαντο αγ
 νακτειν 26 εσται 2° : εστω, ι 27

ήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραξαν λέγοντες· κύριε,
 σον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυεὶδ. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς 32
 ἤσεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω
 ἡμῶν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὄφ- 33
 ροὶ ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο 34
 ὀμμάτων αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ
 ᾤθησαν αὐτῷ.

καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἤλθον 21
 ἡθφαγῆ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς
 εἰλεν δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε 2
 ἡν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς
 ἔχετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς·
 ἄγετε ἀγάγετέ μοι. καὶ εἰάν τις ὑμῶν εἴπη τι, 3 26,18.
 ἔστι ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθὺς δὲ
 πελεῖ αὐτοῦς. Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῆ 4
 ἡθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·

5 Zch 9,9.
Is 62,11.

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι
 πραῖς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον
 καὶ ἐπὶ πῶλον υἷον ὑποζυγίου.

ὄντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς 6
 ἔταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ 7
 πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
 πεκαθίσεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλείστος ὄχλος 8 2 Rg 9,18.
 ᾤσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ
 ἔστρον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρων-

H [o] 33 fin h^r + Quibus dixit Jesus Creditis
 me hoc facere? qui responderunt ei Ita, Domine
 Βηθφαγῆ 3 R εὐθέως | h αγετε 6 T προσεταξεν
 ἰωαννου : T εστρωσαν

οφθαλμων | ανεβλ. : + αυτων οι οφθαλμοι
 ηγγισεν | ηλθεν | εις 3^ο : προς 3 τι : τι ποιεите |
 ελλει 4 δε : + ολον 5 - υιον | υποζυγι
 ηθητο vel ε(πε)καθισαν | αυτων 2^ο : αυτου

- λέγει αὐτῷ· εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο
 μου εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἐδωνόμων σου ἐν
 36,39. J 18,11. 22 βασιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 L 12,50. οἴδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον
 ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν; λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔστιν
 23 λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε,
 δὲ καθῆσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐδωνόμων
 ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοιμάσται ὑπὸ
 L 22,24—26. 24 πατρός μου. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν
 25 περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκα
 σάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες
 ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κ
 22,11. 26 ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμ
 ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσ
 Mc 9,35. 27 ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶ
 L 22,27. 28 πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὡσπερ ὁ υἱὸς
 Ph 2,7. 1 T 2,8. ἀνθρώπου οὐκ ἤλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ δια
 νῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον δι
 πολλῶν.
- 29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ
 Mc 10,46—52. 30 λούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. καὶ ἰδοὺ δύο τυφ
 L 18,35—43. 30 κατῆμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰη
 15,22. 30 παράγει, ἔκραξαν λέγοντες· κύριε, ἐλέησον ἡμ
 31 υἱὸς Δαυεὶδ. ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς·

21 λέγει αὐτῷ : h η δε ειπεν 23 και : h η | εμον : h
 τουτο 24 T ακουσαντες δε οι | 26 εσται 1° : H εστιν
 αν | h μεγας εν υμιν 27 εν υμιν εν. : h ειναι υμων 29
 hT + υμεις δε ζητετε εκ μικρου αυξησαι και εκ μειζο
 ελαττον ειναι. εισερχομενοι δε και παρακληθεντες δειπνε
 μη ανακλινοσθε εις τους εξεχοντας τοπους, μη ποτε εν
 ξοτερος σου επελθη και προσελθων ο δειπνοκλητωρ ειπη.
 Ετι κατω χωρει, και καταισχνυθησθαι. εαν δε αναπεσης
 τον ηγετονα τοπον και επελθη σου ητων, ερει σοι ο δειπ
 κλητωρ Συναγε ετι ανω, και εσται σοι τουτο χρησιμον. 30
 κυριε | hT υιε, ιι 31

22 πινειν : + η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισ
 ναι, ιι 23 + και το β. ο ε. β. βαπτισθησεσθε 24 ηρξαντο α
 νακτειν 26 εσται 2° : εστω, ιι 27

πήρωσιν· οἱ δὲ μείζον ἔκραξαν λέγοντες· κύριε,
 ἴησον ἡμᾶς, υἱὸς Δαυεὶδ. καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς 32
 ἤκουσεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τί θέλετε ποιήσω
 ὑμῖν; λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιγῶσιν οἱ ὄφ- 33
 θαλμοὶ ἡμῶν. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἤψατο 34
 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν καὶ
 ἠλόυθησαν αὐτῷ.

Καὶ ὄτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἤλθον 21
 Βηθφαγῆ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε Ἰησοῦς
 ἀπέστειλεν δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· πορεύεσθε 2
 εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς
 ἀναλάβετε ὄνον δεδεμένην καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς·
 ἠκούετε ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπη τι, 3 26,18.
 ἀπεκρίθητε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθὺς δὲ
 ἔσπευτε αὐτούς. Τοῦτο δὲ γέγονεν ἵνα πληρωθῇ 4
 ἡ προφητεία διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·

εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· 5 Zch 9,9.
 Is 62,11.

ἴδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι
 πραῖς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον
 καὶ ἐπὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.

καὶ ἀκούοντες οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς 6
 ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ 7
 τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἱμάτια,
 καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλείστος ὄχλος 8 2 Rg 9,18.
 ἔκρωσεν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ
 ἔκρωσαν κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἔστρωσαν

32 H [o] 33 fin h^r + Quibus dixit Jesus Creditis
 me me hoc facere? qui responderunt ei Ita, Domine
 1 B Βηθφαγῆ 2 R εὐθέως | h αγετε 6 T προσεταξεν
 Ἰωαννου : T ἐστρωσαν

34 οφθαλμων | ανεβλ. : + αυτων οι οφθαλμοι
 η ηγγισεν | ηλθεν | εις 3^ο : προς 3 τι : τι ποιειτε |
 απελλει 4 δε : + ολον 5 - υιον | υποζυγιον
 μαθητο vel ε(πε)καθισαν | αυτων 2^ο : αυτου

Ps 118,25.26. 9 νουν ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες αὐτὸν
καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες·

ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ·

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·

ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐσεῖσθε

46. 11 πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστὶν οὗτος; οἱ
ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ προφήτης Ἰησοῦς
ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας.

12—22:
Mc 11,11—24.
L 19,45—48.
J 2,14—16.

12 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ

καὶ ἐξέβαλεν πάντα τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγορα-

ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κο-

λυβιστῶν κατέστρεψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν

Is 56,7. 13 πωλούντων τὰς περιστερὰς, καὶ λέγει αὐτοῦ
Jr 7,11. γέγραπται· ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθή-

14 ται, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ποιεῖτε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ

προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ

Ps 118,25. 15 καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς

καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν κα-

τοὺς παῖδας τοὺς κρᾶζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέ-

Ps 8,3. 16 γοντας· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ, ἠγανάκτησαν, καὶ

εἶπαν αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ

Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωντε

ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρη-

17 αῖνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτούς ἐξῆλθεν ἔξω τοῦ

πύλου εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.

18 Πρωτὶ δὲ ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν πόλιν ἐπετίνασεν

L 13,6. 19 καὶ ἰδὼν συκῆν μιαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν ἐπὶ

αὐτήν, καὶ οὐδὲν εῖδεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλον

μόνον, καὶ λέγει αὐτῇ· σὺ μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς

γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα

9 T ὡσαννα bis, it 15 12 του θεου : † h^r † [R] — E
17 fin : h^r † et docebat eos de regno Dei 18 h επαναγαγον

9 — αυτον 11 οχλοι : πολλοι 18 εποιησαται
16 ακουεις : pr ουκ 18 παραγων

συκῆ. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν 20
 ἔγοντες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω 21 17,20.
 ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ
 ἔσται τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κὰν τῷ ὄρει
 εἰπῆτε· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν,
 κινήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσ- 22
 ᾧ πιστεύοντες λήμψετε.

Καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν προσῆλθον 23 23—27:
 τῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Mc 11,27—28.
 τοῦ λαοῦ λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; L 20,1—8.
 τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀπο- 24 J 2,18.
 κρινθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω ὑμᾶς
 ἓν λόγον ἕνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν
 ἐπιπέσω ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα 25
 Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώ-
 πων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες·
 εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ ἡμῖν· διὰ τί οὖν 26 14,5.
 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἐὰν δὲ εἴπωμεν· ἐξ ἀν-
 θρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ὡς
 Ἰησοῦ εἶπαν· οὐκ οἶδαμεν. εἶφη αὐτοῖς καὶ 27
 ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 ποιῶ. Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; ἀνθρώπος εἶχεν τέκνα 28
 ἑκατὸν προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν· τέκνον, ὑπάγε
 πρὸς τὸν κτήνην ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι. ὁ δὲ ἀπο- 29
 κρινθεὶς εἶπεν· οὐ θέλω, ὕστερον μεταμεληθεὶς
 ἀπηλθεν. προσελθὼν δὲ τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως. 30 7,21.

23 H προσηλθαν 24 H [δε] 25 παρ : K εν 27 R
 εν 28 h δυο τεκνα | προσελθ. : hR pr και | h αμπ. μου
 29 31 ου θελω, ... απηλθεν ... εγω, ... ουκ απηλθεν ...
 πρωτος (sic et h^o 2^o loco, h^o 1^o ο υστερος vl εσχατος) :
 εγω, ... ουκ απηλθεν ... Ου θελω, ... απηλθεν ...
 υστερος (h^o mendose πρωτος : [λεγουσιν· ο υστερος for-
 interpolatio primitiva]) 30 δευτερω : T στερω

26 εχον 28 ανθρ. : + τις, ι 33

- ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κύριε, καὶ οὐκ ἀπῆλθεν
 L 18,14. 31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς;
 λέγουσιν· ὁ πρῶτος. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προ
 L 7,29. 32 ἀγούσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἦλθε
 γὰρ Ἰωάννης πρὸς ὑμᾶς ἐν ὁδοῦ δικαιοσύνης, καὶ
 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ
 πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὕτως
 33 μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλο
 34 παραβολὴν ἀκούσατε. Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης
 ὁστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περὶ
 ἐθήκεν καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ἠκοδόμησεν
 πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπέδωκε
 34 μισθόν. ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν
 ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
 35 λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. καὶ λαβόντες οἱ
 γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν,
 36 ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. πάλιν ἀπέ
 στειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων
 37 καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστερον δὲ ἀπέ
 στειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐνταῦθα
 27,18. 38 πῆσονται τὸν υἱὸν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες
 τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος
 νόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ σχῶμεν τὴν
 39 κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον
 40 ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν
 ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς
 41 γεωργοῖς ἐκείνοις; λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακοῦς
 ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσει
 ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς
 Ps 118,22,28. 42 καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς
 Act 4,11. Ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς·
 R 9,33.
 1 P 2,6—8.

32 ουδε : T ου

32 — ουδε 38 κατασχωμεν

Κατα Ματθαιον 21,48—22,10.

ἴδον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
 καὶ κυρίου ἐγένετο αὐτῆ,
 καὶ ἔστιν θαναστική ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
 τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ 43
 κείρα τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἕθνη ποιῶντι
 καρποὺς αὐτῆς. [καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον 44 Dn 2,84.85.
 οὐκ ἀρθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λι- 44.45.
 κνῆσεται αὐτόν.] Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ 45
 γραμματεῖς τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν ὅτι
 αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦντες αὐτόν κρατῆσαι 46 11.
 ἠθροίσαν τὸν ὄχλον, ἐπεὶ εἰς προφήτην
 οὐκ εἶχον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν 22
 ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λέγων· ὁμοιωθή ἡ 2 2-14;
 κείρα τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις L 14,16-24.
 ἔσται ὡς γάμος τῷ υἱῷ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν 3 J 8,29.
 τὸν δούλον αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς
 τὸ γάμον, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. πάλιν 4 21,86.
 ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς
 κλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἠτοιμάκα, οἱ
 οἶκός μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα
 ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. οἱ δὲ ἀμελήσαντες 5
 ἴδον τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ ἐπὶ
 ἐμπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες 6
 τὸν δούλον αὐτοῦ ἕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. ὁ δὲ 7 24,2.
 βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα
 αὐτοῦ ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν
 κείραν αὐτῶν ἐνέπρησεν. τότε λέγει τοῖς δούλοις 8
 αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἑτοιμὸς ἐστίν, οἱ δὲ κεκλη-
 μένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς 9 18,47; 21,48.
 κείρας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εἴρητε καλέ-
 σαι εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐξεληθόντες οἱ δούλοι 10

h— οτι 44 T— vers 45 hT Ακουσαντες δε

τον οχλον | εις : ως 22,4 ητοιμασα τι - σται
 εις 7 και ακουσας ο βασιλευς εκεινος | το στρατευμα

- ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον
 πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ νυμφῶν
 11 ἀνακειμένων. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι
 τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
 12 δεδυμένον ἔνδυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε
 πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ
 8,12. 13 ἐφωμώθη. τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις
 δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἐκβάλετε αὐτὸν
 εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμῶς
 14 καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι
 κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
- 15—22:
 Mc 12,18—17. 15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον
 L 20,20—26. 16 ἔλαβον ὄπως αὐτὸν παγιδέωσιν ἐν λόγῳ. καὶ
 Mc 8,8. ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ
 τῶν Ἡροδιανῶν λέγοντας· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι
 ἀληθῆς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
 διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός, οὐ γὰρ
 17 βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· εἰπὼν οὖν ἡμῖν
 τί σοι δοκεῖ; ἔξεστιν δοῦναι κῆρσον Καίσαρι ἢ οὐ
 18 γνούς; δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε·
 19 τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι
 νόμισμα τοῦ κήρσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ
 20 δηνάριον. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνας ἢ εἰκὼν αὐ-
 R 18,7. 21 καὶ ἡ ἐπιγραφή; ἰλέγουσιν· Καίσαρος. τότε λέγει
 αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ
 22 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν
 καὶ ἀρέντες αὐτὸν ἀπήλθαν.
- 23—33:
 Mc 12,18—17. 23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδου-
 L 20,27—40. καῖοι, λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώ-
 Act 23,6.8. τησαν αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς εἶπε·
 Gn 28,8. 24 ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει
 Dt 25,5.6. αὐτὸν καὶ ἡ κληρονομία αὐτοῦ ἔσται τῆς ἐπιγαμβρῆς·

12 h^r— εταίρε 17 R ειπε | Η δοκει· 20 αυτοις : hT
 ο Ιησους

10 νυμφων : γαμος 12 ηλθες 13 αρατε αυτον ποδα
 και χειρων και 23 λεγοντ. : pr οι 24 τεκνα : + ινα

φός αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει
 ἡμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν 25
 ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γήμας ἐτελεύτησεν,
 μὴ ἔχων σπέρμα ἀφήκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
 ἀδελφῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεῦτερος καὶ ὁ 26
 τριτος, ἕως τῶν ἐπτά. ὕστερον δὲ πάντων ἀπέ- 27
 θαν ἡ γυνή. ἐν τῇ ἀναστάσει οὖν τίνος τῶν 28
 ἀδελφῶν ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀπο- 29
 κρινεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ
 δοκεῖτε τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ.
 ὅτι ἐν τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμιζονται, 30
 ὡς ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσιν. περὶ δὲ τῆς 31
 ἀνάστασως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν
 ἐν τῇ γραφῇ ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος· ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς 32 Ex 3,6.
 Ἰακώβ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ
 εἰσὶν [ὁ] θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀκούσαν- 33
 τες οὗτοι οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσαντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.
 Ἐν τῷ ἑσπέρῳ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς 34 34-40:
 δουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐπηρώ- 35 Mc 12,28-31.
 τῆσαν αὐτὸν λέγοντες· ὁ θεὸς ἡμεῶν εἰς εἰς ἀπὸ τῶν νομικῶν πειράζων αὐτόν· δι-
 καιοῦτε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; ὁ δὲ 37 Dt 6,5.
 ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ
 τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν
 ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ 38
 πρώτη ἐντολή. δευτέρα ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις 39 Lv 19,18.
 τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐν ταύταις ταῖς 40 7,12. R 12,10.
 ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ ὅλη
 ἡ γραφή. Συνηγγέμων δὲ τῶν Φαρισαίων 41 Mc 12,35-37.
 ἀπάντησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ 42 L 20,41-44.
 ὅτι λέγουσιν· ὁ θεὸς ἡμεῶν κύριός ἐστιν;
 καὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστιν; λέγουσιν αὐτῷ·

30 ἄγγελοι : T+ θεου 32 [ο] : R-T 34 H αυτο.
 35 - τη 1^ο 39 δευτερα : R+ δε | ομοια αυτη : h
 40 ως | αυτη : X αυτη

34 - την γυν. αυτ. 25 γαμησας 27 η : pr και
 35 γαμιζονται 34 επ αυτον

22,43—23,12. *Κατα Ματθαιον*

43 τοῦ Δαυειδ. λέγει αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαυειδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων·

28,64. Ps 110,1. 44 εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου;

45 εἰ οὖν Δαυειδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ 46 ἐστίν; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπιρωτησαὶ αὐτὸν οὐκέτι.

Mc 12,38—40.
L 20,45—47.
L 11,59—62.

23 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· λέγων· ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρου

MI 2,7,8. 3 ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν ποιήσατε καὶ τηρεῖτε κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσιν γὰρ

4 καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσιν δὲ φορτία βαρῆα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινήσειν

6,1. Ex 18,9.
Nu 15,38,59. 5 αὐτά. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν προθέμενοι τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσιν γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κρο-

L 14,7. 6 σπεδα, φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ

8 καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββεῖ. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββεῖ· εἷς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος, πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοὶ ἐστέ.

9 καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος. μηδὲ κληθῆτε καθ-

20,28,27. 11 γηταί, ὅτι καθηγητῆς ὑμῶν ἐστὶν εἷς ὁ Χριστός.
Prv 29,28.
Iob 22,29.
Ex 21,81.
L 18,14.
I P 5,5. 12 δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος. Ὅστις θέλει

43 hT x. κυριον αυτον 23,1 H [o] 8 R αν 4 βαρεα h [R] + και δυσβαστακτα

44 υποποδιον 46 ημερας : ωρας 23,8 υμιν : + τηρετε 5 κροσπεδα : + των ιματιων αυτων 7 ραββει ραββει 8 διδασκ. : καθηγητης + ο χριστος 11 εστω

- καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς
 Tt 1,15. 26 καὶ ἀκρασίας. Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον
 τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου [καὶ τῆς παροψίδος], ἵνα
 Act 28,8. 27 γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτοῦ καθαρὸν. Οὐαὶ ὑμῖν
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παροψί-
 διομιάζετε τάφοις κεκοιναμένοις, οἵτινες ἔξωθεν
 μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὅσταν
 L 16,15. 28 νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς
 ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι,
 ἔσωθεν δὲ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.
 29 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί,
 ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ
 30 κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ λέγετε·
 ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οἵ
 ἄν ἡμεῖς αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν προ-
 Act 7,52. 31 φητῶν. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐσ-
 32 τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας, καὶ ὑμεῖς πληρο-
 8,7. 33 σατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις, γεννη-
 ματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς
 18,52. 34 γεέννης; διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
 10,28. προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· ἐξ αὐτῶν
 1 Th 2,15. ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μασ-
 τήσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ
 Gn 4,8. 35 πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα
 2 Chr 24,20,21. δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος
 Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ
 Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
 36 θυσιαστηρίου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα
 L 18,34,35. 37 ἐπὶ τὴν γενεάν ταύτην. Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ
 ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα

26 T— [καὶ τ. παροψ.] 27 h ομοιάσετε | οἵτινες ...
 γεμ. : h^r ἔσωθεν ο ταφος φαινεται ὡραῖος ἔσωθεν δε γεμ
 30 T κοινωνοι αυτων 32 h πληρωσατε 34 h Ἰδου 35 h^r—
 νιου Βαραχιου 36 h παντα ταυτα

25 ακρασ. 1 ακαθαρσιαις η̄ αδικιαις η̄ πλεονεξιαις 26 ας
 του : αυτων 32 επληρωσατε

Κατα Ματθαιον 23,38—24,11.

οὓς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα
 συναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις ἐπι-
 πύγει τὰ νοσσία [αὐτῆς] ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ
 ἠθέλησατε. ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν 38 ^{Jr 23,6; 12,7.}
 ἤμος. λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι 39 ^{1 Rg 9,7,8.}
 ἢ ἂν εἰσητε· ^{21,9. Ps 118,26.}

ἐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, 24 ^{Mc 13.}
 προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτῷ
 τὸν ἰκδομαῖον τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 2 ^{L 21,5—36.}
 οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 οὐ μὴ ἀφεθῆ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ κατα-
 σκηνησεται. Καθημέριον δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους 3
 ἑλαιῶν προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν
 λέγοντες· εἰπέ ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσονται, καὶ τί τὸ
 σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ
 αἰῶνος; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· 4
 οὐ δύνασθε εἰπεῖν μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ ἐλεύ- 5
 θῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες· ἐγὼ εἰμι ὁ
 υἱὸς τοῦ θεοῦ, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. μελλήσετε δὲ 6
 εἶναι πολέμου καὶ ἀκοῆς πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ
 πλανηθῆτε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶν τὸ
 τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασι- 7
 λεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ
 ἐν τοῖς τόποις· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. τότε 8,9
 παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν
 ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν
 ἀνθρώπων διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκανδαλι- 10
 σθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ
 ἀποκτενοῦσιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται 11
 ἔσονται. ^{Dn 11,41.} ^{7,15. 1 J 4,1.}

37 [αυτης]: T | H ηθελησατε; 38 K— ερημος
 39 H ειπον | H αιωνος. 7 επι 1^ο: T επ

38 κυριου: θεου 24,2 — ου 1^ο 6 γενεσθαι: pr
 7 λιμοι: + και λοιμοι

- ² Th 2,10. ³ T 3,1-5. 12 ἐγεροθήσονται και πλανήσουσιν πολλούς· και δι
 τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπ
 10,29. Ap 18,10. 13 τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὕτω
 29,19. 10,18. 14 σωθήσεται. και κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον
 τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον
 Dn 9,26,27; 12,11. 15 πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, και τότε ἤξει τὸ τέλος. Ὅταν
 οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθῆ
 16 ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, ἵ τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 L 17,31. 17 φενητέωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος
 18 καταβάτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, και ὁ ἐπὶ
 τῷ ἀγοῶ μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὸ ἱμάτιον
 19 αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις και τὰς
 Act 1,12. 20 ὀνηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσεύχεσθε
 δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μη
 Dn 12,1. 1 Joel 2,2. 21 σαββάτω· ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἷα
 γέγονεν ἅπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ'
 22 μὴ γένηται. και εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι
 ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοῦ
 23 ἐκλεκτοῦς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τὸ
 εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε
 5.11. Dt 13,2-4. 2 Th 2,8,9. 24 μὴ πιστεύσητε· ἐγεροθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ
 ψευδοπροφήται, και δώσουσιν σημεῖα μεγάλα
 25 τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, και τοὺς
 26 λεκτούς. ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. ἐάν οὖν εἴπω
 ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν, μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ
 L 17,28,24. 27 ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ γὰρ
 ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν και φαίνεται
 ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
 1ob 39,30. 1Hb 1,8. 28 τοῦ ἀνθρώπου· ὅπου ἐάν ᾗ τὸ πτώμα, ἐκεῖ
 L 17,37. 29 συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὸ

16 εἰς : hT ἐπι 21 T οὐκ ἐγενετο 24 πλανησοῦ
 X πλανασθαι, T πλανηθηναι

12 πληθυνται 17 τα : τι 18 τα ἱματια 27 εἰσται :
 και, ii 37 28 οἱ : pr και

ἄβρην τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται,
 καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ
 ἀστέραι πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
 τοῦ οὐρανοῦ σαλευθήσονται. καὶ τότε φανήσεται
 τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ,
 καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ
 ῥυτίσονται τὸν εἶδόν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ
 τὰ νεφέλων τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
 πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ
 σαλπῆγγος μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκ-
 τούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ὑπὸ ἄκρων
 οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς
 μαθεῖτε τὴν παραβολήν· ὅταν ἦδη ὁ κλάδος αὐτῆς
 κίψεται ἀπαλός καὶ τὰ φύλλα ἐκφύη, γινώσκετε
 ὅτι ἐγγύς τὸ θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε
 πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.
 ἢ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη
 ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
 καταλείψεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.
 ἢ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν,
 οἱ δὲ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ
 ὁ πατήρ μόνος. ὥσπερ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε,
 οὕτως ἐστὶν ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
 ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις [ἐκείναις] ταῖς προ-
 τέραις κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γα-
 μίζοντες καὶ γαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν
 ὁ κατακλυσμὸς καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἥλθεν
 ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. τότε ἔσονται
 ἡμεῖς ἐν τῷ ἀγρῷ, εἰς παραλαμβάνεται καὶ εἰς

Is 13,10; 34,4.
2 P 3,10.

30 Ap 1,7.
26,64.
Dn 7,13,14.
Zch 12,10sm.
Ap 19,11.

1 K 15,52.
1 Th 4,16.
Ap 8,1,2.
Is 27,18.
Zch 2,6.
Dt 30,4.

35 5,18.

36 1 Th 5,1,2.

37 Gn 6,11—12.
L 17,26,27.

38 2 P 2,5,6.
Gn 7,7.

40 L 17,35,36.

30 απο : T εκ 30 T- τότε 2° 31 σαλπγγ. : hR+
 32 ης | σως : H+ [των] 33 T ταυτα παντα 34 υμιν :
 + οτι | H [αν] 36 ουδε ο υιος : [R] —h^r 37 γαρ : T δε
 T- [εκκειναις] 39 εσται : T+ και

30 εν ουρ. : του εν ουρανοις 32 εκφυη 36 πατηρ :
 μου 38 εκγαμιζοντες

24,41—25,6. *Κατα Ματθαιον*

- 41 ἀφίεται· δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ, μία παρ
 25,13. 42 λαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται. γρηγορεῖτε οὖν, ὅ
 οὐκ οἴδατε ποία ἡμέρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται
 L 12,39—46. 43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε διτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
 ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
 καὶ οὐκ ἂν εἶασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
 Ap 16,15. 44 διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ
 45 δοκεῖτε ὥρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Ἐ
 ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν κα
 46 στήσεν ὁ κύριος ἐπὶ τῆς οἰκετείας αὐτοῦ
 δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ· μακάριος
 25,21.23. 47 δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὖρη
 Eccl. 8,11. 48 οὕτως ποιοῦντα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτι ἐπὶ πᾶ
 τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν
 49 εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 χρόνιζει μου ὁ κύριος, ἵ καὶ ἄρξηται τύπτειν το
 50 συνδούλους αὐτοῦ, ἐσθίῃ δὲ καὶ πίνῃ μετὰ τῶ
 μεθυόντων, ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου
 ἡμέρα ἢ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρα ἢ οὐ γινώσκ
 8,12. 51 ἵ καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ με
 τὰν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλανθμὸς κα
 25 ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Τότε ὁμοιωθήσεται
 L 12,35.36. βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτι
 Ap 19,7. λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς τ
 2 ἀντησιν τοῦ νυμφίου. πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν
 3 μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι. αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι
 τὰς λαμπάδας οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον
 4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγεί
 5 μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν. χρόνιζοντος δὲ το
 6 νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθεινον. μέσαι
 δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος, ἐξέρ

48 T — εκεινος | 25,1 T αὐτων | νυμφιου: h^r
 + και της νυμφης | 3 λαμπαδ. : [H]R+ αυτων

41 μύλωνι 42 ἡμερα : ὥρα 45 οικετ. : θεραπεία
 49 εσθιειν ὁ. κ. πινειν 25,3 fin + εν τοις αγγειοις α
 των 6 νυμφ. : + ερχεται

θε εἰς ἀπάντησιν. τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ 7
 παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας
 αὐτῶν. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν· ὁδοὶ 8
 ἐν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
 ἐσθλύνονται. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· 9
 ποτε οὐ μὴ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε
 ἅπαντες πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε
 λαμπάδας. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἤλθεν 10
 ὁ κύριος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ
 εἰς τὸν γάμον, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον 11 L. 13,25,27.
 ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι·
 κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· 12 7,23.
 ἄνθρωπε, τί λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, 13 24,42.
 οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν. Ὅσπερ 14 14—30:
 ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους 15 L. 19,12—27.
 δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ,
 αἱ δὲ ἕκαστος ἕνα ἕνα ἔλαβον. ὁ δὲ ἐξῆλθεν 16 21,33.
 αὐτῶν καὶ ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ
 αἰτερεῖ λόγον μετ' αὐτῶν. καὶ προσελθὼν ὁ τῶν 20
 πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε
 τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέ-
 δωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα. ἔφη 21 23, 24, 45—47.
 ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ,
 ἔβαλλε τὰ ἄλλα ἐπὶ τὰ πέντε τάλαντα σου, καὶ ἔργασθη·
 ἔσθλ' ἔργα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·

9 ου μη : hT ουκ 16 ἐκερδησεν : T ἐποίησεν | πέντε
 T+ τάλαντα 17 ὡσαντως : h+ και

10 εως υπαγουσιν 11 ηλθον αι 13 ην + εν η ο
 του ανθρωπου ερχεται 15,16 απεδ. ευθεως. πορ. δε
 κερδησα. : pr (vl +) και αυτος 18 — απελθων | εν τη γη
 κερδησα, ιι 22. 21 επι 1^ο : επει επ', ιι 23.

- 22 εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. προσελθὼν
καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἶπεν· κύριε, δύο τάλαντα
μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρυθον
21. 23 ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιστὲ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε κατέ-
στήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου
24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς
εἶπεν· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος
θερίζων ὄπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὄπου
25 οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυ-
26 τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀ-
κριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πο-
δοῦλε καὶ ὀκνηρέ, ἦδεις ὅτι θερίζω ὄπου
27 ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὄθεν οὐ διεσκόρπισα; ἐ-
σε μετὰ τὴν ἔσπευσεν ὅπως οὐκ ἀποβῆται
σε οὐκ ἔβαλεν τὰ ἀργύριά μου τοῖς τραπεζεῖται
καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τῷ
28 ἄρατε οὐκ ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε
13,12. 29 ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι πα-
δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· τοῦ δὲ μὴ ἔχον-
8,12. 30 καὶ ὃ ἔχει ἀρθησεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὸν ἀχρε-
δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐ-
κεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
16,27. Zech 14,5. 31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
Ap 20,11—13. αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ,
R 14,10. 32 καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συνα-
σονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη,
ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὡς περὶ ὁ ποι-
Ex 34,17. 33 ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στή-
τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφ-
34 ἐξ ἐωνόμων. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου

22 καὶ : R δε κ.
32 R αφοριεῖ

23 h πιστος ης

27 R τραπεζεῖται

22 ταλ. 1^ο : + λαβων 27 το αργυριον 28 δεκα : πε-
29 (vl 30) fin + ταυτα λεγων εφωνει· ο εχων ωγα ακου-
ακουετω 30 βαλετε εξω 31 αγγελ. : pr αγγι 33 — αυτω

προνομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν
 ἐν καταβολῆς κόσμου. ἐπέλασα γὰρ καὶ ἐδώ- 35 Is 58,7.
 κατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος
 ἦν καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με 36
 ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ
 ἦν καὶ ἤλθατε πρὸς με. τότε ἀποκριθήσονται 37 α,3.
 ἐπὶ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν
 πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐπο-
 τίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγο- 38
 ῦν ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν 39
 ἡσθόντα ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;
 ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω 40 Prv 19,17.
H 2,11.
 ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν
 ἐν τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἐρεῖ 41 7,28.
 αὐτοῖς ἐξ ἐδωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ κα- Ap 20,10,15.
 ταμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον
 ἐν διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπέλασα 42
 γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ οὐκ
 ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με, 43
 γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν
 φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθή- 44
 σονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν
 πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ
 ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι; τότε ἀπο- 45
 κριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ'
 ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων,
 οὐκ ἐποιήσατέ με. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς 46 J 5,29. Dn 12,2.
 τὸ πῦρ αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἐγένετο δτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας 26 7,28; 11,1;
13,53; 19,1.
 τοὺς λόγους τούτους, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

37,38 H εἶδαμεν 41 το πῦρ το αιων. : h^r το σκοτος
 ἑξωτερον | το ητοιμασμ. : h^r | ὁ ητοιμασεν ο πατηρ
 42 εδιψ. : H pr [και]

39 ασθενη

- 2-5: 2 οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται
 Mc 14,1.2. και ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς
 L 22,1.2. 3 σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς
 20,18. και οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀλλήν
 4 ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, και συνεβουλεύ-
 5 σαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλω κρατήσωσιν και ἀπ-
 6 κτείνωσιν. ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα
 7 θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.
- 6-13: 6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἴκῳ
 Mc 14,8-9. 7 Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἔχου-
 J 12,1-8. 8 ἀλάβαστρον μύρου βαρυτίμου και κατέχευεν
 L 7,36-50. 9 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνακειμένου. ἰδόντες δὲ
 10 μαθηταὶ ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἢ ἀπώλη-
 11 αὐτῆ; ἐδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι πολλοῦ
 12 δοθῆναι πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
 Dt 15,11. 13 τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλ-
 14 ἦργάσατο εἰς ἐμέ· πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς
 15 ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ σὺ πάντοτε ἔχει-
 16 βαλοῦσα γὰρ αὐτῆ τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώμα-
 17 του πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν. ἀμὴν λέ-
 18 γω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
 19 ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται και ὁ ἐποίησεν αὐ-
 14-16: 14 εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἰς
 Mc 14,10.11. 15 δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρ-
 L 22,8-8. 16 οὗ τοῦ Ἰησοῦ ἦλθεν και εἶπεν· τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ
 J 11,57. 17 ἐγὼ παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τρι-
 Zch 11,12. 18 ἄκοντα ἀργύρια. και ἀπὸ τότε ἐζήτηει εὐκαιρίαν
 1 T 6,9.10. 19 αὐτόν παραδῆναι.
- 17-19: 20 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθη-
 Mc 14,13-16. 21 τὰς τῷ Ἰησοῦ λέγοντες· ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν
 L 22,7-13. 22 τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· ἔτοιμάσωμεν
 Ex 12,18-20. 23 τὸ πάσχα ἐν τῷ ἑσπέρῳ, ὡς ἐλάλησεν ὁ
 21,3. 24 Κύριος ἡμεῖς και οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑσπέρῳ
 25 τὸ πάσχα ἐσθίουσιν ὡς ἐλάλησεν ὁ Κύριος ἡμεῖς
 26 και οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑσπέρῳ ἐσθίουσιν
 27 τὸ πάσχα ἐν τῷ ἑσπέρῳ ὡς ἐλάλησεν ὁ Κύριος ἡμεῖς
 28 και οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑσπέρῳ ἐσθίουσιν
 29 τὸ πάσχα ἐν τῷ ἑσπέρῳ ὡς ἐλάλησεν ὁ Κύριος ἡμεῖς
 30 και οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἑσπέρῳ ἐσθίουσιν

7 T πολυτιμον 15 T και εγω | αργυρ. : h^r + στατηρας
 ii στατηρας αργυριου

3 οι αρχιερ. : + και οι γραμματεις | Καϊφα 9 τουτο :
 το μυρον | τοις πτωχοις

19 πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· ὁ
 δόξαλος λέγει· ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν· πρὸς
 20 ποῦ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ 19
 αἰτήσαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 20 ἡτοιμάσαν τὸ πάσχα. Ὅψιας δὲ γενομένης 20 **20—30:**
 21 ἔκειτο μετὰ τῶν δώδεκα μαθητῶν. καὶ ἐσθιόντων 21 **Mc 14,17—26.**
 αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἕξ ὧν
 22 παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο 22
 αὐτῷ εἰς ἕκαστος· μήτι ἐγώ εἰμι, κύριε;
 23 ἀποκριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν 23
 24 ἐν τῷ τρυβλίῳ, οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν 24
 25 τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ
 τοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς
 26 ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ
 27 ἐγενήθη ὁ ἀνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς 25
 26 Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγώ
 27 μ, ραββεί; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων 26 **14,19.**
 αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον καὶ εὐλογήσας
 28 ἔλασεν καὶ ὄσας τοῖς μαθηταῖς εἶπεν· λάβετε 27
 28 ἕσθε· τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν 28
 29 τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων·
 30 ἕσθε ἐξ αὐτοῦ πάντες·¹ τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ αἷμά 28 **Ex 24,8.**
 31 τῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον **Jr 31,31.**
 32 ὑφ' ἡμῶν ἕνεκεν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μὴ πίνω 29 **Zch 9,11.**
 33 ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου
 34 τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ'
 35 ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου. **Ps 118—118.**
 36 εἰ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. 30 **L 22,39.**
 37 καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες ὑμεῖς σκαν- 31 **J 18,1.**
 38 δισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται
 39 ὁ πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται
 40 τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς· μετὰ δὲ τὸ ἐγερεθῆναι 32 **31—35:**
 41 **Mc 14,27—31.**
 42 **L 22,31—34.**
 43 **Zch 13,7.**
 44 **J 16,32.**
 45 **28,7.**

20 H [μαθητων] 27 και 20 : [H]

26 τον αρτον | ευλογ. : ευχαριστησας | εσθιδον τ. μ.
 27 το ποτηριον 28 της : pr το, + καινης

- 33 με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες σκανδαλισθῶσονται ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.
- J 13,38. 34 ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τοῖς ἀπαρνήσασθαι με.
56. 35 λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· κἂν δέη με σὺν σὺν ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.
- 36—46:
Mc 14,32—42. 36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρὶς λεγόμενον Γεθσημανεὶ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν ἐκεῖ προσεύξαμαι.
- H 5,7. 37 καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δισκίλους Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
- Ps 43,5. 38 τότε λέγει αὐτοῖς· περιλυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὡδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.
- J 12,27. H 5,8. 39 καὶ προσελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· πάτερ μου, δυνατὸν ἐστὶν, παρελθάτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σὺ. καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἔσχετε ἰσχύς αὐτῶν;
- H 2,14; 4,15. 41 ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
- 42 πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο παρελθῆναι ἀπ' ἐμοῦ, γένηθίτω τὸ θέλημά σου.
- 43 καὶ ἐλθὼν πάλιν εὗρεν αὐτοὺς καθεύδοντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείρας αὐτοὺς πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν πάλιν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ λέγει· ἴδου ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσθίετε καὶ πίνετε καὶ ἠγαπήσατε ἀλλήλους ὡς ἐγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς.
- 2 K 12,8. 44 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὃν οὐκ ἔγνωτε.
- 45 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ἐν σελήνῃ καὶ ἐκείνη ἡ νύκτις ἐκείνη.

35 H εἶπαν 36 H [ου] 39 hT προσελθων | T— με
42 H [λεγων] 44.45 h εἶπων. παλιw τοτε

36 Γεθσημανει 40 ισχυσαs 42 τουτο : + το ποτη
ριον | παρελθ. : + απ εμου 43 ευρισκει

μαθητὰς καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύθετε λοιπὸν καὶ
 ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν.
 ἀγείρεσθε, ἀγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. 48
 καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ Ἰούδας εἰς τῶν 47
 δώδεκα ἦλθεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
 μαχαιρῶν· καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσ-
 βυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν 48
 αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστιν·
 ἀπατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ 49
 Ἰησοῦ εἶπεν· χαῖρε, ῥαββεί, καὶ κατεφίλησεν
 αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε, ἔφ' ὃ 50
 ἔλπει. τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ 51
 ἕξ τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασεν
 τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ
 ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον. τότε λέγει 52
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψον τὴν μάχαιράν σου
 εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες
 μάχαιραν ἐν μάχαιρῃ ἀπολοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι 53
 δύναμαι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ
 παραστήσει μοι ἄρτι πλείω δώδεκα λεγιῶνας
 ἰσχυρῶν; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι 54
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὕτως δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ 55
 Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ
 μάχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
 ἐκείνην ἐκείνην ἔκαστος ἐκαστὸν διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατή-
 ητε με. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν 56
 αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες
 ἀφέντες αὐτόν ἐφυγον.

47-56:
 Mc 14,48-50.
 L 22,47-58.
 J 18,8-12.

Gn 9,6.

57-75:
 Mc 14,58-72.
 L 22,54-71.
 J 18,18-27.

Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς 57

48 λοιπ. : T το λοιπ. | ἰδου : h + γαρ 49 T εαν 50 T
 παρει; 53 T λεγιωνων 55 T συλλ. με' 56 μαθηται :
 α + αυτου

45 αναπαυεσθε; 50 ο : ω 51 επαταξεν ... και αφ.
 52 αποθανωνται 55 καθ ημερ. : + προς ημιας

- Καίάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
 58 πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθησεν
 αὐτῷ [ἀπὸ] μακρόθεν ἕως τῆς ἀλλῆς τοῦ ἀρχιερέως
 καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρέτων
 59 ἰδεῖν τὸ τέλος. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ τὸ συνέδριον
 ὄλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ
 60 ὅπως αὐτὸν θανατώσωσιν, καὶ οὐχ εἶρον πολλῶν
 προσελθόντων ψευδομαρτύρων. ὕστερον δὲ προ-
 J 2,19—21. 61 ελθόντες δύο¹ εἶπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι κατα-
 λῦσαι τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
 62 οἰκοδομῆσαι. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτοῖς·
 οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοι σου καταμαρτυροῦσιν;
 27,12. 63 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰσώπη. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
 ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος ἵνα ἡμῖν
 Ps 110,1. 64 εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. λέγει
 16,27; 24,30. Dn 7,13. αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
 ἄρτι ὤψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ
 δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
 9,3. J 10,33. 65 νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διερχόμενος
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων· ἐβλασφήμησεν· τί ἔτι χρεια-
 ζόμεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν
 J 19,7. 66 μίαν· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
 Lv 24,16. Ia 50,6. 67 ἔνοχος θανάτου ἐστίν. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς
 πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ
 68 ἐράπισαν¹ λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τί
 69 ἐστίν ὁ παῖσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἐκάθητο ἐξ
 ἐν τῇ ἀλλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη
 λέγουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου
 70 ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα

58 T— [απο] 59 T θανατώσουσιν 61 H εἶπαν |
 ημερ. : T+ αὐτον 62 T ἀποκρινῆ τι 68 και : T+
 ἀποκριθεὶς 64 h εἶπας; 65 H διερχῆσεν 66 H εἶπας

59 αρχιερ. : + και οι πρεσβυτεροι 60 δυο : + ψευδο-
 μαρτυρες 61 ουν. εφη : τουτον ηκουσαμεν λεγοντα
 68 θεου 2^ο : + του ζωντος 69 Γαλιλ. : Ναζωραιου 70 παντ. :
 αυτων παντων η̅ αυτων | fin + ουδε επιστημι

Κατα Ματθαιον 26,71—27,9.

γεις. ἐξελθόντα δὲ εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν 71
 ἄλλη καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· οὗτος ἦν μετὰ 72
 τοῦ Ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρώησατο μετὰ 72
 ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν 73
 προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ·
 ὅς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ, καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
 σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ 74
 ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθὺς
 ἤρξατο ἐφώνησεν. καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ 75 α.
 Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
 ἔσθαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω
 ἔκωπεν πικρῶς.

Ἐρωτας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες 27
 ἱερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
 ὅστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δῆσαντες αὐτόν 2
 ἔκωπον καὶ παρέδωκαν Πειλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.
 Ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδοὺς αὐτόν ὅτι κατεκριθῆ, 3
 μεληθεὶς ἔστρεψεν τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς
 ἱερεσὶν καὶ πρεσβυτέροις· λέγων· ἡμαρτον πα- 4
 ρήκατε αἷμα ἀνθρώπου. οἱ δὲ εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς;
 ἀποκριθεὶς καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια εἰς τὸν ναὸν ἀνε- 5
 ἔστη, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγξατο. οἱ δὲ ἱερεῖς 6
 ἔλαβον τὰ ἀργύρια εἶπαν· οὐκ ἔξεστιν βαλεῖν
 αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματος ἐστίν.
 συμβούλιον δὲ λαβόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν 7
 ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. διὸ 8
 ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς
 ἡμέρας τούτης. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου 9
 προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα
 ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο

Mc 15,1.

L 22,66.

J 18,28.

L 22,1.

J 18,31.32.

26,15.

Act 1,18.

2 Sm 17,33.

Mc 12,41.

Act 1,19.

Zch 11,12.13.

Jr 32,6-9.

δε : T+ αυτον 73 δηλ. σε ποιει : h^r -|ομοιαζει|
 αυτους 27,2 Πειλατω : h^r -|Ποντιω| Πειλ. 3 h^T
 δους 4 αθων : X δικαιον | Η ειπαν 9 h^r-
 αυ, ii Ζαχαριου, ii Esaiam

τοις : αυτοις 73 - και συ 27,8 απεστρεψεν
 + τριακοντα | εν τω ναω

τος τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς 25 Act 5,28.

ὁ λαὸς εἶπεν· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ

τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν 26

σταυρῶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας παρέδωκεν

τῷ σταυρωθῆ.

Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες 27 27-30:

τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν Mc 15,16-19.

καὶ τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν χλαμύδα 28

ποικίλην περιέδησαν αὐτῷ, καὶ πλέξαντες στέφανον 29

καυθῶν ἐπέδησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ

καμὸν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες

προσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιξαν αὐτῷ λέγοντες· χαιρε,

καὶ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν 30 Is 50,6.

καὶ τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν

αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν 31 31-56:

χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ Mc 15,20-41.

συνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι 32 J 19,2,3.

εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα·

αὐτὸν ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Ὁ δὲ ἑλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ 33

ἐστὶν κρανίου τόπος λεγόμενος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν 34 Ps 69,22.

οἶνον μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ

ἠθέλησεν πιεῖν. σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερί- 35 Ps 22,19.

σαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλήρον, καὶ καθή- 36

σαν ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐπέδησαν ἐπάνω 37

τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἵτλαν αὐτοῦ γεγραμμένην·

ΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ

ΕΒΡΑΙΩΝ. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο 38 Is 53,12.

36 h ἐνδύσαντες 29 hT ο βασιλευς 31 T ἐκδύσαντες

τ. γλ. ἐνεδ. 32 Κυρηναῖον : h^r + † εἰς ἀπαντησιν

αὐτου † 34 T πειν bis | οἶνον : h^r οἶνος 35 K βαλλόντες

h^a : h^r + † ἵνα πληρωθῆ το ρηθεν υπο του προφητου

μερισαντο τα ιματια μου εαυτοις, και επι τον ιματισμον

αυτου εβαλον κληρον.

38 εἰς και ἐνεδυσαν αὐτον (ἱματιον πορφυρον και) χλα-

μύδα ποικίλην 29 ἐνεπαιζον

- Ps 22,9; 109,25. 39 λησται, εἰς ἐκ δεξιῶν και εἰς ἐξ ἐναντύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες τὸ κεφάλαιον αὐτῶν¹ και λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν και ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, καταβήθῃ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
- 26,61. J 2,19. 40 ὁμοίως οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων και πρεσβυτέρων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ και πιστεύσωμεν ἐπ' αὐτόν.
- Ps 22,9. 43 ἐπ' αὐτόν. πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσθω με ἐκ τοῦ θανάτου·
- Sap 2,13. 18-20. 44 εἰ θέλει αὐτόν· εἶπεν γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός. ὁ δ' αὐτὸ και οἱ λησται οἱ συνσταυρωθέντες σκώζοντες αὐτὸν ἔλεγον· ἄπο δὲ ἑκτῆς ὥρας σκοτός ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.
- Ps 22,2. 46 περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἤλει ἤλει λαμὰ σαβανῆ; θανάτι; τοῦτ' ἐστίν· θεέ μου θεέ μου, ἵνα τί ἐγκατέλιπες; τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἠλείαν φωνεῖ οὗτος. και εὐθέως ὁμοίως ἄλλοι ἄλλοι ἔλεγον· ἄπο δὲ ἑκτῆς ὥρας σκοτός ἔγενετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.
- Ps 69,22. 48 πάντες ἔλεγον ὅτι Ἠλείαν φωνεῖ οὗτος. και εὐθέως ὁμοίως ἄλλοι ἄλλοι ἔλεγον· ἄπο δὲ ἑκτῆς ὥρας σκοτός ἔγενετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης.
- 49 τε ὄξους και περιθεις καλάμῳ ἐπίτιξεν αὐτόν. οἱ δὲ λοιποὶ εἶπαν· ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλείας σῶσαι αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκεν τὸ πνεῦμα. Και ἰδοὺ τὸ καὶ πέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη [ἀπ'] ἀνωθεν ἕως κάτω εἰς δύο, και ἡ γῆ ἐσεισθη, και αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.
- Ex 26,31. 51
- II 10,19,20.

38 δεξιῶν : h^r + nomine Zoatham et ενανθυμων : nomine Camma 40 εἰ τον θ. : h θ. εἰ : T+ και 41 ὁμοίως [H] R+ και 42 T πιστευσωμεν 43 h ἐπὶ τῷ θεῷ 45 h^r - ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 46 H εβουησεν | H ἐλωι ἐλει R ἤλει, ἤλει, h^r - ἤλει ἤλει λαμὰ ζαφθανει | 49 εἶπαν hT ἔλεγον | σωσων αυτ. : H+ [αλλος δε λαβων λογη ενυξεν αυτου την πλευραν, και εξηλθεν υδαρ και αμα 51 απ : R - T

41 γραμμ. x. πρεσβ. : γρ. νι γρ. x. φαρισαιων τι γρ. x. πρ. x. φ. 42 σωσαι ; | πιστευομεν | επ αυτον : επ αυτω νι αυτω νι εις αυτον 43 νυν : + αυτον 44 - σκωζοντων 47 εστωτων 50 - παλιν

σαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεφάνθησαν καὶ πολλὰ 52
 ματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν· καὶ 53 Act 26,23.
 ἔλθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν
 τοῦ εἰσηλθόντος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσ-
 θησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' 54
 τοῦ τηροῦντος τὸν Ἰησοῦν ἰδόντες τὸν σεισμόν
 καὶ τὰ γινόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες·
 Ἰησοῦς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ 55 L 8,2,3.
 αἰκίες πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἰτινες
 ἐκάλυπτον τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας διακο-
 κῆσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ 56 20,20.
 Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσήφ μητρε, καὶ ἡ
 Μαρία τῶν υἱῶν Ζεβεδαιοῦ.
 Ὁρῶν δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος 57 Mc 15,42-47.
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς L 23,50-55.
 ἀπεκρίθη τῷ Ἰησοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ Πει- J 19,38-42.
 λῶντι ἤθελε λαβεῖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. τότε ὁ Πει- Ex 34,25.
 λῶντος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα 59
 Ἰωσήφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ [ἐν] σινδόνι καθαρῷ, καὶ 60 Ia 58,9.
 ἐκάλυψε αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ ὃ ἐλάτο-
 ῦν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν
 ἐκάλυψε τὸ μνημεῖον ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ 61
 Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθή-
 κειναν ἀπέναντι τοῦ τάφου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, 62
 ἡ πρώτη μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ
 Φαρισαῖοι καὶ οἱ Πειλαῖτοι πρὸς Πειλᾶτον¹ λέγοντες· 63 40, 12,40.
 Ἰησοῦς, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι
 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. κέλευσον οὖν 64
 ἀνοίσθησαι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας,
 ἵνα ἴδωμεν· ἵνα ἴδωμεν ἵνα ἴδωμεν· ἵνα ἴδωμεν·
 τότε ἔλθόντες οἱ μαθηταὶ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ

⁵² ἑκατόνταρχος | ἡ υἱὸς θεοῦ 56 Μαρία 1^ο : ἡ Μαρία καὶ
 ἡ Ἰωσηφ | Ἰωσ. μητ. κ. ἡ μητρε : ἡ^τ ἡ Μαρία ἡ Ἰωσηφ καὶ
 Μαρία ἡ εἰ ἡ Ἰωσηφ μητ. κ. ἡ μ. εἰ Ἰωσ. κ ἡ μητρε 57 ἡ
 ἠθελευσεν 59 T- [ἐν] 64 μαθηται : ἡ R+ αὐτου

ἑκ γενομενα 58 αποδοθ. : + το σωμα 64 κλεψωσιν :

27,65—28,11. *Κατα Ματθαιον*

- εἰπωσιν τῷ λαῷ· ἡγήρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ
 65 ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χεῖρων τῆς πρώτης. ἔσται
 αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· ἔχετε κουστωδῖαν· ὑπάγετε
 Dn 8,18. 66 ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλί-
 σαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς
 κουστωδίας.
- 1-10: 28 Ὅπὲρ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μὲν
 Me 16,1-10. σαββάτων, ἦλθεν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη
 L 24,1-10. 2 Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
 J 20,1-18. ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς
 οὐρανοῦ καὶ προσελθὼν ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ
 17,2. Act 1,10. 3 ἐκάνθητο ἐπάνω αὐτοῦ. ἦν δὲ ἡ εἰδέα αὐτοῦ ὡς
 ἀστραπή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιτῶν·
 4 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες
 5 καὶ ἐγενήθησαν ὡς νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος
 εἶπεν ταῖς γυναιξίν· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ
 12,40; 16,21; 6 ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· οὐκ ἔστι
 17,28; 20,19. ὧδε· ἡγήρθη γὰρ καθὼς εἶπεν· δεῦτε ἴδετε τὸν
 Act 2,38. 7 τόπον ὅπου ἔκειτο. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἰπα-
 26,32. τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἡγήρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν
 καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἕστε
 8 αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. ¹ καὶ ἀπελθούσας
 ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς
 μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 9 καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ὑπήντησεν αὐταῖς λέγων· χαίρετε·
 αὐαὶ δὲ προσελθούσας ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας
 II 2,11. 10 καὶ προσεκίνησαν αὐτῷ. τότε λέγει αὐταῖς
 Ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τὸν λόγον
 ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν
 11 κακεῖ με ὄψονται. Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοὺ

65 εφη : h+ δε 28,1 Μαρια 1° : hT Μαριαμ 6 εκειτε
 +h^r + [R] + ο κυριος 7 ειπον : h^r fort error primit. pr
 ειπεν 10 T και εκει

28,2 εξ : απ | - και 2° | λιθον : + απο της θυρας
 8 εξελθουσαι 9 pr ως δε επορευοντο απαγγελοι το
 μηθηταις αυτου

τῆς κουστωδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν
 πειλαιαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.
 ἠναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων συμβούλιόν 12
 ἀβόντες ἀργύρια ἰκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώ-
 ταις λέγοντες· εἰπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 13 27,24.
 ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.
 Ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς 14
 ἔσμεν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. οἱ δὲ 15
 ἀπάντες ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ
 ἐπληρώθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους μέχρι
 τῆς ἡμέρας]. Οἱ δὲ ἔνδεκα μαθηταὶ 16 7.
 ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ
 ἔκειτο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσ- 17
 κύνθησαν, οἱ δὲ ἐδίστασαν. καὶ προσελθὼν ὁ 18 11,27.
 Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ^{E 1,20—22.}
 ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ [τῆς] γῆς. πορευθέντες ^{Dn 7,14.} 19 Mc 16,15.16.
 βαπτίζετε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες
 ἐν ὕδατι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
 τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς 20 18,20.
 ἵνα ἴκωνται πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἐστίμι μετὰ ὑμῶν εἰς πάντας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντε-
 λῆς τοῦ αἰῶνος.

T ἀνηγγειλαν 14 ἐπι : h υπο 15 hR τα ἀργύρια
 ἐφημισθη | T— [ἡμερας] 18 [της] : R—T 19 [ουν] :
 | h βαπτισιουτες

ἀργυριον ἰκανον 17 προσεκυν. : + αυτω 18 ουρα-
 19 πορευεσθε νυν μηθητ. | hπ + αμην.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

- 2-8: Mt 3,1-12. L 3,1-18. J 1,19-30. Mt 3,1. Mt 11,10.
- 1 Λογὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 2 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἠσαΐα τῷ προφήτῃ·
 ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου,
 ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου·
 φωτὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 3 ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου,
 εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ,
- 4 ἐγένετο Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ [καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφρασιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμεῖται πάντες, καὶ ἐβαπτίζοντο ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ἔξομοι λογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφίν αὐτοῦ, καὶ ἔσθων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. καὶ ἐκήρυσσεν λέγων· ἔρχεται ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύναις λῆσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ·
- 5 ἐγὼ ἐβάπτισα ὑμᾶς ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς [ἐν] πνεύματι ἁγίῳ.

- 9-11: Mt 3,10-17. L 3,21,22. J 1,31-34. L 2,51.
- 9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθε Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρεθ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη

1,1 χριστου: hR+ υιου θεου 1-8 T χριστου, καθως ... αυτου. 2 ιδου: T+ εγω 4 [και]: T-H 7 μου 2°: [H] 8 [εν]: T-H 9 h- και 1°

1,2 εν τοις προφηταις | σου 2°: + εμπροσθεν σου 3 αυτου: του θεου υμων 4-ο | - και 5 παντες post βαπτιζοντο 6 τριχας: δερριν 8 αγιω: + και πνευ 9 Ναζαρεθ

10 ἰδὼν τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου. καὶ εὐθύς ἀνα-
 11 ἰδὼν ἐκ τοῦ ὕδατος εἶδεν σχιζομένους τοὺς
 12 ἄνθρωποις καὶ τὸ πνεῦμα ὡς περισσευόν κατα-
 13 ἰδὼν εἰς αὐτόν· καὶ φωνή [ἐγένετο] ἐκ τῶν οὐρανῶν· 11 9,7.
 14 εἰ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα.
 15 καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν 12 12,13 :
 16 ἕρημον. καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας 13 Mt 4,1-11.
 17 πειρασζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν
 18 ἄγγέλων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
 19 Καὶ μετὰ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλθεν 14 14,15 :
 20 ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρῦσσων τὸ εὐαγγέλιον Mt 4,12-17.
 21 τοῦ θεοῦ¹ [καὶ] λέγων, διὲ πεπλήρωται ὁ καιρὸς L 4,14-15.
 22 καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ
 23 ἐπιστρέψατε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Καὶ παράγων παρὰ 16 16-20 :
 24 τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν Σίμωνα καὶ Mt 4,18-22.
 25 ἀδελφὸν τὸν ἀδελφὸν Σίμωνος ἀμφιβάλλοντας ἐν L 5,1-11.
 26 τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλειεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς 17
 27 ἰησοῦς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς
 28 ἰσχυροὺς ἀλειεῖς ἀνθρώπων. καὶ εὐθύς ἀφέντες 18
 29 τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ὀλίγον 19
 30 εὗρεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην
 31 ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ κατ-
 32 ἰδόντας τὰ δίκτυα. καὶ εὐθύς ἐκάλεσεν αὐτούς· 20
 33 ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ
 34 πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.
 35 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καφαρναοῦμ· καὶ εὐθύς 21 21-28 :
 36 εἰς τὰ σάββασιμ [εἰσελθὼν] εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδί- L 4,31-37.
 37 δασκευεν. καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 22 Mt 7,28,29.
 38 ὅτι ἡ δυνάμις αὐτοῦ ἐποίησεν ἰσχυροὺς· καὶ
 39 γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ

11 [εγενετο] : R—T 14 T Μετα δε 16 H [και λεγων] :

21 [εισελθων] : H—hT | hT εδιδασκεν εις τ. συναγωγην

10 ηνοιγημενος | καταβ. : + και μενον | εις : επ 11 εν
 12 εν ω 13 ημερ. : + και τεσσαρακοντα νυκτας 14 ευαγγ. :
 15 της βασιλειας 15 πεπληρωνται οι καιροι 16 εν : πρ
 17 αμβληστορον υι τα δικτυα 18 τα δικτ. : παντα 21 Κα-
 22 φαρναουμ

23 οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ εὐθύς ἦν ἐν τῇ
 συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτι,
 5,7. P^a 16,10. 24 καὶ ἀνέκραξεν¹ λέγων· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ
 Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ,
 25 ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 9,36. 26 φιμώθητι καὶ ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ. καὶ σπαράξαι
 αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ φωνῆσαι
 27 φωνῇ μεγάλῃ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ. καὶ ἐθαμβήθησαν
 ἅπαντες, ὥστε συνζητεῖν αὐτοὺς λέγοντας· τί ἐστὶ
 τοῦτο; διδαχὴ καινὴ· κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύ-
 28 μασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν
 29 αὐτῷ. καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς πανταχοῦ ἐν
 29-34 :
 Mt 8,14-17. 29 ὅλην τὴν περιχώρον τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εὐθύς
 L 4,38-41. τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σί-
 30 μονος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. ἡ
 πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρεσσοῦσα, καὶ εὐθύς
 31 λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. καὶ προσελθὼν ἤγειρε
 αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρὸς· καὶ ἀφήκεν αὐτὴν
 32 πυρετός, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁψίας δὲ γεν-
 μένης, ὅτε ἔδυσε ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν
 πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονι-
 33 ζομένους· καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυννηγμένη πρὸς
 L 4,41. 34 τὴν θύραν. καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς
 Act 16,17,18. ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ
 ἐξέβαλεν, καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι
 35 ἠδεδισαν αὐτόν. Καὶ πρῶτ' ἔννυχα λίαν ἀναστὰς
 L 4,42-44. 36 ἐξῆλθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακῶς
 37 προσήχετο. καὶ κατεδίωξεν αὐτὸν Σίμων καὶ
 38 μετ' αὐτοῦ, καὶ εὗρον αὐτόν καὶ λέγουσιν αὐτῷ
 38 ὅτι πάντες ζητοῦσίν σε. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμα

24 T ημας· | hT οίδαμεν 25 ο Ιησ. : [H]R+ λεγων
 27 αυτους : hR προς εαυτους | T καινη κατ εξουσιας
 29 h εξελθων ηλθεν | H ηλθαν 32 T εδν 34 αυτον
 H+ [χριστον ειναι] 35 H [και απηλθεν]

32 οι γραμμ. : + αυτων 34 λεγων : + ει 31 εκτεινω
 την χειρα κρατ. ηγειρ. αυτην

ἀλλαχού εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κάκει
ἔξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξῆλθον. καὶ ἦλθεν κηρύσ- 39
ων εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν εἰς δὴν τὴν Γαλι-
λαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον.

Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν 40 40-45 :
αὐτὸν [καὶ γονυπετῶν] λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς
θῆσασαί με καθαρίσαι. καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας 41
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἤψατο καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω,
καθαρίσθητι. καὶ εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ 42
φύρα, καὶ ἐκαθερίσθη. καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ 43 8,12 ; 7,36.
λέγει ἐξέβαλεν αὐτόν, καὶ λέγει αὐτῷ· ὄρα μηδεὶ 44 L^v 18,40 ;
ἄνθρωπον εἰπεῖς, ἀλλὰ ἕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ
καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἡ προσ-
εκύβηκεν Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ 45
ἐλθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζεν
τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς
εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλὰ ἔξω ἐπ' ἐρήμοις τόποις
καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πάντοθεν.

Καὶ εἰσελθὼν πάλιν εἰς Καφαρναοὺμ δι' ἡμε- 2 1-12 :
ρῶν ἠκούσθη ὅτι ἐν οἴκῳ ἐστίν. καὶ συνήχθησαν 2 M^t 9,1-8.
οἱ ἄλλοι, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
πόλιν, καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. καὶ ἔρχονται 3
οἱ ἄλλοι πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν αἰρόμενον ὑπὸ
τῶν σάβρων. καὶ μὴ δυνάμενοι προσενέγκαι αὐτῷ 4
τὸν ὄχλον ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὄρου ἦν,
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ὄρου ὁ
παραλυτικὸς κατέκειτο. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν 5
πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφίενται
οἱ ἁμαρτίαι. ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων 6
καὶ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις

88 H καὶ ἐκεῖ 40 [καὶ γονυπετ.] : T : R+ [καὶ]
σπλαγχνισθ. : h^r + οργισθεὶς | T- αὐτῷ 45 h^T εἰς
τὸ φανερ. εἰσελθ. | T ἀλλ' | H [ἦν] 2,1 h εἰς οἶκον

88 - ἀλλαχρῶ 49 καὶ 1^ο : + εἰποντος αὐτοῦ 2,1 καὶ
+ εὐθεῶς 4 προσεγγίσει | -ἐξορύξαντες 5 τέκνον :
θαροῖ, + μὴ

- 1^a 43,25. 7 αὐτῶν· τί οὕτως οὕτως λαλεῖ; βλασφημεῖ· τί
 8 δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἰς ὁ θεός; καὶ
 εὐθύς ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι
 οὕτως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, λέγει αὐτοῖς·
 9 ταῦτα διαλογίσεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
 ἔστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀφιένται
 σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ ἄρον τὸ
 10 κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι
 ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
 11 ἀφιέναι ἁμαρτίας, — λέγει τῷ παραλυτικῷ·
 λέγω, ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε
 12 εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἠγέρθη καὶ εὐθύς ἄρον
 τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν πάντων, ὥστε
 ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν θεὸν λέγοντες
 ὅτι οὕτως οὐδέποτε εἶδαμεν.

13—17:
 Mt 9,9—13.
 L 5,27—32.

- 13 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
 πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν
 14 αὐτούς. Καὶ παράγων εἶδεν Λευεὶν τὸν υἱὸν
 Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, καὶ λέγει
 αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν
 15 αὐτῷ. Καὶ γίνεται κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῷ
 οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
 συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 16 ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ. καὶ
 γραμματεῖς τῶν Φαρισαίων ἰδόντες ὅτι ἦσαν
 μετὰ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ τελωνῶν, ἔλεγον τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ· ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτω-
 17 τῶν ἐσθίει [καὶ πίνει]; καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς
 λέγει αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροὺς

7 τι : h οτι 8 H [οὕτως] | H [αὐτοῖς] 9 H εγειρε
 [και] | περιπ. : T υπαγε 10 K αφιεναι αμαρτ. επι τ. γη
 12 H [λεγοντας] 13 παρα : T εις 14 Λευειν : M
 + Ιακωβον | 15.16 T ηκολ. αυτω και 16 T— οι | ιδοντες
 T pr και | ησθιεν : H εσθιει | αμαρτ. κ. τελων. : T τελων
 κ. αμαρτ. | [και πινει] : hT—H 17 αυτοις : H+ [οτι]

9 υπαγε ει + εις τον οικον σου

18 ^{18-22:} ^{Mt 9,14-17.} ^{L 5,33-38.} οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους
 ἀλλὰ ἁματωλούς. Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου
 οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ
 ἔρωσιν αὐτῷ· διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ
 οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ
 ἐσθίονται οὐ νηστεύουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 19
 οὐ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
 ἐστὶν αὐτῶν ἐσθίειν; ὅσον χρόνον ἔχουσιν
 τὸν νυμφίον μετ' αὐτῶν, οὐ δύνανται νηστεύειν.
 20 ἔρχονται δὲ ἡμέραι διταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ
 νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 21 οἱ δὲ εἰς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγράφου ἐπιράπτει ἐπὶ
 τὸν παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα
 τοῦ αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον
 ἔσται· ὁ καινὸς ἐπὶ τῷ παλαιῷ γίνεται. καὶ οὐδεὶς
 22 βάλλει οἶνον νέον εἰς
 ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ῥήξει ὁ οἶνος τοὺς
 ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἀπόλλυται καὶ οἱ ἀσκοί. [ἀλλὰ
 τὸν νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς.]
 23 ^{23-25:} ^{Mt 12,1-6.} ^{L 6,1-5.} Καὶ ἐγένετο αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν παρα-
 ῥεῦσθαι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἤρξαντο ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχνας.
 24 οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν 24
 ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστιν; καὶ λέγει αὐτοῖς· 25
 ἀκούετε ἀνεγγνωτε τί ἐποίησεν Δαυεὶδ, ὅτε
 χρειᾶν ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;
 26 ^{1 Sm 21,7.} ^{Lv 24,9.} εἰσεῖλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάδαρ
 ἄρτους καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν,
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς, καὶ
 ἵνα ζήσωσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· 27 ^{Dt 5,14.}
 ὁ σάββατος διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, καὶ οὐχ

18 H οι δε σοι [μαθηται] 22 T— [αλλα ... καινους.]
 X διαπορευεσθαι | η οδοποιειν 26 H [πως]

17 fin + εις μετανοιαν 18 φαρισαιοι : των φαρισαιων
 — οσον ... νηστευειν 20 εν εκειναις ταις ημεραις
 επισυναπτει 22 εκχεται κ. οι ασκ. απολυνται
 27 ην. : εκτισθη

- 28 ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστι
 1-6: 3 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. **Κ**
 Mt 12,9-14. L 8,8-11. εἰσηλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν, καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρω-
 2 πος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρετήρη-
 3 αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἢ
 4 κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
 5 τὴν χεῖρα ἔχοντι ξηρὰν· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον. καὶ
 λέγει αὐτοῖς· ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι
 ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι;
 J 11,38. 6 δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς με-
 ὄργης, συνλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας
 αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρα
 καὶ ἔξετεινεν, καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ-
 Mt 23,16. 7 καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθύς μετὰ τὸν
 Ἡρῳδιανῶν συμβούλιον ἐποίησαν κατ' αὐτόν, ὅπως
 αὐτὸν ἀπολέσωσιν.
 7-12:
 Mt 12,15,16. L 8, 17-19. 8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀ-
 χώρησεν πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος
 ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησεν· καὶ ἀπὸ τῆς
 Mt 4,25. 9 Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς
 Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ περὶ Τύρου
 καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούοντες ὅσα ἐπα-
 10 ἤλθον πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ
 11 ἵνα τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν· πολλοὶ
 γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐ-
 L 4,41. 12 ἄψωνται ὅσοι εἶχον μάστιγας. καὶ τὰ πνεύματα
 τὰ ἀκάθαρτα, διὰν αὐτόν ἐθεώρουν, προσέπιπτον
 αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα διτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
 1,34. 12 θεοῦ. καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ αὐτῷ

3,2 εἰ: T+ εν | T θεραπευει 3 T τ. ξηραν χ. εχοντι 4
 αγαθον ποιησαι 5 χειρα: K+ σου 6 εποιησαν: K ειδος
 R εποιουν 7 προς: T εις | T κ. απο τ. Ιουδ. ηκολουθησα
 h κ. α. τ. I. η-σεν 8 K ποιει | H ηλθαν 11 hT λεγοντα

3,1 ξηραν 2 παρετηροντο 5 νεκρωσει | fin
 υγιης ως η αλλη 7 πολυς οχλος 8 οι περαν | οι πα

Κατα Μαρκον 3,18—27.

περὸν ποιήσωσιν. Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, 18 ^{13-19:}
 καὶ προσκαλεῖται οὓς ἠθέληεν αὐτός, καὶ ἀπήλθον ^{Mt 10,1-4.}
 οὓς αὐτόν. καὶ ἐποίησεν δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' 14 ^{L 6,12-16.}
 αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρῦσσειν¹ καὶ 15
 ἐξουσίαν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια· καὶ ἐποίησεν 16
 οὓς δώδεκα, καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι
 Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ 17 ^{L 9,54.}
 Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἐπέθηκεν
 αὐτοῖς ὀνόματα Βοανηργές, ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς·
 Ἄνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ 18
 Θωμᾶιον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου
 Θαδδαῖον καὶ Σίμονα τὸν Καναναῖον¹ καὶ 19
 Ἰωάννην τὸν Ἰσκαριώθ, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.
 Καὶ ἔρχεται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν 20
 ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον
 φάγειν. καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον 21
 ἀπὸ αὐτοῦ· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη. καὶ οἱ 22 ^{22-30:}
 ἱερεῖς καὶ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ^{Mt 12,24-32.}
 οὗτος οὗτος Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν ^{L 11,15-22;}
 δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. καὶ προσκαλε- ^{12,10.}
 σάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς·
 ὅτι ὅτι δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν; καὶ ἐὰν 24
 ἡ βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι
 ἡ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, 25
 οὐκ ἰσχύσεται ἡ οἰκία ἐκείνη στήναι. καὶ εἰ ὁ 26
 ἄρχων ἑαυτὸν ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερισθῆ, οὐ
 δύναται στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. ἀλλ' οὐ δύναται 27
 ὁ ἄρχων εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ

¹ 12 T ποιωσιν 14 δώδεκα : H+ ους και αποστολους
 φασεν 16 R- και εποι. τ. δωδεκα | H (και επεθ. . . .
) 17 H (και επεθ. . . . Βροντης) | K ονομα 18 Θαδ-
 δαιον : h^c + Λεββαιον | 20 [ο] : R-T | μηδε : T μητε
 H Βεεζεβουλ 25 T σταθηναι 26 T εαυτον, εμερισθη.
 ο ου

14 κηρυσσ. : + το ευαγγελιον 15 εξουσιαν : + θεμα-
 τικον τας νοσους και 18 Ματθαιον ει + τον τελωνην |
 Βουανηργην 19 Σκαριωθ ει Ισκαριωτην

σκεῆ αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
 28 δῆσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ἄμ
 λέγω ὑμῖν διὰ πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι
 29 ὅσα ἐὰν βλασφημῆσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημῆσῃ
 εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν
 30 αἰῶνα, ἀλλὰ ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου ἁμαρτήματος.
 31 ἔλεγον· πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. Καὶ ἔρχομαι
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ
 στήκοντες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν·
 32 καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ
 ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου [καὶ
 33 ἀδελφαί σου] ἔξω ζητοῦσίν σε. καὶ ἀποκριθεὶς
 αὐτοῖς λέγει· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελ
 34 [μου]; καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κῆ
 καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελ
 35 μου. ὃς ἂν ποιῆσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, οὗτός ἐστιν
 ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή καὶ μήτηρ ἐστίν.

31—35 :
 Mt 12,46—50.
 L 8,19—21.

1—20 :
 Mt 13,1—23.
 L 8,4—15.

4 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν
 λασσαν. καὶ συνάγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείους
 ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν
 θαλάσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν
 2 ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς ἐν πλο
 βολαῖς πολλά, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκ
 3 αὐτοῦ· ἰ ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπειρῶν σπειρῶν
 4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπειρῶν ὃ μὲν ἔπεσεν πρὸς τὴν
 τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθεν τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγον
 5 αὐτό. καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες ὅπου οὐκ
 εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἐξανέτειλεν

28 H ἀνθρώπων, | T ἀν 29 T ἐστὶν | ἁμαρτη
 h^r κρίσεως ἢ ἁμαρτίας 31 T ἐρχεται 32 [καὶ αἱ ἀδελ
 σου] : -| h^r | -H 33 [μου] : T-H 35 ος : h[B]+γ
 | h τὰ θελήματα 4,5 οπου : H pr [καὶ]

28 οσας 31 καλουντ. : φανουντες υἱ ζητουντες 4,1 ο λα
 πολυς 3 fin + τον σπορον αυτου 4 πετεινα : + ου
 ουρανου

μη̄ ἔχειν βάνδος γῆς· καῑ δε̄ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος 6
 ἐκαυματίσθη, καῑ διὰ τὸ μη̄ ἔχειν ῥίζαν ἐξηράνθη.
 ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καῑ ἀνέβησαν 7
 ἀκανθαῑ καῑ συνέπνιξαν αὐτό, καῑ καρπὸν οὐκ
 ἔκευ. καῑ ἄλλα ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, 8
 ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίοντα καῑ ἀξανόμενον,
 ἔφευεν εἰς τριάκοντα καῑ εἰς ἐξήκοντα καῑ εἰς
 ἑκατόν. καῑ ἔλεγευ· ἔς ἔχει ὧτα ἀκουέιν ἀκουέτω. 9
 ὅτε ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτων αὐτὸν οἱ 10
 ἀπὸ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολὰς. καῑ 11 1 K 5,12.
 ἀποκρίθη αὐτοῖς· ὑμῖν τὸ μυστήριον δέδοται τῆς
 βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παρα-
 βολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα 12 1a 6,9.10.
 βλέποντες βλέπωσιν καῑ μη̄ ἴδωσιν,
 καῑ ἀκούοντες ἀκούωσιν καῑ μη̄ συνιώσιν,
 μη̄ ποτε ἐπιστρέψωσιν καῑ ὑφεθῆ αὐτοῖς.
 λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν 13
 τὴν ταύτην, καῑ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε; ὁ 14
 ἄγων τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ 15
 ἀπὸ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καῑ
 οὐκ ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καῑ
 ἁρτὸν τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς. καῑ 16
 οἱ εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι,
 οὐκ ἀκούσωσιν τὸν λόγον εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
 ἀκούουσιν αὐτόν, καῑ οὐκ ἔχουσιν ῥίζαν ἐν 17
 τῇ γῆ· αἱ δὲ ἄλλαι πρόσκαιροι εἰσιν, εἴτα γενομένης
 τῆς πείρας ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθὺς σκανδαλί-
 ζονται. καῑ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας 18
 ἐσπαρμένοι· οὗτοι εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες,
 ἀλλὰ ἀπαιτῶνται τοῦ αἵματος καῑ ἡ ἀπάτη τοῦ 19 10,22,24.

6 ἢ ἐκαυματίσθησαν 8 H αυξανόμενα | εἰς 2^ο 3^ο :
 ἢ εἰς εἰ ἐν 9 ἀκουετω : h^r+ - καῑ ο συνιων συνιετω +
 ἠρωτων 11 ἢ ἐξῶθεν | T- τα 12 H συνιῶσιν 15 εἰς
 ἄλλοις : T ἐν αὐτοῖς 16 T ὁμοίως εἰσιν 18 εἰς : T ἐπι

10 περι . . . δωδεκα : μαθηται αὐτων | τις ἡ παραβολη
 19 καῑ ἀπαιτῶν τον κοσμον

- πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπ
 ρευόμεναι συνπνύγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπ
 20 γίνεται. καὶ ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τ
 καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον κ
 παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκον
 21 καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ ἔλε
 αὐτοῖς ὅτι μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τ
 Mt 5,15. μύδιον τεθῆ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην, οὐχ ἵνα ἐπὶ
 Mt 10,26. 22 λυχνίαν τεθῆ; οὐ γάρ ἐστίν [τι] κρυπτόν, ἐάν
 L 12,2. ἵνα φανερωθῆ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ'
 23 ἔλθῃ εἰς φανερόν. εἴ τις ἔχει ὄτια ἀκούειν, ἀ
 Mt 7,2. 24 ἔτω. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκού
 ἐν ᾧ μέτρον μετρεῖτε μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προ
 Mt 13,12. 25 θήσεται ὑμῖν. ὃς γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ·
 ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐ
 26 Καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ,
 Jc 5,7. 27 ἄνθρωπος βάλη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,
 καυεύδη καὶ ἐγείρηται νόκτα καὶ ἡμέραν, καὶ
 σπόρος βλαστᾷ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐ
 28 αὐτομάτῃ ἢ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, καὶ
 Joel 4,13. 29 στάχυν, εἶπεν πλήρης σῖτος ἐν τῷ στάχυϊ. ἔ
 δὲ παραδοὶ ὁ καρπός, εὐθύς ἀποστέλλει τὸ
 30 πανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός. Καὶ ἔλε
 Mt 13,31.32.34. πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ,
 L 13,18.19. 31 τίνι αὐτὴν παραβολῇ θῶμεν; ὡς κόκκῳ σινάπ
 ὃς ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερον ὄν πάν
 32 τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅταν σπα
 Dn 4,9.18. 32 ἄναβαίνει καὶ γίνεται μείζον πάντων τῶν λαχάν
 Ez 17,23; 31,6. καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι
 τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα

20 ἐν 1^ο: h ἐν | ἐν 2^ο 3^ο: K [ἐν] h [ἐν] 21 K † ἐπι †
 MSS υπο | T κλινην; 22 [τι]: T-K (HT ἐστίν) 23
 πληρη σιτον, h^r πληρης [ο] σιτος vl πληρης σιτον 32
 κικισκηνοι

- 6 κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. καὶ ἰδὼν
τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμεν καὶ προσεκύ
1,24. 7 νησεν αὐτῷ, 'καὶ κρᾶζας φωνῇ μεγάλη λέγει·
ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ νιὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου
8 ὀρκίζω σε τὸν θεόν, μὴ με βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ
αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ
9 ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί ὄνομά σοι
καὶ λέγει αὐτῷ· λεγιῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ
10 ἔσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ ἵνα μὴ αὐτὸν
11 ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὴν
12 ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη· καὶ παρεκ
κάλεσαν αὐτὸν λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς
13 χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέτρεψε
αὐτοῖς. καὶ ἔξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρα
εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς διαχίλιαι
14 καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ. καὶ οἱ βόσκοι
αὐτοὺς ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ
εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἦλθον ἰδεῖν τί ἐστὶν τὸ γεγονός
15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσιν αὐτὸν
δαμονιζόμενον καθήμενον ἱματισμένον καὶ σωφρο
νοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγιῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν
16 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο
17 δαμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξατο
παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν
18 καὶ ἐμβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν
19 αὐτὸν ὁ δαμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾗ. καὶ οὐκ
ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὅπαγε εἰς τὴν πόλιν
οἰκόν σου πρὸς τοὺς σοῦς, καὶ ἀπάγγειλον αὐτοῖς
7,51. 20 ὅσα ὁ κύριός σοι πεποίηκεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ
ἀπῆλθεν καὶ ἤρξατο κηρῦσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον

6 αυτω : Η αυτον 9 μοι : η+ εστιν

18 και ευθεως κυριος Ιησους επεμψεν αυτους εις τους χοιρους 17 παρεκαλον 18 ηρξατο παρακαλειν

Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ 21
 ὡς εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ'
 αὐτῶν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἔρχεται 22 ^{22-43:}
 τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰαείρος, καὶ ἰδὼν ^{Mt 9,18-26.}
 αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ παρα- 23 ^{L 8,41-56.}
 κέει αὐτὸν πολλὰ λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν μου
 περὶς ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς τὰς χεῖρας αὐτῆς,
 ἵνα σωθῆ καὶ ζήσῃ. καὶ ἀπηλθεν μετ' αὐτοῦ. 24
 ὁ δὲ ὄχλος ἀκολουθεῖ αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον
 αὐτὸν. Καὶ γυνὴ οἷσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα 25
 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ 26
 ἐπέληθη τὰ παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν
 ἐπέλεθη ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χειροῦ ἐλθοῦσα,
 ὡς οἷσα τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ 27
 ἔθεν ἡψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. ἔλεγεν γὰρ ὅτι 28
 ἐάν τις μου ἡψατο τῶν ἱματίων αὐτοῦ σωθήσομαι.
 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐξῆρανθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, 29
 καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἔλαται ἀπὸ τῆς μάλιστα.
 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔπιγνούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ 30 ^{L 6,19.}
 ἑαυτοῦ δύναμιν ἐξεληθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
 εἶπεν· τίς μου ἡψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον 31
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνέθλι-
 βόν σε, καὶ λέγεις· τίς μου ἡψατο; καὶ περιε- 32
 ἔβλετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσανσαν. ἡ δὲ γυνὴ 33
 ἐπεβήθη αὐτῷ καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα δὲ γέγονεν αὐτῆς,
 ὅτι ἔγνω ὅτι ἐπὶ αὐτῆς ἦν ἡ χεὶρ τοῦ κυρίου,
 καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πάσαν 34
 τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆς· θυγάτηρ, ἡ πίστις
 σέσωκέν σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιής
 καὶ ἰσχυρὴ τῆς μάλιστα σου. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος 35
 ἔβλετο ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου λέγοντες ὅτι ἡ
 χεὶρ σου ἀπέθανεν· τί ἔτι σκύλλεις τὸν δι-

T εἰς το πέραν παλιω 23 h παρεκαλει 26 hT
 S 23 τρεμουσα : h^r+ | διὸ πεποιήκει λάθρα | 24 T
 28

- 36 δάσκαλον; ὁ δὲ Ἰησοῦς παρακούσας τὸν λόγον
 λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγῶγῳ· μὴ φοβη-
 37 μόνον πίστευε. καὶ οὐκ ἀφήκεν οὐδένα μετ' αὐ-
 συνακολουθῆσαι εἰ μὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον
 38 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. καὶ ἔρχονται
 εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου, καὶ θεωροῦ-
 θύρουβον, καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλοὺς
 J 11,11. 39 ἰ καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ
 κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει
 40 ἰ καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν πάντας
 παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν
 μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται
 L 7,14. 41 ὅπου ἦν τὸ παιδίον. καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς
 τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ· ταλιθά κούμ, ὃ ἐστὶν
 μεθερμηνευόμενον· τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε
 42 καὶ εὐθύς ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἡ
 γὰρ ἔτων δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν εὐθύς ἕκαστος
 1,44. 43 μεγάλη. καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδὲν
 γνοῖ τοῦτο, καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.
 1-8: 6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν
 Mt 13,53-58. L 4,15-30. 7 τριὰς αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 J 7,15. 8 αὐτοῦ. καὶ γενομένου σαββάτου ἤρξατο διδάσκειν
 ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ οἱ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλά-
 σοντο λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα, καὶ τί σοφία ἢ
 9 δοθεῖσα τούτῳ καὶ αἱ δυνάμεις τοιαύται ἐν
 3 διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι; οὐχ οὗτός ἐστιν
 ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου
 καὶ Ἰωσήτος καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οἱ
 εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὡς πρὸς ἡμᾶς; καὶ
 4 ἔσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς

41 H ταλειθά 6,2 B— οι | T τουτω; και δυναμεις
 γινονται; 3 ο τεκτων ο : h^r ο του τεκτονος υιος και
 Ιωσητος : h^r Ιωσηφ ει Ιωση ει —

36 ακουσας 41 ραββι ταβιθα 43 δουναι 6,1 ερχεται
 και απηλθεν 2 και ημερα σαββατων | εξεπλ. : + επι
 διδαχη αυτου

σοὺς ὅτι οὐκ ἔστιν προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν
 πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ
 ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ 5 13.
 γῆσαι οὐδεμίαν δύναμιν, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις
 ἰθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. καὶ ἐθαύμασεν 6
 τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Καὶ περιῆγεν τὰς κόμας κύκλῳ διδάσκων. ^{7-13:} Καὶ 7
 ὀνομαζέται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀπο- ^{Mt 10,1,9-15.}
 στέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ^{L 9,1-6.}
 πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς 8
 μηδὲν αἰρῶσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον,
 ἄρτον, μὴ πῆραν, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκῶν,
 ἀλλὰ ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδύσησθε 9
 χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλ- 10
 θῆτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε
 ἐκεῖθεν. καὶ ὅς ἂν τόπος μὴ δέξηται ὑμᾶς μηδὲ 11
 πόσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε
 τὸν χυτὸν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρ-
 τήριον αὐτοῖς. Καὶ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν ἵνα μετα- 12
 στήσιν, ^{Je 5,14,15.} καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον 13
 ἄνω πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης, φανερόν γὰρ 14
 ἦν αὐτῷ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης
 βαπτίζων ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο
 ἐπερῶσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι δὲ ἔλεγον 15
 Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης
 εἰς τῶν προφητῶν. ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης 16
 ἔλεγεν· ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἠγέρθη.
 ὁ δὲ Ἡρῴδης ἀποστείλας ἐκράτησεν τὸν 17

4 αὐτου 1^ο : T εαυτου 6 h θαυμασεν 9 K ενδυ-
 θαι 14 K ελεγον

7 και απεστειλεν αυτους 11 - τοπος νι οσοι αν μη
 ονται | - υποκατω | fin + αμην λεγω υμιν ανεκτο-
 ν εσται Σοδομοις η Γομορροις εν ημερα κρισεως η πολει
 η. 13 εθεραπευοντο 15 - προφητης ως 16 ουτος :
 οσιν αυτος

Ἰωάννην καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρῶ-
 διάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 18 ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγεν γάρ ὁ Ἰωάννης τῷ
 Ἡρῶδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστίν σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ
 19 ἀδελφοῦ σου. ἡ δὲ Ἡρῶδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ
 20 ἠθέληεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ
 Ἡρῶδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα
 δίκαιον καὶ ἄγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας
 αὐτοῦ πολλὰ ἠπόρει, καὶ ἠδέως αὐτοῦ ἤκουεν.
 21 καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου διε Ἡρῶδης τοῖς
 γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίησεν τοῖς μεγιστάσι
 αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς
 22 Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς
 τῆς Ἡρῶδιάδος καὶ ὀρχησαμένης, ἤρρεσεν τῷ Ἡρῶδῃ
 καὶ τοῖς συνανακειμένοις. ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπε
 τῷ κορασίῳ· αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω
 23 σοι· καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς δώσω
 24 σοι ἕως ἡμισσοῦ τῆς βασιλείας μου. καὶ ἐξελ-
 θούσα εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσωμαι; ἡ δὲ
 εἶπεν· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτίζοντος.
 25 καὶ εἰσελθούσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς πρὸς τὴν
 βασιλέα ἠτήσατο λέγουσα· θέλω ἵνα ἐξαυτῆς δώ-
 μοι ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βα-
 26 τιστοῦ. καὶ περιλύπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς δι-
 τὸς ὄρκους καὶ τοὺς ἀνακειμένους οὐκ ἠθέλησε
 27 ἀντιτεῖναι αὐτῇ. καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
 σπεκουλάτορα ἐπέταξεν ἐνέγκαι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 καὶ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ.
 28 καὶ ἤνεγκεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ
 ἔδωκεν αὐτῇ τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν
 29 αὐτῇ τῇ μητρὶ αὐτῆς. καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί

Esth 5,3,6.

20 ἠπορει : h^r εποιει 22 αυτης της : Η αυτου 23 X-
 | hT- με

21 γενεθλιοις 24 βαπτιστου 25 - ευθυς μετα σπου-
 δης | - θελω | - εξαντης | πινακι : + ωδε 27 ενεχθησα

αὐτοῦ ἦλθαν καὶ ἦραν τὸ πτώμα αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, 30 L 9,10; 10,17.
καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησαν καὶ
ὅσα ἐδίδαξαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ 31
κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον καὶ ἀναπαύσασθε ὀλίγον.
ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ
οὐκ ἔδυνάμην φαγεῖν εὐκαιροῦν. καὶ ἀπηλθον [ἐν] τῷ πλοίῳ 32 Mt 14,18—21.
εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπά- L 9,11—17.
γοντας καὶ ἔγνωσαν πολλοί, καὶ περῆ ἀπὸ πασῶν 33 J 8,1—13.
τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς.
καὶ ἐξεληθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη 34 Nu 27,17.
αὐτούς διτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, Ee 84,5.
καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτούς πολλὰ. Καὶ ἦδη 35 8,1—9.
πρὸς πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἔλεγον διτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος,
καὶ ἦδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτούς, ἵνα ἀπελ- 36
θῶντες εἰς τοὺς κῆκλῳ ἀγορεύσῃ καὶ κώμας ἀγορά-
σωσιν ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν 37
αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων
ἄρτους, καὶ δώσωμεν αὐτοῖς φαγεῖν; ὁ δὲ λέγει 38
αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε ἴδετε. καὶ
ἀποκριθεὶς λέγουσιν· πέντε, καὶ δύο ἰχθύδας. καὶ ἐπέ- 39
σεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια
πρὸς τὸν κῆκλῳ χόρτῳ. καὶ ἀνέπεσαν πρᾶσαι πρᾶσαι 40

30 T εθ. αυτον 30 T— οσα 2^ο 32 [εν]: H—T | T
ερημ. τοπον τω πλοιω 33 H ειδαν | hT επεγνωσαν
+ αυτους | προηλθ. αυτους: h^r + συνηλθον αυτου + εν
λθον αυτου εν προηλθ. αυτου αυτου εν προηλθ. αυτους και
σηληθον προς αυτον 35 hT γνωμενης | T— αυτω
ε κηκλω: h^r + εγγιστα + 37 T δωσωμεν 38 H ποσ. εχ.
αρ. 39 K ανακλιθηναι

31 δευτε υπαγωμεν εις | ευκαιρωσ ειχον 32 και ανα-
γωμεν εις το πλοιον απηλθ. 39 κατα την συνποσιαν

- 7,34. 41 κατὰ ἑκατὸν καὶ κατὰ πενήκοντα. καὶ λαβὼν τοὺς
 πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς
 τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κατέκλασεν τοὺς ἄρτους
 καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παρατιθῶσιν αὐτοῖς
 42 καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισεν πᾶσιν. καὶ ἔφαγον
 Dt 28,5. 43 πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν κλάσματα
 δώδεκα κοφίνων πληρώματα καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων
 44 καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακοσίημι
 45 ἀνδρες. Καὶ εὐθὺς ἠνάγκασεν τοὺς μαθητὰς
 Mt 14,22—26. J 6,15—21. 46 αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς
 τὴν πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύει τὸ
 47 ὄχλον. καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς
 τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ὄψις γενομένης ἦν
 48 ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐπὶ
 τῷ ἐλαύνειν, ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῦ
 περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς
 αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε
 49 παρελθεῖν αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς
 θαλάσσης περιπατοῦντα ἔδοξαν διτὰ φάντασμα
 50 εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν· πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδαν καὶ
 ἐταράχθησαν. ὁ δὲ εὐθὺς ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν
 καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε
 4,39. 51 καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκ
 πασῶν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν [ἐκ περισσοῦ] ἐν ἑαυτοῖς
 52 ἐξίσταντο· οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλὰ
 53 ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη. Καὶ διαπερὶ
 ῥάσαντες ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γεννησαρεὲ καὶ
 54 προσωμίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ
 55 πλοίου εὐθὺς ἐπιγνόντες αὐτὸν· περιέδραμον ὅλην
 τὴν χώραν ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάτοις

43 T κλασματων 47 ην : h^r + † παλαι † 51 [ε
 περισσ.] : T—H

41 αυτοις : κατεναντι αυτων 50 — γαρ αυτον ειδαν
 — θαρσεετε 51 — λιαν | fin + και εθανμαζον 53 Γεννησα

τοὺς τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον
 ὅτι ἐστίν. καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας 56 ^{5,27.28.}
 ἢ εἰς πόλεις ἢ εἰς ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτί- ^{Act 5,15;}
 θεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ^{19,11 s.}
 ἵνα κἄν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀψων-
 ται· καὶ ὅσοι ἂν ἤψωντο αὐτοῦ ἐσώζοντο.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ 7 ^{1-23:}
 ἄνθρωποι τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. ^{Mt 15,1-20.}

καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὅτι κοιναῖς 2 ^{L 11,28.}

χερσίν, τοῦτ' ἐστὶν ἀνόμιτοις, ἐσθίουσιν τοὺς ἄρτους,

οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐὰν 3

ἢ πυγμῇ νύψωνται τὰς χεῖρας οὐκ ἐσθίουσιν,

κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ 4

ἢ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτίσωνται οὐκ ἐσθίουσιν,

καὶ ἄλλα πολλά ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν,

βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων,

καὶ ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ 5

γραμματεῖς· διὰ τί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ

σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ

κοιναῖς χερσίν ἐσθίουσιν τὸν ἄρτον; ὁ δὲ εἶπεν 6 ^{Is 29,12.}

αὐτοῖς· καλῶς ἐπροφήτευσεν Ἡσαίας περὶ ὑμῶν

ὅτι ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται ὅτι

οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσιν με τιμᾷ,

ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·

καὶ τὰς μάτην δὲ σέβονται με, 7

διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

Ἐκρίνοντας τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ κρατεῖτε τὴν παρά- 8

δοσιν τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς 9

55 H ἔστιν 56 an : T εαν | αγοραις : h^r | πλαταιαις |
 1,12 H Ἱεροσολυμων και ... αρτους. 3 h^r T πυκνα 4 T
 κρο | βαπτισ. : X ραντισανται | χαλκιων : | h^r | [R] + και
 κλων 6 h o λαος ουτος | τιμα : h^r | αγαπα |

55 τους : pr παντας | φερειν· περιφερειν γαρ αυτους
 σου αν ηκουσαν 7,1 fin + κατεγνωσαν vi εμεμψαντο
 αγορας : + οθαν ελθωσιν | τηρειν 6 αφεστηκεν vi απεστη
 1 fin + βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια
 ραντισαντα πολλα ποιειτε

- 10 Ex 20,13; 21,17. Dt 5,16. ἄδεταιε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ, ἵνα τὴν παρα-
 11 δοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, καί· ὁ κακο-
 12 λογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτω. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· κορβᾶν, ὃ ἐστὶν δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
 13 ἀφελῆθῆς, οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια
 14 τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος
 15 Act 10,14.15. πάντες· καὶ σύνετε. οὐδὲν ἐστὶν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται κοινῶσαι αὐτόν· ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενά ἐστιν τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. Καθότι εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτη αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὴν παραβολήν. καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτόν κοινῶσαι, ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται; καθὼς τῶν ῥιζῶν πάντα τὰ βρώματα. ἔλεγεν δὲ ὅτι τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινῶσαι τὸν ἄνθρωπον. ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται· πόρνευαι, κλοπαί, φόνοι, μοιχεῖαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρῶν βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα

9 τηρησ. : h^r + στησητε | 11 Η κορβᾶν 13 ὑμῶν
 h^r + + τῇ μωρα | 15 Η οὐδὲν ἐστὶν 17 Τ εἰς τὸν οὐρανόν
 19 ἀφεδρ. : h^r + οχετον | | Τ εκπορευεται, καθ. π. βρωματα;

18 εἰ τις εχει ὠτα ἀκουειν ἀκουετω 19 εκπορευεται
 ἐκβαλλεται ἢ ἐξερχεται | καθαρizei 21.22 πορνεια κλοπα
 ματα μοιχειαι φονος πλεονεξια δολος πονηρια | βλασφημια
 | υπερηφανια

πληρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοὶ τὸν
 ὄρωπον.

Ἐκείθεν δὲ ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ὄρια ²⁴ Mt 15,21—28.
 [καὶ Σιδῶνος]. Καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν
 ἄνευ ἠθέληεν γνῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνάσθη λαθεῖν·
 εὐθύς ἀκούσασα γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχεν ²⁵
 θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλ-
 θῆσα προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ ²⁶
 ἦν Ἑλληνίς, Συροφονικίσσα τῷ γένει· καὶ
 αἶτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς
 αὐτῆς. καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον ²⁷
 παθεῖναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστιν καλὸν λαβεῖν
 ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν.
 ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· καὶ ²⁸
 κενάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ
 τοῦ ψιχίου τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ ²⁹
 τὸν λόγον ὑπάγε, ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς θυγα-
 τρος σου τὸ δαιμόνιον· καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν ³⁰
 οἶκον αὐτῆς εὗρεν τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν
 γῆν καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. Καὶ πάλιν ³¹ Mt 15,29—31.
 ἐλθὼν ἐκ τῶν ὄριων Τύρου ἦλθεν διὰ Σιδῶνος
 εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν
 δεκαπτόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν ³² 5,28.
 καὶ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ
 ἐπὶ τὴν χεῖρα. καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ ³³ 8,28.
 τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν ἔβαλεν τοὺς δακτύλους αὐτοῦ
 ἐπὶ τὰ ὄτα αὐτοῦ καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης
 αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν, ³⁴ 6,41. J 11,41.
 καὶ λέγει αὐτῷ· εἴ μου φαρά, ὃ ἐστὶν διανοίχθητι.
 καὶ ἀνοίγησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός ³⁵

24 T— [καὶ Σιδ.] | T ἠθέλησεν | R ἠδυνήθη 25 T
 26 | T εἰσελθοῦσα 26 h Συρα Φοινικίσσα 28 ναί,
 29 : h' — | κυριε, ἀλλὰ — | vl κυριε 33 T— αὐτου 1^o
 34 ἐλθῆ : T pr εὐθύς

35 ὄρων 30 τὴν θυγατέρα βεβλημένην

- 1,48—45. 36 τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. καὶ δε
στείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸ
διεστέλλετο, αὐτοὶ μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον
37 καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήρουντο λέγοντες· καὶ
πάντα πεποιήκεν, καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκοῦσαι
καὶ ἀλάλους λαλεῖν.
- 11—10 :
Mt 15,32—39. 8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου
ὄντος καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσιν, προσκαλεσθε
6,34—44. 2 μενος τοὺς μαθητὰς λέγει αὐτοῖς· σπλαγχνίζεσθε
ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσιν
3 μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσιν· καὶ ἐὰν ἀλύσω
αὐτοὺς νήστευσι εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται
ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἤκουσαν
4 καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν
τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτους
5 ἐπ’ ἑρημίας; καὶ ἠρώτα αὐτοῦ· πόσους ἔχετε
6 ἄρτους; οἱ δὲ εἶπαν· ἑπτὰ. καὶ παραγγέλλει
αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἐπιτάξαι τοῖς μαθηταῖς
ἐπιτάξαι τοῖς ἄρτους εὐχαριστήσας ἐκλασεν καὶ ἐδίδον
7 τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχαν ἰχθυῖδια ὀλίγα· καὶ ἐβλόγησεν
8 αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατινθέναι. καὶ ἔφαγον
καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων
9 τῶν ἐπιτάξαι σφυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιαι
10 καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς
πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς
μέρη Δαλμανουθά.
- Dt 28,5. 8 αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατινθέναι. καὶ ἔφαγον
καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων
9 τῶν ἐπιτάξαι σφυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιαι
10 καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς
πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς
μέρη Δαλμανουθά.
- 11—21 :
Mt 10,1—12. 11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν
αὐτῷ, ζητοῦντες παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ οὐρανοῦ,
12 πειράζοντες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας

37 καὶ τοὺς : h pr ως 8,2 h ημεραις τρισιν | h—
3 T νηστις | H εἰσιν 7 εἶπεν ... παρατινθ. : T παρεδ
8 H σφυρίδας 10 ἐμβας : h+ αὐτος

8,1 παμπολλοῦ 2 ἡμεραι τρεις εἰσιν ἀπο ποτε
εἰσιν κ. 3 καὶ ἀπολυσαι αὐτ. ν. εἰς οἶκ. οὐ θέλω μὴ
θῶσιν 7 εὐχαριστήσας

ὀνοματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ
 σημεῖον; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ
 αὕτη σημεῖον. καὶ ἀφεῖς αὐτοὺς πάλιν ἐμβὰς 13
 πᾶλιν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν 14
 ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυ-
 τῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· 15 L 12,1.
 ἄγε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
 τῆς ζύμης Ἡρώδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους 16
 ἄρτους οὐκ ἔχομεν. καὶ γνοὺς λέγει αὐτοῖς· 17 6,52.
 ἐλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε
 οὐδὲ συνίετε; πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν
 ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὧτα 18 Jr 5,21.
 οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε, ὅτε τοὺς 19 Ex 12,2.
 ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους,
 καὶ οὐκ ἐλείψθη ἓνα κλάσμα; καὶ οὐκ ἀκούετε; 20 6,41—44.
 καὶ οὐκ ἔχετε ἄρτους ἔτι; καὶ οὐκ ἀκούετε; ὅτε τοὺς
 ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους,
 καὶ οὐκ ἐλείψθη ἓνα κλάσμα; καὶ οὐκ ἀκούετε; 21
 καὶ οὐκ ἔχετε ἄρτους ἔτι; καὶ οὐκ ἀκούετε;
 καὶ ἔρχονται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν 22 6,56.
 τὸν τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ
 ἅψῃ. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ 23 7,32,33. J 9,6.
 ἔθηκεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πύσας εἰς
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπιθῆκεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπη-
 ῆκεν αὐτόν· εἰ τι βλέπεις; καὶ ἀναβλέψας ἔλεγεν· 24
 ὁπότε πύσῃς τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὀρώ περι-
 ούμεθα. εἶτα πάλιν ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ 25
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διέβλεπεν καὶ ἀπε-
 ῆκεν, καὶ ἐνάβλεπεν τηλαυγῶς ἅπαντα. καὶ 26 7,36.

13 K — υμν 16 H εχουσιν 17 γνοους : R+ [ο Ιησους]
 18 ακουετε, 19 ποσους : T pr και 20 και 1° : —K,
 21 | H σφυριδων | T— αυτω 22 Βηθσαιδαν : h^r
 23 θησαν | 25 hT βλεπει. 25 H εθηκεν | hT δηλαυγως

18 εμβας :-+ εις (το) πλοιον 15 — ορατε | των Ηρω-
 17 πεπωρωμενη εστιν η καρδια υμων 21 πως
 23 εξηγαγεν 25 ωστε αναβλεψαι

ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων· μὴ
εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς.

-27-9,1: 27
Mt 16,18-28.
L 9,18-27.

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὰς κώμας Καισαρίας τῆς Φιλίππου· καὶ
τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς
8,15. 28 τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ λέγοντες ὅτι Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν,
ἄλλοι Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν προφητῶν
29 καὶ αὐτὸς ἐπηρώτα αὐτούς· ὑμεῖς δὲ τίνα
λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ
9,9. 30 εἰ ὁ Χριστός. καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ
31 λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτούς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πα-
παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν προφη-
τέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων
καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας
32 στήναι·¹ καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει.
προσλαβόμενος ὁ Πέτρος αὐτὸν ἤρξατο ἐπι-
33 αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθη-
αὐτοῦ ἐπετίμησεν Πέτρῳ καὶ λέγει· ὕπαγε ὀπί-
μου, σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ
34 τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλεσάμενος
ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς·
τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑα-
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήτω
Mt 10,39. 35 μοι. ὃς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώ-
ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυ-
αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, σώσει αὐτήν.

26 μηδε : T μη | μηδε . . . εισελθης : h^r | μηδενι εις την κωμην | (cum vel sine praemissis υπαγε εις οικον σου) ul υπαγε εις τ. οικ. σου, και εαν εις την κωμην εισελθης μηδενι ειπης [μηδε εν τη κωμη] ul μηδε εις κωμην εισελθης μηδε ειπης τιμι εν τη κωμη 34 εις T οστις | ελθειν : T ακολουθειν 35 K την εαυτου ψυχην | H [μου και]

Κατα Μαρκον 8,36—9,10.

ἴην. τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν 36
 ἄνθρωπον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
 τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς 37
 αὐτοῦ; ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνηθῆ με καὶ τοὺς ἐμοὺς 38 Mt 10,33.
 πάντας ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρ-
 τικῇ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνηθήσεται
 ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
 μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· 9
 ἢ τί λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐσθηκῶν
 τούτων οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.
 Καὶ μετὰ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς 2
 Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ
 ἀφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὕψηλόν κατ' ἰδίαν μό-
 νος. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ 3
 ὄψη αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκὰ λίαν, οἷα
 χιτῶν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὐτως λευκᾶναι.
 Ἰωάννης αὐτοῖς ἤλεως σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν 4
 λαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος 5
 εἰπὼν τῷ Ἰησοῦ· ῥαββεί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε
 ἕσθαι, καὶ ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ
 Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλεῖα μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί 6
 ἐλάλει· ἔκφοβοι γὰρ ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο 7 1,11. 2 P 1,17.
 ἄλλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός,
 ἠκούσατε αὐτοῦ. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι 8
 εἶδον εἰδὸν ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μετ' ἑαυτῶν.
 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστεί- 9 8,30.
 λαι αὐτοῖς ἵνα μὴ δεῖν εἰδὸν διηγῆσθαι, εἰ
 δεῖν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ.
 καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συνζη- 10

36 ἢ ὠφελήσει | ἀνθρ. : h[R] pr τον 9,2 hT κ. τον Ιω.
 μετ' εαυτ. ει μη τον Ιησ. μονον 9 απο : K εκ

36 ἀνθρωπος | εαν κερδηση . . . ζημιωθη 9,1 οτινες : pr
 ἄνθρωπον 2 αναγει 3 λιαν : + ως χιων | ως ου δυναται
 λευκ. επι τ. γης 5 ποιησω 6 λαλησει (-ση) 10 — vers.

- 11 τούντες τί ἐστίν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἡλείαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἐξ αὐτοῖς· Ἡλείας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάναι πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἐξουθενηθῆται.
- 12 Μτ 3,28. Is 53,3. ματεῖς ὅτι Ἡλείαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; ὁ δὲ ἐξ αὐτοῖς· Ἡλείας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστάναι πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη καὶ ἐξουθενηθῆται.
- 13 Μτ 11,14. 1 Bg 19,2,10. ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλείας ἐλήλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὄσα ἤθελον, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.
- 14 14—29: Μτ 17,14—21. L 9,87—42. Καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ὄσον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας πρὸς αὐτούς. καὶ εὐθύς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἤσυχοντο αὐτόν. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς· τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἕκαστον τοῦ ὄχλου· διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱὸν μου πρὸς σέ, ὅτι ἔχοντα πνεῦμα ἀλαλον· καὶ ὄπου ἐὰν αὐτόν καὶ λάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τὸν ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; πότε φέρετε αὐτόν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτόν τὸ πνεῦμα εὐθύς σπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. καὶ ἐπηρώτησεν τὸν πατέρα αὐτοῦ πόσος χρόνος ἐστίν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐκ παιδιόθεν· καὶ πολλάκις καὶ εἰς αὐτόν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν, ἀλλ' εἴ τι δύνη, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς.

11 λεγουσιν : T+ οι φαρισαιοι και 12 T— μεν | αποκαθιστανει | T ανθρωπου; | T εξουθενωθη. 14 H 18 T— αυτον 20 22 T αλλα

10 οταν εκ νεκρων αναστη 18 fin + εκβαλειν 19 απιστε + και διεστραμμενη 21 εκ παιδος 22 ημε + κυριε

ας. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνῃ· πάντα 23 11,28.
 κατὰ τῷ πιστεύοντι. εὐθύς κράζας ὁ πατήρ 24 L 17,5.
 τῷ παιδίον ἔλεγεν· πιστεύω· βοήθει μου τῇ
 πατρί. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, 25
 ἐτίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ·
 ἄλαλον καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι,
 ἴθι ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσεέλθῃς εἰς αὐτόν.
 ὁ κράζας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ 26 1,26.
 ἔπετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν
 ὅτι ἀπέθανεν. ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς 27
 αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. καὶ εἰσελθόντος 28
 αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν
 ἐρώτων αὐτόν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκ-
 εἶν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν 29
 ἐνὶ δύναται ἐξελεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ.
 Κἀκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς 30 Mt 17,22,23.
 Βιλαίας, καὶ οὐκ ἠθέλεν ἵνα τις γνοί· ἐδίδασκεν 31 8,81; 10,82—84.
 τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι
 πῶς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας
 ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκταν-
 θῆσεται μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται. οἱ δὲ ἠγνόουν 32 L 18,34.
 τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι.
 Καὶ ἦλθον εἰς Καφαρναοῦμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ 33 Mt 18,1—9.
 ἄρμενος ἐπηρώτα αὐτοῦ· τί ἐν τῇ ὁδῷ διελο-
 γοῦσθε; οἱ δὲ εἰσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ 34
 ἐλέγησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων. καὶ καθίσας 35 10,44.
 ἐπέστησεν τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις
 ἐπιβῆται πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ
 ἑβδόμῳ πᾶσι διακόνος. καὶ λαβὼν παιδίον ἕστησεν 36 10,16.
 ἐπ' αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό

30—32 :

Mt 17,22,23.

L 9,48—45.

31 8,81; 10,82—84.

33—50 :

Mt 18,1—9.

L 9,46—50.

Mt 17,24.

23 Η Τό (h τό) Εἰ δυνῃ, (T;) 24 παιδιον : h^r +
 πα δακρων | 25 T ο οχλος 29 προσευχη : | h^r | [R] +
 ησητια 30 X επορευοντο 31 H [αυτοις]

28 οτι : δια τι 31 — αποκτανθεις | τη τριτη ημερα
 διλογ. : + προς εαυτους 34 — εν τη οδω | τις μειζ.
 ηται αυτων 35 — και λεγει . . . διακονος

- Mt 10,40. 37 εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἂν ἐν τῶν τοιούτων παιδῶν
 J 13,30. δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ
 ἂν ἐμὲ δέχεται, οὐκ ἐμὲ δέχεται ἀλλὰ τὸν ἀποστολὴν
 Nu 11,27.28. 38 στείλλαντά με. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· διὰ
 σκαλε, εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλον
 1 K 12,3. 39 αὐτόν, ὅτι οὐκ ἠκολούθει ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εἶπεν· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν
 Mt 12,30. 40 ται ταχὺ κακολογήσαι με· ὃς γὰρ οὐκ ἐστιν κ
 Mt 10,42. 41 ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν. Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὁ
 ποτήριον ὕδατος ἐν ὀνόματι, ὅτι Χριστοῦ ἐ
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισ
 42 αὐτοῦ. Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικ
 τούτων τῶν πιστευόντων, καλὸν ἐστιν αὐτῷ μᾶλ
 εἰ περὶκεῖται μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχη
 Mt 5,30. 43 αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ
 Is 66,24. ἐστὶν σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοπον αὐτήν· κα
 ἐστὶν σε κυλλὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, ἢ
 45 δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν,
 Mt 5,29. 47 βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν. καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμ
 σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σέ ἐ
 μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν
 θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς

37 H [εν] | T των παιδιων τουτων 38 H εἶδαμεν
 [, ος ... ημων] : T-H | και εκωλ. ... ημων : h^r + ος
 ακολουθει μεθ ημων, και εκωλυομεν (υι -σαμεν) αυτο
 υι. ος ο. α. ημων, κ. εκωλυσαμεν α., οτι ουκ ακολου
 ημων 39 H γὰρ ἐστιν 41 ονοματι : T+ μου 42 πιστευ
 των : R+ [εις εμε] 43 h σκανδαλιξη 47 K- τη

42 πιστιν εχοντων | περιεκειτο 43 απελθ. : βληθη
 | εις 3^ο : οπου ἐστιν 44.46 οπου ο σκοληξ αυτων
 τελευτα και το πυρ ου σβεννυται 45 ζωην : + αιωνιον
 ηη + εις το πυρ το ασβεστον 47 βληθ. : απελθειν

καν, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τσευτᾶ καὶ τὸ 48
 οὐ σβέννυται. πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται. 49 Lv 9,18.
 ἢ τὸ ἄλας· ἐὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, 50 Mt 5,13.
 ἢ αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλα καὶ L 14,34.
 σέετε ἐν ἀλλήλοις. Kol 4,6.

Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς 10 1-12:
 Γαλιλαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συνπορεύον- Mt 19,1-9.
 τιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει πάλιν 9,38.
 ἄσκειν αὐτούς. Καὶ προσελθόντες Φαρισαῖοι 2
 ἠρώτων αὐτόν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπο-
 λυθῆναι, πειράζοντες αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε 3
 αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς; ἵ οἱ δὲ εἶπαν· 4 Dt 24,1.
 ἔγραψεν Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ Mt 5,31-32.
 ἄρῃσαι. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν 5
 καρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολήν
 αὐτήν. ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ 6 Gn 1,27.
 ὄντα ἑποίησεν αὐτούς· ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρω- 7 Gn 2,24.
 πὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἔσονται 8
 ὡς εἶς σάρκα μίαν· ὥστε σὸκέτι εἰσὶν δύο ἀλλὰ 1
 ἓν σῶμα. ὁ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος 9
 ὡς ἐκεῖνος. καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθη- 10
 τὰί αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν· καὶ λέγει αὐτοῖς· 11 L 16,18.
 ἢ ἀπολύση τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήση
 ἄλλον, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν· καὶ ἐὰν αὕτη ἀπολύ- 12
 θῆται ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς γαμήση ἄλλον, μοιχᾶται.
 καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία ἵνα ἀψηται αὐτῶν· 13 13-16:
 καὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ ὁ 14 Mt 19,13-15.
 Ἰησοῦς ἠγαπάκησεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀφετε τὰ L 18,15-17.

h^r — πᾶσα γὰρ θύσια αὐτῶν ἀλισθήσεται | ἢ πᾶς γὰρ
 ἀλισθ. καὶ πᾶσα θύσια [αὐτῶν] ἀλισθήσεται 50 ἄλας
 T ἄλα 10,2 H [προσελθ. φαρισ.] | T οἱ Φαρι-
 σαιῶτες] 7 μητέρα : T+ αὐτοῦ : R+ [καὶ προσκολλη-
 θῆται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ] 18 H αὐτῶν ἀψηται |
 ἢ αὐτῶν τοῖς προσφεροῦσιν

h^a + του πυρος 10,1 συνερχεται πάλιν ὁ ὄχλος
 φαρισαῖοι 8 — κτίσεως | ἦν + ὁ θεός 9 ἐζευξεν
 * γυνὴ ἐξελεθῆ ἀπο τοῦ ἀνδρός | γαμηθῆ ἀλλῶ

- παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν
 Mt 18,8. 15 γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμήν
 λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
 9,36. 16 θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. καὶ
 ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατευλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας
 ἐπ' αὐτά.
 17-31 :
 Mt 19,16-30. 17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσορῶν
 μὲν εἰς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτὸν
 διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζῶν αἰῶνα
 18 κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί
 κλέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ θεὸς
 Ex 20,12-17. 19 τὰς ἐντολάς οἶδας· μὴ φονεύσῃς, μὴ μοιχεύσῃς,
 Dt 5,16-20. μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, μὴ ἀποστερήσῃς
 20 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ ἐπε-
 αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην
 8,34. Mt 10,38. 21 νεότητός μου. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἤρ-
 πησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐν σε ὅστερεϊ· ὅσα
 ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δός [τοῖς] πτωχοῖς, καὶ
 ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολού-
 22 μοι. ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπήλθεν
 23 πούμενος, ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλὰ. Ἐπι-
 περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
 Pa 62,11. 24 εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται. οὐδεὶς
 1 T 6,17. μαθηταὶ ἐδαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ.
 ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα
 πῶς δύσκολόν ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
 25 εἰσελθεῖν· ἐνκοπώτερόν ἐστιν κάμηλον διὰ τὴν
 μαλιᾶς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλοῦσιον εἰς τὴν βα-

19 μὴ φον. μὴ μοιχ. : h^r μὴ μοιχ. μὴ πορνεύσης εἰς
 μοιχ. μὴ φον. (sic T) | μητέρα : T + σου 21 [τοῖς] :
 24 ἐστιν : h^r [R] + τοὺς πεποιοῦστας ἐπι (h [τοις]) χρημα-
 25 τρυμαλίας : hT pr ei + της

21 fin + αρας τον σταυρον (σου) 22 πολλα χρημα-
 23 fin + (25) ταχιον καμηλος δια τρυμαλίας ραφ-
 εισελευσεται η πλουσιος εἰς την βασιλειαν του θεου (-
 24 - τεκνα

ον τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. οἱ δὲ περισσῶς ἐξε- 26
 ῥασοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύνα-
 σωθήναι; ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· 27
 ἅ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ θεῶ·
 κα γὰρ δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ. Ἦρξατο λέγειν 28
 ἄλλοτερος αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ
 ἀκολουθήκαμέν σοι. ἔφη ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω 29
 ἡ, οὐδεὶς ἔστιν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς
 ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροῦς
 ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ 30
 ἢ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
 ἢ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας
 καὶ τέκνα καὶ ἀγροῦς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ
 αἰὼν τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰώνιον. πολλοὶ δὲ ἔσονται 31
 οἱ ἔσχατοι καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

Gn 18,14.
 Job 42,2.
 Zch 8,6 Lxx.

ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱερο- 32
 σόλυμα, καὶ ἦν προάγων αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 ἐφοβοῦντο, οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ
 ἀλαβῶν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς
 λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, ὅτι ἰδοὺ 33
 ἀναίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς
 ἡγεταῖσιν, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ
 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαί- 34
 νον αὐτῷ καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ μαστι-
 γοῦσιν αὐτὸν καὶ ἀποκτενοῦσιν, καὶ μετὰ τρεῖς
 ἡμέρας ἀναστήσεται.

32—34 :
 Mt 20,17—19.
 L 18,31—34.
 J 11,55.
 9,31.

εαυτους : Η αυτον 27 αδυνατον ... τω θεω : h'

— νυν 33 — οι δε ακολ. εφοβ. 34 — και μαστιγ.

αποκτ. | τη τριτη ημερα

- 35-45 :
Mt 20,20-28. 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰω
νης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες αὐτῷ· διδάσκ
36 θέλομεν ἵνα ὡς ἐάν αἰτήσωμέν σε ποιήσης ἡμῖν
37 δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; οἱ
εἶπαν αὐτῷ· δός ἡμῖν ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν
14,36. L 12,50. 38 εἰς ἐξ ἀριστερῶν καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖ
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, ἢ
Act 12,2. 39 βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ
Ap 1,9. εἶπαν αὐτῷ· δυνάμεθα. ὃ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ
τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτ
40 ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καὶ
ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ ἐδωνύμων οὐκ ἔστιν
41 δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες
δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάν
L 22,25-27. 42 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐ
οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν κα
κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν
9,35. 43 ἐξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως δὲ ἔστιν ἐν τ
ἀλλ' ὃς ἂν θέλῃ μέγας γενέσθαι ἐν ὑμῖν,
44 ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν
45 πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ
τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ
κονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
πολλῶν.
- 46-52 :
Mt 20,20-24.
L 18,35-41. 46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερειχῶ. Καὶ ἐκπορευο
αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερειχῶ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
ὄχλου Ἰκανοῦ ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτιμαῖος, τυ
47 προσαίτης, ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ ἀκού
ἔτι Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνὸς ἔστιν ἤρξατο κράζειν

35 οἱ : H+ [ὄνο] 36 θέλετε : hT+ με 37
pr σου 43 εἶπεν : h εἶπεν 44 ἐν ὑμῖν εἶναι : T ὑμῶν
θαί 46 T Βαρτιμαῖος 47 h εἶπεν. ο Ναζαρ.

35 ἐρωτησόμεν 46 ἀπο Ἱερ. καὶ : ἐκείθεν | α
Τιμαίου Βαρτιμαῖος | — προσαιτης, sed επαιτων post
47 Ναζωραῖος

ἦγεν· υἱὲ Δαυεὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. καὶ ἐπε- 48
 ἔσαν αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ
 ἄλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ στὰς 49
 Ἰησοῦς εἶπεν· φωνήσατε αὐτόν. καὶ φωνοῦσιν
 ἐν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε, φωνεῖ
 ἡμεῖς. ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναπηδήσας 50
 ἦλθεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ 51
 Ἰησοῦς εἶπεν· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς
 ἀπεκρίθη αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. ὁ δὲ 52
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέν
 σε· καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ἐν
 τῷ ὄδῳ.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς Βηθφαγή 11

1-10:
 Mt 21,1-9.
 L 19,29-38.
 J 12,12-16.

καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀπο-
 στέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ¹ καὶ λέγει αὐτοῖς· 2

ἕχετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ
 ὅς τις εἰσπορευόμενος εἰς αὐτὴν εὐρήσεται πῶλον
 δεμένον ἐφ' ὃν οὐδεὶς οὐπω ἀνθρώπων ἐκάθισεν·

καὶ κάθιστε αὐτόν καὶ φέρετε. καὶ εἰάν τις ὑμῶν εἴπη· 3 14,14.

κακοῖτε τοῦτο; εἶπατε· ὁ κύριος αὐτοῦ χρειάν

αὐτοῦ· καὶ εὐθὺς αὐτόν ἀποστέλλει πάλιν ὡδε. καὶ 4

ἦλθον καὶ εὔρον πῶλον δεδεμένον πρὸς θύραν

ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, καὶ λύουσιν αὐτόν. καὶ 5

ἕως τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε

καὶ οὗτοι τὸν πῶλον; οἱ δὲ εἶπαν αὐτοῖς καθὼς 6

ἔειπεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφήκαν αὐτούς. καὶ φέρουσιν 7

τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιβάλλουσιν

ἐπ' αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτόν.

καὶ πολλοὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν 8

51 Ἡ ραββουνεὶ h^r -| κύριε ραββεῖ| -εὶ ραββεῖ 52 ο δε : H
 11,1 εἰς Βηθφ. καὶ : hT καὶ εἰς | τῶν 1^ο : h το
 σὺ. ἀνθ. οὐπω | T κεκαθικεν 3 T εχει, | h αποστ.
 4 αυτ. 4 πωλον : T pr τον | θυραν : T pr την
 7 αυτων 7 αυτων : h αυτων

49 εἶπεν αὐτον φωνηθῆναι 50 ἐπιβαλον 11,1 ἠγγιζεν
 7 ε τον πωλον 7 ηγαγον | καθιζει

- 9 και οι προάγοντες και οι ακολουθούντες ἔκραζον
 ὡσαννά·
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου·
 10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς
 ἡμῶν Δαυεὶδ·
 ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.
 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ
 περιβλεψάμενος πάντα, ὄψε ἦδη οὖσης τῆς ὥρας
 ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
 12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξεληθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βη
 13 θανίας ἐπέειπεν, καὶ ἰδὼν συκῆν ἀπ' ἀκρόθεν
 ἔχουσαν φύλλα ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ
 καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα
 14 ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σῦκων. καὶ ἀποκριθεὶς
 εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μηδὲ
 καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
 15 Ἐρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ εἰσελθὼν εἰς
 τὸ ἱερόν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ
 τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας
 τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλοῦ
 16 τῶν τὰς περιστερὰς κατέστρεψεν, καὶ οὐκ ἤφα
 17 ἵνα τις διενέγκῃ σκεδὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ὁ
 δασκεὺς καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐ γέγραπται δι
 οἴκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τ
 18 ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ πεποιήκατε αὐτὸν σπήλαι
 19 ον ληστῶν. καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γρα
 ματεῖς, καὶ ἐζήτησαν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφ
 20 βουντο γὰρ αὐτόν, πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλήσθη
 ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅταν ὄψε ἐγένετο
 21 ἡ ὥρα, ἐξέπορεύοντο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ παρῶ

11—24:
 Mt 21,12—22.
 L 19,45—48.

Is 56,7.
 Jr 7,11.

9.10 T ὡσαννα 11 h ορίας | h [της ωρας] 17 K
 αυτοις 18 T ἐξεπλησσοντο 19 hT ἐξεπορευετο

8 εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννουν (εις) την ο
 9 — ωσαννα 18 ιδειν εαν τι εστιν και μηδεν ευρ
 15 και εισελθων εις Ιερ. οτε ην εν τω ιερω | — κατεστρεψ

προσευόμενοι πρωτὶ εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην
καὶ ῥιζῶν. καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· 21
ῤαββεί, ἴδε ἡ συκὴ ἦν κατηράσω ἐξήρανται. καὶ 22
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν
θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει 23 Mt 17,20.
τούτῳ· ἄρθῃτι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
ἢ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ
καὶ ὁ λαλεῖ γίνεται, ἔσται αὐτῷ. διὰ τοῦτο λέγω 24 Mt 7,7.
ὑμῖν, πάντα ὅσα προσεύχεσθε καὶ αἰτεῖσθε, πί- J 14,13.
στεύετε ὅτι ἐλάβετε, καὶ ἔσται ὑμῖν. καὶ ὅταν 25 Mt 5,28.
ἴσθε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ
τὸν ὄφθαλμον, ἢ· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ἴσῃ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Mt 6,14.15.
Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱερουσόλυμα. καὶ ἐν τῷ 27
ὄρει περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα 28
ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα
ταῦτα ποιῆς; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερω- 29
τῶ ὑμᾶς ἓνα λόγον, καὶ ἀποκριθήτέ μοι, καὶ
ἐγὼ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. τὸ βᾶ- 30
πτισμα τὸ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων;
ἀποκριθήτέ μοι. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς 31
ἰσχυρόντες· ἐὰν εἴπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ἀλλὰ εἴπωμεν· ἐξ 32
ἀνθρώπων; — ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ
ᾔσκον τὸν Ἰωάννην ὄντως ὅτι προφήτης ἦν. καὶ 33
ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ λέγουσιν· οὐκ οἶδαμεν.
καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς 12

27-33 :
Mt 21,28-27.
L 20,1-8.

1-12 :
Mt 21,28-46.
L 20,9-19.

28 T την εξουσιαν ταυτ. εδωκεν 31 [ουνη] : T 32 λαον :
H οχλον | ειχον : h^r - | ηδειςαν +

22 ει εχετε 28 πιστευση το μελλον ο αν ειπη γενησεται
λημψεσθε 28 ει δε υμεις ουκ αφιετε, ουδε ο πατηρ υμων
29 (τοις) ουρανοις αφησει (υμνη) τα παραπτωματα υμων
30 πρεσβ. : + του λαου 30 ουρανων

- Is 5,1,2. ἐν παραβολαῖς λαλεῖν. ἀμπελῶνα ἄνθρωπος ἐφύ-
 τευσε, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὠρυξεν ὑπέ-
 λημιον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν
 2 γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
 τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν
 γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος
 3 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενὸν
 4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον
 5 καὶ αὐτὸν ἐκεφαλίωσαν καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλο
 ἀπέστειλεν· καὶ αὐτὸν ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς
 ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, οὓς δὲ ἀποκτεννόντες
 6 ἔτι ἓνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν αὐτὸν
 ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι ἐντραπήσονταί
 7 τὸν υἱὸν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς
 εἶπαν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀπο-
 κτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία
 H 13,12. 8 καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον
 9 αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί ποιήσει ὁ κύριος
 τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τὸν
 Ps 118,22,23. 10 γεωργούς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὗτός
 τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε·
 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
 11 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη,
 καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
 12 Καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν
 ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα-
 βολὴν εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπηλθον.
 13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν Φαρι-
 σαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν
 14 λόγῳ. καὶ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε

13—17 :
 Mt 22,15—22.
 L 20,20—26.
 3,6.

5 H ἀποκτεννόντες
 12 H ἀπηλθον

6 T εἶχεν υ. 9 τι : R+ [οὗτός]

2 λαβῆ : ὄσωσιν
 βολησαντες) ἐπεκε

+ πρὸς αὐτον 4 (λιθὸν
 πτειλαν ἠτιμωμενον

- Is 5,1.2. ἐν παραβολαῖς λαλεῖν. ἀμπελῶνα ἄνθρωπος ἐφύ-
 τευσεν, καὶ περιέθηκεν φραγμὸν καὶ ὠρυξεν ὑπο-
 λήριον καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν
 2 γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. καὶ ἀπέστειλεν πρὸς
 τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν
 γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος·
 3 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
 4 καὶ πάλιν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον·
 5 κάκεινον ἐκεφαλῶσαν καὶ ἠτίμασαν. καὶ ἄλλον
 ἀπέστειλεν· κάκεινον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς
 ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, οὓς δὲ ἀποκτείνοντες.
 6 ἔτι ἓνα εἶχεν, υἱὸν ἀγαπητόν· ἀπέστειλεν αὐτὸν
 ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι ἐντραπήσονται
 7 τὸν υἱόν μου. ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ πρὸς ἑαυτοὺς
 εἶπαν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀπο-
 κτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
 H 13,12. 8 καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτόν, καὶ ἐξέβαλον
 9 αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. τί ποιήσει ὁ κύριος
 τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς
 Ps 118,22.23. 10 γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. οὐδὲ
 τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε·
 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
 11 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη,
 καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
 12 Καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν
 ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα-
 βολὴν εἶπεν. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
 13 Καὶ ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρι-
 14 σαίων καὶ τῶν Ἡρῳδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσιν
 λόγῳ. καὶ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε

13-17:
 Mt 22,15-22. 13
 L 20,20-26.
 3,6.

5 H ἀποκτείνοντες 6 T εἶχεν υ. 9 τι : R+ [οὐκ
 12 H ἀπῆλθαν

3 λαβῆ : δώσουσιν αὐτῷ 8 ἦν + πρὸς αὐτὸν 4 (λίθος
 βολησάντες) ἐπεκεφαλαιώσαν | ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον

μεν δι' ἀληθείας εἰ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
 ενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων,
 ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
 κεν δοῦναι κῆρσον Καίσαρι ἢ οὐ; ὁ δὲ ἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν 15
 τίς με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα
 ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἢ 16
 αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ·
 αἰμαρος. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὰ Καίσαρος 17 R 13,7.
 οὔτε Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ
 ἀντάμαζον ἐπ' αὐτῷ.

καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες 18 ^{18-27:}
 ἠρώτων ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτόν
 ἰστοῦσιν· διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι 19 ^{Mt 22,28-32.}
 ἕνα τίνος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα
 καὶ ἄφῃ τέκνον, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
 τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ
 τούτῳ. ἐπὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβεν 20
 γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφήκεν σπέρμα·
 ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανεν μὴ 21
 ἔχων σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως· καὶ 22
 ὁ τέταρτος οὐκ ἀφήκεν σπέρμα. ἔσχατον πάντων
 τῶν ἀδελφῶν ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. ἐν τῇ ἀναστάσει τίνος 23
 ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἐπὶ τὴν ἔσχατον αὐτήν γυ-
 νῆν ἔλαβον· ἐφη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐ διὰ τοῦτο πλα- 24
 τῶντες μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν
 τοῦ θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε 25
 ἔσονται οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι

Ἐξεστ. κησα. καισ. δουν. | κηρσον : h^r | επικεφαλαιον |
 οὐκ : T ιδων, ιι 28 17 H— αυτοις 28 αναστασει :
 οταν αναστωσιν 25 h οι αγγελιοι οι

επιε ουν ημιν ει εξεστιν ημας δουναι επικεφαλαιον
 η ου 19 καταλιπη : εχη 20 ησαν ουν
 ουν επτα αδ. 21 και ουδε αυτοσ ουκ αφηκεν |
 αυτωσ ελαβον αυτην οι επτα 24 γινωσκοντες |
 οιδατε

- Ex 3,2,6. 26 ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως ἐπὶ τοῦ βάρτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων· ἐγὼ ὁ
- 27 θεὸς Ἀβραὰμ καὶ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων. πολὺ πλανᾶσθε.
- 28-34: 28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας
Mt 22,34—40. αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς ἀπεκριθῆ
L 20,39,40. αὐτοῖς, ἐπηρώτησεν αὐτόν· ποία ἐστὶν ἐντολή
L 10,25—28. αὐτῶν;
- Dt 6,4,5. 29 πρώτη πάντων; ἀπεκριθῆ ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρώτη
ἐστίν· ἄκουε, Ἰσραὴλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος
- 80 εἷς ἐστίν, καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.
- Lv 19,18. 31 δευτέρα αὐτῆ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστιν.
- Dt 6,4; 4,35. 32 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς· καλῶς διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπες ὅτι εἷς ἐστίν καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν περισσότερόν ἐστιν πάντων τῶν ἐντολῶν καὶ θυσιῶν.
- 1 Sm 15,22. 33 καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν αὐτόν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκριθῆ, εἶπεν αὐτῷ· μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀπεκριθὲν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν;
- Act 26,37—39. 34 αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ·
- 35—37: 35 οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀπεκριθὲν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν;
- Mt 22,41—46. 35 οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀπεκριθὲν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν;
- L 20,41—44. 35 οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἀπεκριθὲν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυεὶδ ἐστίν;
- Ps 110,1. 36 Δαυεὶδ ἐστίν; αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ·
- 2 Sm 22,2. 36 Δαυεὶδ ἐστίν; αὐτὸς Δαυεὶδ εἶπεν ἐν τῷ πνεύματι καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ·

26 καὶ δις : T+o 27 ἐστίν : hT+o 29 h ἡμῶν
Κυρίου 30 K- τῆς 1^ο, it 88. 32 K- καὶ 1^ο | E εἰς
33 θυσιῶν : T pr τῶν 34 H [εἰ]

27 πολὺ : pr ὑμεῖς οὖν 28 αὐτόν : + λέγων διδάσκων
30 — ἐξ ὅλ. τ. διανοίας σου | fin + αὐτῆ πρώτῃ ἐντολῇ
31 αὐτῆ : δε ὁμοία αὐτῇ 32 εἰσιν : + ο θεος 33 συνέσεως
δυναμειως | ἰσχυος : ψυχῆς | περισσ. : πλείον

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου·

κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

ὁ δὲ Δαυεὶδ λέγει αὐτὸν κύριον, καὶ πόθεν 37
σοῦ ἐστὶν υἱός;

Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως. ^{38-40:} Καὶ 38
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ἔλεγεν· βλέπετε ἀπὸ τῶν ^{Mt 23.}
^{L 20,45-47.}

μαματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν

καὶ δασπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ³⁹ καὶ πρωτοκαθε-
ρας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν

δείπνοις· οἱ κατέσθοντες τὰς οἰκίας τῶν ⁴⁰
πλουσίων καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, οὗτοι

ἀποδοῦναι περισσώτερον κρίμα. Καὶ καθίσας ⁴¹ ^{41-44:}
ἐναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος ^{L 21,1-4.}
ἔλαυνε χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ ^{2 Rg 12,10.}

πλουσιοὶ ἔβαλλον πολλὰ· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα ⁴²
ἔβαλεν λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶν κοδραντῆς. καὶ ⁴³

ἀπαλαστήμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν

αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ ⁴⁴
ἅπαντων ἔβαλεν τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γα-
ζοφυλάκιον· πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος ^{2 K 8,13.}

αὐτῆς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς

ἅπαντα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.
Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει ¹³ ^{Mt 24.}
αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε, ἴδε ^{L 21,5-36.}

ἡτοιμασμένοι οἱ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. καὶ ὁ ²
κύριος εἶπεν αὐτῷ· βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας

οἰκοδομὰς; οὐ μὴ ἀφελθῆ [ᾧδε] λίθος ἐπὶ λίθον
οὐ μὴ καταλυθῆ. Καὶ καθημένου αὐτοῦ ³

36 κυριος: T pr o | h καθισαν | H υποκατω 39.40 K
ουσι, οι ... προσευχομενοι. 40 T κατεσθιοντες |
ον: h^r+ | και ορφανων | 41 h απεναντι 43 T βεβληκεν
[ᾧδε]: H-T | ἦν h^r+ | και δια τριων ημερων αλλος
τησεται ανευ χειρων |

38 διδασκων αμα ελεγεν αυτοις 40 χηρ. και ορφανων προφ.
βαλλει ... πλουσιοι 42 μια: δε αμα | - πτωχη
ἦν + του ιερου 2 βλεπετε | ου μη: pr αμην λεγω υμν

- εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπὶ
 ρῶτα αὐτῶν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ
 4 Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας· εἰπόν ἡμῖν, πότε ταῦτα
 ἔσονται; καὶ τί τὸ σημεῖον δταν μέλλη ταῦτα συντε
 5 λεῖσθαι πάντα; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς
 6 βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. πολλοὶ ἐλεύσονται
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ
 7 πολλοὺς πλανήσουσιν. δταν δὲ ἀκούσητε πολέμου
 καὶ ἀκοῆς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γενέσθαι
 8 ἀλλ' οὐπω τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ
 ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν. ἔσονται σεισμοί
 κατὰ τόπους, ἔσονται λιμοί· ἀρχὴ ὠδίνων ταῦτων
 9 Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς· παραδώσουσιν ὑμᾶς
 εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε καὶ ἐκ
 ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ
 10 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη
 11 πρῶτον δεῖ κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. καὶ δεῖ
 ἄγασιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε
 λαλήσητε, ἀλλ' ὁ εἰς δόξῃ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ἔστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες
 12 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ παραδώσει ἡ δόξα
 φὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ
 ἐπαραστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν
 13 αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων ὀνόματι
 τοῦ ὀνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὕτως
 14 σωθήσεται. Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἀπει
 ῆς ἐστηκότα ὄπῃ οὐ δεῖ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω,
 15 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὴν
 16 εἰσελθάτω τι ἄραι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐκ τῆς

Is 19,2.
 2 Chr 15,6.

9-13 :
 Mt 10,17-22.
 L 21,12-17.

Mch 7,6.

Dn 9,27.
 Dn 12,4,10.

8 T ο Πέτρος 4 Η εσται, εἰ παντα. 7 h ακου
 8 λιμοι : h^r+ και ταραχαι 15 K- δε | T αραι τι

5 ειπεν 7 θρουβεισθε 9 βλέπετε . . . υμας : ειτα υμ
 αντουσ παραδωσουσιν 10 hⁿ + εν πασι τοις εθνε
 11 προμερ. : + μηδε μελετατε 14 νοειτω : + τι αναγινωσκ
 15 καταβ. : + εις την οικιαν

τὸν ἀγρόν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω ἄραι τὸ
 ἔμπροσθεν αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχοῦσαις 17
 καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. προσ- 18
 ῥήσατε δὲ ἵνα μὴ γένηται χειμῶνος· ἔσονται 19 Dn 12,1.
 τὰς αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἷα οὐ γέγονεν Joel 2,2.
 αὐτὴ ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἦν ἔκτισεν ὁ θεὸς ἕως
 τοῦ νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ μὴ ἐκολό- 20
 ῳσεν κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
 σὰς· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὗς ἐξελέξατο ἐκο-
 ῳβῶσεν τὰς ἡμέρας. καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· 21
 ἴδε ὁ Χριστὸς, ἴδε ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε· ἐγεροθή- 22 Dt 12,1.
 νται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται καὶ
 ῳσοῦσιν σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν
 τὸ δυνατόν τοὺς ἐκλεκτούς. ὑμεῖς δὲ βλέπετε· 23
 ῳροίσηκα ὑμῖν πάντα. Ἄλλὰ ἐν ἐκείναις ταῖς 24 Is 13,10.
 ῳραῖς μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτι-
 ῳσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,
 καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, 25 Is 34,4.
 καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.
 τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχό- 26 Dn 7,12.
 ῳν ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ
 ῳκλῆς. καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους καὶ 27
 ῳσνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς [αὐτοῦ] ἐκ τῶν τεσσάρων
 ῳγων ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. Ἄπὸ 28
 τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· διὰ τὴν ἡδὴ
 κλάδος αὐτῆς ἀπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύη τὰ
 ῳλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως 29
 καὶ ὑμεῖς, διὰ τὴν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε
 ῳ ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι 30
 μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ ταῦτα

22 γαρ : T δε | ὄωσ. : T ποιησοῦσιν 27 T— [αυτου]
 T αυτης ηδη ο κλ.

18 fin + η σαββατον 19 — ην εκτ. ο θεος 22 —
 ψευδοχριστοι και 25 δυναμ. των ουρανων 26 επι των
 φελων

- 31 πάντα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ [μὴ] παρελεύσονται
- 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ υἱός, ε
- 33 μὴ ὁ πατήρ. Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἴδατε
- Mt 25,14. L 19,12. 34 γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν. ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείκει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ δούλους τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἐκάστην τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ
- L 12,38. 35 τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ἢ ὄψε ἢ μεσονύκτιον ἢ ἀλεκτοροφωνία
- 36 ἢ πρωτῶ· μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εἴσῃ ὑμᾶς κἀκεῖ
- 37 ὄντας. ὁ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσιν λέγω, γρηγορεῖτε

1,2:
Mt 26,1-5.
L 22,1,2.

14 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δὲ τῆς ἡμέρας. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον γάρ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μὴ ποιεῖσθε ἕσται θόρυβος τοῦ λαοῦ.

3-9:
Mt 26,6-13.
J 12,1-8.

3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθεν ἡ γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντρίψασα τὴν ἀλάβαστρον κατέχευεν ἐπ' αὐτὸ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς αὐτὸν· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆ τοῦ μύρου γέγονεν; ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω δηναρίων τριακοσίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ Ἰησοῦς

31 [μῆ]: hT-H 32 οἱ ἀγγελοὶ: h ἀγγελος 33 ἀγρυπν. R+ [καὶ προσευχέσθε] | H [ἐστίν] 36 H ἐξεφνης 14,31 πολυτελοῦς, — | τὴν: T τον 4 ἦσαν... εαυτ.: h — | οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ διεπονντο καὶ ἔλεγον | 5 τριακοσ. δηναρ. | T ἐνεβριμουντο

37 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν γρηγορ. 14,1 — καὶ τὰ ἄζυμα — ἐν δόλῳ 8 — νάρδ. πιστ. πολυτ.

εἶπεν· ἀφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε;
 καλὸν ἔργον ἠργάσατο ἐν ἐμοί. πάντοτε γὰρ τοὺς 7 Di 15,11.
 πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἐαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε
 ἴθνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
 ἔχετε. ὁ ἔσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίασι τὸ 8
 δηνάρια μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. ἀμὴν δὲ λέγω 9
 ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον
 τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς
 ἐπισημόσιν αὐτῆς. Καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτῃ, ὁ 10 10,11:
Mt 26,14—16.
L 22,3—6.
 εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα
 αὐτὸν παραδοῖ αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν 11
 καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐζήτη
 ἔως αὐτὸν εὐκαιρῶς παραδοῖ.
 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ 12 12—16:
Mt 26,17—19.
L 22,7—13.
 πάσχα ἔδνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
 ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς
 τὸ πάσχα; καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν 13
 αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος
 βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ ὅπου ἐὰν 14 11,3.
 εἰλήθῃ εἰπατε τῷ οἰκοδεσπότη ὅτι ὁ διδάσκαλος
 ἔχει ποῦ ἐστὶν τὸ κατάλυμά μου, ὅπου τὸ πάσχα
 κατὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; καὶ αὐτὸς ὑμῖν 15
 εἰσάξει ἀνάγαιον μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον· καὶ ἐκεῖ
 ἐτοιμάσατε ἡμῖν. καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ καὶ 16
 ἔβησαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐ
 τοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὀνίας 17 17—25:
Mt 26,30—29.
L 22,14—23.
J 13,21—26.
 τομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. καὶ ἀνα
 ἑστημένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με,
 ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν 19

7 T— αυτοις | εν : H pr [παντοτε] 8 T μου το σωμα
 T κακει 18 ο εσθιων : h των εσθιοντων

9 το ευαγγ. : + τουτο | Σκαριωτης ει Ισκ- 15 —
 ριμον 16 ευρ. : εποιησαν

- 20 αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς· μήτι ἐγώ; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς
εἰς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰ
- 21 τὸ τρύβλιον. διτι ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει
καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται
καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος
- 1 K 11,28—25. 22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας
ἐκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ εἶπεν· λάβετε
23 τοῦτό ἐστιν τὸ σῶμά μου. καὶ λαβὼν ποτήριον
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς; καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ
- Ex 24,8. 24 πάντες. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστιν τὸ αἷμα
Zch 9,11. μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν
- 25 ἀμὴν λέγω ὑμῖν διτι οὐκέτι σὺ μὴ πῖω ἐκ τοῦ
γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ὅταν αὐτὸ πῖνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ
- 26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν
- Ps 113—118. 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς διτι πάντες σκανδα-
Zch 13,7. λισθήσεσθε, διτι γέγραπται· πατάξω τὸν ποιμένα
καὶ τὰ πρόβατα διασκορπισθήσονται. ἀλλὰ μετὰ
16,7. τὸ ἐγεροθῆναι με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν
- 28 ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες σκανδα-
29 λισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. καὶ λέγει αὐτῷ·
- J 13,38. 30 Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι διτι σὺ σήμερον ταύτην
νυκτὶ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι τοῖς
31 ἀπαρνήσῃ. ὁ δὲ ἐκπερισσῶς ἐλάλει· ἐὰν δέ τι
συναποθανεῖν σοι, σὺ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὡσαύτως
δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.
- 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανεὶ,
καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσατε ἕδωκα
33 ὧδε ἕως προσεύξωμαι. καὶ παραλαμβάνει τὸ

20 το : H+ [ἐν] | R τρυβλίον
απαρνησώμαι | H ὡσαντ. [δέ]

31 T με δεη |

19 fin + και αλλος μητι εγω 21 — ο υιος του ανθ
(20) 28 το ποτηρ. 24 της καινης διαθ. | fin + εις αφου
αμαρτιων 25 ου μη προσθω πειν 30 — συ σημερον
— η δις

Πέτρον και Ἰακωβον και Ἰωάννην μετ' αὐτοῦ,
 και ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι και ἀδημονεῖν,³⁴ και λέγει αὐτοῖς· περιωπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου·
 εἴνατε ὡδε και γρηγορεῖτε. και προσελθὼν μικρὸν
 και πειπτεν ἐπὶ τῆς γῆς, και προσηύχετο ἵνα εἰ δυ-
 νατὸν ἐστιν παρελθῆ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα, και ἔλεγεν·
 ὦ βαῖ ὁ πατήρ, πάντα δυνατὰ σοι· παρένεγκε τὸ
 στήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω
 ἀλλὰ τί σὺ. και ἔρχεται και εὐρίσκει αὐτοὺς
 κοιμῶντας, και λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύ-
 κεις; οὐκ ἰσχυσας μιαν ὥραν γρηγορῆσαι;³⁵ γρηγο-
 ρε και προσεύχεσθε, ἵνα μὴ ἔλθῃτε εἰς πει-
 ρασμὸν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ
 ἀσθενής. και πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν
 κύριον λόγον εἰπὼν. και πάλιν ἐλθὼν εὗρεν αὐτοὺς
 κοιμῶντας, ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ κατα-
 κνησθέντες, και οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν
 αὐτῷ. και ἔρχεται τὸ τρίτον και λέγει αὐτοῖς·
 ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν και ἀναπαύεσθε· ἀπέχει
 ἡ ὥρα, ἰδοὺ παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε,⁴²
 ἵνα μὴ κοιμηθῆτε. ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν.⁴³ Και
 εὐθὺς ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος παραγίνεται [ὁ] Ἰούδας
 Ἰσκαριώτης] εἰς τῶν δώδεκα, και μετ' αὐτοῦ
 ἔρχεται και μαχαιρῶν και ξύλων παρὰ τῶν ἀρχιε-
 ρῶν και τῶν γραμματέων και τῶν πρεσβυτέρων.
 ἔρχεται δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς
 ἵνα κρατῆσθε τὸν και ἀπάγετε ἀσφαλῶς. και ἐλθὼν εὐθὺς
 προσελθὼν αὐτῷ λέγει· ὦ ἀββαί, και κατεφίλησεν

43-54 :
 Mt 26,47-58.
 L 22,47-55.
 J 18,2-18.

34 Ἰακωβ. et Ἰωανν. : K pr τον 35 h προσελθων
 H αββα 39 H [τον αυτ. λογ. ειπων] 40 παλιν ελθων :
 υποστρεφας | αυτους : T+ παλιν 41 H [το] λοιπον |
 ρησι : h²+ το τελος 42 T ηγγισεν 43 [ο] : R-T |
 [ισκαρ.] : T-H | T- των ult. 44 T συσσημον

36 ουχ ο εγω θ. αλλ ο συ θελεις 45 - ελθων ευθυς

46 αὐτόν· οἱ δὲ ἐπέβαλαν τὰς χεῖρας αὐτῷ καὶ ἐκρά-
 47 τησαν αὐτόν. εἰς δὲ [τις] τῶν παρεστηκότων
 σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισεν τὸν δοῦλον τοῦ
 48 ἀρχιερέως καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτάριον. καὶ
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὡς ἐπὶ ληστῆν
 ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με-
 49 καθ' ἡμέραν ἡμῖν πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδά-
 κων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρω-
 50 θῶσιν αἱ γραφαί. καὶ ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον
 51 πάντες. Καὶ νεανίσκος τις συνηκολούθει αὐτῷ
 περιβεβλημένος συνδόνα ἐπὶ γυμνοῦ, καὶ κρατοῦ-
 52 σιν αὐτόν· ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν συνδόνα γυμνὸς
 ἔφυγεν.
 53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα
 καὶ συνέρχονται πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβυ-
 54 τεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μα-
 κρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλήν
 τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συνκαθήμενος μετὰ τῶν
 55 ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.
 δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον ἐζήτησαν κατὰ
 τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν·
 56 καὶ οὐκ ἠδρῖσκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρου-
 57 κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. καί
 τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτόν
 J 2,19. 58 λέγοντες ἵδι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος
 ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον
 καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκο-
 59 δομήσω. καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία
 60 αὐτῶν. καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον ἐπήρ-
 τησεν τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρίθη οὐδέν;

55—65:
 Mt 26,59—68.
 L 22,68—71.
 J 18,19—24.

47 [τις]: T 48 T με· 49 h εκρατειτε 51 T K
 εις τις νεαν. | αυτον: h²+ οι νεανισκοι 58 συνερχοι
 h[B]+ αυτω 55 T ευρισκον 59 αχειροπ. οικοδ.:
 -| αναστησω αχειροποιητον | 60 T ουδεν τι η ουδεν; ση

47 — των παρεστηκοτων | ωτιον 51 ηκολουθει αυτω
 52 hn + απ αυτων 58 — τουτον

Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκεν τὸν Ἰησοῦν φρα-
 ελλώσας ἵνα σταυρωθῆ.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς 16
 αἰλῆς, ὃ ἐστὶν πραιτώριον, καὶ συνακαλοῦσιν δὴλην
 σπειραν. καὶ ἐνδιδύσκουσιν αὐτὸν πορφύραν 17
 καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέ-
 πνον·¹ καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· χαῖρε, 18
 βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐτυπτον αὐτοῦ τὴν 19
 κεφαλὴν καλὰ μφ καὶ ἐνέπνυν αὐτῷ, καὶ τιθέντες
 ἰγόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν 20

20—41:
 Mt 27,31—56.
 L 23,26—49.
 J 19,16—30.

αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν
 σταυρώσουσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύουσιν παρά- 21 R 16,18.

τά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ,
 πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν
 σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὸν 22
 γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευσόμενον κρα-
 νῶν τόπος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ἐσμυρνισμένον 23 P_a 69,22.

ἄνθος· ὃς δὲ οὐκ ἔλαβεν. καὶ σταυροῦσιν αὐτόν, 24 P_a 22,19.

καὶ διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλήρον
 ἐν αὐτῷ· αὐτὰ τίς τί ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἑσταύ- 25
 σαν αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας 26
 αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
 ΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσιν δύο ληστᾶς, 27

ἓκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἐκωνύμων αὐτοῦ. Καὶ 29 P_a 22,8; 109,25.
 14,58.

καταπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινουῦντες
 τὴν κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· οὐδ' ὁ καταλύων
 τὸν ναὸν καὶ οἰκοδομῶν [ἐν] τρισὶν ἡμέραις, σώσον 30

ε 20 τα : T+ ἰδια | H σταυρωσασιν | T- αυτον (ult)
 H Γολγοθᾶν | K μεθερμηνευομενος 25 τριτη : h^r εκτη |
 αρωσ. : h^r + εφυλασσον | 27 fin : h^r + (28) και επληρωθη
 γραφη η λεγουσα Και μετα ανομων ελογισθη 29 T ουα |
 - [εν]

27 — πλεξαντες 18 ο βασιλευς 19 — και τιθ. . .
 20 — ενεπαιξαν αυτω 22 αγουσιν 26 ουτος εστιν
 κεφ. 29 παραγοντες

- 31 σεαντὸν καταβάς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως κα
οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τὰ
γραμματέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν ο
Mt 16,14. 32 δύνатаι σῶσαι· ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴ
καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν κα
πιστεύσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι σὺν αὐτῷ
33 ὤνειδίζον αὐτόν. Καὶ γενομένης ὥρας ἕκτη
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης
Pa 22,9. 34 καὶ τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ
ἐλωὶ ἐλωὶ λεμὰ σαβαχθανσί; ὃ ἐστὶν μεθερ
μηνευόμενον· ὁ θεὸς μου ὁ θεὸς μου, εἰς τί ἐγκα
35 ἐλπές με; καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες
Pa 69,22. 36 ἔλεγον· ἴδε Ἥλειαν φωνεῖ. δραμῶν δέ τις γεμίσα
σπόγγον ὄξους περιθύεις καλάμῳ ἐπίτιζεν αὐτὸν
λέγων· ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλειας κατελε
37 αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείξ φωνὴν μεγάλην ἐξ
38 πνευσεν. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
39 εἰς δύο ἀπ' ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντ
ριὸν ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ διτι οὕτω
ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς οὗτος ὁ ἄνθρωπος
L 8,2,8. 40 υἱὸς θεοῦ ἦν. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀ
μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς καὶ Μαρία ἡ Μαγδα
ληνή καὶ Μαρία ἡ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Τ
41 σῆτος μήτηρ καὶ Σαλώμη, αἱ ὅτε ἦν ἐν
Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐ
καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ ἐν
Ἱεροσόλυμα.
- 42 Καὶ ἦδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευ

42—47:
Mt 27,57—61.
L 23,50—55.
J 19,38—42.

34 T ἐλωὶ bis | T λεμὰ | ο θεος μου 2° : [H] | εγκα
λιπες : h^r | ὠνειδισας | 35 παρεστηκ. : h εστηκοτων
παρεστωτων 36 τις : T+ και 38 T απο 39 T
θεου 40 Μαρια 1° : H Μαριαμ

31 — ὁμοίως 31.32 σωσαι, ... Ἰσραηλ. 34 ζαφθα
36 πλησας | επιθυεις 38 δυο : + μερη 39 εξ εναντ. .
ουτως : εκει ουτως αυτον κραζαντα και 40 Ἰωση 41 —
διηκ. αυτω

ἔστιν προσάββατον, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἄριμα- 43
 θείας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν
 προσεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, τολμήσας
 ἀπῆλθεν πρὸς τὸν Πειλᾶτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα
 τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πειλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη 44
 ἔθνηκεν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα
 κηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς 45
 πρὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ πτώμα τῷ
 Ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας σινδόνα καθελὼν αὐτὸν 46
 ἐπέβλησεν τῇ σινδόνι καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν μνήματι
 ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισεν
 τὸν ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ Μαρία 47
 Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσήτος ἐθεώρουν
 τοῦ τέθειται.

Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγ-16
 δαληνὴ καὶ Μαρία ἡ [τοῦ] Ἰακώβου καὶ Σαλώμη
 ἔλασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.
 Ἐπιβάντων πρῶτὴ τῇ μετὰ τῶν σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ 2
 τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον 3
 ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ
 τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεω- 4
 ῶσαν ὅτι ἀνακεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας
 ὁ λίθος. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον 5

1-8:
 Mt 28,1-8.
 L 24,1-12.
 J 20,1-10.

43 X-o 44 T εθανμαζεν | παλαι: X ηδη 46 T κατεθηκεν
 Ιωσητος : h^r Ιακωβου et Ιωση et Ιωσηφ 16,1 Μαρια 1^o :
 pr [η] | T- [του] 2 H [τη] μα | T μνημα | h
 κελλοντος 3 εκ τ. θυρ. τ. μνημειου : h^r ab osteo?
 cito autem ad horam tertiam tenebrae die factae sunt
 totum orbem terrae, et descenderunt de caelis angeli
 argente (- es?) in claritate vivi Dei simul ascenderunt
 in eo, et continuo lux facta est. Tunc illae accesserunt
 monumentum, 5 h ελθουσαι

43 πριν σαββατον 48 πτωμα 46 καθελων : λαβων | fin
 και απηλθεν 47 εθεασαντο τον τοπον οπου 16,1.2 Και
 κειθεισαι ηγορασαν αρωματα ινα αυτον αλειψωσιν· και
 ερχονται πρωι μας σαββατον επι το μνημειον ανατειλλοντος
 ηλιου. 4 ην γαρ μεγας σφοδρα· και ερχονται· και
 αποκουσιν αποκεκυλισμενον τον λιθον

- νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλη-
 6 μένον στολήν λευκὴν, καὶ ἐξεδαμβήθησαν. ὁ δὲ
 λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκδαμβείσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν
 Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγγέρθη, οὐκ ἔστι
 14,28. 7 ὧδε· Ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἐθήκαν αὐτόν. ἀλλὰ
 ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ
 Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ
 8 αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξεληθοῦσα
 ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, εἶχεν γὰρ αὐτὰς τρέ-
 μος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐκ-
 βούντο γάρ.
- L 8,2. 9 (Ἀναστὰς δὲ πρῶτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶ-
 J 20,11—18. τον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, παρ' ἧς ἐκβεβλήθη
 10 ἑπτὰ δαιμόνια. ἐκεῖνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε
 τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν
 11 κάκεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς
 L 24,18—25. 12 ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ὄνσιν ἐξ αὐτῶν πε-
 πατοῦσιν ἐφανερῶδη ἐν ἑτέρῳ μορφῇ πορευομένη
 13 εἰς ἀγρόν· κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τῷ
 14-18: 14 λοιποῖς· οὐδὲ ἐκεῖνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον [ὁ
 L 24,36—49. ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶδη, καὶ
 J 20,19—23. ὠνειδίσειν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν
 1 K 15,5. ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγραμμένον ὅτι
 Mt 28,18—20. 15 ἐπίστευσαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Πορευθέντες εὐαγγε-
 λήσατε τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύττετε τὸ εὐαγγέλιον

8 H ειπαν, | H γαρ· ***** + in nova pagina inter
 appendicem v. 9—20, quos versus R ut partem evange-
 impressit 9 παρ : Ti αφ 14 Ti— [δε] | εγγεγραμ. : H
 [εκ νεκρων] | fn : h^r+ Et illi satisfaciebant dicent
 Saeculum istud iniquitatis et incredulitatis substantia (et
 sub Satana) est, quae non sinit per immundos spiritus
 veram Dei apprehendi virtutem: ideo jam nunc revela-
 justitiam tuam

7 οτι ιδου προαγω ... με ... ειρηκα 8 φοβηθη
 9 εφανερωσεν πρωτοις 11 ουκ επιστευσαν

Κατα Μαρκον 16,16—20.

ἴση τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς 16 Act 2,38.
 ῥηθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. ση- 17 Act 16,18.
 ῖα δὲ τοῖς πιστεῦσαδιν ταῦτα παρακολου- Act 2,4,11;
 σει, ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν, 10,46.
 ὅσας λαλήσουσιν καιναῖς, ὅφεις ἀροῦσιν κἀν 18 L 10,19.
 ῥάσιμόν τι πλώσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβῃ, Act 28,2-6.
 ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς Jc 5,14,15.
 ῶσιν. Ὁ μὲν οὖν κύριος [Ἰησοῦς] μετὰ τὸ 19 L 24,50-58.
 ῆσαι αὐτοῖς ἀνελημφθῆ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ Act 1,4-11.
 ῖσιν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες 1 T 3,16.
 ῖσαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργούντος καὶ Ps 110,1.
 ῖλον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων Act 7,55.
 ῖων.) 2 Rg 2,11.
 H 2,4.

ΑΛΛΩΣ

(Πάντα δὲ τὰ παρηγγελμένα τοῖς περὶ τὸν
 ῖρον συντόμως ἐξήγγειλαν. Μετὰ δὲ ταῦτα
 αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως
 κέστειλεν δι' αὐτῶν τὸ ἱερόν καὶ ἀφθαρτὸν
 ῖγμα τῆς αἰωνίου σωτηρίας.)

17 K ακολουθήσει ταῦτα | K- καιναις 18 φφεις :
 [καὶ ἐν ταῖς χερσίν] 19 Tt- [Ἰησοῦς] 20 σημειων :
 Ἄμην.
 RT- Ἄλλως [Πάντα . . . σωτηρίας.]

19 θεου : πατρος

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

- 1 Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι
 διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῶν
 2 πραγμάτων, καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
 Act 1,1. 3 ἀπόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου, ἔδοξεν
 κάμοι παρηκολογηκῶτι ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς
 4 καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε, ἵνα ἐπι-
 γνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.
- 1 Chr 24,10. 5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου βασιλέως
 τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας
 ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων
 6 Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. ἦσαν οἱ δύο
 δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι
 ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ κυρίου
 7 ἀμεμπτοί. καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ
 Ἐλισάβετ στείρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκῶτι
 8 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ αὐτῷ
 τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας
 Ex 30,7. 9 αὐτοῦ ἐναντι τοῦ θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
 τείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
 10 τοῦ κυρίου, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ
 11 προσευχόμενον ἔξω τῆς ᾠρᾶς τοῦ θυμιᾶματος. ὡφθῆναι
 δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ

5 Η Ελειαβετ, υ 13.24.36.40ss. 57 7 Η [η] Ελειαβετ
 9 Η ιερατίας

2 καθα 3 καμοι : + et spiritui sancto

θουαστηρίου τοῦ θυμιάματος. καὶ ἐταράχθη 12
 Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.
 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία, 13
 ὅτι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνή σου
 Ελισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλ- 14
 μίαις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρή-
 ονται. ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον κυρίου, καὶ οἶνον 15 Nu 6,8.
 καὶ σικερα οὐ μὴ πίη, καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθή-
 σαι ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς 16
 υἱὸν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν
 αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προσελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν 17 Mt 17,11—13.
 πνεύματι καὶ δυνάμει Ἥλεια, ἐπιστρέψαι καρδίας
 πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δι-
 αίου, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.
 καὶ εἶπεν Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί 18 Gn 18,11.
 ἔσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ
 γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι 19 Dn 8,16; 9,21.
 Ἰερεμὴν ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ
 ἐπέταλὴν λαλῆσαι πρὸς σέ καὶ εὐαγγελίσασθαί
 σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος 20 45.
 λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν
 καὶ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρω-
 οῦνται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς 21
 ἠσυχῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ
 ᾧ ᾗ ἐλάλει αὐτόν ἐν τῷ ναῷ. ἐξεληθὼν δὲ οὐκ ἐδύ- 22
 νατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὄπτασίαν
 ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς,
 καὶ οὐκ ἐδέχθησαν ἀκοῆσαι αὐτόν, ὥστε ἐπέστη
 αὐτοῖς ὡς ἐπλήσθησαν 23
 ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς

15 κυριον : h[R] pr του 17 h προσελευσεται 21 H
 το ναω αυτον

13 — σοι 14 γεννησει 19 παρεστως 20 πλησθη-
 σαι 21 προσδεχομενος 22 διεμεινεν

- 24 τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας
 συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ περιέκρυψε
 Gn 30,23. 25 ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ἵδιον ὅτι οὕτως μοι
 ποίηκεν κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφ' ἐμοῦ
 ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.
 26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος
 Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας
 2,5. Mt 1,16,18. 27 ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον ἐμνηστευμένην
 ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυεὶδ, καὶ
 Jdc 5,24. 28 ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν πρὸς
 αὐτὴν εἶπεν· χαῖρε, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.
 29 ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διεταράχθη, καὶ διελογίζετο
 30 τίς ἐστι ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπε
 ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν
 Jdc 13,3. 31 παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήμνη ἐν γαστρὶ σου
 Is 7,14. 32 καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦ.
 Mt 1,21—23. 33 οὗτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται
 Is 9,7. 34 καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ
 2Sm 7,12,13,16. 35 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οὐρανόν·
 Meh 4,7. 36 Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ
 Dn 7,14. 37 ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον·
 38 πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;
 Ex 13,12. 39 ὁ ἄγγελος ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα ἁγίον
 Mt 1,18,20. 40 ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου
 41 ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς
 42 θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴ σου καὶ αὐτὴ
 43 συνέλαβεν υἱόν ἐν γήρει αὐτῆς, οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν
 44 αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείλῃ. καὶ ἡμεῖς ἡμετέρας
 45 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 46 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 47 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 48 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 49 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 50 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 51 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 52 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 53 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 54 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 55 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 56 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 57 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 58 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 59 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 60 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 61 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 62 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 63 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 64 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 65 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 66 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 67 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 68 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 69 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 70 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 71 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 72 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 73 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 74 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 75 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 76 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 77 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 78 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 79 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 80 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 81 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 82 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 83 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 84 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 85 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 86 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 87 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 88 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 89 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 90 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 91 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 92 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 93 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 94 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 95 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 96 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 97 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 98 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 99 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας
 100 ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας

25 κυριος : h pr o 26 T Ναζαρεθ 28 αυτην : T
 αγγελος | hn : h^r+ | ευλογημενη συ εν γυναιξιν | 35 γε
 μενον : h^r+ εκ σου | H κληθησεται, υιος 36 T συνειληφ

36 — η ονομα Ναζ. 37 μεμνησμενην 39 δε
 ιδουσα | διελογ. : + εν εαυτη 36 συγγενης 37 (πα
 τω θεω

κατὰ τὸ ῥημά σου. καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς
 ἄγγελος. Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις 39
 ἕξαις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς
 πλὴν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον 40
 Ἰακώβου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο 41 15. Gn 25,22.
 ἤκουσεν τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἢ Ἐλισάβετ,
 ἔστησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ
 ἠόδη πνεύματος ἁγίου ἢ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνε- 42 28. Jdc 5,24.
 ἤσθησαν κραυγὴ μεγάλη καὶ εἶπεν· εὐλογημένη
 ἐν γυναιξίν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς
 ἰσθμίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ 43
 ἡμετέρα τοῦ κυρίου μου πρὸς ἐμέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς 44
 ἔσται ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά
 μου. ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα ὅτι ἔσται 45 30; 11,28.
 ἡ σωτηρία τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου.
 εἶπεν Μαριάμ· 46 1 Sm 2,1—10.
 ἡ μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον,
 καὶ ἠγαλλίασεν τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ θεῷ 47
 ὁ σωτήρ μου·
 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσειν τῆς δούλης αὐτοῦ. 48 26. 1 Sm 1,11.
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσίν με πᾶσαι
 αἱ γενεαί· 49 Ps 113,5.6.
 καὶ ἐποίησέν μοι μεγάλα ὁ δυνατός, 49 Ps 111,9.
 καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς 50 Ps 103,13,17.
 καὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
 καὶ ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, 51 Ps 89,11.
 καὶ διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
 αὐτῶν· 51 Sm 22,38.

Ἡ ὀρθινῆ 48 B προς με 46 Μαριαμ : h^r Elisabet
 και : H·R·T, 49 δυνατος : H, R·T.

ἡ ἀπεστή 49 ἀνεβόησεν | φωνῆ 47 ἐπι : ἐν 48 ἐπεβλ. :
 ἡ ἰσθμίας 49 μεγαλεία 50 εἰς γενεαν κ. γενεαν εἰ
 εἰς γενεαν εἰ ἀπο γενεας εἰς γενεαν

- Ps 147,6. 52 καθεΐλεν θυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψω
 Job 12,19; 5,11. ταπεινούς,
 1 Sm 2,7. πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦν
 Ps 84,11; 107,9. ἐξαπέστειλεν κενούς.
- Is 41,8. 54 ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
 Ps 98,8. μνησθῆναι ἐλέους,
- Mch 7,30. 55 καθὼς ἐλάλησεν πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 Gn 17,7; 18,18; 22,17. τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
- 56 Ἐμεινεν δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡς μῆνας τρεῖς
 καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.
- 57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν
 58 αὐτὴν, καὶ ἐγέννησεν υἱόν. καὶ ἤκουσαν οἱ περιοικοὶ
 καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τὸ
 Gn 17,19. 59 ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἦλθον περιτεμεῖς
 τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
 18. 60 πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ
 61 αὐτοῦ εἶπεν· οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. καὶ
 εἶπαν πρὸς αὐτὴν ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐκ τῆς συγγ
 62 νείας σου ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. ἐνένευσεν
 δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι
 63 αὐτό. καὶ αἰτήσας πινακίδιον ἔγραψεν λέγων
 Ἰωάννης ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν πάντες
 64 ἀνεφῆχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα καὶ
 65 γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. Καὶ
 ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας
 αὐτούς, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελά
 66 λειτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἔδεντο πάντα
 οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες·
 ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; καὶ γὰρ χρισ
 67 τοῦ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατ

59 Η ἦλθον 61 Η ουδεὶς ἐστὶν 63 ἐστὶν : Τ+
 65 Η ὄρεινῃ

56 — ὡς 60 κληθ. : + τὸ ὄνομα αὐτοῦ 63.64
 παραχρ. ἐλυθῆ η γλ. αὐτ. κ. εθανμ. π., ανεωχθη δε το

αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ ἐπροφήτευσεν λέγων·

- Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, 68 7,16. Ps 41,14; 72,18; 106,48; 111,9.
 ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,
 καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν 69 1 Sm 2,10.
 ἐν οἴκῳ Δαυεὶδ παιδὸς αὐτοῦ, Ps 132,17; 138,3.
 καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
 σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς, 71 Ps 106,10.
 ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν Ps 106,8;
 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, 72 106,45.
 ἵσχυρον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, 73 Gn 22,16.17.
 τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἄφθως ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν 74 Mch 7,20.
 ὄνυχας Tt 2,12.14.
 κατατρέχειν αὐτῷ ἔν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ 75
 ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν.
 Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· 76 Mt 3,1.
 προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, Mt 3,3.
 τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ 77 Jr 31,34.
 ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν,
 διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, 78 Nu 24,17.
 ἐν οἷς ἐπισκέπεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, Is 60,1.2.
 κινῆσαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, 79 Mt 4,16.
 τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Is 9,1; 59,8.
 Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανεν καὶ ἐκραταισθῆτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναξίως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ. 80 Mt 3,1.

75 X πασαις ταις ημεραις 76 προ προσ. ; Η ενωπιον
 επεσκεψατο

77 επροφ. λεγ. : ειπεν 78 ημων : πρ της ζωης 77 αυτων : ημων

- 2 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε
 δόγμα παρὰ Καίσαρος Αἰγούστου ἀπογράφεσθαι
 2 πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. αὕτη ἀπογραφή πρώτη
 3 ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. καὶ
 ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν
 4 ἑαυτοῦ πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρεθ εἰς τὴν Ἰουδαία
 εἰς πόλιν Δαυεὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ
 1,27. 5 εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυεὶδ, ἀπογρά-
 φεσθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτοῦ
 6 οὖσῃ ἐγκύβ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκ
 Μτ 1,25. 7 ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκε
 τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν
 αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, διότι σὺς
 8 ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ περὶ
 μένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ
 φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνίαν
 9 αὐτῶν. καὶ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ
 δόξα κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν
 10 φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ
 φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰ
 11 μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη
 ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστὶν Χριστὸς κύριος,
 12 πόλει Δαυεὶδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, ἕσθε
 σετε βρέφος ἐσπαργανωμένον καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.
 13 καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλήθος στρα-
 τίας οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν θεὸν καὶ λεγόντων
 14 δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
 ἀνθρώποις εὐδοκίας.
 15 Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν

Dn 7,10.

19,38. In 57,19.
E 2,14,17.

2 αυτη : h^r+ η̄ | T εγενετο πρωτη | h Κυρηνιου
 4 T Ναζαρεθ 5 H ενκυω 7 φατνη : h^r σπηλαιω 12 Χ-
 το | T- και κειμενον 13 H εξεφνης | h ουρανου 14
 ευδοκια

8 πολιν : πατριδα 4 γην Ιουδα | αυτους 6 ως δε παρε-
 γινοντο στελεσθησαν 9 - κυριου 2^ο 10 εσται : + κα

ἄγγελοι, οἱ ποιμένες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους·
 ἴδωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ βρέφος
 καὶ τὸ γεγονὸς ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ 16
 ἄνθρωποι σπεύσαντες, καὶ ἀνεῖραν τὴν τε Μαριὰμ
 καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ
 κλυβῆτι· ἰδόντες δὲ ἐγνώρισαν περὶ τοῦ βρέφους 17 10-12.
 καὶ ἐλάλησαν ἀλλήλοις περὶ τοῦ παιδίου τούτου.
 πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν 18
 ῥημάτων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς· ἢ 19 51.
 Ἡ Μαρία πάντα συνειρήρει τὰ ῥήματα ταῦτα
 ἐκκεκάλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ὑπέστρεψαν 20
 οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν θεὸν
 πάντοτε οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλάληθη
 ἐν αὐτοῖς.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ τοῦ περι- 21 1,81.59.
 τεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς,
 ἠρτὸν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι
 ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ 22 Lv 12.
 ἡ Μαρία κατὰ τὸν νόμον Μωϋσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν
 εἰς ἱερὸν ἵνα προσοφείλῃ παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, καθὼς γέ- 23 Ex 13,2.19.15.
 γρηται ἐν νόμῳ κυρίου ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον
 τὸ ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται, καὶ τοῦ δοῦναι 24 Lv 12,8; 5,11.
 ἑνὸς ἀρνίου κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ κυρίου,
 καὶ ἑνὸς τρυγόνων ἢ δύο νοσσοῦς περιστερῶν. Καὶ 25 Is 40,1; 49,12.
 ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ ἑνὸς ἀνθρώπου ὅστις δίκαιος καὶ ἐλαβῆς, προσ-
 φέρων παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πνεῦμα
 ἁγίου ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον 26
 τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου μὴ εἶδεν θάνατον
 ἢ ἄν ἴδῃ τὸν Χριστὸν κυρίου. καὶ ἦλθεν 27
 ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν

ἢ Μαριαμ 20 T Ἰδον 26 H [η] | R— αν

οἱ ποιμ. : pr και οι ανθρωποι 21 συνετελεσθησαν
 ἡν : το παιδιον | ονομασθη 22 αυτων : αυτου
 κεχρηματισμενος δε ην

- τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν τοῦ ποιῆσαι αὐτοῦ
 28 κατὰ τὸ εἰδισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ
 αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας καὶ ἐλόγησεν
 τὸν θεὸν καὶ εἶπεν·
- Gn 46,30. 29 νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα,
 κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ·
- Is 40,5; 52,10. 30 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,
 31 ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν
 Is 42,6; 49,6; 52
 25,7; 46,13. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.
- 32 καὶ ἦν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ θαναμάζοντες
 Is 8,14. 34 ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. καὶ ἐλόγησεν
 Mt 21,42.
 1 K 1,23.
 1 P 2,8. αὐτοὺς Συμεὼν καὶ εἶπεν πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα
 αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κείμενος εἰς πτώσειν καὶ ἀνάστασις
 πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλε
 35 μενον — καὶ σοῦ [δέ] αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσει
 ῥομφαία —, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
 36 καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις
 θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσσή· αὕτη προ
 βηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα μετὰ ἀνδρῶν
 1 T 5,5. 37 ἔτη ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὐτὴ
 χήρα ἕως ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσαρῶν, ἡ οὐκ ἀ
 σιατο τοῦ ἱεροῦ νηστείαις καὶ δεήσεσιν λατρευού
 1s 52,9. 38 νύκτα καὶ ἡμέραν. καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστὰς
 ἀνθρωπολογεῖτο τῷ θεῷ καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
 πᾶσιν τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν Ἰερουσαλὴμ.
 39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον
 κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς πόλιν
 αὐτῶν Ναζαρέθ.

33 ο πατ. αυτου κ. η μητηρ : h^r Ιωσηφ και η μη
 αυτου (similliter 41.43.48; Mt 1,16) | μητηρ : T+ αυ
 35 [δε] : hT—H 36 H Άννα 39 T— τα | H Ναζα
 η 51

37 εθος 38 — εθνων 35 — εκ 37 — εως |
 38 Ιερουσ. : pr εν

- 3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετρααρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετρααρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετρααρχούντος, ¹ ἐξ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαίου τοῦ προφήτου φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
- ἔτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·
- 5 πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας·
- 6 καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ
- Mt 23,33. 7 Ἐλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτίζων αὐτὸν ὑπὸ αὐτοῦ· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς δύναται δεῖξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;
- 8 ¹ ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν Ἰβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα ἐκ τῆς Ἰβραάμ. καὶ ἡ δὲ εὐαγγελιστὴς δὲ καὶ ἡ ἀξίη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες· τί οὖν ποιήσωμεν; ἀπεκρίθη αὐτοῖς δὲ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων δύο χιτῶνας

¹ ἡγεμονευοντος : h^r | επιτροπευοντος | | H A
ληνης ³ πασαν : T+ την ⁸ h αξιους καρπους ⁹
[καλον]

² Καϊφα ⁴ αυτου : υμων ⁷ υπ : ενωπιον ⁸ καρπος
αξιων ⁹ καρπους καλους ^{10.12.14} ποιησ. : + ινα σωθησθε

ἔγωγε τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα
 οὐκ ἐσθίω. ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτί- 12
 ζομαι καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, τί ποιή-
 σεις; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν πλέον 13
 ἢ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. ἐπηρώτων 14
 αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· τί ποιή-
 σεις καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μηδένα δια-
 τεταγμένον μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκείσθε τοῖς
 νόμοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ 15 J 1,19—28.
 παραλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν
 τοῦ Ἰωάννου, μὴ ποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,
 ἐκείνου λέγων πᾶσιν ὁ Ἰωάννης· ἐγὼ μὲν ὕδατι 16
 βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ
 οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημά-
 των αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι
 καὶ πυρὶ· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ 17
 καθάραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν
 ἄστυ ἐπὶ εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον
 θύσει ἐν πυρὶ ἵνα ἀσβέσθῃ. Πολλὰ μὲν οὖν 18
 ἔτετρα παρακαλῶν ἐδηγγελλίζετο τὸν λαόν· ὁ 19 Mt 14,34.
 Ἰησοῦς δὲ τετραάρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ Mc 6,17,18.
 Ἡρωδιδάδος τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 Ἡρώδης, περὶ πάντων ὧν ἐπολιήσεν πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,
 ἐπέθεκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν, κατέκλεισεν τὸν 20
 Ἰησοῦν ἐν φυλακῇ.
 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν 21 Mt 3,18—17.
 Ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου Mc 1,9—11.
 κατεβῆναι τὸν οὐρανόν, καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα J 1,32.
 Ἰησοῦ ἰδόντος ἡρώδη τὸν υἱὸν σαβαβῆτον
 ἰδὼν σωματικῶς εἶδει ὡς περιστερὰν ἐπ' αὐτόν, 22 9,35.
 ἡρώδη ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι· σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου

αυτοις : T προς αυτους | μηδε : T, μηδενα 16 h^r—
 22 συ . . . ευδοκησα : h^r : † υιος μου ει συ, εγω
 ον γεγεννηκα σε †

επιγνους τα διανοηματα αυτων ειπεν | υμας 1^ο : † εις
 αυταν | ο δε ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν 18 παρ-
 19 γυν. : † Φιλιππου 22 ει : εις

- 23-38: 23 ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδόκησα. Καὶ αὐτὸς ἦν
 Mt 1,1-17, 4,22. Ἰησοῦς ἀρχόμενος ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα, ὃν υἱὸς
 24 ὡς ἐνομιζέτο, Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλεὶ τοῦ Μαθθαὶ τοῦ
 25 Λευεὶ τοῦ Μελχὶ τοῦ Ἰανναὶ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ
 Ματταθίου τοῦ Ἀμῶς τοῦ Ναούμ τοῦ Ἑσρα τοῦ
 26 Ναγγαὶ τοῦ Μαὰθ τοῦ Ματταθίου τοῦ Σεμεὶ
 1 Chr 3,17, Ezra 3,2. 27 τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωδὰ τοῦ Ἰωανάν τοῦ Ῥηοῦ τοῦ
 28 Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ τοῦ Νηρηὶ τοῦ Μελχὶ
 29 τοῦ Ἀδδὲ τοῦ Κωσάμ τοῦ Ἐλμαδάμ τοῦ Ἡρ τοῦ
 Ἰησοῦ τοῦ Ἐλιέξερ τοῦ Ἰωρεὶμ τοῦ Μαθθαὶ τοῦ
 30 Λευεὶ τοῦ Συμεὼν τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωνάμ
 1 Sm 16,1,13, 2 Sm 5,14. 31 τοῦ Ἐλιακείμ τοῦ Μελεὰ τοῦ Μεννὰ τοῦ Ματταθί
 Rth 4,22. 32 τοῦ Ναθάμ τοῦ Δανειδ τοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ Ἰωβὴθ τοῦ
 1 Chr 2,1 ss. 33 Βοὸς τοῦ Σαλά τοῦ Ναασσῶν τοῦ Ἀμιναδάβ τοῦ
 Gn 29,25. Ἀδμείν τοῦ Ἀρνεί τοῦ Ἐσράμ τοῦ Φαρές τοῦ Ἰούδα
 Gn 21,2,3; 11,10-26. 34 τοῦ Ἰακώβ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Θάρα τοῦ
 1 Chr 1,24-27. 35 Ναχώρ τοῦ Σερονὺχ τοῦ Ραγαῦ τοῦ Φάλεκ τοῦ Ἐβρῶν
 Gn 5,3-32. 36 τοῦ Σαλά τοῦ Καϊνὰμ τοῦ Ἀρφαξᾶδ τοῦ Σῆμ τοῦ
 1 Chr 1-4. 37 Νῶε τοῦ Λάμεχ τοῦ Μαθουσαλά τοῦ Ἐνώχ τοῦ
 Gn 11,10; 4,25. 38 Ἰάρετ τοῦ Μαλελεήλ τοῦ Καϊνὰμ τοῦ Ἐνώς τοῦ
 Gn 5,1-3. 38 Σῆθ τοῦ Ἀδάμ τοῦ Θεοῦ.
 1-13: 4 Ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπέστρεψεν
 Mt 4,1-11. ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι
 Mc 1,12,13. 2 τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ

24 T Μαθθαῖ | h^r— του Μαθθαί του Λευεὶ 29
 Μαθθαῖ 31 B Ναθαν 32 H Ἰωβηλ 33 H—
 Αμιναδαβ | Αδμειν : h Ἀδαμ, h^r Αμιναδαβ (-αδαμ)
 Αρνει : h^r Αραμ | Η Ἐσρων | T Φάρες 34 Η Θαρα 35
 Ραγαῦ | T Φάλεκ 37 Η Ἐνωχ | T Μελελεήλ | R Καϊν
 4,1 h^r— αγίου

23—31 ἦν δε Ἰησοῦς ὡς ἐτῶν 3' ἀρχόμενος ὡς ἐνομιζέ
 εἶναι υἱὸς Ἰωσήφ του Ἰακωβ τ. Μαθθαν τ. Ἐλεαζαρ τ. Ἐλι
 τ. Ἰαχεν τ. Σαδωκ τ. Αζωφ τ. Ἐλιακείμ τ. Αβιουδ τ. Ζορ
 βαβελ τ. Σαλαθιηλ τ. Ἰεχονιον τ. Ἰωακείμ τ. Ἐλιακείμ
 Ἰωσεια τ. Αμωσ τ. Μανασση τ. Ἐζεκια τ. Αζαs τ. Ἰωαθ
 τ. Οζεια τ. Αμασιου τ. Ἰωας τ. Οχοζιου τ. Ἰωραμ τ. Ἰωσαφ
 τ. Ασαφ τ. Αβιουδ τ. Ροβοαμ τ. Σολομων τ. Δανειδ 32 Βοοs
 Σαλμων 35 Σερονκ 36 — τ. Καϊν. 37 Καϊναν

- καὶ εἰσηλθὼν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέ-
 τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέ-
 Is 61,1,2; 58,6. 17 ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον τοῦ προ-
 φήτου Ἡσαίου, καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον εὗρεν [τὸν]
 τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·
 18 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ,
 οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελισσάσθαι πτω-
 χούς, ἀπέσταλκέν με κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφρα-
 τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,
 ἀποστείλαι τεθρανισμένους ἐν ἀφέσει,
 Lv 25,10. 19 κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.
 20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐ-
 θίσεν· καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ συναγ-
 21 ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς
 αὐτούς ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὐ-
 J 6,42. 22 ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐ-
 καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος καὶ
 ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλε-
 Mt 4,13. 23 οὐχὶ υἱὸς ἐστὶν Ἰωσήφ οὗτος; καὶ εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην
 ἰατρὲ, θεράπευσσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γέ-
 μενα εἰς τὴν Καφαρναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε
 J 4,44. 24 τῇ πατρίδι σου. εἶπεν δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
 1 Rg 17,1,9; 25 ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν
 18,1. Jc 5,17. ταῖς ἡμέραις Ἡλείου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλεί-
 ὁ οὐρανὸς [ἐπὶ] ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς
 26 νετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πᾶ-
 οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμψθη Ἡλείας εἰ μὴ εἰς
 2 Rg 5,14. 27 ρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν.
 πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἐλισσαίου
 τοῦ προφήτου, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη

17 T ἀναπτύξας | [τον]: R—T 18.19 RT κηρύξαι σε-
 αὐτοῦ 26 ὑμῶν: T+ σι | [ἐπι]: hT—H 27 T Ἐλισσαίου

17 ο προφήτης Ησαίας 24 αμην αμην 26 Σιδωνίας

μη Ναϊμάν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν πάντες 28
θυμοὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ 29
ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρους τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις
φθοδόμητο αὐτῶν, ὥστε κατακημνίσαι αὐτόν·
αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο. 30

Καὶ κατήλθεν εἰς Καφαρναοὺμ πόλιν τῆς 31
Γαλιλαίας. καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς
σάββασιν· καὶ ἐξεπλήθοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 32
ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ 33

συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου
καθάρτου, καὶ ἀνέκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· Ἰέσα, τί 34
ἔμην καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. καὶ 35

ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καὶ
ἔλθε ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
ἐς τὸ μέσον ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ μηδὲν βλάψαν
αὐτόν. καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας, καὶ 36

ἐνελάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος
αὗτος, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς
καθάρτοις πνεύμασιν καὶ ἐξέρχονται; καὶ ἐξεπο- 37
ρεύετο ἡχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς
περιχώρου.

Ἀναστὰς δὲ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς 38
ἐσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος. πενθερὰ δὲ
αὐτοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ, καὶ
ῥώτησάν αὐτόν περὶ αὐτῆς. καὶ ἐπιστάς ἐπάνω 39

αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν·
καὶ τὸ πρᾶγμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. Δύ- 40
οῦτος δὲ τοῦ ἡλλου πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας
ὅσοις ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ

31—37:
Mc 1,21—28.
Mt 4,13.
J 2,12.
32 Mt 7,28,29.
J 7,46.

38—44:
Mt 8,14—17.
Mc 1,29—30.

35 T ῥίψαν 40 K απαντες

31 Γαλιλ. : + την παραθαλασσιον εν οριοις Ζαβουλων
καὶ Νεφθαλειμ 33 (πνευμα) δαιμονιον ακαθαρτον 34 — εα |
τας ὡς ἀπολέσαι 35 μεσον : + ανακραυγασαν 36 37 ἐξῆλθεν
επιση 38 Σμ. 1^ο : + και Ἀνδρεου | κασεχομενη 39 ὡστε
πιστασαν αυτην διακονειν αυτοις

ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιτιθεῖς ἐθεράπευεν
 αὐτούς. ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν,
 κρᾶζοντα καὶ λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
 καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν
 τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γενομένης δὲ ἡμέρας
 ἐξεληθῶν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι
 ἐπεζητούν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κα-
 8,1. 43 εἶχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ
 δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσι
 εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
 44 ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀπεστάλην. καὶ ἦν κηρῦσσω εἰς
 τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

1-11: 5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ
 καὶ ἀκοῦειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν
 2 ἐσιῶς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, καὶ εἶδεν δύο
 πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλεεῖς ἀπὸ
 3 αὐτῶν ἀποβάντες ἐπλυναν τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ
 εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτόν
 ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καθίσας δὲ ἐπὶ
 4 τοῦ πλοίου ἐδίδασκεν τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύ-
 σατο λαλῶν, εἶπεν πρὸς τὸν Σίμονα· ἐπανάγαγε
 εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
 5 ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν· ἐπιστάτα,
 δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ
 6 δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα. καὶ τοῦτο
 ποιήσαντες συνέκλεισαν πλήθος ἰχθύων πολὺν
 7 διεμήροσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ κατένευσαν
 τοῖς μετόχοις ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος

40 h ἐθεραπευσεν 41 hT ἐξήρχοντο | T κρᾶζοντα
 43 h δεῖ με 44 Γαλιλ. : Ἡ Ἰουδαίας (h^r - Γαλιλαίας h^r)
 5,2 T ἶδεν | δύο πλοια : K πλοια δ., hT δ. πλοιαρια |
 hT ἐπλυναν 8 T ἐν τῷ πλοίῳ

42 ἐπειχον 5,8 ὁσον ὁσον 5 διδασκαλε 5,6 ἐπὶ δε
 τῷ ρ. σου οὐ μὴ παρακουσομαι· καὶ εὐθύς χαλασάντες τὰ
 δίκτυα | ὥστε τὰ δίκτυα ῥησεσθαι

λαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθαν, καὶ ἐπλησαν
 φότερα τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν 8
 Σίμων Πέτρος προσέειπεν τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ
 ὡν· ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλός εἰμι,
 καὶ ὁ θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας 9
 ὅσους ἦσαν ἐν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀγρῷ τῶν ἰχθύων ἢ συνέ-
 λον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς 10 Mt 13,47.
 Ζεβδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ
 νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες 11 Mt 19,27.
 τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες πάντα ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν 12 ^{12-16:}
 ἡμερῶν καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ἰδὼν δὲ ^{Mt 8, 1-4.}
 Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδέηθη αὐτοῦ ^{Mc 1,40-45.}
 λέγων· κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.
 Ἐκτείνων τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ λέγων· θέλω, 13
 ἀπόστηθι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπήλθεν ἀπ'
 αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν, 14 ^{Lv 13,49;}
 ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσ- ^{14,2-82.}
 κύνησον περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσ-
 κύνει ὁ Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο 15
 αὐτὸν ἄλλοι οἱ λόγοι περὶ αὐτοῦ, καὶ συνήρχοντο
 αὐτῷ πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ἀπὸ τῶν
 ἀσθενειῶν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς 16 Mc 1,85.
 ἀσθενείαις αὐτοῖς καὶ προσευχόμενος.

Ἐλήθον 9 η: Χων 10 Η—ο 10 β: h^r ἦσαν δε κοινωνοι
 Ἰακωβος και Ιωαννης υιοι Ζεβεδαιου· ο δε ειπεν αυτοις
 μη και μη γεινεσθε αλιεις ιχθυων, ποιησω γαρ υμας
 ανθρωπων· οι δε ακουσαντες παντα κατελειψαν επι
 τῆς και ηκολουθησαν αυτω 18 λεγ. : Τ ειπων 14 εις
 αυτ. : h^r + ιωα εις μαρτυριον ην (1. η) υμειν τουτο +

βοηθειν 8 λεγ. : + παρακαλω 9 — και π. τ. σ. αυτω
 ηη λεπρος | επεσεν ει — εδεηθ. αυτου 18 η... αυτου :
 αποστη 14 ηπ + ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν και
 κηρυσσειν τον λογον ωστε μηκειτι δυνασθαι αυτον φανερωσ
 τολιν εισελθειν, αλλα εξω ην εν ερημοις τοποις και
 ουκ ουκτο προς αυτον και ηλθεν παλιν εις Καφαρναουμ.

17-26 :
Mt 9,1-8.
Mc 2,1-12.

7,49.
Is 43,25.

- 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτὸς ἦ διδάσκων, καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομο διδάσκαλοι οἱ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θείνα ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὴν δάμνα διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῇ κλιβιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπεν· ἄνθρωπε, ἀφέαντα σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες· τί ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἁμαρτίας ἀφεῖναι εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ θεός; ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστὶν εὐκόπωτερον, εἰπεῖν· ἀφέαντα σοι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ εἰπεῖν· ἔγειρε καὶ περπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπε τῷ παραλελυμένῳ· σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρας καὶ περπάτει. καὶ ἔγειρε καὶ ἄρας καὶ περπάτει. καὶ ἐπὶ τῇ κλιβιδίῳ σου πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ἑαυτὸν κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου λέγοντες ὅτι εἶδομεν παραδόξα σήμερον.

18 θειναι : H+ [αυτον]
εἶδαμεν

24 h παραλυτικῶ

26 H

17 ἡμερῶν αὐτοῦ διδασκόντος συνελθεῖν τοὺς Φαρισαίους καὶ νομοδιδασκάλους ἦσαν δὲ συνελθόντες | — καὶ Ἱερ. ... 19 ἀνεβήσαν ... καὶ ἀποστεγασάντες τοὺς κεράμους ὅπως ἦν καθ. τὸν κραβᾶτον σὺν τ. παραλυτικῶ 21 ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν λέγοντες 22 ἦν + πονηρῶ 24 τὸν κραβᾶτον 25 τὴν κλίνην 26 — καὶ ἐκστ. ... θεόν

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν, καὶ ἐθεάσατο τελῶνην 27 ^{27-32:}
 ὄντα δευεῖν καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον, καὶ ^{Mt 9,9-18.}
 ἔειπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ καταλιπὼν πάντα 28 ^{Mc 2,13-17.}
 ἀκολούθει αὐτῷ. Καὶ ἐποίησεν δοχὴν 29 ^{15,1.}
 μεγάλην Λευεῖς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν
 ἄσπετος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν
 φαρισαῖοι καὶ οἱ 30
 Ἰουδαῖοι αὐτῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέ-
 γοντες· διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν
 ἐσθίουτε καὶ πίνετε; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 31
 πρὸς αὐτούς· οὐ χρειᾶν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες
 ἰατροῦ ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι 32
 δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. Οἱ δὲ 33 ^{33-39:}
 ἔειπον πρὸς αὐτόν· οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν ^{Mt 9,14-17.}
 καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν ^{Mc 2,18-22.}
 Ἰωάννου, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν. ὁ 34
 Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς
 ὄφθαλμοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν
 ἔστιν, ποιῆσαι νηστεύσαι; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, 35
 ἐν ταῖς ᾗς δεύσει ὁ ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε
 νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἐλέγειν 36
 καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς ὅτι οὐδεὶς ἐπί-
 πλεονάζει ἀπὸ ἡμῶν καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ
 τὸν παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίσει
 τὸ παλαιόν· οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ
 τῷ παλαιῷ· οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ
 τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον 37
 ἐν ἀσκοῦς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ οἶνος
 τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχνυθήσεται καὶ
 οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς 38

αὐτων : h αυτου 31 H [o]

καὶ ἔλθων πάλιν παρα τὴν θάλασσαν τὸν επακολου-
 θῶντα αὐτῷ οὐκ ἔδιδασκεν καὶ παραγων εἶδεν Λευεῖ τὸν του
 του καθήμενον εἰς 29 Λευεῖ | — οἱ ησ. μετ αυτ.
 και αμαρτωλ. 33 οἱ δε σοι μαθ. ουδεν τούτων
 ην 34 μη δυναται οἱ υιοι τ. ν. εφ οσον εχουσιν τον
 ον μεθ εαυτων νηστευειν 37 τους ασκ. : + τους πα-

- 39 καινούς βλητέον. και ούδεις πίων παλαιόν θέλε
 νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιός χρηστός ἐστίν.
- 1-5: **6** Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ [δευτεροπρωτῶ] δια
 Mt 12,1-8. Mc 2,22-28. πορεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων, και ἔτιλλον ο
 μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχνας και ἡσθιον ψάχοντα
 2 ταῖς χερσίν. τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον· τ
 1 Sm 21,7. **3** ποιεῖτε ὁ οὐκ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν; και ἀπο
 κριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· οὐδὲ τοῦτι
 ἀνέγνωτε ὁ ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπεινασεν αὐτὸς
 Lv 24,9. **4** και οἱ μετ' αὐτοῦ; ὡς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
 θεοῦ και τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγε
 και ἔδωκεν τοῖς μετ' αὐτοῦ, οὗς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν
 5 εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; και ἔλεγεν αὐτοῖς ὁ
 κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου και τοῦ σαβ
 6 βάτου. Ἐγένετο δὲ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν
 αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν και διδάσκειν· και ἦ
 ἀνθρώπος ἐκεῖ και ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρὰ
 14,1. **7** παρετηροῦντο δὲ [αὐτὸν] οἱ γραμματεῖς και οἱ
 Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εδρωσ
 8 κατηγορεῖν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἦδει τοὺς διαλογί
 μους αὐτῶν, εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ξηρὰν ἔχοντι
 τὴν χεῖρα· ἔγειρε και στήθι εἰς τὸ μέσον· και
 9 ἀνάστας ἔστη. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοῦ

39 [H] | K- και 6,1 [δευτεροπρωτῶ] : T-H
 -| δευτεροπρ. -| et mane) | H αυτ. και ησθιον τους σταχνας
 2 H ειπαν | εξεστιν : T+ ποιειν 3 H [ο] | T ο Ιησ. πρ
 αυτ. ειπεν | T οποτε | μετ αυτου : T+ οντες 4 H [ο]
 | T ελαβεν και εφ. | εδωκεν : T+ και 5 H- οτι
 K εστιν του σαββ. ο υιος τ. ανθρ | h^r tot. vers. post v. 14
 hic: Τη αυτη ημερα θεασαμενος τινα εργαζομενον τω σα
 βατω ειπεν αυτω Ανθρωπε, ει μεν οιδας τι ποιεις, μακαρι
 ει· ει δε μη οιδας, επικαταρατος και παραβατης ει του νομου
 7 [αυτον]: H-T | h θεραπευσει

38 βαλλουσιν και αμφοτεροι τηρονται 39 - vers.
 ενθεως θελει | χρηστοτερος 6,1 οι δε μαθ. αυτ. ηξαν
 τιλλεν 2 ιδε, τι ποιουσιν οι μαθ. σου τοις σαββ. ο ουκ
 6 και εισελθοντος αυτου παλιν εις την συναγωγην σαββα
 εν η ην ανθρ. ξηραν εχων την χειρα 7 κατηγορη
 8 ηδει : γινωσκων | εσταθη

καὶ ὁμᾶς εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ ἀγαθοποιᾶσαι ἢ κακοποιᾶσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν αὐτῷ· 10 ἴδον τὴν χεῖρά σου. ὁ δὲ ἐποίησεν, καὶ ἀπεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν 11 ἰσχύος, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιοῦσαιεν τῷ Ἰησοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐξελθεῖν 12 Ἰησοῦν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι, καὶ ἦν διακεκρυμένος ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ. καὶ ὄψετο 13 ἑνὸς ἡμέρας, προσεφώνησεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν,¹ Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασεν 14 Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ Ἰωάννην καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον,¹ καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, [καὶ] Ἰάκωβον 15 υἱοῦ αἰσίου καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον ζηλωτὴν, καὶ Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτῃν, ὃς 16 ἦν ὁ προδότης, καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη 17 ἐν ἑνὶ τόπῳ πεδινῷ, καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν καὶ Ἰουδαίων, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου θάλασσης καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ 18 ἰδεῖν αὐτὸν ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ἐνοχλοῦντο ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐθεραπεύοντο· καὶ πάντες ὁ ὄχλος ἐζήτουν ἀπιεσθαι αὐτοῦ, ὅτι 19 ἔμελλεν αὐτὸς παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰάτο πάντας.

12-16:
Mc 3,18-19.

Mt 10,2-4.
J 8,70.
Act 1,13.

17-19:
Mt 4,23-5,1.
Mc 3,7-12.

Ἡ [ο] | Ἡ ὑμας, εἰ | Τ ἀπολεσαι. 15 [καὶ] : Τ | ἀπολεσάμενος 18 Ἡ ἦλθον | Ἱερουσ. : h^r+ καὶ Πιρραιας (Πιρραιας) ei et trans fretum

ἀποκτείναι | ἦν + οἱ δε εἰσῳπαν 10 αυτ. παντ. εν
| καὶ ἐξετείνεν | αὐτου : ως και η αλλη 11 διελογιζοντο
| ἀλληλ. πως ἀπολεσωσιν αυτον 12 - του θεου
| ἐφώνησεν | ἐκάλεσεν 14 πρωτον Σιμ. ον και Πετρον
| ὠνόμασεν | Ἰωαννην τον αδελφον αυτου, ους επωνομασεν
| ἡγεγες ο εστιν υιοι βροντης 15 θωμαν τον επικαλουμενον
| ον 17 κ. Ἱερουσ. . . ἦλθον : και αλλων πολειων
| των 18 ἦν + απαντες

- 20-23: 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶ-
Mt 5,8.4.6.11. 12. τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγεν·
Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασι-
λεῖα τοῦ θεοῦ.
- 21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε
Ap 7,16.17. 21 μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.
Ps 126,5.6. 1a 61,8.
- 22 μακάριοι ἐστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρω-
ποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίωσιν κα-
ἐκβάλλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ
23 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς
ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς
προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
- Jc 5,1. 24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις, ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν ὑμῶν.
- Is 5,22. 25 οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι νῦν, ὅτι πεινάσετε
οὐαὶ, οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι πενήθησετε καὶ
κλαύσετε.
- Jc 4,4. 26 οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ
Mc 2,11. ἄνθρωποι· κατὰ τὰ αὐτὰ γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδο-
27 προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν. Ἄλλὰ ὑμῖν λέγω
28 τοῖς ἀκούουσιν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ
29 ὡς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, εὐλογεῖτε τοὺς
καταρωμένους ὑμᾶς, προσεύχεσθε περὶ τῶν ἐπι-
30 ρεαζόντων ὑμᾶς. τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνην
πᾶρεχε καὶ τὴν ἄλλην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σε
31 τὸ ἱμάτιον καὶ τὸν τῶνα χιτῶνα μὴ κωλύσης. παντοῦ
αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σκεῦ-
Mt 7,12. 31 μὴ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμεῖς
32 οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. καὶ ἵνα
εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις

26 T καλ. εἰπωσιν υμας 29 επι : T εις 30 παντι
R+ [τω] 31 K- και υμεις

21 χορτασθησονται ει γελασονται 25 - νυν 1^ο
26 - παντες 28 περι : υπερ 29 τ. δεξιαν σιαγ.

πίν; και γάρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐ-
 τῶν ἀγαπῶσιν. και [γάρ] ἐάν ἀγαθοποιήτε τοὺς 33
 αὐθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν; και
 ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν. και ἐάν δανί- 34 Lv 25,35.36.
 τε παρ' ὧν ἐλπίζετε λαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις
 ἐστίν; και ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανίζουσιν ἵνα
 ἀλάβωσιν τὰ ἴσα. πλὴν ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς 35.
 ὧν και ἀγαθοποιεῖτε και δανίζετε μηδὲν ἀπελ-
 λουοντες· και ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, και
 οὕτως υἱοὶ ὑψίστου, διτι αὐτὸς χρηστός ἐστίν ἐπι
 τοὺς ἀχαρίστους και πονηροὺς. Γίνεσθε οἰκτιρ- 36
 οὖν, καθὼς ὁ πατήρ ὑμῶν οἰκτιρῶν ἐστίν. και 37 37-49:
 κρινετε, και οὐ μὴ κρινθῆτε· και μὴ κατα- Mt 7.
 κρίνετε, και οὐ μὴ καταδικασθῆτε. ἀπολύετε, Mt 6,14.
 ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε, και δοθήσεται ὑμῖν· 38 Mc 4,24.
 ὅσον καλὸν πεπεισμένον σεσαλευμένον ὑπερεκχυν-
 ον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· ᾧ γὰρ
 ὅσα μετρεῖτε ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπεν 39 Mt 15,14;
 και παραβολὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυφλὸς 25,16.24.
 ὁ δὴ δόνην; οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον
 ῥεοῦνται; οὐκ ἐστίν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδά- 40 Mt 10,24.25.
 σκάλον· κατηρητισμένος δὲ πᾶς ἐστίν ὡς ὁ διδά- J 15,20.
 σκάλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν 41
 τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν
 ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; πῶς δύνασαι 42
 τὸν κάρφον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· ἀδελφέ, ἄφες ἐκβάλλω τὸ
 κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
 ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; ὑποκριτά, ἐκβαλε
 τὸν κάρφον ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, και τότε
 βλέψεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ

[γάρ] : T-R | και 2° : R+ [γάρ] 34 H [ἐστίν]
 μηδενα 38 h μετρηθησεται 42 σου 3° 4° : HT σου

— τα ἴσα 37 και ου bis: ινα 39 οδαιγει
 ἀδελφε | και ιδου η δοκ. εν τω σω οφθ. υποκειται

- 43 ἀδελφοῦ σου ἐκβαλεῖν. Ὅ γὰρ ἐστὶν δένδρον
καλὸν ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν, οὐδὲ πάλιν δένδρον
- 44 σαπρὸν ποιοῦν καρπὸν καλόν. Ἐκαστον γὰρ δένδρον
ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκειται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκα-
θῶν συλλέγουσιν σῖκα, οὐδὲ ἐκ βάτου σταφυλὴ
- 45 τραγῶσιν. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τῆς καρδίας προφέρει τὸ ἀγαθόν, καὶ
ὁ πονηρὸς ἐκ τοῦ πονηροῦ προφέρει τὸ πονηρὸν·
ἐκ γὰρ περισσεύματος καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα
- Mt 11,6. Mt 17,21. 46 αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε· κύριε κύριε, καὶ οὐ
47 ποιεῖτε ἃ λέγω; Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς μὲν
καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν αὐτοῦς
- 48 ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὁμοίος. ὁμοίος ἐστὶ
ἄνθρωπος οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψεν καὶ
ἐβάθυνεν καὶ ἔθηκεν θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν·
πλημμύρης δὲ γενομένης προσέρηξεν ὁ ποταμὸς
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν σαλευθῆαι αὐτήν·
- 49 διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆναι αὐτήν. ὁ δὲ ἀκούσας
καὶ μὴ ποιήσας ὁμοίος ἐστὶν ἄνθρωπος οἰκοδο-
μήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ὃς
προσέρηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ ἐθῆς συνέπεσεν, καὶ
- 1-10 :
Mt 8,5-18. 7 ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. Ἐπειδὴ
ἐπλήρωσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς
τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καφαρναούμ.
- 2 Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων
3 ἤμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος. ἀκούσας
δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν προ-
βυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως ἐλθόντι
4 διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. οἱ δὲ παραγενόμενοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως,

43 H γὰρ ἐστὶν 46 α : h ο 7,1 h Ἐπει δε 4 παρεκαλῶν
T ἠρωτων

43 καρπους σαπρους, ἢ καρπους καλους 48 δια ...
αυτην : τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν 49 — τεθος
7,1 και εγενετο οτε ετελεσεν ταυτα τα ρηματα λαλων ηλθεν
2 παις 3 παιδα

ἴσμεν ὅτι ἀξίος ἐστὶν ᾧ παρέξῃ τοῦτο· ἀγαπᾷ 5
 τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς
 κοδόμησεν ἡμῖν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν 6
 αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ
 τῆς οἰκίας, ἐπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων
 τῷ κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ ἱκανὸς εἰμι ἵνα
 εἰσέλθῃς ἐν τὴν στέγην μου εἰσελθῆς· διὸ οὐδὲ ἑμαυτὸν 7
 ἀπέστειλα πρὸς σέ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγῳ, καὶ
 ἔρθω ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι 8
 οὐκ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρα-
 τίας, καὶ λέγω τούτῳ· πορεύθητι, καὶ πορεύε-
 ται, καὶ ἄλλω· ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ
 μου ποιήσον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα 9
 Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκο-
 υθῶντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν
 Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον. καὶ ὑποστρέ- 10
 ψαντες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὑρον τὸν
 δούλον ὑγιαίνοντα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔξῃ 11
 πορεύθη εἰς πόλιν καλουμένην Ναβ, καὶ συνε-
 κρούοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὄχλος
 ὄχλος. ὡς δὲ ἤγγισεν τῇ πόλει τῆς πόλεως, καὶ 12 8,42.
 οὐκ ἐξεκομίζετο τεθνηκῶς μονογενῆς υἱὸς τῆ
 μητρὸς αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦν χήρα, καὶ ὄχλος τῆς
 πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ 13
 κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ καὶ εἶπεν αὐτῇ·
 κλαῖε. καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, οἱ 14
 ἄλλοι βασιτάζοντες ἕστησαν, καὶ εἶπεν· νεανίσκε, σοὶ
 τί κλαῖς, ἐγέρθητι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ 15 1 Rg 17,28.
 ἔγειρεν, καὶ ἔδωκεν αὐτόν τῃ μητρὶ αὐτοῦ.
 2 Rg 4,36.

6 T - απο | επεμψ. : R+ [προς αυτον] | B εκατον-
 ταρχιος | T- αυτω 11 τω : hT τη | αυτου : T+ ικανοι
 αυτη : H αυτη 18 T επ αυτην 14 νεανισκε : h+
 νεανισκε | 15 h εκαθισεν

6 ε πορ. δε μετ αυτων ο Ιησ. 7 - διο ... ελθειν |
 φρασται 9 αμην λεγω, it 28 10 τον ασθενουντα (δουλον)
 κ. πολυς οχλος τ. πολ. συνεληλυθει αυτη 18 κυρ. : Ιησους

- 1,68; 19,44. 16 ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡμῖν, καὶ 17 ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐξήλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
- 18—35: 18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δὲ Mt 11,2—19. τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε πρὸς τὸν κύριον λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλο Ps 40,8; 118,26. MI 3,1. Dn 9,26. 20 προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκε ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλο 21 προσδοκῶμεν; ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν Is 35,5; 61,1. 22 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται, [καὶ] κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται 23 πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὁς ἐὰν 24 μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· τί ἐξήλθατε εἰς τὴν ἔρημον θεοσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἢ ἄλλο τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ 1,76. 28 τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ἄλλο τί ἐξήλθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ

16 hT απαντας 19 αλλ. : H ετερον 20 H απεστειλε
| αλλ. : h ετερον 22 τυφλοι : T pr οτι | [καὶ] : H—
24.25.26 T εξηλυθατε

16 fin + εις αγαθον 17.18 περιχωρω εν οις και μειζων
Ιωανν του βαπτιστου ος 21 εθεραπευεν | τυφλους επου
βλεπ. 22 πορ. ειπατε Ιωανη α ειδον υμων οι οφθαλμοι
και α ηκουσαν υμων τα ωτα 25 διαγοντες 26 fin + (28)
οτι ουδεις μειζων εν γενν. γυν. προφητης Ιωαννου του βαπτιστου

περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστιν περὶ οὗ 27 Mt 8,1.
γράφεται·

ἰδοὺ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσ-
ώπου σου,

ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

λέγω ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Ἰωάννου 28 1,15.

οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ

θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστίν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας 29 8,7.12.

καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες Mt 21,32.

ἐν τῷ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νο- 30 Act 13,46.

μοὶ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς,

καὶ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ. Τίνι οὖν ὁμοιώσω 31

αὐτοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ τίνι εἰσὶν

ὅμοιοι; ὅμοιοί εἰσιν παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθη- 32

μένοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις λέγοντες·

ἠπλόησαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·

ἐδοξηθήσαμεν καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

ἐλήλυθεν γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς μὴ ἔσθων 33

ἕνα ἄνθρωπον μῆτε πίνων οἶνον, καὶ λέγετε· δαιμόνιον

ἔχει. ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔσθίων καὶ 34 15,2.

πίνων, καὶ λέγετε· ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ

ποτότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ 35

κακιά ἢ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς.

Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγη 36 11,37.

αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρι-

σαιου κατεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἣτις ἦν ἐν τῇ 37

οἰκίᾳ ἁμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι κατάκειται

ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον

αἵματος· καὶ στάσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ 38 Mt 26,7—18.

καὶ ἰδοὺ ἰσχυρῶς βρέχειν τοὺς πόδας J 12,3—8.

28 γυναικ. : T+ προφητης | H οὐδεὶς ἐστίν 28—30 H

αὐτ. — Καὶ ... αὐτου. — 32 λεγοντες : H α λεγει 33 T

αὐτου | T μηδε 34 H εσθων 35 hT απο τ. τεκν.

α. παντ.

28 λεγω δε υμν οτι ο μικροτ. αυτου 33 — αρτον ει

αυτου 35 — παντων 38 εβρεξε

αὐτοῦ, καὶ ταῖς θριξίν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξ
μασσην, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ κ
39 ἤλειψεν τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλεῖται
αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν προ
φήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ ἦτ
40 ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν. καὶ ἀπ
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἐξ
41 σοὶ τι εἰπεῖν. ὁ δὲ· διδάσκαλε, εἰπέ, φησίν. Ἰδι
χροεοφιλέται ἦσαν δανιστῆ τινι· ὁ εἰς ὄφειλ
42 δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα. ἢ
ἐχόντων αὐτῶν ἀποδοῦναι ἀμφοτέροις ἐχαρίσαται
43 τίς οὖν αὐτῶν πλείον ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς
Σίμων εἶπεν· ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλείον ἔχα
Gn 18,4. 44 σατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὁρθῶς ἔκρινας. ἢ
στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· βλέπεις
ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν
ὑδωρ μοι ἐπὶ πόδας οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τὴν
δάκρυον ἔβροξέν μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξί
R 16,16. 45 αὐτῆς ἐξέμαξεν. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὐτή
δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθόν οὐ διέλιπεν καταφιλοῦσά με
46 τοὺς πόδας. ελαῖφ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψεν
47 αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψεν τοὺς πόδας μου. οὐ χάρις
λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί
ὅτι ἠγάπησεν πολὺ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον
5,20,21. 48 ἀγαπᾷ. εἶπεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνται σου αἱ ἁμαρτίαι
49 καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς
8,48; 17,19; 18,42. 50 τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; εἰς
ὃν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε
πορευούσῃ εἰς εἰρήνην.

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τῷ ἐπισημοῦ καὶ αὐτὸς διώδωκε
κατὰ πόλιν καὶ κώμην κηρῶσων καὶ εὐαγγελιστῶν

38 T εξεμαξεν 39 προφητης : H pr [o] 40
χροεοφιλεται 44 μοι επι : hT μου επι τους 45 hT διελιπε
46 T μου τους ποδ. 47 T αυτης αι αμαρτ.

39 ο φαρισ. παρ ω κατεκειτο 46 — τ. ποδας μου 47
χαριν λεγω σοι· | αι αμ. . . αγαπα : αυτη πολλα 50 η : pr γ

- 14 στανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὐτ
 εἰσὼν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλο
 του καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συνπνίγοντ
 Act 10,14. 15 καὶ οὐ τελεσφοροῦσιν. τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὐτ
 Η 10,29.
 Ap 3,10.
 εἰσὼν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντ
 τὸν λόγον κατέχουσιν καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπ
 16-18: 16 μονῇ. Οὐδείς δὲ λύχνον ἄφας καλύπτει αὐτ
 Mc 4,21-25.
 Mt 5,15.
 Mt 10,26. 17 οὐ γὰρ ἐστὶν κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται
 19,26. 18 ἔλθῃ. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς ἂν γὰρ ἔχ
 δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκ
 ἔχειν ἀρθῆσεται ἀπ' αὐτοῦ.
- 19-21: 19 Παρεγένετο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ
 Mt 12,46-50.
 Mc 3,31-35.
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτ
 20 διὰ τὸν ὄχλον. ἀπηγγέλη δὲ αὐτῷ· ἡ μήτηρ σε
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες
 21 ὃ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· μήτηρ με
 καὶ ἀδελφοὶ μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ
 θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιῶντες.
- 22-25: 22 Ἐγένετο δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ αὐτ
 Mt 8,18,23-27.
 Mc 4,35-41.
 ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ εἰπ
 πρὸς αὐτούς· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης
 23 καὶ ἀνήχθησαν. πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσεν
 καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ
 24 συνεπληροῦντο καὶ ἐκινδύνεον. προσελθόντες
 διήγειραν αὐτὸν λέγοντες· ἐπιστάτα ἐπιστάτα
 ἀπολλύμεθα. ὃ δὲ διεγεροθεὶς ἐπετίμησεν τῷ ἀνέμῳ
 καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ
 25 ἐγένετο γαλήνη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἡ πίστις

17 Η γὰρ ἐστὶν 19 μητηρ : T+ αουτου 20 αυτου
 T+ ουτι | Η θέλοντές σε 23 h λαιλ. εις τ. λιμν. ανεμ.

15 — καλη και | τον λογον του θεου 17 αποκρ. αλλ
 ινα γν. 20 ζητουντες σε 23 ανεμου : + πολλ
 24 επιστατα δις : κυριε δις | — του υδατος

ἑαυτῶν; φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς
 ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέ-
 μοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν
 αὐτῷ; Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν 26 26-30 :
 Γερασηῶν, ἣτις ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας. Mt 8,28-34.
 ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπήντησεν ἀνὴρ τις 27 Mc 5,1-20.
 τῆς πόλεως ἔχων δαιμόνια, καὶ χρόνῳ ἱκανῷ
 οὐκ ἐνεδύσατο ἱμάτιον, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν
 ἄλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν 28
 ἀπακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ
 εἶπεν· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ
 ἁγίου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. παρήγγ- 29
 ἔλλεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
 ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συν-
 ῥπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεύετο ἀλύσειν καὶ πέδαῖς
 ἰσχυροῦσίν τε, καὶ δεσμοῖς ἡλαύνετο
 ἀπὸ τοῦ δαιμονίου εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησεν 30
 αὐτόν ὁ Ἰησοῦς [λέγων]· τί σοὶ ὄνομά ἐστιν;
 αὐτὸς δὲ εἶπεν· λεγιῶν, ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ
 ἐν ἐμοί. καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ 31
 αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ἦν δὲ ἐκεῖ 32
 ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καὶ
 παρεκάλεισαν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεῖ-
 νους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα 33
 αὐτὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς
 τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
 ὄρους εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνύγη. ἰδόντες 34
 οἱ βόσκοντες τὸ γεγονός ἐφυγον καὶ ἀπήγγειλαν

26 T Γερασηῶν, h^r Γεργεσ. et Γαδαρηῶν, ιι 87. 27 h
 [εἰς] ἀνηρ 28 H [του θεου] 29 h παρηγγειλεν | υπο :
 T απο 30 [λεγων] : T-H 32 hT βοσκομενων

27 ος ειχεν δαιμ. απο χρονων ικανων ος ματιον ονκ
 ενεδυσκετο 28 — προσεπ. αυτω και | — Ιησου 29 πνευμ. :
 δαιμονιω | εξελθε 30 λεγων ονομα μοι· πολλα γαρ ησαν
 ενι. 32 — ικανων | ινα εις τ. χοιρους εισελθωιν
 33 εισηλθ. : ωρμησαν

35 εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ἐξῆλθον δὲ
 ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαι-
 μόνια ἐξῆλθεν ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρ-
 36 τοῦ πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπή-
 γειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμι-
 37 νισθεὶς. καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος
 τῆς περιχώρου τῶν Γερασηῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν
 διὰ φόβου μεγάλου συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς ἐπὶ
 38 πλοῖον ὑπέστρεψεν. εἶδετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀπ' οὗ
 ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
 39 λυσεν δὲ αὐτὸν λέγων· ὑπέστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου,
 καὶ διηγοῦ ὅσα σοι ἐποίησεν ὁ θεός. καὶ ἀπῆλθεν
 καθ' ὄλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40-56:
 Mt 9,18-26.
 Mc 5,21-43.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν
 ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προ-
 41 δοκῶντες αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα
 Ἰαίριος, καὶ αὐτὸς ἀρχὴ τῆς συναγωγῆς ὑπήρχεν
 καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας Ἰησοῦ παρεκάλει
 7,12. 42 αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, διὰ θυγατέρα
 μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα καὶ αὐτὴ
 ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι
 43 συνέπνιγον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵμα-
 τος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς προσαναλώσασα
 ὄλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ἀπ' οὐδενὸς θεραπευ-
 44 θῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου
 τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις.

35 Η ἦλθαν | Η ευραν | Η [του] Ἰησ. 37 Τ ηρο-
 τησαν 38 Τ εδεετο 40 Η Εν δε τω υποστρ. 41 αυτος
 Χ ουτος 42 αυτη : Η αυτη 43 Η - ιατρ. . . βιον

35 παραγενομενων δε εκ της πολεως και θεωρησαντες
 καθήμενον τον δαιμονιζομενον σωφρ. και ιματισμενον καθ-
 μενον 37 ηρωτησαν δε τον Ιησ. παντες και η χωρα των
 Γερασηνων 39 πορευου 41 - ω ονομα Ιαειρος 42 - αυ-
 43 ητις etc : ην ουδε εις ισχυεν θεραπευσαι 44 - οπισθεν
 ει του κρασπεδ.

ὁ αἵματος αὐτῆς. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ 45
 γάμενός μου; ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ
 ἄνθρωπος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέ-
 ρυσάν σε καὶ ἀποθλίβουσιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· 46
 ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς μου
 ἵκεν ἐνώπιόν μου. ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύνάμιν ἐξελη-
 γμένην ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ 47
 ἔμελλεν, τρέμουσα ἦλθεν καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ
 ἔκρυψε τὴν αἰτίαν ἡρώατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἐνώπιον
 πάντων τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχορήμα. ὁ δὲ 48 7,50.
 εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέν σε·
 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἐρχέται 49
 πρὸς τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς σου λέγων ὅτι τέθνηκεν
 ὁ υἱός σου, καὶ ἔλαλθον οἱ ἀκούσαντες τὸν υἱόν σου
 καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ οὐκ ἠκούσαν. ἔλθων δὲ εἰς 51
 τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν τινα σὺν αὐτῷ
 ἢ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν
 ἀδελφὸν τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. ἔκλαιον δὲ 52 7,13.
 οἱ ἀκούσαντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. ὁ δὲ εἶπεν· μὴ
 κλαίετε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύδει. καὶ 53
 ἔγειρεν αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. αὐτὸς 54
 ἀναστήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησεν λέγων·
 θυγατερ, ἔγειρε. καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτῆς, 55
 καὶ ἀνέστη παραχορήμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι
 ἄλλα. καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ 56 5,14. Mc 7,36.
 ἀπήγγειλεν αὐτοῖς μηδεὶν εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Συνκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα ἔδωκεν αὐτοῖς 9 ^{1-6:} Mt 10,1.7.9-11.
 ἐξουσίαν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ ^{14.} Mc 6,7-18.
 τοὺς ἀσθενεῖν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρῦσ- 2

45 H — και οι συν αυτω 48 H θυγατηρ 51 h^r — και
 ιωαννην 52 ου γαρ : T ουκ 54 T εγειρου 9,1 R συγκαλεσ. |
 θακ. δυναμ. αυτ.

45 ο δε Ιησ. γνους την εξελθουσαν εξ αυτου δυναμιν
 ηρωα τις μου ηρωατο 47 εντρομος ουσα 49 ερχονται
 ... λεγοντες 51 του κορασιου

- 3 σειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι, καὶ εἰπε
 πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μὴ
 ῥάβδον μήτε πήραν μήτε ἄρτον μήτε ἀργύριον
 10,5-7. 4 μὴτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκία
 10,11. 5 εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. κα-
 ὄσοι ἂν μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆ
 πόλεως ἐκείνης τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶ
 ὑμῶν ἀποτινάσσετε εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς
 6 ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐαγγελι-
 7 ζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ. Ἦκουσα
 δὲ Ἡρώδης ὁ τετραάρχης τὰ γινόμενα πάντα, κα-
 διηπόρει διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινῶν ὅτι Ἰωάννη
 8 ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ὑπὸ τινῶν δὲ ὅτι Ἡλείας ἐφάνη
 ἄλλων δὲ ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη
 23,8. 9 εἶπεν δὲ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τί
 δὲ ἐστὶν οὗτος περὶ οὗ ἀκούω τοιαῦτα; καὶ ἐζήτη-
 10-17: 10 ἰδεῖν αὐτόν. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι
 Mt 14,13-21. διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν. Καὶ παραλαβὼν
 Mc 6,30-44. αὐτούς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς πόλιν καλοῦ-
 J 6,1-13. 11 μένην Βηθσαϊδᾶ. οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ· καὶ ἀποδεξάμενος αὐτούς ἐλάλη-
 12 αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς
 ἠρξάτο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον
 αὐτῷ· ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα πορευθέντες εἰς
 τὰς κώμας κώμας καὶ ἀγροὺς καταλύσωσιν καὶ
 εὐρωσιν ἐπισιτισμὸν, ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόποι
 13 ἐσμέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· ὅστε αὐτοῖς φαγεῖν
 ὑμεῖς. οἱ δὲ εἶπαν· οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ ἄρτοι
 πέντε καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μὴτι πορευθέντες ἡμεῖς

2 fin B+ [τους ασθενεις] 8 [ανα]: T-H 5 τον: T
 pr και 9 Ηρωδης: H pr [o] 12 Η ειπαν 18 h αυτους
 υμ. φαγειν | hR πεντε αρτοι

6 κατα πολεις 7 — παντα και | ηπορευτο | εκ νεκρ-
 ανεστη 10 καιμην λεγομενην εν τοπον ερημον 11 θεραπ.:
 + αυτου παντας 12 — και ευρ. επισιτ.

ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.
 ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. εἶπεν δὲ 14
 πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς
 κλισίας ὡσεὶ ἀνὰ πενήκοντα. καὶ ἐποίησαν οὕτως 15
 καὶ κατέκλιναν ἅπαντας. λαβὼν δὲ τοὺς πέντε 16
 ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν
 οὐρανὸν εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ κατέκλασεν, καὶ
 ἔδιδον τοῖς μαθηταῖς παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ. καὶ 17 2 Rg 4,44.
 ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες, καὶ ἦρθη τὸ
 περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων κόφινοι δώδεκα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον 18 18—27:
Mt 16,18—28.
Mc 8,27—9,1.
 κατὰ μόνας συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ ἐπη-
 ρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με οἱ ὄχλοι λέγουσιν
 εἶναι; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπαν· Ἰωάννην τὸν 19 τ.
 βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλείαν, ἄλλοι δὲ διτι προ-
 φητῆς τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· 20
 τί με λέγετε εἶναι; Πέτρος δὲ ἀπο-
 κρινθεὶς εἶπεν· τὸν Χριστὸν τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ ἐπι- 21
 κλήσας αὐτοῖς παρήγγειλεν μηδενὶ λέγειν τοῦτο,
 ἵνα μὴ εἰδῶν ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ 22 44. 16,22.33.
 παραθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
 τέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ ἀπο-
 σταθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Ἐλέγεν 23
 ἔτι πρὸς πάντας· εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι,
 ἀποαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
 καὶ ἕξωσθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθήτω μοι. ὃς γὰρ ἂν 24 17,28. Mt 10,39.
J 12,25.
 ἀλλοτρίω τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σώσει, ἀπολέσει αὐτήν·
 ὁ δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ,
 σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος 25

14 γὰρ : T δε | T— ὡσεὶ 2° 15 h παντας 18 h
 ἀγοράσθησαν 22 ἐγερθ. : h ἀναστῆναι 23 h ἀπαρνησασθω
 an 1° : T εαν 25 h ὠφελει

15 — και κατεκλ. απ. 16 ουρ. : + προσευξατο και |
 — και κατεκλ. 18 αυτον προσευχ. : αυτους 20 χριστ. : +
 αυτον 22 μεθ ημερας τρεις 23 — και αρ. τ. στ. α. | — καθ
 ημεραν 25 ωφελει ανθρωπον κερδησαι ... απολεσαι ...
 ημωθηται

- κερδήσας τὸν κόσμον ὄλον ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσα
 Mt 10,35. 26 ἢ ζημιωθείς; ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῆ με καὶ τοῦ
 ἐμούς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαι
 σχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ κα
 27 τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. λέγω ὁ
 ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶν τινες τῶν αὐτοῦ ἐστηκότων
 οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τῆ
 βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
- 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥσε
 28—36: 28 ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννη
 Mt 17,1—9. Mc 9,2—9. καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι
 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδαι
 τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ
 30 λευκὸς ἐξαστραπτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συν
 λάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας
 22. 31 ἰοὶ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣ
 3 P 1,16—18. 32 ἣμελλεν πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος
 J 1,14. καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· δια
 γρηγορήσαντες δὲ εἶδαν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοῦ
 33 δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς· ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν
 Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶ
 ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς, μίαν
 σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλεία, μὴ εἰδῶ
 34 ὃ λέγει. ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη
 καὶ ἐπεσκίαζεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ
 35 εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν νεφέλην. καὶ φωνή
 ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν
 36 υἱὸς μου ὁ ἐκλελεγμένος, αὐτοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ
 γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ

27 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ: h^f τον υιον του ανθρωπου
 ερχομενον εν τη δοξη αυτου 28 K— και 1° 31 K
 εμελλεν

26 — λογους 28 κ. Ιακ. κ. Ιωαν. 29 η ιδεα ...
 ηλλοιωθη 33 θελεις ποιησω ωδε 35 ηλθεν | αγαπητος
 εν ω ευδοκησα

οὗτοι ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακαν.

Ἐγένετο δὲ τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ κατελθόντων αὐτῶν 37 ^{37-45:}
τοῦ τοῦ ὄρους συνήτησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. ^{Mt 17,14-23.}
^{Mc 9,14-22.}

καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἐβόησεν λέγων· 38

δάσκαλε, δέομαι σου ἐπιβλέψαι ἐπὶ τὸν υἱόν
σου, ὅτι μονογενὴς μοί ἐστιν, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα 39

ἐμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαφνης κράζει καὶ σπαράσσει
αὐτόν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ

καὶ κριβὸν αὐτόν· καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου 40

καὶ ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀπο- 41

κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ

σπαραμμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς καὶ

λέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου. ἔτι 42 7,15.

προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτόν τὸ δαι-
μόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησεν δὲ ὁ Ἰησοῦς

τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἴασατο τὸν παῖδα

καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἐξεπλήσ- 43

θησάντων δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ θεοῦ.

Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει

αὐτὸς πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· θέσθε ὑμεῖς εἰς 44 22.

ὅσα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς

τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας

ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν 45 18,34.

στυγερόν· καὶ ἐφοβοῦντο εἰς αὐτὸν ἵνα μὴ αἰσθῶνται

αὐτό, καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τοῦ

ῥηματος τούτου. Εἰσηλθὼν δὲ διαλογισμὸς ἐν 46 ^{46-50:}

αὐτοῖς, τὸ τίς ἂν εἴη μελίων αὐτῶν. ὁ δὲ Ἰησοῦς 47 ^{Mt 18,1-5.}
^{Mc 9,33-40.}

εἰσέθε τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπι-
βλέμενος παιδίον ἔστησεν αὐτό παρ' ἑαυτοῦ, καὶ 48 Mt 10,40.

37 τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ : h^r | δια τῆς ἡμέρας | 38 T, ἐπι-
κρατεῖται | 39 H ἐξεφνης | H μολις | 47 εἰδώς : h ἰδών |
καίτιον

37 κατελθόντα αὐτον | συνελθεῖν α. οχλον πολυν
ισ. τ. παιδα : αφηκεν αυτον

εἶπεν αὐτοῖς· ὅς ἐάν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἂν ἐμὲ
δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ
μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτός ἐστι
49 μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωάννης εἶπεν· ἐπιστάτα
εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαι-
μόνια, καὶ ἐκωλύομεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
11,2a. Ph 1,18. 50 μεθ' ἡμῶν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτόν Ἰησοῦς· μὴ
κολούετε· ὅς γὰρ οὐκ ἔστιν καθ' ὑμῶν, ὅτι
ὑμῶν ἐστιν.

Mc 10,32. 51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας
τῆς ἀναλήμψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον
[αὐτοῦ] ἐστήριξεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ

J 4,4. 52 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ
καὶ πορευθέντες εἰσηλθόν εἰς κώμην Σαμαρειτῶν
53 ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν
ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερο-

2 Bg 1,10.12. 54 σαλήμ. ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ Ἰάκωβος καὶ
Ἰωάννης εἶπαν· κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ κατα-

J 8,17; 12,47. 55 βῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς; στρα-
φείς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς
ἑτέραν κώμην.

57-60: 57 Καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ· εἶπέν τι
Mt 8,19-22. πρὸς αὐτόν· ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐάν ἀπέρχη-

58 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοῦσιν
ἔχουσιν καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώ-
σους, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τῆς

48 εαν : H αν | αν : R εαν 49 δε : T+ ο | H
είδαμεν | εν : T επι | T εκωλυσαμεν 51 [αυτου] : T-H
52 κωμην : T πολιν | T Σαμαριτων | ωστε : H ως 54 αναλ-
αυτους : h^r+ -ως και Ηλίας εποιησεν | 55 αυτοις : h^r+
- και ειπεν Ουκ οιδατε ποιου πνευματος εστε | + - [ο υιος
του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας [ανθρωπων] απολεσαι αλλα
σωσαι] | 57 T αν 58 H [ο] Ιησ.

κεφαλὴν κλίνῃ. Εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον· ἀκολουθεῖ 59
 μοι. ὁ δὲ εἶπεν· ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελ-
 θῆναι θάψαι τὸν πατέρα μου. εἶπεν δὲ αὐτῷ· 60
 ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς,
 καὶ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 Ἄπεν δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω σοι, κύριε· 61 1 Rg 19,20.
 πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς
 τὸν οἶκόν μου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· 62
 οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ
 βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθὲτός ἐστιν τῇ βασιλείᾳ
 τοῦ θεοῦ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος [καὶ] ἑτέρους 10 1-12:
 ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνά δύο πρὸ Mt 10,7-16.
 προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ Mc 6,7.
 κέλλεν αὐτοὺς ἐρχεσθαι. ἔλεγεν δὲ πρὸς αὐτούς· 2 J 4,35.
 ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεή- Mt 9,37,38.
 σθε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὅπως ἐργάτας
 ἀθήσῃ εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ὑπάγετε· ἰδοὺ 3
 ποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. μὴ 4 9,8-5.
 φοβησάμενοι βαλλάντιον, μὴ πήραν, μὴ ὑποδήματα· 2 Rg 4,29.
 καὶ μὴ δένδρα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. εἰς ἣν δ' 5
 εἰσελθῆτε οἰκίαν, πρῶτον λέγετε· εἰρήνη τῷ
 οἴκῳ τούτῳ. καὶ ἐὰν ἢ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπανα- 6
 λησεται ἐπ' αὐτὸν ἢ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μὴγε,
 ἔσται ὑμᾶς ἀνακάμψει. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, 7 1 T 5,18.
 ἕλθοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιός γάρ
 ἐστιν ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. μὴ μεταβαλίνετε ἐξ
 οἰκίας εἰς οἰκίαν. καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχησθε 8
 εἰ δέχονται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν,

ἐν ἐπιτρεψ. : hR pr κυριε 62 H [προς αυτον] |
 επιβαλων ... οπισω : h^r + εἰς τα οπισω βλεπων και επι-
 βαλων την χειρα αυτου επ αροτρον | H- αυτον 10,1[και] :
 -H | εβδομηκ. : H+ [δου]. it 17 | δυο : H+ [δου]
 T- και ε H εκει η

60 πορευθηεις 10,1 Απεδειξεν δε και ετερους οβ'
 ανακ. : επιστρεψει η ειρηνη υμων

- 9¹ και θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
- 10 εἰς ἣν ὁ ἄνθρωπος πόλιν εἰσέληθε καὶ μὴ δέχωντ ὑμᾶς, ἐξεληθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς εἶπατε
- Act 18,6. 11 καὶ τὸν κοριορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς πόδας ἀπομασσόμεθα ὑμῖν πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖ
- Mt 11,21-22. 13 ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει ἐκεῖνη. Οὐαὶ σοὶ Χοραζεῖν, οὐαὶ σοὶ, Βηθσαῖδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθ
- Is 14,12.15. 15 ἕρον ἔσται ἐν τῇ κλίσει ἡ ὑμῖν. καὶ σὺ, Καφαριναθούμ, μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψωθήσῃ; ἕως τοῦ ἁδο
- Mt 10,40. 16 καταβιβασθήσῃ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετεῖ
- 17 ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου
- J 12,31. Ap 12,8.9. 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουσθε τὸν σατανᾶν ὡς ἄστρον πηρὶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπῆσαι καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Mc 16,18. Ps 91,13. 19 πλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπῆσαι καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται, χαίρετε ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Ex 32,32. Ph 4,8. Ap 5,5. Mt 7,22. 20 ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγέγραπται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- 21 νοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαι σοὶ, πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκλυσε ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψε

12 λεγω : T+ δε 15 T- του | K καταβηση 18 εκ τ. ουρ. ως αστραπη 19 h αδικηση 21 τω 1° : T pr

12 ημερα εκεινη : βασιλεια του θεου 14 - εν τη κριση 16 εμε αθετων etc : εμου ακουων ακουει του αποστειλαντα με 17 οβ 20 πνευμ. : δαιμονια

ἄνητοις· ναί, ὁ πατήρ, διὸ οὕτως εὐδοκία
 γένοιτο ἔμπροσθέν σου. πάντα μοι παρεδόθη 22
 τοῦ πατρός μου, καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστίν
 ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ, καὶ τίς ἐστίν ὁ πατήρ εἰ
 ἢ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.
 Ἐστραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν· 23 Mt 18,16,17.
 ἄλλοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.
 Ἐγὼ γὰρ ὑμῖν διὸ πολλοὶ προφητῶν καὶ βασιλέων 24 1 P 1,10.
 ἠγάπησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν,
 ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν.
 Καὶ ἰδοὺ νομικὸς τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν 25 25-28 :
 διδάσκαλε, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρο- Mt 22,35-40.
 νόμιον; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί Mc 12,28-34.
 ἀκριβῆσαι; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς 18,18-20.
 εἶπεν· ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
 καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ
 τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν
 πλησίον σου ὡς σεαυτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς 28 Lv 18,5.
 ἐπίτηδες· τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήσῃ. ὁ δὲ θέλων 29 Mt 19,17.
 πειράσαι ἑαυτὸν εἶπεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς
 ἔστιν ὁ πλησίον; ὑπολαβὼν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· 30
 ὁ πλησίον τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς
 Ἰεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν, οἱ καὶ ἐκδή-
 ρωσαν αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέτοντες ἀπηλθόν
 αὐτὸν ἡμιθανῆ. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἰερεὺς τις 31
 κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτόν
 ἀπαυλῶν ἀπηλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευεῖτης κατὰ τὸν 32
 ὁδὸν ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρηλθεν. Σαμαρεῖτης 33
 κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν ἐσπλαγ-

T εγεν. ευδοκ. | fin T + και στραφεις προς τους
 μαθητας ειπεν 22 αν : T εαν 24 T ιδαν 27 h- σου 1^ο
 της 80 R Ἱεριχώ 31 H [εν] 32 λευειτης : T+
 ενος 33 T Σαμαριτης

απο 28 - κατ ιδιαν | βλεπετε : + και ακουοντες
 αυτε 24 - και βασιλεις 25 - διδασκαλε |
 ονιον 27 - και εν ο. τη διαν. σου 31 κατα τυχα

34 χρίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα
 αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας
 αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς παν-
 35 χεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τὴν αὐρὴν
 ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ
 εἶπεν· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὃ τι ἂν προσέ-
 πανήσης ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώ-
 36 σοι. τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ
 37 γεγονέναι τοῦ ἐμπεισόντος εἰς τοὺς ληστές; δὲ
 εἶπεν· ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως
 J 11,1; 12,2. 38 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσηλθὼν
 εἰς κώμην τινά· γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ἦν
 39 δέξατο αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή
 καλουμένη Μαριάμ, ἥ καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς
 τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐ-
 40 ἧ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν
 ἐπιστάσα δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι δεῖν
 ἀδελφή μου μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν; εἰ-
 41 σὺν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς
 εἶπεν αὐτῇ ὁ κύριος· Μάρθα Μάρθα, μεριμ-
 Mt 6,33. 42 καὶ θορυβάξῃ περὶ πολλά, ἐνὸς δὲ ἐστὶν χρῆμα
 Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣ
 οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ
 προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέν τις τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· κύριε, δίδαξον ἡμᾶς πρὸς
 εὐχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξεν τοὺς μαθη-

34 T πανδοκίον 35 h ἔδωκεν δύο δην. | T πανδο-
 37 H [o] Ἰησ. 38 Ἐν δε τω : T Ἐγενετο δε εν τω | αυ-
 T pr και | h [εις τον οικον αυτης] 39 H [η] 40
 κατελειπεν | ειπον : R ειπε 41.42 μεριμνας ... γαρ
 θορυβαξῃ· Μαριαμ 42 ενος ... γαρ : H ολιγων δε ο-
 χρεια η ενος· Μαριαμ γαρ

36 τινα ουν δοκεις πλησιον γεγονεναι
 εν τω πορ. αυτον εισελθειν

38 εγενετο

2 αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· διὰν προσεύχησθε, 2 ^{2-4:} Mt 6,9-13.
 3 γητε· Πάτερ, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθάτω
 4 βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον 3
 5 σου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς 4
 6 καρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίομεν παντὶ
 7 σείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
 8 σμὸν. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν 5
 9 εἶ φίλον, καὶ πορεύεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου
 10 καὶ εἴπη αὐτῷ· φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους,
 11 αὐτὸς φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με 6
 12 καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· κάκεινος ἕσωθεν 7
 13 κροιδεῖς εἴπη· μὴ μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ
 14 πόρτα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ
 15 ἐκτὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί
 16 σου. λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς 8 18,5.
 17 τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γε τὴν ἀναιδίαν
 18 αὐτοῦ ἐγεροθεῖς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει. Καγὼ 9 ^{9-13:} Mt 7,7-11.
 19 ἡμῶν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε,
 20 καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. πᾶς 10
 21 ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ
 22 κρούοντι ἀνοιγήσεται. τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν 11
 23 πᾶρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει·
 24 ἢ πᾶν; ἢ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν αὐτῷ
 25 ἐπιδώσει; ἢ καὶ αἰτήσει φόν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ 12
 26 ὄφιν; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἴδατε 13
 27 τὰ ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ

2 εἰθ. η βασιλ. σου : h^f ελθετω το αγιον πνευμα σου
 ημας και καθαριστω ημας 8 R αναιδειαν 9 T
 κηθησεται ,ii 10 10 h ανοιγεται 11 h αιτησει τον
 κ. | K- αρτον . . . και (h η [και]) 12 H- μη

2 προσευχ. : + μη βαττολογειτε ως οι λοιποι· δοκουσιν
 ειναι οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται·
 ελα προσευχομενοι | πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις | σου
 βασιλεια· γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι
 3 ης 8 δος ημ. σημερον 4 τα οφειλεματα ημων ως και
 ημας αφιομεν τοις οφειλεταις ημων | fin + αλλα ρυσαι
 ημας απο του πονηρου 5 - προς αυτους 6 παρεστιν
 κ αγρου 13 οντες

μᾶλλον ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα
ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

14—26:
Mt 12,22—30.
43—45.
Mc 8,22—27.

- 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον κωφόν· ἐγένετο
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξεληθέντος ἐλάλησεν ὁ κωφός
15 καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι· ἴτινες δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπαν
ἐν Βεελζεβούλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει
16 τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ πειράζοντες σημεῖον ἐ
17 οὐρανοῦ ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ εἰδὼς
αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασι
λεῖα ἐφ' ἐαυτήν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ
18 οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ'
ἐαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία
αὐτοῦ; ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλειν με
19 δαιμόνια. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω
δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; δι
20 τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν κριταὶ ἔσονται. εἰ δὲ ἐν δ
κτύλῳ θεοῦ [ἐγὼ] ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἂν
21 ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ὅταν
ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν,
22 ἐν εἰρήνῃ ἔστιν τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὶ ἂν
ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὰ
πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, καὶ τ
23 σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ
κατ' ἐμοῦ ἔστιν, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
24 σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων
ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ μὴ εὗρισκον λέγει· ὅταν
25 στρέψῃ εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον· κα

13 H [ο] ἐξ | πνευμα ἁγιον : h^r + αγαθον δομα |
πνευμα αγαθον 14 δαιμονιον : T+ και αυτο ην 15
ειπον | H βεεζεβουλ , ι 18.19 17 hT διαμερισθ. εφ εαυτ
19 h κριτ. υμ. εσont., T κριτ. εσont. υμ. 20 T— [εφ
24 K ευρισκον [τοτε] λεγ., h ευρισκον. τοτε λεγ.

14 ταυτα δε ειποντος αυτου προσφερεται αυτω δαιμον
ζομενος κωφος και εκβαλοντος αυτου παντες εθανμασε
15 fin + ο δε αποκριθεις ειπεν· πως δυναται σατανας ο
ταναν εκβαλ(λ)ειν 18 πως : ου

35 σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτός ἐστί
 36 εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον μέρος
 τι σκοτεινόν, ἔσται φωτεινόν ὅλον ὡς δταν ὁ λύχνος
 τῆ ἀστραπῆ φωτίζη σε.

7,36; 14,1. 37

Ἐν δὲ τῷ λαλήσαι ἐρωτᾷ αὐτὸν Φαρισαῖος
 ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν

Mt 15,2. 38

ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον

39—52:

Mt 23,1—36.

39 ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. εἶπεν δὲ ὁ κύριος
 πρὸς αὐτόν· νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν

τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε, τὸ

40 ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. ἄφρονες

οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησεν

41 ἵπλην τὰ ἐνόητα δότε ἐλεημοσύνην, καὶ ἰδοὺ πάντες

42 καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν. ἀλλὰ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρι

σαῖοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ

πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὰ κ

κρίσιον καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ· ταῦτα [δὲ] ἐ

20,46. 43

ποιῆσαι κάκεινα μὴ παρεῖναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς

Φαρισαῖοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν

ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς

44 ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα

ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπὶ

45 οὐκ οἶδασιν. Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν

λέγει αὐτῷ· διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἤμα

46 ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ

ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσ

στακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν

47 προσψαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οὐ

36 h [τι] μέρος T τι μέρος | τη : h pr εν 42 [δ]
 H—T | κρίσιον : h^r κλησὼν 44 ὡς τα μν. τα : h^r — μνημε

35.36 εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτός, τὸ σκοτός πᾶ
 37 Ἐδεηθῆ δε αὐτὸν τις Φαρισαῖος ἵνα ἀριστ. μετ αὐ
 38 Φαρισ. ηἰξάτο διακρινόμενος ἐν εαυτῷ λεγεὶν δια
 39 οἱ Φαρισ. υποκριταί 40 τὸ ἔσωθεν. κ. τὸ ἔξωθεν. 42 — τὰ
 ... παρεῖναι 43 ὑμῖν Φαρισαῖοι | ἀγοραῖς : +
 πρωτοκλίσιας ἐν τοῖς δειπνοῖς 44 ὑμῖν : + γραμμα
 καὶ Φαρισαῖοι 46 — τοῖς φορτίοις

ὁμοίετε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες
 ἡμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μάρτυρές ἐστε καὶ 48
 συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, ὅτι
 αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδο-
 μεῖτε. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· 49
 ἀποστελῶ εἰς αὐτούς προφήτας καὶ ἀποστόλους,
 καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ διώξουσιν, ἵνα 50
 ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκ-
 κεννόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς
 αὐτῆς, ἀπὸ αἵματος Ἄβελ ἕως αἵματος Ζαχαρίου 51 Gn 4,8.
2 Chr 24,20.
 τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ
 λαοῦ· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς
 γενεᾶς ταύτης. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε 52
 τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθατε καὶ
 οὐκ εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Κάκειθεν ἐξελ- 53
 θήσεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἠρξάντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρι-
 σαιοὶ δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν
 περὶ πλειόνων, ἐνεδρεύοντες αὐτὸν θηρεύσαι τι 54 20,20.
 ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ 12 Mt 16,8.
Mc 8,15.
 λαοῦ, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἠρξάτο λέγειν
 πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε
 ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν
 ὑποκρισις. οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν δ 2 2-9:
Mt 10,26-33.
8,17.
 ἃ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτὸν δὲ οὐ γνωσθή-
 σεται. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ 3

47 οἱ δε : T και οι 48 και συνευδ. : h^r - μη συνευ-
 κειν | 49 T εκδιωξουσιν 50 K εκκεχυμενον 51 H Ἄβελ
 ηρατε : h^r - εκρυφατε | 53.54 Κακειθεν ... αυτου : h^r
 λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ενωπιον παντος
 του λαου ηρξαντο οι φαρισαιοι και οι νομικοι δεινωσ εχειν
 συμβαλλειν αυτω περι πλειονων, ζητουντες αφορμην τινα
 θεν αυτου ινα ευρωσιν κατηγορησαι αυτου | 54 T -
 τον 12,1 H ζυμης, ητις εστ. υποκρισις, των φαρισαιων

49 - και ... ειπεν | αποστελλω 51 Ζαχαριου υιου
 φραζιου ον εφονευσατε αναμεσαον τ. θ. κ. τ. ναου 12,1 Πολ-
 λων δε οχλων συνεπιερχονταν ωστε αλληλους συνπινηειν
 οσκα αποκαλ. : ου φανερωθησεται

- φωτι ἀκουσθήσεται, καὶ ὁ πρὸς τὸ οὖς ἐλάλησατε
 ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δομάτων.
 4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου, μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ
 τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ
 5 ἔχοντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ
 ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀπο-
 κτεῖναι ἔχοντα ἐξουσίαν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν.
 6 ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε. οὐχὶ πέντε
 στρουθία πωλοῦνται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἑξ
 αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
 21,18. 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι
 ἠριθμῆνται. μὴ φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων
 8 διαφέρετε. λέγω δὲ ὑμῖν, πᾶς ὃς ἀν·ὀμολογήσῃ
 ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου ὀμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν
 9,26. 9 ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον
 τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
 Mt 12,32. 10 τοῦ θεοῦ. καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν
 Mc 8,28.29. τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
 ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
 21,14.15. 11 ὅταν δὲ εἰσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ
 Mt 10,19.20. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνήσητε πῶς
 12 ἢ τί ἀπολογήσῃσθε ἢ τί εἰπῆτε· τὸ γὰρ ἅγιον
 πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.
 13 Εἶπεν δὲ τις ἐκ τοῦ ὄχλου αὐτῷ· διδάσκαλε, εἰπέ
 τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρο-
 Act 7,27. 14 νομίαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε, τίς με κατέ-
 1 T 6,9.10. 15 στησεν κριτὴν ἢ μεριστήν ἐφ' ὑμᾶς; εἶπεν δὲ πρὸς
 αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ πάσης πλεονε-
 νεξίας, ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἢ ζωῇ αὐτοῦ

4 Ἡ ἀποκτενόντων 8 ὀμολογήσῃ· Ἡ -γήσει 11 ἡ α
 10 : [H]

4 τὴν δε ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι μηδὲ ἔχοντων
 περισσοῦν τι 10 εἰς δε το πν. το αγ. οὐκ ἀφεθήσεται αὐτοῖς
 οὔτε ἐν τῷ αἰωνί τούτῳ οὔτε ἐν τῷ μελλόντι 14 κριτὴν
 δικαστήν | — ἡ μεριστήν

ἴστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ. Εἶπεν δὲ παρα- 16
 βολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου
 εὐφρόνησεν ἡ χάρα. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· 17
 τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς
 μου; καὶ εἶπεν· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς 18
 ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω
 ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου,
 καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ 19
 κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε,
 ἠφραίνου. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρων, ταύτη 20 H 9,37.
 νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου αἰτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἂ δὲ
 ποιήσῃς, τίνι ἔσται; οὕτως ὁ θησαυρίζων αὐτῷ 21 Mt 6,20.
 καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς 22 22-31 :
 μαθητὰς αὐτοῦ· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· μὴ μερι- Mt 6,25-33.
 μνᾶτε τῇ ψυχῇ τί φάγητε, μηδὲ τῷ σώματι τί
 ἐνδύσθητε. ἡ γὰρ ψυχὴ πλείον ἔστιν τῆς τροφῆς καὶ 23
 τοῦ σώματος τοῦ ἐνδύματος. κατανοήσατε τοὺς κόρακας, 24 Ps 147,9.
 οἳ οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν, οἷς οὐκ ἔστιν
 κμειῖον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς·
 πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν. τίς 25
 ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
 ἡλικίαν αὐτοῦ πηχυν; εἰ οὖν οὐδὲ ἐλάχιστον δύ- 26
 νασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; κατανοή- 27
 σατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·
 λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ
 αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. εἰ δὲ ἐν ἀργῷ 28

17 εαυτω : H αὐτω 18 τα γενημ. μ. κ. τα αγ. μου :
 στον σιτον κ. τα αγ. μ., h^r | τα γενηματα.μ. | et τους
 καρπους μου et text. 19 κειμενα ... πие : [H] 20 T
 κειτουσιν 21 [H] | αὐτω : R εαυτω, T αὐτω 22 H
 [αυτου] | hT υμιν λεγω | σωμ. : H+ [υμων] 23 T— γαρ
 24 ου ... ουδε : hT ουτε ... ουτε 25 H επι τ. ηλικ. αυτ.
 προσθειν. 26 ει ... λοιπων : h^r | και περι των λοιπων τι |
 27 αυξανει ... νηθει : | h^r | T ουτε νηθει ουτε φωναι

18 ποιησω αυτας μειζ. 21 — vers | fin + ταυτα
 λεγων εφανει· ο εχων ωτα ακουειν ακουετω 24 καταν. τα
 κειμενα του ουρανου 25 — μεριμνων

- τὸν χόρτον ὄντα σήμερον καὶ αὐριον εἰς κλίβανον
 βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέξει, πόσῳ μᾶλλον
 29 ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι. καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε
 30 καὶ τί πίητε, καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ
 πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητοῦσιν· ὑμῶν δὲ
 31 ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χεῖρετε τούτων· πλὴν ζητεῖτε
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα προστεθήσεται
 22,29. In 41,14. 32 ὑμῖν. Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι ἐδό-
 κησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.
 33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημο-
 33,34: 33 σίτην· ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλλάντια μὴ παλαιού-
 Mt 6,20,21. μενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 18,22. ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίξει οὐδὲ σὴς διαφθείρει·
 34 ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ
 35 καρδία ὑμῶν ἔσται. Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀφθαλμοί
 35-46: 34 Mt 24,42-51. Ex 12,11. 1 P 1,18. Mt 25,1-13. 35 περιεζωσμένοι καὶ οἱ λύχνοι καίόμενοι· καὶ ὑμεῖς
 36 ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἐπι-
 τῶν, πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων, ἵνα ἐλθόντῃ
 37 καὶ προύσαντος ἐσθῆως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. μακάριοι
 οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσῃ
 γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περιεζώσετα
 καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς καὶ παρελθὼν διακονήσῃ
 38 αὐτοῖς. κἂν ἐν τῇ δευτέρῃ κἂν ἐν τῇ τρίτῃ φυ-
 λακῇ ἔλθῃ καὶ εὐρη οὕτως, μακάριοι εἰσιν ἐκεῖνοι
 1 Th 5,2. 39 τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης
 ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ
 40 οὐκ ἀφῆκεν διορυχθῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ
 ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοί, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε
 41 νῦν τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος
 κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγει

38 Η ἀμφιέξει 38 καν 1^ο . . . οὕτως : h^r -| και εσα
 ελθη τη εσπερινη φυλακη και ευρησει, οὕτως ποιησει, και
 εαν εν τη δευτερα και τη τριτη | | T- εκεινοι 39 εγρηγορ-
 αν και ουκ : hT ουκ αν 41 δε : T+ αυτω

31 ταυτα παντα 32 εν αυτω ευδοκ. 35 εστω v.
 οσφους περιεζωσμενη 40 - vers

ἢ καὶ πρὸς πάντας; καὶ εἶπεν ὁ κύριος· τίς ἄρα 42 ² T 2,15.

ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν κατα-
στήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ
διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; μακάριος ὁ δοῦλος 43

ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα
οὕτως. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς 44 Mt 25,21.

ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ 45

ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ
κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς
παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
καὶ μεθύσκεσθαι, ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου 46

ἢ ἡμέρα ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὧρα ἣ οὐ γινώσκει,
καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ
τῶν ἀπίστων θήσει. ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνούς 47 Jc 4,17.

τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ ἐτοιμάσας
ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται
πολλὰς· ὁ δὲ μὴ γνούς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, 48

δαρήσεται ὀλίγας. παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ
ἀπητηθήσεται παρ' αὐτοῦ, καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ,
περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βα- 49

λεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη;
βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέ- 50 Mt 20,22.
J 12,27.

τομαι ἕως ὅτου τελεσθῆ. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην 51 51—53 :
Mt 10,34—36.

παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῆ; οὐχί, λέγω ὑμῖν,
ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν 52

πέντε ἐν ἐνὶ οἴκῳ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶν
καὶ δύο ἐπὶ τρισὶν¹ διαμερισθήσονται, πατὴρ ἐπὶ 53 Mcb 7,6.

ἄφ' καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρὶ, μήτηρ ἐπὶ θυγατέρα καὶ
θεγάτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα, πενθερὰ ἐπὶ τὴν νόμφην
καὶ πατὴρ ἐπὶ τὴν πενθεράν. Ἐλεγεν 54 Mt 16,2,3.

49 H [το] 49 T ἀνηφθῆ. 52,53 H τρισὶν, διαμερισ-
θησονται πατ. 53 T— τὴν 1^ο | T— αὐτῆς

41 — η καὶ πρ. παντ. 42 ο φρον. : + ο αγαθος
44 ἀληθ. : ἀμην 47 — ετοιμασας η 48 εδωκαν πολυ,
ἀπητησουσιν απ αυτου περισσοτερον | πλεον απαιτησουσιν
εἰ ποιησαι

δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν ἴδητε νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἐπὶ δυσμῶν, εὐθὺς λέγετε ὅτι ὄμβρος
 55 ἔρχεται, καὶ γίνεταί οὕτως· καὶ ὅταν νότον πνέοντα,
 56 λέγετε ὅτι καύσων ἔσται, καὶ γίνεταί. ὑποκριταί,
 τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε
 δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐκ οἴδατε
 57 δοκιμάζειν; Τί δὲ καὶ ἀφ' ἐαυτῶν οὐ κρίνετε
 Mt 5,25.26. 58 τὸ δίκαιον; ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου
 σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλά-
 λᾶχθαι ἀπ' αὐτοῦ, μὴ ποτε κατασύρῃ σε πρὸς
 τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδώσει τῷ πρῶ-
 59 κτορι, καὶ ὁ πρᾶκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακὴν. λέγω
 σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως καὶ τὸ ἔσχατον
 λεπτὸν ἀποδώς.

13 Παρήσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα
 J 9,2. 2 Πειλᾶτος ἔμιξεν μετὰ τῶν θουσιῶν αὐτῶν. καὶ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι
 οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους
 Ps 7,13. 3 ἐγένοντο, ὅτι ταῦτα πεπόνθασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν
 ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολείσθη-
 4 ῖ ἐκεῖνοι οἱ δέκα ὀκτώ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος
 ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε ὅτι
 αὐτοὶ ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας τοὺς ἀν-
 5 θρώπους τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ; οὐχί
 λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήσητε, πάντες
 Mt 21,19. 6 ὡσαύτως ἀπολείσθη. Ἐλέγεν δὲ ταύτην τῇ
 παραβολῇ. συκὴν εἶχεν τις πεφυτευμένην ἐν τῷ
 ἀμπελῶνι αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν ζητῶν καρπὸν ἐν
 7 αὐτῇ καὶ οὐκ εὔρεν. εἶπεν δὲ πρὸς τὸν ἀμπε-
 λουργόν· ἰδοὺ τρία ἔτη ἀφ' οὗ ἔρχομαι ζητῶν

56 K τον καιρον δε | T ου δοκιμαζετε 58 H [ap]
 13,4 Ιερουσ. : T pr εν 5 h μετανοητε

54 επι : απο 58 κατακρινη 59 αποδοις τον εσχατον
 κωδρανην 13,2 τοιαυτα 3.5 — παντες

- ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο
 καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
 20 κατεσκήρῳσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Καὶ πάλιν
 εἶπεν· τίς ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ;
 21 ὁμοία ἐστὶν ζύμη, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐκρουσεν
 ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐξυμώθη ὄλον.
 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας
 δάσκων καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσόλυμα.
 23 Εἶπεν δέ τις αὐτῷ· κύριε, εἰ ὄλγοι οἱ σωζόμενοι
 Mt 7,18.14. 24 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἄγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
 Ph 3,12.
 1 T 6,12. τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί, λέγω ὑμῖν, ζη-
 Mt 25,11.12. 25 σουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ' οὗ
 ἐγεγρῆθη ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσθη τὴν θύραν
 καὶ ἄρξῃσθε ἔξω εἰσάναί καὶ κρούειν τὴν θύραν
 λέγοντες· κύριε, ἀνοῖξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς
 Mt 7,22.28. 26 ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξῃσθε
 λέγειν· ἐπάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ
 Ps 6,9. 27 ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω
 ὑμῖν, οὐκ οἶδα πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ.
 28 πάντες ἐργάται ἡδίκιας. ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθρὸς
 Mt 8,11.12. καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψεσθε Ἄβρα-
 ἂμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆ-
 τὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους
 ἐξω. καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν
 [ἀπὸ] βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται
 Mt 19,30. 30 τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι
 ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἱ ἔσχατοι
 31 ἔσχατοι. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσῆλθάν τε
 Φαρισαιοὶ λέγοντες αὐτῷ· ἐξέλθε καὶ πορεύου
 32 ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. αὐ-
 τὸς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰπάτε τῇ ἀλώματι

24 Ἡ ἰσχύσουσιν, 26 ἢ ἀρξῃσθε 27 Ἡ κ. ἐρεῖ ἡμῖν
 Οὐκ οἶδα : T+ ὑμᾶς 28 κ. ὀψεσθε 29 [ἀπὸ] βορρᾶ
 H-T

19 δένδρον μεγα 24 πυλῆς 25 κυριε κυριε 26 λέγω
 + κυριε 27 οὐδέποτε εἶδον ὑμᾶς 31 ἡμερᾶ

την ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀπο-
 σήμερον καὶ αὐριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.
 ὁ δὲ με σήμερον καὶ αὐριον καὶ τῇ ἐχομένῃ 33
 εὐεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπο-
 θῆναι ἔξω Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ Ἱερουσαλήμ, 34 ^{34.35:}
 ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα ^{Μτ 23,37—39.}
 ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα
 συναῖξαι τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνιθις τὴν
 θύρας νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθέλη-
 σάν· ἰδοὺ ὑφίσταται ὑμῶν ὁ οἶκος ὑμῶν. λέγω [δὲ] 35 ³⁵
 ὅ μὴ ἴδητέ με ἕως [ἤξει ὅτε] εἴπητε· <sup>Jr 22,5; 12,7.
Ps 69,26;
118,20.</sup>
 ὁλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἰκόν 14 ¹⁴
 τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτω φαγεῖν ^{6,8—11; 11,37.}
 ἔσθαι, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.
 ἰδοὺ ἀνθρώπος τις ἦν ὕδρωπικός· ἔμπροσθεν 2
 αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς 3
 ἄρχοντας καὶ Φαρισαίους λέγων· ἔξεστιν τῷ σαβ-
 βάτῳ θεραπεῦσαι ἢ οὐ; ὁ δὲ ἠσύχασαν. καὶ 4
 ἀποκριθεὶς λέγων· ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ
 ἰσχυρῶς θεραπεῦσαι ἢ οὐ; ὁ δὲ ἠσύχασαν. καὶ 5 ^{13,15. Μτ 12,11.}
 ἀποκριθεὶς εἶπεν· τίνας ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς
 τὴν θύραν πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν
 ἵνα μὴ ἔσθῃ; καὶ οὐκ ἰσχυρῶς ἀντα- 6
 γράσει πρὸς ταῦτα. Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς 7 ^{Μτ 23,8.}
 ἀρχοντας καὶ Φαρισαίους λέγων· ἔξεστιν
 ἰσχυρῶς θεραπεῦσαι ἢ οὐ; ὁ δὲ ἠσύχασαν. καὶ 8 ^{Prv 25,6.}
 ἀποκριθεὶς εἶπεν· τίνας ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς
 τὴν θύραν πεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν
 ἵνα μὴ ἔσθῃ; καὶ οὐκ ἰσχυρῶς ἀντα- 9

T ὄρνιξ 35 [δὲ] : R—T | ου : T pr οτι | [ἤξει
 T—H 14,1 H [τῶν] φαρισ. 5 και 1^ο : T+ απο-
 σήμερον | υιος : h^τ ονος et προβατον

αποτελουμαι vi επιτελω 35 υμων ερημος 14,8 οι
 απεκριθησαν 8 εντιμ. σου ηξει

- καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τόπον, καὶ τότε
 ἀροξή μετὰ αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχει
 10 ἀλλ' ὅταν κληθῆς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν
 ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε ἐρεῖ
 σοι· φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι
 δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι
 18,14. Mt 23,12. 11 ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ
 12 ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Ἐλέγεν δὲ καὶ
 τῷ κεκληκῶτι αὐτόν· ὅταν ποιῆς ἄριστον ἢ δεῖπνον
 μὴ φῶναι τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφοὺς
 σου μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλοῦ-
 σίους, μὴ ποτε καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ
 13 γένηται ἀνταπόδομά σοι. ἀλλ' ὅταν ποιῆς δοξή-
 J 5,29. 14 κάλει πτωχοὺς, ἀναπειρουσ, χωλοὺς, τυφλοὺς· καὶ
 μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι σοι·
 ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν
 13,29. 15 δικαίων. Ἀκούσας δὲ τις τῶν συνανακειμένων
 ταῦτα εἶπεν αὐτῷ· μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον
 16 ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὁ
 θρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε
 17 πολλοὺς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ
 ὄρα τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε
 18 ὅτι ἤδη ἑτοιμὰ ἐστίν. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
 πάντες παραιτεῖσθαι. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ
 ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθῶν ἰδέσθαι
 19 αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος
 εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι
 δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.
 1 K 7,33. 20 καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦ
 21 οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος
 ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὄργισθη

13 H ὅταν δοξὴν ποιῆς | T ἀναπηρὸς, 4 21 14 γὰρ
 T δε 17 h κεκλημένοις ἐρχεσθαι | hT εἰσιν

15 ἀριστον 17 ἠδὴ : + πάντα 18 ἐρωτῶ etc : δε
 ου δύναμαι ἐλθεῖν 20 ελαβον, διο

οικοδοσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἐξελθε
 πρὸς εἰς τὰς πλατείας καὶ ὄμας τῆς πόλεως,
 καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπείρους καὶ τυφλοὺς
 καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· 22
 ὦριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν.
 καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἐξελθε εἰς 23
 τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
 ἵνα γεμισθῇ μου ὁ οἶκος· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι 24
 ἄλλοις τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύ-
 σαι μου τοῦ δείπνου.

Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ 25 ^{26.27:}
 μαφίς εἶπεν πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται πρὸς 26 ^{Mt 10,37.38.}
 πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν μη- ^{Dt 28,9.10.}
 τῆρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ^{18,29.30.}
 ἀδελφούς καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι τε καὶ τὴν ἑαυτοῦ
 στήν, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. ὅστις οὐ 27 ^{9,33.}
 ἀρκεῖται τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω
 μου, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. Τίς γὰρ ἐξ 28
 τῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον
 θεμελίωσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει εἰς ἀπαρ-
 τήμιον; ἵνα μὴ ποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ 29
 οὐκ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες
 ἔξωται αὐτῷ ἐμπαίζειν ἰ λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ 30
 ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἰσχυσεν ἐκ-
 τελέσαι. Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἐτέρῳ βασιλεῖ 31
 ἀναβαλεῖν εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βου-
 ληθεὶς εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ὑπαν-
 τῆσαι τῷ μετὰ εἰκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
 καὶ εἰ μὴγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος πρεσβείαν 32
 ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν 33
 ἄλλοις ἐξ ὑμῶν ὅς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ

26 αυτου : Η αυτου | τε : Τ δε | Η την ψυχ. αυτ.
 Η συνβαλ. 32 τα προς : Κ προς Η εις υι τα προς

21 ενεργε 24 + πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε
 λεκτοι 27 — vers 29 ισχυση οικοδομησαι και 31 ουχι :
 εκ ευθειας

14,34—15,12. **Κατα Λουκαν**

Mt 5,18. 34 ὑπάρχουσιν οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. Καλὸν
 Mc 9,50. οὖν τὸ ἄλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν
 35 τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν
 εὐθιτόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὡτα
 ἀκούειν ἀκουέτω.

15 Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι
 5,30. 2 καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον
 οἱ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι
 οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐ-
 3 τοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην
 4 λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὕμων ἔχων ἑκατὸν πρό-
 βата καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει
 τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται
 5 ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὗρη αὐτό; καὶ εἰρὼν ἐπι-
 6 τίθησιν ἐπὶ τοὺς ὄμους αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν
 εἰς τὸν οἶκον συνακαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γει-
 τοντας, λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον
 7 τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν ὅτι
 οὕτως χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ
 μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες
 8 οὐ χροεῖαν ἔχουσιν μετανοίας. Ἡ τίς γυνὴ δραχμῆς
 ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχ
 ἀπτεῖ λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ
 9 ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὗρη; καὶ εὗρουσα συνακαλεῖ
 τὰς φίλας καὶ γείτονας λέγουσα· συγχάρητέ μοι,
 E 3,10. 10 ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπόλεσα. οὕτως, λέγω
 ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
 11 ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. Εἶπεν δὲ
 12 ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώ-
 τερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπι-
 βάλλον μέρος τῆς οὐσίας. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς

34 T αλα bis 15,6.9 R συγκαλ. et συγκαρ. 12 ο δε T και

15,1 — οι 2^ο 4 ος εξει . . . κ. απολεση . . . ουκ αφημοσ
 . . . και απελθων το απολωλος ζητει

βιον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ¹³ Prv 29,2.
 πάντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
 μακρὰν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
 ἕν ἄσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ¹⁴
 ἐπέπετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην,
 καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ¹⁵
 πωλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ
 ἠμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν
 χοίρους· καὶ ἐπεθύμει χορτασθῆναι ἐκ τῶν κε- ¹⁶ Prv 22,21.
 ρασιῶν ὧν ἡσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
 αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφη· πόσοι μισθιοὶ ¹⁷
 τοῦ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ
 ὑστεροῦμαι ὡς ἀπόλλυμαι. ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς ¹⁸ Jr 2,12,13.
Ps 51,6.
 τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἡμαρτον
 ἔποιησα τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι εἰμι ¹⁹
 ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν
 μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ²⁰
 αὐτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν
 τὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ
 ἠμψίων ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ καὶ
 ἐφιλήσεν αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ²¹
 ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, οὐκέτι
 εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. εἶπεν δὲ ὁ πατήρ ²²
 οὐδὲ τοὺς δούλους αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολήν
 ἄριστην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον
 ἐν τῇ χεῖρᾳ αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,
 καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε, καὶ ²³
 ἐσθίετε καὶ εὐφρανθήμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου ²⁴ R 2,1,5; 5,14.
 ἦν ἀπώλως καὶ ἀνεβρέθη, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὐρέθη.
 καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ²⁵

¹³ hT απαντα ¹⁶ χορτασθηται : -hT- T γεμσαι την
 ψυχην αυτου | εκ : T απο ¹⁷ H περισσεουονται ²⁰ αυτου
 : H αυτου ²¹ H ο υιος αυτω | fin H+ [ποιησον με
 ὡς ἓνα των μισθίων σου] ²² T- ταχυ ²⁴ h εξησεν

¹³ αυτου τον βιον ²⁰ ενεπεσεν ²³ ενεγκατε ²⁴ και
 ευρεθη

- ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγορῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν
 26 τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν,¹ καὶ προσ-
 καλεσάμενος ἕνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί δὲ
 27 εἶη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου
 ἤκει, καὶ ἔδυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόνον τὸν
 28 σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργισθεὶς
 δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ
 29 ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
 τῷ πατρὶ αὐτοῦ· ἰδοὺ τосαῦτα ἔτι δουλεύω σοι
 καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμὲ
 οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου
 30 εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγεὶς
 σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔδυσας αὐτόν
 J 17,10. 31 τὸν σιτευτόν μόνον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον
 σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ
 32 ἔστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι
 ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἐζησεν, καὶ ἀ-
 λωλῶς καὶ εὐρέθη.
- 16 Ἐλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἄνθρωποι
 τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος
 διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπιζὼν τὰ ὑπάρχοντα
 2 αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτόν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο
 ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰ-
 3 νομίας σου· οὐ γὰρ δύνη ἔτι οἰκονομεῖν· εἰ
 δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός
 μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτει
 4 οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν ἀισχύνομαι. ἔγνω ἄρα τί ποιῆσαι
 ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωμαι
 5 με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. καὶ προσκαλεσάμενος
 ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ
 ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου

26 T— αν 29 T— αυτου | h εριφον 30 πορνων
 [R] pr των 32 και απολ. : T— και 16,5 H χρεοφιλεις

25 ελθων δε και εγγισας 26 θελει τουτο ειναι 29 ερ-
 εξ αιων | αριστησω 30 τω δε υιω σ. τω καταφαγε-
 παντα μετα των π. και ελθοντι 31 — τεκνον

ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. ὁ δὲ εἶπεν 6
 αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ καθίσας ταχέως
 γράψον πενήκοντα. ἔπειτα ἕτερω εἶπεν· σὺ δὲ 7
 πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου.
 λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον
 ἑνήκοντα. καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον 8 E 5,9. 1 Th 5,5.
 τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ
 τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
 τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. Καὶ 9
 ὑμῖν λέγω, ἑαυτοῖς ποιήσατε φίλους ἐκ τοῦ
 μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπῃ δέξωνται
 ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς ἐν 10 19,17.
 λαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστίν, καὶ ὁ ἐν
 λαχίστῳ ἀδικὸς καὶ ἐν πολλῷ ἀδικὸς ἐστίν. εἰ 11
 ἐν ἐν τῷ ἀδικῷ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε,
 ἠληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν τῷ 12
 ἀλοτρῷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς
 δεύσει ὑμῖν; Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυοὶ κυρίους 13 Mt 6,24.
 δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον
 ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου κατα-
 ροήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.
 οὐκ ἔστιν δυνατὸν ταῦτα πάντα οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι 14 Mt 23,14.
 ἀρχόντες, καὶ ἐξεμυκτηρίζον αὐτόν. καὶ εἶπεν 15
 αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας
 αὐτῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα
 ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται 16 Mt 11,12.13.
 ἐκ τῆς προφητείας Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 ἐγγελλίσκεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐκο- 17 Mt 5,18.
 ἥκερον δὲ ἐστὶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελ-
 λειν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν. Πᾶς ὁ 18 Mt 5,22; 19,9.

6 ἡ γραφον ταχως 19 ἡ ημετερον | ἡ υμιν δωσει
 Η μ. κερσαν ἡ κερσαν μ.

6 καθους εἰ καθους | — καθ. ταχ. 8 οτι 2^ο : διο λεγω
 9 του αδικου μαμ. | εκλ(ε)πητε | σκην. αυτων
 ημετ. : εμον

- ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἕτερον
μοιχεύει, καὶ ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν
19 μοιχεύει. Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ
ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος
20 καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ὀνόματι
Με 15, 27. 21 Λάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἰλω-
μένος¹ καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν πι-
πτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουτοῦ· ἀλλὰ
καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ.
22 ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ.
23 ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν
τῷ ἄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων
ἐν βασάνοις, ὁρᾷ Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ
24 Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φε-
νήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ
πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου
αὐτοῦ ὕδατος καὶ κατανώξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι
25 ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπεν δὲ Ἀβραάμ·
τέκνον, μνησθήτι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν
τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν
26 δὲ ὥδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. καὶ
πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα
ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐνθεν πρὸς
ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ [οἱ] ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
27 διαπερῶσιν. εἶπεν δέ· ἐρωτῶ σε σὺν, πάτερ, ἵνα
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου
28 ἵνα ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται
αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον
2 T 3, 16. 29 τούτου τῆς βασάνου. λέγει δὲ Ἀβραάμ· ἔχουσαι

22, 23 καὶ εταφη. κ. ἐν τ. α. επαρ. : h^r καὶ ετ. ἐν τῷ αὐτῷ
επαρας 26 [οἱ] : T—H 27 T οὖν σε

18 — ἀπο ἀνδρ. 19 pr εἶπεν δὲ καὶ ἕτερον παραβολὴν
| πλουσ. : + cui nomen Phinees 21 τῶν : pr τῶν
ψυχ(ι)ων | ελεῖχον (απ-, περι-) 23 fin + αναπανομῆσαι
25 ὥδε : ο δε 26 ὥδε διαπερασαι 27 πατερ Αβρααμ

Μωσθεά και τούς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
 ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις 30
 ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν.
 εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωθσεῶς και τῶν προφητῶν 31
 οὐκ ἀκούουσιν, οὐδ' ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ
 πεισθήσονται.

Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· ἀνένδεκ-17
 ὅτι ἔστιν τοῦ τὰ σκάνδαλα μὴ ἐλθεῖν, πλήν οὐαὶ
 αὐτῷ· οὐ ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς 2 Mt 18,6.7.
 περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ και ἔρριπται
 εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλισθ τῶν μικρῶν
 αὐτῶν ἕνα. ἰ προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐάν ἁμαρτη ὁ 3 Mt 18,15.
 ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, και ἐάν μετανοήσῃ,
 ἀφες αὐτῷ. και ἐάν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρ- 4 Mt 18,21.22.
 τήσῃ εἰς σὲ και ἐπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων·
 μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ. Καὶ εἶπαν οἱ ἀπό- 5 Mc 9,24.
 κολοὶ τῷ κυρίῳ· πρόσδεξ ἡμῖν πίστιν. εἶπεν 6 Mt 17,20; 21,21.
 ὁ κύριος· εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως,
 λέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι και
 φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ· και ὄψήκουσεν ἂν
 ἡμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα 7
 ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ
 αὐτῷ· εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσε, ἰ ἀλλ' οὐχί ἐρεῖ 8
 αὐτῷ· ἐτοίμασον τί δειπνήσω, και περιζωσάμενος
 λακόνει μοι ἕως φάγω και πίω, και μετὰ ταῦτα
 ἀπέσει και πίεσαι σύ; μὴ ἔχει χάριν τῷ δούλῳ 9
 οὗτις ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; οὕτως και ὑμεῖς, 10
 ἵνα ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε

31 T ουδε 17,1 πλην ουαι : T ουαι δε 6 H [ταυτη]
 7 T αναπεσε;

31 αναστη και απελθη προς αυτους πιστευουσιν 17,9
 σινπερει | μυλος ονικος 4 - προς σε | αφες 6 ειχετε
 | αν 1^ο : + τω ορει τουτω· μεταβα εντευθεν εκει και μετε-
 φανεν· και | - εκριζ· και | μεταφυτευθητι εις την θαλασσαν
 μη ερει 8 - ουχι 9 ἢν + ου δοκω 10 ποιησ. οσα
 λεγω υμιν

ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιθήκαμεν.

- 9,51; 13,22. 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρίας καὶ Γαλι-
Lv 13,45-46. 12 λαιᾶς. καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην
ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν
13 πόρρωθεν, ¹καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ
5,14. Lv 13,49; 14 ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς
14,3,8. 14 πορευθέντες ἐπιθεῖξτε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ
15 ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. εἰς
16 δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι λάθη, ὑπέστρεψεν μετὰ
16 φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ
πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν
17 αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ [δὲ]
18 ἐννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι
7,50. 19 δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; καὶ εἶπε
αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.
J 18,36; 3,3. 20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πᾶν
ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς
καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ
Mt 24,23. 21 παρατηρήσεως, ¹οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε ἢ· ἐκεῖ
J 1,26; 12,35. ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν·
22 εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέρες
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ
21,8. 23 ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν
ὑμῖν· ἰδοὺ ἐκεῖ, ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ
Mt 24,26.27. 24 διώξητε. ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐ

11 Γαλιλαιας : h^r+ et Jericho 13 hT υπηνητησαν |
H- αυτω | K ανεστησαν 16 T Σαμαριτης 17 T ου
| [δεις] : R-T 28 ιδου 2^ο : K pr η | H [απελθητε μηδεις]

13 και εκραζαν φωνη μεγαλη 14 αυτοις : + τεθραυ-
πενσθε 15 εκαθαρισθη 18 εξ αυτων ουδεις ευρεθη
υποστρεψων ος δωσει δοξαν 21 εκει : + μη πιστευσθη-
22 ημερων : + τουτων 24 αστραπτει

τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει,
οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ 25 9,22.
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ 26 Mt 24,37-39.
καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
ἔσθιον, ἔπινον, ἐγάμον, ἐγαμίζοντο, ἄχρι ἣς 27 Gn 7,7-23.
ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ ἦλθεν
ἡ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντας. ὁμοίως 28 Gn 18,20.
καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λῶτ· ἔσθιον,
ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, φκοδόμον·
καὶ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λῶτ ἀπὸ Σοδόμων, ἐβρεξεν 29 Gn 19,15.24.25.
ὁ οὐρανὸς καὶ θεῖον ὑπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας.
κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ- 30
που ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅς ἔσται 31 Mt 24,17.18.
καὶ τοῦ σώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ,
καὶ καταβάτω ἄραι αὐτά, καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως
ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς 32
παραβολῆς Λῶτ. ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 33 9,34.
ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅς ἂν ἀπο-
λέσει, ζωογονήσει αὐτήν. λέγω ὑμῖν, ταύτη τῇ 34
ἡμέρᾳ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς, ὁ εἰς παρα-
λημφθῆσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθῆσεται· ἔσονται 35 Mt 24,40.41.
δύο ἀλγήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἡ μία παραλημφ-
θῆσεται ἡ δὲ ἕτέρα ἀφεθῆσεται. καὶ ἀποκριθέντες 37 Job 39,30.
εἰπὺν αὐτῷ· ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἐν τῷ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται.
Ἐλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν 18 R 12,12.
ἀντίστοιχον προσεῦχεσθαι αὐτοὺς καὶ μὴ ἐγκακεῖν,
λέγων· κριτῆς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει τὸν θεὸν μὴ 2 Kol 4,2.
1 Th 5,17.

24 K— ἐν τῇ ημ. αὐτου 27.29 hT απαντας 33 αν :
εαν | R απολεση 34 H [μας] | R (Ti) — ο 1°

27 εγενετο 30 ἐν τῇ ημ. του υιου τ. α. η αποκαλυφθη
31 Δαθ 33 θεληση ζωογονησαι τ. ψ. α. 34 αφιεται
35 δυο ἐν αγρω· εἰς παραληφθησεται και ο ἕτερος αφεθησεται
36.1 — αυτους

- 8 φοβούμενος και άνθρωπον μὴ ἐντρέπομενος. χήρα
 δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, και ἤρχετο πρὸς αὐτὸν
 λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
- 4 ¹ και οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ ταῦτα δὲ εἶπεν
 ἐν ἑαυτῷ· εἰ και τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄν-
- 11,7,8. 5 ^{θρωπον} ἐντρέπομαι, διὰ γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
 τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς
 6 τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάσῃ με. Εἶπεν δὲ ὁ κύριος·
 7 ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς
 οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ
 τῶν βοώντων αὐτῷ ἡμέρας και νυκτός, και μακρο-
 8 θυμῷ ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκ-
 δίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 ἐλθὼν ἄρα ἐδρῆσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
- 9 Εἶπεν δὲ και πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότα
 ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι και ἐξουθενουῦντα
 10 τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωποι
 δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, εἰς
- Is 58,2,3. 11 ^{16,15.} Φαρισαῖος και ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ Φαρισαῖος
 σταθεὶς ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν προσήύχετο· ὁ θεὸς
 εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
 ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοί, ἢ και ὡς
- Mt 23,28. 12 οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου.
- Ps 51,3. 13 ¹⁴ ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι. ὁ δὲ τελώνης
 μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ' ἔτυπτεν τὸ
 στήθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἰλάσθητί μοι τῆ
 14,11. Mt 28,12. 14 ¹⁴ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιω-
 μένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρ' ἐκείνον· ὅτι πᾶς

4 T μετὰ δὲ ταῦτα 10 εἰς : hT pr o 11 h πρὸς
 εαυτ. ταυτ. T— πρ. εαυτ. | ὡσπερ : h ὡς 13 αὐτοῦ :
 H εαυτου 14 παρ ἐκεινον : T η γαρ ἐκεινος

4 χρον. τινὰ | ἦλθεν εἰς εαυτον και λεγει 5 ἀπελθὼν
 ἐκδικήσω 7 μακροθυμῶν 9 — τὴν παραβ. τ. 11 καθ
 (ὡς πρὸς) εαυτον σταθ. 14 μάλλον παρ

ἑαυτῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν
ἑαυτὸν ἑρωθήσεται.

Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν 15 ^{15-17:}
ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων αὐτοῖς. ^{Mt 19,13-15.}
^{Mc 10,13-16.}

Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσεκαλέσατο αὐτὰ λέγων· ἄφετε 16
τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε
αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν 17 ^{Mt 18,3.}
βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς αὐτήν.

Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· διδά- 18 ^{18-30:}
σκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονο- ^{Mt 19,16-29.}
μήσω; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις 19 ^{Mc 10,17-30.}

καθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς [ὁ] θεός. τὰς 20 ^{Ex 20,12-16.}
ἐπιτολάς οἶδας· μὴ μοιχεύῃς, μὴ φονεύῃς, μὴ ^{Dt 5,16-20.}

ἐφύβῃς, μὴ ψευδομαρτυρήῃς, τίμα τὸν πατέρα σου 21
καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ εἶπεν· ταῦτα πάντα ἐφύ- 22 ^{Mt 6,20.}
βησα ἔκ νεότητος. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν

αὐτῷ· ἔτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον
καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν [τοῖς]
οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ ἀκούσας 23
ταῦτα περιλυπὸς ἐγενήθη, ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

Ὁ δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· πῶς δυσκόλως οἱ 24

πλούτεια ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ

εἰσπορεύονται· ἐκόπρωτον γὰρ ἐστὶν κάμηλον 25

ἰσομήτους βελόνης εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς

τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. εἶπαν δὲ οἱ 26

ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ εἶπεν· 27

ὅσα ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ

θεῷ ἐστίν. Εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς 28

16 H [αυτα] 19 T- [ο] 20 μητερα : T+ σου
[τοῖς] : R-T 24 H [ο] Ἰησ. 26 R ειπον 28 T-ο

15 τα βρεφ. : παιδια 20 ου μοιχευσεις etc 22 δος
λησ. : + περιλυπον γενομενον 25 τρυπηματος ul
μας | γραφιδος | διελθειν

29 ἀφέντες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπε
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν δι-
ἀφήκεν οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἢ ἀδελφοὺς ἢ γονεῖς
30 τέκνα εἵνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, ὃς οὐχὶ μι-
ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ κα-
ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31—34 :
Mt 20,17—19.
Mc 10,32—34.
9,22.44.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν πρὸς αὐ-
τοὺς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τελε-
σθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν

32 τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῦ
ἐθνέσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ

33 ἐμπτυσθήσεται, καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν

Mc 9,32.

34 αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ
αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ὄημι
τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον
τὰ λεγόμενα.

35—43 :
Mt 20,29—34.
Mc 10,46—52.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ
τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαίτων

36 ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο

37 εἶη τοῦτο. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν

38 Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ

39 υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ἐπι-
τίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον

40 ἔκραζεν· υἱὲ Δαυεὶδ, ἐλέησόν με. σταθεῖς δὲ

41 Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν·

42 ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν· τί σὺ θέλεις ποιῆσω;

17,19.

42 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου

43 σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν, καὶ ἠκολούθει

αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν. καὶ πᾶς λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

29 T—στι | H οὐδεὶς ἐστὶν 30 X λαβη | πολλαπλ.: H
—ἐπταπλασίονα | 35 R Ἱερουσαλήμ 36 τι : h+ αν 40 H—

29 τεκνα : + ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ 31 περὶ τοῦ υἱοῦ
32 — καὶ ὑβρισθῶν. 37 Ναζωραῖος 39 — πολλῶ 43 δοξάζων

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱερειῶ. Καὶ ἰδοὺ ¹⁹ 2
 ὁ ὄνοματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν
 τελώνης, καὶ αὐτὸς πλούσιος· καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν 3
 Ἰησοῦν τίς ἐστίν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ
 ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὸν 4
 ἐπὶ τὸ ἐμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ
 αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλεν διέρχεσθαι. καὶ ὡς 5
 ἦεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον 6
 ἔσται ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. καὶ σπεύσας 6
 ἔβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. καὶ ἰδόντες 7 15,3.
 πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ
 ἄνθρωπον εἰσήλθεν καταλῦσαι. σταθεῖς δὲ Ζακχαῖος 8 Ex 21,37; 22,1.
 πρὸς τὸν κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίσειά μου τῶν Nu 5,6,7.
 ἀρχόντων, κύριε, τοῖς πτωχοῖς δίδωμι, καὶ εἰ
 ἄρα τίς ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
 Ἐν δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σω- 9 13,16.
 θήσεται τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς Act 2,25; 16,31.
 ἦν Ἰσραελίτης· ἦλθεν γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν- 10 Ex 34,16.
 θρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός. 5,32. 1 T 1,15.
 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα προσθεῖς εἶπεν 11 11-27:
 ἰδοὺ ἀποβόλην, διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι Ἱερουσαλὴμ αὐτόν Mt 25,14-30.
 ὅτι δοκεῖν αὐτοῦς ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἢ βασι- 24,21. Act 1,6.
 λείᾳ τοῦ θεοῦ ἀναφανεῖσθαι· εἶπεν οὖν· ἄνθρω- 12 Mc 13,34.
 πῶς τίς εὐγενῆς ἐπορευθήη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν
 κῆρυκα βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι. καλέσας δὲ 13
 ἑπτά δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς,
 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἐν ᾧ
 ἔσται ἡ ἐπιτολή μου. οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσησαν αὐτόν, καὶ 14 J 1,11.
 ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· οὐ

¹ B Ἱερειῶ ² αὐτος ³ οἱ ⁴ hT ἦν ⁵ H [ο] Ἰησ., ⁶ u ⁷ 9
 ἡμισία | H [τοῖς] ⁸ 9 [ἐστίν] : R—T ⁹ 13 K αὐτοῦς
 πραγματεύσασθαι

¹ — καλ. ² προλαβὼν ³ 5 καὶ εγ. ἐν τῷ διέρχεσθαι
 εἶδεν καὶ | σπευσσόν

- 15 θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ εἶπεν φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους οἷς δεδώκει τὸ ἀργύριον, ἵνα γοῖ τί διεπραγμα-
 16 τεύσαντο. παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύριε,
 16,10. 17 ἡ μνᾶ σου δέκα προσηργάσατο μνᾶς. καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὐγε, ἀγαθὲ δοῦλε, ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.
 18 καὶ ἦλθεν ὁ δευτερός λέγων· ἡ μνᾶ σου, κύριε,
 19 ἐποίησεν πέντε μνᾶς. εἶπεν δὲ καὶ τούτῳ· καὶ
 20 σὺ ἐπάνω γίνου πέντε πόλεων. καὶ ὁ ἕτερος ἦλθεν λέγων· κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον
 21 ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβοῦμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος ἀσθηρὸς εἶ, αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ
 22 θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. λέγει αὐτῷ· ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε. ἤδειξ ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος ἀσθηρὸς εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα,
 23 καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα; καὶ διὰ τί οὐκ ἔδωκάς μου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τράπεζαν; κἀγὼ ἐλθὼν σὺ
 24 τόκῳ ἂν αὐτὸ ἔπραξα. καὶ τοῖς παρεσιῶσιν εἶπεν ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα
 25 μνᾶς ἔχοντι. καὶ εἶπαν αὐτῷ· κύριε, ἔχει δέκα
 8,18. Mt 13,12. 26 μνᾶς. λέγω ὑμῖν ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται.
 27 πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου τούτους τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς ἀγάγετε ὡς καὶ κατασφάζατε αὐτούς ἔμπροσθέν μου.
 28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀνα-
 29 βαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν

29—35:
 Mt 21,1—9.
 Mc 11,1—10.
 J 12,12—16.

15 T τις τι διεπραγματευσατο 17 h eu 22 H κρινω
 R εσπειρα·

18 ο ἕτερος ἐλθων εἶπεν 22 αρω . . . θεριζω 24 απ
 αυτ. και απενεγκατε 25 —vers 26 δοθ. : προσιθηται
 27 fin + και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το
 εξωτερων· κει εστι ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

εις Βηθσαγή και Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ
καλούμενον ἔλαιῶν, ἀπέστειλεν δύο τῶν μαθητῶν
λέγων· ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην, ἐν ἧ 30
εἰσπορευόμενοι εὗρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν
ῥάβδεις πάποτε ἀνθρώπων ἐκάθισεν, καὶ λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· διὰ τί 31
ῥάβδεις; οὕτως ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν
ἔχει. ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον καθὼς 32
ἔλεγε αὐτοῖς. λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶπαν 33
κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· τί λύετε τὸν πῶλον;
αὐτοὶ δὲ εἶπαν ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει. 34
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπιρίψαντες 35
ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπεβίβασαν τὸν
Ἰησοῦν. πορευομένου δὲ αὐτοῦ ὑπεστρώωντων τὰ 36
ῥάβδια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ 37
πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἔλαιῶν
ἔβησαν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες
εἰς τὸν θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν
ἔχουσιν δυνάμειον, λέγοντες·

38 Ps 118,26.
2,14.

ἐβλογημένος ὁ ἐρχόμενος
βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου·
ἐν οὐρανῷ εἰρήνη
καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπαν 39
πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς
τούτοις. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν· λέγω ὑμῖν ὅτι ἐάν 40
οἱ οὐκ οἰωπήσουσιν, οἱ λίθοι κρᾶξουσιν. Καὶ 41
ἠγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν,

41 2 Rg 8,11.
J 11,35.

³⁹ H Βηθανιά | Η Ἐλαιῶν R Ἐλαιῶν 30 λεγων : T
31,34 T ὅτι ο 36 αυτων : H εαυτων 38 K ο
39 μ., ο βασ., h ο βασιλ. (sic T) υι ο ερχ. βασ. (sic R)
K— οτι

29 το ορος των ελ. καλ. 30 — δεδεμ. 31 — δια τι
35 αγαγοντες τον πωλον ... επιριψαν ... και επεβ.
— εν τη οδω 37 — φωνη μεγ. | παντων ων ειδ. γινο-
μενων 40 σιγησουσιν

19,42—20,7. *Κατα Λουκάν*

- Dt 32,29. 42 ¹ λέγων ὅτι εἰ ἔγνωσ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ σὺ τὰ
 Mt 13,14. πρὸς εἰρήνην· νῦν δὲ ἐκρόβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου.
 J 12,38.
- 43 ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ
 ἐχθροί σου χάρακά σοι καὶ περικνυλώσουσιν σε
- 21,6. Ps 137,9. 44 καὶ συνέξουσίν σε πάντοθεν, καὶ ἔδαφιούσιν σε
 καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί, καὶ οὐκ ἀφήσουσιν λίθον
 45-48 : ἐπὶ λίθον ἐν σοί, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνωσ τὸν καιρὸν
 Mt 21,12-16. 45 τῆς ἐπισκοπῆς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν
 Mc 11,15-18. J 2,13-16. 46 ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς·
 Is 56,7. Jr 7,11. 46 ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας, λέγων αὐτοῖς·
 γέγραπται· καὶ ἔσται ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς·
 ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.
- 21,37; 22,58. 47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ
 J 18,20. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν
- 48 ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχ εὗρη-
 σκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέ-
 μετο αὐτοῦ ἀκούων.
- 1-8 : 20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος
 Mt 21,23-27. αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομένοι
 Mc 11,27-33. ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν
 2 τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ εἶπαν λέγοντες πρὸς αὐτόν·
 εἰπὸν ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς
 3 ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; ἀποκριθεὶς
 δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κατὰ λόγον·
 4 καὶ εἰπατέ μοι· ¹ τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ
 5 ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς
 λέγοντες ὅτι ἐὰν εἰπωμεν· ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διὰ τί
 6 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; ¹ ἐὰν δὲ εἰπωμεν· ἐξ ἀνθρώ-
 πων, ὁ λαὸς ἅπας καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος
 7 γὰρ ἐστὶν Ἰωάννην προφήτην εἶναι. καὶ ἀπεκρί-

42 T και συ καιγε εν τη ημ. σου ταυτη | ειρην. : T+
 σου 43 h περιβαλουσιν 48 H ηρωισκον | R εξεκρεμα-
 20,1 T ιερεις 2 H ταυτην. 4 Ιωαν. : T pr το

43 βαλουσιν επι σε 44 - εν σοι 1^ο | εν ολη σοι |
 εις καιρον επισκ. 45 fn + εν αυτω και αγοραζοντας + κα-
 τας τραπεζας των κολλυβιστων εξεχεεν και τας καθεδρας
 των πωλωντων τας περιστερας κατεστρεφεν

ησαν μὴ εἰδέναι πόθεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 8
 αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα 9
 ποίῳ. Ἦρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν 9
 παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπε-
 λῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν
 πόνους ἰκανοῦς. καὶ καιρῷ ἀπέστειλεν πρὸς 10
 αὐτοὺς γεωροῦς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
 ἀμπελῶνος δώσουσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ ἐξαπέ-
 στειλαν αὐτὸν δειραντες κενόν. καὶ προσέθετο 11
 ἕτερον πέμψαι δοῦλον· οἱ δὲ κάκεινον δειραντες
 ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσ- 12
 ἔθετο τρίτον πέμψαι· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματί-
 ας ἐξέβαλον. εἶπεν δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπε- 13
 λῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν
 ἀγαπητόν· ἵσως τοῦτον ἐντραπήσονται. ἰδόντες 14
 αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους
 ὄντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἀποκτείνωμεν
 αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκ- 15
 βάλλοντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν.
 ὃν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;
 ἴσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωροῦς τούτους, 16
 καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ
 οἱ ἄρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἔβουλον· μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν· 17
 ὃν ἐστὶν τὸ γεγραμμένον τοῦτο·
 λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;
 ὃς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθή- 18
 σεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν. Καὶ 19
 ἔβουλον οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐπιβαλεῖν
 αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφο-
 ῦνησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς
 ἔβουλον τὴν παραβολὴν ταύτην. Καὶ παρατηρή- 20

9—19:
Mt 21,33—46.
Mc 12,1—12.

Is 5,1.

2 Chr 36,15,16.

Ps 118,22.

Is 8,14.

Mc 12,48.

20—26:
Mt 22,15—22.
Mc 12,13—17.

20 παρατηρησ. : h^r | αποχωρησαντες | v —

11 και επεμψεν ετερο. δουλ. 12 και τριτον επεμψεν |
απεστειλαν κενον 13 τυχον

11,54. σαντες απέστειλαν ἐγκαθέτους ὑποκρινομένου
 21 ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτο
 λόγου, ὥστε παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τ
 21 ἔξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸ
 λέγοντες· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγει
 καὶ διδάσκεις καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ
 22 ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι
 23 ἡμᾶς Καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὐ; κατανοήσα
 δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν εἶπεν πρὸς αὐτούς
 24 Ἰδεξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπι
 25 γραφήν; οἱ δὲ εἶπαν· Καίσαρος. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· τοίνυν ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ
 26 τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ. καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι
 τοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντι
 ἐπὶ τῇ ἀποκρισεί αὐτοῦ ἐσίγησαν.

27-40:
 Mt 22,38—33,46.
 Mc 12,18—27,34.

Gn 28,8.
 Dt 25,5,6.

27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων,
 λέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν
 28 λέγοντες· διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι
 ἕκαστος ἄδελφός ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὐκ
 ἄτεκνος ἦ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
 29 καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἐπι
 30 οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα
 31 ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ὁ δευτέρος· καὶ ὁ τρίτος
 ἔλαβεν αὐτήν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀπέ
 32 λιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον. ὅστερον καὶ ἡ ὄγδομη
 33 ἀπέθανεν. ἡ γυνὴ οὖν ἐν τῇ ἀναστάσει τίς
 αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν
 34 γυναῖκα. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ υἱοὶ τοῦ
 35 αἰῶνος τούτου γαμοῦσιν καὶ γαμίσκονται, οἱ
 καταξιώθεντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τ

20 R εγκαθ. | 26 του 1^ο : T αυτου 27 λεγοντ. :
 αντιλεγοντες | h επηρωτων 34 τουτου : h^r+ | γεννωσιν
 και γεννωσιν, |

20 των λογων | αυτον τω ηγεμονι 28 επιγνονος
 πονηριαν 24 το νομισμα 28 αποθ. ατεκνος εχων τιν
 31 — και ο τρ. ελ. αυτ. | ουκ αφηκαν 34 γαμουνται

νασιάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν οὔτε γαμοῦσιν οὔτε
γαμίζονται· οὐδὲ γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται, 36 1 J 3,1,2.

ἄγγελοι γὰρ εἰσιν, καὶ υἱοὶ εἰσιν θεοῦ τῆς ἀνα-
νάσεως υἱοὶ ὄντες. ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, 37 Ex 3,2,6.

καὶ Μωϋσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάρου, ὡς λέγει
κύριον τὸν θεὸν Ἀβραάμ καὶ θεὸν Ἰσαὰκ καὶ
θεὸν Ἰακώβ· θεὸς δὲ οὐκ ἔστιν νεκρῶν ἀλλὰ 38

ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέντες 39

ἱερεῖς τῶν γραμματέων εἶπαν· διδάσκαλε, κα-
τὰς εἶπας. οὐκ ἔτι γὰρ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν 40 41-44 :

θεόν. Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς λέγουσιν 41 Mt 23,41-45.

Χριστὸν εἶναι Δαυεὶδ υἱόν; αὐτὸς γὰρ Δαυεὶδ 42 Mc 12,35-37.

λέγει ἐν βιβλῷ ψαλμῶν·

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν 43
ποδῶν σου.

ὁ θεὸς οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς αὐτοῦ 44

κύριός ἐστιν;

Ἀκούοντας δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ εἶπεν τοῖς 45 45-47 :

ἑθνηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν 46 Mt 23,15-7.14.
Mc 12,38-40.

ἀπόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων
παισμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας 11,48.

ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς
κέντροις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν 47

καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήμ-
ψονται περισσότερον κρῖμα. Ἀναβλέψας δὲ 21 1-4 :

εἶπεν τοὺς βάλλοντας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τὰ 2 Mc 12,41-44.

κέρματα αὐτῶν πλουσίους. εἶδεν δὲ τινα χήραν 2

ἐκ τῶν χηρῶν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· 3 2 K 8,12.

ὅπως λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ

85 ἢ γαμοκονταὶ 36 οὐδε : T οὔτε | δυναντ. : h^r
ἀλλουσιν | , καὶ υἱ. εἰς. θεου : h^r | τω θεω | 42 κυ-
ριος : T pr o 44 T κυριον αυτον 21,2 T δυο λεπτα
T η πτωχη αυτη

87 ἐθνηλωσεν 42 εἶπεν : λεγει 48 υποκατω 47 χηρ.
φ. μ. προσευχομενοι 21,2 fin + ο εστιν κοδραντης

- 4 πλείον πάντων ἔβαλεν· πάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα, αὐτὸ δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς πάντα τὸν βίον δὲ εἶχεν ἔβαλεν.
- 5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθου
 6 καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν κεκόσμηται, εἶπεν· ταῦτα
 19,44. ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφαι-
 7 ῥήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὡς οὐ καταλυθήσεται
 8 ταῦτα γίνεσθαι; οὐδὲ εἶπεν· βλέπετε μὴ πλανη-
 9 θήτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου
 10 λέγοντες· ἐγὼ εἰμι, καὶ· ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ
 11 πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. δταν δὲ ἀκούσητε τῶν
 12 λέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ
 13 ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος
 14 ἔλθει· τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος
 15 καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ
 16 κατὰ τόπους λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβηθη-
 17 τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσονται. πρὸς
 18 τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας
 19 αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς τὰς σὺν-
 20 γωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀπαγόμενους ἐπὶ βασιλεῖς
 21 καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀπο-
 22 σεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρ-
 23 διαῖς ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐ-
 24 γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δύνησιν
 25 ἀντιστήναι ἢ ἀντειπεῖν ἅπαντες οἱ ἀντικείμε-
 26 ῶντες ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ

5-24 :
 Mt 24,1-21.
 Mc 13,1-19.

19,44.

Dn 7,22.

Dn 2,28.

Is 19,2.
 2 Chr 15,6.

12,11.

Mt 10,19.

Act 6,10.

3 T πλειον 4 T απαντες ει απαντα 5 T αναθημα
 6 T— ωδε 8 Ti και ο 11 X λοιμοι κ. λιμοι | T φοβηθη
 | H απ ουρ. σημ. μεγ., h σημ. μεγ. απ. ουρ. | σονται: h
 (? και χειμωνες) et hiemes (tempestates) 15 h παντες

4 δῶρα του θεου | fin † ταυτα λεγων εφωρει· ο ερ-
 ωτα ακουειν ακουετω 7 σημ. της σης ελευσεως 9 φο-
 θητε 10 — τοτε ελεγ. αυτ. 14 προμελεταντες

ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανατώ- 17 Mt 10,21.22.
 σουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισοῦμενοι ὑπὸ πάν-
 των διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς 18 12,7.
 ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν 19 a Chr 15,7.
 κήσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδητε 20 H 10,36.
 κλιουμένην ὑπὸ στρατοπέδων Ἰερουσαλήμ, τότε
 ἴσατε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν 21
 τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν
 Ἰερουσαλὴμ ἀφ' αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις
 ἐκείναις εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν, ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως 22 Dt 32,35.
 καὶ εἰσὶν τοῦ πληροῦσθαι πάντα τὰ γεγραμμένα. Hsa 9,7.
 καὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις 23 1 K 7,26.
 ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη
 ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄργη τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πεσοῦνται 24 Dt 28,64.
 ἐν ἁμαρτίᾳ μαχαίρης καὶ αἰχμαλωτισθῆσονται εἰς τὰ
 ἄσπερα πάντα, καὶ Ἰερουσαλήμ ἔσται πατομένη ὑπὸ
 ποδῶν, ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ 25 25—28 :
 ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, Mt 24,29.30.
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορία ἡχους Mc 13,24—26.
 ἰσχυροῦς καὶ σάλου, ἀποφυγόντων ἀνθρώπων Pa 65,8.
 ἐκ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ 26 Is 34,4.
 ἡμετέρας ἡμετέρας· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
 σονται. καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀν- 27 Dn 7,13.
 θρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ Mt 26,64.
 τῆς πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι 28 Ph 4,4.5.
 ἀπέψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι
 οὐκ ἔξεστιν ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπεν παρα- 29 29—33 :
 ἔειπεν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ Mt 24,32—35.
 ἄλλα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀπ' 80 Mc 13,28—31.
 ἰσχυροῦς καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, 31

18 h^r— vers 19 T κησασθε 24 πληρωθ. : H+ [και
 ραι] 25 H ηχοῦς

31 μὴ ἐκχωρεῖτ. 24 — καιροὶ ἐθν. 25 και ἀπορία
 26 ἐρχομενων 30 προβ. τον καρπον αυτων

- γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 32 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη
 16,17. 33 ἕως ἂν πάντα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
 παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύ-
 17,27. Mc 4,19. 34 σονται. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μὴ ποτε βαρηνθῶσα-
 Mt 24,49. αι καρδίαι ὑμῶν ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερῆ-
 ναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῆ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος
 Is 24,17. 35 ἡμέρα ἐκείνη ὡς παγίς· ἐπισηλεύσεται γὰρ ἐπὶ
 I Th 5,3. πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης
 Mc 13,33. 36 γῆς. ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι
 Ap 6,17. κατισχύσητε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα
 γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου.
 19,47. 37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, τὸ
 δὲ νόκτας ἐξερχόμενος ἠβλίζετο εἰς τὸ ὄρος
 38 καλούμενον ἔλαιών. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρῶντι
 πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.
 1,2:
 Mt 26,1—5. 22 Ἦγγιζεν δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἢ λεγομένη
 Mc 14,1,2. 2 πάσχα. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
 20,19. ματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ
 3—6:
 Mt 26,14—16. 3 τὸν λαόν. Ἐισηλθεν δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδα
 Mc 14,10,11. τὸν καλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ
 J 13,2,27. 4 τῶν ὀδώδεκα· καὶ ἀπελθὼν συνελάλησεν τοῖς
 ἀρχιερεῦσιν καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτοῖς παρα-
 5 αὐτόν. καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ
 6 γύριον δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησεν, καὶ ἐζήτη-
 7 καιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτόν ἄτερ ὄχλου αὐτῶν.
 7—23:
 Mt 26,17—29. 7 Ἦλθεν δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἣ ἔδει θύεσθαι
 Mc 14,12—25. 8 τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον καὶ Ἰωάννην
 Ex 12,18—20.

32 H [αν] 34 T νμων αι καρδ. | H κραιπαλη |
 εφνίδιος 37 h διδασκ. εν τω ιερω | H Ἐλαιῶν R Ἐλαι-
 38 fin h^r + Joh. 7,53—8,11 22,7 ἦ : T pr εν

35,36 εκεινη ὡς παγίς γαρ ἐπ. 36 καταξιωθητε | σθησοσ
 22,4 αρχιερ. : + και τοις γραμματευσιν | — και στρα-
 7 των αζυμ. : του πασχα

αίων· πορευθέντες ετοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
 ὡς φάγωμεν. οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἡ
 ετοιμάσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων 10
 ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος
 ἰσραήμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ
 εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε 11
 ὃ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος·
 οὗτός ἐστιν τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν
 ἀδελφῶν μου φάγω; κακεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνά- 12
 ἴκτον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ετοιμάσατε. ἀπελ- 18 19,22.
 θήτε δὲ εἶδρον καθὼς εἰσῆκει αὐτοῖς, καὶ ἤτοι-
 κσαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, 14
 ἀπέπεσεν, καὶ οἱ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. καὶ εἶπεν 15
 πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα
 φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ 16 18,29.
 οὐκ αἶν διτι οὐ μὴ φάγω αὐτὸ ἕως ὅτου πληρωθῇ
 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. καὶ δεξάμενος ποτήριον 17
 ἠχαριστήσας εἶπεν· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερί-
 στε εἰς ἑαυτούς· λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ πῖω ἀπὸ 18
 οἴνου ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως
 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ. καὶ λαβὼν ἄρτον 19 1 κ 11,28—25.
 ἠχαριστήσας ἔκλασεν καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων·
 οὗτός ἐστιν τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον·
 ὅπου ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. καὶ τὸ 20 Ex 24,8.
 ποτήριον ὡσαύτως μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων· Jr 31,31.
 οὗτό ἐστι τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι Zch 9,11.
 τοῦ θεοῦ, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυννόμενον. πλὴν ἰδοὺ ἡ 21 J 13,21,22.
 ἡρα τὸ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
 πέζης. διτι ὁ υἱὸς μὲν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸ 22
 ἔσται μαρτυρούμενος πορεύεται, πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ

11 οικίας : h+ λεγοντες 16 ου : T pr ουκει 18 ου :
 pr ουτι | ου : T στου 19.20 H [[το υπερ ... εκχυννο-
 μενον.]

19 μεγα : οικον 16 πληρωθη : καινον βρωθη 17 το
 ποτηρ.

- 23 ἐκείνω δι' οὗ παραδίδοται. καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο
 συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν
 9,46. 24 ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ
 φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
 25 μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν
 κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν
 26 εὐεργέται καλοῦνται. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ'
 ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ
 J 13,14—14. 27 ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. τίς γὰρ μείζων,
 ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος;
 28 ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. ἵ ἡμεῖς
 12,32. 29 οἱ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς
 μου· καγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετο
 Mt 10,28. 30 μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε
 31—34 : ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ
 Mt 26,31—35. καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκας
 Me 14,27—31. φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς
 J 13,30—38. 31 ἔξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σιναΐσαι ὡς τὸν σίτον· ἐγὼ
 2 K 2,11. δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου
 J 17,11,15,20. 32 καὶ σὺ ποτε ἐπιστρέψας στήρισον τοὺς ἀδελφοὺς
 Ps 51,15. σου. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμα
 33 εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι
 34 ἵ ὁ δὲ εἶπεν· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον
 9,8; 10,4. 35 ἄλέκτωρ ἕως τριῶν με ἀπαρνήσῃ εἰδέναί. Καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου
 καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος ὑστερήσατε
 36 οἱ δὲ εἶπαν· οὐθένός. ἵ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀλλ'
 νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήρα
 καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ
 Is 53,12. 37 ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι τοῦ

29 Η ὑμιν, | h μου, 30 K καθήσεθ | Η τας δώδεκας
 φυλ. κρίνοντ. 34 T τρις απαρν. μη ειδ. με 36 ο ο
 ειπ. : Η ειπεν δε

34 τις αν ειη 27 τις ... ουχι : μαλλον η 28 κα
 υμεις ημξηθητε εν τη διακονια μου ως ο διακονων 31 η
 ειπεν δε ο κυριος

γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· και 59.
 ἀνύμων ἐλογίσθη· και γὰρ τὸ περι ἐμοῦ
 ἔχει. οἱ δὲ εἶπαν· κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι 38
 δε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστιν.

Και ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ 39 Mt 26,50.38—46.
 οὖρον τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ και οἱ Mc14,26.33—42.
 μαθηταί. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν 40
 αὐτοῖς· προσέχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.
 και αὐτὸς ἀπεσπάρσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου 41

πλήν, και θείς τὰ γόνατα προσήχετο λέγων· 42 Mt 6,10.

Κε, εἰ βούλει παρένεγκε τοῦτο τὸ ποτήριον
 ἐμοῦ· πλην μὴ τὸ θέλημά μου ἀλλὰ τὸ σὸν
 θέσθω. ὦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ 43 1 Rg 19,5.

μαχρών αὐτόν. και γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκ- 44

σπότερον προσήχετο· και ἐγένετο ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ

ὡς θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

Και ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς 45

τοὺς μαθητὰς εὗρεν κοιμωμένους αὐτοὺς ἀπὸ τῆς

πληγῆς, και εἶπεν αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἀναστάντες 46

προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσεέλθητε εἰς πειρασμόν.

Και αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ ὄχλος, και ὁ λεγόμενος 47 Mt 26,47—56.
 Ἰούδας εἰς τῶν δώδεκα προήρχετο αὐτούς, και Mc 14,48—49.
 J 18,2—11.

ἔβρισεν τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν 48

αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου

παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περι αὐτόν τὸ ἐσόμενον 49

εἶπαν· κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ; και ἐπά- 50

ρῆσεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀρχιερέως τὸν δοῦλον

αὐτοῦ ἀφείλεν τὸ οὖς αὐτοῦ τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς 51

39 H [και] οἱ 42 εἰ β. . . γινεσθω : h^r -| μη το θελημα
 αλλα το σον γενεσθω· εἰ βουλει παρενεγκε τουτο το
 ποτηριον απ εμου -| T παρενεγκαι | T θελημα μου
 44 H [[ωφθη . . . γην.] 48 απο του : hT απ 44 και
 w. : h εγεν. δε | T καταβαινοντος

38 αρχει 46 — τι 47 οχλ. πολυς | ο καλουμενος
 49. Ισκαριωθ | fin + τουτο γαρ σημειον δεδωκει αυτοις·
 1. πλησω αυτος εστιν 49 το γενομενον

- δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἔατε ἕως τούτου· καὶ ἀπὸ
 37. 52 μενος τοῦ ὀπίου λάσατο αὐτόν. Εἶπεν δὲ Ἰησοῦς
 πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖ
 καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους· ὡ
 ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων
 J 7,80; 8,20. 53 καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ
 Kol 1,18. οὐκ ἐξετείνετε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὐτὸ
 ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὄρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκοτίου
 54 Συλλαβόντες δὲ αὐτόν ἤγαγον καὶ εἰσήγαγον
 Mt 26,57.58. 54 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἦκα
 69-75. εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ Πέτρος ἦκα
 Mc 14,58.54. 55 λούθει μακρόθεν. περιπαράντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ
 66-72. 55 τῆς ἀλύης καὶ συνκαθισάντων ἐκάθητο ὁ Πέτρος
 J 18,12-18. 56 μέσος αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τι
 25-27. 56 καθήμενον πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτὸν
 57 εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσατο
 58 λέγων· οὐκ οἶδα αὐτόν, γύναι. καὶ μετὰ βραχίονος
 ἑτεροῦ ἰδὼν αὐτόν ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ.
 59 δὲ Πέτρος ἔφη· ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. καὶ διὰ
 στάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς ἄλλος τις διῆσχυριζέτο
 λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν.
 60 καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος
 ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. καὶ παραζοήμα ἐστίν.
 34. 61 λαλοῦντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ. καὶ στραφθεὶς
 ὁ κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη
 Πέτρος τοῦ ὄψματος τοῦ κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ
 ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον ἀπαρτήσῃ
 62 με τρίς. καὶ ἐξεληθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρὰ
 63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες αὐτόν ἐνέπαιζον

63-65:
 Mt 26,67.68.
 Mc 14,65.

51 H [ο] Ἰησ. 52 ἐπ : T πρὸς | T ἐξεληλυθατε
 T ξύλων· 57 ἠρνήσατο : T+ αὐτον 61 ὄψματ. : T λογ
 62 [H]

51 καὶ ἐκτεινας τὴν χεῖρα ἤγατο αὐτοῦ καὶ ἀπεκατέσταν
 το οὐς αὐτοῦ 52 ἱεροῦ : λαοῦ (ναοῦ) 53 π
 σκοτός 54 — καὶ εἰσηγαγον 55 fin + θερμομανομενο
 57 — γυναι 58 εφη . . . εἰ : εἶπεν το αὐτο 59 διῆσχυριζέτο
 ἐπ ἀληθ. λεγῶ 60 ο ἀλεκτ. 61 fin + μὴ εἶδεναι
 62 — vers

αὐτῷ δέροντες, καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν ἐπηρώ- 64
των λέγοντες· προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας
σε; καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς 65
αὐτόν.

Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσ- 66
βυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς,
καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, ἵλέ- 67
γοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπὸν ἡμῖν. εἶπεν
δὲ αὐτοῖς· ἂν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· ἂν 68

ἔρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτε. ἀπὸ τοῦ νῦν 69
ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ. εἶπαν δὲ πάντες· 70
σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοῦς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι. οἱ δὲ εἶπαν· τί 71

ἐπιζητοῦμεν μαρτυρίας χρεῖαν; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ ἀναστὰν ἔβαν 23
πλήθος αὐτῶν ἤγαγον αὐτόν ἐπὶ τὸν Πειλᾶτον.
ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· τοῦτον
ἐβραμεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ κω-
λύοντα φόρους Καίσαρι διδόναι, καὶ λέγοντα
αὐτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. ὁ δὲ Πειλᾶτος
ῥώτησεν αὐτόν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις.

ὁ δὲ Πειλᾶτος εἶπεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ 4
τοὺς ὄχλους· οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ. οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι ἀνα- 5
στασάτω τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας,
καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε. Πει- 6

68 ἄν h+ | η ἀπολυσητε | 70 T λεγετε, | h εμι;
69 ἡμων : h^r+ και καταλυοντα τον νομον και τους προ-
φetas | διδοναι : h^r+ και αποστρεφοντα τας γυναικας
και τα τεκνα | εαντ. : Η αὐτον | Η χριστον (non Χρ-) 3 h
70 ης; 5 ἄν h^r+ et filios nostros et uxores avertit a
his [v. 2], non enim baptizantur sicut [et] nos [nec se
audant]

66-71:
Mt 26,59-66.
Mc 14,55-64.
J 18,24.

Dn 7,13.
Ps 110,1.

1-25:
Mt 27,2,11-21.
Mc 15,1-20.
J 18,28-19,18.

2 20,25.

3 1 Ti 6,13.

68 - δέροντες 71 μαρτυρών 23,1 και ανασταντες
72 5 Ιουδ. : γης

- λαῶς δὲ ἀκούσας ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος
 7 Γαλιλαῖός ἐστιν, καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἔξουσίας
 Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην,
 ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς
 8 ἡμέραις. ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν ἐχάρη
 λίαν· ἦν γὰρ ἐξ ἱκανῶν χρόνων θέλων ἰδεῖν αὐτὸν
 διὰ τὸ ἀκούειν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἠλπίζεν τι σημεῖον
 9 ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν
 ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
 10 αὐτῷ. εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
 11 ματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. ἐξουθενήσας
 δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ
 καὶ ἔμπαλξας, περιβαλὼν ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέ-
 12 πεμψεν αὐτὸν τῷ Πειλάτῳ. ἐγένοντο δὲ φίλοι
 ὁ τε Ἡρώδης καὶ ὁ Πειλάτος ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
 μετ' ἀλλήλων· προὔπηρχον γὰρ ἐν ἐχθρᾷ ὄντες
 13 πρὸς αὐτούς. Πειλάτος δὲ συναλεσάμενος τοὺς
 14 ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν· εἶπεν
 πρὸς αὐτούς· προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον
 τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
 ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀν-
 15 θρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτόν·
 ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς
 16 ἡμᾶς· καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶν πρὸς
 17 ἡμᾶς· ἀπολύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσαι αὐτὸν
 18 ἠθέλησεν· ἀνέκραγον δὲ πανπληθεὶ λέγοντες· αἴρε τοῦτον,
 19 ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ
 στάσις τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ φόνοσ
 20 βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ. πάλιν δὲ ὁ Πειλάτος
 προσεφώνησεν αὐτοῖς, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.

6 H [o] ἀνθρ. 10 H ἰστηκεισαν 11 ο Ηρ. : T pr κα
 12 αὐτους : T αὐτους 18 R παμπλ. 20 T— αὐτοῖς

6 ἀπο τῆς Γαλιλαίας ὁ ἀνθρ. 12 ὄντες δὲ ἐν ἀγδίᾳ ὁ
 Πιλ. καὶ ὁ Ηρωδ. ἐγενοντο φίλοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ 15 ἀνε-
 πέμψα γὰρ ἡμᾶς πρὸς αὐτόν 17 (post 19) ἀναγκρὴν δὲ
 εἶχεν κατα εορτὴν ἀπολύειν αὐτοῖς ἕνα

- Ρα 22,8. 35 ¹ και ειστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμνηστῆριζον δὲ
 και οἱ ἄρχοντες λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν, σωσάτα
 ἐαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς τοῦ θεοῦ
 Ρα 69,22. 36 ἐκλεκτός. ἐνέπαιξαν δὲ αὐτῷ και οἱ στρατιῶται
 37 προσερχόμενοι, ὄξος προσφέροντες αὐτῷ ¹ και λέ
 γοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον
 38 σεαυτὸν. ἦν δὲ και ἐπιγραφή ἐπ' αὐτῷ· ὁ βασι
 39 λεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος. Εἷς δὲ τῶν κρεμα
 σθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν· οὐχί
 40 εἶ ὁ Χριστός; σῶσον σεαυτὸν και ἡμᾶς. ἀπε
 κρινθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπιτιμῶν αὐτῷ ἔφη· οὐ
 φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι
 41 ¹ και ἡμεῖς μὲν δικαίως, ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμε
 ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπράξα
 Μτ 16,28. 42 και ἔλεγεν· Ἰησοῦ, μνησθητί μου διταν ἔλθης
 43 τῆ βασιλείᾳ σου. και εἶπεν αὐτῷ· ἀμήν σοι λέγω
 44 σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔση ἐν τῷ παραδεισῷ. Κα
 ἦν ἤδη ὥσει ὥρα ἕκτη και σκότος ἐγένετο
 Εκ 36,35. 45 ὄλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης ¹ τοῦ ἡλίου ἐκλι
 ποντος, ἐσχίσθη δὲ τὸ καταπέτασμα τοῦ να
 Ρα 31,6. 46 μέσον. και φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦ
 Act 7,58. εἶπεν· πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθειμαι
 47 πνεῦμά μου. τοῦτο δὲ εἰπὼν ἐξέπνευσεν. ¹ ἰδοὺ
 δὲ ὁ ἑκατοντάρχης τὸ γενόμενον ἐδόξαζεν τὸν θεόν

35 Η εισηκει | Τ— και 2^ο | Η θεου, 42 Χ εις
 βασιλειαν σ. 42,43 h^τ και στραφεις προς τον κυριον ει
 αυτω Μνησθητι μου εν τη ημερα της ελευσεως σου. απο
 θεις δε ο Ιησους ειπεν αυτω τω επιλησονται (ι. επιπληροσ
 θαρσει, σημερον κ. τ. λ. 43 h^τ— σημερον . . . πα
 δεισω (vers 7) 45 Τ εκλιποντος | τ. η. εκλ. : † h^τ † Ε
 (h^τ [και]) εσκοτισθη ο ηλιος

35 ὄραν | εσωσας· σεαυτον σωσον, ει υιος ει τ. θ.,
 χριστος ει, ο εκλεκτ. 37 λεγ. χαιρε ο βασιλευς των Ι
 δαιων περιτιθεντες αυτω και ακανθινον στεφανον 38 αυ
 † γραμμασιν ελληνικοις ρωμαϊκοις εβραϊκοις 39 — ουχι .
 ημας 40 ει : † και ημεις εσμεν 41 πονηρον 45 του .
 μεσον : εσκοτισθη δε ο ηλιος 46 fin † και το κατα
 τ. ναου εσχισθη 47 και ο εκατονταρχος φωνησας εδοξ.

λέγον· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ 48
 πάντες οἱ συνπαραγεγόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν
 αὐτήν, θεωρήσαντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες τὰ
 ἰμάτια ὑπέστρεφον. εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ 49 Pa 88,9; 38,12.
 ἄνθρωποι αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ
 κατακολουθοῦσαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὄρω-
 ντες ταῦτα. 8,3.

Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ βουλευτῆς ὑπάρχο- 50 50-56:
 ν, ἀγῆρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, — οὗτος οὐκ ἦν 51 Mt 27,57-61.
 καταταθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, — Mc 15,42-47.
 ἀπὸ Ἀρμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς προσε- J 19,38-43.
 λήθη τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οὗτος προσελθὼν 2,25.38.
 Πειλάτῳ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ 52
 οὗτος ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἐθήκεν
 αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδεὶς
 ἄλλος κείμενος. καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆς, καὶ 54
 ἡμέραν ἐπέφωσκεν. Κατακολουθήσασαι δὲ αἱ 55 49.
 γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελληλυθῦναι ἐκ τῆς Γαλι-
 λαίας αὐτῷ, ἐδεάσαντο τὸ μνημεῖον καὶ ὡς ἐτέθη
 τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὑποστρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώ- 56 Ex12,16; 20,10.
 ματα καὶ μύρα. Lv 23,8.

Καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν
 ἐπιταγήν, τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων ὁρθροῦ βαθείως 24 1-12:
 ἀπὸ τοῦ μνήματος ἦλθον φέρουσαι αὐτὸ ἠτοίμασαν ἀρώ- Mt 28,1-8.
 ματα. εὐρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ 2 Mc 16,1-8.
 J 20,1-13.

49 fin h^r+ dicentes Vae nobis quae facta sunt hodie
 propter peccata nostra; appropinquavit enim desolatio
 iherusalem 49 H ἰστηκεισαν | γυναικ. : h pr ai 50 ανηρ :
 και | και δικ., — : h , — δικ. 51 hT συνκατατι-
 θεος | Η Ἀρμαθαίας 53 ουπω : T ουδεπω 55 h^r T—
 : h^r — δυο | 24,1 H ηλθαν

49 σπηδη και τα μεταωπα 51 Αρμαθιας 53 μνημειο
 καταπονημενω | fin + και θεντος αυτου επεθηκεν τω
 λιθω ον μογις εικοσι εκυλιον 54 ην δε η ημερα
 σαββατου 55 δυο γυναικες 56 — κατα την εντ.
 1 αρωματα : και τινες συν αυταις· ελογιζοντο δε εν
 αυταις τις αρα αποκλυσει τον λιθον 2 ελθουσαι δε ευρον

- 3 τοῦ μνημείου, εἰσελθοῦσαι δὲ οὐκ εὔρον τὸ σῶμα
 4 τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀπορεῖσθαι
 αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν
 5 αὐταῖς ἐν ἑαδῇτι ἀστραπτούση· ἐμφοβῶν δὲ γενο
 μένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπα εἰς τῆ
 γῆν, εἶπαν πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετ
 6 τῶν νεκρῶν; ὁὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλὰ ἠγέρθη. μνη
 σθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἐτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ
 Mt 17,22.23. 7 ἰλέγων τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δεῖ παρο
 δοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν κα
 8 σταυρωθῆναι καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. κα
 9 ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρε
 ψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντ
 8,2.3. 10 τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσιν τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ
 Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία
 Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς ἔλεγον πρ
 11 τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπι
 αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστο
 12 αὐταῖς. [Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἐδραμεν ἐπὶ
 μνημείου· καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀδόνια μόν
 καὶ ἀπῆλθεν πρὸς αὐτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός
 13 Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέ
 ῃσαν πορευόμενοι εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδία
 ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαοῦ
 14 καὶ αὐτοὶ ὠμίλου πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντ
 Mt 18,20. 15 τῶν συμβεβηκότων τούτων. καὶ ἐγένετο ἐν
 ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς Ἰησοῦ
 16 ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν

13—35:
 Mc 16,12.13.

Mt 18,20.

3 H [του κυρ. Ιησ.] 6 H [ουκ ... ηγεροθη]
 [απο τ. μνημειου] | T παντα ταυτα 10 H 'Ιω
 12 R—T | R εαυτον 18 εξηκ. : h^r εκατον εξηκ. 15
 [και] 3^o

8 — του κ. Ι. 5 ενφοβοι δε γενομεναι εκλει
 6 — ουκ ... ηγεροθη 7 — αμαρτωλων 9 — απο τ. μ
 10 — ησαν δε | Μαρια η Μαγδαληνη κ. Ιωανα 13 Ηο
 δε δυο πορ. εξ αυτ. εν αυτ. τ. ημ. | Ουλαμμαουσ

παροῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. εἶπεν δὲ 17
 πρὸς αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὕς ἀντιβάλλετε
 πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες; καὶ ἐστάθησαν
 κενρωποὶ. ἀποκριθεὶς δὲ εἰς ὄνόματι Κλεόπας 18
 εἶπεν πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος παροικεῖς Ἰερουσαλήμ
 καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις
 αὐταῖς; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπαν 19 Mt 21,11.
 ἡμεῖς· τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ, ὃς ἐγένετο
 καὶ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναν-
 τὸν τοῦ θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὃπως τε 20
 κέρωσαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες
 ἵνα εἰς κριμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
 αὐτοὶ δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων 21 1,68; 2,88;
 προῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε καὶ σὺν πᾶσιν 19,11.
 ἡμετέροις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει ἀφ' οὗ ταῦτα 22 Act 1,6.
 ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέ- 22 1—11.
 ἦσαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθοῦναι ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
 ἵνα μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἤλθοι λέγουσαι 23
 ἡμετέρας ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακένας, οἱ λέγουσιν
 ἡμῶν ζῆν. καὶ ἀπηλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ 24 12. J 20,8—10.
 τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτως καθὼς αἱ γυναῖκες
 εἶπον, αὐτόν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς 25
 αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ
 ἡμῶν κέειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται·
 ἵνα ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν 26
 εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσεώς 27 Dt 18,15.
 ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διερμήνευσεν αὐτοῖς Ps 22. Is 53.
 πάντα ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ. Καὶ 28
 ἔβησαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς
 ἐπεποιήσατο πορρωτέρον πορεύεσθαι. καὶ παρε- 29

28 ὀνοματι : T ω ὀνομα 28 H ηλθαν 29 H απηλ-
 | καθως : T+ και 27 αρξαμ. ... διερμην. : h^r
 29 αρξαμενος απο Μωυσεως και παντων των προφητων
 29 ενεν | 28 T πορρωτερω

17 — και εσταθησαν 19 — οι δε ειπ. α. | Ναζωραιου
 20 : ην 22 — εξ ημων 25 — του πιστ. 27 — πασαις

- βιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μείνον μεθ' ἡμῶν, δε
 πρὸς ἐσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἤδη ἡ ἡμέρα
 22,19. 30 καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. ¹ καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβῶν τὸ
 ἄρτον ἐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς
 31 αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέ
 γνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ
 32 αὐτῶν. καὶ εἶπαν πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδι
 ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν
 33 ὁδῷ, ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀπέ
 στάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ
 καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς ἐνδεκα καὶ τοὺς
 1 K 15,4,5. 34 σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος
 35 καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
 τῆ ὁδοῦ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει το
 36 ἄρτου. Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ἔει
 37 πησεν· ἐν μέσῳ αὐτῶν [καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν
 38 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμποβοι γενόμενοι ἐδόξα
 39 ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν; ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ
 τοὺς πόδας μου, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτός· ψηλαφήσατε
 40 με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα ὡς
 41 ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. [καὶ τοῦτο εἶπε
 42 ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμασθεῖ
 43 των, εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε;

36-49:
 Mc 16,14-18.
 J 20,19-23.
 1 K 15,5.

Mt 14,26.

J 21,5,10.

32 ἡμων καιομ. ην : h^r | ην ημων κεκαλυμμενη |
 [? πεπηρωμενη] excaecatam et optusum et exterminat
 | K— εν ημιν 36 [και ... υμιν] : R—T 37 h ὁ
 ηθεντες 39 h^r— με ει — σαρχα και | σαρχα : h^rT σαρχα
 40 R—T

29 — εστιν και | — ηδη 30 — μετ αυτων | — κλασει
 31 λαβοντων δε αυτων τον αρτον απ αυτου ηνοιγησαν
 33 αναστ. : + λυπουμενοι 34 λεγοντες 37 φαντασμα
 39 — με | οστα ουκ εχει και σαρχα | βλεπετε

ἔδωκεν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος· καὶ 43
 λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπεν δὲ 44 ^{9,22.45;}
 πρὸς αὐτούς· οὗτοι οἱ λόγοι μου οὗς ἐλάλησα ^{18,31—33.}
 πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι ^{27.}
 πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσέως καὶ
 προφηταῖς καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. τότε διήνοιξεν 45
 βιβλίων τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ
 ἔλεγε αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέγραπται παθεῖν τὸν 46 ^{1 T 3,16.}
 κριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν 47
 ἐν ἅφροσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, — ἀρξά-
 νη ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ὑμεῖς μάρτυρες τούτων. 48
 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ 49 ^{J 15,26; 16,7.}
 πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίστατε ἐν τῇ ^{Act 1,4.}
 ἑλλάδι ἕως οὗ ἐνδύσησθε ἐξ ὕψους δόναμιν.
 Ἐξῆγγαγεν δὲ αὐτούς ἕως πρὸς Βηθανίαν, καὶ 50 ^{50—53:}
 κείρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ 51 ^{Mc 16,19.}
 ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς διέστη ἀπ' ^{Act 1,4—14.}
 αὐτῶν [καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν]. καὶ 52 ^{J 16,22; 14,28.}
 ἄγγελοι [προσκυνήσαντες αὐτὸν] ὑπέστρεψαν εἰς
 Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ 53
 ἑπτάς ἐν τῷ ἱερῷ εὐλογοῦντες τὸν θεόν.

42 μέρος : h^r+ | και απο μελισσιον κηριον | (vl κηριον)
 ἔφαγεν : h^r+ και [λαβων] τα επιλοιπα εδωκεν αυτοις
 προφηταις : H pr τοις 46 οὕτως γεγρ. : h^r+ και οὕτως
 vl : οὕτως εδει 47 εις 1^o : hR και 47.48 h εθνη·
 ἁμαρτιοι a. I. υμεις 49 και ιδου εγω : T καγω 51 [[και
 επ. εις τ. ουρ.]] : R—T 52 [[προσκυν. αυτ.]] : R—T
 ευλογουντ. : | h^r | T αιουντες ει h^r αυ. και ευλογ.

44 εν ω ημην 46 — εκ νεκρων 49 — του πατρος
 ανεστη

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

- J 1,1.2. 17.5. **1** Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν παρὰ τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ὁ ἀρχὴ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ὃ φωνεῖται πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μαρτυροῦσιν παρὰ πατρὸς, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Is 7,14.
 2 P 1,16,17. 14
 In 60,1.

3.4 **Κ** ουδε εν. ο γεγονεν εν 4 ην 1^ο : -| h^r | T α
 6 T ανθρωπος, 11 **Κ** εις 13 οι ... εγεννηθησαν :
 qui ... natus est 14 T τ. δ. αυτου δοξ.

3.4 εγεν. ουδεν· ο γεγονεν εν 6 θεου : κυριου,
 13 - δε 14 πληρη

Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν 15 27.30.
 ὁ οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχό-
 μενος ἐμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου
 ὅτι ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες 16 2,24. Kol 1,19.
 ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος 17 B 10,4.
 Μωϋσεῶς ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ
 τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν 18 6,46. 1 J 4,12.
 ποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον
 τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Mt 11,27.
 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε 19 L 3,15.16.
 ἐστειλαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσο-
 λῶν ἱερεῖς καὶ Λευεῖτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν·
 τίς εἶ; καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο, καὶ 20
 ὡμολόγησεν ὅτι ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός. καὶ 21 Mt 17,10.
 ἔφησαν αὐτόν· τί οὖν; [σὺ] Ἥλειας εἶ; καὶ
 αὐτοὶ οὐκ εἰμί. ὁ προφήτης εἶ σὺ; καὶ ἀπεκρίθη·
 οὐκ εἰμὶ. εἶπαν οὖν αὐτῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισῶν 22
 αὐτῷ εἴπῃ· ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύ- 23 Is 40,3. Mt 3,3.
 τε τὴν ὁδὸν κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαίας ὁ
 προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρι- 24
 σαίων. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπαν αὐτῷ· τί 25 Mt 21,25.
 βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἥλειας
 οὐδὲ ὁ προφήτης; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης 26 Mt 3,11.
 λέγων· ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν στήκει
 ὁ ἄγιος πνεῦμα, ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, οὗ 27 2,26.
 οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα
 τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο 28
 ἔμπροσθεν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτί-

15 H (Ιωαννης . . . ην) | K λεγων — ουτος ην ο ειπων
 16 h λεγων Ουτος ην ον ειπον Ο ul ut text 18 ο
 19 μονογενης υιος (sic et -h^r |) : Η μονογενης θεος 19 T→
 20 ος αυτον 21 h ουν ου; H ουν; ου T ουν; | T— και 20
 H—ο | H [εγω] 28 h^r Βηθαβαρα

16 οτι : και 24 και : + οι 25 — ο 20 26 εστηκεν
 ημ : + ος εμπροσθεν μου γεγονεν | ηη + εκεινος
 27 κτισει εν πνευματι αγιω και εν πυρι 28 Βηθαβαβα

36. **Is 53,7.** 29 ζων. Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.
- 15.27. 30 καὶ γὰρ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.
- 31 καὶ γὰρ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν.
- Mt 3,16.** 32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περισσευόν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πνεῦμα με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνοι μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ γὰρ εἶδον αὐτόν, καὶ μεμαρτύρησα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
- L 3,22.** 33 καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περισσευόν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πνεῦμα με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνοι μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ γὰρ εἶδον αὐτόν, καὶ μεμαρτύρησα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
29. **Is 53,7.** 36 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο, καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς τί ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ· ῥαββεί, (ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον διδάσκαλε,) ποῦ μένεις; ἠγάπησάν τοις αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ὄψεσθε. ἦλθαν οὖν καὶ εἶδαν ποῦ μένει, καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἰς ἐκ τῶν δύο ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ· ἐῤῥίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν
- 1 Sm 3,10.** 41 αὐτῷ· ἐῤῥίσκει οὗτος πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν
- Pu 2,2.**

34 ο υιος : h^r | ο εκλεκτος | et electus filius Dei 35
ιστηκει | T ο Ιωαννης 37 T- και 1^o | h οι δυο αυτοι
μαθ. 38 T- δε 1^o | T ερμηνευομενον 41 T πρωτος

29 βλέπει ο Ιωαννης 30 υπερ : περι 32 fin + και
πυρι 36 fin + ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου 39
ερμηνευεται 39 εκτη

Ἴδιον Σίμονα καὶ λέγει αὐτῷ· ἐδρῆκαμεν τὸν
 Μεσσίαν (ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Χριστός).
 ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. ἐμβλέψας αὐτῷ ^{42 Mt 16,18.}
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάννου, σὺ
 κληθήσῃ Κηφᾶς (ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος). Τῇ ⁴³
 ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
 καὶ εὗρισκει Φίλιππον. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ⁴⁴
 ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. εὗρισκει ^{45 Dt 18,18.}
 Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ^{Is 7,14; 53,2.}
 εὗραμεν Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται ^{Jr 28,5.}
 εὗραμεν, Ἰησοῦν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ ^{Ex 34,28.}
 Ναζαρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρέτ ^{46 7,41.52.}
 δυνατὰ τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος·
 ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχό- ^{47 Ps 82,2.}
 μένον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀλη-
 θὴς Ἰσραηλείτης, ἐν ᾧ ὄσλος οὐκ ἔστιν. λέγει ⁴⁸
 αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον
 εὗρησαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. ἀπεκρίθη ^{49 2 Sm 7,14.}
 αὐτῷ Ναθαναήλ· ῥαββεί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ^{6,69. Ps 2,7.}
 ὁ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς ^{Mt 14,33; 16,16.}
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἰπὸν σοι ὅτι εἰδόν σε ὑπο-
 ἔκρινον τῆς συκῆς, πιστεύεις; μεῖζω τούτων ὄψην.
 καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὄψεσθε ^{51 Gn 28,12.}
 τὸν οὐρανὸν ἀνεφώγιστα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ
 καταβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου.
 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ ^{2 1,43.}
 τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ·
 καὶ κληθῆναι δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ²

⁴² T Ιωαννου ⁴³ H Γαλιλαιαν. καὶ ευρ. Φιλιππον καὶ
⁴⁴ T- καὶ 1^o | T-o 2,1 h Καὶ τῇ τρίτῃ ἡμερᾶ

⁵¹ ὄψεσθε : pr απ αρτι

- 3 εἰς τὸν γάμον. καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι.
- 19,26. Mt 12,48. 4 ¹ καὶ λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι;
- 5 οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
- Mc 7,8.4. 6 τοῖς διακόνοις· ὁ τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ λίθιναι ὑδρῖαι ἕξ κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων κείμεναι, χωροῦσαι ἀνὰ μετροῦται 7 δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. καὶ ἐγένευσαν αὐτὰς ἕως ἄνω 8 ¹ καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε ἐν ἀρχιτρικλίνῳ. οἱ δὲ ἤνεγκαν. ¹ ὡς δὲ ἐγένευσαν ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, καὶ οὐκ ἦδει πόθεν ἐστίν, οἱ δὲ διάκονοι ἤδεισαν οἱ ἠντικότες τὸ ὕδωρ, φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος ¹ καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν, καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἐξ ἄρχῃ. 1,14; 11,40. 11 Ταύτην ἐποίησεν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

- 7,8. 12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καφαρναοὺμ αὐτὴ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.
- 13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων,
- 14 ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. καὶ εὗρεν ἐκεῖ τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους, καὶ τοὺς πωλοῦντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας,

14—16:
Mt 21,12,13.
Mc 11,15—17.
L 19,45,46.

8 υστερ. οινου : † h^r † T οινον ουκ ειχον οτι συντελεισεν ο οινος του γαμου· ειτα | T οινος ουκ εστιν † T— και 12 αδελφ. : T+ αυτου

12 εμεινεν

ὧν· κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὰ κέρματα καὶ τὰς
 ἀπέβησας ἀνεστρέψεν, καὶ τοῖς τὰς περισσευὰς 16 L 2,49.
 ἀπολοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦτα ἐντιεῦθεν, μὴ ποιεῖτε
 ἐν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου. ἐμνή- 17 P^a 89,10.
 ῥησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστίν·
 ὁ οἶκος τοῦ οἴκου σου καταφάγεται με. ἀπεκρί- 18 Mt 21,28.
 ῥησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· τί σημεῖον 3,2.
 ποιῶνεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 19 Mt 28,61; 27,40.
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ
 ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. εἶπαν οὖν οἱ 20
 Ἰουδαῖοι· τεσσαρὰκοντα καὶ ἐξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη
 οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς
 αὐτόν; ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώ- 21 I K 6,19.
 τος αὐτοῦ. ὅτι οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνή- 22
 ῥησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν, καὶ
 ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα 23
 τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει·
 ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν αὐτὸν αὐτοῖς διὰ 24
 αὐτὸν γινώσκεν πάντα, καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν 25 Mc 2,8.
 ἔχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου·
 ὁ δὲ γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.
 Ἦν δὲ ἀνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος 3 7,50; 19,39.
 ὀνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθεν 2
 πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ῥαββεί, οἶ-
 σκεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς
 δύναται ταῦτα τὰ σημεῖα ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς,
 ἐὰν μὴ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς 3 L 17,21.
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις 1 P 1,23.
 γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· πῶς 4

15 T το κερμα | K ανεστρεψεν 19 H [εν] 24 αὐτον
 : H αὐτον 3,4 H [ο]

κατεφαγε

- 5 εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; ¹ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῆ ἔξ ὕδατος
 καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
 6 βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
 7 πνεύματος πνευμά ἐστιν. μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπα
 8 σοι· δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ πνεῦμα
 ὁρᾷ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούει· ἀλλ' οὐκ οἶδας
 πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ
 γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος· ἀπεκρίθη Νικόδημος
 καὶ εἶπεν αὐτῷ· πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;
 ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ
 ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐκ οἶδας;
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν
 καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν
 ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπιτελεῖτε, εἶπον
 ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἶπω ὑμῖν
 13 τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκε
 εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς
 14 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ
 καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 15 οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα
 16 πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι
 γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
 τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν
 17 αὐτῷ μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

7,16; 8,26,28;
12,49.

Pro 30,4.
E 4,9.

No 21,8,9.

R 5,8; 8,32.
1 J 4,9.

5,22; 12,47.

5 H [o] Ἰησοῦς | h^r αναγεννηθῆ | εἰσελθ. εἰς : ἵ-
 εἶναι | του θεου : h^r T των ουρανων 6 σαρξ ἐστιν
 h^r+ οτι εκ της σαρκος εγεννηθη | πνευμα ἐστιν : h^r+
 οτι εκ του πνευματος ἐστιν ἢ quia Deus spiritus est, 6
 ex Deo natus est 8 εκ : h^r+ | του υδατος και | 13 ο
 ων εν τ. ουρ. : | h^r+ —H 16 υιον : R+ αυτου | H αλλα

4 γεννηθῆναι 1^o : + ἀνωθεν 5 Ἰησοῦς : + και εἶπε
 αὐτῷ 15 ἐν αὐτῷ : ἐπ αὐτῷ εἰ ἐπ αὐτου εἰ εἰς αὐτου
 + μη ἀποληται ἀλλ

ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον Act 17,31.
 κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος
 αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ 18 36. 5,24.
 πιστεύων ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν
 τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. αὕτη 19 1,5,9—11;
12,48.
 ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν
 κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ
 σκότος ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρὰ τὰ ἔργα.
 οὐ γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ 20 E 5,13.
 ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ
 ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἐρχεται 21
 πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι
 θεῶ ἐστὶν εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ 22 4,1,2.
 αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν
 μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης 23 Mt 4,12.
 βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγυὸς τοῦ Σαλεῖμ, ὅτι ὕδατα
 πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο·
 οὐ γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης. 24 Mt 14,3.
 ἦντο οὖν ζητήσις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου 25
 τῶν Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς 26 1,26—34.
 Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥα βεβαί, ὃς ἦν μετὰ
 τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε
 ὅπως βαπτίζει καὶ πάντες ἐρχονται πρὸς αὐτόν.
 ἀκριβῆ Ἰωάννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται ἄν- 27 H 5,4.
 ἄθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένος
 ὕψω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυ- 28 1,20.23.27.
 εῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ'
 ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκεῖνου. Ὁ 29 Mt 22,2.
 υἱὸς τῆς νύμφης νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
 νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ

23 H [ο] Ιωαννης 25 h Ιουδαιων 26 H ηλθαν | H
 εν 28 ειπον : H+ [εγω]

20 fin + οτι πονηρα εστιν 27 αυτω : + ανωθεν

- χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. αὕτη οὖν
 80 ἢ χαρὰ ἢ ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκείνον δεῖ ἀξάνειν.
 8,23. 31 ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος
 ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς
 γῆς ἐστίν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ. ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 11. 32 ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὃ εἶδρακεν καὶ
 ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ
 33 οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν
 1,33.34. 34 ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθῆς ἐστίν. ὃν γὰρ
 ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ·
 5,20; 17,2. 35 οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν τὸ πνεῦμα. ὁ πατὴρ
 Mt 11,27. ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
 18. 36 αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
 1 J 5,12. ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ'
 ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.
 8,22.26. 4 Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρι
 5 σαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ κα
 1 K 1,17. 2 βαπτίζει ἢ Ἰωάννης, — καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸ
 3 οὐκ ἐβάπτισεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, — ἀφήκε
 τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν Γαλι
 4 λαίαν. Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σα
 5 μαριάς. ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρίας
 Gn 48,22. λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκε
 Jos 24,32. 6 Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ
 τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς
 ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥ
 7 ἦν ὡς ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρίας
 ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὁὐκ
 8 πείν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν ε
 9 τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῇ

31 hT— επανω π. εστιν· 2° 32 hT— τουτο 36 T— δε
 4,1 H + . . . + | κυριος : T Ἰησους | H [η] 5 Ἰωσηφ
 H pr [τω] 9 T— ουν

34 διδωσιν : + ο θεος 36 μενει 4,3 Ἰουδαιαν : +
 γην | — παλιν 7 τις γυνη

νή ἢ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ἂν παρ' ὃ πρὶν αἰτεῖς γυναικὸς Σαμαρεΐτιδος οὕσης; γὰρ συνηρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεΐταις·] ἀπε- 10 7,38.39.
 θη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι· δός μοι ὕδωρ, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· κύριε, οὐτε ἀντλήμα 11
 ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς 12 8,58.
 ἢ Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἀπέκρηξεν αὐτοῦ ἐπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρόμα 13 8,58.
 αὐτοῦ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὁ δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, 14 6,27.35.
 οὐκ ἀντλήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγή ὕδατος ἀλλο-
 τῆτος εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ 15
 γυνή· κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ
 καὶ διερχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ· 16
 ἄγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε.
 ἀπεκρίθη ἡ γυνή καὶ εἶπεν [αὐτῷ]· οὐκ ἔχω ἄνδρα. 17
 λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπες ὅτι ἄνδρα οὐκ
 ἔχεις· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις 18
 ὁ ἐστὶν σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει 19 1 K 14,24.25.
 αὐτῇ ἡ γυνή· κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ.
 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· 20 Dt 12,5.
 καὶ ἡμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ θεὸς· καὶ οἱ
 πατέρες σου οὕτως προσκυνεῖν δεῖ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· 21
 ἀλλὰ ἐνέ μοι, γύναι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐτε ἐν
 ὄρει τούτῳ οὐτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνή-
 σονται· ἀλλὰ οὐκ οἶδατε, 22 2 Rg 17,29—41.
 ὅτι ὁ θεὸς ἐστὶν πνεῦμα καὶ οἱ προσκυνεῖτε αὐτὸν ὡς ἄνθρωποι·

Τ Σαμαριτις εἰ -ριτιδος | [ου ... Σαμαρ.] : R—T
 — η γυνή | T— ουν 14 ο : T+ εγω 16 Η σου του
 α 17 T— [αυτω] | ουκ εχω ανδ. : T ανδρα ουκ εχω

ο δε πινων 20 — ο τοπος

- ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν, ὅτι ἡ σωτηρία ἐστὶν
 23 τῶν Ἰουδαίων ἐστίν· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν
 ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῆται προσκυνή-
 σουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ
 γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας
 2 K 8,17. 24 αὐτόν· πνεῦμα ὃ θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας
 αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν
 1,41. 25 λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται,
 λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ
 9,37. 26 ἡμῖν ἅπαντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι,
 27 λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθαν οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει
 οὐδεὶς μέντοι εἶπεν· τί ζητεῖς; ἢ· τί λαλεῖς με-
 28 αὐτῆς; ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ
 ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις
 29 δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν μοι πάντα ἃ
 30 ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἔξηλθεν
 31 ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.
 τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες
 31. 32 ῥαββεῖ, φάγε. ὃ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρώσκει
 33 ἔχω φαγεῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. ἔλεγον οὖν οἱ
 μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ
 17,4. 34 φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐμὸν βρώμά ἐστι
 ἵνα ποιήσω τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ
 Mt 9,37. 35 τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι
 L 10,2. ἔτι τετράμηνός ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ
 λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμούς ὑμῶν καὶ
 θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς
 36 ρισμόν. ἤδη ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ
 συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα ὁ σπεῖρας
 Mt 8,15. 37 ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος

24 T— αυτον | T προσκυνειν δεῖ 37 T ζητεῖς ἡ
 34 T ποιῶ 35 E θερισμον ἠδη· 36 ινα : T+ και

25 οἶδαμεν | Μεσσίας 38 προς αλληλ. : εν εαυτοις
 35 — ετι | τετραμηνον

ἀληθινῶς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπειρών καὶ
 ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν 38
 ἵνα ὑμεῖς κεκοπιᾶκατε· ἄλλοι κεκοπιᾶσασιν,
 ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.
 ὁ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς 39
 τὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς
 μαρτυροῦσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ἃ ἐποίησα. ὥς 40
 ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων
 αὐτὸν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο
 ἡμέρας. καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν 41
 ὅτι αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ 42
 τὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν,
 οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
 κόσμου.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς 43 Mt 4,12.

τὴν Γαλιλαίαν. αὐτὸς γὰρ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν 44 Mt 18,57.

ὡς προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. Mc 6,4.

Ὁ δὲ οὐκ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν 45 2,22.

οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ὅσα ἐποίησεν ἐν
 τῇ ἰερουσαλὴμ ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον
 ἐν τῇ ἑορτῇ.

Ἦλθεν οὖν πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλι- 46 2,1.9.

λαίας, ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν
 ἐκεῖ βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσοῦ ἐν Κεφαρναούμ·
 ὁ υἱὸς ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας 47

εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπήλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 αἰτήσας ἵνα καταβῆ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν·

ὁ υἱὸς γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς 48 2,18. 1 K 1,32.

ὅτι τίς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ
 πιστεύετε. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· 49

38 T απεσταλκα 39.40 T Σαμαρι- 42 H ελεγ.

41 | h την λαλιαν σου 45 ος : T ως | οσα : T α

42 T Hν δε τις 46.49 h^r | βασιλικος | 48 h πιστευητε;

37 ο αληθινος 39 α : οσα 42 λαλιαν : μαρτυριαν |

38 χριστος 43 εκειθεν : + και απηλθεν 45 εξεδεξαντο

- κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου
 50 λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πορεύου· ὁ υἱός σου ζῆ
 ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ὃν εἶπεν αὐτῷ
 51 ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ κατα
 βαίνοντος οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ [κα
 52 ἠγγειλαν] λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ ζῆ. ἐπύθετα
 οὖν τὴν ὄραν παρ' αὐτῶν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχε
 εἶπον οὖν αὐτῷ ὅτι ἐχθὲς ὄραν ἐβδόμην ἀφῆκα
 Act 19,9. 53 αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐκεί
 16,15.51. τῆ ὄρα ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ υἱός σου
 ζῆ καὶ ἐπίστευσεν αὐτός καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ δὴ
 2,11.23. 54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

- 5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη
 2 Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱερο
 σολύμοις ἐπὶ τῆ προβατικῆ κολυμβήθρα, ἣ ἐπι
 λεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθζαθά, πέντε στοὰς ἔχουσα
 3 ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος τῶν ἀσθενούντων
 5 τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκ
 τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ
 6 αὐτοῦ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, κα
 γνούς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ
 7 θέλεις ὑγίης γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν
 κύριε, ἀνθρώπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ

51 T— αὐτου 2^ο | [καὶ ἠγγειλ.]: R [καὶ ἀπηγγ.]: T
 | T— λεγοντες 52 H ειπαν 54 H Τουτο [δε] 5,1
 ἡ εορτη 2 ἐπι τη προβ.: h^r [προβατικῆ] | ἡ επιλεγ.
 το λεγομενον | h Βηθσαιδα R Βηθσεδα 3 ξηρων: h
 , παραλυτικων | fin: h^r+, εκδεχομενων την του υδα
 κινησιν + (4). αγγελος δε (γαρ) Κυριου [κατα καιρον] κα
 βαιεν (ἢ ελουετο) ἐν τη κολυμβηθρα και εταρασσετο
 εταρασσε) το υδαρ· ο ουν πρωτος εμβας [μετα την ταρα
 του υδατος] υγιης εγινετο οιω (ἢ ω) ὀηποι· ουν (ἢ ὀηποι
 κατειχετο νοσηματι. 5 H [καὶ]

49 τον παιδα ἢ τον υιον 51 ο υιος (σου) 52 εβδομη
 tertia ἢ nona 5,1 Ἰουδαιων: αζυμων εἰ: + ἡ σκηνη
 σηνια 2 Βελζεθα εἰ Βηθσαιδα 5 - τις

ωρ βάλη με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ
 γομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει 8 Mt 9,6.
 τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε ἄρον τὸν κράβαττόν σου
 περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιής ὁ ἄν- 9 9,14.
 ρωπος, καὶ ἤρην τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ πε-
 ριπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
 γγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββα- 10 Jr 17,21.
 ῶν ἐστίν, καὶ οὐκ ἐξεστίν σοι ἄραι τὸν κράβαττον.
 ὁ δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός 11
 εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει.
 ἔφησαν αὐτόν· τίς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν 12
 ἄρον καὶ περιπάτει; ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει 13
 ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν
 τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς 14 8,11.
 τῷ ἰερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας·
 κέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται.
 ἤλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν τοῖς Ἰουδαίοις 15
 Ἰησοῦς ἐστίν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ. καὶ διὰ 16 Mt 12,14.
 τοῦ ἐδίωκον οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Ἰησοῦν, ὅτι ταῦτα
 εἶπε ἐν σαββάτῳ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· ὁ 17 9,4.
 τῆρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι
 ἐν τούτῳ οὖν μᾶλλον ἐξήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι 18 7,30; 10,33.
 ἀποκτεῖναι, ὅτι σὺ μόνον ἔλυνεν τὸ σάββατον, ἀλλὰ
 καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν, ἴσον ἑαυτὸν
 ἑαυτῷ τῷ θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ 19 8,11.32.
 εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται
 ἄνθρωπος ποιεῖν ἅψ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἂν μὴ τι βλέπη
 ἢ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῆ,
 καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατήρ 20 8,35.
 οὐκ εἶ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς

8 T— ευθεως 11 T— ος δε 13 ιαθεεις : T ασθενων
 H [o] Ιησ. 15 ειπεν : hR ανηγγελειεν 17 R ο δε
 ους] 18 T— ουν 19 H [o Ιησους] | T ποιει ομοιως

7 ἦν + και λαμβανει ιασιν εἰ + εγω δε ασθενων πορευομαι
 ησουν : + και εξητουν αυτον αποκτεναι 19 ο υιος
 + του ανθρωπου

- ποιεῖ, καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἢ
 21 ὑμεῖς θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει
 τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὕτως
 Dn 7,18.14. Act 17,31. 22 θέλει ζωοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδέν
 Ph 2,10.11. 23 ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ, ἵνα
 1 J 2,28. πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα
 ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν
 8,16.18. 24 πέμπσαντα αὐτόν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
 1 J 3,14. τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστευῶν τῷ πέμψαντι
 με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται
 Mt 8,22. 25 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν
 K 2,5.6. ἔστιν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσουσιν τῆς φωνῆς τοῦ
 1,1—4. 26 υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσουσιν. ὥσπερ
 γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
 Dn 7,10.14. 27 υἱῷ ἔδωκεν ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἔξουσίαν
 22. ἔδωκεν αὐτῷ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
 28 ἐστίν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα
 ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσουσιν τὴν φωνήν
 5,40. Dn 12,2. 29 αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες
 εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ τὰ φαῦλα ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν
 19. 6,38. 30 κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ κρίνειν οὐδὲν· καθὼς ἀκούω
 καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα
 τοῦ ἐμοῦ ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.
 31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ
 36.37. 32 ἐστὶν ἀληθής· ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ,
 καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ.
 1,19—34. 33 Ὑμεῖς ἀπεστράφητε κατεπὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ
 34 ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαβὼν
 L 1,17. 35 βάνω, ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖν

20 T θαυμαζετε 29 οι 2° : h[R]+ δε 32 T οἶδα

25 θεου : ἀνθρώπου 26 ο πατηρ : + ο ζων 29 — τα
 30 με : πατρος 34 ἀνθρώπων

ὁ λόγος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, ὑμεῖς δὲ
 κλήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ἄραν ἐν τῷ φωτὶ
 τοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ 38 ^{1 J 5,9.}
 ἄννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ ἵνα ^{1,33; 3,2.}
 βιώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ποιῶ, μαρτυρεῖ
 ἵ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν. καὶ ὁ 37 ^{Mt 3,17.}
 πῶς με πατήρ, ἐκεῖνος μεμαρτύρηκεν περὶ ^{Dt 4,12.}
 οὔ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόατε οὔτε
 ὄρατος αὐτοῦ ἐωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ 38
 ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος,
 ἐν τῷ ὄντι οὐ πιστεύετε. ἐραυνᾶτε τὰς γραφάς, 39 ^{L 24,27-44.}
 ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· ^{3 T 3,15-17.}
 ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· ^{1 P 1,11.} 40
 καὶ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς με ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν 41
 πατρὸς ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω, ἀλλὰ ἐγνωκα ὑμᾶς 42
 ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.
 Ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ 43
 οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι
 τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνον λήμψασθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς 44 ^{12,48.}
 ἄλλοθεν εἰσελθεῖν, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ ^{Mt 23,5-7.}
 οὐ δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε;
 οὐ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν 45 ^{Dt 31,2.}
 πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν Μωϋσῆς, εἰς ὃν
 ἠκούσατε ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ, ἐπι- 46 ^{Gn 3,15; 49,10.}
 στεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. ^{Dt 18,15.}
 Ἐὰν οὖν οὐ πιστεύετε τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς 47 ^{7,19. L 16,31.}
 ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύσετε;

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς 6 ^{1-15:}
 ἁλίσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. ἦκο- 2 ^{Mt 14,13-21.}
 ἔθει δὲ αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐθεώρουν τὰ ^{Mc 6,32-44.}
 σημεῖα ἃ ἐποίησεν ἐν τῷ ὄχλῳ τῆς ^{L 9,10-17.}

49 T ουκ εχετε post οτι 44 παρα 1° : H παρ | H
 50] 47 πιστευσετε : h πιστευετε 6,2 T εωρον

45 υμων 2° : + προς τον πατερα 6,1 Γαλιλαίας : +
 α μερη

- 3 σημεῖα ἃ ἐποίησεν ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνῆλθεν
 δὲ εἰς τὸ ὄρος Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ
 2,13; 11,55. 4 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ
 5 ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν τοὺς ὀφθαλ-
 μούς ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος ὅτι πολλὸς ὄχλος
 ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς Φίλιππον· πόθεν
 6 ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τοῦτο δὲ
 ἔλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἐμελλεν
 7 ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· διακοσίων δη-
 ναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος
 8 βραχὺ [τι] λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἕκ τῶν μαθητῶν
 9 αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστιν
 παιδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους
 καὶ δύο ὄψαρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσοῦ-
 10 τους; εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους
 ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολλὸς ἐν τῷ τόπῳ
 ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντα-
 11 κισχίλιοι. ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ
 εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς ἀνακειμένοις, ὁμοίως
 12 καὶ ἐκ τῶν ὄψαριων ὅσον ἤθελον. ὡς δὲ ἐνε-
 πλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συνα-
 γάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ
 13 ἀπόληται. συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα
 Dt 18,15. 14 κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν.
 οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες δὲ ἐποίησεν σημεῖον ἔλεγον
 ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος
 18,36. 15 εἰς τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν
 ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτόν ἵνα ποιήσωσιν βασιλείαν
 16 ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16—21:
 Mt 14,22—38.
 Mc 6,45—52.

3 T εκαθεζετο 4 το πασχα : h^o + ... + 7 T αν
 κρηεται | T ο Φιλip. |[τι] : T—H 10 ονν οι : h ον
 11 T ευχαριστησεν και εδωκεν 14 K α εποι. σημεια | T
 εις τ. κοσμ. ερχομενος 15 ανεχωρ. : T φευγει

11 εδωκεν ει + τοις μαθηταις, οι δε μαθηται 14 — αλη-
 θως 15 ην + κακει προσηχηετο

ἡμία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ
 τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμβάντες εἰς πλοῖον ἤρχοντο 17
 πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καφαρναούμ. καὶ σκοτία
 ἦν ἐγεγόνει καὶ οὐπω ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ
 Ἰησοῦς, ἢ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος 18
 κινεῖτο. ἔλληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσι 19
 ἑπτε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν Ἰησοῦν περι-
 ποδῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἔγγυς τοῦ πλοίου
 ὄψασθαι, καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· 20
 ἦ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν 21
 εἰς τὸ πλοῖον, καὶ εὐθέως ἐγένετο τὸ πλοῖον ἐπὶ
 τῆς γῆς εἰς ἣν ὄπηγον.

Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς 22
 θαλάσσης εἶδον διὰ πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ
 ἢ μὴ ἓν, καὶ διὰ οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον ἀλλὰ μόνοι οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπηλθον· ἀλλὰ ἦλθεν πλοιάρια 23 11.
 τῆς Τυβεριάδος ἔγγυς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν
 ἄρτον εὐχαριστήσαντος τοῦ κυρίου. διὰ οὖν εἶδεν 24
 ὁ ὄχλος διὰ Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ, ἐνέβησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοιάρια καὶ ἦλθον
 εἰς Καφαρναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. καὶ εὐρόντες 25
 τὸν πέραν τῆς θαλάσσης εἶπον αὐτῷ· ῥα ββεῖ,
 ὅτι ὧδε γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ 26
 λέγει· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ διὰ
 τὸ εἶδεναι σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων
 οἱ οὐκ ἐχορτάσθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρώσιν τὴν 27 4,14. 5,28.
 παλλωμένην, ἀλλὰ τὴν βρώσιν τὴν μένουσαν εἰς
 τὸν αἰῶνα, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει·

17 καὶ . . . ἐγεγονει : T κατελαβεν δε αυτους η σκοτια |
 T εληλ. Ιησους προς αυτους 18 T διηγειρετο 19 T
 πλοια 21 T επι την γην 22.23 ειδον . . . κυριου. : h
 αυτον οτι . . . κυριου. — 28 T ἄλλα ἦλθον | Η πλοια
 T ὀψασθαι ὑμῖν

22 ἓν : + εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου
 ἄλλων πλοιαριων ελθοντων | του τοπου : ουσης | —
 παραστ. τ. κυριου 25 εληλυθας

- 28 τοῦτον γὰρ ὁ πατήρ ἐσφράγισεν ὁ θεός. εἶπον
 οὖν πρὸς αὐτόν· τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ
 1 J 3,38. 29 ἔργα τοῦ θεοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε
 αὐτοῖς· τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ, ἵνα πισ-
 2,18. 30 τεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον οὖν
 αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ
 Ex 16,13,14. 31 πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; ¹ οἱ πατέρες ἡμῶν τὰ
 Ps 78,24. μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶν γεγραμ-
 μένον· ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.
 49. 32 εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 οὐ Μωϋσῆς ἔδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρα-
 νοῦ, ἀλλ' ὁ πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον
 51. 33 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ
 θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
 34 ζῶν διδοὺς τῷ κόσμῳ. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
 48. 1,14; 7,37. 35 κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. εἶπε
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς·
 26,29. 36 ἐρχόμενος πρὸς ἐμὲ οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων
 17,6—8. 37 εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν
 Mt 11,28. ὅτι καὶ ἐωράκατέ [με] καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν
 4,34. 38 δίδωσίν μοι ὁ πατήρ πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸ
 Mt 26,59. ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω, ὅτι κατα-
 βέβηκα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
 10,28,29; 17,12. 39 τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα
 5,29; 11,24. 40 πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ'
 ἀναστήσω αὐτὸ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τοῦτο γὰρ ἐστὶ
 τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν
 τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον
 41 καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγὼ

29 T—o 32 hT δεδωκεν 33 αρτ.: T+ o 35 T ειπα
 ουν 36 T— [με] 37 με: T εμε 38 T ποιησ
 39.40 T εν τη 40 T αιωνιον και

35 πειναση: + πωποτε 37 — εξω 38.39 με: +
 πατρος 39 εξ αυτου: μηδεν

οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ διτι εἶπεν· ἐγὼ
 ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ 42 L 4,22.
 οὐκ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ,
 ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα;
 καὶ νῦν λέγει διτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;
 ἐκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε 43
 ἀλλήλων. οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με 44 65.
 ἐὰν μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν,
 οὐ δύνασθαι ἄναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν 45 Is 54,18.
 ἡμμενόν ἐν τοῖς προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες Jr 31,38,34.
 οἱ υἱοὶ θεοῦ· πᾶς ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ πατρὸς
 μαθὼν ἔρχεται πρὸς ἐμέ. οὐκ διτι τὸν πατέρα 46 1,18.
 ἀπέστειλεν τις, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ, οὗτος
 οὐκ ἐκείνην τὸν πατέρα. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ 47 3,16.
 πατήρ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος 48 35.
 ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ 49 21,32.
 ἄρτους καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ 50 1 K 10,3,5.
 καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ
 ζῆται καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν 51 H 10,5,10.
 οὗτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου
 ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ
 ἐγὼ δώσω ἢ σὰρξ μου ἐστὶν ὑπὲρ τῆς τοῦ
 κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους 52 60.
 οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν
 δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ 53
 Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε
 τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίνετε
 τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ 54

42 X ουχι | λεγει : T+ ουτος 44 h προς εμε
 [του] | πατερα 2° : T θεον 50 h αποθηνησκη 51 T εκ
 μου αρτου | η σαρξ μου εστιν : h^r T post ζωης 4 h^r +
 ο δωσω post εστιν 52 T ημιν ουτος | σαρκα : H+
 53 H [ο]

42 — και τ. μητερα | εαντον απο τ. ουρ. καταβεβηκεναι
 ο πατηρ 46 θεου : πατρος 47 ο πιστ. : + εις
 53 φαγητε : λαβητε

- τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ
 ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ γὰρ ἀναστήσω αὐτὸν
 55 ἐσχάτη ἡμέρα. ἢ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῆς
 15,4. 56 βρωσὶς, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῆς ἐστὶν ποσις
 1 J 3,24; 2,24. τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ
 57 ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστει-
 με ὁ ζῶν πατήρ καὶ γὰρ ζῶ διὰ τὸν πατέρα,
 58 ὁ τρώγων με κακεῖνος ζήσει δι' ἐμέ. οὗτός ἐ-
 ὁ ἄρτος ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, οὐ καθὼς ἐφα-
 οὶ πατέρες καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τοῦτον
 59 ἄρτον ζήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν ἐν σ-
 60 γαγῇ διδάσκων ἐν Καφαρναούμ. Πολλοὶ
 ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον· σκλη-
 ἐστὶν ὁ λόγος οὗτος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦ-
 61 εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ διτι γογγύζουσι
 3,13. 62 τοῦτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· το-
 2 K 3,6. 63 ὑμᾶς σκανδαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν
 ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα οὐρου ἦν τὸ πρότερον,
 πνευμά ἐστιν τὸ ζωοποιῶν, ἢ σὰρξ οὐκ ὄψα-
 οὐδέν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λελάληκα ὑμῖν πνευ-
 13,11. 64 ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστίν. ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τ-
 οὶ οὐ πιστεύουσιν. ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰη-
 τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ τίς ἐστι
 44. 65 παραδώσω αὐτόν. καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦτο εἶ-
 ὑμῖν διτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν
 66 ἢ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς. Ἐκ τού-
 πολλοὶ [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπήλθον εἰ-
 67 ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. ἐ-
 οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς θέ-

56 ἐν αὐτῷ : h^r + καθὼς ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ γὰρ ἐ-
 πατρὶ. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ λαβῆτε τὸ σωμα-
 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὡς τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς, οὐκ ἔχετε
 ἐν αὐτῷ. 59 fin : h^r + | σαββατῶ | 60 Ἡ εἶπαν
 ἀλλὰ 65 T πρὸς ἐμὲ 66 τουτου : T + οὖν | [ἐκ] : I

ρην; ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε, 68 es.
 τίνα ἀπελευσόμεθα; θήματα ζωῆς αἰωνίου
 καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν 69 1,49; 11,27.
 οὐ εἶ ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ 70 Mt 14,88;
 ὁ ἰησοῦς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην;
 ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν 71
 ἰωάννην Σίμωνος Ἰσκαριώτου· οὗτος γὰρ ἐμελλεν
 πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποδοῦναι αὐτόν, εἰς ἐκ τῶν δώδεκα.

Καὶ μετὰ ταῦτα περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ 7 6,1.
 Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περι-
 πατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.
 Ἐγγὺς ἦ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία. 2 Lv 28,84.
 Ὁ ἰησοῦς οὖν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· μετά- 3 2,12. Mt 12,46.
 ἔστησαν ἐντεῦθεν καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα
 οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσουσιν τὰ ἔργα σου ἃ
 ἐγὼ οὐδεὶς γὰρ τι ἐν κρυπτῷ ποιεῖ καὶ ζητεῖ 4
 ἵνα ἐμφανὲς ἐν παρησιαῖ εἶναι. εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανε-
 ρώθησάς σου αὐτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ 5 Mt 13,55.
 οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ 6 2,4.
 ἰησοῦς· ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὐπω πάρεστιν, ὁ δὲ
 καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἐστιν ἑτοιμος. οὐ δὲ- 7 15,18.
 στέλλω ὑμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ, ὅτι ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς, ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι
 μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ
 ἀγαθὰ ἐστίν. ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτήν· 8
 οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτήν ταύτην, ὅτι ὁ
 καιρὸς οὐπω πεπλήρωται. ταῦτα δὲ εἰπὼν 9
 ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς δὲ ἀνέ- 10

H ἐξελεξάμην, καὶ ... ἐστιν; 71 T αὐτον παραδι-
 | εἰς : T + ὠν 7,1 T— Καὶ | H [ο] 3 K [σου]
 γα 4 αὐτος : h αὐτο 6 T— οὖν 8 οὐκ : K
 9 T— δε | αὐτοῖς : hT αὐτος

ὁ ἅγιος : ἁγίουσιν ὁ υἱὸς | θεοῦ : + τοῦ ζωντος
 μαρ. : ἀπο Καρνατου 7,8 Γαλιλαίαν 5 ἦν + τότε

ἄνθρωπον ὄντι ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε 24 8,16.
 ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.
 ἄνθρωπον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμειτῶν· οὐχ 25 19.
 ἔστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτείνειν; καὶ ἶδε παρ- 26
 ἃ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν. μὴ ποτε
 ὡς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
 πῶς; ἄλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ 27 41.
 πῶς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.
 ἔξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ 28
 ἄλλοι· καμὲ οἶδατε καὶ οἶδατε πόθεν εἰμι· καὶ
 ἔμμαντοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστίν ἀληθινὸς
 ἔμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε· ἐγὼ οἶδα 29 Mt 11,27.
 ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι κακεῖνός με ἀπέστειλεν.
 ἄνθρωπον οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν 30 8,20; 12,1.
 αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα
 αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς 31 8,30; 10,42;
 αὐτόν, καὶ ἔλεγον· ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μὴ
 ἔνα σημεῖα ποιήσει ὃν οὗτος ἐποίησεν; Ἦκου- 32
 σάντες οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ
 αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι-
 σαῖοι ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν οὖν 33 13,35.
 αὐτοῦ· ἔτι χρόνον μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ
 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. ζητήσατέ με καὶ 34 8,21; 17,24.
 εὑρήσατέ [με], καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ
 ἔσθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς 35
 αὐτόν· ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς
 οὐκ εὑρήσομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν διασπορὰν τῶν
 Ἰουδαίων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς
 Ἰουδαίους; ἵ τις ἐστίν ὁ λόγος οὗτος ὃν εἶπεν· ζητή- 36
 σατέ με καὶ οὐκ εὑρήσατέ [με], καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ
 οὐκ ὄνασθε ἐλθεῖν;

κρίνετε 20 : T κρίνατε 28 H [ο] Ἰησ. 29 T
 κρίνει 31 T Πολλοὶ δὲ επιστ. εκ τ. οχλ. εἰς αυτ. |
 π. : T ποιει 32 T υπηρετ. post απεστ. 34 [με] :
 35 T μελλει ουτος | T- ημεις 36 [με] : H-T

- Lv 28,36. 4,10. 37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς
 εἰσθήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν λέγων· εἰάν
 Is 44,3; 55,1; 58,11. 38 διωγῶ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύσας
 Ex 47,1.12. εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς
 Zch 13,1; 14,8. 39 κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦ
 Joel 3,1.23. δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ ἔμελλον λα
 16,7. βάνειν οἱ πιστεύσαντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ
 6,14. Dt 18,15. 40 πνεῦμα, ὅτι Ἰησοῦς οὐπω ἔδοξάσθη. Ἐκ τοῦ ὄχ
 1,46. 41 ἔστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὐ
 2 Sm 7,12. 42 Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; οὐχ ἡ γραφή εἶ
 Mch 5,1. 43 ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυεὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλε
 Mt 2,5,6; 22,42. 44 ἧς τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυεὶδ, ἔρχεται ὁ Χριστ
 Ps 89,4 κ. 45 οἰκιστὴς οὖν ἐγένετο ἐν τῷ ὄχλῳ δι' αὐτ
 9,16. 46 οὐκ εἶπεν οὐδὲν ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀ
 80. 47 τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἀ
 82. 48 οὐδεὶς ἔβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν
 ὕπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους
 καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διὰ τί οὐκ ἠγά
 Mt 7,28.29. 49 αὐτόν; ἀπεκρίθησαν οἱ ὕπηρέται· οὐδέποτε
 47 ἴσμεν οὐτως ἀνθρώπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐ
 12,42. 48 οἱ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ
 49 ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ
 3,1.2. 50 τῶν Φαρισαίων; ἀλλὰ ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων
 τὸν νόμον ἐπάρατοι εἰσιν. λέγει Νικόδημος πρὸς
 αὐτούς, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτόν πρότερον, εἰς
 Dt 1,16.17; 19,15. 51 ἔξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον
 εἰάν μὴ ἀκούσῃ πρῶτον παρ' αὐτοῦ καὶ γινώσκῃ;

37 Η ἰσθηκει | Τ εκραξεν | Τ- προς με 39
 η δ | Τ ημελλον | Τ πιστευοντες | Τ ουδεπω | πνευμα :
 δεδομενον : ιι + αγιον : ιι + αγιον επ αυτοις :
 αγιον δεδομενον 40 ελεγον : Η+ [οτι] 41 ρι δε
 αλλοι 42 Τ ουχι | Τ ο χριστ. ερχετ. 44 Τ επεβ
 46 ανθρ. : R+ [ως ουτος ο ανθρωπος] Τ+ ως ουτος
 ο ανθρ. 47 Τ- ουν | Η [αυτοις] 50 Τ- ο ελθ.
 προτ.

40 τον λογον (τουτον) 51 γνω : επιγνωσθη

οι; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ 52 α. 1, 46.
 τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐραύνησον καὶ ἴδε διτι ἐκ
 τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἐγείρεται.

52 T προφ. εκ τ. Γαλιλ. 52—8,11 περι μοιχαλιδος
 κοπη ab H post finem evangelii inter uncas [] datur,
 R in contextu, sed separate et uncis [] inclusa, a
 chendorfio in editione maiore bis exhibetur (secun-
 dum codicem D et textum receptum); damus textum H
 R et D collatum; vide ad Lc 21,38.

[52 Καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. 2 Ὅρα-
 ντες δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερὸν [, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 ἦεν πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς]. 3 Ἄγρουσιν
 οὐκ ἔστι γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατε-
 κρίνεται, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ 4 λέγουσιν αὐτῷ
 Ἰσκαριωτῆ, αὕτη ἡ γυνὴ κατέλιπται ἐπ' αὐτοσφῶρα μοιχευο-
 ῦσα. 5 ἐν δὲ τῷ νόμῳ [ἡμῶν] Μωσῆς ἐνετείλατο τὰς
 γυναῖκας λιθάξαι· σὺ οὖν τί λέγεις; 6 [τοῦτο δὲ ἔλεγον
 αὐτὸν κύνῃς τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν. 7 ὡς
 ἀκούοντες ἐρωτῶντες [αὐτόν], ἀνέκυρῆν καὶ εἶπεν [αὐτοῖς]
 ἀνακύρῃτος ὑμῶν πρῶτος ἐπ' αὐτὴν βαλέτω λίθον. 8 καὶ
 οὐκ ἔστι κατακύνῃς ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. 9 οἱ δὲ ἀκούσαντες
 ἤκουοντο εἰς καθ' εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ
 οὐκ ἐλάληθη μόνος, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὔσα. 10 ἀνακύρῃς
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ Γύναι, ποῦ εἶσιν; οὐδείς σε κατέ-
 κρίνει; 11 ἡ δὲ εἶπεν Οὐδείς, κύριε. εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς
 ὅτι ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου, ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι
 ἔσθαι.]

Lv 20,10.

R 2,22.

5,14.

[8,9 παρεγ. : D παραγινεται η ηλθεν | [, και . . .
 ους] : R | D— και καθισ. εδιδ. αυτ. 8 γυν. επι
 τ. : Dh επι αμαρτια γυναικα | 4 λεγ. :
 αυτον | αυτω : D+ εκπειραζοντες αυτον οι ιερεις ινα
 αυτου κατηγοριαν αυτου (cf. v. 6) | η ειληπται 5 D
 ης δε εν τ. v. εκελευσεν | [ημιν] : R | ουν : D δε νυν
 | λεγ. : h+ περι αυτης [δ] : R—D | η εγραφεν
 αυτον] : R—D | [αυτοις] : DR | η [τον] λιθ. βαλετω
 αυκυν. : h κατω κυνας : Dh+ τω δακτυλω | D κατε-
 κρινεν 9 οι δε . . . καθ εις : D εκαστος δε των Ιουδαιων
 ακουοντο | πρεσβυτ. : D+ ωστε παντας εξελθειν : R+
 των εσαχτων (h+ παντες ανεχωρησαν) | μονος :
 + ο Ιησους 10 αυτη γυναι : Dh τη γυναικι | κατε-
 κρινεν : h^r lapidavit 11 D κακεινη ειπεν αυτω | ειπεν
 ο Ιησ. : D ο δε ειπεν | πορευου : D υπαγς

1 τοιησεν 8,8 γην + ενος εκαστου αυτων τας αμαρτιας

- Is 49,6. 1,5,9. 12 Πάλιν οὖν αὐτοῖς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν μοι οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεῖ τὸ φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· σὺ περ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστὶ ἀληθής. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ, ἡ κρίσις ἡ ἐπὶ ἀληθινῇ ἐστὶν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ· ὁ πατήρ ὁ ἀληθὴς ὁ ζῶν καὶ ὁ πατὴρ ὁ ἀληθὴς ἐστὶν, ὁ πατήρ ὁ ἀληθὴς ἐστὶν, ὁ πατήρ ὁ ἀληθὴς ἐστὶν. ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.
- Dt 17,6; 19,15. 17 ὁ πέμψας με [πατήρ]. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τὸ ἐμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστὶν. ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.
- 14,7. 19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστὶν ὁ πατήρ σου; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐτε ἐμὲ οἴδατε οὐτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ᾔδειτε.
- 7,80; 13,1. 20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίσασεν αὐτῷ ὅτι οὐδὲν ἐληλύθει ἢ ὥρα αὐτοῦ.
- 7,84; 13,88. 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς· ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητεῖτέ με, καὶ ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθάνεισθε.
- 7,85. 22 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει·
- 8,31. 23 ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἔλεγον αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τούτου τοῦ κόσμου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τούτου τοῦ κόσμου.
- 24 ἐγὼ οὐκ εἰμί ἐκ τούτου τοῦ κόσμου. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι ἀποθάνεισθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν.

19 H [ο] Ἰησ. | T εμοι 14 h η μαρτ. μου αληθ. εστ.
 T— δε 16 [πατηρ] : R—T 17 T γεγραμμενον εστ.
 28 T υμεις εκ τ. κοσμ. τουτου εστε

γάρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε
 ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ 25 14.
 εἶ; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὃ τι
 λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν 26 38,12,49.
 κρῖναι· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθῆς ἐστίν,
 ὃ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν
 κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς 27
 ἔλεγον. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· ὅταν ὑψώσητε τὸν 28 8,14; 12,82.
 υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι,
 ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδί-
 δον με ὁ πατήρ, ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας 29 16. Mt 27,46.
 μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφήκέν με μόνον, ὅτι
 πάντα ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε. Ταῦτα αὐτοῦ 30 7,81; 10,42;
 οὖντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Ἐλέγεν 31 15,14.
 ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ
 Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
 ὅπως μαθηταὶ μου ἐστέ, καὶ γνώσεσθε τὴν 32
 ἀληθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπε- 33 Mt 8,9.
 κρινθησαν πρὸς αὐτόν· σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, Neh 9,36.
 οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις
 ἐλευθεροὶ γενήσεσθε; ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 34 R 6,16,20.
 ἡ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ- 1 J 3,8.
 ταν δούλος ἐστίν τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δούλος 35
 μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει
 ἐκ τῶν αἰῶνων. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, 36 R 6,18,22.
 οὐδεὶς ἐλεύθερος ἔσεται. οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ 37
 εἶπα· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ
 ὁμοῦς σὺ χωρεῖ ἐν ὑμῖν. ἃ ἐγὼ εἶρακα παρὰ τῷ 38
 πατρί λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ἃ ἠκούσατε παρὰ τοῦ
 πατρὸς ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· 39

24 h ἐγὼ εἰμί, ἡ 28 25 H [ο] Ἰησ., ἡ 34.39.42 | ο τι :
 τι | κ υμιν; 34 H [της αμαρτ.] | 38 α εγω . . . πα-
 τρι : h^r - | εγω α εωρακα παρα τω πατρι μου [ταυτα] λαλω·
 υμεις ουν α εωρακατε παρα τω πατρι υμων |

24 πιστευσ. : + μοι 29 μονον : + ο πατηρ 38 και
 38 ουλ. ουδενι πωπ. 38 πατρος : + υμων + ταυτα

- ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστιν. λέγει αὐτοῖς
 Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἐστε, τὰ ἔργα τοῦ
 40 Ἀβραάμ ἐποιεῖτε· νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτείνειν,
 ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν
 ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ
 Gn 8,15. 41 ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς
 ὑμῶν. εἶπαν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐκ ἐγεν
 1 J 5,1. 42 νήθημεν, ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπε
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ θεὸς πατήρ ὑμῶν ἤ
 ἠγαπάτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθα
 καὶ ἦκα· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαντοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ
 43 ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν
 ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸ
 1 J 8,8-10. 44 λόγον τὸν ἐμόν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δια
 Gn 8,4.
 2 P 2,4. βόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν
 θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ
 ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐ
 ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήσῃ τὸ ψεῦδος
 ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ
 45 πατήρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω
 2 K 5,21. 46 οὐ πιστεύετε μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ
 1 P 2,22. ἁμαρτίας; εἰ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς ο
 18,37. 47 πιστεύετε μοι; ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα το
 1 J 4,6. θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅ
 7,20. 48 ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰου
 δαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ· οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς
 49 ὅτι Σαμαρεῖτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀ
 κριθὴ Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τὸ
 5,41. 50 τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. ἐγ
 6,40.47; 11,25. 51 δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν τὴν
 δόξαν τοῦ πατρὸς μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν ἐμὸν

89 Ἐ ποιεῖτε
 48 Τ Σαμαρεῖτης

41 hT ου γεγεννημεθα

44 Η ἔστηκα

89 εστε : ητε | εποιεῖτε : + αν 48 λαλιαν : αληθεια
 46 - νερα 47 - οτι ... εστε 51 εαν τις : ος αν

λόγον τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν
 αἰῶνα. εἶπαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν 52 Mc 9,1.
 ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ
 προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου
 τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.
 ἢ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις 53 4,12.
 ἀπέθανεν; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σε-
 ντόν ποιεῖς; ἁπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐάν ἐγὼ δοξάσω 54
 ἑαυτόν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἐστιν ὁ πατήρ
 ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν
 εἶναι, ἁ καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. 55 7,28.
 ἁ εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὁμοῖος ὑμῖν
 ἐκείνης· ἀλλὰ οἶδα αὐτόν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
 ἠκούω. Ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα 56
 ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχάρη.
 ἁ ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· πενήτηντα 57
 ἔτη οὐπω ἔχεις καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας; εἶπεν αὐτοῖς 58
 Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέ-
 σθαι ἐγὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' 59 10,31.
 αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.
 ἁ Καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενε- 9
 ῆς· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ- 2 L 13,2.
 γόντες· ῥα ββεί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἦ οἱ γονεῖς
 αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· 3 11,4.
 οὗτος ἡμαρτεν οὐτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ'
 ἡ φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἡμᾶς 4 5,17.20; 11,9.
 ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως
 ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργά-
 σθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ 5 8,12; 12,35.
 ἡμῶν. ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν 6 Mc 8,28.

54 νμων : hT ημων 55 T νμων 56 ιδη : T ειδη
 εωρακεν σε 9,4 με : T ημας | εως : h ως

53 — πατρος ημων | οστις : οτι 58 — γενεσθαι 59 fin
 ελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως 9,1 fin +
 ημενον 4 ημας : εμε

7 πηλὸν ἐκ τοῦ πύσματος, καὶ ἐπέχρισεν αὐτόν
 8 ἔνιψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ
 οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι προσαιτή-
 ῃν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ
 9 προσαιτῶν; ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι
 10 ἔλεγον· οὐχί, ἀλλὰ ὁμοιος αὐτῷ ἐστιν. ἐκεῖνος
 11 ἠνεφάχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη ἐκεῖνος·
 ὁ ἄνθρωπος ὁ λεγόμενος Ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησέν
 καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέν μοι
 12 ὅτι ὑπάγε εἰς τὸν Σιλωὰμ καὶ νίψαι· ἀπελθὼν
 13 οὖν καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπαν αὐτῷ· πῶς
 14 πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. ἦν
 15 τὸ σάββατον ἐν ᾗ ἡμέρα τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς
 καὶ ἀνέφξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν
 16 ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψα
 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· πηλὸν ἐπέδηκέν μου ἐπὶ τοὺς
 17 ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. ἔλεγον
 οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· οὐκ ἐστὶν οὗτος
 18 παρὰ θεοῦ ὁ ἄνθρωπος, ὅτι τὸ σάββατον ἐπι-
 τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον· πῶς δύναται ἄνθρωπος
 ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; καὶ σχίσαντες
 19 οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι
 τυφλὸς καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τὸ

6 επεχρ. : K επεδηκεν 9 R αλλ 10 H πως [οτι]
 12 ειπαν : H pr και 16 αλλοι : H+ [δεδ] 17 T συ τε
 T ηνοιξεν

8 προσαιτ. : τυφλος 11 εις την κολυμβηθραν του Σ.
 και ηλθον βλεπων 14 εν η ημ. : οτε 18 — οτι ... ανεβλεψεν

αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέφαντος¹ καὶ ἠρώτησαν 19
 ὡς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, ὃν
 λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν βλέπει
 ὡς; ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπαν· 20
 οὐκ ἔμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι
 τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν, 21
 ὡς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς· ἡμεῖς οὐκ
 ἔμεν· αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸς
 ἂν αὐτοῦ λαλήσει. ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ 22 7,15. 12,42.
 καὶ ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνε-
 κριντο οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ
 ὅτι υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐστίν, ἀποσυνάγωγος γένηται. διὰ τοῦτο οἱ 23
 ἄλλοι οὐκ εἶπαν ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐπερω-
 τήσατε. Ἐφώνησαν οὖν τὸν ἄνθρωπον ἐκ δευ- 24 Is 7,19.
 τεροῦ ὅς ἦν τυφλός, καὶ εἶπαν αὐτῷ· δὸς δόξαν
 τοῦ θεοῦ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος
 ἀμαρτωλὸς ἐστίν. ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος· εἰ ἄμαρ- 25
 τωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν
 οὐκ εἶπα· εἶπον οὖν αὐτῷ· τί ἐποίησέν σοι; 26
 καὶ ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλμούς; ἀπεκρίθη 27
 αὐτὸς· εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί
 ἂν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ
 ὁμολογήσθαι γενέσθαι; ἐλοιδόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν· 28
 ἂν μαθητῆς εἶ ἐκείνου, ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως
 μαθηταί· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωϋσεὶ λελά- 29
 ῖται ὁ θεός, τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.
 ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν τούτῳ 30
 ὅτι θαναμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἶδατε
 πόθεν ἐστίν, καὶ ἤνοιξέν μου τοὺς ὀφθαλμούς.
 ἡμεῖς οὖν ὅτι ὁ θεὸς ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀκούει, ἀλλ' 31 Is 1,15.
 ἀκούει τὸν ἄνθρωπον ὁμολογῆσαν· καὶ οὐκ ἀκούει τὸν
 ἄνθρωπον ὁμολογῆσαν· καὶ οὐκ ἀκούει τὸν ἄνθρωπον ὁμολογῆσαν·

19 R [οὐκ] 22 H εἶπαν 23 hR ἐρωτήσατε 24 T ο
 25 οὐκ οἶδα 26 H εἶπαν 27 τι : h+ οὐκ 28 ἐλοιδόρ. :
 29 καὶ 31 T ἀμαρτωλῶν ο θεος

29 ὁμολογ. αὐτον χριστον ειναι 29 θεος : + και οτι
 ἀμαρτωλων οὐκ ἀκούει 31 ἀμαρτωλων

- ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ,
 32 τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι
 16. 33 ἤνοιξέν τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου· εἰ
 μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
 2. 34 οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν αὐτῷ· ἐν ἁμαρ-
 τίας σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς;
 35 καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν Ἰησοῦς δὲ
 ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν· σὺ
 36 πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; ἀπεκρίθη
 ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· καὶ τίς ἐστιν, κύριε, ἵνα πισ-
 4,26. 37 τεύσω εἰς αὐτόν; εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ
 ἑώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνος
 38 ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκα-
 Μτ 13,11—15. 39 νησεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· εἰς κρίμα ἐγὼ
 εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
 βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται
 40 ἠκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ μετ' αὐ-
 ὄντες, καὶ εἶπαν αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ
 Πρβ 26,13. 41 ἐσμεν; εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐ
 ἂν εἶχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν
 10 ἁμαρτία ὑμῶν μένει. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
 ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλήν
 τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
 2 κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
 3 τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. τὸ ποῖον
 ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ καὶ τὸ
 4 ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα
 ἐκβάλλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρό-
 βата αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδας τὴν φωνὴν
 27. 5 αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν, ἀλλ'

32 H ηνεφξεν 35 ανθρ. : R θεου 36 απεκρ. . .
 εστιν : h Και τις εστιν, εφη | H [και ειπεν] 40 T- ταυ
 41 H [o] Ιησ.

41 αι αμαρτιαι υμ. μενουσιν 10,2 ποιμ. εστ. : αυτ
 εστ. ο ποιμην 8 καλει

ὄξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἄλλο-
 ῶν τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν 6 16,25.
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν
 ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· 7
 ἢν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προ-
 κταν. πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται 8 Jt 23,1,2.
 ἢν καὶ λησται· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
 ῶβατα. ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις 9
 ἔλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύ-
 σαι καὶ νομὴν εὐρήσει. ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται 10
 ἢν ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ
 ἢν ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. ἐγὼ 11 Ps 23,1.
 ἢν ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς. ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν
 ῶν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ 12 Is 40,11.
 θωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐ οὐκ ἔστιν τὰ Es 34,11—23;
 ῶβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ 87,24.
 ῶσιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει, — καὶ ὁ λύκος 15,15.
 κάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει· — ὅτι μισθωτὸς 13
 ῶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.
 εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμά 14 2 T 2,19.
 γινώσκουσί με τὰ ἐμά, καθὼς γινώσκει με ὁ 15 Mt 11,27.
 ῶν καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν
 τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα πρό- 16 Es 37,24; 34,23.
 ῶν ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· 11,52.
 εἶνα δεῖ με ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκού- 1 P 2,25.
 ῶν, καὶ γενήσονται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμὴν.
 τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν 17
 ῶν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. οὐδεὶς αἶρει 18 5,26.
 ῶν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμου- 19,11.
 ῶν ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν
 ῶν πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολήν

T— πάλιν | H [ο] Ἰησ., it 23.25.34 | υμν : T+ οτι
 T— προ εμου 16 T γενησεται 18 K ηρεν

— παντες 10 — και περισσ. εχ. 11 διδωσιν
 σκορπιζει : + τα προβατα + ο δε μισθωτος φευγει
 κομαι υπο των εμων

- 7,43; 9,16. 19 ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. Σχίσμα πάλιν
 ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.
 7,20; 8,48. 20 ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαιμόνιον ἔχει
 21 καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε; ἄλλοι ἔλεγον
 ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζόμενον· οὐκ
 δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοῖξαι.
 22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις
 Act 3,11; 5,12. 23 χειμῶν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ
 24 ἐν τῇ στοᾷ [τοῦ] Σολομῶνος. ἐκύκλωσαν αὐτὸν οἱ
 Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε ἔσθλην
 τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰρεῖς; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, εἰπάτω
 5,36. 25 ἡμῖν παρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰπάτω
 ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα δὲ ἐγὼ ποιῶ ἐν
 τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, ταῦτα μάρτυρεῖ πᾶς
 6,64; 8,45. 26 ἔμοῦ· ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, ὅτι οὐκ ἐστὲ
 8.4.8,47. 27 τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ
 τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν, κἀγὼ γινώσκω αὐτοὺς
 5,28. 28 καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι, κἀγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν
 αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, οὐδέ
 29 οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. ὁ πατήρ μου
 δὲ δέδωκέν μοι πάντων μεῖζον ἔστιν, καὶ οὐδὲν δύναται
 30 ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.
 8,59. 31 καὶ ὁ πατήρ ἐν ἑσμεν. Ἐβάστασαν πάλιν
 32 θοῦς οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ ἔργα καλὰ ἔδωκεν ὑμῖν
 ἐκ τοῦ πατρὸς· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργων λιθάζετε;
 5,18. Mt 26,65. 33 ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· καλοῦ
 ἔργου οὐ λιθάζομέν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι
 σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.
 Ps 82,6. 34 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν

20 δε : T ουν 22 δε : H τότε | T- τοις 23 [τῶν] H-T 24 h εκκυλευσαν | R ειπε 25 T- αν 29 T- μου | h ος . . . μειζων εστ. 32 K εδειξα υμιν π

20 δαιμ. : pr οτι 25 λαλω | ουκ επιστευσατε 26 εμ + καθως ειπον υμιν 29 ο δεδωκωσ ελ ος δεδωκεν 31 - παλιν

Κατα Ιωαννην 10,35—11,8.

ραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν διτι ἐγὼ εἶπα· θεοὶ
 εἰτε; εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος 35 Mt 5,17,18.
 τοῦ θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή,
 ὃ πατὴρ ἠγάσεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον 36 5,17—20.
 μεις λέγετε διτι βλασφημεις, διτι εἶπον· υἱὸς τοῦ
 θεοῦ εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, 37
 ἢ πιστευτέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πι- 38
 στεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύετε, ἵνα γνῶτε καὶ
 μὴ ἀσκήτε διτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν τῷ πατρὶ.
 ἤκουον [οὖν] αὐτὸν πάλιν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν 39 8,59. L 4,30.
 τῆς χειρὸς αὐτῶν.

Καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς 40 1,28.
 τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων,
 καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν 41
 καὶ ἔλεγον διτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν
 ἡμῶν, πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου
 ἀληθῆ ἦν. καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ. 42 8,30.
 Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, 11 L 10,38,39.
 τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς
 τοῦ Ἰησοῦ. ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον 2 12,3.
 μετὰ τῆς ἰατρικῆς καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν
 αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν 3
 οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι· κύριε, ἴδε
 ὁ φίλῆς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· 4 9,3.
 ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ'
 ἔρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν 5
 Βηθανίαν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λάζαρον.
 ὁ οὖν ἤκουσεν διτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν 6

85 T ο λογ. εγ. τ. θεου 86 T— του 88 πιστευητε :
 ετε 89 [ουν] : T | h [παλιw] αυτων R παλ. αυτ.
 — π. 40 X εμενεν 11,1 T της Μαρίας 2 H Μαριαμ

86 ηγαπησεν 88 — και γινωσκ. εν κ. πιστευσητε
 — ες τον τοπον 11,2 ης : + και 5 εφιλει 6 εν ...
 — επι τω τοπω

- 7 ὃ ἦν τόπω δύο ἡμέρας· ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει
 τοῖς μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν
 8,59; 10,31. 8 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· ραββεί, νῦν ἐξήτησον
 σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ
 9,4.5. 9 ἵ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσιν τῆς
 ἡμέρας; εἴαν τις περιπατῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσ-
 κόπτει, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει
 12,35. 10 εἴαν δέ τις περιπατῆ ἐν τῇ νυκτί, προσκόπτει, ὅτι
 Mt 9,24. L 8,52. 11 τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπεν, καὶ
 μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν
 κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν·
 12 εἶπον οὖν οἱ μαθηταί αὐτῷ· κύριε, εἰ κεκοίμηται
 13 σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου
 του αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμη-
 14 σεως τοῦ ὕπνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς
 15 Ἰησοῦς παρορησά· Λάζαρος ἀπέθανεν, ἵ καὶ χαίρει
 δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεῦσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ'
 Mt 10,32; 14,31. 16 ἄγωμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν Θωμᾶς ὁ λεγόμενος
 Δίδυμος τοῖς συνμαθηταῖς· ἄγωμεν καὶ
 17 ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ. Ἐλθὼν
 οὖν ὁ Ἰησοῦς εὔρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡδὴ ἡμέρας
 18 ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ Βηθανία ἐγγύς
 τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε
 19 πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς
 τὴν Μάρθαν καὶ Μαριάμ, ἵνα παραμυθῆσονται
 20 αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ἡ οὖν Μάρθα ἔ-
 ἤκουσεν ὅτι Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτόν·
 3.32. 21 Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζετο. εἶπεν οὖν ἡ
 Μάρθα πρὸς Ἰησοῦν· κύριε, εἰ ἦς ὡδε, οὐκ
 22 ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός μου. καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅτι

12 Η εἶπαν | Τ αὐτῶ οἱ μαθηταί 17 Τ— ἡδὴ 19 τῆς
 Τ τας περὶ 20 Κ Μαριαμ 21 h— κυριε

9 ὥρας εχει η ἡμερα 10 αὐτῶ : αὐτῆ 11.12 κοιμηται
 14 Λαζαρος : + ο φιλος ημων 17 Ἰησ. : + εἰς Βηθανίαν
 18 — ὡς 19 Ἰουδ. : Ἱεροσολυμων 21 απεθ. : ετεθνηκεν

ἐν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει 23
 αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει 24 ^{5,29; 6,40.}
 αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀνα- ^{L 14,14.}
 στάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· 25
 ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ· ὁ πιστεύων εἰς
 ἐμὲ κἀν ἀποθάνῃ ζήσεται, καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ 26 ^{5,24; 8,51.}
 πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα·
 πιστεύεις τοῦτο; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε· ἐγώ 27 ^{6,69.}
 ἐπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
 εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ τοῦτο εἰποῦσα 28
 ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησεν Μαριὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐ-
 τῆς λάθρᾳ εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ
 θανάσι σε. ἐκείνη δὲ ὡς ἤκουσεν, ἠγγέρθη ταχὺ 29
 καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν· οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ 30 ^{20.}
 Ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην, ἀλλ' ἦν ἐτι ἐν τῷ τόπῳ
 οὗ ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα. οἱ οὖν Ἰουδαῖοι 31
 ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθού-
 ντο αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι ταχέως
 ἔβησθη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, δόξαντες
 ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ 32 ^{21.}
 οὖν Μαριὰμ ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν Ἰησοῦς, ἰδοῦσα
 αὐτόν ἐπεσεν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πόδας, λέγουσα
 αὐτῷ· κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν μου ἀπέθανεν ὁ
 ἀδελφός. Ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτήν κλαίουσαν 33 ^{18,21.}
 καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας,
 ἐβριμῆσατο τῷ πνεύματι καὶ ἐτάραξεν ἑαυτόν,
 καὶ εἶπεν· ποῦ τεθείκατε αὐτόν; λέγουσιν αὐτῷ· 34
 κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς. 35 ^{L 19,41.}
 λέγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν. 36
 αὐτὸς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἐδόνατο οὗτος ὁ 37
 ποιῆσας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα

28 εἶπονσα 2^ο : Η εἶπασα 29 T— δε | T εργαζεται
 κ. x. ερχεται 30 T— ετι 37 H εἶπαν

24 οἶδα οἶδα 28 σιωπη 30 ου γαρ Ἰησ. εληλ.
 T— και 1^ο 33 εταραχθη τω πνευματι ως ενβριμουμενος

- Μτ 27,80. 38 και οὗτος μὴ ἀποθάνῃ; Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμου-
 20,1. 39 μενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον· ἦν δὲ
 σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει
 Ἰησοῦς· ἀρατε τὸν λίθον. λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ
 4.28.25.26. 40 τοῦ τετελευτηκότος Μάρθα· κύριε, ἡδὴ ὄζει· τε-
 41 ταρταῖος γὰρ ἐστίν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· οὐ
 εἰπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψῃ τὴν δόξαν τοῦ
 12,30. 42 θεοῦ; ἦραν οὖν τὸν λίθον. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρα-
 43 τὸς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν· πάτερ, εὐχαριστῶ
 σοι ὅτι ἤκουσάς μου. ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντες
 44 μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεστῶτα
 εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. κα-
 45 ταῦτα εἰπὼν φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασεν· Λάζαρε
 46 δεῦρο ἔξω. ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοῦ
 πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ
 σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 10,42; 12,42. 45 λύσατε αὐτὸν καὶ ἄφετε αὐτὸν ὁπάγειν.
 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, οἱ ἐλθόντες
 46 πρὸς τὴν Μαριάμ καὶ θεασάμενοι ὃ ἐποίησε
 ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπηλθόντες
 47 πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ εἶπαν αὐτοῖς ὃ ἐποίησε
 Ἰησοῦς. Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 48 Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν, ὅτι
 οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ποιεῖ σημεῖα; ἐὰν ἀφώμεν
 49 αὐτὸν οὕτως, πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν, καὶ
 ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸ
 18,14. 50 ἔθνος. εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν Καϊάφας
 ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς·
 ὅμοιός τις οὐκ οἶδατε οὐδέν, ὁὐδὲ λογίζεσθε ὅτι συ-
 φέρει ὑμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὅπως

38 T ἐμβριμουμενος 41 H μου, 44 H λεγει
 Ιησ. αυτοις 45 ο : hT a 47 R ποιουμεν; ει σημε

41 στε ουν ηραν τον λιθον + ου ην (ο τεθνηκως κει-
 νος) v1 οπου εκειτο 44 και ευθυς εξηλθ. 45 των ελθοντων
 εωρακοτες 47 πολλα : τοιαυτα 49 Καϊφας

Κατα Ιωαννην 11,51—12,4.

αυτοῦ καὶ μὴ ὄλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ 51 ^{Gn 50,30.}
 ἀπ' αὐτοῦ οὐκ εἶπεν, ἀλλὰ ἀρχιερεῦς ὢν τοῦ ^{Ex 28,30.}
 θιαυτοῦ ἐκείνου ἐπροφήτευσεν ὅτι ἐμελλεν Ἰησοῦς
 ποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ 52 ^{10,18.}
 ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ
 διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. ἀπ' ἐκείνης 53
 ἡμέρας ἐβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν
 αὐτόν.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς οὐκέτι παρρησιᾷ περιεπάτει ἐν 54
 τῇ Ἰουδαίᾳ, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
 χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραιμ λεγομένην
 βηθανίαν, κακεῖ ἔμεινεν μετὰ τῶν μαθητῶν. ἦν δὲ 55 ^{2 Chr 30,17.}
 ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβησαν ^{Mc 10,32.}
 πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ ^{Act 21,24,26.}
 πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν αὐτούς. ἐζήτησαν οὖν τὸν 56
 Ἰησοῦν καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστη-
 νότες· τί δοκεῖ ὑμῖν; ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν
 ἁγίαν; δεδώκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι 57
 πολλὰς ἵνα ἐάν τις γνῶ ποῦ ἐστὶν μνησθεῖς, ὅπως
 ἀφάσσωσιν αὐτόν.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν 12 ^{1-8:}
 εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὃν ἤγειρεν ἐκ ^{Mt 26,6-13.}
 νεκρῶν Ἰησοῦς. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, 2 ^{Mc 14,3-9.}
 καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει, ὃ δὲ Λάζαρος εἰς ἦν ἐκ ^{11,1.48.}
 τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ· ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα 3 ^{L 7,38.}
 ἀμφύωτον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου ἠλείψεν
 τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαζεν ταῖς θριξίν
 αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ
 τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει δὲ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώ- 4
 τὸς εἰς [ἐκ] τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὃ μέλλον αὐτόν

51 R (Tt) ημελλεν 54 T Ιησους ουν | χωραν : h^r+
 αποθνευσειν | εμειν. : T διετριβεν 56 T ελεγον | T υμων,
 Η Μαριαμ | Η [του] Ιησ. 4 H [δε] | [εκ] : T-H

5 προ του : πριν το 56 τι δοκειτε 57 εντολην
 Λαζαρος : + ο τεθνηκως 8 - ναρδου 4 Ιουδ.
 Ιαριωτου | ος ημελλεν παραδουνααι α.

- 5 παραδιδόναι· διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράδ
 L. 8,3. 6 τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; εἶπεν ὁ
 τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ
 ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχει
 7 τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 ἄφες αὐτήν, ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ
 Di 15,11. 8 μου τηρήσῃ αὐτό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε
 ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχει
 9 ἔγνω οὖν ὁ ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι
 ἐκεῖ ἐστίν, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον
 ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἠγειρεν
 10 νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν
 11 Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπήκουον
 τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.
 12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν
 Με 11,1—11.
 Me 11,1—10.
 I. 19,29—49.
 Pp 118,25.26. 13 ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται Ἰησοῦς εἰς Ἱερου
 σόλυμα, ἔλαβον τὰ βατὰ τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον
 εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἐκραύγαζον·

ὠσαννά,

εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου,
 καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

- Zch 9,9. 14 εὐρῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ
 καθῆξας ἐστὶν γεγραμμένον·

15 μὴ φοβοῦ, θυγάτηρ Σιών·

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται,

καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

- v.30. 16 Ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν αὐτοῦ οἱ μαθηταὶ τὸ πρῶτον
 ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ἐπὶ
 ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν
 17 αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτι

9 Η ἦλθαν 12 Η ο οχλ. π. 13 Τ ὠσαννα 17 οτι
 Γ οτι

5 διακοσίων 8 — vers 12 Ἱερουσαλημ 16 ἐνοήσαν
 ἐπ αὐτω : περὶ αὐτου

Ἰάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν
 ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ 18
 ὡς, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποικημένοι τὸ
 ἴσον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπαν πρὸς ἑαυτούς· 19 11,48.
 οὐκ οἴεσθε εἶπετε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε ὁ κόσμος
 ὡς αὐτοῦ ἀπήλθεν.
 Ἦσαν δὲ Ἕλληνες τινες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων 20 11,55.
 προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ· οὗτοι οὖν προσ- 21 1,44.
 κύνον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαιᾶ τῆς Γαλιλαίας,
 ἡρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, θέλομεν τὸν
 ἴσον ἰδεῖν. ἔρχεται ὁ Φίλιππος καὶ λέγει τῷ 22
 ἑσθλῷ· ἔρχεται Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος καὶ λέ-
 γουν τῷ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς 23
 ἴσον· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ 24 R 14,9.
 υἱὸς τοῦ σίτου πεσῶν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, 1 K 15,36.
 οὐκ ἔσται μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρ-
 πὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολλύει 25 Mt 10,39.
 τὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ 17,35.
 ἵνα ζῇ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. ἐὰν ἐμοὶ 26 14,3; 17,24.
 ἵνα διακονῇ, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω, καὶ ὅπου εἰμι
 ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἐὰν τις 27
 ἵνα διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. νῦν ἡ 27 Ps 6,4; 42,6.
 ἵνα ἡ μου τετάρακται, καὶ τί εἶπω; πάτερ, σῶσόν 17,35.
 μου ἐκ τῆς ὥρας ταύτης. ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον 28 5,37.
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. πάτερ, δόξασόν σου τὸ 28 Mt 5,17; 17,5.
 ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
 ἠκούσασα καὶ πάλιν δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς 29
 ἠκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγενῆσθαι· ἄλλοι
 οὖν· ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς 30 11,42.
 εἶπεν· οὐ οὐδὲ ἐμὲ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν ἀλλὰ

21 H προσηλθαν 22 T— ο 28 το ονομα : h^r τον
 29 H [ονν] | T— και 30 H απεκρ. και ειπεν Ιησ.

25 απολεσει 27 ταυτης; 28 ονομα : + εν τη δοξη
 τον παρα σοι προ του τον κοσμον γενεσθαι | ηλθ. ονν :
 εγενετο 29 οτι βροντη γεγονεν 30 ηλθεν

- 14,30; 16,11. 31 δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου
 L 10,18. νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται
 8,28. 32 ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύω
 33 πρὸς ἑμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποί
 Ps 110,4. 34 θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη οὖν
 Is 9,7. Dn 7,14. αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου δι
 ὃ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς λέγει
 σὺ ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; 35
 8,12; 9,5. 35 ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν
 11,10. τοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν
 ἐστὶν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτι
 ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτι
 E 5,9. 36 οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε
 Mt 23,39. εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα
 ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρούβῃ ἀπ' αὐτῶν
 37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἐμπροσθε
 Is 53,1. 38 αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν, ἵνα ὁ λόγος
 R 10,16. Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῆ ὃν εἶπεν· κύρι
 τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων κυρίου
 Is 6,9,10. 39 τίμη ἀπεκαλύφθη; διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν
 Mt 13,14,15. 40 διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν
 ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· τετύφλωκεν αὐτῶν το
 ὄφθαλμοὺς καὶ ἐπώρωσεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα
 μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ
 Is 6,1. 41 καὶ στραφῶσιν, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν
 Ἡσαΐας ὅτι εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν
 7,48; 9,22. 42 περὶ αὐτοῦ. ὁμοιωμένοι γὰρ ἦσαν οἱ ἄρχοντες
 πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον
 τοῦ Φαρισαίου οὐκ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγῃ
 5,44. 43 γένωνται· ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
 44 μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἐκ
 ξεν καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς

32 H αν | h^r - παντα - 41 οτι : h^r οτε 43 ηπερ
 h υπερ

31 βληθησεται κατω 35 μεθ υμων 35.36 εως 39
 παλιν : και γαρ 41 αυτου 1^ο : του θεου αυτου

ἀλλὰ εἰς τὸν πέμψαντά με, καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ 45 14,9.
 τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλή- 46 25.
 κθθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ
 μὴ μείνη. καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων 47 2,17. L 9,56.
 καὶ μὴ φυλάξῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον
 ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
 ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου 48
 κρίνει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα,
 οὗτος κρίνει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι 49
 ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ' ὁ πέμψας με
 πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν δέδωκεν τί εἴπω καὶ
 τί λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ 50 8,36,28.
 αἰώνιος ἐστίν. ἃ οὖν ἐγὼ λαλῶ, καθὼς εἶρηκέν
 ἐστιν ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ.

Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς 13 7,30; 8,20.
 ὅτι ἦλθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου 15,12.
 πατρὸς πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους
 τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.
 ὁ δειπνῶν γινομένου, τοῦ διαβόλου ἤδη βεβλη- 2 L 22,3.
 ῖτος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα παραδοῖ αὐτόν Ἰούδας
 Ἰσκαριώτης, εἰδὼς ὅτι πάντα ἔδωκεν 3 8,25. 16,28.
 τῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ
 ἦλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ 4 Mt 11,29;
 τοῦ δειπνῶν καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν 20,28.
 ἕνα πικτιον διέζωσεν ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς 5
 ἕνα νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν
 ἀποστόλων καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσ-
 ῆς. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· λέγει 6 1 P 5,3.
 Σίμων· κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπε- 7
 ἀνέκρινε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ

13,1 h πατερα, — αγαπ. . . αντους, —

13,1 παρην 2 καρδ. Ιουδα Σιμ. απο Καρνωτου ινα
 5 λαβων υδωρ βαλλει 6 τον Πετρο. Σιμωνα

ρει τὸν πέμψαντά με. Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς 21 21—30 :
 ἀράχθη τῷ πνεύματι καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν· Mt 20,21—25.
 ἡν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει Mc 14,18—21.
 ἔβλεπον εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορού- L 22,21—23.
 22 12,27.
 νοι περὶ τίνος λέγει. ἦν ἀνακειμένος εἰς ἐκ 23 19,26; 20,2;
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν 21,20.
 ἅπα ὁ Ἰησοῦς· νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος 24
 καὶ λέγει αὐτῷ· εἰπέ τίς ἐστὶν περὶ οὗ λέγει.
 ἀπεσῶν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ 25
 καὶ αὐτῷ· κύριε, τίς ἐστίν; ἀποκρίνεται οὖν ὁ 26
 Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψω τὸ ψωμίον καὶ
 φάγω αὐτῷ. βάψας οὖν τὸ ψωμίον λαμβάνει καὶ
 φάσκει τῷ Σίμωνι Σίμωνος Ἰσκαριώτου. καὶ μετὰ 27 ².
 τὸ ψωμίον τότε εἰσήλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς.
 καὶ οὖν αὐτῷ Ἰησοῦς· ὁ ποιεῖς ποιήσων τάχιον.
 ἵνα οὐδὲίς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί 28
 αὐτῷ· τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσό- 29 ^{12,6}.
 ῥαφίον εἶχεν Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· ἀγό-
 ρασον ἡμῖν χρειαίαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν, ἣ τοῖς
 ἀποστόλοις ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος 30
 εἰσέλασεν εὐθύς· ἦν δὲ νύξ.
 Ὡς οὖν ἐξῆλθεν, λέγει Ἰησοῦς· νῦν ἐδοξάσθη 31
 ὁ πατήρ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
 αὐτῷ· καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ 32 ^{12,28; 17,1—5.}
 ὁ πατήρ δοξάσει αὐτόν. τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' 33 ^{8,21.}
 ἡμῶν εἰμι· ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
 ἀποστόλοις ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε
 ἵνα εἰν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι 34 ^{15,12.13.17.}
 ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ^{1 J 2,9.10.}
 ὁ πατήρ ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ 35

25 T επιπεσων ουν εκ. 26 T— ουν | το 2^ο : [H]
 H ταχειον 28 H [δε] 31 εν αυτω : H²T+ ει ο θεος
 ξασθη εν αυτω, 32 αυτω : T αυτω

34 κα . . . εστιν : πυθεσθαι τις αν ειη (ουτος) 26 απο
 του

36—38 :
Mt 26,33—35.
Mc 14,29—31.
L 22,31—34.
7,34. 21,18,19.

H 10,20.
Mt 11,27.
11,25. R 5,1.2.

12,26; 17,24.

12,45. H 1,3.

12,49.

- γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε,
 36 ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. λέγει αὐτῷ Σίμων
 Πέτρος· κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς
 ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι
 87 ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον. λέγει αὐτῷ Πέτρος
 κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαι σοὶ ἀκολουθῆσαι ἄρτι
 38 τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θῆσω. ἀποκρίθη
 Ἰησοῦς· τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; ἀπεκρίθη
 αὐτῷ· ἀμήν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως
 27. 14 ἀρνήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν
 καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ
 2 στεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ
 εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· ὅτι πορεύομαι
 3 εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐκεῖ ποιήσω ἕνα οἴκου
 ἐπιφανῆ, ἵνα ἔσθω οἰκία, καὶ ἐκεῖ ἔσονται οἱ
 4 ἄγγελοι μου καὶ ἐκεῖ ἔσονται οἱ ἅγιοι καὶ ἐκεῖ
 5 ἐσθω ἕνα οἴκου ἐπιφανῆ, ἵνα ἔσθω οἰκία, καὶ ἐκεῖ
 6 ἐσθω ἕνα οἴκου ἐπιφανῆ, ἵνα ἔσθω οἰκία, καὶ ἐκεῖ
 7 ἐσθω ἕνα οἴκου ἐπιφανῆ, ἵνα ἔσθω οἰκία, καὶ ἐκεῖ
 8 ἐσθω ἕνα οἴκου ἐπιφανῆ, ἵνα ἔσθω οἰκία, καὶ ἐκεῖ
 9 ἐσθω ἕνα οἴκου ἐπιφανῆ, ἵνα ἔσθω οἰκία, καὶ ἐκεῖ
 10 ἐσθω ἕνα οἴκου ἐπιφανῆ, ἵνα ἔσθω οἰκία, καὶ ἐκεῖ

36 ὁπου : T+ εγω 87 H [ο] Πετρο. | h— κυρι
 H ἀκολουθειν 14,1 h πιστευετε, εις τ. θεον και 5
 T pr και 7 T ει γνωκατε εμε ... μου γνωσεσθε
 απαρτι | K— αυτον 2° 9 H [ο] Ιησ. | hT τοσουτω και

36 νυν ακολ. : συνακολ. 14,1 pr και ειπεν τοις
 θηταις αυτου 8 και ετοιμ. : ετοιμασαι 5 Θωμας
 γομενος διδυμος | πως δυναμεθα τ. οδ. ειδεναι

ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστιν; τὰ
 ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαντοῦ οὐ λαλῶ· ὁ
 δὲ πατήρ [ὁ] ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ.
 πιστεῦτέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατήρ ἐν 11 20.10,25.38.
 μοί· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεῦτε. ἀμὴν 12 Mc 16,19.20.
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
 ποιῶ κάκεινος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει,
 καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· καὶ ὁ τι 13 15,7. Mc 11,24.
 αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω,
 καὶ δοξασθῆ ὁ πατήρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτή- 14 16,28.24.
 σέ [με] ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. Ἐάν 15 15,10. 1 J 5,3.
 ἀπατήτε με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσετε.
 ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον 16 26. 15,26; 16,7.
 ποίσει ὑμῖν ἵνα ἢ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ 17 16,13. 7,39.
 πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται Mt 10,20.
 λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· R 8,26.
 οὐκ εἰσὶν οἱ ἀγαπῶντες αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν
 αἰῶνι ἐστιν. οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς, ἔρχομαι 18
 πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι 19 16,16.
 θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ
 οὐκ ἐπιλείψω ὑμᾶς. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑμεῖς γνώσεσθε 20 17,21—23.
 ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ καὶ ἡ
 ἀγάπη ἐστὶν ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν 21 2 K 3,18.
 τὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν 1 J 5,3.
 ὃν οὐκ ἀγαπᾷ, ἐκείνη ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἡ
 ἀγάπη αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαντόν.
 οὐκ ἐπιλείψω αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης· κύριε, τί 22
 ἔλεγε οὕτως; ἔλεγε ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ
 ἔλεγε ἐν τῷ κόσμῳ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· 23 21. 18,34.
 21. 18,34.
 Prv 8,17.
 E 3,17.
 2 K 6,16.

10 [ο]: T—H 11 αυτα: h αυτου | fin: h [R] + μοι
 (Ti) πορευομαι, R -μαι. 13 h αιητε 14 [με]: T |
 : X τουτο 16 η: h post αιωνα T post υμων 17 H—
 20 2° | hT εσται 20 T γνωσεσθε υμεις 22 κυριε:
 + και

10 λελαληκα υι λαλω | αυτου: αυτος 14 — vers
 ηρησατε 19 ζησεσθε 22 ουχ ο απο Καρυωτου
 υιτες υι Thomas | γεγ.: εστιν

- ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα.
- 7,18. 24 ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ
1 J 2,5. ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ
25 πέμψαντός με πατρὸς. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν.
18. 26 παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον ὃ πέμπει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματι μου
ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς
πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν· εἰρήνην
1,16,38. Ph 4,7. 27 εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμεῖς
3,18,6. 28 ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπα
Lc 24,52. ὑμῖν· ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. εἰ ἠγαπάτε
με, ἐχάρητε ἂν ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα
29 ὅτι ὁ πατήρ μεῖζων μου ἔστιν. καὶ νῦν εἰρήνην
ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε
12,31. E 2,3. 30 οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν, ἔρχεται γὰρ
τοῦ κόσμου ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδὲν
10,18. 31 ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα
καὶ καθὼς ἐντολὴν ἔδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὕτως
ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐντεῦθεν.
- 15 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ
2 μου ὁ γεωργός ἐστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ φέρον
κάρπον, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ κάρπον φέρον,
καθαίρει αὐτό ἵνα κάρπον πλείονα φέρῃ.
3 ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
4 ὑμῖν· μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς
τὸ κλῆμα οὐ δύναται κάρπον φέρειν ἂν ἐὰν
ἐὰν μὴ μένη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς.

26 ὑμῖν : H+ εγω
εδωκ. : T ενετειλατο

28 H με εχαρητε αν,

31

28 ελευσομαι . . . ποιησομαι 24 τηρησει | λογος :
ο εμος 26 ειπον : αν ειπω 28 αγαπατε | οτι : + ειπα
30 εχει : ευρησει (vi ουδεν : + ευρειν) 15,3 το κα
ποφορον

μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, 5 ^{1 K 12,12,27.}
 καὶ οἱ κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν ^{2 K 2,5.}
 τῷ ἄκρῳ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ
 οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μένη ἐν ἐμοί, 6
 ἀλλήνη ἔξω ὡς τὸ κλήμα καὶ ἐξηρανθή, καὶ συνά-
 ρουσιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν, καὶ καλεῖται.
 ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν 7 ^{Mc 11,24.}
 μένη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται
 ὑμῖν. ἐν τούτῳ ἔδοξασθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν 8 ^{Mt 5,16.}
 πολλὸν φέρετε καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. καθὼς 9
 ἀπέπεσέν με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ὑμᾶς ἠγάπησα· μεί-
 νετε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου 10 ^{14,15. 8,29.}
 ἀκούσητε, μὴ μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ ^{1 J 2,4.}
 ἠκούσθην τοῦ πατρὸς [μου] τὰς ἐντολάς τετήρηκα καὶ μένω
 ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα 11 ^{17,18.}
 ἴητε χαρὰ ἢ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἢ καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πλη-
 ρῆσθαι. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἢ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε 12 ^{18,24.}
 ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης 13 ^{10,12. 1 J 3,16.}
 ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ
 ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου εἰσθε, 14 ^{8,31. Mt 28,20.}
 ὅτι ποιῆτε ἃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι λέγω 15
 ὑμῖν ὡς δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ
 ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα
 ἠκούσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἐγνώρισα ὑμῖν.
 ἵνα ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην 16 ^{18,18; 6,70.}
 ὑμᾶς, καὶ ἔδωκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ
 καρπὸν φέρετε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη, ἵνα ὃ
 ἐὰν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου
 ἴηται ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε 17
 ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε 18 ^{7,7. 1 J 3,18.}
 ὅτι ἐγὼ μὲν πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου 19 ^{1 J 4,5. 17,14.}

T αὐτο 8 hT γενήσεσθε 9 T ἠγάπησα ὑμᾶς |
 ἀπήσα, 10 T καθ. καγω | [μου]: hT—H 18 T—
 14 a: K o 16 h αὐτητε 18 T— μων

- ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ
 τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος·
 18,16. 20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὗτος
 Mt 10,24. ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ
 ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου
 16,8. 21 ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ
 Mt 5,11. ταῦτα πάντα ποιήσουσιν εἰς ὑμᾶς διὰ τὸ ὄνομα
 22 μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ
 ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχουσαν
 νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας
 5,28. 23 αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ
 14,11. 24 εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος
 ἐποίησεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχουσαν· νῦν δὲ καὶ ἐωρῶ
 κασιν καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα
 Ps 35,19; 69,5. 25 μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ ἐν τῷ νόμῳ
 14,26. L 24,49. 26 αὐτῶν γεγραμμένος ὅτι ἐμίσησάν με ὡρεάν. Ὅτι
 ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ
 τοῦ πατρὸς, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ
 πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·
 Act 1,8; 5,32. 27 καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ
 14,29. 16 ἔεστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλί
 9,22. Mt 24,9. 2 σθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλὰ
 15,21. 3 ἔρχεται ὧρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς δόξῃ
 σουσιν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμὲ
 Lc 22,53. 17,12. 4 ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα
 αὐτῶν μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν
 ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μετ' ὑμῶν
 7,38. 5 ἦμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ
 6 οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις; ἀλλ' ὅτι
 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμᾶς

20 T μου

16,2 H αποκτ. [υμας]

4 T— αυτων I

20 τους λογους ους

26 πεμπω

16,6 πεπωρωκα

- ὑμεῖς λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
 Is 26,17. 21 γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη λύπην ἔχει, ὅτι
 ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον,
 οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν
 Is 66,14. 22 ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑμεῖς
 οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δὲ ὀφρομαι ὑμᾶς,
 καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν
 14,20. 14,18.14. 23 ὑμῶν οὐδεὶς ἀρεῖ ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ἂν τι αἰτήσητε τὸν πατέρα δώσει ὑμῖν ἐν
 15,11. 24 τῷ ὀνόματί μου. ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν
 ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα
 10,6. 25 ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροι-
 μιαῖς λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
 παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρησία περὶ
 26 τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε, καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
 14,21. 27 ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς
 γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλή-
 κατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς
 28 ἐξῆλθον. ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν
 κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι
 25. 29 πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
 ἴδε νῦν ἐν παρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδε-
 2,25. 30 μίαν λέγεις. νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ
 οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πι-
 31 στεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 Zch 13,7. Mt 26,31. 32 Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε; ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ
 Mc 14,27. 8,29. ἐλήλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια
 κάμῃ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ
 14,27. R 5,1. 33 πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα
 1 J 5,4.

22 hT αιρει 28 K ουδεν· 27 πατρος : T θεου

21 ωρα : ημερα | θλιψ. : λυπησ 22 εξετε, ιι 33
 28 — εξηλθ. εκ τ. πατρ.

ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλίβην ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπάρας τοὺς ^{11,41.} 17 ^{12,1.} ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα ὁ υἱὸς δοξάσῃ σέ, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν ^{Μτ 11,37.} 2 πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ^{1 J 5,30.} 3 ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. ἐγὼ σε ἐδό- ^{4 4,34.} 4 ξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον τελειώσας ὃ δέδωκας μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σὺ, πάτερ, ^{5 24. 1,1. Ph 2,6.} 5 παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣν εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφάνερωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ^{6 9.} 6 ἀνθρώποις σὺς ἔδωκας μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς ἔδωκας, καὶ τὸν λόγον σου ἐτήρησαν. νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκας ^{7 16,30.} 7 μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκας μοι ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγινωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ^{9 6,87.44. 65.} 9 ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ ὃ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέ- ^{10 16,15. L 15,31.} 10 δωκας μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα ἔστιν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν ^{11 10,30.} 11 αὐτοῖς. καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσίν, καὶ γὰρ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου ὃ δέδωκας μοι, ἵνα ὄσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ^{12 6,39.} 12 Ἄγε ἡμῖν μετ' αὐτῶν, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ^{Ps 41,10; 109,8.}

Ἐ σε· 2 Τ δωση 3 Τ γνωσκουσιν | Ἐ σε 5 η : h ην
· εμοι : Η καμοι 7 h^r | εγνων | ιι εγνωκα | Κ εδωκας
οκας : h δεδωκας 11 αυτοι : hR ουτοι | ερχομαι : h^r +
· οτι ειμι εν τω κοσμω, και εν τω κοσμω ειμι

δωσ. αυτοις : εχη 3 fin + εις τουτον τον κοσμον
λειωσα 8 ρημ. : + σου 10 εδοξασας με 11 σου : +
· γε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου
ων : + εν τω κοσμω

- 15,11. 13 ὄνοματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, καὶ ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπω-
 λείας, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ. νῦν δὲ πρὸς σὲ
 ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν
 τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς.
 15,19. 14 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος
 ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου
 2 Th 3,3. 15 καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου. οὐ
 1 J 5,18. ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτούς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα
 16 τηρήσῃς αὐτούς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου
 οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.
 6,68. 17 ἀγίασον αὐτούς ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ὁ λόγος ὁ σὸς
 20,21. 18 ἀλήθεια ἐστίν. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν
 κόσμον, καὶ γὰρ ἀπέστειλα αὐτούς εἰς τὸν κόσμον.
 H 10,10. 19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν [ἐγὼ] ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα ὡσαύτως
 9. 20 καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ
 τούτων δὲ ἔρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευ-
 G 3,28. 21 στευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες
 ἐν ὧν, καθὼς σύ, πατὴρ, ἐν ἐμοὶ καὶ γὰρ ἐν σοὶ
 ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ
 Act 4,32. 22 ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. καὶ γὰρ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς
 μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν
 1 K 6,17. 23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὧσιν τετελειω-
 G 2,20. μένοι εἰς ἓν, ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με
 ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αὐτούς καθὼς ἐμὲ ἡγά-
 10,39; 12,26. 24 πησας. πατὴρ, ὃ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα δω-
 εἰμὶ ἐγὼ κακείνοι ὧσιν μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν
 τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἡγάπησας
 25 με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πατὴρ δίκαιε, καὶ ὁ
 κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὕτως

19 [εγω] : R—T 21 ἐν ἡμῖν : h^r + ἐν 22 ἡγαπησας :
 h^r ἡγαπησα 24 δεδ. 20 : h εδωκας | H μοι, οτι

12 — ω δεδ. μοι 14 — καθως . . . κοσμου 20 π-
 στευσοντων 22.23 ἐν : το ἐν 23 ἐμε : συ με 24 ὁ : ους |
 — την ἐμην

Κατα Ιωαννην 17,26—18,11.

γνωσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς 26
ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἡγά-
πησάς με ἐν αὐτοῖς ἢ καγὼ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθη-18

ταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων,
οὗ ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παρα- 2
δοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη
Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν 3

Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ [ἐκ] τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ
κατὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ δπλων. Ἰησοῦς 4

ὄν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξῆλθεν
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· 5
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι.

ἀπήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδὸς αὐτὸν μετ'
τῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι, ἀπήλθαν 6
καὶ τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν χαμαί. πάλιν οὖν 7

ἠρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον 8
ὄν ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τού-

τους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, 9
ὅτι ὁ υἱὸς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐ-

δένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν ἐλλυσεν 10
τὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ
ἐκόπην αὐτοῦ τὸ ὠτάριον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ
μα τῷ δούλῳ Μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς 11

Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τὸ
ὠτάριον δὲ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πῶ αὐτό;

Mt 26,26.
Mc 14,22.
L 22,29.
2 Sm 15,28.

2-11:
Mt 26,47-56.
Mc 14,43-52.
L 22,47-53.
L 21,37.

19,28.

17,13.

11 Mt 26,39.

18,1 των Κέδρων : -| h^r | T του Κέδρον # h^r του Κεδρών
' δένδρων 2 h μετα τ. μαθ. α. εκει 3 [εκ] : T-R
οις : T+ Ιησους | ειμι : h+ Ιησους | Η ιστηκει
ιτους επηρωτησεν | Η ειπαν

- 12-27: 12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται
 Mt 26,57-75. τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν
 Mc 14,58-72. αὐτόν, ¹ καὶ ἤγαγον πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ
 L 23,54-71. 13 πενθερός τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐπι-
 11,49. 14 αυτοῦ ἐκείνου· ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας
 20,3; 21,20. 15 τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπο-
 Act 3,1. 16 θανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἐκολοῦθει δὲ τῷ Ἰησοῦ
 Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθη-
 17 τὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισ-
 18 ἦλθεν τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως,
 19 ὃ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῆ θύρα ἔξω. ἔξηλθεν
 20 οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως
 7,14.26. 21 καὶ εἶπεν τῷ Πέτρῳ ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός· μὴ
 Mt 10,27. 22 καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;
 23 λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι
 καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνδρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῆχος
 ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ καὶ ὁ Πέτρος μετ'
 24 αὐτῶν ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν ἀρχιε-
 25 ρεὺς ἠρώτησεν τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν
 26 αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη
 27 αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρησία ἐλάλησα τῷ κόσμῳ·
 ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
 28 ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν
 29 κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον
 30 τοὺς ἀκηκοτάς τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι
 19,3. 31 οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος
 Act 23,2. 32 εἰς παρεστηκῶς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκεν ῥάπισμα
 33 τῷ Ἰησοῦ εἰπών· οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ.
 34 ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύ-
 35 ρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

15 h γνωστος ην 16 H ιστηκει | T θυρωρω, 18 H ιστηκεισαν

13 Καϊφα 14 απολεσθαι 15 ο αλλος 20 παντες παντοτε

ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς 24
 Καϊάφην τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος 25
 ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ· μὴ
 καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρνήσατο ἐκεῖνος
 καὶ εἶπεν· οὐκ εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων 26
 τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὐ ἀπέκοψεν Πέτρος
 τὸ ὄτιον· οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ'
 αὐτοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως 27
 ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς 28 28—19,15 :
 τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρῶτ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλ- Mt 27,2.11—30.
 θον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ Mc 15,1—19.
 φάγωσιν τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πειλάτος ἐξω 29 I. 23,1—25.
 πρὸς αὐτοὺς καὶ φησιν· τίνα κατηγορίαν φέρετε
 τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν 30
 αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι
 παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς Πειλάτος· 31 19,6.7.
 λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν Act 18,15.
 κρίνατε αὐτόν. εἶπον αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν
 οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ 32 12,32.33.
 Ἰησοῦ πληρωθῆ ὃν εἶπεν σημαίνων ποῖα θανάτω Mt 20,19.
 ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς 33
 τὸ πραιτώριον ὁ Πειλάτος καὶ ἐφώνησεν τὸν
 Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν 34 Mt 16,13.
 Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ σεαυτοῦ σὺ 35 1,11. Mt 21,39.
 οὗτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἰπὸν σοι περὶ ἐμοῦ; ἀπε-
 κρίθη ὁ Πειλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ
 ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί·
 τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἡ βασιλεία ἡ ἐμῆ 36
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμῆ, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ

19 T καὶ φησίν 81 T ο Πειλ. | T— αυτον 2° |
 20 T+ ουν 88 T εις το πραιτ. παλιν 84 T αφ
 21 w | T σοι ειπον

1 φερετε : + κατα 34 — ου 35 ο αρχιερευς

ἠγωνίζοντο ἄν, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις·
 1 T 6,18. 37 νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπε
 8,47; 10,27. οὖν αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ,
 ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι·
 ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα
 εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς
 ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς·
 38 ἢ λέγει αὐτῷ ὁ Πειλᾶτος· τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ
 τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους
 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ
 39 αἰτίαν. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἓνα ἀπολύσω
 ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν
 40 τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν
 λέγοντες· μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ
 ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πειλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ
 2 ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον
 18,22. 3 καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, ἢ καὶ
 ἤρχοντο πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς
 τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα.
 4 Καὶ ἐξῆλθεν πάλιν ἔξω ὁ Πειλᾶτος καὶ λέγει
 αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτόν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι
 5 οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. ἐξῆλθεν οὖν
 ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ
 πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος.
 6 πος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται,
 ἐκραύγασαν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον.
 λέγει αὐτοῖς ὁ Πειλᾶτος· λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ
 σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

36 αν : T post υπηρεται 37 H [ο] Ιησ. | T λεγεις, |
 h εμι; 39 H [εν] 19,4 hT Εξηλθεν παλιν ο Πειλ.
 εξω | (h^r) T οτι αιτιαν ουχ ευρισκω. 5 H [ο] Ιησ.
 6 T ιδου | T- λεγοντες

37 εμι : + εγω 19,8 - και ηρχοντο πρ. αυτον
 5 - ο 2^ο

ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχο- 7 5,18; 10,23.
Lv 24,16.
μεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν
τοῦ θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πει- 8
λάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ¹ καὶ 9
ἦλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ
Ἰησοῦ· πόθεν εἰ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ
ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πειλάτος· ἐμοὶ 10
οὐδὲν ἰσχυρὸν φαίνεται· οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι
καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε; ἀπεκρίθη αὐτῷ 11 10,18. Act 2,23.
Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ
μὴ ἢν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παρα-
στὰς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου 12 Act 17,7.
ὁ Πειλάτος ἐζητεῖ ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
ἀντιτάσσονται λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ
ἐστὶν φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς ἑαυτὸν
κύριον ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πειλάτος 13
ἰσχυρῶς τῶν λόγων τούτων ἠγάγετο ἐξω τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον
Ἰστροῦτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. ἦν δὲ 14
ἡμέρα σαββατικὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει
τῷ Ἰησοῦ· Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ἐκράυγασαν 15 9.
οἱ Ἰουδαῖοι· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ἐκράυγασαν
καὶ οἱ Ἕλληνες· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. λέγει
αὐτοῖς ὁ Πειλάτος· τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σταυρῶσω;
ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ
μὴ τὸν Καίσαρα. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς 16
σταυρωθῆναι. 16-30:
Mt 27,21-50.
Mc 15,20-27.
L 23,26-46.

Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· ¹ καὶ βαστάζον 17
αὐτὸν τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον
Ἰνιλιόου τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ,
καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους 18
τρεῖς ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

T— αὐτω, # 11 10 T— ουν 11 T εχεις | T με σοι
ἐκραυγασαν 14 εκτη : h^r τριτη 17 H αὐτω |
γδ

κόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν τὸ δῆξος [ὁ] Ἰησοῦς 30
 τετέλεστοι, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέ- 31
 κεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ παρα- 31 Dt 21,20.
 ῶν ἦν, ἵνα μὴ μελῆ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα
 τῶ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου
 σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν Πειλᾶτον ἵνα κατεα-
 ρωσῶν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν 32
 στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ
 σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συνσταυρωθέντος αὐτῷ·
 οὐ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν 33
 νεκρῶτα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἄλλ' εἰς 34
 τὴν στρατιωτῶν λόγχην αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξεν,
 καὶ ἐξῆλθεν εὐθὺς αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς 35
 μαρτύρηκεν, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρ-
 τυρία, καὶ ἐκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ 36
 εἰς πιστεύητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ
 πληρωθῇ· ὅσοι οὖν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ 37
 ἡ γραφὴ ἑτέρα λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξε-
 ῶνται.

Ex 12,46.

Nu 9,12.

Ps 34,21.

Zch 12,10.

Ap 1,7.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησεν τὸν Πειλᾶτον Ἰωσὴφ 38
 τὸν Ἀρριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ κεκοιμη-
 ῶντος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἀρη-
 σῶν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεπεν ὁ Πειλᾶτος.
 ἦλθεν οὖν καὶ ἤρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ 39 s,2. Mt 2,11.
 Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς τὸ
 σῶμα φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας
 αὐτόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδωκαν 40
 αὐτὸ ἐν ὄθονοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος
 εἶναι τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ 41
 σπλάχνῳ αὐτοῦ ἐσταυρωθὴ κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ
 ἦν ὕδωρ ζῶον καὶ αἷμα, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη·

38-42:

Mt 27,57-61.

Mc 15,42-47.

L 23,50-55.

30 [ο] Ἰησοῦς : R—T 31 ἡ ἐκεῖνη 35 T κακεῖνος 38 ἀπο :
 ἀπο τοῦ 1^ο : [H] | T ἦλθον | T ἤραν | το σῶμα αὐτ. :
 αὐτον 39 μίγμα : X ελιγμα 41 H ἡν τεθειμενος

19,42—20,13. *Κατα Ιωαννην*

- 42 ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, *δι*
 ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἐθήκαν τὸν Ἰησοῦν.
- 1-18:
 Mt 28,1-10.
 Mc 16,1-11.
 L 24,1-12.
- 20 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ
 ἔρχεται πρῶτὴ σκοτίας ἔτι ὄσης εἰς τὸ μνημεῖον,
 καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.
- 18,28. 2 τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ
 πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου
 8 καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἐθήκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν
 οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἤρχοντο
 4 εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ
 ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρο
 5 καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρα
 κύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι
 6 εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀπο
 λουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ
 11,44. 7 θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον,
 ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων
 κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον
 8 τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ ἐλθὼν
 πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν
 9 οὐδέπω γὰρ ᾗδειςαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν
 10 ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς
 11 αὐτοὺς οἱ μαθηταί. Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τὸ
 μνημεῖον ἔξω κλαίουσα. ὥς οὖν ἔκλαιεν, παρ
 12 κυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
 ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ
 καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σάβανον
 13 τοῦ Ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γυναῖκα
 τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦραν τὸν κύριον

20,1 T Μαριαμ, it 11 4 H ταχειον 6 T— και 1° 10 R εαντους
 T αττους 11 H ιστηκει 18 T— και 1° | hR Οτι ηραν

20,8 και ουκ επιστ. 11 προς : εν | — εξω 12 — δυο
 18 κλαιεις : + τινα ζητεις

νον, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ταῦτα 14
 ἔκουσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν
 ἄρσενον ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν.
 λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; 15
 εἰ κείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστίν, λέγει αὐτῷ·
 κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθη-
 κας αὐτόν; κἀγὼ αὐτόν ἀρῶ. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· 16
 Μαριάμ. στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ Ἑβραϊστὶ·
 ῥαββουνί (ὃ λέγεται διδάσκαλε). λέγει αὐτῇ 17 H 2,11.12.
 Ἰησοῦς· μὴ μου ἅπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα
 πρὸς τὸν πατέρα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελ-
 φούς μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν
 πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ
 τὸν ὑμῶν. ἔρχεται Μαριάμ ἡ Μαγδαληνὴ ἀγγέλ- 18
 οῦσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακα τὸν κύριον, καὶ
 ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Οὕτως οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ 19 19—23:
 ῥαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν Mc 16,14—18.
 μαθηταὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν L 24,36—49.
 Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς·
 εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν καὶ τὰς 20 1 J 1,1.
 ἄκρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῖς. ἐχάρησαν οὖν
 μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς 21 17,18.
 Ἰησοῦς] πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν
 ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν 22 Gn 2,7.
 ἐπύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
 ὅσων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς· 23 Mt 16,19; 18,18.
 ὅσων κρατήτε, κεκράτηνται.
 Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος 24 11,16; 14,5.
 δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν Ἰησοῦς.

16 H ραββουνει 17 h μη απτου μου 20 T— και 2°
 T— [ο Ιησ.] 28 h τινος bis | h αφιονται

5 εβαστ. : ηρης 16 διδασκ. : πρ κυριε : + και προσε-
 εν αφασθαι αυτου 17 πατερα 1° : + μου | — μου 2°
 u τ. εηπ. αυτη : και a ειπεν αυτη εμνηυσεν αυτοις
 φ. : + συνηγμενοι 22 ενεφυσ. : + αυτοις

20,25—21,3. Κατα Ιωαννην

- 19,34. 25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· ἐώρακαμε
 τὸν κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω
 ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βά-
 λω μου τὴν χεῖρα εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ
 βάλω μου τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ,
 19. 26 μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν
 ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μὴ
 αὐτῶν. ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλει-
 μένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη
 27 ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυ-
 λόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε
 τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ
 1,1. 28 γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ
 1 P 1,8. 29 εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅτι ἐώρακάς με, πεπιστεύκα-
 μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.
 30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ
 Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν, ἀ οὐκ ἔστιν ἔγγρα-
 1 J 5,18. 31 γραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται
 R 1,17. ἵνα πιστεύητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν
 ὀνόματι αὐτοῦ.
- 21 Μετὰ ταῦτα ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν πάλιν Ἰησοῦς
 τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος.
 1,45. 2 ἐφάνερωσεν δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος
 καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος καὶ Ναθαναὴλ
 ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαιῶ
 3 καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. λέγει
 αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· ὑπάγω ἀλιεῦειν. λέγουσιν
 αὐτῷ· ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλθον οὖν
 ἐνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νύκτι

25 Τ μου τον δακτ. | τυπον 20 : Τ τοπον 29 H [o] Ιησ
 H πεπιστευκας ; 30 μαθητ. : h+ αυτου 21,8 H εξηλθον

27 γινου : ισθι 21,8 πλοιον : + ευθυς

πείσασαν οὐδέν. πρωίας δὲ ἤδη γινομένης ἔστη 4 20,14.
 Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ 5 L 24,16.
 μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν. λέγει οὖν αὐτοῖς Ἰη- 5 L 24,41.
 σοῦς· παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρί-
 θησαν αὐτῷ· οὐ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς 6 L 5,4-7.
 τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὗρη-
 σετε. ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυον
 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθη- 7 13,23.
 τὸς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· ὁ
 κύριός ἐστιν. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ
 κύριός ἐστιν, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο, ἦν γὰρ
 ἄμνηστος, καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ 8
 ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, οὐ γὰρ
 ᾤοντο μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς ἀλλὰ ὡς ἀπὸ πηχῶν
 ἑκατοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς 9
 ἦν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν
 ἐπιμένην καὶ ὄψαριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει 10
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὄψαριῶν ὧν
 ἐσθίσατε νῦν. ἀνέβη οὖν Σίμων Πέτρος καὶ εἰλ- 11
 κνῆσεν τὸ δίκτυον εἰς τὴν γῆν μεστὸν ἰχθύων με-
 γάλων ἑκατὸν πενήτην τριῶν· καὶ τοσοῦτων
 ἰσχυρῶν οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ 12
 Ἰησοῦς· δεῦτε ἀριστήσατε. οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν
 μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· οὐ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι
 ὁ κύριός ἐστιν. ἔρχεται Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν 13 6,11.
 ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψαριον ὁμοίως.
 ὅτε ἤδη τρίτον ἐφανερώθη Ἰησοῦς τοῖς μαθη- 14 20,19. 26.
 τῶν ἐγεγνηθεὶς ἐκ νεκρῶν.
 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ 15 1,42.
 Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με πλέον τού-
 του; λέγει αὐτῷ· ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλό-

4 εἰς : hT ἐπι 6 ο δε εἰπ. : T λέγει 10 H [o] Ἰησ.
 12 11 T— ουν 12 H— δε 15.16.17 T Ἰωαννου

4 ἐγνωσαν 7 ἐστιν 1^ο : + ἡμων | ἐβαλ. εαντ. : ἡλατο
 ἐμ. : καιομενην 18 ἀρτ. ευχαριστησας ἐδωκεν αυτοις
 Ἰωαν, ii 16.17

- 1 P 5,2,4. 16 σε. λέγει αὐτῷ· βόσκει τὰ ἀρνία μου. λέγει αὐτῷ
 πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωάννου, ἀγαπᾷς με; λέγει
 αὐτῷ· ναί, κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. λέγει
 13,38. 16,30. 17 αὐτῷ· ποιμαίνε τὰ προβάτιά μου. λέγει αὐτῷ τὸ
 τρίτον· Σίμων Ἰωάννου, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ
 Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· φιλεῖς με; καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· κύριε, πάντα σὺ οἶδας, σὺ γινώσκεις
 ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ Ἰησοῦς· βόσκει τὰ προ-
 7. 18 βατία μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἡς νεῦ-
 Mt 16,22;
 26,39. τερος, ἐξώνυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου
 ἠθέλησεν· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου
 καὶ ἄλλος ζώσει σε καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις
 18,36. 19 τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποῖω θανάτῳ δοξάσαι
 τὸν θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκολούθη-
 13,28. 20 μοι. ἐπιστραφεὶς ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητήν
 ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀπε-
 πεσεν ἐν τῷ δελτῶ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ
 21 εἶπεν· κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; ταῦτα
 οὖν ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· κύριε, οὐδέ
 22 δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐὰν αὐτὸν θέλω
 μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ μοι ἀκολούθη-
 23 ἐξῆλθεν οὖν οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι
 ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· οὐκ εἶπεν ὁ
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ'· ἐὰν
 αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ;
 15,27. 24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τῶν
 τῶν καὶ ὁ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς
 20,30. 25 αὐτοῦ ἡ μαρτυρία ἐστίν. Ἔστιν δὲ καὶ ἄλλοι
 πολλὰ ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράψωμεν
 καθ' ἓν, οὐδ' αὐτὸν οἴμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι
 τὰ γραφόμενα βιβλία.

16 hR προβατα 17 ειπεν 20 : T λεγει | T- Ιησους |
 προβατα 18 T σε ζωσει 23 T και ουκ ειπεν | T- τι προς
 24 μαρτυρ. : h pr και | και ο : h [o] και T και 25 h^r T- και

18 αλλοι σε ζωσουσιν . . . απαγουσιν 22 μενειν ουκ
 23 αποθνησκεις

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάν- 1 L 1,8.
 τῶν, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ
 ἀσκεῖν, ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀπο- 2 L 6,18.
 στόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνε-
 μάρτυρη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ 3
 αὐτῶν παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν
 τεσσάρων ὁπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ
 ῥηθῆναι τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· καὶ συναλιζόμενος 4 J 15,26.
 αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί- L 24,49.
 θῆναι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς
 ἧκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν 5 Mt 3,11.
 ὑμᾶς ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἀγίῳ
 πνεύματι μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν 6 L 24,21.
 ἀκούσαντες ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε, εἰ ἐν S,21.
 τούτῳ χρόνῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν
 ἐν Ἰσραὴλ; εἶπεν πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστὶν 7 Mc 12,29.
 ἀποκαθίστασθαι τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ ἐξουσία ἐστιν
 τοῦ πατρὸς ἡμετέρου· ὅς ἐστιν ὁ πατήρ· ὁ δὲ
 πατήρ ἔδειξεν τὸν αἰῶνα ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ
 ἠκούσαντες αὐτῶν ἐπέλεξε δύναμιν ἐπελ- 8
 τιστῆναι τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐσεσθῆ
 ὑμεῖς μαρτυρεῖς ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
 Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρίᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Inscr. T Πραξεις

1 TW ο Ἰησ. 8 W δυναμιν, | H και [εν] π.

2 ανελημφθη post ημερας et post εξελεξ. + και εκελευσεν
 ποσειν το ευαγγελιον 4 συναλιζομενος μετ αυτων |

5 φησιν δια του στοματος μ. 6 αγιω βαπτισθ. και ο
 7 τε λαμβανειν | 8 ην + εως της πεντηκοστης

- Me 16,19. 9 ¹ και ταυτα ειπων βλεπόντων αυτων επιηρθη, και
 L 24,51. J 6,62. νεφέλη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων.
 L 24,4. 10 και ως ατενίζοντες ησαν εις τον ουρανόν πορευο-
 μένου αυτοϋ, και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν
 Mt 20,64. 11 αυτοις εν εσθήσει λευκαῖς, ¹οι και ειπαν· ανδρες
 L 21,27. Γαλιλαῖοι, τι εστήκατε βλέποντες εις τον ουρανόν;
 1 T 3,10. ουτος ο Ιησοϋς ο αναλημφθεις αφ' υμων εις τον
 Ap 1,7. ουρανόν ουτως ελεύσεται διν τρόπον εθεάσασθε
 L 24,50.52.53. 12 αυτον πορευόμενον εις τον ουρανόν. Τότε υπε-
 στρεψαν εις Ιερουσαλήμ απο δρους του καλου-
 μένου ελαιωνος, ο εστιν εγγϋς Ιερουσαλήμ σαβ-
 βατου εχον οδόν. και δε εισήλθον, εις το
 L 6,13—16. 13 υπερφον ανέβησαν ου ησαν καταμένοντες, ο τε
 Πέτρος και Ιωάννης και Ιάκωβος και Ανδρέας,
 Φίλιππος και Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος και Μαθθαῖος,
 Ιάκωβος Αλφαιου και Σίμων ο ζηλωτης και Ιουδας
 2,1. J 7,3. 6. 14 Ιακώβον. ουτοι πάντες ησαν προσκαρτεροϋντες
 Mt 13,55. ομοθυμαδόν τη προσευχῇ σὺν γυναιξιν και Μαριᾶμ
 τη μητρὶ του Ιησοϋ και τοις ἀδελφοις αυτοϋ.

- 15 Και εν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος
 εν μέσῳ των ἀδελφῶν ειπεν· ἦν τε ὄχλος ὄνομα
 Pz 41,10. 16 μάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσι· ἀνδρες
 ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπεν
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυειδ περὶ
 17 Ιησοϋν, ὅτι κατηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν και ελαξεν
 Mt 27,9—10. 18 τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. οὗτος μὲν οὖν
 ἐκτήσατο χωρίον ἐκ μισθοϋ τῆς ἀδικίας, και πηνήσ-

9 W αυτων βλεποντων · 10 W ουρανόν, | H παρρη-
 κεισαν 14 του : [H]—W | τοις : HW pr συν 15 TW ωσει

9 και ταυτα ειποντος αυτου νεφ. υπελ. αυτ. και απηρθη
 απο 10 εσθητι λευκη 11 ενβλεποντες | — εις τ. ουρ. 2^ο
 14 προσευχη : + και τη δεήσει | γυναιξ. : + και τεκνος
 15 αδελφ. : μαθητων 16 δει | γραφ. : + ταυτην 17 και : ος
 18 αδικ. : + αυτου

Πραξεις Αποστολων 1,19-2,2.

ενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
 κιλίθρα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς 19
 κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον
 αὐτοῦ τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀχελδαμαζ, τοῦτ' ἔστιν
 ὄριον αἵματος. γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· 20 1^ο πρ, 44;
 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος 104, 2.
 καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ,
 αἰ·

τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.
 οἱ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν πικνί 21 J 10, 21.
 ὄριον ᾧ εἰσηλθεν καὶ ἐξηλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύ-
 ριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος 22
 Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν,
 ἄστυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι
 τὰ τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλού- 23
 μενον Βαρσαββᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοσῆτος, καὶ Μαθ-
 θιᾶν. καὶ προσευξάμενοι εἶπαν· σὺ κύριε καρδιο- 24 J 2, 21, 26; 4, 70.
 γῶστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων
 ὃν δύο ἕνα ἵλαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας 25
 αὐτῆς καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας
 ἀρενθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν 26 1^ο πρ 16, 8.
 ἡμῶν αὐτοῖς, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαθ-
 θιᾶν, καὶ συνεκατηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα
 ἀποστόλων.

Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς 2 1^ο πρ 28, 16-21.
 πενηκοστῆς ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ 2 1, 14.
 ἔβητο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤχος ὥσπερ φερο-
 ῦσης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὄλον τὸν οἶκον

19 και : T pr o | τη : TW+ ιδια | Η Ἀχελδαμαζ
 Ἀχελδ- 22 εως : T αζη

19 Αχελδαμαζ 21 Ἰησοῦς : + Χριστος 28 εστησεν
 τοπον : κληρον 26 αυτων | συνενηφισθη | ιβ' 2, 1 και
 βητο εν ταις ημεραις εκειναις του συνπλ. τ. η. τ. π. ομικρον
 των παντων επι 2 και 1^ο : + ιδου | ολον :

- Mc 16,19. 9 ¹ και ταυτα ειπων βλεπόντων αυτων επηρθη, κα
 L 24,51. νεφέλη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων
 J 6,62. L 24,4. 10 και ως απενίζοντες ησαν εις τον ουρανόν πορευο
 μένου αυτου, και ιδου ανδρες δυο παρειστήκεισα
 Mt 26,64. 11 αυτοις εν εσθήσει λευκαις, ¹ οι και ειπαν· ανδρες
 L 21,37. Γαλιλαιοι, τι εστήκατε βλέποντες εις τον ουρανόν
 1 T 3,16. ουτος ο Ίησοϋς ο αναλημφθεις αφ' ημων εις τον
 Ap 1,7. ουρανόν ουτως ελεύσεται διν τρόπον εδεάσατο
 L 24,50.52.53. 12 αυτον πορευόμενον εις τον ουρανόν. Τότε υπε
 στρεψαν εις Ιερουσαλήμ απο δρους του καλου
 μένου ελαιωνος, ο εστιν εγγϋς Ιερουσαλήμ σα
 L 6,13-16. 13 βάτου εχον οδόν. και δε εισήλθον, εις τ
 υπερωρον ανέβησαν ου ησαν καταμένοντες, ο
 Πέτρος και Ιωάννης και Ιάκωβος και Ανδρέας
 Φίλιππος και Θωμάς, Βαρθολομαϊος και Μαθθαϊος
 Ιάκωβος Αλφαιου και Σίμων ο ζηλωτής και Ιουδα
 2,1. J 7,8. 5. 14 Ιακώβου. ουτοι πάντες ησαν προσκαρτερονη
 Mt 18,55. ομοθυμαδόν τη προσευχη σὺν γυναιξιν και Μαρι
 τη μητρι του Ίησοϋ και τοις αδελφοις αυτου.
- 15 Και εν ταϊς ημέραις ταυταις αναστας Πέτρος
 εν μέσφ των αδελφών ειπεν· ην τε οχλος ου
 Ps 41,10. 16 μάτων επί το αυτο ως εκατόν εικοσι· ανδρες
 αδελφοί, δεει πληρωθῆναι την γραφήν ην προείπε
 το πνεϋμα το αγιον δια στόματος Δαυειδ περ
 Ιουδα του γενομένου οδηγου τοις συλλαβοσ
 17 Ίησοϋν, δει κατηριυμημένος ην εν ημῖν και ελα
 Mt 27,3-10. 18 τον κληρον της διακονιας ταυτης. ουτος μεν ο
 εκτήσατο χωρον εκ μισθοϋ της αδικιας, και πρη

9 W αυτων βλεποντων 10 W ουρανόν, | Η παριστ
 κεισαν 14 του: [H]-W | τοις: HW pr συν 15 TW ου

9 και ταυτα ειποντος αυτου νεφ. υπελ. αυτ. και απηρθη
 απο 10 εσθητι λευκη 11 ενβλεποντες | - εις τ. ουρ.
 14 προσευχη: + και τη δεήσει | γυναιξ.: + και τεκνο
 15 αδελφ.: μαθητων 16 δει | γραφ. : + ταυτην 17 και: ο
 18 αδικ.: + αυτου

Πραξεις Αποστολων 1,19—2,2.

όμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
 λάγχνα αὐτοῦ· καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς 19
 τοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον
 εἶναι τῆ διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀχελδαμαχ, τοῦτ' ἔστιν
 οὐρίον αἵματος. γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· 20 Ps 69,26;
 γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος 109,8.
 καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ,

τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λαβέτω ἕτερος.
 οὐν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ 21 J 15,27.
 ἄφ' ὧν ἡ εἰσηλθὼν καὶ ἐξηλθὼν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύ-
 ρος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος 22
 Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ' ἡμῶν,
 ἡμετέρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ σὺν ἡμῖν γενέσθαι
 τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλού- 23
 οῦσαν Βαρσαββάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰουδτος, καὶ Μαθ-
 θαν. καὶ προσευξάμενοι εἶπαν· σὺ κύριε καρδιο- 24 J 2,24,25; 6,70.
 ἴστα πάντων, ἀνάδειξον ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων
 ἐν δύο ἕνα λαβεῖν τὸν τόπον τῆς διακονίας 25
 τῆς καὶ ἀποστολῆς, ἀφ' ἧς παρέβη Ἰούδας
 πρεσβῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. καὶ ἔδωκαν 26 Prv 16,18.
 ἄφ' ὧν αὐτοῖς, καὶ ἐπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Μαθ-
 θαν, καὶ συνεκατηρηρίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα
 ἀποστόλων.

Καὶ ἐν τῷ συνπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς 2 Lv 28,15—21.
 πενηκοστῆς ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ 2 1,14.
 ἔγενετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσεὺς φερο-
 ῦσης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὄλον τὸν οἶκον

19 καὶ : T pr o | τη : TW+ ἴδια | Η Ἀχελδαμαχ
 Ἀχελδ- 22 εως : T αχρι

19 Ἀχελδαμαχ 21 Ἰησοῦς : + Χριστος 28 ἔστησεν
 ὄπον : κληρον 26 αυτων | συνεψηρισθη | ιβ' 2,1 και
 ἔγενετο εν ταις ημεραις εκειναις του συνπλ. τ. η. τ. π. οντων
 ὄλον παντων επι 2 και 1^ο : + ἴδου | ὄλον : παντα

- Μτ 2,11. 3 οὐ ἦσαν καθήμενοι, καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς δια-
μεριζόμενοι γλώσσαι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ ἐκάθισεν ἐφ'
10,44—46. 4 ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν πάντες πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσ-
σαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἀποφθέγγεσθαι
13,26. 5 αὐτοῖς. Ἦσαν δὲ [ἐν] Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες
Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους
6 τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς
ταύτης συνήλθεν τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι
ἤκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων
7 αὐτῶν. ἐξίσταντο δὲ καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες·
οὐχὶ ἰδοὺ ἅπαντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες
8 Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ
9 ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι
καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες
τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν
10 Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Ἰ Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν
Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην
11 καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ
προσῆλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λα-
λοῦντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγά-
12 λεία τοῦ θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπο-
ροῦντο, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες· τί θέλει
13 τοῦτο εἶναι; ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον ὅτι
14 γλῶκκος μεμεστωμένοι εἰσίν. Σταθεῖς δὲ ὁ
Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ
καὶ ἀπεφθέγγατο αὐτοῖς·

Ἄνδρες Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερο-

5 [ἐν]: R: hTW εἰς 6 H ἤκουσεν 7 δε: T+ παντες |
hT ουχ | απαντ.: HW παντες 8 TW ἐγεννήθημεν, 9 R
Ελαμίται | Ἰουδαίαν: h^r Armeniam: u in Syria
11 TW θεου;

3 καθεζόμενοι 8 εκαθισαν 5 Ἐν Ἱερ. ἦσαν 6 οτι] και | εκ.
λαλοντας ταις γλωσσαις αυτων 7 λεγ.: + προς αλληλους
8 την διαλεκτον η. 11 Αραβοι 12 διηποροουν | αλλον: + επι τῷ
γεγονοτι και 13 γλευκκος: + ουτοι 14 τοτε σταθεῖς δε |
δεκα αποστολοις | επηρεν: + πρωτος | απεφθ. αυ.: ειπε

ἡμ πάντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ
 κρίσασθε τὰ ῥήματά μου. οὐ γὰρ ὡς ὑμεῖς 15
 λαμβάνετε οὗτοι μεθύουσιν, ἔστιν γὰρ ὄρα
 τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον 16 Joel 2,1—3.
 τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ θεός, 17
 ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα,
 καὶ προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγα-
 τέρεις ὑμῶν,
 καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται,
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνυπνίους ἐνυπνιασ-
 θήσονται·

καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δού- 18
 λας μου

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύ-
 ματός μου,

καὶ προφητεῦσουσιν

καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω 19

καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω,

εἶμα καὶ πῦρ καὶ ὑμίδα καπνοῦ.

ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος 20

καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα,

πρὶν ἔλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ
 ἐπιφανῆ.

καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα 21 R 10,12.

κυρίου σωθήσεται.

ἄφραδες Ἰσραηλεῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ- 22 J 3,2.

τος· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀποδε-

μένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ

δυνάμει καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησεν δι' αὐτοῦ ὁ

θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς αὐτοὶ οἴδατε, ¹ τοῦτον 23 4,28. 1 P 1,20.

20 πριν : hW+ η | T- καὶ ἐπιφανῆ 21 T αν

15 ουσης ωρας της ημερας γ' 16 — Ἰωήλ 17 υμων
 20 : αυτων | — υμων 20 40 18 — καὶ προφητ.
 ιμα ... καπνου 22 δεδοκιμασμενον | εἰς ημας

- τῇ ὠρισμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ θεοῦ ἐκδοῖται
 3,15. 24 διὰ χειρὸς ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλατε, ὃν ὁ
 θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ᾠδύνας τοῦ θανάτου,
 καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ'
 Ps 16,8—11. 25 αὐτοῦ. Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν·
 προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός,
 ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.
 26 διὰ τοῦτο ἠψφράνθη μου ἡ καρδία καὶ ἠγα-
 λιάσατο ἡ γλῶσσά μου,
 ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,
 27 ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην
 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
 28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς,
 πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώ-
 που σου.
 18,36. 29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρορησίας πρὸς
 1 Rg 2,10. ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαυεὶδ, ὅτι καὶ ἐπι-
 λέττησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα αὐτοῦ ἐστὶν
 Ps 89,4.5. 30 ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. προφήτης οὖν
 2 Sm 7,12.13. ὑπάρχων καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς
 Ps 132,11. ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ τὸ
 Ps 16,10. 31 θρόνον αὐτοῦ, προῖδὼν ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀνα-
 στάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὔτε ἐγκατελείφθη εἰς
 32 ἄδην οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδεν διαφθοράν. τοῦ
 τον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ θεός, οὐ πάντες
 1,4. 33 ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες· τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ
 ὑψωθείς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος τοῦ
 ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξέχεεν τοῦτο

25 κυριον : T+ μου 26 T εφ ἐλπίδι 27 R εγκατα-
 29 Η ταυτης· 30 της οσφ. αυτου : h^r + [κατα σαρκα
 αναστησαι τον χριστον [και] 31 R αδου | ουτε 2^ο : W
 ουδς

28 εκδοτ. : + λαβοντες 29 εν : παρ 30 οσφ. : καρδιας
 31 προειδως | εγκατ. : + η ψυχη αυτου 33 εξεχ. : +
 υμιν | τουτο : + δωρον

Πραξεις Αποστολων 2,34—44.

εἰς [καὶ] βλέπετε καὶ ἀκούετε. οὐ γὰρ Δαυεὶδ 34 Ps 110,1.
 ἔβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός·

εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν 35
 ποδῶν σου.

παλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ 36 5,31.

καὶ κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ἐποίησεν ὁ
 θεός, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ἡμεῖς ἔσταυρώ-
 τε. Ἀκούσαντες δὲ κατενόγησαν τὴν καρδίαν, 37 16,30.

καὶ εὐλόγησάν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπο-
 στόλους· τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος 38 3,17—19.
 εἶπεν πρὸς αὐτοὺς· μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω L 24,47.

ἕνα ἄστος ὑμῶν ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς
 ἁμαρτιῶν ὑμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν
 ἁγίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ 39 Joel 3,5.
 ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσιν τοῖς Is 57,19.

μακρῶν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται κύριος ὁ
 θεὸς ἡμῶν. ἑτέροις τε λόγοις πλείοσιν διεμαρτύ- 40 Dt 32,5.
 ρήσατε, καὶ παρεκάλει αὐτοὺς λέγων· σώθητε ἀπὸ Ph 2,15.

τοῦ ἁγίου ἁγίας τῆς σχολιᾶς ταύτης. οἱ μὲν οὖν ἀπο- 41 4,4; 5,14.

δοκῆσαν τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ
 προσετέθησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ
 ἑπτὰ χίλια· ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ 42 20,7.

τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ, τῇ κλάσει τοῦ
 ἁγίου καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάση 43

ἐκ τῶν ἀποστόλων φόβος· πολλὰ δὲ τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν
 ἀποστόλων ἐγένετο. πάντες δὲ οἱ πιστεύσαντες 44 4,32.

ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά,

33 [καὶ] : TW—R 37 H εἶπαν 38 μετανοήσ. : T+
 39 εν : TW επι 42 h αργου, 43 ἐγένετο 2^ο : T+
 Ἱερουσαλημ, φόβος τε ἦν μέγας ἐπὶ παντας. καὶ 44 R
 πιστευοντες | KW— ἦσαν εἰ καὶ

37 τότε παντες οἱ συνελθοντες καὶ ακουσαντες | καὶ τινες
 αυτων εἶπαν | — λοιπους | τι ουν | fin + υποδειξατε
 38 του κυριου I. X. | — των εἰ νμων 39 ἦμιν εἰ
 40 41 πιστευσαντες εἰ ασημεως αποδεξ. 42 αποστ.
 43 εν Ἱερουσαλημ

2,45—3,10. Πραξεις Αποστολων

- 45 και τὰ κτήματα και τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον και διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν·
42. 46 καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον, μεταλαμβάνον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει και ἀφελότητι
- 4,4; 5,14; 11,21; 14,1. 47 καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν και ἔχοντες χάριν πρὸς ὄλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει
- (1) τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἑπὶ τὸ αὐτό.
- 3 Πέτρος δὲ και Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν
- 14,8. 2 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. και τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ
- 3 ἱερὸν· ὃς ἰδὼν Πέτρον και Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιεῖν εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.
- 14,9. 4 ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ
- 5 εἶπεν· βλέπων εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς
16. 6 προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπεν δὲ Πέτρος· ἀργύριον και χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχων, τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ
- 7 τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. και πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἐστε-
- J 5,14. 8 ρεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ και τὰ σφυδρά, και ἐξαλλόμενος ἕστη, και περιεπάτει, και εἰσηλθὼν σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν και ἀλλόμενος
- 9 και αἰνῶν τὸν θεόν. και εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν
- 10 περιπατοῦντα και αἰνοῦντα τὸν θεόν· ἐπεγίνωσκον

45.46 W εἶχεν, et ἱερῶ·

45 και ὅσοι κτ. εἶχον η υπ. | αὐτα : + καθ ἡμεραν
 46 παντες τε προσκαρτεροουν εν τ. ι. και κατ οικους ἐπὶ
 το αὐτο κλ. τε αρτ. 47 λαον: κοσμον | fin + εν τη εκκλησιᾳ
 3,1 Εν δε ταις ημεραις ταυταις Π. κ. 2 και : + ιδου | -
 υπαρχων 8 ος : οντος ατενισας τοις οφθαλμοις αὐτου
 και | - λαβειν | 4 εμβλεψας | ατενισον 5 επειχεν
 ατενισας 6 εγειραι και περιπ. 7 - αυτον 2ο | εσταθη
 και εστερ. 8 περιεπ. χαιρομενος et - περιπ. κ. αλλ. και

2,45—3,10. Πραξεις Αποστολων

45 και τὰ κτήματα και τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον και διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν
 46 καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον, μεταλάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει και ἀφελότητι
 47 καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν και ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει
 (1) τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ἑπὶ τὸ αὐτό.

3 Πέτρος δὲ και Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν
 2 ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐνάτην. και τὸ ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιτίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὥραιαν τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν· ὃς ἰδὼν Πέτρον και Ἰωάννην μέλλοντα εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν
 4 ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ εἶπεν· βλέψον εἰς ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐπέιχεν αὐτοὺς
 6 προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. εἶπεν δὲ Πέτρος ἄργύριον και χρυσὸν οὐχ ὑπάρχει μοι· ὁ δὲ ἔχων τοῦτό σοι δίδωμι· ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου περιπάτει. και πιάσας αὐτὸν τὴν δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν· παραχρῆμα δὲ ἔστη ὡς ἄλλοτε· ὁ δὲ ἔστη και περιεπάτει, και εἰσηλθεὶς σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν και ἀλλόμενος
 9 και αἰνῶν τὸν θεόν. και εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν περιπατοῦντα και αἰνοῦντα τὸν θεόν· ἐπεγίνωσκον

45.46 W εἶχεν, εἰ ἱερῶ·

45 και ὅσοι κτ. εἶχον ἢ ὑπ. | αὐτὰ : + καθ' ἡμέραν
 46 παντες τε προσκαρτεροῦν ἐν τ. ἰ. και κατ' οἶκους
 το αὐτο κλ. τε ἀρτ. 47 λαόν : κόσμον | ἵπ + ἐν τῇ ἐκκλῆσῃ
 3,1 Ἐν δε ταῖς ἡμεραις ταυταις Π. κ. 2 και : + ἰδὼν |
 ὑπαρχων 8 ὅς : οὗτος ἀτενίσας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
 και | — λαβεῖν | 4 ἐμβλέψας | ἀτενίσων 5 ἐπέιχεν
 ἀτενίσας 6 ἐγειρεῖν και περιπ. 7 — αὐτόν 2^ο | ἔστη
 και ἔστηρ. 8 περιεπ. χαιρομενος εἰ — περιπ. κ. ἀλλ. κ.

δὲ αὐτόν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην
 κατῆμενος ἐπὶ τῇ ὥρᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλή-
 ροῦσαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβη-
 κότε αὐτῷ. Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ 11 5,12.
 τὸν Ἰωάννην συνέδραμεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτοὺς
 καὶ τῇ στοᾷ τῇ καλούμενῃ Σολομῶντος ἑκδαμβοί.
 Ἰὼάν δὲ ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· 12
 ἄνδρες Ἰσραηλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ
 μὴν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πε-
 ριπατοῦν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; ὁ θεὸς Ἀβραάμ 18 Ex 3,6.
 καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, 5,30. Is 52,13;
 ἐξέσεν τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς μὲν 53,11.
 παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε κατὰ πρόσωπον Πει- 2,28.
 τρου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν 14 Mt 27,20,21.
 ἄνθρωπον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα
 ἀπείραχτον χάρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγόν τῆς ζωῆς 15 4,10.
 ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ
 τοῦ μάρτυρός ἐσμεν. καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ 16
 ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε,
 ἐπέσωκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι'
 αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέ-
 κτείναντι πάντων ὑμῶν. καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι 17 L 23,24.
 ὑμεῖς ἀγνοοῦντες ἐπράξατε, ὡσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες 1 T 1,18.
 τῶν αἰώνων· ὁ δὲ θεὸς οὐ προκατήγγειλεν διὰ στόματος 18 L 24,27.
 ἁγίων τῶν προφητῶν, παθεῖν τὸν Χριστὸν αὐτοῦ,
 ἵνα πληρωσῆν οὕτως. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέ- 19 2,28.
 φθετε πρὸς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας,

10 οὗτος : T αὐτος 18 T καὶ ὁ θεὸς Ἰσ. καὶ ὁ θεὸς Ἰακ.
 H— ἐπὶ 19 πρὸς : R εἰς | H ἐξαλειφθῆναι

10 καθέζομενος | γεγεννημενῶ 11 ἐκπορευομενον δε
 Πέτρον καὶ Ἰωαννου συνεξεπορευετο κρατων αὐτοῦς· οἱ
 θαμβηθεντες εστησαν εν τη στ. τ. κ. Σ. εκθ. 12 αποκρι-
 ρας δε ο Π. ειπεν προς αὐτοῦς | ως : + ἡμῶν τη | τουτο
 ποιηκοτων τ. 13 παρσδ. : + εἰς κρισιον | fin + θελοντος
 ἡρησ. : εβαρηνατε 16 τουτ. ον . . . οιδ. : τουτ. . . .
 πρεσ οτι 17 ἀνδρες ἀδελφ. επισταμεθα οτι υμεις μεν
 α. επρ. (το) πονηρον 18 α : ο

3,20—4,4. Πραξεις Αποστολων

- 20 ὅπως ἂν ἐλθῶσιν καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προ-
 ὄπου τοῦ κυρίου καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεχειρω-
 21 μένον ὑμῖν Χριστὸν Ἰησοῦν, ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν
 δεξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντα
 ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων ἀπο-
 Dt 18,16, 19. 22 αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν. Μωϋσῆς μὲν εἶπεν δε-
 προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐκ
 τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ
 Lv 23,29. 23 πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς. Ἔσται δὲ πᾶσι
 ψυχὴ ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου
 24 ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ. καὶ πάντες δὲ οἱ
 προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς δε-
 ἐλάλησαν, καὶ κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας
 Gn 12,3; 22,18. 25 ὁμοίως ἔστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ τῆς δι-
 αθήκης ἧς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας
 ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· καὶ ἐν τῷ σπέρματι
 σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς
 13,46. 26 ὑμῖν πρῶτον ἀναστήσας ὁ θεὸς τὸν παῖδα αὐ-
 τοῦ ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς ἐν τῷ ἁπλοῦς
 L 22,4,52. 4 στρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Αἱ
 λούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησεν
 αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ
 23,8. 2 οἱ Σαδδουκαῖοι, διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν
 αὐτοὺς τὸν λαόν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ
 3,1. 3 τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς
 τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν ἀδριανῶν
 2,47. 4 ἣν γὰρ ἐσπέρα ἦδη. πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων

20 H χριστον W Χριστον, 22 HW— ημων : R ημων
 28 TW εαν 24 HW ελαλησαν και 25 HW ο θεος
 θετο | υμων : hT ημων | H ευλογηθησονται 26 H
 [υμων] 4,1 K αρχιερεις

20 επελθωσιν 21 — απ αιωνος 22 ειπεν : + προ-
 τους πατερας (ημων) 26 — αυτον 4,1 λαον : + λαον
 ρηματα ταυτα | — κ. ο στρ. τ. ιερου 2 καταπονουμενοι
 αναγγελειν τον Ιησουν εν τη αναστασει των νεκρων
 βαλοντες . . . και εθ. | επαυριον

τῶν λόγων ἐπίστευσαν, καὶ ἐγενήθη ἀριθμὸς τῶν
ἀνθρώπων [ὡς] χιλιάδες πέντε.

Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐριον συναχθῆναι αὐτῶν 5
τοὺς ἀρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς
γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς 6
καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ
οἱ ἄλλοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, καὶ στήσαντες 7 Mt 21,23.
τοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο· ἐν ποίᾳ δυνάμει
ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; τότε 8 Mt 10,19.20.
ὁ πρῶτος πληθθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς
τοὺς· ἀρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, ¹ εἰ 9
ὑμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀν-
θρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, ¹ γνωστὸν 10 s.g. 13-16.
πᾶσι πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι
ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν
ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
τοῦτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.
ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν 11 Mt 21,42.
Ps 118,22.
καυθόμενων, ὁ γενομένος εἰς κεφαλὴν γωνίας. καὶ 12 Mt 1,21.
οὗτος ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ
ἄλλομα ἐστὶν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδο-
μένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.
καρῶντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρερησίαν καὶ 13
ἀνθρῶπων, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἀνθρωποὶ ἀγράμ-
ματοὶ εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν
αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν, τὸν τε ἀν- 14 s.s.g.
θρώπου βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν τεθερα-
πευόμενον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. κελεύσαντες δὲ 15
τοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλλον
τοῖς ἀλλήλους ¹ λέγοντες· τί ποιήσωμεν τοῖς ἀν- 16 J 11,47.

4 [ὡς]: HW-T 5 ἐν: T εἰς 7 T τουτο εποιησ. υμ.
T σεσωται 13 ημας: W υμας

5 αφ. ημεραν συνηχθησαν οι αρχοντες κ. οι πρεσβυτεροι
γραμματεις εν Ι. 6 Καιφας κ. Ιωανθας 8 fin +
Ισραηλ 9 ανακρ.: + αφ υμων 13 - η σωτηρια | -
13 - και ιδιωτ. 14 ειχον: + ποιησαι η

4,17—25. Πραξεις Αποστολων

θρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον
 γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
 5,28. 17 σαλήμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι· ἀλλ'
 ἵνα μὴ ἐπὶ πλείον διανεμηθῆ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλη-
 σώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 18 τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. καὶ καλέσαντες αὐτοὺς
 παρήγγειλαν καθάλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ δι-
 5,29. 19 δάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πέτρος
 καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπον πρὸς αὐτούς·
 δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν
 20 μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ, κρίνατε· οὐ δυνάμεθα γὰρ
 21 ἡμεῖς ἅ εἶδαμεν καὶ ἤκούσαμεν μὴ λαλεῖν.
 ὁ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲ
 εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς, διὰ τὸ
 λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γ-
 22 γονότι· ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα
 ἀνθρώπος ἐφ' ὃν γέγονει τὸ σημεῖον τοῦτο τῷ
 23 ἰάσεως. Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς
 24 ἰδίους καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχ-
 ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπαν. οἱ δὲ ἀκούσαντες
 ὁμοθυμαδὸν ἤραν φωνὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπαν
 25 δέσποτα, σὺ ὁ ποιήσας τὴν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς,
 τοῦ πατρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος
 Δαυεὶδ παιδὸς σου εἰπῶν·

ἵνα τί ἐφρόαξαν ἔθνη
 καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ex 20,11.
 Ps 146,8.
 Is 87,18.
 Jr 82,17.
 I. 2,29. Ap 6,10.
 Ps 2,1,2.

17 W απειλη απειλησωμ. 18 του : [H]-W 19
 ειπαν 25 ο του . . . σου : h^a ? (στοματος [sic W] pro πνε-
 ματος αγιου στοματος υι του πατρος pro τους πατρασιν)

16 φανερωτερον εστιν 18 συνκατατιθεμενων δε αυτων
 τη γνωμη φωνησαντες αυτους παρηγγειλαντο κατα το μ-
 19 αποκριθεις δε Π. κ. Ι. 20 - μη 21 μη ευρ. αιτια
 | παντες γαρ 22 - τουτο 24 ακουσα. : + και επιγονται
 την του θεου ενεργειαν | ου : + ο θεος 25 ος δια πνε-
 αγ. δια στ. λαλησας Δ. π. σ.

παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς 26
 καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.
 συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ 27 L 28,12.
 ἐπὶ τὸν ἅγιον παιδὰ σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας,
 Ἡρόδης τε καὶ Πόντιος Πειλᾶτος σὺν ἔθνεσιν καὶ
 τοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ 28 2,28.
 βουλή σου προώρτισεν γενέσθαι. καὶ τὰ νῦν, κύριε, 29 E 6,19.
 καὶ ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ ὁδὸς τοῖς δούλοις
 σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,
 ἵνα τῷ τὴν χεῖρα ἐκτείνειν σε εἰς ἴσασιν καὶ σημεῖα 30
 καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου
 καὶ δόξης σου Ἰησοῦ. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἕσα- 31
 λεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλή-
 ρθησαν ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.
 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν καρδία 32 2,44.
 καὶ ψυχὴ μία, καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων
 ἐπιφ' ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα
 κοινά. καὶ δυνάμει μεγάλῃ ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον 33 2,47.
 οἱ ἀπόστολοι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ τῆς ἀναστάσεως,
 ἵνα οἱ ἄλλοις τε μεγάλῃ ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. οὐδὲ 34 2,45.
 ἕτερον ἐνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες
 ἦσαν ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς
 ἀνάγκας τῶν πιπρασκομένων¹ καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς 35
 πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι
 ἐβούλητο τις χρεῖαν εἶχεν. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς 36 11,22,24.
 προβάνας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστὶν μεθερ-
 μενεόμενον νιὸς παρακλήσεως, Λευεΐτης, Κύπριος

28 HW— σου 2^ο 30 χεῖρα : T+ σου 32 μα : h^r+
 σου οὐκ ἦν διακρισις ἐν αὐτοῖς οὐδεμα | HW πάντα
 σου ... ἀναστασ. : R τῆς ἀναστ. τ. κυρ. Ἰησοῦ T τῆς
 ἀναστασεως Ἰησοῦ Χριστοῦ του κυρ.

30 — σε 31 fin + παντι τω θελοντι πιστεuein 32 — τι
 ἦν : υπηρχεν | χωρ. : + ησαν 35 ενι εκαστω 36 απο
 300

4,37—5,11. Πραξεις Αποστολων

37 τῷ γενεῖ, ὁπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χοῖμα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

- 5 Ἄνηρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρῃ
 4,47. 2 τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτήμα, καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυῖτης καὶ τῆς γυναικός, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων
 J 13,2. 3 ἔθηκεν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τὴν ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαι σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς
 4 τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενον καὶ πρᾶξεν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί διτι ἔδοξεν ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐνεύσθη ἀνθρώποις ἀλλὰ τῷ θεῷ. ἀκούων δὲ ὁ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέφυξεν· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας. ἀπεστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὅρα τριῶν διαστήματι καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν. ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὴν Πέτρος εἰπέ μοι, εἰ τοσοῦτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἢ εἶπεν· ναί, τοσοῦτου. ὁ δὲ Πέτρος πρὸς αὐτὴν τί διτι συνεφανήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θανατῶν τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ καὶ ἐξοίσουσίν σε. ἔπεσεν ἡ παραχορῆμα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέφυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰ καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτοῦ.
 11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

37 παρα : TW προς 5,1 W Σαπφείρα

37 χωριου 5,2 απο : εκ | εθετο 3 Ανανια : προς Ανανιαν | επειρασεν | σε απο 4 ποιησαι πονηρον τον 5 παραχορημα πεσων 8 ειπε μοι ει : επερωτησω σε ει 9 συνεφανησεν 10 και συνστειλαντες εξηνεγκαν και εθαψαν

Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο 12 3,11.
 σημεῖα καὶ τέρατα πολλὰ ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν
 ἑμοθυμαδὸν πάντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν 13
 δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ'
 ἐμείλιεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετί- 14 2,47; 6,7;
 θεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε 21,20.
 καὶ γυναικῶν· ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν 15 19,11.12.
 τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ 16 Mc 6,56.
 τραβάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ
 ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. συνήροχοτο δὲ καὶ τὸ 16
 πλήθος τῶν πέριξ πόλεων Ἰερουσαλήμ, φέροντες
 ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκα-
 θάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.
 Ἄναστās δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν 17 1,1.8.
 αὐτῷ, ἢ οὐσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλή-
 ρησαν ζήλου¹ καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς 18
 ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ.
 ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας 19 12,7.
 τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν· πορεύεσθε 20
 εἰ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα
 τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. ἀκούσαντες δὲ 21
 ἠσπλάχθον ὑπὸ τὸν δρόμον εἰς τὸ βερόν καὶ ἐδί-
 σκασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ
 ἄλλοι ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἐκέντησαν καὶ πᾶσαν
 τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, καὶ ἀπέστειλαν
 αὐτοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀχθῆναι αὐτοὺς. οἱ δὲ παρα- 22
 κληθέντες ὑπηρέτῃ οὐκ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυ-
 λακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν¹ λέγοντες ὅτι 23

12 T ἀπαντες 14 W — μᾶλλον ... γυναικων —,
 H ἐπισκίᾳσι 19 T ἀνοίξας | τε: W δὲ

12 παντ. : + ἐν τῷ ἱερῷ 13 καὶ οὐδ. τ. λοιπ. 15 ἀσθεν.
 + αὐτῶν | αὐτῶν : + ἀπηλλασσοντο γὰρ ἀπο πάσης
 ἀσθενείας ὡς εἶχεν ἕκαστος αὐτῶν 16 εἰς Ἱερουσ. | ὑπο :
 ὑπο | καὶ ἰωντο πάντες 18 ἦν + καὶ ἐπορεύθη εἰς ἕκαστος
 τὰ ἴδια 19 τότε διὰ ν. ἀγγ. κ. 21 συνεκαλ. :
 ἦσαν τὸ πρῶτον καὶ συνεκαλεσαμένοι 22 οὐκ ... φυλακῆ :
 ἀνοίξαντες τὴν φυλακὴν οὐκ εὗρον α. εἶσα

- τὸ δεσμοτήριον εὐρομεν κεκλεισμένον ἐν π
 ἀσφαλείᾳ καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας ἐπὶ
 24 θυρῶν, ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδένα εὐρομεν.
 δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε στρατηγὸς
 τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐ
 25 τί ἂν γένοιτο τοῦτο. παραγενόμενος δὲ τις ἀπ
 γειλεν αὐτοῖς ὅτι ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὗς εἶθεσθε
 τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες καὶ δι
 26 σκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγ
 σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἤγεν αὐτούς, οὐ μετὰ β
 27 ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, μὴ λιθασθῶσιν· ἄ
 γόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ.
 4,18. Mt 27,25. 28 ἐπρωτότησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων· παραγγ
 παρηγγελάμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόμα
 τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσα
 τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν
 4,19. Dn 3,18. 29 ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀποκριθ
 δὲ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν· πενταρχ
 Dt 21,22. 30 δεῖ θεῶ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. ὁ θεὸς τῶν
 3,15. τέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσα
 3,28. 31 κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλον· τοῦτον ὁ θεὸς ἀρχη
 H 2,20; 12,2. καὶ σωτήρα ἔψωσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ [τοῦ] δοῦ
 L 24,48. 32 μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 J 15,26.27. ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων,
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς
 7,54. 33 θαρροῦσιν αὐτῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπίρ
 22,3. 34 καὶ ἐβούλοντο ἀνελεῖν αὐτούς. Ἀναστὰς δὲ
 ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος ὀνόματι Γαμαλι
 νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευ
 35 ἔξω βραχὺ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι, εἶπέν τε π

31 [του] : TW—R 32 εσμεν : h εν αυτω εν + α
 (sic W) | h τουτων· et — δ 33 T εβουλενοντο

26 — ου | φοβουμενοι 27 ο ιερεις 28 ου παραγγ
 τουτου : εκεινου 29 ο δε Πητρος ειπεν προς αυ
 31 δεξια : δεξη | fin + εν αυτω 34 εκ του συνεδριου
 τους αποστολους εξω βραχυ π.

αυτούς· ἄνδρες Ἰσραηλεῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς
 καὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν.
 ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοῦδᾶς, λέγων 36
 ἴσθαι τινα ἑαυτόν, ᾧ προσεκλήθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς
 ἐς τετρακοσίων· ὃς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι
 ἐπειθόντο αὐτῷ διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.
 μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδαξ ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς 37 L 2,2.
 ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς καὶ ἀπέστησεν λαὸν ὀπίσω
 αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπεί-
 θοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν. καὶ τὰ νῦν λέγω 38 Mt 15,18.
 ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ
 ἀφετε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλή
 ἢ ἐπιθυμία ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ 39 9,5.
 τοῦ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνησθε καταλῦσαι αὐτούς, μὴ
 οὐτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῆτε. ἐπεισθήσαν δὲ αὐτῷ,
 καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δειραντες 40 22,19.
 ἐπαγγέλιαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ
 καὶ ἀπέλυσαν. Οἱ μὲν οὖν ἐπορευόντο χαίροντες 41 Mt 5,10—12.
 ἀπὸ προσώπου τοῦ σινεδρίου, ὅτι κατηξιώθησαν
 ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι· πᾶσάν τε ἡμέραν 42 18,5.
 ἐπὶ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδά-
 σκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν 6 4,35.
 μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς
 τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ
 καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι 2
 οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπαν·

35 W εαυτοις, | T τουτοις, 38 H [ta] | αυτους: h^t +
 μαναντες τας χειρας [υμων] 39 W επειθησαν [?]

35 αυτους: τους αρχοντας και τους συνεδριους 36 τινα:
 εβραϊων | ανηρεθη: διελυθη ει — διελυθησαν (και)
 οσον: + ικανον ει πολυν | — παντες 38 νυν: +
 οφει | αφ. αυτ.: εασατε αυτους 39 αυτους: + ουτε
 οντε βασιλεις οντε τυραννοι· απεχεσθε ουν απο των
 ανθρωπων τουτων | — και 41 ουν: + αποστολοι 6,1 fin
 2 τη διακονια των Εβραιων 2 ειπαν: + προς αυτους

6,3—12. Πραξεις Αποστολων

- οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον·
 1 T 8,7,8. 8 τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ἐπισκέψασθε δὲ,
 ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπὶ
 4 πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν
 8,5. 5 ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ
 5 τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. καὶ
 ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους,
 καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως
 καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον
 καὶ Νικάνορα καὶ Τιμόνα καὶ Παρμενῶν καὶ
 1,24; 18,8; 14,28. 6 Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώ-
 6 πιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν
 αὐτοῖς τὰς χεῖρας.
 19,20. 7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠδύανεν, καὶ ἐπλη-
 7 θύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ
 σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον
 τῇ πίστει.
 8 Στέφανος δὲ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως
 ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
 9 ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς
 λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλε-
 ξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συ-
 L 21,15. 10 ζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστήναι
 Mt 29,60—66. 11 τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. τότε ὑπέ-
 11 βαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λα-
 12 λούντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν
 12 θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσ-

6,3 δε : h [δη] R ουν 5 h πληρης MSS 9 T τα
 λεγομενων

8 τι ουν εστιν αδελφοι· επισκεψ. εξ υμων αυτων αντι-
 4 δε εσομεθα . . . προσκαρτεροντες 5 πληθ. : + τω
 μαθητων 6 ουτοι εσταθησαν | και : ουτινες 7 θεου
 κυριον 8 χαριτ. : πιστεως | λω : + δια του ονοματι
 κυρ. Ι. Χρ. 9 Κιλικιας Ασιας 10 και 1° : ουτινες
 σοφια : + τη ουση εν αυτω | ω ελαλει : pr τω αγιω ε
 δια το ελεγεσθαι αυτους υπ αυτου μετα πασης παρρησιας +
 μη δυναμενοι ουν αντιοφθαλμειν τη αληθεια 11 βλασφημιας

Πραξεις Αποστολων 6,18—7,7.

τέρους και τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες
 ἠγόρασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον,
 πησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· ὁ ἄν- 18 Jr 26,11.
 ὡπος οὗτος οὐ πάυεται λαλῶν ῥήματα κατὰ
 τὸ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν 14
 ἄλλοτε αὐτοῦ λέγοντος διτὶ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος
 καλοῦσι τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη
 παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. καὶ ἀτενίσαντες εἰς 15
 τὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον
 πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.
 ἔπαινον δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει; 7
 ἔφη·

2 Pn 29,8.
 Gn 11,31; 15,7.
 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ
 θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ
 ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν
 ἐν Χαρρὰν, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς 8 Gn 12,1; 48,4.
 γῆ σου καὶ [ἐκ] τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς
 γῆν ἣν ἄν σοι δεῖξω. τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς 4 Gn 11,32; 12,5.
 ἠδαιῶν κατέκρησεν ἐν Χαρρὰν. κάκειυθεν μετὰ
 ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετόπισθεν αὐτὸν
 τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε,
 οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ 5 Gn 12,7; 13,15;
 17,8; 48,4.
 6 Dt 2,5.
 ἡμα ποδός, καὶ ἐπηγγελάτο δοῦναι αὐτῷ εἰς
 τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ'
 ἑσέως, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. ἐλάλησεν δὲ 6 Gn 15,13,14.
 7 Ex 2,22; 12,40.
 ὁ θεός, διτὶ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροις
 ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώ-
 σαι ἔτη τετρακόσια· καὶ τὸ ἔθνος ᾧ ἄν δουλεύ-
 σαι κρινῶ ἐγώ, ὁ θεὸς εἶπεν, καὶ μετὰ ταῦτα

1 ἁγιου : [H]W+ τουτου | νομου : H,R,TW· 15 H
 7,8 [εκ] : hT—HW 7 TW εαν | W δουλευσωσιν

8 ψευδ. : + κατ αυτου 15 και ητενιζον δε αυτω π.
 θημενοι . . . και ειδ. | αγγελου : + εστατος εν μεσω
 7,1 ο αρχιερ. τω Στεφανω ει αρα τουτο 4 κα-
 τε : + και οι πατερες ημων οι προ ημων 6 θεος : +
 αυτον | δουλ. αυτους

- ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ
 Gn 17,10; 21,4. 8 τοῦτῳ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ
 οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν αὐτὸν
 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καὶ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ
 Gn 37,11,28; 39,1,2,21; 45,4. 9 Ἰακώβ τοῦς δώδεκα πατριάρχας. Καὶ οἱ πα-
 τριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς
 Gn 39,21; 41,38—45. 10 Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατο
 Ps 105,21. αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως
 Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ'
 Gn 41,54; 42,5. 11 Αἴγυπτον καὶ ὄλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἦλθεν δὲ
 λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χαναὰν καὶ
 θλίψις μεγάλη, καὶ οὐκ ἦν ἕρως οὐδὲ χορτάσματα οὐ
 Gn 42,2. 12 πατέρες ἡμῶν. ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σιτία εἰς
 Αἴγυπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον
 Gn 45,3,16. 13 καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελ-
 φοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ
 Gn 45,9—11; 46,27. 14 γένος Ἰωσήφ. ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλε-
 Dt 10,22. σατο Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν
 Gn 46,1; Ex 1,6. 15 συγγένειαν ἐν ψυχαῖς ἑβδομήκοντα πέντε. καὶ
 κατέβη Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς
 Gn 28,16,17; 32,19; 45,9; 50,13. 16 καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ μετετέθησαν εἰς Συχὲν
 Jos 24,32. καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὠνήσατο Ἀβραὰμ
 Ex 1,7. 17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς
 ὁμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς
 18 καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ, ἄχρι οὗ ἀνέστη βασι-
 λεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ
 Gn 24,7. 19 οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν ἐκάκωσε
 Ex 1,9,22. τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν τὰ βρέφη ἐκδιετα αὐτῶν

10 T εναντι | ολον : hT pr εφ 11 T ευρισκον 13 JW
 εγνωρισθη | Ιωσ. 2^ο : T αυτου 15 και κατ. : KW κατ.
 δε | H [εις Αιγ.] 16 H Εμμωρ | εν Σ. : h^τ του Σ. it του εν Σ.

11 εφ ολης της Αιγυπτου 12 εν Αιγυπτω 13 εν : s
 16 μετηχθησαν 17 επιγγελιατο τι ωμοσεν 18 — ε
 Αιγ. | ηδει τον : εμνησθη του 19 ουτος : και

τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη 20 Ex 2,2. H 11,28.
 οὐσῆς, καὶ ἦν ἀστειὸς τῷ θεῷ· ὃς ἀνεγράφη
 τὰς τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς· ἐκτεθέντος 21 Ex 2,5,10.
 αὐτοῦ ἀνελάτο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ
 ἠθροέπατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς νύκτα. καὶ ἐπαιδεύθη 22
 οὐσῆς ἐν πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων, ἦν δὲ δυνατὸς
 λόγοις καὶ ἔργοις αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπληροῦτο 23 Ex 2,11.
 τῷ τεσσαρακονταετῆς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν
 θρόνον αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ
 ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον 24 Ex 2,12.
 θάνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονου-
 σάτῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον. ἐνόμιζεν δὲ συνιέναι 25
 ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δι-
 στήριξεν τὴν ἑσπέραν αὐτοῖς· οἱ δὲ οὐ συνήκαν. τῇ 26 Ex 2,13.
 ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ
 ἐπύλλασσεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην εἰπών· ἄνδρες,
 ἀλλοιοὶ ἐστέ· ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους; ὁ δὲ ἀδι- 27 Ex 2,18.
 κτηνὸν τῶν πλησίων ἀπόσωτο αὐτὸν εἰπών· τίς σε
 ἐτίθησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ 28
 φοβῆσθαι με σὺ θέλεις ὅτι τρόπον ἀνεῖλες ἐχθρὸς τὸν
 Αἰγύπτιον; ἔφηνεν δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, 29 Ex 2,15,22;
 ἐγένετο πάροικος ἐν γῆ Μαδιάμ, οὐ ἐγέννησεν
 υἱὸς δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαρὰκοντα 30 Ex 3,2.
 ἔθι ἀυτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος
 ἐφάνη ἐν πυρὸς βάτου. ὁ δὲ Μωϋσῆς ἰδὼν ἐθαύ- 31
 σεν τὸ ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατα-
 λῆσαι ἐγένετο φωνὴ κυρίου· ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν 32 Ex 3,6.
 πατέρων σου, ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ

22 HW— ἐν 1^ο 23 TW τεσσαρακονταετῆς 31 TW
 ἠμαρξεν

21 αυτον : + παρα τον ποταμον 22 πασαν την
 ναν 24 αδικ. : + εκ του γενους αυτου | Αιγ. : +
 εκρουφεν αυτον εν τη αμμω 26 μαχομ. : + και ειδεν
 ους αδικουντας | τι ποιειτε ανδρες αδελφοι ωατι
 φητας και εφυγαδενσεν Μ. 30 και μετα ταυτα πλησ-
 των αυτω | αγγελος κυριου 31 εγεν. φ. κ. : ο κυριος
 εν αυτω λεγων

- Ἰακώβ. ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα
 Ex 3,5. 38 κατανοῆσαι. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος· λῦσον
 ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐφ'
 Ex 3,7.10; 2,24. 34 ἕστηκεν γῆ ἁγία ἐστίν. ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν
 τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ
 αὐτοῦ ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελθεῖν αὐτούς· καὶ
 Ex 3,14. 35 νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε εἰς Αἴγυπτον. Τοῦτον τὸν
 Μωϋσῆν, ὃν ἠρονῆσαντο εἰπόντες· τίς σε κατέστη
 ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ θεὸς καὶ ἄρχοντα
 καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ
 Ex 7,8.10; 36 ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς
 14,31. ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
 Nu 14,33. ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕτη τεσσαρὰ
 3,22. Dt 18,15. 37 κόντα. οὗτος ἐστὶν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἷπας τοῖς υἱοῖς
 Ἰσραὴλ· προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν
 Ex 19,3. 38 ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ. οὗτος ἐστὶν ὁ γενόμενος
 Dt 9,10. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου
 τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ καὶ τοῖς
 πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα δοῦναι
 Nu 14,3. 39 ἡμῖν, ἧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες
 ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπώσαντο καὶ ἐστράφησαν ἐν τῇ
 Ex 32,1.23. 40 καρδίᾳ αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, εἰπόντες τῷ Ἀαρῶν
 ποιήσον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ
 Μωϋσῆς οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
 Ex 32,4.6. 41 οὐκ οἶδαμεν τί ἐγένετο αὐτῷ. καὶ ἐμοσχοποίησαν
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀπήγαγον θυσίας τῶν
 εἰδώλων, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
 Jr 7,18. Lxx. 42 αὐτῶν. ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς
 19,18. λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γινώσκουσι
 Am 5,25—27. γραπταὶ ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν·

34 αὐτου : T αυτων 36 τη 1^ο : TW γη 38 ημῶν
 XW υμῶν

38 και εγενετο φωνη προς αυτον 34 αυτου ακηκ
 35 δικ. : + εφ ημων 37 fin + αυτου ακουσεσθε 39 α
 οτι | απεστραφησαν | — αυτων 40 γεγονεν

μή σφάγια καὶ θυσίας προσηγάκατέ μοι
 ἔτη τεσσαεράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;
 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηρὴν τοῦ Μολὸχ 43
 καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ Ῥομφάν,
 τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς.
 καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

Ἡ σκηρὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν τοῖς πατράσιν ἡμῶν 44 Ex 25,40.
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ Μωϋσῆ
 ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐώρακει· ἦν καὶ 45 Gn 17,8; 48,4.
 εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Dt 32,49.
 Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξῶσεν Jos 3,14; 18,1.
 ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως
 τῶν ἡμερῶν Δαυεὶδ· ὃς εὗρεν χάριν ἐνώπιον τοῦ 46 2 Sm 7,2.
 θεοῦ καὶ ἠτήσατο εὑρεῖν σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. Ps 132,5.
 Σολομῶν δὲ ᾤκοδομησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ 47 1 Rg 8,1.
 ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις κατοικεῖ· καθὼς ὁ 48 Is 66,1,2.
 προφήτης λέγει·

ὁ οὐρανός μοι θρόνος, 49

ἢ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·

ποιῶν οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει κύριος,

ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα;

50 Ex 32,9; 33,3.
Lv 26,41.
Nu 27,14.
Jr 9,26; 6,10.
Is 63,10.

Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι καρδίαις καὶ τοῖς

51

ὤσιν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε,

Jr 9,26; 6,10.
Is 63,10.

ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. τίνα τῶν προ-

52 2Chr 36,16.
Mt 23,31.

φητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέ-

κτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως

τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδύται καὶ φονεῖς

42 TW Ἰσραηλ, 43 HW Ρομφα h^r Ρεμφαμ (-φαν)
 ἢ Ριμφαν (Ρεφαν [sic R]) | TW αὐτοῖς; 44 ἄν H, R.

45 Τ ἐξεῶσεν 46 θεῶ : h^s TW οἶκῳ h^s fort pro κῶ = κυριῶ
 47 Τ Σαλωμῶν | HW οἰκοδομησεν 49 ἠ δε : K και η
 51 h καρδίας

Ρεμφα | επεκεινα : επι τα μερη 48 ο δε υψ. ου
 49 τις : ποιος 52 οι πατ. υ. : εκεινοι

7,53—8,5. Πραξεις Αποστολων

- Ex 30. G 3,19. 53 ἐγένεσθε, οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς
H 2,2. ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.
5,38. 54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις
L 23,69. 55 αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. ὑπάρ-
χων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς τὸν
58 δεξιῶν τοῦ θεοῦ,¹ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς
οὐρανοὺς διηνοιγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
22,30. 57 που ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. κράξαντες ἡ-
φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ᾄ-
Ps 81,6. 58 μησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες
L 23,46. ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες
ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας
L 23,34. 59 νεανίου καλουμένου Σαύλου. καὶ ἐλιθοβόλου-
τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· κύριε
60 Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. θεῖς δὲ τὰ γόνατα
ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ· κύριε, μὴ στήσης αὐτοῦ
ταύτην τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.
7,57. 11,19. 8 Σαῦλος δὲ ἦν συννευδοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ.
Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας
ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες
[δὲ] διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας
Mt 14,12. 2 καὶ Σαμαρίας πλὴν τῶν ἀποστόλων. συνεκόμισα-
ν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς καὶ ἐποίησαν
9,1; 22,4. 3 κοπετόν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνεται
τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος
σύρων τε ἀνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου ἐπι-
φυλακῆν.

- 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγελίζοντες
6,5. 5 ζόμενοι τὸν λόγον. Φίλιππος δὲ κατελθὼν εὐαγγελίζοντος

58 W εαυτων | W Σαυλου, 60 T την αμαρτιαν ταυτην
8,1 [δε]: RW—T

55 Ἰησ. : + τον κυριον 58 νεανιου τινος 8,1 μεγας : +
και φλιπις | fin + οι εμειναν εν Ιερουσαλημ 4 fin + τον θεον

τὴν πόλιν τῆς Σαμαρίας ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν
 Χριστόν. προσεῖχον δὲ οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις 6
 ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἀκούειν
 αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. πολλοὶ 7 Mc 16,17.
 γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα
 φωνῇ μεγάλῃ ἐξήρχοντο· πολλοὶ δὲ παραλελυ-
 μένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· ἐγένετο δὲ πολλῇ 8 J 4,40—42.
 παρὰ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἄνῃρ δὲ τις ὀνόματι 9
 Σίμων προὔπηρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξι-
 στάνων τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρίας, λέγων εἶναι τινα
 αὐτὸν μέγαν, ᾧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ 10
 ὡς μεγάλου λέγοντες· οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ
 θεοῦ ἢ καλουμένη μεγάλη. προσεῖχον δὲ αὐτῷ 11
 καὶ τὸ ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγίαις ἐξεστακέναι
 αὐτοῦς. ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελι- 12 Mt 28,19.
 ζόμενῳ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ
 ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε
 καὶ γυναῖκες. ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, 13
 καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ,
 παραρτῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινο-
 μένας ἐξίστατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσο- 14 B,1.
 ῦμοις ἀπόστολοι διτι δέδεκται ἡ Σαμαρία τὸν
 λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς Πέτρον
 καὶ Ἰωάννην, οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο 15
 περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα ἅγιον· οὐδέπω 16
 γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ
 ἐβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ. τότε ἐπετίθεισαν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, 17 1 T 4,14.
 καὶ ἐλάβανον πνεῦμα ἅγιον. ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων 18
 ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων
 ἔδοται τὸ πνεῦμα, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα

5,9 RW Σαμαρίας etc. 11 RW μαγείαις 14 R Σα-
 μαρία W Σαμαρία

5 — τὴν 6 ὡς δε ἡκουον παν οἱ οχλοι προσειχον
 οὐδενα | Ἰησ. : + Χριστου 18 το πνευμα το αγιον

8,19—30. Πραξεις Αποστολων

- 19¹ λέγων· ὁότε κάμοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα φέ-
 ἴαν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνη πνεῦμα ἁγιον.
- 20 Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου
 σὺν σοὶ εἶη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ
- 1^ο 78,37. 21 θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. οὐκ ἔστιν
 E 5,5. σοι μερὶς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ
 καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεία ἔναντι τοῦ θεοῦ.
- 22 μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ
 δεήθητι τοῦ κυρίου εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοὶ ἡ
- Dt 29,18. 23 ἐπίνοια τῆς καρδίας σου· εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
 Is 58,6. H 12,15. 24 καὶ σύνδεσμον ἠδικίας ὄρω σε ὄντα. ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
 τὸν κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰσή-
 25 κατε. Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυρούμενοι καὶ λαλή-
 σαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον εἰς
 Ἱερουσόλυμα, πολλὰς τε κόμας τῶν Σαμαρειτῶν
 εὐηγγελίζοντο.
- 26 Ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον
 λέγων· ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν
 ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ
- 1^ο 56,3-7. 27 εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. καὶ ἀναστὰς
 ἐπορεύθη. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος δε-
 νάστης Κανδάκης βασιλίσσης Αἰθιοπίων, ὃς ἦ
 ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, [ὃς] ἐληλύθει προ-
 28 κνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἣν τε ὑποστρέφων κα-
 καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἀνεγίνωσκε
 29 τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ
 Φιλίππῳ· πρόσελθε καὶ κολλήθητι τῷ ἄρμα-
 30 τούτῳ. προσδραμῶν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτὸν

24 fin h^r + †· ος πολλα κλαιων ου διελιμπανεν
 25 T Σαμαριτων 27 επορευθη : H,R,T,W. | [ος] : W-T
 fin HT,R,W. 28 τε : HW δε | T— και 2^ο

19 παρακαλων και λεγων | επιθω καγω 23 εν γ
 πικριας χολη και συνδεσμο αδ. θεωρω 24 ειπεν : + πρ
 αυτουσ παρακαλων | περι | κυρ. : θεον | επελθ. μ
 των κακων ων ειρ. μοι 27 βασιλ. τινοσ 28 αναγι^ο

αναγνώσκοντος Ἦσαίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπεν·
 Ἐγὼ γε γινώσκεις ἀ ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ εἶπεν· 31 J 16,18.
 ὡς γὰρ ἂν δυναίμην ἐὰν μὴ τις ὀδηγήσει με;
 παρεκάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάντα καθίσει
 ἐπὶ αὐτῷ. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνω- 32 Is 53,7,8.
 κεν ἦν αὕτη·

ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν ἤχθη,
 καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν
 ἄφωνος,

οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· 33

τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

ὅτι αἴρεται ὑπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν· 34

ἄκουσον σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο;

περὶ ἑαυτοῦ ἢ περὶ ἑτέρου τινός; ἀνοίξας δὲ ὁ 35

Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς
 γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

ὁ δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἤλθον ἐπὶ τι 36 10,47.

ῥοῶ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος· ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει

σε βαπτισθῆναι; καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, 38

καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φί-

λιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ὅτε 39 1 Rg 18,12.

ἐπέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἤρπα-

σεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν οὐκέτι ὁ

εὐνοῦχος, ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

Ὁ Φίλιππος δὲ ἐδρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος 40 21,8,9.

εὐηγγελλίζετο τὰς πόλεις πάσας ἕως τοῦ ἐλθεῖν

αὐτὸν εἰς Καισαρίαν.

W ὀδηγησῆ 32 hT κειραντος 34 W— τουτο 36 fin
 † εἶπεν δε αυτω [ο Φιλιππος] Εἰ πιστευεις ἐξ ὅλης
 ἰσθίας σου [, εξεστῖν]. αποκριθεις δε εἶπεν Πιστενω
 ἰον του θεου εἶναι τον Ἰησουν [Χριστον]. † 39 πνευμα
 † : h^r πνευμα αγιον επεπεσεν ἐπι τον ευνουχον, αγγελος
 κυριου | W αυτου την οδον 40 W— αυτον | W Καισαρειαν

9,1—13. Πραξεις Αποστολων

- 1-22: 22,8-16; 26,9-16. 8,8. 9 Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐνπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ 2 ἀρχιερεῖ ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινα εἴρη τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας, 3 δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξαι τῇ Δαμασκῷ ἐξαιφνης τε αὐτὸν περιήστραψεν φῶς ἐκ τοῦ 4 οὐρανοῦ, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνῆ λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; 5 Ἐἶπεν δέ· τίς εἶ, κύριε; ὁ δέ· ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι ὃ τι σε δεῖ ποιεῖν. 6 οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ἐνεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεαροῦντες. ἠγέρθη δὲ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεφύμνων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ οὐδὲν ἔβλεπεν· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκὸν 7 καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγε οὐδὲ ἔπιεν.
- 10,17; 16,9. 10 Ἦν δέ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐν ὄραματι ὁ κύριος 21,39. 11 Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, κύριε. ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν· ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην εὐθεΐαν καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσ 12 εύχεται, καὶ εἶδεν ἄνδρα Ἀνανίαν ὀνόματι εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρας, ὅπως ἀναβλέψῃ. 13 ἀπεκρίθη δὲ Ἀνανίας· κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ τοῖς ἀγίοις

1 R ἐμπν. 2 T αν | T οντας της οδου 8 H ἐξέφηνε
6 H διτι 7 H ἰστηκ. 8 T ηνοιγμενων 11 K αναστα
12 ανδρα : [H]W+ εν οραματι | χειρας : H pr [τας]

4 (vl 5) fin + σκληρον σοι προς κεντρα λατιζων
5 Ιησ. : + ο Ναζωραιος 12 ανδρα : + (vl pr) εν οραματι

Πραξεις Αποστολων 9,14—25.

ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλῆμ· καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν 14 1 K 1,2.
 ἐπὶ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντα τοὺς ἐπικαλου- 22,16. 2 T 2,22.
 ῶς τὸ ὄνομά σου. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ 15 R 1,5.
 Σαῦλος· πορεῖου, διτι σκεδὸς ἐκλογῆς ἐστίν μοι 25,12; 27,24.
 τοῦ βασιτάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν
 καὶ βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ· ἐγὼ γὰρ ὑπο- 16 22,29.
 ἔταξα αὐτῷ ὄνομα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός 2 K 11,22—28.
 σου παθεῖν. Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν 17
 εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ· Σαῦλ ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με,
 ἵνα ἀποστείλῃς σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχου, ὅπως
 ἴδῃς πνεύματος ἁγίου. καὶ 18
 ὡς ἀπέπεσαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὡς
 ὄχλος, ἀνέβλεψέν τε, καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη,
 λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. 19
 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
 τινῶν, καὶ ἐνθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς 20
 ἔκρινον τὸν Ἰησοῦν, διτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ. ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ 21 1.14. 8,1; 26,10.
 ἵνα εἰδῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθητὴς ἐν Ἱερου-
 σαλῆμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο, καὶ
 ἐπιτιθεῖς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς
 ἵνα ἐπιτιθεῖς τοὺς ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον 22 18,28.
 ἐκινῆθη καὶ συνέχυνεν Ἰουδαίους τοὺς κατοι-
 κήσαντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων διτι οὗτός ἐστιν
 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Ὅς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, 23 22,12—29.
 ἐβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώ- 24 22,16.
 σάντων δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλή αὐτῶν. παρετη-
 ῆθη δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς
 ἵνα αὐτὸν ἀνέλθωσιν· λαβόντες δὲ οἱ μαθηταὶ 25 2 K 11,22,28.
 αὐτὸν ἐκείνη νυκτὸς διὰ τοῦ τείχους καθήκον αὐτόν

ἐθνῶν : [H]W πρ των 19 H ενισχυθη 21 εν :
 22 | R τουτο; και ... αρχιερεις. 22 H συνβιβ.

23 τότε γεροθεις Αναν. απ. 22 ενεδυν. : + τω λογω
 24 25 — αυτου

9,26—36. Πραξεις Αποστολων

G 1,17—19. 26 χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. Παραγενόμενος δὲ εἰς
 Ἱερουσαλήμ ἐπέιραζεν κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς
 καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες δὲ
 20. 27 ἐστὶν μαθητῆς. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν
 ἤγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο
 αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον καὶ δε
 28 ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιά
 29 σατο ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ. καὶ ἦν μετ' αὐτῷ
 εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλήμ
 29 παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου, ἑλάλη
 τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ
 11,25. G 1,21. 30 ἐπεχείρουν ἀνελεῖν αὐτόν. ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελφοί
 κατήγαγον αὐτόν εἰς Καισαρίαν καὶ ἐξαπέστειλαν
 αὐτόν εἰς Ταρσόν.

31 Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας
 καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρίας εἶχεν εἰρήνην οἰ
 κοδομουμένη, καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου
 καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπι
 θύνητο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων
 κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦ
 33 τας Λύδδα. εὗρεν δὲ ἐκεῖ ἀνθρωπὸν τινα ὀνόματι
 Αἰνέαν ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρηβάττῳ
 34 ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος
 Αἰνέα, ἵαταί σε Ἰησοῦς Χριστός· ἀνάστηθι καὶ
 35 στρωῶσον σεαυτῷ. καὶ εὐθέως ἀνέστη. ἑκαὶ εἶδον
 αὐτόν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδα καὶ
 Σαρῶνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβειθα

25 Η σφυρίδι 27 W ο τι 31 W εἰρήνην, | T
 οικοδομουμένη και ... κυριον, 35 TW Σάρωνα 36 Η
 Ταβειθα, it 40

Πραξεις Αποστολων 9,37-10,4.

ἡ διερχομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης
 ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσιῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο 37
 δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν
 ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερφῶ.
 ἔγγυς δὲ οὔσης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ 38
 ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν
 δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες· μὴ ὀκνήσης
 διελθεῖν ἕως ἡμῶν. ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν 39
 αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερφῶν,
 καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι
 καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίη
 μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἔξω 40 Mc 5,40.41.
 πάντας ὁ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο,
 καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν· Ταβιθά,
 ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς,
 καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισεν. δοὺς δὲ αὐτῇ 41 82.
 χεῖρα ἀνέστησεν αὐτὴν· φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους
 καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν 42
 δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν
 πολλοὶ ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἰκανὰς 43 10,6.
 μέναι ἐν Ἰόππῃ παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ἄνῃρ δὲ τις ἐν Καισαρίᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, 10 Mt 8,5.
 εκατοντάρχης ἐκ σπειρώς τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς, 27,1.
 ὀσσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ 2
 οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ
 καὶ δεόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός, εἶδεν ἐν ὄρα- 3 8,1.
 τινι φανερώς, ὡσεὶ περὶ ὄραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας,
 ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ
 λέγοντα αὐτῷ· Κορνήλιε. ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ 4
 καὶ ἔμφοβος γενόμενος εἶπεν· τί ἐστίν, κύριε;
 εἶπεν δὲ αὐτῷ· αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημο-

36 W δορκας | T αγαθων εργαων 37 HW- αυτην 20
 38 H- της 43 δε : W+ αυτον

10,5—19. Πραξεις Αποστολων

- σύναι σου ανέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν
 5 τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν πέμπων ἄνδρας εἰς Ἰόππην
 καὶ μετάπεμψαι Σίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέ-
 9,48. 6 τρος· οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ,
 7 ᾧ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν
 ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας δύο τῶν οἰκε-
 τῶν καὶ στρατιωτῶν εὐσεβῆ τῶν προσκαρτεροῦν-
 8 των αὐτῷ, καὶ ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς ἀπέ-
 9 στειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον
 ὁδοιποροῦντων ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων
 ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ
 10 ὧραν ἑκτην. ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελεν
 γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ αὐτῶν ἐγένετο.
 11,5—17. 11 ἐπ' αὐτὸν ἕκστασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγ-
 μένον καὶ καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην με-
 γάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς.
 12 ἐν ᾧ ὄπῃρχεν πάντα τὰ τετράποδα καὶ ἔρπειτα
 13 τῆς γῆς καὶ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο
 φωνὴ πρὸς αὐτόν· ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ
 14 φάγε. ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· μηδαμῶς, κύριε, ὅτι
 15 οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν καὶ ἀκάθαρτον. καὶ
 16 φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· ἃ ὁ θεὸς
 17 ἑκαθάρισεν σὺ μὴ κοῖνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ
 τρεῖς, καὶ εὐθὺς ἀνελήμφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν
 οὐρανόν. Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος
 τί ἂν εἶη τὸ δράμα ὃ εἶδεν, ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οἱ ἀπε-
 σταλμένοι ὑπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες τὴν
 οἰκίαν τοῦ Σίμωνος ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα,
 18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπι-
 18,2; 15,28. 19 καλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. Τοῦ δὲ
 Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ δράματος εἶπε

9 εκειν. : Τ αυτων

18 X επυθοντο

5 τον επικαλουμενον Πετρον 6 fin + ουτος λαλησεν
 σοι τι σε δει ποιειν 9 ενατην ει + της ημερας

Πραξεις Αποστολων 10,20—29.

τὸ πνεῦμα αὐτῷ· ἰδοὺ ἄνδρες ζητοῦντές σε·¹ ἀλλὰ 20
ἀναστὰς κατὰβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν
διακρινόμενος, ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. κατα- 21
βὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶπεν· ἰδοὺ
ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;
οἱ δὲ εἶπαν· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος 22
καὶ φοβούμενος τὸν θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ
ὄλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ
ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. εἰσκαλεσά- 23 11,12.
μενος σὺν αὐτοῖς ἐξένισεν. Τῇ δὲ ἐπαύριον
ἀναστὰς ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελ-
φῶν τῶν ἀπὸ Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. τῇ δὲ 24
ἐπαύριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν Καισαρίαν· ὁ δὲ Κορ-
νήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, συνκαλεσάμενος τοὺς
παγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ὡς 25
δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας
αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσ-
κύνησεν. ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· 26 14,15. Ap 19,10.
ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἀνθρώπος εἰμι. καὶ 27
πνυνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὐρίσκει συνελθυ-
θέντας πολλούς,¹ ἔφη τε πρὸς αὐτούς· ὁμεῖς ἐπι- 28
στασθε ὡς ἀδέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶ-
σθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· κἀμοὶ ὁ θεὸς
ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄν-
θρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμ- 29
θευθεῖς. πνυνθάνομαι σὺν τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ

19 KW— αυτω | ανδρες : KW+ δυο : hR+ [τρεις] 28 H
συνῆλθον 24 T εισηλθαν 25 ως . . . Πετρον : h² Προσεγγι-
στος δε του Πετρον [εις την Καισαριαν] προδρομαων εις των
αποστολων διεσαφησεν παραγεγονεναι αυτον. ο δε Κορνηλιος
[εκατηθησας και] 28 T εδειξεν ο θεος 29 H αναντιρητως

21 ανδρας : + τους απεσταλμενους απο Κορνηλιου προς
αυτον | τις : pr τι θελετε η 22 ειπ. προς αυτον· Κορν.
εις εκ. 23 τοτε εισαγαγων ο Πετρος 24 προσδεχομενος |
h¹ περιεμεινεν 26 αναστ. : τι ποιεις | ειμι : + ως
28 28 υμεις : + βελτιον | ανδρι αλλοφ.

10,30—39. Πραξεις Αποστολων

- 30 με. και ο Κορνήλιος εφη· απο τεταρτης ημερας
 μεχρι ταυτης της ωρας ημην την ενάτην προσ-
 ευχόμενος εν τῷ οίκῳ μου, και ιδου ανηρ εστη
 31 ενώπιόν μου εν εσθῆτι λαμπρῃ, και φησιν· Κορ-
 νήλιε, εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημο-
 32 σναι σου εμνήσθησαν ενώπιον του θεου. πέμψον
 οὖν εις Ἰόππην και μετακάλεσαι Σίμωνα δε ἐπι-
 καλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται εν οικία Σίμωνος
 33 βυρσέως παρὰ θάλασσαν. ἑξαυτης οὖν ἐπεμψα
 προς σε, σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος,
 νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον του θεου πάροισμεν
 ἀκουσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ του
 34 κυριου. Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν· ἐπι-
 1 Dt 10,17. 34 ἀληθείας καταλαμβάνομαι διτι οὐκ ἐστιν προσω-
 1 Sm 16,7.
 R 2,11.
 J 10,16. 35 πολήμπτης ὁ θεός, ἀλλ' εν παντι ἐδνει ὁ φοβού-
 μενος αὐτόν και εργαζόμενος δικαιοσύνην δεξιῶν
 Ps 107,20; 36 αὐτῷ ἐστιν· τὸν λόγον [δὲν] ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς
 147,18. 36 Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστου·
 Is 52,7. Nah 2,1.
 Mt 28,18. 37 Ἰσραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστου·
 Mt 4,12—17. 37 οὗτός ἐστιν πάντων κύριος. ὑμεῖς οἴδατε τὸ γεν-
 μενον ῥημα καθ' ὅλης της Ἰουδαίας, ἀρξάμενος
 ἀπὸ της Γαλιλαίας μετὰ τὸ βάπτισμα δε ἐκήρυξε
 Is 61,1. 38 Ἰωάννης, και Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρεθ, ὡς ἐχρισ-
 Mt 3,16. 38 αὐτόν ὁ θεός πνεύματι ἀγίῳ και δυνάμει, δε
 διήλθεν εὐεργετῶν και ἰώμενος πάντας τοὺς κατὰ
 δυναστευομένους ὑπὸ του διαβόλου, διτι ὁ θεός
 Dt 21,22. 39 ἦν μετ' αὐτου· και ἡμεῖς μάρτυρες πάντων ὧν
 ἐποίησεν εν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων και [εν]

29 TW με; 31 TW και φησιν 36 [ον] : hTW—H
 36.37 h on απεστειλεν . . . Χριστου (ουτος . . . κυριος) υμεις
 οιδατε, το 37 W αρξαμενον 39 [εν] : T—HW

30 απο της τριτης ημ. μ. της αρτι ωρας ημην νηστευων
 τ. εν. τε πρ. 32 ην + ος παραγενομενος λαλησει σοι
 33 προς σε : + παρακαλων ελθειν προς ημας | εν ταχῃ
 παραγενομ. | του θεου : σου, | — παροισμεν | παντα :
 βουλομενοι παρα σου | κυρ. : θεου 36 τον γαρ λογ-
 37 — ρημα | αρξαμ. : + γαρ 38 ον εχρ. ο θ. 39 παν-
 των : αυτου

Πραξεις Αποστολων 10,40—11,2.

Ἰερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνεΐλαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλον.
 τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ἔδωκεν 40 1 K 15,4-7.
 αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, ὃ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ 41 J 14,19,22;
 μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ 15,27.
 θεοῦ, ἡμῖν, ὅτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν
 αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ 42 17,31. R 14,10.
 παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύ-
 ρασθαι ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν. τούτῳ πάντες οἱ προ- 43 Is 33,24; 53,5,6.
 φῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεισιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ
 τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς
 αὐτόν. Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα 44
 ταῦτα ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας
 τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ 45
 περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθαν τῷ Πέτρῳ, ὅτι
 καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος
 ἐκκέχυται· ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλοῦντων γλώσσαις 46 2,4. Mc 16,17.
 καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη Πέ-
 τρος· μή τι τὸ ὕδωρ δύναται κολῦσαί τις τοῦ μὴ 47
 βαπτισθῆναι τούτους, ὅτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ἔλαβον ὡς καὶ ἡμεῖς; προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν 48 J 4,40.
 τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε
 ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ἐκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ 11
 ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέ-
 ξαντο τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος 2 10,45.
 εἰς Ἰερουσαλήμ, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ

40 τῇ : TW pr εν 42 ουτος : T αυτος 45 οσοι : H οι
 | Η του πνευμ. του αγιου 48 αυτους : T αυτοις 11,2
 Οτε . . . περιτομης : h^r Ο μεν ουν Πετρος δια ικανου χρονου
 ἔλησεν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλυμα· καὶ προσφωνήσας τοὺς
 ἔλφους καὶ ἐπιστηρίξας αὐτοὺς πολὺν λόγον ποιουμένου
 1 των χωρων [?] δι αυτων εχωρει] διδασκων αυτους· ος

40 μετα την τριτην ημεραν 41 αυτω : + και συναν-
 τραφημεν | fin + ημερας μ' 42 εντειλατο 43 αιματος
 ειπεν δε ο Π. 48 τοτε προσετ. αυτους | παρεκαλεσαν
 τ. προς αυτους διαμειναι 11,1 Ακουστων δε ενεγεντο τοις
 αποστολοις και τοις αδελφοις τοις εν τη Ιουδαια

11,8—15. Πραξεις Αποστολων

- G 2,12. E 2,11. 3 περιτομῆς ἰλέγοντες ὅτι εἰσῆλθες πρὸς ἄνδρας
 4 ἀκροβυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγες αὐτοῖς. ἀρξά-
 μενος δὲ Πέτρος ἐξετίθητο αὐτοῖς καθ' ἑξῆς λέγων·
 10,9—48. 5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππη προσευχόμενος, καὶ
 εἶδον ἐν ἑκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι
 ὡς ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην
 6 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἐμοῦ· εἰς ἣν
 ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς
 γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ πετεινὰ
 7 τοῦ οὐρανοῦ. ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγοῦσης
 8 μοι· ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. εἶπον δέ·
 μηδαμῶς κύριε, ὅτι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε
 9 εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου. ἀπεκρίθη δὲ φωνὴ
 ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισεν
 10 σὺ μὴ κοῖνου. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς, καὶ
 11 ἀνεσπίασθη πάλιν ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ
 ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν ἐν ἣ ἤμεν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρίας
 12 πρὸς με. εἶπεν δὲ τὸ πνεῦμά μοι συνελθεῖν
 αὐτοῖς μηδὲν διακρίναντα. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ
 καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν
 13 οἶκον τοῦ ἀνδρός. ἀπήγγειλεν δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν
 τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ
 εἰπόντα· ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην καὶ μετὰπεμψαι
 14 Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον, ὃς λαλήσει
 ῥήματα πρὸς σὲ ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ
 15 οἶκός σου. ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν ἐπέ-
 πεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς ὡσπερ καὶ

καὶ κατήνησεν αὐτοῖς [ἦ αὐτοῦ] καὶ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὴν
 χάριν τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ ἐκ περιτομῆς ἀδελφοὶ διακρίνοντο
 πρὸς αὐτόν

8 X εἰσῆλθεν εἰ συνέφαγεν 9 XW ἐκ δευτέρου φωνή
 11 h ἡμην

5 τετρασιν 6 — τα 1^ο 2^ο 4^ο 9 ἐγένετο φωνή ἐκ τ.
 σου. πρὸς με 12 — μηδὲν διακριν. 13 — τον 1^ο

Πραξεις Αποστολων 11,16—26.

ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος 16 1,5.
 τοῦ κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν
 ἡματι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
 οὖν τὴν ἰσὴν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ὡς 17
 αὐτῶν, πιστεύσασι ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν
 ἰστούν, ἐγὼ τίς ἦμην δυνατὸς κωλύσαι τὸν θεόν;
 ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἠσύχασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν 18 18,48; 14,27.
 ἑαυτῶν λέγοντες· ἄρα καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ θεὸς τὴν
 ἐπιείκειαν εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως 19 8,1-4.
 τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης
 καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν
 λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ 20
 αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες
 ἔρχόμενοι εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς
 Ἕλληνας, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν. καὶ 21 2,47.
 ἐν χειρὶ κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ
 πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἠκούσθη 22 4,36.
 ἡ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ἅτα τῆς ἐκκλησίας τῆς οὖσης
 ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν
 Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγεγόμενος καὶ 23 18,48.
 ἔδωκεν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρε-
 ἔλαλει πάντα τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν
 τῷ κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύ- 24 6,5. 8,14.
 ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος
 μεγάλος τῷ κυρίῳ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀνα- 25 9,30.
 ἵστησθαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. 26 G 2,11.

18 W εδοξασον

20 Ἕλληνας (ei h^r) : Η Ἕλλημιστας

23 τω : Η pr [εν]

17 — ο θεος | fin + τον μη δουναι αυτοις πνευμα
 γιον πιστευσασι επ αυτω 19 απο του Στεφανου |
 αυτοις 20 Ιησ. : + Χριστον 22 — ουσης | εως :
 μελθειν εως της 28 ος και 25,26 ακουσας δε οτι Σαυλος
 εις θαρσον εξηλθεν αναζητων αυτον· και ως συντυχων
 καταλεσεν ελθειν εις Α.

11,27—12,5. Πραξεις Αποστολων

έγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χω-
 ματίσαι τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς
 1 P 4,16. Χριστιανούς.

18,1; 16,32. 27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ
 21,10. 28 Ἱεροσολύμων προφητῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς
 δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανεν δὲ
 τοῦ πνεύματος λιμὸν μεγάλην μέλλειν ἔσσεσθαι ἐν
 ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἥτις ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου
 G 2,10. 29 τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισεν
 ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατα-
 12,26. 30 κοδοσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν
 ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς
 Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

4,3. 12 Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης
 ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀποστόλων
 2 τῆς ἐκκλησίας. ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
 3 Ἰωάννου μαθαίρη. ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστόν ἐστιν
 τοῖς Ἰουδαίοις προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον
 4 ἥσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων, ἵδον καὶ πιάσας ἔθε-
 εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσιν τετραδίοις στρα-
 τιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὴν
 Jc 5,16. 5 πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. ὁ μὲν οὖν Πέτρος
 τρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἐκτενω-
 ἔκτενωδῶς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν

28 JW εσημαινεν

12,1 T ο βασιλ. Ηρωδης

26 οἰτινες παραγενομενοι ενιαυτον ολον συνεχυθησαν
 οχλον ικανον· και τοτε πρωτον εχηματισεν εν Α. οι μαθηται
 Χρειστιανοι 28 ην δε πολλη αγαλλιασις· συνεστραμμενοι
 δε ημων εφη εις εξ αυτ. ον. Αγ. σημαιων 29 οι
 μαθηται καθως ευπορουντο 12,1 fin + εν τη Ιουδαίᾳ
 3 Ιουδαιοις : + η επιχειρησις αυτου επι τους πιστους 4 ο
 και : τουτον 5 πολλη δε προσευχη ην εν εκτενωδῶς
 αυτου απο τ. ε.

Πραξεις Αποστολων 12,6—14.

ὅτι περὶ αὐτοῦ. Ὅτι δὲ ἤμελλον προαγαγεῖν ⁶ 5,22,23.
 ὃν ὁ Ἡρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος
 κλωμένος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος
 αἰμασίων δυοῖν, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν
 τὴν φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου ἐπέστη, ⁷ 5,19.
 καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ
 τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων·
 ἕστατα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις
 τῶν χειρῶν. εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· ⁸
 ἕστατα καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. ἐποίησεν
 ὡς εἶπεν· καὶ ἔβη εὐθὺς. καὶ λέγει αὐτῷ· περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν
 σου καὶ ἀκολούθει μοι. καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει, ⁹
 καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθῆς ἐστὶν τὸ γινόμενον διὰ
 τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. διελθόντες ¹⁰
 τὴν πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ τὴν
 τρίτην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν,
 καὶ εὐθὺς αὐτομάτῃ ἠνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προ-
 ἦλθον εὐθύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος
 ἀπὸ αὐτοῦ. καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος ¹¹
 εὐχόμενος· νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος
 ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς
 τοῦ Ἡρῴδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν
 Ἰουδαίων. συνιδῶν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς ¹² 25, 13, 5, 13;
 Πριγκίπισσας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου ^{15, 37.}
 Ἰακώβου, οὓς ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσ-
 κληθέντες. κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ ¹³
 πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκη ὑπακοῦσαι ὀνόματι
 Ῥόδη, καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου ἀπὸ ¹⁴
 τῆς χαρᾶς οὐκ ᾔνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα
 ὅτι ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυ-

6 ἄ προαγαγεῖν 8 δε 1° : T τε 11 κυριος : XW pr o
 h προηλθε

7 ἐπεστη : + τω Πιτρω | ἐπελαμψεν τω | νυξας 9 δια :
 κα 10 ἐξελθ. : + κατεβησαν τους ζ' αναβαθμους

12,15—25. Πραξεις Αποστολων

- 26,24. 15 λῶνος. ¹οὶ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν· μαίνη. ἡ δὲ
L 24,27. διῴσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. οἱ δὲ ἔλεγον· ὁ ἄγγελος
16 ἐστὶν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοί-
17 ξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. κατασεισάσ-
δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν διηγήσατο αὐτοῖς πῶς
ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς, εἶπέν
τε· ἀπαγγεῖλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα.
5,21.22. 18 καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. ¹Γενο-
μένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς
19 στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. Ἡρώδης
δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὑρών, ἀνακρίνας
τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν
1 Rg 5,25. 20 ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Καισαρίαν διέτριβεν. Ἦ
Es 27,17. δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν
δὲ παρήσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστω-
τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἤτονοντο εἰρήνην
διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασι-
21 λικῆς. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος
ἐσθῆτα βασιλικὴν καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδήμη-
Es 28,2. 22 γόρει πρὸς αὐτούς· ¹ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐπεφώνει· θεοῦ
Dn 5,20. 23 φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. παραχρηῖμα δὲ ἐπα-
ταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε
τὴν δόξαν τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκοληκόβρωτος
0,7. Is 55,11. 24 ἐξέφυξεν. Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἠέξανεν καὶ
ἐπληθύνετο.
11,29. 12. 15,27. 25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερου-
σαλήμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συνπαρα-
λαβόντες Ἰωάννην τὸν ἐπικληθῆντα Μάρκον.

15 ελεγ. : η εἶπαν 17 T— αυτοις 20 21 H [ο] Ηρωδ. |
καθίσας : W pr και 24 θεου : K κυριου 25 εξ : K ως
h^o fort την εις I. πλ. διακ.

15 ελεγ. : + προς αυτην· τυχον 16 εξανοιξαντες δε
και ιδοντες 17 ινα σιγων εισηλθεν και 19 αποκτανθησας
20 οι δε ομοθυμαδον εξ αμφοτερων των πολεων παρησαν
προς τον βασιλεα | τας χωρας αυτων εκ 22 καταλλαγοντες
δε αυτου τοις Τυριοις ο 23 και καταβας απο του βηματος
γενομ. σκ. ει ζων και ουτως εξεψ. 25 εξ : απο

Ἦσαν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν ἐκ-¹³ 11,27.
 λησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι ὅ τε Βαρνάβας
 καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ
 Συρραῖος, Μαναὴν τε Ἡρόδοτος τοῦ τετραάρχου
 ἰατροφίλου καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν 2 9,15.
 ὁ κύριος καὶ νηστεύοντων εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ
 ἄγιον· ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον
 εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς· τότε νηστεύ- 3 14,23. 6,6.
 σάτε πάντες καὶ προσευξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας
 αὐτοῖς ἀπέλυσαν. 1 T 4,14; 5,22.

Αὐτοὶ μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου 4
 πνεύματος κατήλθον εἰς Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε
 ἐπέλευσαν εἰς Κύπρον, καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίνι 5 12,12.25.
 κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς συνα- 13.
 γαγίαις τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην
 κλητήν. Διελθόντες δὲ ὄλην τὴν νῆσον ἄχρι 6
 ἑσπέρας εὗρον ἄνδρα τινὰ μάγον ψευδοπροφήτην
 Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαρισησοῦς, ἵδς ἦν σὺν τῷ ἀνθ- 7
 ῶπιτι Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος
 προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν
 ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς 8 2 T 3,8.
 Ἰλμάς ὁ μάγος, οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ, ζητῶν διαστρέφαι τὸν ἀνθύπατον
 ἐκ τῆς πίστεως. Σαῦλος δὲ, ὁ καὶ Παῦλος, 9
 ἀντιπαραστάς πνεύματος ἁγίου ἀτενίσας εἰς αὐτὸν
 εἶπεν· ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ἁ- 10 Ἠσα 14,10.
 ρουρίας, οὗ διαβόλου, ἐχθρὸς πάσης δικαιοσύνης,
 ὃς παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας;

1 RW διδασκαλοι, 4 R Σελεύκειαν W -λεσκευίαν 5 Ἰωαν-
 ην : hic et H 6 T Βαρισησου 10 κυριου : KW pr του

1 ο τε : εν οις | επικαλουμενος 3 προσευξ. : +
 νηστευσατε | - απελυσαν 4 αυτοι : οι | κατηλθ. : κατα-
 λησιαν δε | - τε 5 θεου : κυριου | νηστευοντα αυτοις
 και περιελθοντων δε αυτων | ονοματι καλουμενον Βαριση-
 σου 7 συνακαλεσαμενος | και εξητησεν 8 Ετοιμιας |
 + επειδη ηδιστα ηκουεν αυτων 10 - πασης | τας
 : + ουσας

13,11—22. Πραξεις Αποστολων

- 9,8. J 9,89. 11 ¹ και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε, και εση τυφλος μη βλέπων τον ηλιον αχρι καιροϋ. παραχορημα δε επεσεν επ' αυτον αχλϋς και σκοτος, και περιαγων
- 12 ² εζητει χειραγωγους. τότε ιδων ο ανθρωπατος το γεγονος επιστευσεν, εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου.
- 12,12.26; 15,88. 18 ³ Αναχθεντες δε απο της Παφου οι περι Παυλου ηλθον εις Περγην της Παμφυλιας. Ιωαννης δε αποχωρησας απ' αυτων υπεστρεφεν εις Ιεροσολυμα. Αυτοι δε διελθοντες απο της Περγης παρεγενοντο εις Αντιοχειαν την Πισιδιαν, και ελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων
- 15,21. 15 ⁴ εκαθισαν. μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες. ανδρες αδελφοι, ει τις εστιν εν υμιν λογος παρακλησεως προς τον λαον, λεγετε
- 16 ⁵ αναστας δε Παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπε ανδρες Ισραηλειται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε. ο θεος του λαου τουτου Ισραηλ εξελεξαται τους πατερας ημων, και τον λαον θρωσεν εν τη παροικια εν γη Αιγυπτου, και μετα βραχιονος υψηλου
- Is1,2. Ex 6,1.6; 12,37.41; 14,8. Ex 16,26. Nu 14,24. Dt 1,31. 18 ⁶ εξηγαγεν αυτους εξ αυτης, και ως τεσσερακονταετηρον χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω, και καθελων ιδνη επτα εν γη Χανααν κατεκληρονη
- Jud 2,16. 1 Sm 8,20. 20 ⁷ μησεν την γην αυτων ¹ ως ετεσιν τετρακοσίοις και πενήκοντα. και μετα ταυτα εδωκεν κριτας εν
- 1 Sm 8,5; 10,21.24. 21 ⁸ Σαμουηλ προφητου. κακειθεν ητησαντο βασιλευσ και εδωκεν αυτοις ο θεος τον Σαουλ υιον Κεϊσ ανδρα εκ φυλης Βενιαμειν, ετη τεσσερακοντα
- Ps 89,31. Is 44,28. 22 ⁹ και μεταστησας αυτον ηγειρεν τον Δαυειδ αυτου
- 1 Sm 16,12.13; 13,14.

11 δε : hT τε | W επεπεσεν 12 Η εκπληττομενος
15 TW εστιν | 17 T Αιγυπτω 18 K και, ως | TW
τεσσερακονταετη | hT ετροποφορησεν 19 K—

11 και ευθεως 13 επιστ. : pr εθανυμασεν και : +
θεω 18 —ως 19 αυτων : των αλλοφυλων

βασιλέα, ᾧ και εἶπεν μαρτυρήσας· εὗρον
 εἶδ' τὸν τοῦ Ἰησοῦ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν
 ὅς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. τούτου 23 2 Sm 7,12.
 ὡς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγεν
 Ἰσραὴλ σωτήρα Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάννου 24 L 3,3.
 προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετα-
 τῆς παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ὡς δὲ ἐπλήρου 25 J 1,20.27.
 ἡγωγῆς τὸν δρόμον, ἔλεγεν· τί ἐμὲ ὑπονοεῖτε
 ἡμεῖς; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ
 ἄλλος εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.
 ἡμεῖς ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ και οἱ ἐν 26 Ps 107,20.
 φόβου τοῦ θεοῦ, ἡμῖν ὁ λόγος τῆς 46.
 προφητείας ταύτης ἐξαπεστάλη. οἱ γὰρ κατοικοῦντες 27 2,17. J 16,3.
 Ἰερουσαλὴμ και οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τούτου
 ἠκούσαντες και τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς
 ἡμεῖς πᾶν σάββατον ἀναγιγνωσκομένας κρίναντες
 ἠρώσαν, και μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες 28 Mt 27,22.23.
 ἔπειτα Πειλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὡς δὲ 29 Mt 27,59.60.
 ἠρώσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθε-
 ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ ξύλου ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. ὁ 30 2,15.
 θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν· ὅς ὤφθη ἐπὶ 31 1,3.
 πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 Ἰερουσαλῆμ, ὅτινες νῦν εἰσιν μαρ-
 τῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. και ἡμεῖς ὅμᾶς 32 23.
 ἐπιβεβαιώμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν
 ἡμεῖς, ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς 33 Ps 2,7.
 ἡμεῖς ἡμῶν ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὡς και ἐν τῷ

H [ἄνδρα] 23 W σωτηρα, 25 Ἰωαν.: W pr o | hTW
 28 ητήσαντο: h ητησαν τον 29 h γεγραμμ. περι αυτου
 : [H]—W 32 ημων: h^a αυτων ιι αυτων ημων (sic W)

ὁ θεος οὖν ἀπο τ. σπ. αὐτοῦ | ἠγείρε 25 τίνα με
 ἔτι ἀγν.: μὴ συνιεντες | γραφας | και κριν. 28 εὐρ.
 ἡμεῖς κρίναντες αὐτόν παρεδῶκαν Πειλάτῳ ἡμεῖς εἰς ἀναιρέσειν
 ἡμεῖς γεγραμμένα: + εἰσιν ἡκουοντο τον Πειλατον τουτον μεν
 ἡμεῖς ἠρώσαν και ἐπιτυχοντες παλιν και | και ἔθηκαν 30 οὐ
 ὡς ἠγείρεν. 31 οὗτος ω. τοῖς συναναβαινουσιν αυτω
 Γ. εἰς I. εφ ημ. πλειονας 32 πατερ. ημων | τον
 I. Χριστον 33 οὕτως γαρ

13,34—44. Πραξεις Αποστολων

- ψαλμῷ γέγραπται τῷ δευτέρῳ· υἱὸς μου εἶ σὺ,
 Is 55,3. 34 ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν
 ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς δια-
 φθοράν, οὕτως εἶρηκεν ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὄσια
 Ps 18,10. 35 Δαυεὶδ τὰ πιστά. διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· οὐ
 1 Rg 2,10. 36 δώσεις τὸν ὕσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Δαυεὶδ
 Jud-2,10. 2,29. μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ
 ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ
 37 καὶ εἶδεν διαφθοράν· ὃν δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, οὐκ
 10,43. 38 εἶδεν διαφθοράν. γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἀδελφοί,
 Nu 15,30. ἅδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφρασις ἁμαρτιῶν
 H 9,9; 18,20. καταγγέλλεται, [καὶ] ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνή-
 R 10,4. 39 θητε ἐν νόμῳ Μωϋσέως δικαιοῦνται, ἐν τούτῳ
 Hb 1,5. 40 πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται. βλέπετε οὖν μὴ
 ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·
 41 ἴδετε, οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε καὶ
 ἀφανίσθητε,
 ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν
 ἔργον δ' οὐ μὴ πιστεύσητε ἕάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν
 42 Ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκάλων εἰς τὸ μεταξὺ
 σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα
 11,28. 43 λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ
 τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ
 Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, οἵτινες προσλαλοῦντες
 αὐτοῖς ἐπειδὴ αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ
 44 θεοῦ. Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα

33 T ἐν τῷ πρωτῷ (πρωτ. et h^r pro deut.) ψαλμῷ γεγ
 38 [καὶ]: HW—T 42 h^a — παρεκάλων ἢ ἤξιον pro παρε
 ἢ αὐτῶν: (+) ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων εἰ παρεκαλ
 + τα εθνη (forti Αξιουντων) 44 δε: hW τς | h εχομεν

33 fin + αιτησαι παρ εμοι και δωσω σοι εθνη τη
 κληρονομια σου και την κατασχεσιν σου τα περατα τη
 γης 35 — διοτι | και ετερως 38 αμαρτ.: + και μετανο
 39 fin + παρα θεω 41 — εργον 2^ο | fin + και εισηγα
 42 μεταξυ: εξης 43 fin + εγενετο δε καθ ολης της πολιτε
 διελθειν τον λογον του θεου 44 πασα: ολη

Πραξεις Αποστολων 13,45—14,2.

πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου.
 ντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλήσθησαν 45 50. 14,2.
 ου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ Παύλου λαλου-
 ροῖς βλασφημοῦντες. παρησιασάμενοί τε ὁ 46 2,26. Mt 10,6.
 ὄλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπαν· ὑμῖν ἦν ἀναγ-
 ῶν πρώτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ·
 εἰδὴ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε
 τοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς
 ἔθνη. οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· 47 1a 49,6.
 εἰδεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν
 τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
 οὔοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον καὶ ἐδόξαζον τὸν 48 11,18. R 8,29.
 ῶν τοῦ κυρίου, καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τε-
 γμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφέρετο δὲ ὁ λόγος 49
 ο κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι 50
 ῶπτουναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς εὐσχή-
 ρας καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπή-
 ραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν,
 εἰ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. οἱ 51 18,6. Mt 10,14.
 ἐκτιναξάμενοι τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ἐπ'
 τοὺς ἤλθον εἰς Ἰκόνιον· οἱ τε μαθηταὶ ἐπλη- 52
 ῶντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου.
 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν 14
 τοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ
 λῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ
 ἁλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ ἀπειθήσαντες Ἰου- 2 18,45.
 ῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν

44 κυρ. : KW θεου 45 βλασφ. : T pr αντιλεγοντες
 46 h επει δε W επειδη δε 48 κυριου : K θεου
 . : T καθ 51 Ικονιον : HW,R.T 52 τε : hT δε

14 ακουσαι Παυλου πολυν (τε) λογον ποιησαμενου περι
 κυριου 45 το πληθος | τοις : + λογοις τοις |
 μενοις 46 - αναγκαιον 48 εδεξαντο 50 θλιυρη
 λην και διωγμ. 51 κατηνησαν 14,1 αυτους : αυτον |
 ρς προς αυτους 2 οι δε αρχισυναγωγοι των Ιουδαιων
 οι αρχιοντες της συναγωγης επηγαγον αυτους διωγμον
 των δικαιων

14,3—14. Πραξεις Αποστολων

- 19,11. H 2,4. 3 ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον
διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρ-
τυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι
σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν
ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀπο-
19. 2 T 2,11. 5 στόλοις. ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ
Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ
Mt 10,28. 6 λιθοβολῆσαι αὐτούς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς
11,19,20. 7 πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ
8,3; 9,38. 8 τὴν περίχωρον· κἀκεῖ εὐαγγελιζόμενοι ἦσαν. Καί
τις ἀνὴρ ἀδύνατος ἐν Λύστροις τοῖς ποσὶν ἐκεί-
θητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὃς οὐδέ-
3,4. Mt 9,38. 9 ποτε περιεπάτησεν. οὗτος ἤκουσεν τοῦ Παύλου
λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει
10 πίστιν τοῦ σωθῆναι, ἔειπεν μεγάλη φωνῇ· ἀνά-
στηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἤλατο καὶ
28,8. 11 περιεπάτει. οἱ τε ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν Παῦλος
ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες
οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
12 ἡμᾶς, ἔκάλουν τε τὸν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ
Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος
18 τοῦ λόγου. ὃ τε ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸς
τῆς πόλεως, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοῖς
πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν.
14 ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος,
διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐξέπηδήσαν εἰς τὸν

3 fin h^r + ο δε κυριος εδωκεν [ταχυ] ειρηνην 3 μαρ-
τυρ. : TW+ επι | T διδοντος 8 RW εν Λυστρο. αδυνατος
9 HW ηκουεν 10 W μεγ. τη φωνη 14 αυτων : KW εαυτου

3 διατριψαντες 4 ην δε εσχισμενον | αποστ. : +
κολλωμενοι δια τον λογον του θεου 6 fin + ολην 7 fin +
και εκινηθη ολον το πληθος επι τη διδαχη· ο δε Πανλος και
Βαρναβας διετριβον εν Λυστροις 8 — εν Λυστροις 9 ος
ατ. αυτω : υπαρχων εν φοβω, ατ. δε τω Πανλω 10 φωνη : +
σοι λεγω εν τω ονοματι του κυριου Ιησου Χριστου | ορθος :
+ και περιπατει | ανηλατο 12 Διαν 18 οι τε ιερεις ...
ενεγκαντες ... ηθελον επιθυειν 14 ακουσας δε B. κ. Π.

Πραξεις Αποστολων 14,15—25.

ὄχλον, κράζοντες ¹ και λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα ¹⁵ Ex 20,11.
Ps 148,6.
Is 37,16.
Jr 22,17.
10,26. Jc 5,17.
 ποιείτε; και ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν-
 θρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν
 ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ θεὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν
 τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν και τὴν θάλασσαν και
 πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις ¹⁶ 17,20.
 γενεαῖς εἶασεν πάντα τὰ ἔθνη πορευέσθαι ταῖς
 ὁδοῖς αὐτῶν· και τοι οὐκ ἀμάρτυρον αὐτὸν ἀφήκεν ¹⁷ Ps 147,8.
Jr 5,24.
 ἀγαθουργῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ἕτεροὺς διδοὺς και
 καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς και
 εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. και ταῦτα λέ- ¹⁸
 γοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ
 θῆναι αὐτοῖς. Ἐπῆλθαν δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας και ¹⁹ 2 K 11,25.
2 T 2,11.
 Ἰκόνιου Ἰουδαῖοι, και πείσαντες τοὺς ὄχλους και
 λιδάσαντες τὸν Παῦλον ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως,
 νομίζοντες αὐτὸν τεθνηκέναι. κυκλωσάντων δὲ ²⁰
 τῶν μαθητῶν αὐτὸν ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 πόλιν. Και τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβῃ
 εἰς Λέρβην. εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην ²¹ Mt 28,19.
 και μαθητεύσαντες ἱκανοὺς ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
 Ἀύστραν και εἰς Ἰκόνιον και εἰς Ἀντιόχειαν, ἐπι- ²² 11,23. 1 Th 2,8.
 στηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦν-
 τες ἐμμένειν τῇ πίστει, και ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων
 δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ.
 χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς κατ' ἐκκλησίαν πρεσ- ²³ 12,8.
 βυτέρους, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν παρέδεντο
 αὐτοὺς τῷ κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν. και ²⁴
 διεκλόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν,
 και λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον κατέβησαν ²⁵

¹⁷ T αὐτον W εαυτον ²¹ TW ευαγγελιζομενοι |
 εἰς 3^ο : [H]—W ²² T (non Ti) ενμενειν ²⁴ H ηλθον
²⁵ hT εἰς την Περρην W εἰς Περρην

¹⁵ φανουντες | — και 2^ο | τον ποιησαντα ¹⁹ διατρι-
 βουσαν (δε) αυτων και διδασκωντων επηλθον τινες Ιουδαιοι
 απο Ικονιου κ. Αντιοχιας | επισεισαντες ²⁰ αυτον : αυτου
²¹ τους εν τη πολει | πολλους

14,26—15,5. Πραξεις Αποστολων

- 13,1.2. 26 εις Ἀττάλιαν, κάκειθεν απέπλευσαν εις Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εις
- 1 κ 16,9. 27 τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ καὶ 11,18. συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγελλον ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξεν τοῖς ἔθνεσιν 28 θύραν πίστεως. διέτριβον δὲ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.
- G 5,2. 15 Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδάσκαον τοὺς ἀδελφούς ὅτι ἐὰν μὴ περιτμηθῆται 11,30. G 2,1. 2 τῷ ἔθει τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. γενομένης δὲ στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβῳ πρὸς αὐτούς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους 3 εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο τὴν τε Φοινίκην καὶ Σαμαρίαν ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν 14,27. 4 χαρὰν μεγάλην πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ παρεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. Ἐξανέστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτούς παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

25 R Αττάλειαν 15,2 εταξαν . . . ἐξ αὐτων : h^r ελεγεν γαρ ο Πανλος μενευ ουτως καθως επιστευσαν διασχυρισμενος· οι δε εηλυθοτες απο Ιερουσαλημ παρηγγειλαν αυτοις τω Πανλω και Βαρναβα και τισιν αλλοις αναβαινειν 3 R Σαμαρειαν W- μαρειαν 4 HW Ιεροσολυμα | υπο : HW απο

25 fin + ευαγγελιζομενοι αυτοις 27 θεος ποιησ. (αυτοις) μετα των ψυχων αυτων 15,1 Ιουδαίας : + των πεπιστευκτων απο της αιρεσεως των φαρισαιων | περιτμηθητε και τω εθει Μωσεως περιπατητε 2 Βαρν. συν αυτοις | Ιερους. : + οπως κριθωσιν επ αυτοις 5 οι δε παραγγειλαντες αυτοις αναβαινειν προς τους πρεσβυτερους. εξανεστ. λεγοντες τινες

Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσ- 6
 βυτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς 7 10,44; 11,15.
 ἐπιθέσεως γενομένης ἀναστὰς Πέτρος εἶπεν πρὸς
 τοὺς· ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε διτι ἀφ'
 τῶν ἀρχαίων ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεὸς διὰ
 τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον
 τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιο- 8
 κινήσας θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δούς τὸ πνεῦμα
 ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν, καὶ οὐδὲν διέκρινεν 9 10,34.
 καὶ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίας
 καρδίας αὐτῶν. νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν 10 G 3,10; 5,1.
 κύριον, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθη-
 τῶν, ὃν οὐτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὐτε ἡμεῖς ἰσχύ-
 μεν βαστάσαι; ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ κυρίου 11 G 2,16.
 ἡμεῶν πιστεύομεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. E 2,4—10.
 εὐλόγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν 12
 καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς
 διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν.
 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος 13 21,18. G 2,9.
 τῶν μαθητῶν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Συμμεῶν 14 7—9.
 ἠγγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέφατο λαβεῖν L 1,68.
 τὸν λόγον ἐν τοῖς ἔθνεσιν λαὸν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ τούτῳ 15 Am 9,11,12.
 ἐπισημασθήσονται οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέ-
 γραπται·

Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω 16 Jr 12,15.
 καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυεὶδ τὴν
 πεπτωκυῖαν,
 καὶ τὰ κατεστραμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω
 καὶ ἀνορθώσω αὐτήν,

6 δε : HW τε 9 h ουδεν

7 ανεστησεν εν πνευματι Πητρος και 8 δους επ αυτους
 Ιησουν Χριστου 12 συνκατατιθεμενων δε των πρεσβυ-
 των τοις υπο του Πητρου ειρημενοις εοιγησεν 13 αναστας
 ειπεν 15 ουτως 16 επιστρεψω | κατεσκαμμενα

15,17—26. Πραξεις Αποστολων

- 17 ὅπως ἂν ἐκζητησωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς,
- 18 λέγει κύριος ποιῶν ταῦτα ἠγνωστὰ ἀπ' αἰῶνος.
19 διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.
- 20 ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν θεόν, ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.
- 21 Μωϋσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοῦ κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος. Τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβῳ, Ἰουδαίον τὸν καλούμενον Βαρσαββᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἠγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν χαίρειν. Ἐπειδὴ ἤκουσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξεληθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν οἷς οὐ διεστείλαμεθα, ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβῳ καὶ Παύλῳ, ἀνθρώποις παραδεδοκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

18 ἠγνωστα ἀπ αἰωνος. : h^r + ἠγνωστον ἀπ αἰ. [εστιν] τοῦ κυρίου το ἔργον αὐτου. | ἢ ἠγνωστα ἀπ αἰ. εστιν τῶ θεῷ [παντα] τα ἔργα αὐτου. 20 τ πν. : pr του | fin h^r + και οσα αν μη θελωσιν αὐτοις γνωσθαι ἑτεροις μη ποιησῶν 28 ἀδελφοι : W pr και οι 24 HW— ἐξεληθοντες 25 hTW ἐκλεξαμενους

20 — και πνικτου (ἢ 29 — και πνικτων) 28 γρ. ἐπιστολην ὁ. ζ. α. περιεχουσαν ταδε | πρεσβ. : + και οι οὗ — ἀδελφ. 24 ἐξεταραξαν 25 ἡμων : ὑμων 26 τῆν ψυχην

Χριστοῦ. ἀπεστάλακμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, 27
καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.
ἔδοξεν γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν μηδὲν 28 Mt 23,4.
πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρους πλὴν τούτων τῶν
ἐπιτάγας, ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος 29
καὶ πνικτῶν καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες
ἑαυτοὺς εὖ πράξετε. Ἐρωσθε.

Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατήλθον εἰς Ἀντιό- 30
χειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν τὴν
ἐπιστολήν. ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρα- 31
κλήσει. Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προ- 32 11,27; 13,1.
φῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν· ποιήσαντες δὲ χρόνον 33
ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς
τοὺς ἀποστείλαντας αὐτούς. Παῦλος δὲ καὶ 35
Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες
καὶ εὐαγγελιζόμενοι μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν τὸν
λόγον τοῦ κυρίου.

Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν 36 1 Th 3,5.
Παῦλος· ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψόμεθα τοὺς
ἀδελφοὺς κατὰ πόλιν πᾶσαν ἐν αἷς κατηγγείλαμεν
τὸν λόγον τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσιν. Βαρνάβας 37 12,12,26.
δὲ ἐβούλετο συναρραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν
καλούμενον Μάρκον· Παῦλος δὲ ἤξιον, τὸν ἀπο- 38 13,13.
στάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας καὶ μὴ συνελ- Kol 4,10.
θόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συναρραλαμβάνειν
ποῦτον. ἐγένετο δὲ παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρι- 39

29 πορνείας : h^r+, καὶ ὅσα μὴ θέλετε ἑαυτοῖς γινεσθαι
περὶ μὴ ποιεῖτε | πράξετε : h^r+ - φερομένοι ἐν τῷ ἁγίῳ
πνεύματι | 33 fin h^r+ (34) | ἔδοξεν δὲ τῷ Σίλα ἐπιμειναι
αὐτοῦς (εἰ αὐτοῦ) [, μόνος δὲ Ἰουδας ἐπορευθῆ]. |

26 fin + εἰς πάντα πέραςμον 30 ἀπολ. : + ἐν ὀλιγαῖς
ἡμέραις 32 ὄντες : + πληρεῖς πνεύματος ἁγίου | - πολλοὺ
33 ἤξιον : οὐκ ἐβουλετο λεγων | - αὐτοῖς | ἔργον : + εἰς
ἐμφθῆσαν | τούτον μὴ εἶναι συν αὐτοῖς

15,40—16,9. Πραξεις Αποστολων

- σθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν
 παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.
 40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθεν, παρα-
 δοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν·
 41 διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἐπιστηρίζων
 17,14; 10,22. 16 τὰς ἐκκλησίας. Κατήνησεν δὲ [καὶ] εἰς Δέβρην
 2 T 1,5. καὶ εἰς Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητῆς τις ἦν ἐκεῖ
 Ph 2,19—22. ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς
 6,8. 2 πατρὸς δὲ Ἑλλήνος, ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν
 3 Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. τοῦτον ἠθέλησεν
 ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν, καὶ λαβὼν περιέ-
 τεμεν αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν
 τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἦδεισαν γὰρ ἅπαντες δι-
 15,23—29. 4 Ἑλλῆν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ διεπό-
 ρεῦντο τὰς πόλεις, παρεδίδοσαν αὐτοῖς φυλάσσειν
 5 καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. Αὐ-
 τὸν μὲν σὺν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει καὶ
 ἐπερίσσεον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.
 18,23. 6 Διῆλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν,
 κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλήσαι
 7 τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν
 Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι,
 8 καὶ οὐκ εἶασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ· παρελ-
 θόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα,
 9 καὶ δράμα διὰ νυκτὸς τῷ Παύλῳ ὄφθη, ἀνὴρ
 Μακεδῶν τις ἦν ἐστῶς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ

40 ἀδελφῶν· : H, T (non Ti). 41 Κιλικίαν : H pr [την]
 16,1 [καὶ] : HW—T 8 T τον πατερα αυτ. οτι E.

39 τότε Βαρναβας συμπαραλαβων τ. Μ. επλευσεν 41 fin +
 παραδιδους τας εντολας των πρεσβυτερων 16,1 Διελθων
 δε τα εδνη ταυτα κατηνησεν 4 Διερχομενοι δε τ. κ.
 εκηρυσσον και παρεδ. αυτοις μετα πασης παρηγοιας του
 κυριου Ιησουν Χριστον αμα παραδιδοντες και τας εντολας
 (των) αποστ. 5 — τη πιστει 6 μηδεν λαλ. τ. λ. του
 θεου 7 ηθελαν 8 διελθοντες | κατηνησαν 9 εν ορα-
 ματι | ωσει ανηρ | — ην | και 2^ο : κατα προσωπον αυτου

Πραξεις Αποστολων 16,10—18.

ων· διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοήθησον ἡμῖν. ὡς 01
 τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν
 Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται
 ἡμεῖς ὁ θεὸς εὐαγγελισασθαι αὐτούς.

Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ Τρωάδος εὐνυδρομήσαμεν 11
 Σαμοθράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νέαν πόλιν,
 κειθὲν εἰς Φιλίππους, ἧτις ἐστὶν πρώτη τῆς 12
 οἰκίας Μακεδονίας πόλις, κολωνία. Ἦμεν δὲ
 ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.
 τε ἡμέρα τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς 13
 πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομιζόμεν προσευχῆν
 αἰετῶν, καὶ καθίσαντες ἐλάλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις
 γυναῖκες. καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυροῦ- 14 J 8,44.

ἡ πόλεως θυατείρων, σεβομένη τὸν θεόν,
 ἡμεν, ἧς ὁ κύριος διήνοιξεν τὴν καρδίαν
 ἵνα ἀκούσῃ τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ Παύλου. ὡς δὲ 15
 ἐπίστη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέ-
 ψα· εἰ κεκοίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι,
 ἔλθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε· καὶ παρε-
 σάτο ἡμᾶς. Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν 16 19,24.

τὴν προσευχῆν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα
 ἄκαθαρτον ὄντα ὅπως ἠθέλησεν ἡμῖν, ἧτις ἐργασίαν πολλὴν
 ποιεῖν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη 17 Mc 1,24.34.
 ἀκολουθοῦσα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζεν λέ-
 ψα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ
 ζῆλον εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν
 σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποιεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. 18 19,18.
 Mc 10,17.

10 Η συμβιβάζοντες 11 οὖν : TW δε 12 h^a πρωτης
 13 μεριδος [9 Πιερίδος] | h^a W της Μακεδ. 17 Η [τω]
 λω

10 διεγερθεῖς οὖν διηγήσατο τὸ ὄραμα ἡμῖν καὶ ἐνοήσαμεν
 | θεος : κυριος | αυτ. : τους εν τη Μακεδονια 11 τη
 πικτυον αφθεντες απο | και τη επ. ημερα ε. Νεαπολιον
 πρωτη : κεφαλη | — μεριδος 13 εδοκει προσευχη
 14 θεον : κυριον 15 και : + πας | κυριω : θεω
 της : δια τουτου 17 — ανθρωποι | ευαγγελιζονται

16,19—28. Πραξεις Αποστολων

διαπονηθεις δε Παυλος και επιστρεψας τῷ πνευματι εἶπεν· παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς· και ἐξηλθεν αὐτῷ
 19 τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξηλθεῖν
 ἢ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν
 Παῦλον και τὸν Σίλαν εἰλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν
 17,6. 1 Rg18,17. 20 ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, και προσαγαγόντες αὐτοὺς
 τοῖς στρατηγοῖς εἶπαν· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐταράσσουσιν
 ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες
 21 και καταγγέλλουσιν ἕθνη ἃ οὐκ ἔξῃστιν ἡμῖν παρὰ
 2 K 11,25. 22 δέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαῖοι οὖσιν. και σὺ
 Ph 1,30. 22 ἐπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, και οἱ στρατηγοὶ
 1 Th 2,2. 22 περιῶξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσει
 23 πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον ἐν
 φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλ
 24 τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην λαβὼν
 ἔβαλεν αὐτούς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν και τὸν
 25 πόδας ἠσφαλισατο αὐτῶν εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ
 τὸ μεσονύκτιον Παῦλος και Σίλας προσευχόμενοι
 ὕμνον τὸν θεόν, ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δεσμοφύλα
 26 ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι
 τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἠνεψῆθησαν αὐτῶν
 παραχορῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, και πάντων τὰ δεσμοφύ
 27 ἀνέθη. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ ἐβλέψας
 ἰδὼν ἀνεψῆσθαι τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασθεὶς
 28 νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους, ἐφώνησεν
 δὲ φωνῇ μεγάλῃ Παῦλος λέγων· μηδὲν πρᾶξτε

19 h και ιδοντες οι 23 τε : JW δε 26 T ηρωιχθησαι H [παραχορημα] 27 T- την 28 HW Παυλος μεγ. φωνη

18 επιστρεψας δε ο Π. τω πνευματι και διαπονηθεισ
 ινα εξελθης | ευθεως εξηλθεν 19 ως δε ειδαν οι κ
 της παιδιακης | εξ. η ελπ. : απεστερησθαι | αυτων : +
 ειχαν δι αυτης 21 ημας παραδεξασθαι ουτε | υπαρχου
 22 και πολυς οχλος συνεπεστησαν κ. α. κραζοντες 23
 ρεισθαι 24 ος : ο δε | αυτων ησφαλισαντο εν τω ξυ
 25 κ. δε μεσον της νυκτος ο. Π. 26 ανελυθη

αὐτῷ κακόν, ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας 29
 δὲ φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος
 προσέπεσεν τῷ Παύλῳ καὶ Σίλῳ, καὶ προαγαγὼν 30 2,27.
 αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα
 σωθῶ; οἱ δὲ εἶπαν· πιστεύσον ἐπὶ τὸν κύριον 31
 ἡσοῦν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. καὶ 32
 ἔλαλθον αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου σὺν πᾶσιν
 τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν 33
 μεσσηνίᾳ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν,
 καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ ἅπαντες παρα- 34
 ρημία, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον παρ-
 ὄντων τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικεῖ
 πιστευκῶς τῷ θεῷ. Ἡμέρας δὲ γενομένης 35
 πέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες·
 κάλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους. ἀπήγγειλεν 36
 ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους πρὸς τὸν Παῦλον,
 καὶ ἀπέσταλκεν οἱ στρατηγοὶ ἵνα ἀπολυθῆτε. νῦν
 ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ Παῦλος 37 2,25.
 ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς· δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ ἀκατα-
 κήτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλαν
 ἐν φυλακῇ· καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς ἐκβάλλουσιν;
 ἢ γὰρ, ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.
 ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ 38
 ῥήματα ταῦτα. ἐφοβήθησαν δὲ ἀκούσαντες ὅτι
 Ῥωμαῖοί εἰσιν, καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτούς, 39 Mt 2,24.
 καὶ ἐξαγαγόντες ἠρώτων ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως.

29 T κ. τῶ Σίλα 30 ἔξω : h^r + τοὺς λοιποὺς ασφαλισ-
 τῶν 32 W ἐλαλήσεν [ψ] | κυρίου : K^W θεοῦ 36 λο-
 γοῦ : TW+ τουτούς 37 W ἐβαλον 38 δε 1^ο : T τε

29 ὑπαρχων | προσεπ. προς τους ποδας 30 προηγαγεν
 ἠγαλλιατο σὺν τῷ οἰκῷ αὐτοῦ πιστ. ἐπὶ τὸν θεόν 35 ἡμ.
 γεν. συνηλθον οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς τὴν ἀγορὰν
 ἀναμνησθέντες τὸν σεισμόν τὸν γεγονότα ἐφοβήθησαν
 ἀπεστ. | ἐκεῖν. : + οὓς εχθρὸς παρελαβες 36 καὶ
 ἐλθων ὁ δεσμοφ. ἀνηγγειλεν | — ἐν εἰρήνῃ 37 ἀναιτιους
 ἠρωτες 38 ταῦτα : + τα ρηθεντα προς τους στρατη-
 γους : οἱ δε ἀκ. ο. P. ε. εφ. 39 καὶ παραγενομενοι μετα
 ἑαυτων πολλων εἰς τὴν φυλακὴν παρεκ. αὐτούς ἐξελθεῖν

16,40—17,8. Πραξεις Αποστολων

40 ἐξελθόντες δὲ ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον πρὸς τὴν Λυδῖαν, καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐξῆλθαν.

^{1 Th 2,2.} 17 Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συνα-

2 γωγὴ τῶν Ἰουδαίων. κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διε-

^{L 24,26.27. 45.46.} 3 λέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ

ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν [ὁ]

4 Χριστός, [ὁ] Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπεισθήσαν καὶ προσεκληρώθησαν

τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πλῆθος πολὺ, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ἄνδρας τινὰς πονηροὺς καὶ ὄχλο

ποίησαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτούς προαγαγεῖν ἐκ

^{16,20.} 6 τὸν δῆμον· μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς ἔσυρον Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ

^{L 28,2. J 19,12.} 7 ἐνθάδε πάρεσιν, ὅς ὑποδέδεκται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράσσουσιν, βασιλέα ἕτερον λέγοντες εἶναι Ἰησοῦν

8 ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας

17,8 [ο] 1^ο 2^ο : κω—hT | κ χριστός, T Χριστός W Χριστός, | TW, ον 4 H κ. [τω] Σ. 5 T τινὰς ἀνδρ. πονη

ειπόντες· ἠγνοήσαμεν τὰ καθ' ὑμᾶς ὅτι εἰτε ἀνδρες δικαιοῦνται καὶ ἐξαγαγ. παρεκάλεσαν αὐτοὺς λέγοντες· ἐκ τῆς πόλεως ταύτης ἐξελθατε, μὴ ποτε παλιν συνστραφῶσιν ἡμῖν ἐπικρούοντες καθ' ὑμῶν

40 ἀπο : εκ | ἦλθον | ἰδ. τοὺς ἀδελφ. διηγήσαντο οὐκ ἐποίησεν κυριος αὐτοῖς παρακαλεσαντες αὐτοὺς 17,1 καὶ κατήλθον εἰς Ἀπολλωνίδα κακειθεν εἰς 2 ο Πανυλος | ἀπο : εκ 4 τῷ Σιλῳ τῇ διδασχῇ πολλοὶ τῶν σεβ. | καὶ γυναικες 5 οἱ δε ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι συνστραφαντες τινες α. τ. αγ. πον. εθορυβουσαν 6 βοωντες και λεγοντες | ουτοι : + εἰσιν 8 τοὺς πολιτ. κ. τ. οχλ.

ἀκούοντας ταῦτα, καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ θ
 τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς.
 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν 10
 τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροϊαν, οἵτινες
 παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων
 ἀπήσαν· οἱτοὶ δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν 11 J 5,29.
 Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ
 πάσης προθυμίας, [τὸ] καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες
 τὰς γραφὰς εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. πολλοὶ μὲν 12
 ἦν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων
 γυναικῶν τῶν εὐσεχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.
 Ὅς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι 13 1 Th 2,14.
 οὗτοι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου
 ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, ἦλθον γὰρ σαλεύοντες καὶ
 παράσσοντες τοὺς ὄχλους. εὐθέως δὲ τότε τὸν 14 16,1.
 Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ἕως
 καὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμεινάν τε ὁ τε Σίλας καὶ
 Τιμόθεος ἐκεῖ. οἱ δὲ καθιστάνοντες τὸν Παῦλον 15
 ἔλαβον ἕως Ἀθηνῶν, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς
 τὸν Σίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον ἵνα ὡς τάχιστα
 ἴδωσιν πρὸς αὐτὸν ἐξήσαν.
 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ 16
 Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
 θεωροῦντος κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν. διε- 17
 λέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις
 καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν
 ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. τινὲς δὲ 18 1 K 4,12.
 καὶ τῶν Ἐπικουρίων καὶ Στοικῶν φιλοσόφων

11 [το] : W—T 18 H Στωικων

11 εχει | fin + καθως Παυλος απαγγελλει 12 πολλοι:
 τινες | επιστ. : + τινες δε ηπιστησαν | Ἑλλήνων 13 οτι
 λογος θεου κατηγ. εις Βερ. και επιστευσαν και ηλθ. εις
 αυτην | fin + ου διεμψανον 14 τον μεν ουν Π. οι αδ.
 εξαπεστ. απελθειν επι 15 και λαβ. : παρηλθεν δε την
 θεσσαλιαν· εκωλυθη γαρ εις αυτους κηρυξαι τον λογον· λαβ.
 ε | εντ. παρα Παυλον | οπως εν ταχει 16 εκδ. αυτου |
 δε νντι 17 παρατυχοντας

17,19—28. Πραξεις Αποστολων

- συνέβαλλον αὐτῷ, καὶ τινες ἔλεγον· τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δέ· ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν
- 19 καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. ἐπιλαβόμενοι τε αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες·
- 20 δυνάμεθα γινῶναι τίς ἢ καινὴ αὐτῆ ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ; ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι τίνα
- 21 θέλει ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠῆκαίρουν
- 22 λέγειν τι ἢ ἀκοῦειν τι καινότερον. Σταθεὶς δὲ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἄρειου πάγου ἔφη· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισδαιμονοεστέροι
- 23 ὑμᾶς θεωρῶ. διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπιγεγραπτο· ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ. ὁ οὖν ἀγνοοῦντες
- Is 42,6 24 εὐσεβεῖτε, τοῦτο ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ὁ θεὸς
Mt 11,26 7,48. ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς ὑπάρχων κύριος οὐκ ἔστι
- Ps 50,12. 25 χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρωπίνων θεραπεύεται προσεδόμενός τις αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ προίην καὶ τὰ πάντα
- Dt 32,8. 26 ἐποίησέν τε ἐξ ἑνὸς πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ παντὸς προσώπου τῆς γῆς, ὁρίσας προσεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας
- Is 56,6. 27 αὐτῶν, ἵζητεῖν τὸν θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσεια αὐτὸν καὶ εἰδοῖεν, καὶ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνός
- Ps 145,18. 28 ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν
Jr 23,28.

19 τε : HW δε | T Αρειον | H [η] υπο 22 T Αρειον

18 — οτι . . . ευηγγ. 19 μετα δε ημερας τινας επιλαβ. αυτ. ηγαγον επι (τον) Αρειον παγον πυνθανομενοι και λεγ. | καταγγελλομενη 20 φερεις ορηματα | τι αν θελοι 21 επιδημοι εις αυτους 22 διωστορων | ην γεγραμμενον 25 οτι οντος ο θους 26 ενος αιματος | προεταγμενους | κατα οροθεσιαν 27 μαλιστα ζητειν το θειον εστιν | αυτο | μακροσ ον αφ ενος εκαστου ημων

Πραξεις Αποστολων 17,29—18,4.

και κινούμεθα και έσμέν, ώς και τινες τών καθ' έμās ποιητών ειρήκασιν·

τοῦ γάρ και γένος έσμέν.

γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν 29 Gn 1,27.
νομίξειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι 1s 40,18.
τέχνης και ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι 19,26. 1 K 12,2.

ἴμοιον. τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπερ- 30 2s. 14,16.
βδόν ὁ θεὸς τὰ νῦν ἀπαγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις L 24,47.

πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν 31 Ps 9,9; 96,13;
ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, 98,9.
ἣ ἀνδρὶ φ' ὤρισεν, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀνα- 10,42. R 10,14.

τήσας αὐτόν ἐκ νεκρῶν. ἀκούσαντες δὲ ἀνά- 32
πασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπαν·

κινουσόμεθά σου περὶ τούτου και πάλιν. οὕτως 33

Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. τινὲς δὲ 34

ἄφρονες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς και

Ἰωνάσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης και γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις 18
και ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ ταῦτα χωρισθεῖς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν 18
ἐκ Κόρινθον. και εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι 2 R 16,3.

Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐλλην-
οῦσα ἀπὸ τῆς Ἰταλλας, και Πρίσκιλλαν γυναῖκα

αὐτοῦ, διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι 3 20,34. 1 K 4,12.
πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῆς Ρώμης, προσ-
ἦλθεν αὐτοῖς, και διὰ τὸ ὁμοτέχρον εἶναι ἔμενον 3

καθ' αὐτοῖς, και ἠεγάζοντο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ
τῆς τέχνης. διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ 4

28 h ημας 29 Ti (sec. Gregory) χρυσιω 30 R παρ-
γγελλει 34 H [o] | TW Ἀρεοπαγειτης 18,2 T τετα-
νω 3 hR ηγαζετο

28 εσμεν το καθ ημεραν ωσπερ και των κ. υ. τινες ειρηκ.
της αγν. ταυτης παριδων 31 ημεραν κριναι | δικ.
καθι Ιησου | παρεσχειν 34 εκολληθησαν | ο : τις |
... Δαμ. : ευσημων 18,1 Αναχωρησας δε απο
Ρωμης : + οι κεκατωκησαν εις την Αχαιαν | αυτω ο
κυλος 8 - ειναι | προς αυτους | - ησαν ... τεχνη
ωπορευομενος δε εις την συναγωγην κατα π. σ. διελεγετο

18,5—14. Πραξεις Αποστολων

- 17,14,15. 5 πᾶν σάββατον, ἐπειθὲν τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας
 καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος,
 διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις εἶναι τὸν Χριστὸν
 13,51, 30,36. 6 Ἰησοῦν. ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφη-
 μούντων ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια εἶπεν πρὸς
 αὐτούς· τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν
 7 καθαρός· ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύ-
 σομαι. καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν
 1 Κ 1,14. 8 τινὸς ὀνόματι Τιτίου Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν·
 οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ. Κρίστος
 δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν
 1 Κ 2,8. 9 ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων
 ἀκούοντες ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἶπεν δὲ
 ὁ κύριος ἐν νυκτὶ δι' ὄραματος τῷ Παύλῳ·
 10 φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης, ἵδιότι ἐγώ
 Is 41,10; 48,5. εἰμι μετὰ σοῦ καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κα-
 Jr 1,8. κῶσαι σε, διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει.
 Hos 2,25. J 10,16. 11 ταύτη. Ἐκάθισεν δὲ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ
 12 δάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. Γαλλί-
 νος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησα
 13 ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ καὶ ἤγαγον
 αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες ὅτι παρὰ τὸν νόμον
 ἀναπειθῆει οὗτος τοὺς ἀνθρώπους σέβειν τὸν
 25,18—20. 14 θεόν. μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ
 στόμα εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους·

6 Κ εγω· 7 Τ εισηλθεν 12 Κ οι Ιουδαιοι ομοθυμα

και εντιθεις το ονομα του κυριου Ιησου (και) επειθεν δε ε
 μονον Ιουδ. αλλα και Ε.

5 παρεγωντο δε 6 πολλου δε λογον γινομενου κα
 γραφων διερμηνευομενων | εκτιν. ο Παυλος τα ιμ. αυτου |
 απο του : αφ υμων 7 — και 1° | κειθ. : απο του Αχαι
 | εις τον οικον | — Τιτιου 8 εις τον κυριον | ην
 πιστευοντες τω θεω δια του ονοματος του κυριου ημων Ιησου
 Χριστου 11 και εκασθ. εν Κορινθω | διδ. αυτους 12 σπ
 λαλησαντες μεθ εαυτων επι τον Παυλον και επιδεντες τα
 χειρας 13 καταβωωντες και λεγ.

Πραξεις Αποστολων 18,15—25.

μὲν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιούργημα πονηρὸν, ὃ
 Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀνεσχόμεν ὑμῶν· εἰ δὲ 15 J 18,31.
 ζητήματά ἐστιν περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ
 νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτῆς ἐγὼ
 τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. καὶ ἀπήλασεν αὐτούς 16
 ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες Σω- 17
 σθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν
 τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ
 ἔμελεν. Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας 18 21,24.
 ἑκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς
 τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας,
 κειράμενος ἐν Κενχρεαῖς τὴν κεφαλὴν· εἶχεν γὰρ
 εὐχήν. κατήνητησαν δὲ εἰς Ἔφεσον, κάκεινους 19
 κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συνα-
 γωγὴν διελέξατο τοῖς Ἰουδαίοις. ἐρωτῶντων δὲ 20
 αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μείναι οὐκ ἐπένευσεν,
 ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν· πάλιν ἀνακάμψω 21 R 1,10.
 πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος, ἀνήχθη ἀπὸ τῆς
 Ἐφέσου, καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρίαν, ἀναβὰς 22 21,15.
 καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιό-
 χειαν, καὶ ποιήσας χρόνον τινα ἐξῆλθεν, διερχό- 23
 μενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν,
 στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.
 Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς 24 1 K 3,6.
 τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήνητησεν εἰς Ἔφεσον,
 θανατὸς ὧν ἐν ταῖς γραφαῖς. οὗτος ἦν κατηχη- 25 19,8. R 12,11.
 μένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, καὶ ζῶν τῷ πνεύ-
 ματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ

Nu 6,9.18.

1 K 4,19.
Jc 4,15.

Ap 3,15.

18 B Κενχρεαῖς 21 πάλιν : H^r - Δει με παντως την
 εὐχην την ερχομενην ποιησαι εις Ιεροσολυμα· [et iterum] -
 h- του 1^o

14 ω ανδρες Ιουδ. 15 εχετε | θελω 16 απελυσεν
 απολαβομενοι δε π. οι Ελληνες 18 επλευσεν | προσ-
 ητην 19 καταντησας | και τω επιοντι σαββατω εκεινους |
 κηλεγετο 20 μιναι παρ αυτοις 24 ονοματι Απολλωνιος
 ητοι Αλ. 25 ος ην κατηχ. εν τη πατριδι τον λογον τ. κ. |
 κελαλει

Πραξεις Αποστολων 19,7—16.

γλώσσαις και ἐπροφήτεον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες 7
 ἄνδρες ὡσεὶ δώδεκα. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν 8
 συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς δια-
 λεγόμενος και πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
 θεοῦ. ὡς δὲ τινες ἐσκληρόνουντο και ἠπειθόν 9
 κακολογούντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους,
 ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν ἀφώρισεν τοὺς μαθητάς, καθ'
 ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου. τοῦτο 10
 δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοι-
 κούντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου,
 Ἰουδαίους τε και Ἑλλήνας. Δυνάμεις τε οὐ 11 14,3.
 τὰς τυχοῦσας ὁ θεὸς ἐποίει διὰ τῶν χειρῶν Παύλου,
 ὥστε και ἐπὶ τοὺς ἀσθενούντας ἀποφέρεισθαι ἀπὸ 12 5,15.
 τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνδια και
 ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε
 πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐκπορεύεσθαι. Ἐπεχείρησαν 13 L 9,49.
 δὲ τινες και τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορ-
 κιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα
 τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ λέγοντες·
 Ἰησοῦ ὁμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν Παῦλος κηρύσσει.
 Ἰσταν δὲ τινος Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπὶ 14
 υἱοὶ τοῦτο ποιοῦντες. ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα 15 Mc 1,34.
 τὸ πονηρὸν εἶπεν αὐτοῖς· τὸν Ἰησοῦν γινώσκω
 και τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;
 και ἐφαλόμενος ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτούς, ἐν ᾧ 16
 ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, κατακυριεύσας ἀμφο-
 τέρων ἰσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς και

2 T 1,15. 9,2.
 T 2,10.11.
 2 K 6,17.
 2 J 10.

8 HW— τα 9 Τυράννου : h^f+ | ἀπο ὠρας ε' εἰς
 κατῆς | 14 T τινες 15 τον 1^ο : [H]W+ μὲν
 16 κατακυρ. : W pr και

8 ἐν δυνάμει μεγάλη ἐπαρρ. 9 τινες μὲν οὖν αὐτῶν
 10 εἰς πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν Ἀσίαν ἤκουσαν τοὺς λο-
 γοὺς τοῦ κυρ. Ἰουδαῖοι και Ἕλληνες 14 ἐν οἷς και υἱοὶ
 Σκευᾶ τινος ἱερέως ἠθέλησαν το αὐτο ποιησαι· εἶδος εἶχαν
 τοὺς τοιοῦτους ἐξορκίζειν· και εἰσελθόντες πρὸς τὸν δαιμονι-
 ζόμενον ᾠξάντο επικαλεσθαι τὸ ὄνομα λεγόντες· παραγ-
 γελλομεν σοι ἐν Ἰησοῦ ὃν Παῦλος κηρύσσει ἐξελθεῖν 15 τότε
 ἀπεκριθῆ 16 ἐναλλομενος | εἰς αὐτοὺς ὁ ἀνθρ. | κυριεύσας

19,17—26. Πραξεις Αποστολων

- 5,5.11. 17 τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου
 τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ
 Ἑλλήσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐπέ-
 πεσεν φόβος ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο
 18 τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· πολλοὶ τε τῶν πε-
 πιστευκότων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγ-
 19 γέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν. Ἰκανοὶ δὲ τῶν τῶν
 περιεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους
 κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς
 τιμὰς αὐτῶν καὶ εἶρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε
 6,7; 12,24. 20 Οὕτως κατὰ κράτος τοῦ κυρίου ὁ λόγος ἠῤῥξανε
 καὶ ἴσχυεν.
- 23,11. R 1,13. 21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔδετο ὁ Παῦλος ἐ-
 τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν
 17,14. R 16,28. 22 πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰπὼν ὅτι μετὰ τὴν
 γενέσθαι με ἐκεῖ δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. ἀπέ-
 στείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακ-
 νούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸν
 9. 2 K 1,8,9. 23 ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐγένετο δὲ
 κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ταραχος οὐκ ὀλίγος περὶ
 16,16. 24 τῆς ὁδοῦ. Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυρο-
 κόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος παρε-
 25 χετο τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, οὗ
 συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτα
 εἶπεν· ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς
 17,29. 26 ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν ἐστίν, καὶ θεωρεῖτε καὶ
 ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης
 τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὕτως πείσας μετέστησε
 ἰκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ δι-

22 TW— την 1^ο 24 H [αργυρους]

18 πιστευόντων 19 — ικανοὶ . . . πραξάντων 20 κρα-
 ενισχυσεν και η πιστις του θεου ηρξανε και επληθυνε(το)
 21 ως . . . ταυτα : τότε 22 χρονον ολιγον εν τη Ασια
 24 ονοματι ην . . . ος παρειχετο 25 ους : ουτος | τεχνιται
 εφη προς αυτους : ανδρες συντεχνιται 26 εως Εφ.

κερῶν γινόμενοι. οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει 27
 αὐτῶν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ
 τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν
 ἠρισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τῆς μεγα-
 λειότητος αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη
 ἀβιβασταί. ἀκούσαντες δὲ καὶ γενόμενοι πλήρεις θυ- 28
 οῦ ἔκραζον λέγοντες· μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.
 καὶ ἐπλησθη ἡ πόλις τῆς συγχύσεως, ὠρμησάν τε 29 30,4.
 ἀμφὸς τοῦ ἀμφουμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον
 καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους Παύλου.
 Παύλου δὲ βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον 30
 ἔκ εἰων αὐτὸν οἱ μαθηταί· τινὲς δὲ καὶ τῶν 31
 ἰσχυρῶν, ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμπαντες πρὸς
 αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ
 θέατρον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἦν 32
 ἡ ἐκκλησία συνεκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ
 ἔβουλον τίνος ἕνεκα συνεληλυθῆναι. ἐκ δὲ τοῦ 33
 Παύλου συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων
 αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασεισας
 τὴν χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. ἐπι- 34
 κρούοντες δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν, φωνὴ ἐγένετο μία
 ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὄρας δύο κραζόντων· μεγάλη
 ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς 35
 ἔειπεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος οὗτος ὃς οὐκ ἔγνωκε τὴν Ἐφεσίων πόλιν
 καὶ τὸν θεὸν οὗτον οὐσαν τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ
 ἱεροῦ; ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δέον 36
 εἶναι ἡμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν

27 Τ ἱερὸν Ἀρτεμ. εἰς | η 1^ο 2^ο ; [H] 28 θυμου : h^r +
 ἀμφουμαδόντες εἰς τὸ ἀμφουμαδόν | 29 Ἡ Γάϊον 32 R συγκεχ.
 ἰσχυροῦσι | hTW κραζόντες | Εφεσ. : hW+ μεγάλη ἡ
 ἡμεῖς Ἐφεσίων 35 Ἡ τὸν οὐκ. ο γραμμ. 36 Ἡ ἀναν-
 ὶων

28 ταῦτα δε ἀκούσαντες | — η 29 καὶ συνεχυθῆ ὅλη ἡ
 ἡμεῖς ; ἀσχυρῶν 30 οἱ μαθηταὶ ἐκάλουν 31 ὑπαρχόντες
 ἰσχυροῖσι 32 κατεβίβασαν 34 — εκ | — η 35 κατασεισας
 ἡμεῖς. : ἡμετερον | εἶναι

19,37—20,8. Πραξεις Αποστολων

37 προπετὲς πράσσειν. ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας
 τούτους οὔτε ἱεροσόλους οὔτε βλασφημοῦντας τὴν
 38 θεὸν ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν
 αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσι πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖα
 ἄγονται καὶ ἀνδρόπατοί εἰσιν, ἐγκαλείωσαν ἀλλή-
 39 λους. εἰ δέ τι περαιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐνόμῳ
 40 ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κινδυνεύομεν
 ἐγκαλεισθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδεὶν
 αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀπο-
 δοῦναι λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. καὶ
 ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

20 Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μετὰ
 πεμφάμενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ παρὰ
 καλέσας, ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς

2 Μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ
 παρακάλεσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἦλθεν εἰς τὴν

3 Ἑλλάδα, ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης ἐπι-
 βουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνα-
 γεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑπε-

17,10. 19,29. 4 στρέφειν διὰ Μακεδονίας. συνείπετο δὲ αὐτῷ
 Σώπατρος Πύρρον Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ
 Ἀρίσταρχος καὶ Σέκουνδος καὶ Γαῖος Δερβαιοῦ
 καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανοὶ δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος

18,8. 5 οὗτοι δὲ προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τροάδι
 6 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τὰς

39 περαιτ. : Τ περι ετερων 40 h^a— οὐ εἰ — περι 5
 forte αιτιοι υπαρχοντες | Η σημερον μηδ. | R υπαρχοντες
 20,4 αυτω : -| h^c | [R] + αχρι της Ασιας | R Σεκουῦνδος |
 Η Γαῖος | Ασιανοι : h^c Εφεσιοι | Η Τυχικος 5 X προ
 ελθοντες

37 τουτους ενθαδε | θεαν 38 προς αυτους τινα λογ.
 39 εν τω νομω εκκλ. 40 οντος | — οὐ 20,1 προσ
 καλεσαμενος | πολλα παρακ. α(πο)σπασαμενος | — πορευε-
 θαι 2 τα : pr παντα | παρακ. αυτ : χρησαμενος 3 ηθελη-
 σεν αναχθῆναι | ειπεν δε το πνευμα αυτω 4 μελλοντος
 ονν εξιεναι αυτου μεχρι της Ασιας | — Πυρρον | Τυχ. :
 Ευτυχος 5 ημας : αυτον

αζόμενον ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς
 εἰς τὴν Τροάδα ἄχρι ἡμερῶν πέντε, οὐ διατρι-
 ψαμεν ἡμέρας ἑπτά. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαβ- 7 ^{1 K 16,2.}
 βάτων συνηγμένων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ Παῦλος ^{2,42.46.}
 διελέγετο αὐτοῖς, μέλλον ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον,
 παρέτεινέν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν 8
 δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερφῶ οὐ ἤμεν συνη-
 γμένοι. καθεζόμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι Ἐδτυχος 9
 ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνω βαθεῖ,
 διαλεγόμενον τοῦ Παύλου ἐπὶ πλείον, κατενεχθεὶς
 ἀπὸ τοῦ ὑπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγού κάτω
 καὶ ἤρθη νεκρός. καταβάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν 10 ^{1 Rg 17,21.}
 αὐτῷ καὶ συνπεριλαβὼν εἶπεν· μὴ θορυβεῖσθε·
 ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν. ἀναβάς δὲ 11
 καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν
 τε ὀμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. ἤγαγον 12
 δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ με-
 κρώς. Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον 13
 ἀνήχθημεν ἐπὶ τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀνα-
 λαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτως γὰρ διατεταγμένος
 ἦν, μέλλον αὐτὸς πεζεύειν. ὥς δὲ συνέβαλλεν 14
 ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν
 εἰς Μιτυλήνην· κάκειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ 15
 κατηντήσαμεν ἄντικρυς Χίου, τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρε-
 βάλομεν εἰς Σάμον, τῇ δὲ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς
 Μίλητον. κερκίρει γὰρ ὁ Παῦλος παραπλευσαι 16 ^{18,21.}
 τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδεν γὰρ, εἰ δυνατὸν εἶη αὐτῷ,

6 TW οπου 9 h Παυλου, επι πλειον κ. 10 h ειπεν
 μη θορυβεισθαι 11 H [και] κλασας 13 h προσελθοντες
 15 ετερα : hW εσπερα | τη δε 2° : -| h' | W και μειναντες
 εν Τρωαυλια τη

6 αχρι . . . ου : πεμπταιοι εν η και 8 υπολαμπαδες
 9 επι τη θυριδι κατεχομενος υ. βαρει | και ος ηρθη 12 ασπα-
 ζομενων δε αυτων ηγαγεν τον νεανισκον ζ. 13 κατελθοντες
 15 ερχομενη 16 μηποτε γενηθη αυτω κατασχεσις τις |
 εν . . . αυτω : εις

20,17—26. Πραξεις Αποστολων

τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱερουσόλυμα.

- 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμπας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας
- 18,19; 19,10. 18 ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς ἡμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πᾶν χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων
3. 19 ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν τὴν εἰς θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν ἐπὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν [Χριστόν]. καὶ νῦν ἰδοὺ δεδμεμένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντα ἐμοὶ μὴ εἰδὼς πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις μένουσιν. ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιῶμαι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐμὰντῷ ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου κατὰ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὕψους τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες ἐν οἷς διηλώσατε κηρύσσων τὴν βασιλείαν. διότι μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὅτι καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ

16 Ἡ Ἱερουσαλήμ 18 πῶς . . . ἐγενόμην: ἢ ὡς τριετία ἢ καὶ πλείον ποταπῶς μεθ' ὑμῶν ἢ παντός χρόνου [21 [Χριστόν]: ἢΤ—ΗW 22 Ἐ μοι 24 ΚW τελειώσω

17 μετεπεμψατο 18 εἰπ. αὐτ. : ὁμοῦ ὄντων αὐτῶν εἰς πρὸς αὐτοὺς | ἐπιστ. : + ἀδελφοί 20 — μὴ εἰ ὑμᾶς | πιστὶν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 22 γινώσκω 23 κατὰ πᾶσαν πολ. | μένουσιν μοι ἐν Ἱερουσόλυμοις 24 λογ. ἐχω μοι οὐδὲ ποι. | διακ. τοῦ λόγου ὃν παρελάβον | διαμαρτυρ. Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησιν 25 βασιλ. τοῦ Ἰησοῦ 26 διότι . . . οὐτι : ἀχρι οὖν τῆς σήμερον ἡμερᾶς

Πραξεις Αποστολων 20,27—38.

αματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ 27
 ἀγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ὑμῖν.
 προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ 28 Ps 74,2.
1 T 4,12.
1 P 5,2.
 ἡμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔδτετο ἐπισκόπους,
 ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, ἣν περιποιή-
 σατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου. ἐγὼ οἶδα ὅτι 29 Mt 7,15.
J 10,12.
 εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφιξίν μου λύκοι βαρεῖς
 εἰς ὑμᾶς· μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ ἐξ 30 1 J 2,19.
G 4,17.
 ἑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διε-
 στραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὁπίσω
 ἑαυτῶν. διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν 31
 πάντα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν
 κοινοῦτων ἕνα ἕκαστον. καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι 32 Dt 32,3.
 ὑμᾶς τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ
 ἵνα ἰσχύνητε ἀναστήσειν καὶ δοῦναι τὴν κληρο-
 νησίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ἀργυρίου ἢ 33 Mt 10,8.
1 K 9,12.
1 Sm 12,3.
 χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ 34 18,8. 1 K 4,12.
1 Th 2,9.
 ἀνώσκητε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσιν
 μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. πάντα 35
 ἐπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτως κοπιῶντας δεῖ ἀντι-
 λαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε
 τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπεν·
 μακάριόν ἐστιν μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. καὶ 36 21,5.
 πάντα ταῦτα εἰπὼν, θύει τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν
 αὐτοῖς προσηύξατο. ἱκανὸς δὲ κλαυθμὸς ἐγένετο 37 21,6. R 16,16.
1 P 5,14.
 πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ
 Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, ὀδυνώμενοι μάλιστα 38 25.
 ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσιν τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. προέπεμπον δὲ αὐτόν
 εἰς τὸ πλοῖον.

28 θεου : h^a T κυριου | h^a του ιδιου forte pro του ιδιου
 29 εγω : W pr οτι 30 H υμων [αυτων] 32 θεω :
 KW κυριω . 33 T ουθενος 34.35 W αυται παντα. υπεδ.

27 — μη 28 περιεπ. εαντω 30 αποστρεφειν 31 εκ.
 υμων 32 πασιν : των παντων 35 παντα : πασι |
 παρ' εως

21,1—11. Πραξεις Αποστολων

- 21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντα
 ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶ
 τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ρόδον κάκειθεν εἰς Πάταρα
 2 καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπι
 3 βάντες ἀνήχθημεν. ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον
 καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐάνημον ἐπλέομεν εἰς
 11.12, 20, 28. 4 τὸ πλοῖον ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. ἀνευ
 ρόντες δὲ τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας
 ἑπτὰ· οἷτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεῦ
 20, 26. 5 ματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἱεροσόλυμα. ὅτε δὲ
 ἐγένετο ἔξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες
 ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων οὐ
 γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως, κα
 θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσευξάμεθα
 6 ἠησπασάμεθα ἀλλήλους, καὶ ἐνέβημεν εἰς τ
 7 πλοῖον, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. Ἡμεῖ
 δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες ἀπὸ Τύρου κατην
 σασαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοῦ
 ἀδελφοῦς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῦ
 8, 40. 8 τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἤλθομεν εἰς Καισαρίαν
 καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐα
 γελιστοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ
 2, 17. 9 τοῦτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες τέσσαρες παρθένοι προ
 11, 28. 10 φητεύουσαι. Ἐπιμενόντων δὲ ἡμέρας πλείους
 κατήλθεν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὄν
 20, 23. 11 ματι Ἄγαθος, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας
 τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας ἑαυτοῦ τοὺς πόδας
 καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν· τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τ
 ἄγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως

1 h ημας, αποσπασθεντες απ αυτων ευθ. | Παταρα
 h^r + | και Μυρα | 5 hT ημας εξαρτισαι 6 T ανεβημεν
 8 HW ηλθαμεν | E Καισαρειαν W -σαρειαν (tt 18, 22; 25, 4 etc.)

1 Kai επιβαντες ανηχθημεν· αποσπασθεντες δε ημων απ
 3 κατηχθημεν 7 κατεβημεν 8 εξελθ. : + οι περι του
 Παυλου 10 δε : + ημων 11 ανελθων δε

Πραξεις Αποστολων 21,12—21.

ήκουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδω-
κουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, 12 Mt 16,22.

παρακαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ
ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ. τότε ἀπεκρίθη 13 20,24.

ὁ Παῦλος· τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές
μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι ἀλλὰ
καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. μὴ πειδομένου 14 Mt 26,29.
δὲ αὐτοῦ ἠσυχάσαμεν εἰπόντες· τοῦ κυρίου τὸ
βέλημα γινέσθω. J 21,18.

Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπισκευασάμενοι 15
ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα· συνῆλθον δὲ καὶ 16
τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρίας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες
κατ' ὃ ξενισθῶμεν Μνάσωνι τινὶ Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ
καθητῇ. Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα 17
ἀμενῶς ἀπεδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. τῇ δὲ 18 15,13. G 1,10.

ἐπιδοχή εἰσῆει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον,
πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. καὶ ἀσπα- 19
σάμενος αὐτοὺς ἐξηγεῖτο καθ' ἕνα ἕνα ὧν
ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς δια-
κονίας αὐτοῦ. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν 20 15,1.

κύριον, εἶπάν τε αὐτῷ· θεωρεῖς, ἀδελφέ, πόσαι
μυριάδες εἰσὶν ἐν τοῖς Ἰουδαίοις τῶν πεπιστευ-
σάντων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν·
κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ ὅτι ἀποστασίαν διδά- 21 16,8. R 10,4.

12 H [o] Π. | τι : T pr και ειπεν 16 ξενισθωμεν :
+ και παραγονομενοι εις τινα κομην εγενομεθα παρα |
Μνάσωνι : h' Ἰάσωνι 18 δε : T τε 20 T— εν τοις Ιουδ.

12 παρακαλουμεν | τον Παυλον του μη επιβαινειν
εἰπεν δε προς ημας | συνθρ : θορυβουντες | δεθηναι
επιδομαι 14 ειποντες προς αλληλους 15 δε τινας ημερας
παρακαλουμεν αναβαινομεν 16 ουτοι δε ηγαγον ημας
κακειθεν εξιοντες ηλθομεν εις Ιερουσα . . . υπεδεξαντο ημας
αμενως οι αδελφοι 18 Ιακ. ησαν δε παρ αυτω οι πρ.
συνηγημενοι 19 ους ασπασ. διηγειτο ενα εκαστ. ως 20 κυριον
ακουσαντες θεωρ. | μυριαδες εν τη Ιουδαια | παντες ουτοι
κατηχησαν

21,22—29. Πραξεις Αποστολων

- σκεις ἀπὸ Μαυσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντα
 Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνουν αὐτοὺς τὰ τέκνα
 22 μὴδὲ τοῖς ἔθνεσιν περιπατεῖν. ¹ τί οὖν ἐστίν; πάντα
 23 ἀκούσονται ὅτι ἐλήλυθας. τοῦτο οὖν ποίησον
 σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχρη-
 18,18. 24 ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν· τούτους παραλαβὼν ἀγνὴ
 σθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς ἵνα
 ξυρησονται τὴν κεφαλὴν, καὶ γνώσονται πάντες
 ὅτι ὧν κατήχηται περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλ'
 15,20.29. 25 στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσωσιν τὸν νόμον. περὶ
 δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμε
 κριναντες φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό τε εἰδωλόθυτον
 Nu 6,9—20. 26 καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. τότε ὁ Παῦλος
 1 K 9,20. παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν
 αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων
 τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως
 οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν
 προσφορὰ.
 27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι
 οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐ-
 τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλαν
 6,13. Ez 44,7. 28 ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, ¹ κράζοντες· ἄνδρες Ἰσραὴλ
 λεῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ
 τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου
 πάντας πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἕλληνας
 εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον
 20,4. 2 T 4,20. 29 τόπον τούτον. ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμος
 τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον

22 ἀκουσονται : T pr δεῖ συνελθεῖν πλῆθος· εἰ + γὰρ
 23 ἐφ' : K ἀφ 24 W ξυρησονται | TW οὐδὲν ἐστίν 25
 ἀπεστείλαμεν

21 ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ 24 εἰς αὐτοὺς | ἀλλ' οὐ
 πορευοῦ αὐτοῦ 25 οὐδὲν ἐχουσι λεγεῖν πρὸς σε· ἡμεῖς γὰρ
 ἀπεστείλαμεν κρινόντες μὴδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς εἰ μὴ
 φ. | — καὶ πνικτὸν 26 ἐπιουση | εἰσηλθεν | οὐκ
 27 συντελουμένης δὲ τῆς ἐβδομῆς ἡμέρας | οἱ δὲ ἀπο τ. Α
 Ἰουδ. ἐληλυθότες | ἐπιβαλλουσιν 29 ἐνομισαμεν

22,1—10. Πραξεις Αποστολων

τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησε
τῇ Ἑβραίδι διαλέκτῳ λέγων·

7,2; 18,26. **22** Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου

21,40. **2** τῆς πρὸς ὑμᾶς νυνὶ ἀπολογίας. — ἀκούσαντες

3-21:
9,1-29;
26,9-20.

3 μᾶλλον παρέσχον ἡσυχίαν. καὶ φησιν· — ἔγωγε

5,34. R 10,2.

εἰμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς
Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ πεπαιδευμένος κατὰ

8,3. **4** τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον· ὁ

ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμευόμενος
καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε· καὶ γὰρ

5 ναϊκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶς

τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος
πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμενος

6 ἄξιον καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ
ἵνα τιμωρηθῶσιν. Ἐγένετο δέ μοι πορευόμενος

ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ περὶ μεσημβρίας
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστράφαι φῶς ἰκανὸν

7 περὶ ἐμέ, ἔπεσά τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἤκουσα φωνῆς
λεγούσης μοι· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκει;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· τίς εἶ, κύριε; εἶπέν τε πρὸς ἐμέ·
ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκει;

9 οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς εἶδεάσαντο, τὴν δὲ
φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι. εἰπὼν δέ μοι·

10 τί ποιήσω, κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς με· ἀναστὰς
πορεύου εἰς Δαμασκὸν, κάκει σοι λαλοῦνθῶσα· καὶ
ὁραθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιήσαι.

40 hW γενομένης σιγῆς 22,3 TW καὶ φησὶν 3
ταυτη παρα τ. π. Γαμαλιήλ,

40 ησυχίας 22,3 προσφωνει | — αυτοις | ησυχασα
8 παιδευομενος | — υπαρχων 5 ολον | παρα των αδελ
φων 6 εγγιζοντι δε μοι μεσημβριας Δαμασκον εξεφνης
απο του ουρανου περιηστραψε με φως 7 και επεσον |
Σαυλε Σαυλε 9 εθεασ. : + και εμφοβοι εγενοντο

Πραξεις Αποστολων 22,11—24.

δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός 11
 αἰνίου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι
 θὼν εἰς Δαμασκόν. Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐλαβῆς 12
 κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν
 τοικοῦντων Ἰουδαίων, ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ καὶ ἐπι- 13
 κήσας εἶπέν μοι· Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεπον. κἀγὼ
 τῆ τῆ ὄρα ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ὁ δὲ εἶπεν· 14 2,14.
 ὁμοίως τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γυνῶναι
 ἄθλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον καὶ ἀκοῦ-
 σαι τὴν φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς 15
 τῶν πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ
 ἠκούσας, καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι 16 2 T 2,22.
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέφαντι 17
 Ἰερουσαλὴμ καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ
 ἔσω γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, καὶ ἰδεῖν αὐτὸν 18
 ἑνώπιόν μοι· σπεῦσον καὶ ἐξέλθε ἐν τάχει ἐξ
 Ἰερουσαλὴμ, διότι οὐ παραδέχονται σου μαρτυρίαν
 ἐν ἐμοῦ. κἀγὼ εἶπον· κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται 19 4.
 καὶ ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς
 παραγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξε- 20 7,57; 8,1.
 ἤρτητο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ
 ἐκέντησάν με ἡμῖν ἐφροσῶς καὶ συνευδοκῶν καὶ φυλάσ-
 σαν τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιροῦντων αὐτόν. καὶ εἶπεν 21 9,15; 13,2.
 ἐπὶ ἐμὲ· πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν
 ἀποστελῶ σε. Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου 22 21,26.
 ἄνευ λόγου, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λέγοντες·
 τί λέγεις ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν
 ἡμεῖς τὸν ζῆν. κραυγαζόντων τε αὐτῶν καὶ ῥιπτοῦν- 23
 τος τὰ ἱμάτια καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν
 οὐρανόν, ἐκέλευσεν ὁ χιλιάρχος εἰσαγεσθαι αὐτόν εἰς 24

11 h ουδεν εβλεπον 12 H Ἀνανίας | H τις ανηρ
 13 T ἰδων 21 h αποστειλω 22 τε : T δε [24 W χιλιάρχος]

12 κατοικῶ : + εν Δαμασκω 20 πρωτομαρτυρος |
 21 υδ. : + τη αναιρεσει αυτου 23 ουρανον

22,25—23,4. Πραξεις Αποστολων

16,37; 22,27. 25 τὴν παρεμβολήν, εἶπας μάλιστα ἀνετάξασθαι αὐτὸν
 ἵνα ἐπιγῆθι δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτὸν
 26 ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπεν πρὸς
 τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· εἰ ἄνθρωπος
 Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξοιστι ὑμῖν μαστίζειν
 26 ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατοντάρχης προσελθὼν τῷ χιλιάρχῳ
 ἀπήγγειλεν λέγων· τί μέλλεις ποιεῖν; ὁ γὰρ αὐτός
 27 ἄσπιλος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν. προσελθὼν δὲ
 χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· λέγε μοι, σὺ Ῥωμαῖός ἐστι;
 28 ὁ δὲ ἔφη· ναί. ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος· ἐγὼ
 πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἔχω
 29 σάμην. ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι
 εὐθὺς οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες
 αὐτὸν ἀνετάξαι· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη
 ἐπιγνοῦς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν
 δεδεκώς.
 30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές
 τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσε
 αὐτὸν, καὶ ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς
 καὶ πᾶν τὸ συνέδριον, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον
 22,1. 24,16. 23 ἔστησεν εἰς αὐτούς. ἀτενίσας δὲ τῷ συνεδρίῳ
 Παῦλος εἶπεν· ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει
 ἀγαθῇ πεπολιτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς
 J 18,22,23. 2 ἡμέρας. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε
 τοῖς παρεστώσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα
 Mt 23,27. 3 τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν· τύπτειν ὁ
 Ez 18,10—15. 3 μέλλει ὁ θεός, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ καθὼς
 Lv 19,15. 3 κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν καὶ
 4 λέσεις με τύπτεσθαι; οἱ δὲ παρεστώτες εἶπα

26 W ἑκατονταρχος 23,1 KW δε (W+ ο) Παυλο
 τω συνεδριω

24 ανεταξεν | κατεφωνουν περι αυτου 26 του
 ακουσας οτι P. αυτον λεγει | ορα τι 27 τοτε προσελθη
 ο χιλ. επηρωτησεν αυτον | ειπεν· ειμ 28 και αποκριθεις ο χιλ. | πολλων : οίδα ποσου 29 ευθως ουν : ταυτε | ηη + και παραρημα ελυσεν αυτον 30 επιουση | πεμψας ελυσεν

23,15—23. Πραξεις Αποστολων

- μηδενός γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν
 15 Παῦλον. νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ
 σὺν τῷ συνεδρίῳ ὅπως καταγάγη αὐτὸν εἰς ἡμᾶς
 ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ πρὸς
 αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοι
 16 ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος
 εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν
 17 Παύλῳ. προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν
 ἑκατονταρχῶν ἔφη· τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπέλαβον
 πρὸς τὸν χιλιάρχον, ἔχει γὰρ ἀπαγγεῖλαι τι αὐτῷ
 18 ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν
 χιλιάρχον καὶ φησιν· ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός
 με ἠρώτησεν τοῦτον τὸν νεανίσκον ἵνα
 19 ἀγαγῆν πρὸς σέ, ἔχοντά τι λαλῆσαι σοι. ἔλαβόν
 ἡμεῖς αὐτὸν ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο· τί ἐστίν
 20 ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι; εἶπεν δὲ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι
 συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὅπως αὐρίον τὸν
 Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον ὡς μέλλομεν
 21 τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. οὖν μὴ
 πεισθῆς αὐτοῖς· ἐνεδρεῦουσιν γὰρ αὐτῷ ἐξ
 αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες
 ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοῦς μῆτε φαγεῖν μῆτε πινεῖν
 ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν, καὶ νῦν εἰσιν ἔτοιμοι
 22 προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ὁ μὲν
 οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίσκον, παραγγείλων
 μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμὲ
 23 Καὶ προσκαλεσάμενός τιςας δύο τῶν ἑκατονταρχῶν
 εἶπεν· ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους ὅπως
 πορευθῶσιν ἕως Καισαρίας, καὶ ἱππεῖς ἑβδόμη

15 fin h^r + , εαν δεη και αποθανειν 17 W απαγγελ
 T τι απαγγεilai 18 TW και φησιν | X νεανιαν 21 H
 πειν 22 εβδομ. : h^r εκατον

15 οπως : + αυριον

οντα και δεξιολάβους διακοσίους, από τρίτης
 ώρας τῆς νυκτός, ἵκνητε παραστήσαι, ἵνα ἐπι- 24
 βιάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα
 τὸν ἡγεμόνα, γράψας ἐπιστολὴν ἔχουσαν τὸν τύπον 25
 τοῦτον· Κλαῦδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι 26 L 1,3.
 Φήλικι χαίρειν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα 27 21,33; 22,25.
 ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ'
 αὐτῶν ἐπιστάς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξελάμην,
 μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν· βουλόμενός τε ἐπι- 28 22,30.
 γῆναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατή-
 γαγον εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν· ὃν εἶδρον ἐγκαλοῦ- 29 6.9. 18,14.15.
 μενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν
 εἰς ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἐγκλημα.
 Πυθόμενος δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα ἐσε- 30 24,8.
 σθαι, ἐξαυτῆς ἐπεμψα πρὸς σέ, παραγγείλας καὶ
 τοῖς κατηγόροις λέγειν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Οἱ 31
 δὲ σὺν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς
 ἐπαλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτός εἰς
 τὴν Ἀντιπατριδα· τῇ δὲ ἐπαύριον ἔασαντες τοὺς 32
 ἀπείρους ἀπέρχεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
 παρεμβολήν· οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρίαν 33
 καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέ-
 κησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. ἀναγνοὺς δὲ καὶ 34 22,8.
 ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχείας ἐστίν, καὶ πυθό-
 μενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας, ἵ διακούσομαι σου, ἔφη, 35
 ἵκαν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγέωνται· κελεύσας
 τῷ πραιτωρῷ τοῦ Ἡρόδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

24 fin h^r + εφοβηθη γαρ μηποτε αρπασαντες αυτον οι
 ρωμαιοι αποκτεινωσι, και αυτος μεταξυ εγκλημα εχη ως
 κτηριον ειληφως. 27 εστιν : H, R, TW. 28 H [κατηγ. . .
 των] | κατηγ. : R+ [αυτον] 29 εγκλημα : h^r + εξηγαγον
 αυτον μολις τη βια 30 , εξ αυτης : T εξ αυτων, | πρως
 αυτον : T αυτους 34 R επαρχιας 35 του : h τω

23 δεξιοβολους 24 fin + επι Καισαρειαν 29 νομου
 αυσεως και Ιησου τινος 30 εσεσθαι : + υπο των Ιου-
 δαιων | fin + ερωωσο 32 πορευεσθαι 34.35 αναγν. δε
 την επιστολην και επερωτ. τον Παυλον· εκ π. επαρχιας ει-
 πη· Κιλιξ. και πυθομ. εφη· ακουσομαι σου οταν

24,1—13. Πραξεις Αποστολων

- 24 Μετά δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ πρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι 2 κατὰ τοῦ Παύλου. κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος λέγων· πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ καὶ διορθωμάτων γινομένων 3 τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντη τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φήλιξ, μετὰ 4 πάσης εὐχαριστίας. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σοὶ ἐνκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως 17,6. 5 τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ. εὐρόντες γάρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινῶντα στάσεις πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς 21,28. 6 τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως, ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπέβη 23,30. 8 ρασεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, ἵνα παρ' οὐκ ἔδυνάμεθα αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων 9 ἐπιγνώσασθαι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν. συνεπεθε-
θεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα οὕτως 10 ἔχειν. Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σοὶ κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθύμως τὰ 21,17. 11 περὶ ἑμῶν ἀπολογοῦμαι, δυναμένου σου ἐπιγνώσασθαι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δώδεκα 12 ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκνηθῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιῶντα ὄχλου, οὐτε ἐν ταῖς συνα- 13 γωγαῖς οὐτε κατὰ τὴν πόλιν, οὐδὲ παραστήσασθαι

2 αὐτοῦ : [H]—W 2.8 W προνοίας π. τε κ. πανταχοῦ, 4 H ἐπιεικία 6 ἐκρατήσαμεν, : h^r + καὶ κατὰ τὸν ἡμετέρον νομὸν ἠθέλησαμεν κρῖναι. (v. 7) παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπηγάγεν, (v. 8) κέλευσας τοὺς κατηγοροῦντας αὐτοῦ ἐρχεσθαι ἐπὶ σε. 11 H ἐπιγνώσασθαι, | Ἱερουσαλήμ : H,R,T,W.

1 πέντε : τινὰς | τῶν πρεσβ. 2 κατορθωμάτων 5 στασιν 9 εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα συνεπεθεθέντο καὶ 10 κριτὴν δικαίον | εὐθύμοτερον 11 μοι : + ἢ 12 ἐπι-
στασιν

Πραξεις Αποστολων 24,14—25.

θναιται σοι περι ὧν νυνι κατηγοροειν μου.
 ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέ- 14 5.
 γουσιν αἰρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρὶ τῷ θεῷ,
 πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν
 τοῖς προφήταις γεγραμμένοις, ἐλπίδα ἔχων εἰς 15 Dn 13,2.
 τὸν θεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνά- J 5,28,29.
 στασιν μέλλειν ἔσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
 ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσκοπον συνείδησιν 16 23,1.
 ἔχειν πρὸς τὸν θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ
 παντός. δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων ἐλεημοσύνας ποιήσων 17 B 15,25,26.
 εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμην καὶ προσφορὰς, G 2,10.
 ἔν αἷς εὐρόν με ἠγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ 18 21,27.
 ἔθλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας 19
 Ἰουδαῖοι, οὗς ἕδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατη- 20
 γορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ. ἢ αὐτοὶ οὗτοι
 ἀπάτωσαν τί εὐρον ἀδίκημα σάντος μου ἐπὶ τοῦ
 συνεδρίου, ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἐκέκραξα 21 23,8.
 αὐτοῖς ἔστῳς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ
 κρίνομαι σήμερον ἐφ' ὑμῶν. Ἀνεβάλετο δὲ αὐτοῦς 22 23,26.
 Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ,
 ἵππας· ὅταν Ἀσίας ὁ χίλιάρχος καταβῆ, δια-
 κρίνωμαι τὰ καθ' ὑμᾶς· διαταξάμενος τῷ ἑκατον- 23 27,3.
 τάρχῃ τηρεῖσθαι αὐτὸν ἔχειν τε ἀνεσιν καὶ μηδένα
 κολῶειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ. Μετὰ 24
 τῆς ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν
 Λουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὖση Ἰουδαία μετε-
 πέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ
 τῆς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν πίστεως. διαλεγόμενου 25
 αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ
 τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔμφοβος γενόμενος

15 εἰς : T προς 19 H εμε, —

14 — τοῖς ἐν 15 ἐσεσθαι : + νεκρῶν 16 ἔχων |
 1 παντός 18 ἐν οἷς 19 οὐκ 20 εὐρον : + ἐν
 21 ἐφ : νφ 22 ἀκουσας δε ταυτα ο Φηλ. ανεβ. α.
 23 ηρετειν : + η προσερχεσθαι 25 μελλ. : + ἐσεσθαι

24,26—25,9. Πραξεις Αποστολων

ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· τὸ νῦν ἔχον πορεύου, καιρὸν
 26 δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαί σε· ἄμα καὶ ἐλπίζων
 ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου·
 διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει
 25,9. 27 αὐτῷ. Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διά-
 δοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτα
 καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ κατέλιπε τὸν
 Παῦλον δεδεμένον.

25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείᾳ μετὰ τρεῖς
 24,1. 2 ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρίας,
 τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλων
 23,15. 3 αὐτὸν ἰαλιεύμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μετα-
 πέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνέδραν ποιοῦντες·
 4 ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ μὲν οὖν Φῆστος
 ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον εἰς Καισαρίαν,
 5 ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι· οἱ οὖν
 ἐν ὑμῖν, φησίν, δυνατοὶ συνκαταβάντες, εἴ τί ἐστιν
 6 ἐν τῷ ἀνδρὶ ἄτοπον, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. Δια-
 τρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτῶ ἢ
 δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρίαν, τῇ ἐπαύριον καθ-
 ίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον
 7 ἀχθῆναι. παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιέστησαν
 αὐτὸν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι,
 πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιώματα καταφέροντες, ἃ οὐκ
 8 ἴσχυον ἀποδείξαι, τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι
 οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων οὔτε εἰς τὸ
 24,27. 9 ἱερὸν οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἤμαρτον. ὁ Φῆστος
 δὲ θέλων τοῖς Ἰουδαίοις χάριν καταθέσθαι, ἀπο-

26 Η δοθ. [αὐτῷ] 27 θέλων . . . δεδεμ. : h^r τον δε
 Παυλον εισεν εν τηρησει δια Δροσύλλαν 25,1 R επαρχια
 h^{TW} -χειω

25 καιρω δε επιτηδω 26 Παυλον : + οπως λυση
 αυτον | ωμιλει : διελεγετο 27 χαριτας 25,2 ο αρχιερευς
 5 ατοπον : τουτω 6 — ου πλειους

κρινεῖς τῷ Παύλῳ εἶπεν· θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα
 ἀναβῆς ἐκεῖ περὶ τούτων κρινθῆναι ἐπ' ἐμοῦ;
 εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος· ἐστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος 10
 Καίσαρός εἰμι, οὐ με δεῖ κρῖνεσθαι. Ἰουδαίους
 οὐδὲν ἠδίκηκα, ὡς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
 εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά 11
 τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν
 ἔστιν ὧν οὔτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δύ-
 νηται ἀπὸ τοῦ χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.
 ὅτε ὁ Φῆστος συνλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου 12
 ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα
 κρινεῖς.

Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν Ἀγρίππας ὁ 13
 βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισαρίαν
 ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. ὡς δὲ πλείους ἡμέρας 14 24,27.
 ἐπέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ
 κατὰ τὸν Παῦλον λέγων· ἀνὴρ τίς ἐστιν κατα-
 λελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, περὶ οὗ γενο- 15
 μένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι
 κατ' αὐτοῦ καταδίκην· πρὸς οὗς ἀπεκρίθην ὅτι 16
 οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄν-
 θρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον
 ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι
 περὶ τοῦ ἐγκλήματος. συνελθόντων οὖν αὐτῶν 17
 ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος τῇ ἐξῆς
 καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν
 ἄνδρα· περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατηγοροὶ οὐδεμίαν 18
 αἰτίαν ἔφερον ὧν ἐγὼ ὑπενόουν πονηρῶν, ζητήματα 19 18,15.
 δὲ τινα περὶ τῆς ἰδίᾳς δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς

11 TW οὐδὲν ἐστιν 13 h^a ἀσπασσομενοι 14 H κατα-
 λεμνος 16 τε : h ὁδε | 17 HW— αυτων 18 hT
 ιραν

10 ηδίκησα 15 δικην 16 ανθρωπον : + εις απωλειαν
 εφερον

25,20—26,2. Πραξεις Αποστολων

- αὐτὸν καὶ περὶ τινος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφρασκεν
 20 ὁ Παῦλος ζῆν. ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περι-
 τούτων ζήτησιν ἔλεγον εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς
 21 Ἱεροσόλυμα κάκει κρίνεσθαι περὶ τούτων. τοῦ
 δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς
 τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι
 αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.
 L 25,8. 22 Ἰ Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον· ἐβουλόμην καὶ
 αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι· αὐριον, φησίν,
 Mt 10,18. 23 ἀκούσῃ αὐτοῦ. Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος
 τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς
 φαντασίας καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον
 σὺν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν
 τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου ἡχθῆναι
 2.7. 22,22. 24 ὁ Παῦλος. καὶ φησὶν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ
 καὶ πάντες οἱ συνπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε
 τοῦτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων
 ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε,
 25 βοῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. ἐγὼ δὲ κατε-
 λαβόμεν μηδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου πεπραχέναι,
 αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστόν
 26 ἔκρινα πέμπειν. περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ
 κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν
 καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως
 27 τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τί γράψω· ἄλογον
 γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον μὴ καὶ τὰς κατ'
 26 αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν
 Παῦλον ἔφη· ἐπιτρέπεται σοι περὶ σεαυτοῦ λέγειν.
 τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο·
 2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βα-
 σιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγημαὶ ἐμαντὸν μακάριον ἐπὶ σοῦ

24 K ενετυχεν

26,1 περι : KW υπερω

30 την : pr εις | τουτου (1^o) 31 πεμψω 22 Φηστον : +
 εφη | αυριον : pr ο δε 24 επιβοωντες 25 καταλαβομενος
 26 εχω τι γραφαι

άλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι, μάλιστα γνώστην 3
 τα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε
 καὶ ζητημάτων· διὸ δεῖμαι μακροθύμως ἀκοῦσαι
 σου. Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου ἐκ νεότητος τὴν 4
 ἐπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν τε
 ἱεροσολύμοις ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι, προγινώ- 5 23,6. Ph 3,5.
 κωντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν, ὅτι
 κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας
 θρησκείας ἐξῆσα Φαρισαῖος. καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι 6 28,20.
 ἧς εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας γενομένης
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, εἰς ἣν τὸ δω- 7 24,15.
 κέφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν
 κειρέθον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος
 ἠγαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ. τί ἄπιστον 8
 κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;
 ἃ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαντῶ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ 9 9-20 :
 τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία προᾶξαι· ὃ 10 9,1-29 ;
 οὐκ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τε 22,3-21.
 τῶν ἁγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ
 τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβών, ἀναιρουμένων τε
 ἰσχυρῶν κατήνεγκα ψῆφον, καὶ κατὰ πάσας τὰς 11
 συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον
 ἠλασφημεῖν, περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς
 ὀλίγον ἕως καὶ εἰς τὰς ἕξω πόλεις. Ἐν οἷς 12
 ἰσχυρούμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ
 κειροτομῆς τῆς τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης κατὰ 13
 τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν
 ἀμπερότητα τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς καὶ
 ἔβλεψα σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων τε κατα- 14
 τρεπόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέ-

T σε οντα 4 εκ : T pr την | παντες : T+ οι
 θρησκιας 7 hW καταντησειν 10 h- τε 1^ο

ζητηματων : + επισταμενος | δεομαι : + σου 6 εις :
 | - ημων 7 βασιλευ Αγραππα 8 τι ; απιστον
 οεις : + και | της : + παρα 14 γην : + δια τον
 " εγω μονος

26,15—25. Πραξεις Αποστολων

- γουςαν προς με τη Ἑβραϊδι διαλέκτῳ· Σα
 Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι προς κέν
 15 λακτίζειν. ἐγὼ δὲ εἶπα· τίς εἶ, κύριε; ὁ δὲ κύρι
 Εα 2,1.8. 16 εἶπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. ἀλ
 ἀνάστηθι καὶ στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς το
 γὰρ ὄφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπηρέτην
 Jr 1,7. 17 μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθῆσομαι σοι, ἐξ
 1 Chr 16,35. ρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔθνων,
 Dt 33,8. 18 οὗς ἐγὼ ἀποστέλλω σε ἵ ἀνοίξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶ
 Is 35,5; 42,7.16; τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τ
 61,1. ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβ
 E 2,2. Col 1,18. 20 αὐτοὺς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ κληρον ἐν τ
 G 1,16. 19 ἡγιασμένοις πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλ
 Mt 2,8. 20 ὄπτασία, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρώτῳν τε
 Ἱεροσολύμοις, πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαί
 καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν καὶ ἐ
 στρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἐσ
 21,30.81. 21 πράσσοντας. Ἔνεκα τούτων με Ἰουδαῖοι συλλ
 βόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρῶντο διαχειρίσασθ
 L 24,44—47. 22 ἐπικουρίας οὖν τυχῶν τῆς ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄκρι
 ἡμέρας ταύτης ἔστηκα μαρτυρούμενος μικρῷ
 καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προφῆ
 1 K 15,20. 23 ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ Μωϋσῆς,
 παθητὸς ὁ Χριστός, εἰ πρώτος ἐξ ἀναστάσε
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ τε λαῷ
 24 τοῖς ἔθνεσιν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμέν
 ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ φησὶν· μαίην, Παῦ
 τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπ
 25 ὁ δὲ Παῦλος· οὐ μαίνομαι, φησὶν, κράτιστε Φῆσ

16 εἶδες : HW+ με 17 TW σε, αν. 20 Ἱεροσολυμοῦ
 TW-, : W+ εἰς | TW Ἰουδαίας καὶ 21 εν : T
 οντα

15 - κυριος | Ιησ. : + ο Ναζωραιος 18 αυτα
 τυφλων 24 γραμματα : + επιστασθαι

Πραξεις Αποστολων 26,26—27,3.

ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ὅγματα ἀποφθέ-
 γαι. ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, 26 J 18,20.
 ὃν καὶ παρρησιαζόμενος λαλῶ· λανθάνειν
 αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδέν· οὐ γάρ
 ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. πιστεύεις, 27
 κλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα δι τι πι-
 στεύεις. ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον· ἐν 28 11,26.
 ἄγῳ με πείθεις Χριστιανὸν ποιῆσαι. ὁ δὲ Παῦλος· 29
 αἰμὴν ἂν τῷ θεῷ καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν μεγάλῳ
 μόνον σέ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς
 σήμερον γενέσθαι τοιοῦτους ὁποῖος καγὼ
 εἰμι, παρεκτός τῶν δεσμῶν τούτων. Ἀνέστη 30
 ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἦ τε Βερνίκη καὶ οἱ
 παρόντες αὐτοῖς, καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν 31
 ἑαυτοῖς ἀλλήλους λέγοντες δι τι οὐδὲν θανάτου ἦ
 ἡμῶν ἄξιον πρόσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀγρίππας 32 25,11.
 τῷ Φῆστῳ ἔφη· ἀπολελεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄν-
 θρωπος οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν 27 25,12.
 ἅλιαν, παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς
 ἄλλους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ
 κλαύδιῳ Σεβαστῆς. ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἄδρα- 2 19,29; 20,4.
 κτηνῷ μέλλοντι πλεῖν εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν
 ἄλλοις ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου
 ἑκατόμβου Θεσσαλονικέως· τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχ- 3 24,23; 26,2.16.
 θημεν εἰς Σιδῶνα, φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος
 Παῦλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψεν πρὸς τοὺς φίλους

26 K— και | KW— τι 28 ποιησαι : h^a γενεσθαι (forte
 πειθεις pro πεποιθας) 29 T ευξαμην | HW και εγω
 αξιον : hT+ τι 27,2 H Ἀδραμυνηνω W Ἀδραμυνηνω

26 — ουθεν 28 Χρηστιανον 29 πολλω 30 και
 στα ειποντος ανεστη 27,1 pr και ουτως εκρινεν αυτον
 ηγεμων αναπεμπεσθαι Καισαρι | ημας : τους περι τον
 αυλον 2 Θεσσαλονικεων δε Αρισταρχος και Σεκουνδος
 θυλιανος

27,4—15. Πραξεις Αποστολων

- 4 πορευθέντι ἐπιμελείας τυχεῖν. κάκειθεν ἀναχθέντες
 ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους
 5 εἶναι ἐναντίους, τὸ τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κι-
 λικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθαμεν
 6 εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κάκει εὐρῶν ὁ ἑκατον-
 τάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν
 7 ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
 βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν
 8 Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὅτε
 9 πλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις
 παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον τι-
 καλούμενον Καλοῦς λιμένας, ὃ ἔγγυς ἦν πόλι-
 2 K 11,26,26. 9 Λασαία. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου κα-
 L.v 16,29. ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν
 νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήγει ὁ Παῦλος
 10 λέγων αὐτοῖς· ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ θβροῦ
 καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ
 πλοίου ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἐπι-
 11 σθαι τὸν πλοῦν. ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ
 καὶ τῷ ναυκλήρῳ μᾶλλον ἐπέιδετο ἢ τοῖς ὁ-
 12 Παύλου λεγομένοις. ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένα
 ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείονες
 ἔθεντο βουλήν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἰ πῶς δύναιντο
 καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα
 τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον
 13 Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως
 κερρατηκέσαι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν
 14 Κρήτην. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ' αὐτὴν
 15 ἄνεμος τυφωνικός ὁ καλούμενος εὐρακύλων· συνε-
 αρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου

5 διαπλευσ. : h^r+ |δι ημερων δεκάπεντε| | W κατὰ
 ὅμοιον 8 T πολεις ην | TW Λασαία

5 Μύρα : Λυστρα(ν) 8 Αλασσα 13 Ἄσσον κ' Ἄσσο
 14 ευροκλυδων

ἀντοφθαλμῆν τῷ ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.
 ἡρίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Καῦδα 16
 ἐσχύσαμεν μόλις περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης,
 ἣν ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ 17
 πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέ-
 σωσιν, χαλάσαντες τὸ σκευος, οὕτως ἐφέροντο.
 ἀφοδῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν 18
 ποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν 19
 τοῦ πλοίου ἔριψαν. μῆτε δὲ ἡλίου μῆτε ἀστρων 20
 ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε
 οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο ἐλπὶς
 πᾶσα τοῦ σῶζεσθαι ἡμᾶς. Πολλῆς τε αἰτίας 21
 παρχοῦσης τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν
 λέπεν· ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι
 εἶναι ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδήσαι τε τὴν
 ναυτῶν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. καὶ τὰ νῦν παραινῶ 22
 ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται
 ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. παρέστη γὰρ μοι 23
 ἡ ἀλήθεια τῇ νυκτὶ τοῦ θεοῦ οὐ εἰμι, ἧ καὶ λατρεύω,
 ἡ ἀγγελὸς ἰλέγων· μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρι σε 24 25,11.
 εἰ παραστήναι, καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ θεὸς
 πάντα τοὺς πλείονας μετὰ σοῦ. διὸ εὐθυμεῖτε, 25
 ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται
 ἡμεῖς ὡς ἂν τρόπον λελάληται μοι. εἰς νῆσον δέ 26 26,1.
 ἡμεῖς δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαί- 27
 ἑκάτη νύξ ἐγένετο διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ
 ἁερὶ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται
 προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. καὶ βολίσαντες 28
 ἔβηρον ὄργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ
 κάλιν βολίσαντες εὐρον ὄργυιᾶς δεκαπέντε· φοβού- 29
 μένοί τε μὴ που κατὰ τραχεῖς τόπους ἐκπέσωμεν,

15 ἐπιδόντες : h^r + τῷ πλεοντι καὶ συστειλαντες τα ἰστια
 16 TW Κλαῦδα 19 W ἔριψαν 23 εἰμι : T+ εγω
 27 H Ἀδρια | h προσαχεῖν

17 σκευος : ἰστιον | ἐφερομεθα 19 ἐριψαμεν 27 ἐπι-
 ηνετο | προσεγγίζειν 28 καὶ 1^ο : οἰτινες 29 ἐκπεσοσιν

27,30—41. Πραξεις Αποστολων

30 ἐκ πρόρμης ὄψαντες ἀγκύρας τέσσαρας εἶχον
 30 ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων
 φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ χαλασάντων τὴν σκά-
 φην εἰς τὴν θάλασσαν προφάσει ὡς ἐκ πρόρμης
 31 ἀγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῇ
 ἑκατοντάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις· ἐὰν μὴ οὕτω
 μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε
 32 τότε ἀπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοιῖα τῆς
 37. 33 σκάφης καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὗ
 ἡμέρα ἤμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος
 ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· τεσσαρεσκα-
 δεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες αἰτεῖ-
 34 διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. διὸ παρακαλῶ
 ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τὴν
 ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν
 J 6,11. 1 T 4,4. 35 θρῖξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀπολεῖται. εἰπας δὲ ταῦτα
 καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον
 36 πάντων καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. εὐθθυμοὶ δὲ
 γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς
 37 ἡμεῖς δὲ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ διακόσιαι
 38 ἑβδομήκοντα ἕξ. κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκο-
 φιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν
 39 θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐ
 ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα
 αἰγιαλόν, εἰς δὲ ἐβουλεύοντο εἰ δύναιντο ἐξῆσθαι
 40 τὸ πλοῖον. καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶλ-
 κον εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας
 τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἄρτέμονα
 41 πνεοῦση κατείχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. περιπεσόντες
 δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπέκειλαν τὴν ναῦν, καὶ

1 Sm 14,45. 34
 2 Sm 14,11.
 Mt 10,30.

J 6,11. 1 T 4,4.

29 HW ηυχοντο 33 T εμελλεν 35 εσθιειν : h² f
 επιδιδους και ημιν 37 διακοσαι : X ως 39 X εκουσαι

30 εκφυγειν | — προφασει 34 προσλαβειν | ημε
 τερας | πεσειται 36 μεταλαμβανον 37 εξ : πνευ
 39 δυνατον

Πραξεις Αποστολων 27,42—28,7.

Ἡ μὲν προφρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ
 ἐπρόμνη ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας. Τῶν δὲ στρατιωτῶν 42
 βουλή ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν,
 μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγη· ὁ δὲ ἑκατοντάρχης 43
 βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς
 τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους
 πολυμβᾶν ἀπορίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέ-
 ναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς 44 22-25.
 δὲ ἐπὶ τιῶν τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. καὶ οὕτως
 ἐγένετο πάντα διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωμεν διὰ Μελίτη 28
 ἡ νῆσος καλεῖται. οἱ τε βάρβαροι παρεῖχαν οὐ 2 27,3.
 τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἄπαντες γὰρ
 πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὕετον
 τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψῦχος. συστρέφαντος 3
 τοῦ Παύλου φρυγάνων τι πλῆθος καὶ ἐπι-
 θέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιθνα ἀπὸ τῆς θέρμης
 ἐξελθοῦσα καθήρπεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ὡς δὲ 4
 εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμᾶμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς
 χειρὸς αὐτοῦ, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· πάντως
 φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα
 ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν. ὁ μὲν 5 Mc 16,18.
 οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἐπαθεν
 οὐδὲν κακόν· οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν 6 14,11.
 πύμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. ἐπὶ
 πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων
 ἠρῶν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλόμενοι
 ἔλεγον αὐτὸν εἶναι θεόν. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν 7
 τόπον ἐκείνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου

41 fin W+ των κυματων 48 W απορριψ. 28,1 H
 Μελιτήνη 4 H ειδαν 6 T επιπρασθαι W πιμπρασθαι |
 T μεταβαλλομενοι

41 διελυετο 44 επι γης 28,2 αναπαντες | προσανε-
 λαμβανον 3 διεξελθουσα | καθηρατο 5 αποτιναξαμενος
 387

8 ὀνόματι Ποπλίω, ὃς ἀναδέξαμενος ἡμᾶς τρεῖς
 8 ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν. ἐγένετο δὲ τὸν πα-
 τέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίῳ συνε-
 χόμενον κατακεῖσθαι, πρὸς δὲ ὃ Παῦλος εἰσελθὼν
 καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰάσατο
 9 αὐτόν. τούτου δὲ γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐν
 τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας προσήρχοντο καὶ ἔθερα-
 10 πύοντο, οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς
 καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὰς χρείας.
 11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ
 παρακεχειμακῶτι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρινῷ, παρα-
 12 σήμῳ Διοσκούροις. καὶ καταχθέντες εἰς Συρα-
 13 κούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς, ὄθεν περιελ-
 θόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον. καὶ μετὰ μίαν
 ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἤλθομεν
 14 εἰς Ποτιόλους, οὗ ἐδρόντες ἀδελφοὺς παρεκλή-
 θημεν παρ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἐπτὰ· καὶ
 15 οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθαμεν. ἀκεῖθεν οἱ
 ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἤλθαν εἰς
 ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν
 ταβερῶν, ὅς ἰδὼν ὁ Παῦλος εὐχαριστήσας τῷ
 27,8. 16 θεῷ ἔλαβε θάρσος. Ὅτε δὲ εἰσηλθόμεν εἰς
 Ῥώμην, ἐπετράπη τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἑαυτὸν
 σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.
 28,1. 17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συνκαλέσασθαι
 αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελ-
 θόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτούς· ἐγώ, ἄνδρες,

7 K^w ἡμερας τρεις 9 H [και] οι 12 W ἡμερας
 τρισιν 13 H περιελοντες 16 H εισηλθαμεν | εις : T+
 την | επετρ. τω Παυλω : h^r | ο εκατονταρχος παρεδωκεν
 τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχω, τω δε Παυλω επετραπη |
 | εαυτον : h^r + | εξω της παρεμβολης †

7 Πουπλιω 9 γενομ. : + υγιους 10 την χρειας
 14 παρ : επ | εμμειναντες 16 — οι

ἀδελφοί, οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς
 ἔθεσι τοῖς πατέροις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων
 παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες 18
 ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μηδε-
 μίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί· ἀντι- 19 25,11.
 λεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἠραγκάσθην ἐπικαλέ-
 σασθαι Καίσαρα, οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων
 τι κατηγορεῖν. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρ- 20 26,6,7.
 ἐκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι· εἵνεκεν γὰρ
 τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περι-
 κριμαί. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπαν· ἡμεῖς οὐτε 21
 ῥάγματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,
 οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν
 ἐλάλησέν τι περὶ σοῦ πονηρόν. ἀξιοῦμεν δὲ 22 24,14. I. 2,34.
 παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς
 αἰρέσεως ταύτης γνωστόν ἡμῖν ἐστίν ὅτι πανταχοῦ
 ἐπιλέγεται. Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἦλθον 23
 πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο
 μαρτυροῦμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, πείθων
 τε αὐτοὺς περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τε τοῦ νόμου
 Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωτὶ ἕως
 σπέρας. καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, 24
 οἱ δὲ ἠπίστων· ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλή- 25
 λους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἔν,
 ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ
 Ἡσαίου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν
 λέγων· 26

20 R ενεκεν 23 H ηλθαν 24 ηπιστων : H,R,TW
 δε : T τε

18 οιτινες : + πολλα 19 Ιουδ. : + και επικραζοντων·
 ορε τον εχθρον ημων | κατηγ. : + αλλ ινα λυτρωσομαι
 ην ψυχην μου εκ θανατου 23 ηκον | διαμαρτ. :
 24 τιθεμενος 25 υμων : ημων

28,27—31. Πραξεις Αποστολων

Is 6,9,10.

πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπὸν·
ἀκοῆ ἄκούσετε καὶ οὐ μὴ συνήτε,
καὶ βλέποντες βλέπετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε·

27 ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ τοῖς ὠσίν βαρέως ἤκουσαν,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν·
μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς
καὶ τοῖς ὠσίν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν,
καὶ ἰάσομαι αὐτούς.

1^a 87,8; 98,8. 28 γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστά
18,46. τοῦτο τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται

30 Ἐνέμεινεν δὲ διέτιαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι
καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς

28. 1,2. 31 αὐτόν, κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ δι-
σκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ με-
πάσης παρορησίας ἀκωλύτως.

28 H ἡμιν ἔστω | fin h^r + (v. 29) καὶ ταῦτα αὐτοὶ
εἰπόντες ἀπηλθόν οἱ Ἰουδαῖοι πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυ-
ζητησιν 31 T— Χριστοῦ

27 εβαρυνθη 30 fin + Ἰουδαιοὺς τε καὶ Ἕλληνας

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπό- **1** Act 9,15; 13,2.
 στολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, ὃ προ- **2** G 1,15.
 κηγγεῖλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς
 ἁγίαις¹ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ **3** 2 Sm 7,12.
 πνεύματος Δαυεὶδ κατὰ σάρκα, τοῦ ὀρισθέντος **4** Act 13,28.
 υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει κατὰ πνεῦμα ἁγιωσύνης ἐξ
 αναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
 ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς **5** Act 26,16-18.
 πακοὴν πίστεως ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν ὑπὲρ τοῦ
 νόμου αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ **6** 15,18. G 2,7,9.
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγα- **7**
 πητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ
 εὐλογία ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ **8** 16,19. 1 Th 1,8.
 Χριστοῦ περὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν
 καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. μάρτυς γάρ **9** Ph 1,8.
 μου ἐστὶν ὁ θεός, ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι
 μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδια-
 λείπτως μνηεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι¹ πάντοτε ἐπὶ τῶν **10** Act 19,21.
 15,29,32.

HTW Epistolas Catholicas Paulinis anteponunt, HB
 praemittunt Ἐπιστολαὶ Παύλου, H praeterea indicem episto-
 larum singularum; epistolam ad Hebraeos datam HTW
 epistolis pastoralibus praemittunt, E postponit

1 hTW Χριστοῦ Ἰησοῦ 2 T ἁγίαις, 3 TW αὐτου του
 4 W υμεις, 5 hT- ἐν Ρωμῃ 6 W ποιουμαι,

3 γεννωμενου 4 προορισθεντος 5 αγαπ. θ. : ἐν
 αγαπη θ. εἰ — 6 περι : υπερ 7 μου 1^ο : μοι

- προσευχῶν μου, δεόμενος εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐδοκῶ
 θήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἔλθεῖν πρὸς
 Act 28,31. 11 ὑμᾶς. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ
 χάρισμα ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι
 2 P 1,1. 12 ὑμᾶς, τοῦτο δὲ ἐστὶν συνπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν
 διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.
 J 15,16. 13 οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
 προεθέμην ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄρα
 τοῦ δεῦρο, ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν
 14 καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἕλλησθε
 τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὅσοι
 Ps 119,46. 15 λέτης εἰμί· οὕτως τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον κα
 1 K 1,18,24. Act 13,46. 16 ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. οὐ γὰρ
 ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δύναμις γὰρ θεοῦ
 ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαῖοι
 3,21,22. 17 τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι. δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ
 Hb 2,4. ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν
 καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται
 J 16,9. 18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανό
 2 Th 2,12. ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶ
 Act 14,15—17; 19 τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων, διότι τ
 17,24—28. γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς·
 Ps 19,2. H 11,5. 20 θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφανέρωσεν. τὰ γὰρ ἀόρα
 Job 12,7—9. αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασιν νοο
 μενα καθοράται, ἧ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις κα
 E 4,18. 21 θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογητούς, ἵδι
 Ap 14,7. γνόντες τὸν θεὸν οὐχ ὡς θεὸν ἐδόξασαν ἢ ἠχάρ
 σθησαν, ἀλλ' ἔματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖ
 Jr 10,14. 22 αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ δύνετος αὐτῶν καρδί
 1 K 1,20. 23 αὐτῶν φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καὶ ἠλλαξά
 Ps 106,20. Dt 4,15—19.

10 RW μου δεόμενος, 15 h^r — τοὺς ἐν Ῥώμῃ 16 [πρῶτον] 21 W ευχαριστήσαν | HW αλλα

18 ουκ οιομαι 16 ευαγγ. του Χριστου | — σωτηριαν 17 δικαιος : + μου 18 την αληθ. : + του θεου 20 — αιδιος 23 ηλλαξαντο

ἡ δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνας
 φαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων
 καὶ ἐρπετῶν. Διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς 24 Act 14,16.
 ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκα-
 ρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
 τοῖς, οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ 25 9,5.
 ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν
 τὸ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς
 εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν 26
 αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ
 ἀλλοίαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν
 εἰς τὴν παρὰ φύσιν, ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρσενες 27 Lv18,22; 20,13.
 ὄντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύ-
 ησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες
 ἄρσενων τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καὶ
 ἐν ἀντιμοσίᾳ ἦν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν
 τοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκί- 28
 μωσαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν
 αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ
 ὀφειλόμενα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ πονηρίᾳ 29
 ἀπειθεσίᾳ κακίᾳ, μεστοὺς φθόνου φόνου ἔριδος
 ἔριδος κακοηθείας, ψιθυριστῶν, ¹ καταλάλους, 30
 ἀπιστοῦς, ὕβριστῶν, ὑπερηφάνων, ἀλαζόνων,
 ἀπειθετῶν κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ¹ ἀσυνέτους, 31
 ἀσυνθέτους, ἀστοργούς, ἀνελεήμονας· οἵτινες τὸ 32
 καίωμα τοῦ θεοῦ ἐπιγνόντες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα
 ποιοῦντες ἀξιοὶ θανάτου εἰσὶν, οὐ μόνον αὐτὰ
 ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν.

27 T αρρ- ter | Η αρσενιν, | Η αὐτοῖς 29 h
 οια πονηρ. πλεον. εἰ πον. κακια πλεον. (sic T) | Η
 ποθηθιας 32 h επιγνωσκοντες | ποιουσιν ... συνευδο-
 κωσιν : h^a [οἱ] ποιουντες ... [οἱ] συνευδοκουντες

24 διο και | εν εαυτοις 26 φυσιν : + χρησιν
 αντιλαμβανοντες 28 - ο θεος 29 - δολου
 αστοργ. : + ασπονδους 32 επιγ. : + ουκ ενοησαν

- Μτ 7,2. J 8,7. 2 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων
 ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις·
 2 τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. οἶδαμεν δὲ ὅτι
 τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοῖς
 3 τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὃ ἄν-
 ἄθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας καὶ
 ποιῶν αὐτά, ὅτι σὺ ἐκφύβησθαι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;
 2 P 8,15. 4 ἢ τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς
 ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν
 ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιαν σε ἄγει,
 5 κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον
 καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
 6 καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ, ὅς
 7 ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν
 κατ' ὕπομονήν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν
 2 Th 1,8. 8 καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ
 ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι τῇ ἀληθείᾳ πειθα-
 1,16; 3,9. 9 μένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὀργὴ καὶ θυμὸς,⁸ ἰθὺς καὶ
 στενοχωρία, ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ
 κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρώτου
 10 καὶ Ἑλλήνου· δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ
 τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρώτῳ
 Act 10,34. 11 καὶ Ἑλλήνι. οὐ γὰρ ἐστὶν προσωπολημψία παρὰ
 1 P 1,17. 12 τῷ θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως
 καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ
 Mt 7,31. 13 νόμου κριθῆσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀχροαταὶ νόμου
 1 J 8,7. δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου
 Jc 1,22.25. 14 δικαιοκρίθονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμου
 Act 10,35. 14 δικαιοκρίθονται. ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμου
 ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν, οὗτοι νόμου

2 δε : hT γαρ
 9 TW στενοχωρία επι
 [H]—W

8 H εριθιας | TW θυμος.
 11 W nov. sect. inc. 13 τα :

1 γαρ : + κρηματι
 δικαιοκρισ. 13 εννομως
 οι τοιουτοι

5 αποκαλ. : ανταποδοσεως | και
 13 fin + παρα θεω 14 ουτοι :

ἢ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἶναι νόμος· οἵτινες ἐνδει- 15 1,22.
 γνύσκονται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν, συνμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνει-
 δήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατη-
 γροούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ δτε 16
 κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ
 τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ 17 Jc 2,19.
 οὐκ ἴουδαῖος ἐπονομάζη καὶ ἐπαναπαύη νόμῳ καὶ
 καυχᾶσαι ἐν θεῷ¹ καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ 18 Ph 1,10.
 δοκιμάξεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ
 νόμου, πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, 19 Mt 15,14.
 ὡς τῶν ἐν σκότει,¹ παιδευτῆν ἀφρόνων, διδά- 20 2 T 3,5.
 σκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως
 καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν διδάσκων 21 Ps 50,16—21.
 ἑαυτὸν οὐκ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ 22 Mt 23,8,4.
 κλέπτειν κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν μοι-
 χεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα ἱεροσυλεῖς;
 ὁ ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ 23
 νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ 24 Is 52,5.
 θεοῦ δι' ἡμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καθὼς 25 Ex 36,20.
 γέγραπται. περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον 26 Jr 4,4; 9,24,25.
 πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς, ἡ περι-
 τομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν. ἐὰν οὖν ἡ ἀκρο- 27 G 5,6.
 βυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχ
 ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;
 καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον 28
 πελοῦσα σὲ τὸν διὰ γραμματος καὶ περιτομῆς
 παραβάτην νόμου. οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερωῦ Ἰου- 29 J 8,15,39; 7,24.
 δαῖος ἐστίν, οὐδὲ ἢ ἐν τῷ φανερωῦ ἐν σαρκὶ περι-
 τομῇ· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περι- 29 Dt 30,6.
 Kol 2,11.

14 νομος : TiW, 16 ἡμερα οτε : KW η ἡμερα h
 ἡμερα η (vl text) | hRTiW κρινεῖ | hR Ἰησου Χριστου
 20 Η νομο, — 23 W ατιμαζεις· 27 R νομου;

5 διαλογισμων 16 — μον 17 ει δε : ιδε 25 φυ-
 λα ς 27 — η εκ φ. ακροβ.

- τομή καρδιας ἐν πνεύματι οὐ γράμματι, οὐ
 3 ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. **Τ**
 οὐδὲν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, ἢ τίς ἢ ὠφέλεια
 9,4. Dt 4,7.8. 2 τῆς περιτομῆς; ¹ πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. **π**ρῶτον
 Ps 147,19,20; 108,7. μὲν [γὰρ] ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.
 9,6; 11,29. 3 ¹ τί γὰρ εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν
 2 T 2,18. 4 τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο·
 Ps 116,11. 4 τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; μὴ γένοιτο·
 Ps 51,8. γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος
 ψεύστης, καθάπερ γέγραπται·

ὅπως ἂν δικαιοδῆς ἐν τοῖς λόγοις σου

καὶ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

- 5 εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην συνίστηεν,
 τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν
 6 ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. ¹ μὴ γένοιτο· ἐπι
 7 πῶς κρίνει ὁ θεὸς τὸν κόσμον; εἰ δὲ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν ἐπὶ
 τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς
 6,1,2. 8 κρίνομαι; καὶ μὴ καθὼς βλασφημούμεθα κα
 καθὼς φασίν τινες ἡμᾶς λέγειν ὅτι ποιήσωμεν
 τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ὧν τὸ κρίμα ἐν
 δικόν ἐστιν.
 1,18—2,24. 9 **Τ**ί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως· προητιασά
 μεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας πάντας ὡς
 Ps 14,1—3; 10 ἁμαρτιάν εἶναι, καθὼς γέγραπται ὅτι
 58,2—4. οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς,
 11 οὐκ ἔστιν [ὁ] συνίων, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν
 τὸν θεόν·

1 Η ὠφέλεια 2 [γὰρ] : T-W 3 Η W ; εἰ ηπισ-
 τινες, 4 E W νικησης 7 δε : hRW γὰρ | Η κρινομαι
 8 και 2° : [H] 9 W υπο 11 [ο] : hTW-H | TW
 συνίων | K-o | h ζητων

1 — ἡ 4 εστω 6 κρίνει 8 — και 2° | — τα 1° |
 ελθη : + εφ ημας 9 προκατεχομεν περισσον α — οθ
 παντως | τε : + πρωτον

Προς Ρωμαίους 3,12—26.

πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν·	12
οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.	
ἄφροσ ἀνερωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,	13 Ps 5,10.
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν,	Ps 140,4.
ὡς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν·	
ὣν τὸ στόμα ἄρᾶς καὶ πικρίας γέμει·	14 Ps 10,7.
ὄψεις οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα,	15 Is 59,7,8.
σύντριμμα καὶ τάλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,	16
καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.	17
οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ὑπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.	18 Ps 36,2.
ὄραμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει τοῖς ἐν τῷ	19 2,12. G 2,22.
ῥηφ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῆ καὶ ὑπόδικος	
ῥηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ· διότι ἐξ ἔργων	20 Ps 143,2.
νοῦ οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ·	7,7. G 2,16.
ὅτι γὰρ νόμον ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.	
Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέ-	21 Act 10,43.
ται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προ-	1,17.
φητῶν, δικαιοσύνη δὲ θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ	22
Χριστοῦ, εἰς πάντα τοὺς πιστεύοντας· οὐ γὰρ	
ἐστὶν διαστολή· πάντες γὰρ ἠμαρτον καὶ ὕστε-	23 9,19. 5,2.
ρον ἔσονται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, δικαιοῦμενοι δωρεὰν	24 5,1. E 2,8.
ἐκ τοῦ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν	
τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ· ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἱλαστήριον	25 Lv 16,12—15.
ἕνεκα τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς	H 4,16. E 1,7.
δικαιοσύνης αὐτοῦ διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προ-	
φητῶν ἁμαρτημάτων ¹ ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, 26	

12 ποιῶν : hTW pr o | hW— ουκ ἔστιν 2^o 14 στομα :
 + αυτων 23 Ἰησου : [H]—W | παντας : h^r W+ και
 παντας 25 πιστεως : hW pr της | T αυτου, δια

25 — δια πιστεως | παρεσιν : + εν τω νυν αιωνι

- πρὸς τὴν ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐν τοῖς
 νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον καὶ ἐπι-
 1 K 1,29.31. 27 καιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. Ποῦ οὖν
 καύχησις; ἐξεκλείσθη. διὰ ποίου νόμου; τῶν
 G 2,16. 28 ἔργων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμον πίστεως. Ἰ λογί-
 ζόμεθα γὰρ δικαιοῦσθαι πίστει ἀνθρωπίνῳ χωρὶς
 10,12. 29 ἔργων νόμου. ἢ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον; οὐχί
 4,11.12. 30 καὶ ἐθνῶν; ναὶ καὶ ἐθνῶν, ἵ εἴτερος εἰς ὁ θεὸς ὁ
 δικαιοῦσει περιτομῆν ἐκ πίστεως καὶ ἀκροβυστίας
 21. 4,8; 8,4. 31 διὰ τῆς πίστεως. νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ
 Mt 5,17. τῆς πίστεως; μὴ γένοιτο, ἀλλὰ νόμον ἰσχύνομεν.
 4 Τί οὖν ἐροῦμεν εὐσηκῆναι Ἀβραὰμ τὸν πατέρα
 2 πάτορα ἡμῶν κατὰ σάρκα; εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐκ
 ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα· ἀλλ' οὐ κατὰ
 Gn 15,6. 3 θεόν, τί γὰρ ἡ γραφή λέγει; ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ
 G 2,6. 4 τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. καὶ
 11,6. 5 δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν,
 Mt 20,7,14. 6 ἀλλὰ κατὰ ὀφειλῆμα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πισ-
 τεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ, λογί-
 Ps 32,1,2. 6 ζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην· καθάπερ
 καὶ Δαυεὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι
 ὃ ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων·
 7 μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπι-
 κάλυφθησαν αἱ ἁμαρτίαι·
 8 μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογισθῆται κύριον
 ἁμαρτίαν.
 Gn 15,6. 9 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομῆν
 καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ· ἐλογίσθη
 10 τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. πῶς οὖν

26 Ἰησοῦ : h^r — Ἰησοῦ *vl* Ἰησοῦν : *vl* + Χριστοῦ 28 γὰρ
 hW οὖν 29 h μονῶν 30 W ἐπειπερ | H θεός, 4
 4,1 K — εὐσηκῆναι 2 θεόν : TW. 5 T ἀσεβῆν | δικαιοσύνην
 HW, R, T. 8 οὐ : h φ

26 — και 27 καυχῆσ. : + σου 28 λογιζόμεθα οὖν
 δια πίστεως 29 μόνος 31 ἰσχύομεν 4,1 ἐροῦμεν
 | πατέρα 6 καθὼς 9 περιτομῆν : + μόνον

γίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστία;
 καὶ ἐν περιτομῇ ἀλλ' ἐν ἀκροβυστία· ¹ καὶ σημεῖον 11 Gn 17,10.11.
 ἵβεν περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς
 πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστία, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
 πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας,
 τὸ λογισθῆναι αὐτοῖς [τὴν] δικαιοσύνην, ¹ καὶ 12 Mt 3,9.
 πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον 1 P 2,21.
 ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἔχουσιν τῆς ἐν 2 K 13,18.
 ἀκροβυστία πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.
 ὁ γὰρ διὰ νόμον ἢ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ ἢ τῷ 18 Gn 18,18;
 σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι κόσμου, 22,17.18.
 ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. εἰ γὰρ οἱ ἐκ 14
 νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις καὶ κατήρ-
 κται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος δορὴν κατεργά- 15 2,20; 5,18;
 σται· οὐ δὲ οὐκ ἔστιν νόμος, οὐδὲ παράβασις. 7,8.10.
 Ὁ γὰρ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ 16
 μὴ βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι,
 ἀλλὰ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ
 πίστεως Ἀβραάμ, (ὃς ἔστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν,
 ὡς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἔθνων τέ- 17 Gn 17,5.
 λέτα σὲ) κατέναντι οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζωο- Is 48,15.
 ποιῆσαντος τοὺς νεκροὺς καὶ καλοῦντος τὰ μὴ
 ὄντα ὡς ὄντα· ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπί- 18 Gn 15,5.
 στευσε, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν
 ἔθνων κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα
 σου καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει κατενόησεν τὸ 19 Gn 17,17.
 σπέρμα τοῦ σώμα [ἤδη] νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς
 ἡλικίας ὄντων ὀπίσθινον, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητέρας
 ἔλαβεν· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διε- 20 H 11,7.11.34.
 ῥαθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει,

11 h περιτομῆν (TW—,) | [τὴν] : RW—T 12 h^a
 12 τοῖς fort pro και αυτοῖς] 19 h^r ου κατενοησεν |
 13 — [ἡδη] | TW εκατονταετής 20 HW αλλα

11 σφραγ. : + δια | λογισθ. και αυτοῖς εἰς δικ.
 12 α : + η 18 fin + ως τα αστρα του ουρανου και ως
 13 ἡλιος της θαλασσης 19 εν τη πιστ.

- 21 οὐδὲ δόξαν τῷ θεῷ¹ καὶ πληροφορηθεῖς ὅτι
8. Gn 15,6. 22 ἐπήγγελται δυνατός ἐστιν καὶ ποιῆσαι. διὸ [καὶ]
15,4. 23 ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Οὐκ ἐγράφη
24 δὲ δι' αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ
δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν
ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ
Is 53,4.5. 25 νεκρῶν, ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν
1 K 15,17. καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.
- 8,24,28; 4,24. 5 Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν
Is 53,6. πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
- E 3,12. 2 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν [τῆ] πίστεως
8,23. εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα
- Jo 1,2.5. 3 μεθὰ ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. οὐ μόνον
δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες
4 ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ
5 μὲν δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα· ἡ δὲ ἐλπίς
Ps 22,6; 25,20. οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐκκέχυται
H 6,18,19. ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ
6 δοθέντος ἡμῖν. ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν
ἀσθενῶν ἔτι κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν
- J 3,16. 7 ἵνα μὴ γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνῃ· ὑπὲρ
1 J 4,10. γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθάνειν
- 1,18; 2,5.8. 8 συνίστησιν δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός· ὅτι
9 ἡμῶν ἀπέθανεν. πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες
10 νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες καταλλάγημεν
τῷ θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ

22 [καὶ] : T—W 5,1 W εχομεν 2 [τῆ] πίστει :
T—W 3 h καυχωμενοι 4.5 H ἐλπίδα, η ... κατασχύνει
6 . ετι γαρ (sic et h*) : H . ει γε (h* et εις τι γαρ τι ει γε)
υι ει δε [forte pro ειπερ] W, ειγε

21 — και 1° 23 αυτω : + εις δικαιοσυνην 5,3 δε :
+ τουτο ιι 11 6 ετι 1° : εις τι | — ετι 2° 7 μοιγε
8 — ο θεος | οτι : + ει 9 — ουν

λλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ
 τοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ 11
 ᾧ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι'
 οὗ τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.

Διὰ τοῦτο ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία 12 Gn 2,17; 3,19.
6,23.

εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθεν, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας
 ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ
 θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον —. ἄχρι 18 4,15.

νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, ἁμαρτία δὲ
 οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου· ἀλλὰ ἐβασίλευσεν 14 1 K 15,21,22.
45,55.

ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως καὶ ἐπὶ
 πάντας μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς
 παραβάσεως Ἀδὰμ, ὃς ἐστὶν τύπος τοῦ μέλλοντος.

Ὁμοίωμα οὐκ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ τὸ χάρισμα· 15

ὡς γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέ-
 θνήσκον, πολλῷ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ
 δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσεισεν. καὶ οὐχ 16

ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα· τὸ μὲν
 ἁμάρτημα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα
 πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. εἰ γὰρ 17

ὡς διὰ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν
 ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ ἐνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσειάν
 τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης
 ἐβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἐνός

τοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὕτως ὡς δι' ἐνὸς παραπτώ- 18 1 K 16,22.

ματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως
 καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους
 εἰς δικαίωσιν ζωῆς· ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς 19 1s 53,11.

11 Χριστον ; [H]-W 12 TW ἥμαρτον· (R-)
 H ἐλλογαται | νομου 2° : H,R,TW· 14 h^r- μη 15 και
 [H]-W 17 τω του ενος : h εν ενος W εν ενι | K [της
 φεας] | h Χριστου Ιησου

11 καυχόμεθα 12 — ο θανατος 2° 14 ἐπι τω : εν
 15 — εν 16 αμαρτηματος | fin + ζωης 17 — της
 αμοσυνης 18 ενος 1° : + ανθρωπου, ιε 19 (2°)

5,20—6,11. Προς Ρωμαίους

- τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς
 4,15; 7,8. 20 δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. νόμος δὲ
 G 3,19. παρεισηλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ
 δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν
 6,23. 21 χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ
 θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
- 3,5—8. 6 Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα
 2 ἡ χάρις πλεονάσῃ; ¹ μὴ γένοιτο. οἷτινες ἀποθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;
 G 3,27. 3 ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν
 1 P 3,21. 4 συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐκ νεκρῶν
 Kol 2,12. 5 καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφωνοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ οὐ καὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν
 Ph 3,10.11. 6 καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν
 G 5,24. 7 δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν
 4. 8 δεδικαιώται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν μετὰ τὸν Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι καὶ συνζήσομεν αὐτῷ· οὐκ ἐπὶ τῷ
 H 9,26—28. 9 εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. ὁ γὰρ ἀπέθανεν, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῆν, ζῆν τῷ θεῷ. οὕτως καὶ ἡμεῖς λογίζεσθαι ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ ζῶντας δὲ τῷ θεῷ.

6,8 H [Ἰησοῦν]

6,1 επιμενομεν εν 2 ζησωμεν 4 ουν : γαρ 5 αλλα
 αμα 6 και τουτο 8 αυτω : τω Χριστω 11 υμεις
 — ειναι

θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μὴ οὖν βασιλευτέω 12 Gn 4,7.
 ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ
 παροῦσιν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ, μηδὲ παρι- 13 12,1.
 στένετε τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ,
 ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν
 ὄντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὄπλα δικαιοσύνης τῷ
 θεῷ, ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε 14 1 J 2,6.
 ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν. Τί οὖν; ἁμαρτή- 15 5,17,21.
 ομεν, ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν;
 ἢ γένοιτο. οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυ- 16 J 8,34.
 τὰς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἐστε ᾧ ὑπα- 2 P 2,19.
 στέτε, ἦτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς
 εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι 17
 τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν
 ἀρεδόθητε τύπον διδασχῆς, ἐλευθερωθέντες δὲ 18 J 8,32.
 ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
 ἄνθρωπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς 19
 ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν
 ὄπλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνο-
 μίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα
 τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε 20
 τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα 21 Rm 16,61.68.
 καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; 8,6.15.
 γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευ- 22 1 P 1,9.
 θερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ
 τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν,
 ὃς δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὄφρῳνια τῆς 23 5,12.
 ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ
 αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

13 θεῷ 2° : W. 17 W διδασχῆς. 19 ὑμῶν 1° : TW. |
 εἰς τὴν ἀνομίαν] 21 TW τότε; εἰ ἐπαισχύνεσθε· | W
 μὲν γὰρ 22 H νυνὶ δέ,

11 fin + τῷ κυρίῳ ἡμῶν 12 ταῖς ἐπιθ. αὐτ. : αὐτῇ
 αὐτῇ ἐν 16 ἢ οὐκ | — εἰς θάνατον 17 ἐκ
 καρδίας καρδίας 19 δουλεύειν (bis) | δούλα 2° :

- 7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμο
λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ὅσον
2 ὅσον χρόνον ζῆ: ἡ γὰρ ὑπανδρός γυνὴ τῷ ζῶντι
ἀνδρὶ δέδεται νόμφ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ,
3 κατήρηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἄρα οὕτως
ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίζει ἐὰν γένηται
ἀνδρὶ ἐτέρω· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθερία
ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν
Kol 2,14. 4 μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρω. ὥστε, ἀδελφοί μου,
καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμφ διὰ τὸ σῶμα
τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέροις
τῷ ἔκ νεκρῶν ἐγεργθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν
7-26. 6,21. 5 θεῷ. ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα
τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τῷ
σώματι ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορήσαι τῷ θανάτῳ
8,1,2. 6,24. 6 νυκτὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες
ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεῦειν ἡμᾶς ἐν κινήσει
τοῦ πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γραμμάτων
Ex 20,14,17. 7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο
Dt 5,18,21. ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνωμεν εἰ μὴ διὰ τοῦ νόμου
τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδιδον εἰ μὴ ὁ νόμος
11. 5,13. 8 ἔλεγεν· οὐκ ἐπιθυμήσεις· ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα
ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατηργάσατο ἐν ἐμοί
καὶ ἐν παντί ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρὸς
9 ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ ἐντολῆς
Je 1,15. 10 ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον
Lv 18,5. καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, ἀδελφοί μου
H 3,13. 11 θάνατον· ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα
διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέθανον
1 T 1,8. 12 καὶ ἐκείνην. ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ
5,20. 13 ἀγαθή καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν

4 H ἐγεργθέντι ἡμεῖς
κατειργάσατο

6 ημας : [H]—W

8 H

8 νομον : + του ἀνδρος
του 8 fin + ην 9 ἐζην

6 ἀποθανόντες : του θαν
12 ἀγαθη : θαναση

μοι ἐγένετο θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία,
 ἡ φασι φανῆ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργα-
 σμένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν
 ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. οἶδαμεν ¹⁴ P^a 51,7.
 ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρ- ^{18.} J 3,6.
 κινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ὁ ¹⁵
 θέλω κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω
 τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ τοῦτο ποιῶ. εἰ δὲ ¹⁶ 12.
 οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύνφημι τῷ νόμῳ ὅτι
 καλός. νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ ¹⁷
 ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. οἶδα γὰρ ὅτι ¹⁸ Ga 6,5; 8,21.
 ἡ οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστιν ἐν τῇ σαρκί μου,
 ἡ κατὰ τὸν νόμον· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ
 κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐ· οὐ γὰρ ὁ θέλω ποιῶ ¹⁹
 τὸ κατὰ τὸν νόμον, ἀλλὰ ὁ οὐ θέλω κατὰ τὸν νόμον τοῦτο πράσσω.
 ὁ δὲ ὁ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργά- ²⁰
 ζομαι αὐτὸ ἀλλὰ ἡ ἐνοικοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
 ἡ εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν ²¹
 τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κατὰ τὸν νόμον παράκειται· συνή- ²²
 ζομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἕσω ἄν-
 θρωπον, βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσιν ²³ G 5,17.
 τοῦ ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοῦς μου ¹ P 2,11.
 οὗ οὐκ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας
 ἡ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσιν μου. Ταλαίπωρος ἐγὼ ²⁴
 ὁ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ
 θανάτου τούτου; χάρις τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ²⁵ 1 K 15,57.
 τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν
 δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρ-
 τίας. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χρι- ⁸ 31-39. 4.

¹³ H φ. ἁμαρτία δια ¹⁷ R οἰκουσα ¹⁹ W ἀλλ
 θέλω : hTW+ ἐγω ²³ ἐν 2^ο : [H] ²⁵ χάρις : H+
 e] ἡ ευχαριστω | T— μεν ^{8,1} fin h^r+ μὴ κατα
 ἡκα περιπατοῦσιν + ἀλλὰ κατα πνευμα

¹⁴ σαρκικός ¹⁵ — τοῦτο ¹⁶ καλόν ἐστιν ¹⁸ ἀγαθόν :
²⁰ το | οὐ : οὐκ εὐρίσκω ¹⁹ οὐ θέλω : μισῶ ²² θεοῦ :
²⁵ 2ος ²⁵ χ. τῶ θεῷ : η χ. του θεου (ὄτι του κυριου)

- 8,27. 7,23.24. 2 στῶ Ἰησοῦ. ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆ
ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέν σε ἀπὸ τοῦ
- J 1,14. Ph 2,7. 3 νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. τὸ γὰρ
Act 13,38; 15,10. ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκὸς
H 2,17; 4,15. ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι
σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε
- G 5,16.25. 4 τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα
5 περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. οἱ γὰρ κατὰ
σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν, οἱ δὲ κατὰ
- 6,21. 6 πνεῦμα τὰ τοῦ πνεύματος. τὸ γὰρ φρόνημα τῆ
σαρκὸς θάνατος, τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος
ζωή καὶ εἰρήνη· διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς
Jc 4,4. 7 ἐχθρὰ εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐ
8 ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ
ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται. Ὑμεῖς δὲ οὐ
I K 3,16; 12,3. 9 ἔστε ἐν σαρκὶ ἀλλὰ ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα
θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ
G 2,20. 10 οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ Χριστὸς
Ph 1,21. ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν,
11 δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα
τοῦ ἐγείραντος τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν
ὑμῖν, ὁ ἐγείρας ἐκ νεκρῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ζῶν
ποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τὸ
ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν.
- 6,7.18. 12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν, οὐ κατὰ
G 6,8. 13 σὰρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν· εἰ γὰρ κατὰ σάρκα
E 4,22—24. ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὸ
14 πράξετε τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. ὅσοι
γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν θεοῦ

2 σε : hR με (h⁸ σε interpol.) 6 TW εἰρηνη. 9 W al
11 R εγ. Χριστον [Ιησουν] εκ νεκρων | W— Ιησουν |
[κα] τα | hRW δια το ενοικουν αυτου πνευμα 12 ζην
H, TW. 14 X υιοι θεου εισιν

8 — και περι αμαρτ. 10 σωμα : + εστιν 13 το
σωματος : της σαρκος

ἢ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, 15 ^{2 T 1,7.}
 ἢ ἀλλὰ ἐλάβετε πνεῦμα υιοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν· ^{G 4,5,6.}
 Ἀββᾶ ὁ πατῆρ. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συνμαρτυρεῖ 16 ^{2 K 1,22.}
 τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα θεοῦ. εἰ δὲ 17 ^{G 4,7.}
 τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, ^{Ap 21,7.}
 συνκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἶπερ συνπάσχομεν
 ἡμεῖς καὶ συνδόξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι 18 ^{2 K 4,17.}
 οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν ^{5,2.}
 μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ἢ 19 ^{Kol 3,4.}
 γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν
 τῶν υἰῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γὰρ ματαιό- 20 ^{Eccl 1,2.}
 τητι ἢ κτίσις ὑπετάγη, οὐκ ἐκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ^{Gn 3,17-19;}
 σκοπὸν ἡμῶν, ἐφ' ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἢ κτίσις 21 ^{2 P 3,18.}
 ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς· ^{1 J 3,2.}
 οἷς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ
 θεοῦ. οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἢ κτίσις συνστενάζει 22
 καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ 23 ^{2 K 5,9.}
 καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες
 ἡμεῖς καὶ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν υιοθεσίαν
 ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος
 ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπο- 24 ^{2 K 5,7.}
 μένη οὐκ ἐστὶν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί ἐλπίζει;
 εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς 25
 ἀπεκδεχόμεθα. Ὅσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα 26
 σταντιλαμβάνεται τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν· τὸ γὰρ τί
 προσευξόμεθα καθὸ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, ἀλλὰ αὐτὸ
 τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις·
 ὁ δὲ ἐραννῶν τὰς καρδίας οἶδεν τί τὸ φρόνημα 27 ^{Ps 130,1.}
^{1 K 4,6.}

15 T δουλίας | η υιοθεσίας· εν . . . πατηρ, | Η Αββᾶ
 20 ΕW επ | Η (Ti?) ἐλπίδι (H 1895 invite ἐλπ-) 21 TW
 διοτι | T δουλίας 23 ημεεις : [H]-W | Η στ., v. απεκδ.
 ηην 24 Η βλ., τις ελπίζει; η βλ. τις, τι και ελπίζει (sic ei T)
 α βλ. τις και υπομνει W βλ., τις [sic] ελπίζει

16 αυτο : pr ωστε 19 κτισεως : πιστεως 20 ου
 μελουσα 22 οδνει 23 — υιοθεσιαν 26 ταις ασθενειαις
 α ς δεησεως | υπερεντ. : + υπερ ημων

- τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὅτι
 E 1,11; 8,11. 28 ἁγίων. Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τὸν θεὸν
 πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν
 Kol 1,18. 29 κλητοῖς οὖσιν. ὅτι οὗς προέγνω, καὶ προώρισεν
 H 1,8. συμμόρφους τῆς εἰκόνης τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ
 30 εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὗς
 δὲ προώρισεν, τούτους καὶ ἐκάλεσεν· καὶ οὗς
 ἐκάλεσεν, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὗς δὲ ἐδικαίω-
 Ps 118,6. 31 καίωσεν, τούτους καὶ ἐδόξασεν. Τί οὖν ἐροῦ-
 Mt 1,28. μεν πρὸς ταῦτα; εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ-
 J 8,16. 32 ἡμῶν; ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφέλωτο, ἀλλὰ
 ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐκ
 Is 50,8. 33 καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; τίς
 ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ; θεὸς ὁ δικαίω-
 Ps 110,1. 34 τίς ὁ κατακριτῶν; Χριστὸς [Ἰησοῦς] ὁ ἀποθανών
 1. 1 J 2,1. μᾶλλον δὲ ἐγεγνηθείς, ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ
 35 ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. τίς ἡμᾶς χωρίζεται
 ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία
 ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος
 Ps 44,28. 36 ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι
 2 K 4,11. ἔρεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν,
 ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
 J 16,38. 37 ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγα-
 38 πῆσαντος ἡμᾶς. πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος
 οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε ἐνεστώ-
 39 οὔτε μέλλοντα οὔτε δυνάμεις ἢ οὔτε ὕψωμα οὔτε
 βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς

28 συνεργεῖ : [H]W+ ο θεος | W ουσιν, 34 κατακριτῶν | TW Χρ. Ἰησοῦς | ἐγεγνηθείς : H+ [ἐκ νεκρῶν] | ἐστιν : R [καί] ἐστιν W καὶ ἐστιν 35 Χριστοῦ : h
 θεου

27 ἁγιων : ἡμων 28 εἰς : + το 30 προωρισεν : προεγνω 32 ος ουδε υιου ιδιου 33,34 ο δικαίωσεν; τίς ... αποθανών; ... ἐγεγνηθείς; ... θεου; ... ὑπερ ἡμῶν 35 Χριστοῦ : θεου + τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ 37 δια του αγαπησαντα 38 ἀγγελος | οὔτε ἀρχαί : pr vl + οὐκ εξουσια(ι) 39 — τίς

ορίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ
τοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συν- 9
κρυφούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι
τῷ ἁγίῳ, ὅτι λύπη μοί ἐστιν μεγάλη καὶ ἀδιάλειπτος 2
ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου. ἠνχόμην γὰρ ἀνάθεμα 3 Ex 32,32.
καὶ αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελ-
φῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, οἵτινές 4 Ex 4,22.
ἐκ τῶν Ἰσραηλῆται, ὧν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ Dt 7,0; 14,1.2.
ἡ διαθήκη καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ
ἡ ἐπαγγελία, ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χρι- 5 Mt 1.
στὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλο- L 3,22-24.
γητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Οὐχ οἶον δὲ 6 J 1,1.
ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ πάντες 2,28. Nu 22,19.
ἐξ Ἰσραήλ, οὗτοι Ἰσραήλ· οὐδ' ὅτι εἰσὶν σπέρμα 7 Gn 21,12.
Ἰσαάκ, πάντες τέκνα, ἀλλ' ἐν Ἰσαάκ κληθῆ-
ναι σοὶ σπέρμα. τοῦτ' ἐστίν, οὐ τὰ τέκνα τῆς 8 G 4,23.
σάρκα καὶ τοῦ σώματος ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐπαγγελίας λογίζονται εἰς σπέρμα. ἐπαγγελίας 9 Gn 18,10.
ὅτι ὁ λόγος οὗτος· κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύ-
θηται καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. οὐ μόνον δέ, 10 Gn 25,21.
ἀλλὰ καὶ Ρεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαάκ
ὁ πατὴρ ἡμῶν· μήπω γὰρ γεννηθέντων μηδὲ 11
ἐπιβάντων τι ἀγαθὸν ἢ φαῦλον, ἵνα ἢ κατ' ἐκ-
τίμησιν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, οὐκ ἐξ ἔργων 12 Gn 25,23.
ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ ὅτι ὁ μείζων
ἐκλείψει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς γέγραπται· τὸν 13 Mt 1,2.3.
ἐλάττω ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα.
Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; 14 Dt 32,4.
ὅτι γένοιτο. τῷ Μωϋσεὶ γὰρ λέγει· ἐλεήσω ὃν ἂν 15 Ex 33,19.

5 σαρκα : h.T. | παντων : X, | αιωνας : TW,
6 σαρκός, 18 XW καθαρὰ

1 ἐν Χρ. Ἰησouv 4 ἡ διαθήκη | ἡ ἐπαγγελία
2 Ἰσραηλῆται 8 ου : pr ου 11 κακον

- Ε 2,8. 16 ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτειρῶ. ἄρα οὐ
οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
Ex 9,16. 17 ἐλεῶντος θεοῦ. λέγει γὰρ ἡ γραφή τῷ Φαραὼ
ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τι
Ex 4,21; 7,8; 18 ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ. ἄρα οὖν ὃν θέλει
9,12; 14,4.17. 19 ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς μοι οὖν
τί ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τί
Is 29,16; 45,9. 20 ἀνθέστηκεν; ὦ ἄνθρωπε, μενοῦνγε σὺ τίς εἶ
ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ
Jr 18,6. 21 πλάσαντι· τί με ἐποίησας οὕτως; ἢ οὐκ ἔχει
ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευῶν, ὃ δὲ
Jr 50,25. 22 εἰς ἀτιμίαν; εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τῇ
Is 18,5; 54,10. 2,4. ὀργὴν καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ ἤνεγκεν εἰς
πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς
E 1,9—12. 23 ἀπώλειαν, [καὶ] ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς
8,29. δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευὴ ἐλέους, ἃ προητοιμάσθη
24 εἰς δόξαν, οὗς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς οὐ μόνον εἰς
Hos 2,25. 25 Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν; ὡς καὶ ἐν τῷ Ὄσῃ
λέγει·

καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου

καὶ τὴν οὐκ ἠγαπημένην ἠγαπημένην·

Hos 2,1. 26 καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς· οὐ

λαός μου ὑμεῖς,

ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος.

Is 10,22.28. 27 Ἐσάτας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· εἰὰν ἡ
11,5. ἀριθμὸς τῶν νῦν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης,
28 λάσσης, τὸ ὑπόλειμμα σωθήσεται· λόγον γὰρ σοὶ

19 τι : W+ ουν 23 [καὶ] : TW—H 23.24 TW
δοξάν; ... ἐθνῶν, (H—;) 26 αυτοῖς : [H]—W 27 ἰ
υπολειμμα

16 ευδοκουντος 18 θελει 1^ο : + ο θεος 20 επλασθη
22 — ηνεγκεν ει σκευη : pr εις 25 — εν 27 καταλειμμα

Προς Ρωμαίους 9,29—10,7.

ἄν και συντέμνων ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαίας· 29 Is 1,9.

εἰ μὴ κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα,
ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν και ὡς Γόμορρα
ἂν ὠμοιώθημεν.

οὐκ ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιο- 30 10,20.
την κατέλαβεν δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν
πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης 31 10,2,3.
νόμον οὐκ ἔφθασεν. διὰ τί; ὅτι οὐκ ἐκ 32 Is 6,14.

πίστεως ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων· προσέκοπαν τῷ λίθῳ
τῷ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται· 33 Is 8,14; 28,16.
Mt 21,42,44.

ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος και
πέτραν σκανδάλου,
και ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχνυθή-
σεται.

Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας και 10 Act 22,3.
θέσεις πρὸς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτῶν εἰς σωτηρίαν.
Ἰσχυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' 2
κατ' ἐπίγνωσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ 3 9,31,32.
δικαιοσύνην, και τὴν ἰδίαν ζητοῦντες στήσαι, τῇ
δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐκ ὑπετάγησαν. τέλος γὰρ 4 Mt 5,17.
μου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι. H 8,13. J 8,18.
ἰσχύσεως γὰρ γράφει ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ 5 Lv 18,5.
μου ὁ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτῇ. ἡ 6 Dt 20,12,13.
ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει· μὴ εἵπησ
τῇ καρδίᾳ σου· τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
ὅτι ἔστιν Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβή- 7
και εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἔστιν Χριστὸν ἐκ

28 συντεμνων : h^r W+ ἐν δικαιοσυνῃ, οτι λογον συντε-
μμενον | W ο κυριος 29 T ἐγκατελ. 32 h ἐργων, (R.)
33 ἰδιαν : T+ δικαιοσυνῃ 5 W- οτι | W οτι ο ποιησ. αὐτα

31 νομον 2^ο : + δικαιοσυνης 32 ἐργων : + νομον
ο : πας ο | ου μη καταισχνυθη 10,1 αυτων : του
απλ : + εστιν 5 ἐν αυτοις

- Dt 30,14. 8 νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει; ἔγγυς σου ἡ
 ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου· τοῦτ' ἐστιν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρῶ
 2 K 4,5. 9 σομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματι σε
 κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σε
 ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ
 10 καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόμα
 Is 28,16. 11 δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή
 πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ κατασχνυθήσεται
 Act 10,34; 15,9. 12 οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου·
 ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντα
 Joel 3,5. 13 τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπι
 14 καλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. πῶς οὐ
 ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς οὐ
 πιστεύσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσι
 Is 52,7. 15 χωρὶς κηρῦσσοντος; πῶς δὲ κηρῦξωσιν ἐὰν μὴ
 ἀποσταλώσω; καθὼς γέγραπται· ὡς ὠραῖοι ἔσονται
 Is 58,1. 16 πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθὰ. Ἄλλ' οὐ
 πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαίας γὰρ
 J 17,20. 17 λέγει· κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἢ ἄρα
 ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἢ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Χριστοῦ
 Ps 19,5. 18 στοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν; μενοῦνγε
 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αἰτῶν,
 καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα
 αὐτῶν.
- Dt 32,31. 19 ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω; πρῶτος Μωϋσῆ
 λέγει·

ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνη,
 ἐπ' ἔθνη ἀσυνέτω παροργισῶ ὑμᾶς.

8 κηρῦσσόμεν : R·W, 9 K ὁμολογ. το ῥημα ἐν τῷ σε
 σου οτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ 14 T δε ακουσονται 15 K W
 καθαπερ | ποδες : W+ των ευαγγελιζομενων ειρηνην, |
 T τα αγαθα

8 λεγει : pr vl + η γραφη 11 οτι πας 17 Χριστου : δεσφ

πατας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· 20 Is 65,1.
 εὐρέθη τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν,
 ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν.
 ὁ δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξε- 21 Is 65,2.
 κασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα
 ἀντιλέγοντα. Λέγω οὖν, μὴ ἀπόσατο ὁ Ps 94,14.
1 Sm 12,22.
Jr 51,37.
Ph 3,5.
 θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ
 Ἰσραηλείτης εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς
 Βενιαμὴν. οὐκ ἀπόσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 2 1 Rg 19,10,14.
 ἐπερωτῶν. ἢ οὐκ οἴδατε ἐν Ἡλείᾳ τί λέγει ἡ
 ἀφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ;
 οἱ πατέρες σου, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυνσια- 3 1 Rg 19,10.
 στήρια σου κατέσκαψαν, καὶ γὰρ ὑπέλειψθην μόνος
 ἐπιζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ 4 1 Rg 19,18.
 Ἰσραηλιτισμὸς; κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους
 ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. οὕτως 5 9,27.
 ἐκείνη καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν
 ἔμενουσιν· εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων, 6
 εἰ ἢ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Τί οὖν; ὁ 7 9,31.
 ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἢ δὲ ἐκλογὴ
 ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθάπερ 8 Is 29,10.
Dt 29,5.
 ἔγραπται· ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατα-
 ἄρξας, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ
 μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ Δαυεὶδ 9 Ps 69,23,24;
35,8.
 λέγει·

ἐξηγηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς
 θήραν

καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς,

20 τοῖς bis : hW pr εν 11,2 R γραφή; . . . Ἰσραηλ,
 W λίμμα 6 fin h^r W+ εἰ δε ἐξ ἐργων ουκετι εστι
 [εστι] χάρις, ἐπει το ἐργον ουκετι χάρις (εργον) (W ουκ.
 ἐργον) 7 ἐπέτυχεν 1^o : W;

20 — ἀποτολμα και 21 προς 2^o : επι | — και αντι-
 ποτα 11,1 τον λαον : την κληρονομιαν | αυτου : + ον
 ἐπερωτω 2 fin + λεγων 4 κατελειπον 7 ἐπεζητεῖ 8 καθως

- 10 σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν
καὶ τὸν ῥῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σὺνκαμψον.
- Dt 32,21. 11 Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσιν; μὴ γένοιτο·
Act 18,46. 10,19. ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἢ σωτηρία τοῖς
12 ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς. εἰ δὲ τὸ
πράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος καὶ τὸ ἥτημα
αὐτῶν πλοῦτος ἔθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πληρωμα
αὐτῶν.
- 13 Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἔθνεσιν. ἐφ' ὅσον μὲν
οὖν εἰμι ἐγὼ ἔθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν
1 T 4,16. 14 μου δοξάζω, εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα
15 καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ
αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἢ πρόσλημις εἰ
Nu 15,17—21. 16 μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ
τὸ φέρον· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι
E 2,11—14,19. 17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ
ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς καὶ συν
κοινωνὸς τῆς ῥίζης τῆς πίστεως τῆς ἐλάτας ἐγένου
J 4,22. 18 ἢ μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχῶσαι
19 οὐ σὺ τὴν ῥίζαν βασιτάξεις ἀλλὰ ἡ ῥίζα σέ. ἐρεῖ
οὖν· ἐξεκλάσθησαν κλάδοι ἵνα ἐγὼ ἐνεκεντρίσθῃ
20 ἢ καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστι
12,16. 21 ἔστηκας. μὴ ὑψηλὰ φρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ· ἢ εἰ γὰρ
ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο,
J 15,2,4. 22 οὐδὲ σοῦ φείσεται. Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀπο
H 8,14. τομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομία,
ἐπὶ δὲ σέ χρηστότης θεοῦ, ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρη
2 K 8,16. 23 στήτητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. κἀκεῖνοι δέ, ἐὰν
μὴ ἐπιμένωσιν τῇ ἀπιστίᾳ, ἐνεκεντρίσθησονται·
δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς πάλιν ἐνεκεντρίσαι

19 R πλ. αυτων; 21 εφεισατο : W+ μηπως | B ουδε σου
22 θεου 1° : W. | χρηστοτητι : RW.

17 της ριζης : + και ει — 19 οι κλαδοι 20 υψηλοφρονει
22 πεσ. αποτομαν . . . σε χρηστοτητα | — θεου 2° | επιμεινης
23 επιμεινωσιν

24 εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπησθαι
 ελαίου καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρισεύθης εἰς
 μέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν
 κεντρισεύθονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ. Οὐ γὰρ θέλω 25 L 21,24.
 ἵνα ἴσθης ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα J 10,16.
 ἴσθης ἵνα ἴσθης παρ' ἐαυτοῖς φρόνιμοι, διτι πῶρως ἀπὸ 12,16.
 τοῦ θένους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρως οὐ τὸ πλήρωμα
 τῶν ἐθνῶν εἰσελθῆ, καὶ οὕτως πᾶς Ἰσραὴλ σω- 26 Mt 23,39.
 ζῆται, καθὼς γέγραπται· Is 59,20; 27,9.
 Ps 14,7.
 Ἰσραὴλ ἐκ Σιών ὁ βυόμενος,
 ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.
 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, 27 Jr 31,33.34.
 ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Is 27,9.
 καὶ μὲν τὸ εὐαγγέλιον ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς, κατὰ 28
 τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας· ἀμε- 29
 λήτητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ
 θεοῦ. Ὅσπερ γὰρ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, 30
 οὕτως καὶ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ, ὅπως καὶ 31
 αὐτοὶ νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρω ἐλέει ἵνα καὶ
 αὐτοὶ νῦν ἐλεηθῶσιν. συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς 32 G 2,22.
 τὰς πύλας εἰς ἀπειθείαν ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσει. I T 2,4.
 τὸν βᾶθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· 33 9,23; 10,12.
 ἀνεξεραύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχ- Is 45,16.
 τοὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.
 ἴσθης γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος 34 Is 40,13.
 αὐτοῦ ἐγένετο; Job 15,8.
 ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται 35 Jr 28,18.
 αὐτῷ; I K 2,16.

24 R ελαια; 25 παρ: XW εν | HW αχρῖ | εἰσελθῆ:
 W. 30 hW νυνι | H ἀπειθια 31 ἠπειθήσαν: W, |
 32: [R]-W 33 H ἀπειθίαν 34 H ὁ

25 — παρ | πηρωσις (caecitas) 30 γαρ: + και
 35 παντας I^o: τα παντα 33 — και I^o

Προς Ρωμαίους 12,13—13,4.

ἄνθρωποι, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς 18 H 12,2.
 αἰσ τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν Mt 5,44.
 ἔχοντες. εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς, εὐλο- 14 1 K 4,12.
 γοῦτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαϊρόν- Act 7,59.
 ῶν κλαίειν μετὰ κλαιόντων. τὸ αὐτὸ εἰς 15 Ps 25,12.
 ἄλλοις φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες 16 Ptn 8,7; 11,20.
 ὡς οἱ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. μὴ γίνεσθε 15,5.
 ἡμῶν παρ' ἑαυτοῖς. μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ 17 Ptn 3,4. Lxx.
 ποιοῦντες· προσκοινοῦντες κατὰ ἐνώπιον πάντων Is 5,21.
 ἡμῶν· εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων 1 Th 5,15.
 ἡμῶν εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, 18 Mc 9,50.
 ἀδικησάτωσαν· ἀλλὰ ὅτε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται H 12,14.
 ἡμῶν ἐκδικήσεις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Dt 32,35.
 ὁ θεός. ἀλλὰ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε Lv 19,18.
 αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ Mt 5,29.
 ἡμῶν ἀνδρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 12,4.
 αὐτοῦ. μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν 20 Ptn 25,21,22.
 ἀγαθῷ τὸ κακόν. Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις 21 Mt 5,44.
 ἐξουσίαις ὑποτασσέσθω· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία Tt 2,1. J 19,11.
 ἡμῶν ὑπὸ θεοῦ, αἱ δὲ οὐσαι ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι Ptn 8,15.
 ὡστε ὁ ἀντιπασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ τῇ τοῦ 2
 θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες
 ἡμῶν κρίμα λήμνονται. οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ 3 1 P 2,12,14;
 φοβόσθαι τῷ ἀγαθῷ ἔργω ἀλλὰ τῷ κακῷ. θέλεις 3,12.
 ἡμῶν φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ,
 ἡμῶν ἐξοῖς ἐπαινον ἐξ αὐτῆς· θεοῦ γὰρ διάκονός 4 Ps 82,6.
 ἡμῶν σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῆς, 12,19.
 ἡμῶν οὐ γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ· θεοῦ

ἡμῶν ζουσαις : h^r μνειαίς 14 HW— υμας 15 κλαιειν :
 ἡμῶν και 20 W ἐπι της κεφαλῆς α. 13,1 υποτ. :
 ἡμῶν | W γὰρ ἔστιν 8 h^s forti τω ἀγαθοεργῷ | ἐξουσίαν : W·

ἡμῶν φρον. 1^o : + αγαπητοι 17 καλα : + (ου μονον)
 ἡμῶν του θεου (αλλα) και 20 εαν ουν ... εαν δε
 ἡμῶν σαις εξουσαις υπερ. υποτασσεσθε | υπο 1^o : απο |
 ἡμῶν : + εξουσαι 3 των αγαθων εργαων α. των κακων
 ἡμῶν σοι | — το 1^o

- γὰρ διάκονός ἐστιν, ἐκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν
 5 πράσσοντι. διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, ὃ μόνον
 6 διὰ τὴν ὀργὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. διὰ
 τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ
 7 θεοῦ εἰσιν εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. ἀπέ-
 δοτε πᾶσιν τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον τὸν φόρον
 τῷ τὸ τέλος τὸ τέλος, τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον
 8 τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. Μηδενὶ μηδὲν ὀφεί-
 λετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγαπᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπᾶ
 9 τὸν ἕτερον νόμον πεπλήρωκεν. τὸ γὰρ οὐ μὴ
 10 ὡς σεαυτὸν. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐ
 11 ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμον ἡ ἀγάπη. Καὶ
 12 τοῦτο εἰδότες τὸν καιρὸν, οὗ ὥρα ἤδη ὑμᾶς
 13 ὑπνοῦ ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ
 14 σῶσις ἐγγύστερον ἢ ὅτι ἐπιστεῦσαμεν. ἢ νῦν προέκομεν,
 15 ἡμεῖς ἡμέρα ἡγγικεν. ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ
 16 σκότους, ἐνδυσώμεθα δὲ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. ὅτι
 17 ἐν ἡμέρα ἐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμοις
 18 καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐρι-
 19 καὶ ζήλῳ· ἀλλὰ ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν
 20 Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε
 21 εἰς ἐπιθυμίαν.
- 15,1. 1 K 8,9. 14 Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεισθε
 Gn 1,29; 9,3. 2 μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. ὅς μὲν πιστεῖτε
 Kol 2,16. 3 φαγεῖν πάντα, ὃ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.
 ἐσθίον τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, ὃ

4 W ἐστιν ἐκδ. 8 h^f ὀφειλητε ἢ ὀφειλοντες 9 H γὰρ
 h ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ | ἐν τῷ 2^ο : [H]—W 11 ὑμᾶς :
 ἡμᾶς 12 δε 2^ο : [H] 18 h ἐρισὶ καὶ ζηλοῖς 14 h τῷ
 χριστῶν Ἰησοῦν

4 — εἰς ὀργὴν 5 διὸ ὑποτάσσεσθε 9 το : γεγραπται
 κλεψ. : + οὐ ψευδομαρτυρησεις | ὡς εαυτὸν 10
 κατεργάζεται 12 ἀποβαλωμεθα . . . καὶ ἐνδ. τα | ὀπλα
 ἐργα 14,1 λογισμων 2 ἐσθιεται

ἢ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω, ὁ θεὸς γὰρ
 αὐτὸν προσελάβετο. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον 4 Mt 7,1.
Jc 4,11.12.
 οὐκ ἐτήν; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθί-
 νεται δέ, δυνατεῖ γὰρ ὁ κύριος στήσαι αὐτόν. ὡς 5 G 4,10.
 πᾶν [γὰρ] κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὡς δὲ κρίνει
 πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῦ πληρο-
 ποιεῖσθω. ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν κυρίῳ φρονεῖ· 6
 καὶ ὁ ἐσθίων κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ
 θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
 εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῆ, 7
 καὶ οὐδεὶς ἐαυτῷ ἀποθνήσκει· εἴαν τε γὰρ ζῶμεν, 8 G 2,20.
1 Th 5,10.
 τῷ κυρίῳ ζῶμεν, εἴαν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ
 ἀποθνήσκομεν. εἴαν τε οὖν ζῶμεν εἴαν τε ἀπο-
 θνήσκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ 9
 Χριστὸς ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ
 ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν 10 Act 17,31.
Mt 25,31.32.
2 K 5,10.
 σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου;
 πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ θεοῦ.
 ἔγραπται γὰρ·
 ὡς ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ,
 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.
 ἵνα [οὖν] ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσῃ 12 G 6,5.
 τῷ θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ 13
 αὐτοὶ κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα
 τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. οἶδα καὶ πέπεισμαι 14 Mt 18,11.
Act 10,15.
Tt 1,15.
 ὅτι τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ
 μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.
 ἵνα γὰρ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἐτι 15 1 K 8,11—13.
 κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς. μὴ τῷ βρώματι σου

5 [γὰρ] : T—RW 6 φρονεῖ : h^r +, καὶ ὁ μὴ φρονῶν
 τὴν ἡμέραν κυρίῳ οὐ φρονεῖ 12 [οὖν] : T—W | W
 ἀποδώσει | τῷ θεῷ : [H]—W 13 hW— πρόσκομμα εἰ γ

4 κύριος : θεός 8 ἀποθνήσκομεν : -κωμεν 9 Χρι-
 στός : + καὶ | ἐζησεν : ἀνεστη + καὶ (αν)ἐζησεν 10 θεοῦ :
 Χριστοῦ 11 οὐτι : εἰ μὴ 14 δι' αὐτοῦ

14,18—15,6. Προς Ρωμαίους

- Τι 2,5. 16 **ἐκείνον ἀπόλλυε, ὕπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν.** μα
 Λ 17,20. 17 **βλασφημεῖσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.** οὐ γὰρ
 ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις,
 ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι
 18 **ἀγίῳ·** ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ Χριστῷ εὐάρε-
 12,18; 15,2. 19 **στος τῷ θεῷ καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.** ἀρε-
 οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν καὶ τὰ τῆς οἰκο-
 14. 20 **δομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.** μὴ ἐνεκεν βρώματος
 κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ. πάντα μὲν καθαρὰ
 ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος
 1 Κ 8,13. 21 **ἐσθίοντι.** καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα μηδὲ πιεῖν
 22 **οἶνον μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει.** σὺ
 πίστιν ἦν ἔχεις κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ
 θεοῦ. μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκι-
 Τι 1,15. 23 **μάζει·** ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγη κατακρίνεται,
 ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως
 14,1. 15 **ἁμαρτία ἐστίν.** Ὅφειλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ ὀννατοὶ
 τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ
 1 Κ 9,19; 10,24.23. 2 **ἑαυτοῖς ἀρεσκῆναι.** Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον
 Ps 69,10. 3 **ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν·** καὶ γὰρ
 ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἠρεσεν· ἀλλὰ καθὼς γέ-
 γραπται· οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδίζόντων σὲ ἐπέ-
 4,23.24. 4 **πῆσαν ἐπ' ἐμέ.** ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν
 1 Κ 10,11. 5 **ἡμετέραν διδασκαλίαν ἐγράφη,** ἵνα διὰ τῆς ὑπο-
 μονῆς καὶ διὰ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τῆς
 Ph 2,16. 5 **ἐλπίδα ἔχωμεν.** ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς
 παρακλήσεως δῆψ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλή-
 6 **λοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν,** ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν

19 hTW διωκομεν 21 H πειν | fin [E]W+ η σκα-
 δαλιζεται η ασθενει 22 W- ην 23 fin h+ Tw δ-
 δυναμενω . . . αιωνας· αμην. (18,25—27) 15,3 TW α
 4 εις : H pr [παντα] | εχωμεν : h+ της παρακλησεω,
 5 h Ιησουν Χριστον

18 υμων : ημων 18 εν τούτοις | δοκιμοις 20 απολλυει |
 καθαρα : + τοις καθαροις 21 προσκοπτει : λυπειται
 22 - ενωπ. του θεου 15,3 εκαστος γαρ υμων 4 προεγρ. :
 εγραφη | - δια 2^ο

Προς Ρωμαίους 15,7—15.

ἐν στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὸ προσλαμβάνετε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ ὁριστὸς προσέλαβετο ὑμᾶς, εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ.

Ἦρα γὰρ Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς καὶ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους

Mt 15,24.
Act 9,26.

δοξάσαι τὸν θεόν, καθὼς γέγραπται· διὰ τοῦτο ἐμολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσιν καὶ τῷ ὀνόματί σου

11,80.
9 Sm 22,50.
Ps 18,50.

ἐκείνῳ. καὶ πάλιν λέγει· εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ

Dt 32,43.

τὸ λαοῦ αὐτοῦ. καὶ πάλιν·

11 Ps 117,1.

αἰνεῖτε, πάντα τὰ ἔθνη, τὸν κύριον,

καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

καὶ πάλιν Ἡσαίας λέγει·

12 Is 11,10.
Ap 5,8.

ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαί,

καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν·

ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν.

Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσει ὑμᾶς πάσης

ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ πε-

ραιοῦν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύμα-

τος ἁγίου.

Πέπεισμαι δέ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγώ

ἐν ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἔστε ἀγαθω-

νίας, πεπληρωμένοι πάσης τῆς γνώσεως, δυνά-

μεις καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν. τολμηρότερον δὲ

ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων

ὑμῶν, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἀπὸ τοῦ

7 ὑμᾶς, (T—) : KW ἡμᾶς, (W—) 8 hW γενεσθαι
W πληροφορησαι υμᾶς εν παση χαρα και ειρηνη 14 R
[5] 15 HW τολμηροτερωσ | TW υμᾶς δια

9 εθνεσιν : + κυριε 11 παλιν : + λεγει | επαινε-
τε 13 πληροφορησαι υμᾶς (εν) παση χαρα και ειρηνη
αγαθ. : αγατης | αλληλους : αλλους 15 υμιν : +
αδελφοι | απο 2ο : υπο

15,16—27. Προς Ρωμαίους

- 11,18. Ph 2,17. 16 θεοῦ¹ εἰς τὸ εἶναι με λειτουργὸν Χριστοῦ Ἰησοῦ
εἰς τὰ ἔθνη, ἰεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν
27 δεκτός, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἀγίῳ. ἔχω οὖν
τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν
1,5. 2 K 3,5. 18 οὐ γὰρ τολμήσω τι λαλεῖν ὧν οὐ κατειργάσατο
Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ
Mc 16,17. 19 ἔργῳ, ἵ ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει
πνεύματος ἀγίου· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ
κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναί τι
2 K 10,15,18. 20 εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· οὕτως δὲ φιλοτιμούμενοι
εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα
1s 52,15. 21 μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ, ἀλλὰ καθὰ
γέγραπται·

οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὕψονται,
καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνησουσιν.

- 1,18. 22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἔλθεῖν
1,10,11. 23 πρὸς ὑμᾶς· νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς
κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἔλθεῖν
1 K 16,8. 24 πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς ἂν πορευόμενος
εἰς τὴν Σπανίαν· ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος
θεάσασθαι ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι
ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῆ
Act 18,31; 19,21; 20,22. 25 — νυνὶ δὲ πορευόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶ
1 K 16,1. 26 τοῖς ἀγίοις. ἠψόδοκῃσαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα
2 K 8,1-4; 9,2,12. κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν
9,4. 1 K 9,11. 27 ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἠψόδοκῃσαν γὰρ, καὶ

16 W γεννηθῆ 17 H [την] 18 h τολμῶ 19 ἀγιῶν
[H]—W : T θεοῦ | Χριστοῦ : H, TW. 20 W φιλοτιμῶ
μαι 21 KW ὠνοῦνται ante οἷς 23 H ἐπιπόθειαι
πολλῶν : HW ἰκανῶν 24 υφ : W αφ | H ἐμπλησθῶ
26 W εὐδοκῃσεν (ἢ 27 εὐδ-)

16 — εἰς τα ἔθνη | — εὐπροσδεκτός 17 —
18 λαλεῖν : εἰπεῖν | ἐμον : + λογῶν | ἀκοῆν 19 α
πεπληρωσθαι ἀπο Ἱερ. μ. τ. Ἰλλ. καὶ κυκλῶ 22 πολλὰ
24 Σπανίαν : + ἐλεουσαι πρὸς υμᾶς 25 διακονῶ
26 Μακεδόνες καὶ Ἀχαιοὶ

ἀφιέται εἰσὶν αὐτῶν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς
 φιλῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσιν καὶ ἐν
 τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. τοῦτο οὖν 28
 ἐπιτέλεσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν
 τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς Σπανίαν· οἶδα 29 1,11.
 ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν πληρώματι εὐλο-
 γίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, 30 2 K 1,11.
 ἀδελφοί, διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Ph 1,27.
 διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαί Kol 4,3.
 μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν 2 Th 3,1.
 θεόν, ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ 31
 Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ
 ὑπερόδεκτος τοῖς ἁγίοις γένηται, ἵνα ἐν χαρᾷ 32
 ἔλθῶν πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ συνανα-
 παύσωμαι ὑμῖν. ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ 33 16,20.
 πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, 16
 ἣσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κενχρεαῖς,
 ἵνα προσδέξησθε αὐτὴν ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, 2
 καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήζη πράγ-
 ματι· καὶ γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη
 καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ.

Ἀσπάσασθε Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συν- 3 Act 18,2.18.26.
 εργοὺς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς 4
 πίστεώς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέδηκαν, οἷς
 ἔκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ
 ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν 5 1 K 16,19.15.

30 ἀδελφοί : [H]—W 31 διακονία : h^r W δωροφορία |
 32 εἰς : W ἐν 32 T ἐλθῶν ἐν χαρᾷ | h^w W ἐλθῶ πρὸς ...
 33 συναναπ. | θεοῦ : h^s κυριον Ἰησου (sic W) ἢ Χριστον
 16,1 οὐσαν :
 33 σου ἢ Ἰησου Χριστου (text fort interp)
 H|W+ καὶ 3 h^r TW αὐτην προσδέξησθε

28 οὖν : + ἀρα 29 γνωσκῶ γὰρ | πληροφορία |
 30 ἐν εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ 30 δια του : + ονοματος του
 31 καὶ : + ἡ 32 ἐλθῶ εἰ — συναναπαυσ. ὑμῖν 33 — ἀμήν
 3,1 — δε | ἡμῶν : ὑμῶν 3 Πρισκυλλαν | fin + (εἰ —
 a v. 5) καὶ τὴν κατ οἶκον αὐτων ἐκκλησίαν

- ἐκκλησίαν. ἀσπάσασθε Ἐπαινέτον τὸν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν
- 6 ἀσπάσασθε Μαρίαν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς
- 2 K 8,23. 7 ἡμᾶς. ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουλίαν τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ μετ' ἐμοῦ γέγοναν ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε Ἀμπλιᾶτον
- 9 τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ καὶ Στάχον τὸν ἀγαπητόν μου. ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλων
- 11 ἀσπάσασθε Ἡρφδίωνα τὸν συγγενῆ μου. ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου τοὺς ὄντας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Τρυφαινᾶν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Περίδα τὴν ἀγαπητήν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. ἀσπάσασθε Ροῦφρον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. ἀσπάσασθε Ἀσύνκριτον Φλέγοντα, Ἐρμῆν, Πατρόβαν, Ἐρμᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντα ἁγίους
- 1 K 16,20. 16 ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. ἀσπάζονται ἡμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ.
- 1 P 5,14. 17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν ἣν ὁμοῦς ἐμάθετε ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ, καὶ
- Mt 15,21. 18
- Ph 3,19. 18
- Ez 13,18.
- Kol 2,4.
- 2 P 2,8.

5 TW Ἐπαινέτον | Ἀσίας : h^r Ἀχαίας 6 T Μαρίαν
8 TW Ἀμπλιᾶτον | W — μου 14 W Ἀσύνκριτον

5 ἐν Χριστῷ 6 ὑμας : ἡμας 7 οἱ . . . γεγοναν
τοῖς προ ἐμοῦ 8 Ἀμπλιαν 9 Χριστῷ : κυρίῳ 15 Ἰουλίαν |
Ὀλυμπιαν (-πιαδά) 16 — ασπάζονται . . . Χριστῷ (cf 21)
17 ἐρωτῶ | ἀσφαλῶς σκοπεῖτε

Προς Κορινθίους α' 1,11—24.

λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε
 δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 γνώμῃ. ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί 11
 μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἐριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν.
 λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν 12 ^{8,4.}
 εἰμι Παῦλον, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ ^{Act 18,24.27.}
 δὲ Χριστοῦ. μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος 13
 σταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν, ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου
 βεβαπίσθητε; εὐχαριστῶ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα 14 ^{Act 18,8.}
 εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον· ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι 15
 εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπίσθητε. ἐβάπτισα δὲ 16 ^{R 16,23.}
 καὶ τὸν Στεφανᾶ ὄκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἰ τινα
 ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλὲν με Χριστός 17 ^{J 4,2.}
 βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ ^{2,4. Mt 28,19.}
 λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ.
 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυ- 18 ^{2 K 4,2.}
 μένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν ^{R 1,16.}
 δύναμις θεοῦ ἐστίν. γέγραπται γάρ· 19 ^{Is 29,14.}
 ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
 καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.
 ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητῆς τοῦ 20 ^{Job 12,17.}
 αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώραnen ὁ θεὸς τὴν σοφίαν ^{Is 19,11; 33,18.}
 τοῦ κόσμου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ 21 ^{Mt 11,25.}
 οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν,
 ἐδόκῃσεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος
 σώσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι 22 ^{Mt 12,38.}
 σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ^{J 4,48.}
 ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰου- ^{Act 17,18.32.}
 θαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, ^{23 2,14. R 9,32.}
 ἀτοῖς 24 ^{18. Kol 2,3.}
 δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν, Χρι-

13 Χριστός. | ὑπερ : hW περὶ 14 εὐχαριστῶ : hR+
 τῷ θεῷ | Ἡ Γάϊον 17 W εὐαγγελισασθαι 22 W σημεῖον

11 — μου 13 μὴ μεμερ. 15 ἐβαπτισα 16 — ἄλλον
 18 — ἡμῶν 20 τ. κοσμ. : + τούτου 23 ἐθν. : Ἕλλησι

1,25—2,8. Προς Κορινθίους α'

23. 2 K 13,4. 25 **στὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν. ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶν καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων.** Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα κατασχύνῃ τοὺς σοφούς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα κατασχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.
- 1,17. 2 **Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἤλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλον ὑμῶν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐστάναι ὡμῶν. κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμφῳ πολλῶ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τῆν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων**
- Act 18,9. 2 K 10,1. 1. 3 4
- E 1,17,19. 1 Th 1,5. Ph 3,15. 5 6
- R 16,25. 7
- L 23,34. Jc 2,1. Kol 1,26. 8

28 θεος, : H+ [καὶ] 30 hT θεου δικ. 2,1 μαρ. :
 X μυστηριον 2 T εἶδεναι τι 4 H πειθοῖς

26 γαρ : ουν 29 τ. θεου : αυτου 30 δικ. τε : και δικ.
 2,4 πειθοι (ανθρωπινης) σοφιας λογον (λογου)

Προς Κορινθίους α' 2,9—3,8.

των τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν,
οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ 9 1c 64,8.
καθὼς γέγραπται·

ἃ ὀφθαλμοῦς οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν
καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη,

ὅσα ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· 10 Mt 13,11.

τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ
θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου 11

ἢ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα
τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου 12 J 16,13,14.

ἀλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα
ἀποκρίνωμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ 13 1.4.

καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας.

ἄλλοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματι-
κοῖς πνευματικὰ συνκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄν- 14 6.1,23. J 8,47;
θρώπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· 14,17.

ἡ σοφία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γινῶναι,
καὶ πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς 15 1 J 2,20.

ἀνακρίνει [μὲν] πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνα-
κρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει 16 R 11,34.
ἡμῶν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
Is 40,13.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.
ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, 3 J 16,12.

3,4—18. Προς Κορινθίους α'

- 1,12. 4 ἴσταν γάρ λέγη τις· ἐγὼ μὲν εἰμι Παῦλος, ἔτε
 Act 18,24.27. 5 δέ· ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποι ἔστε; ἴ τι
 ἔστιν Ἀπολλῶς; τί δέ ἐστιν Παῦλος; διάκονοι
 ὧν ἐπιστεῦσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκε
 Act 18,4.11. 6 ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς
 7 ἠῤῥξανε· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι οὔτε
 4,5. 8 ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. ὁ φυτεύων δὲ καὶ
 ποτίζων ἐν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμ
 Mt 13,8—9. E 2,20. 9 ται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. θεοῦ γὰρ ἔσμεν συνεργ
 15,10. 10 θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομὴ ἔστε. Κατὰ
 2 P 3,15. 11 χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχι
 τῶν θεμέλιον ἔθηκα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ. ἕκα
 1 P 2,4—6. 11 δὲ βλέπεται πῶς ἐποικοδομεῖ. θεμέλιον γὰρ ἄλλ
 οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον,
 12 ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ
 τὸν θεμέλιον χρυσίον, ἀργύριον, λίθους τιμί
 4,5. 13 ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανε
 2 Th 1,8. 14 ρηθήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν π
 ἀποκαλύπτεται, καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὅπ
 14 ἐστὶν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἴ τις τὸ ἔρ
 15 μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἴ τι
 τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς
 6,19. 2 K 6,16. 16 σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδ
 ὅτι ναὸς θεοῦ ἔστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰ
 17 ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθε
 τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐσ
 οἰτίνες ἔστε ὑμεῖς.
 Ap 8,17.18. 18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σο

7 TW ἔστιν 12 αργυρ. : h pr και 16 JW εν οικει

4 ἄνθρωποι : σαρκικοί | fin + και κατα ἀνθρώπων περιπατεῖτε 5 τι bis : τις | Παῦλος ... Ἀπολλῶς διάκονοι : pr ἀλλ ἡ 10 τεθεικα 12 θεμελ. : + τοῦτο χρυσόν | αργυρον 13 — αυτο 14 μένει 17 φθείρει του φθείρει αυτον 18 ἐξαπατ. : + κενοὶς λόγοις

ἵνα ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω,
 ἵνα γένηται σοφός. ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου 19 Job 5,12,13.
 τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστίν. γέγραπται
 γὰρ ὁ δραστήσιμος τοῖς σοφοῖς ἐν τῇ παροργίᾳ
 αὐτῶν·¹ καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλο- 20 Ps 94,11.
 γιστοὺς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς 21
 καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν,
 εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλῶς εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος 22 1,12.
 εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεσιτώτα εἴτε μέλ-
 λοντα, πάντα ὑμῶν,¹ ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστός 23 11,3.
 ἐστὶν τοῦ θεοῦ. Ὅθεν ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνθρώπος 4 Tr 1,7.
 ὅς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων
 θεοῦ. ὥδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις 2 L 12,42.
 ἵνα πιστὸς τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν 3
 ἐστίν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης
 ἀξιολογίας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω·¹ οὐδὲν γὰρ 4 Ps 148,2.
 ἐμαυτῷ σύννοια, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι·
 ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ 5 3,8.
 αὐτοῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ
 φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει
 ἅς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἐπαινος
 ἐνεθήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Ταῦτα δέ, 6 R 12,3.
 ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὸν
 ὡς ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ εἰ γέ-
 γραπται, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φουσιούσθε
 κατὰ τοῦ ἐτέρου. τίς γὰρ σε διακρίνει; τί δὲ 7 R 12,6.
 καυχῆσαι ὡς μὴ λαβὼν; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυ- Ex 12,21.
 χήσασαι ὡς μὴ λαβὼν;¹ ἤδη κεκορευμένοι ἐστέ· ἤδη 8 Ap 3,17.
 ἐκλυτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε· καὶ ὀφελόν Ap 3,21.
 ἵνα ἐβασίλευσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συνβασιλεύ-
 ῶμεν. δοκῶ γὰρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους 9 R 8,36.
 H 10,33.

18 W ἡμῶν, ἐν τῷ α. τούτῳ μ. 4,6 H τό Μη υ.
 19 H εἰστε; η. ἐκλυτήσατε; χ. η. ἐβασίλευσατε;

4,2 ὡδε : ὅδε | ζητεῖται : τι ζητεῖτε 5 — ος 6 α :
 ο | γεγρ. : + φρονεῖν 9 γαρ : + οτι

4,10—5,2. Προς Κορινθίους α'

- ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θεάτρον
 ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.
 8,18. 10 ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί·
 2 K 11,28—27. 11 ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἁρτιᾶς
 Act 18,8; 20,34. 1 Th 2,9. ὄρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτεύομεν
 9,15. 2 Th 8,8. 12 καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν¹ καὶ κοπιῶμεν
 R 13,14. Ps 109,38. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι ἐλό-
 Dt 17,7; 22,24. 13 γοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα,¹ δυσφημούμενοι
 παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου
 14 ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου
 G 4,19. 15 ἀγαπητὰ νουθετῶν. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχετε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐπεὶ γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς
 11,1. 16 ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου
 Act 19,22. Ph 2,20 as. 17 γίνεσθε. Διὰ τοῦτο ἐπεμνα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς
 ἐστίν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ
 [Ἰησοῦ], καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ δι-
 18 δάσκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς
 Act 18,21. Jo 4,15. 19 ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
 2,4. L 17,30. 20 λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνά-
 21 μει. τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραΰτητος;

Lv 18,7.8. 5 Ὅπως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἧτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκα ἢ 2 τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι

9 hR ἀπεδείξεν, 14 W νουθετῶ 17 τουτο : hTW+
 αυτο | [Ἰησοῦ] : T-W 19 fin H,R.

11 γυμνιτεύομεν 18 δυσφ. : βλασφημούμενοι 16 fin +
 καθὼς κατὰ Χριστοῦ 21 πραοτήτος 5,1 ἔθνεσιν :
 + ονομαζέται

Προς Κορινθίους α' 5,3-6,1.

τότε, και οὐχι μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἀρθῆ ἐκ
 μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας; ἐγὼ μὲν 3 Kol 2,5.
 γὰρ, ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι,
 ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργα-
 σάμενον, ἑν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ, 4 Mt 16,19; 18,18.
 συναχθέντων ὑμῶν και τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν
 τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι 5
 τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς βλεθρον τῆς σαρκός,
 ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἑν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
 [Ἰησοῦ]. Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἶδατε 6 G 5,9.
 ἐπι μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοί; ἐκκαθάρατε 7
 τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς
 ἴσατε ἄζυμοι. και γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη
 Χριστός· ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ 8 Ex 12,8-20.
 μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας και πονηρίας, ἀλλ' ἐν
 ἀζύμοις εἰλικρινίας και ἀληθείας. Ἐγραψα 9 Mt 18,17.
 ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις,
 οὐδὲ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ 10
 τοῖς πλεονέκταις και ἀρπαξίν ἢ εἰδωλολάτραις,
 οἵτινες ἀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. νῦν 11 2 Th 3,6.
 ἐξ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι εἰάν τις
 εἰδωλολάτρης ἢ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ
 εἰδωλολάτρης ἢ λοιδόρος ἢ μέθυσος ἢ ἀρπαξ,
 τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γὰρ μοι τοὺς 12 Mc 4,11.
 ἔσω κρίνειν; οὐχι τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε, ἢ τοὺς 13 Dt 18,6;
 ἔξω ὁ θεὸς κρίνει; ἐξάρσατε τὸν πονηρὸν ἐξ
 ὑμῶν αὐτῶν.

Τολμᾷ τις ὑμῶν προᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον 6
 κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, και οὐχι ἐπὶ τῶν

3 πράξ. : R ποιήσας 3-5 HW κατεργασαμενον εν ...
 TW Ἰησον συναχθ. ... TW Ἰησον παραδ. 4 [ἡμων] :
 TW 5 [Ἰησου] : hT-HW 6 Ου καλον : h^r Καλον
 | ζυμοι : h^r ὄλοιοι 7 Χριστος : TW. 8 μηδε : h , μη |
 RW εἰλικρινειας 11 T νυνι 12 TW κρινετε; 13 TW κρινει.

3 εξαρθη 3 ως απαν 7 εκκαθ. ουν | ἡμων υπερ
 ἡμων 9 συναναμιγνυσθε 10 και ου π. | και : η |
 οφειλετε 11 ἦ : ἦ 12 μοι : + και 13 και εξαρειτε 6,1 εξ ὑμων

- Ap 3,21. 2 *ἀγίων*; ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμ
 Dn 7,22. κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμ
 3 ἀνάξιοι ἔστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἶδατε
 4 ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτιγε βιωτικά; βιωτικά μ
 οὐκ οὐκ κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους
 5 τῆ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπ
 ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἐν ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφ
 6 δς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφ
 7 αὐτοῦ, ἄλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, κ
 Mt 5,39. 1 Th 5,15. 1 P 3,9. 7 τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὐκ ὅλως ἤτη
 ὑμῖν ἐστὶν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. ὅ
 τί οὐκ ἰσχυρὸν ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐκ ἰσχυρὸν
 8 ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποσ
 9 ρεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἶδατε
 ἀδικοὶ θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν;
 G 5,19-21. 10 πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι ο
 οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοιδοροὶ, ο
 Tt 3,3-7. 11 ἀρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν.
 ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡ
 σθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τ
 κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τ
 θεοῦ ἡμῶν.
 10,23. 12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέ
 πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι
 1 Th 4,3-5. 13 ὑπὸ τινος. τὰ βρώματα τῆ κοιλίας, καὶ ἡ κοιλ
 τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταύ
 καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ ἀλλὰ
 15,15,20. 14 κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς κ
 2 K 4,14. R 8,11. τὸν κύριον ἠγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τ

2 h κρίνουσιν 3 W κρινοῦμεν; 4 W καθίζ
 5 TW αὐτοῦ; 6 W ἀπίστων. 7 T- οὐκ 8 W ἀδελφον
 11 κυρίου : H+ [ἡμῶν] 14 ἐξερ. : h ἐξηγειρεν

2 - η 5 λαλῶ | ἐνι : ἐστιν | - οὐδεὶς 7
 ὑμῖν | κρίμα 8 ταῦτα 10 οὐ 1^ο : οὔτε | κληρον. :
 οὐ 14 ἐξεγειρεῖ

- 8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλῶς
 1 T 5,14. 9 αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρα-
 τεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμεῖν
 12.25.40. 10 ἢ πυροῦσθαι. τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω
 Mt 5,32. 10 οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρός
 11 χωρισθῆναι, — ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος
 ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω, — καὶ ἄνδρα γυναῖκα
 12 μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς λέγω ἐγώ, οὐκ
 κύριος· εἰ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ
 αὐτὴ συννευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίεν-
 13 αὐτήν· καὶ γυνή ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ
 οὗτος συννευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίεν-
 R 11,16. 14 τὸν ἄνδρα. ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος
 τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἢ γυνή ἢ ἄπιστος
 τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτα
 R 14,19. 15 ἐστί, νῦν δὲ ἁγία ἐστίν. εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χω-
 ριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ
 ἀδελφή ἐν τοῖς τοιοῦτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληται
 1 P 3,1. 16 ὑμᾶς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα
 σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσει;
 20.24. 17 Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς μεμέρικεν ὁ κύριος, ἕκαστος
 ὡς κέκληκεν ὁ θεός, οὕτως περιπατεῖτω. καὶ
 οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσονται
 18 ὡς ἐκκλησίαι· ὡς ἐκκλησίαι; μὴ ἐπισπάσθω·
 G 5,6; 6,15. 19 ἀκροβυστία κέκληται τις; μὴ περιτεμνέσθω.
 R 2,25. 19 περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν
 17.24. 20 ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος
 21 τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος
 ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δόνατος

9 γαμεῖν : hW γαμήσαι 18 ἡτις : T εἰ τις 15 τοῖς
 τοῖς : H,T. | υμᾶς : hRW ἡμᾶς 17 h ἐμεροῦ
 18 W ἐκληθῆ· | W τις· 21 W ἐκληθῆς·

10 χωριζέσθαι 18 οὗτος : αὐτος | τὸν ἄνδρα : αὐτὸν
 14 γυναικί : + τῇ πιστῇ | ἀδελφῷ : ἀνδρὶ (τῷ πιστῷ)
 17 εἰ : η | κύριος : θεός | θεός : κύριος | δόνατος
 18 κεκλ. τις : τις ἐκληθῆ

Προς Κορινθίους α' 7,22—34.

ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. ὁ γὰρ ἐν 22 E 6,6. Phm 16.
 κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελευθέρου κυρίου ἐστίν·
 οὕτως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλος ἐστὶν Χριστοῦ.
 ἡμεῖς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. 23 6,20.
 ἁπλοῦς ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω 24 17,20.
 παραθεῖ.
 Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ 25 10, 40.
 ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ κυρίου 1 T 1,12,13.
 πρὸς εἶναι. Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν 26 29, 10,11.
 εἰς τὴν ἐνεστώσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπων
 εἶναι. δέδουσαι γυναῖκα; μὴ ζήτηι λύσιν· 27
 ἀλλοῦ ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτηι γυναῖκα. ἐὰν 28 L 21,22.
 καὶ γαμήσης, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν γήμη ἢ
 παρθένος, οὐχ ἡμαρτεν· θλίψιν δὲ τῆ σαρκί
 ἔχουσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐγὼ δὲ ὑμῶν φειδομαι. Τοῦτο 29 E 12,11.
 ἔχω, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· L 14,26.
 ἵνα λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ
 ἔχοντες ὦσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, 30
 καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγορά-
 ζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν 31 I J 2,15—17.
 ἄστυγμα ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ
 ἄστυγμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμε- 32
 λήτους εἶναι. ὁ ἀγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου,
 ὡς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ 33 L 14,20.
 τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί. καὶ E 5,29.
 μεμερισται καὶ ἡ γυνή καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἀγα- 34
 μος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ
 ἡ σὸς σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα
 μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρὶ.

27 W γυναικι· et γυναικος· 28 ημαρτες : H.TW, |
 [η] παρθ. 29 W ἀδελφοι· et ἐστιν, (h ἐστιν το λοιπον,)
 34 HW γυναικι, και μεμερισται. και η γυνη η αγαμος και
 παρθενος μεριμνα h² γυναικι. μεμ. [και] η γυνη (cet ut
 text) et και μεμ. η αγαμος κ. η π. (ut text) 34 και 1^o : [H]

23 ομοίως και 24 — παρα θεω 28 γαμησης : λαβης
 γυναικα 29 ο : pr οτι 31 το κοσμου τωτω | παραχρω-
 μενοι 32 κυριω : θεω 34 — τα του κοσμου

7,35—8,6. Προς Κορινθίους α'

35 τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω
οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὴν
εὐσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως

36 εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ
νομίζει, ἐὰν ἢ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει
γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιέτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμή

37 τωσαν. ὃς δὲ ἐστηκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐδραϊσθεὶς
μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου
θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ ἰδίᾳ καρδίᾳ

38 τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει. ὅστις
καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποι

R 7,2. 39 καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρείσσον ποιήσει. Ἰννὴ δὲ
δεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ
ποιμηθῆ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρῳ ἐστὶν ὃ θέλει γαμή

25. 40 θῆναι, μόνον ἐν κυρίῳ. μακαριωτέρῳ δὲ ἐστὶν
ἐὰν οὕτως μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· ὁσὶς
δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

Act 15,29. 8 Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντα
γνώσιν ἔχομεν. ἢ γνώσις φυσιοῦ, ἢ δὲ ἀγάπῃ

G 6,3. 2 οἰκοδομεῖ· εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὕτω ἔγνω

G 4,9. 3 καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν

10,19. 4 οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως

Dt 6,4. οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλό

Ps 82,6. J 10,34. 5 ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἰς. καὶ
γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ

εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι

Mt 2,10. 6 πολλοί, ἀλλ' ἡμῖν εἰς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ

12,5,6.

Kol 1,16.

37 τη 1^ο : W+ ἰδια | W- ἰδια 38 hRW
παρθενον εαυτου | ποιει : h ποιησει 40 δε 2^ο :
γαρ 8,1 W ειδωλοθυτων οιδαμεν 6 H [αλλ]

35 συμφερον 36 γαμειτω 37 - εδραιος 38 εκγαμίζω
δια | - την ε. παρθ. 39 δεδεται νομου | δε : + και
αποδανη 40 εχω 8,2 ει δε | ειδεναι | ουδεις
ουδεν 4 θεος : + ετερος

Προς Κορινθίους α' 8,7—9,5.

πάντα και ἡμεῖς εἰς αὐτόν, και εἰς κύριος Ἰησοῦς
 Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα και ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.
 ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ 7 10,27.
 ὡς ἀρετὴ τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν,
 καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται.
 Ἡ ψυχή δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν 8 R 14,17.
 μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα, οὔτε ἐὰν φάγωμεν
 περισσεύομεν. βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἐξουσία 9 G 5,18.
 ἡμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν.
 ἵνα γὰρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνώσιν ἐν εἰδωλίῳ 10
 κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς
 ἵνα οἰκοδομηθῆσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα
 ἰσχυρίσθαι; ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῆ 11 R 14,15.
 ψυχῇ, ὁ ἀδελφὸς δι' ἃν Χριστὸς ἀπέθανεν. οὕτως 12
 ἡ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς και τύπτοντες
 αὐτὸν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν
 ἀμαρτάνετε. διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν 13 R 14,21.
 ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα,
 ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.
 Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; 9 15,2. Act 26,16;
 οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον 22,17.
 σου ὅμοιός ἐστε ἐν κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ 2 2 K 3,2,3.
 ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς
 σου τῆς ἀποστολῆς ὅμοιός ἐστε ἐν κυρίῳ. Ἡ 3
 μὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν ἐστὶν αὕτη. 4 L 10,8.
 οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν και πεινῆν; μὴ οὐκ 5 J 1,42.
 ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς
 και οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι και οἱ ἀδελφοὶ τοῦ

6 δι ου : h δι ον | fin : h^r +, και εν πνευμα αγιον, εν
 τα παντα και ημεις εν αυτω 8 T ουτε εαν φαγ. περισσευ-
 ομεν, ουτε εαν μη φαγ. υστερουμεθα. 10 H [σε] R σε |
 W ειδωλειω 9,1 R εωρακα 5 αδελφ. γυν. : h^r
 [αδελφας] γυναικας ιι γυναικα [αδελφην]

7 συνηθ. : συνειδησει 8 υμας | παριστησι 11 απολλ.
 12 : και απολινεται | - ο 2^ο 18 - μου 1^ο ει 2^ο 9,2 μου
 13 : και ημεις

9,6—17. Προς Κορινθίους α'

- 6 κυρίου και Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ και Βαρνάβας οὐ
 7 ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται
 ἰδίοις ὄφωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα και
 τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; [ἦ] τίς ποιμαίνει
 ποιμνην και ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποιμνης οὐ
 8 ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἢ κα
 Dt 25,4. 9 ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέει
 1 T 5,18. νόμῳ γέγραπται· οὐ κημῶσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ
 10 τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντα
 λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι
 ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, και ὁ ἀλοῶν ἐπ' ἐλπίδι
 R 15,27. 11 τοῦ μετέχειν. Εἰ ἡμεῖς ὁμῶν τὰ πνευματικὰ
 ἐσπειράμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὁμῶν τὰ σαρκικὰ θερο
 Act 20,34,35. 12 σομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ὁμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν
 2 K 11,9. οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ
 ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ τινα ἐνοχοποι
 Nu 18,8,31. 13 δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. οὐκ οἶδα
 Dt 18,1-8. ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ
 ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τ
 L 10,7. 14 θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτως και ὁ κύριος
 διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ το
 Act 18,3. 15 εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κέχορημαι οὐδενὶ τούτων
 οὐκ ἐγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοὶ
 καλὸν γὰρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημα
 Jr 20,9. 16 μου οὐδεὶς κενώσει. ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐ
 ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γὰρ μοι ἐπίκειται
 4,1. 17 οὐαὶ γὰρ μοὶ ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι. εἰ γὰρ
 ἐκῶν τοῦτο πράσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄνω

7 [η] : TW ἦ 8 BW λαλω; 9 κημ. : K φημῶσεις |
 H θεῶν, 10 W λέγει· 12 RW εγκοπ- T εκκ- 13 T ἐσθίουσιν
 | HW συνμερ- 14 ζην : TW· 15 HW ἦ-
 16 εὐαγγελισ. : hT εὐαγγελίζωμαι

7 εκ του καρπου 8 λεγω 9 εν ... γεγο. : γεγο. γα
 10 της ελπιδος αυτου μετεχ. επι ελπ. 18 — τα 2° | προση
 ὀρευοντες 15 ουδεις : (ινα) τις 16 καυχ. : χαρις

Προς Κορινθίους α' 9,18—10,4.

ονομίαν πεπίστευμαι. τίς οὖν μού ἐστιν ὁ 18 α.9.
 ὁδός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῆσω τὸ
 εὐγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ
 ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ 19 Μτ 20,26.27.
 πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδοῦλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας
 κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰου- 20 Act 16,3;
21,20—26.
 δαίος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον
 ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς
 ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ 21 Γ 2,9.
 ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἐννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδάνω
 ὡς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, 22 2 Κ 11,29.
R 11,14.
 ὡς τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα
 πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. πάντα δὲ ποιῶ 23
 ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ἵνα συνκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.
 καὶ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες 24 2 Τ 4,7.
Ph 3,14.
 τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον;
 οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνι- 25 2 Τ 2,4,5; 4,8.
1 Ρ 5,4.
Jc 1,12.
 ζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκείνοι μὲν οὖν ἵνα
 κερδοῦν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτον.
 ὡς τοῖνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλων, οὕτως 26
 κερτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρον· ἀλλ' ὑπωπιάζω μου 27 R 8,13; 13,14.
 τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας
 αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.
 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ 10 Ex 13,21; 14,22.
 ἄγγελοι κέρους ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ
 ἄγγελοι ὄντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον, καὶ πάντες 2
 ὑπὸ τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ
 ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν 3 Ex 16,4.25.
Dt 8,3.
 πνευματικὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν 4 Ex 17,6.

21 H κερδανῶ 27 ἀλλ' : HW ἀλλὰ 10,2 KW ἐβαπ-
 τίστηντο 8 H [το αὐτο]

18 μου 1^ο : μοι | το εὐαγγ. : + του Χριστου 20 — ὡς
 | — μη ὢν α. ν. νομον 21 θεῶ εἰ Χριστῶ | — τους
 ὡς ἀσθενής | παντως τινας : παντας 23 παντα :
 ὅτι 2^ο ὑποπιάζω

10,5—18. Προς Κορινθίους α'

- Nu 14,16.23.30. 5 ἐπιον πόμα· ἐπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκο
 οὔσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός, ἡ
 οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ἠδόκησεν ὁ θε
 Nu 11,4.24. 6 κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τῶ
 ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπι
 Ex 32,6. 7 μητὸς κακῶν, καθὼς κακεῖνοι ἐπεθύμησαν. μ
 εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὡ
 γέγραπται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πεῖν,
 Nu 25,1.9. 8 ἀνέστησαν παίζειν. μὴδὲ πορνεύομεν, καθὼς τ
 αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσαν μὲν ἡμέρα εἰς
 Nu 21,5.6. 9 τρεῖς χιλιάδες. μὴδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύρι
 καθὼς τινες αὐτῶν ἐπέρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφ
 Nu 14,2.36. 10 ἀπώλλυντο. μὴδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινὲς αὐ
 H 8,11.17. ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευ
 1 P 4,7. 11 ταῦτα δὲ τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις, ἐγράφη
 πρὸς νοῦθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὗς τὰ τέλη τῶν αἰῶ
 12 κατήντηκεν. Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι βλεπέτω
 13 πέση. πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ
 θρώπιος· πιστὸς δὲ ὁ θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑ
 πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει
 τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασ
 ὑπενεγκεῖν.
 1 J 5,21. 14 Διόπερ, ἀγαπητοὶ μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδω
 15 λατρείας. ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖ
 Mt 26,27. 16 φημι. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦ
 Act 2,42. οὐκ ἰκοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστ
 τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐκ ἰκοινωνία τοῦ σώμα
 12,27. R 12,5. 17 τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; ὅτι εἰς ἄρτος, ἐν σώμα
 πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρ
 Lv 7,6.15. 18 μετέχομεν. βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα

5 TW εὐδοκησεν 8 μα : h pr εν 9 hT εξπειρα
 18 h πειρασθῆναι υμας 14 H εἰδωλολατρίας 16 ε
 10 : HW ante του αιμ.

5 — ο θεος 9 κυριον : Χριστον | απωλοντο 11 δε
 + παντα | τυποι συνεβαινον 18 ου καταλαβη | αφησ
 δυνασθαι : + υμας 17 αρτου : + και του ενος ποτηρ

Προς Κορινθίους α' 10,19—11,1.

οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσια-
 ρίου εἰσίν; ¹ τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτον τί 19 ε,4.
 ν; ἢ ὅτι εἰδωλὸν τί ἐστίν; ¹ ἀλλ' ὅτι ἂ θύουσιν 20 Lv 17,7.
Dt 32,17.
Ps 106,37.
Ap 9,20.
 ἐθνη], δαιμονίοις καὶ οὐ θεῶ θύουσιν· οὐ
 οὐ δὲ ἡμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.
 οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον 21 1 K 6,15,16.
Mt 1,7,12.
 μονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν
 τραπέζης δαιμονίων. ἢ παραζηλοῦμεν τὸν 22 Dt 32,31.
 οὐκ; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; Πάντα 23 ε,12.
 πιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα ἐξέστιν,
 οὐδὲ οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζη- 24 ss. R 15,2.
1 K 14,2-10,22.
 κω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ
 ζυζυγισθὲν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν
 εἰδήσιν· τοῦ κυρίου γὰρ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα 26 Ps 24,1.
 ἡ. εἰ τις καλεῖ ἡμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε 27
 εἰσεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε
 ἐν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνείδησιν. ἐὰν δὲ 28 ε,7.
 ὑμῖν εἴπη· τοῦτο ἱερόθυτον ἐστίν, μὴ ἐσθίετε
 ἐκεῖνον τὸν μνησάμενα καὶ τὴν συνείδησιν·
 εἰδήσιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν 29
 ἑτέρου. ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται
 ἀλλῆς συνειδήσεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω, 30 1 T 4,4.
 ἡλασθησοῦμαι ὑπὲρ οὐ ἐγὼ εὐχαριστῶ; Ἐἴτε 31 Kol 3,17.
 ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα
 ἐν δόξαν θεοῦ ποιεῖτε. ἀπρόσκοποι καὶ Ἰου- 32 R 14,18.
 αῖς γίνεσθε καὶ Ἑλλήσιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ
 θεοῦ, ¹ καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω, μὴ ζη- 33 ε,20-22.
 τῶν τὸ ἑαυτοῦ σύμφορον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν,
 ἵνα σωθῶσιν. μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ 11 4,16. Ph 3,17.
 ἐστὶν τοῦ.

18 h ουχι 19 W τι ἐστιν η εἰ τι ἐστιν, 20 TW— [τα
 η], 22 W κυριον·

20 θύουσιν 1° : θυει τα εθνη | — των 23 παντα 1°
 24 + μοι 24 fin + εκαστος 27 απιστ. : + εις δειπων
 εμωλοθυτον | fin + του γαρ κυριον η γη και το πληρωμα
 της 28 συμφερον

11,2—17. Προς Κορινθίους α'

- 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε
καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέ-
3 χετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναί με ὅτι παντὸς ἀνδρός
8,28. Ε 5,28. Gn 8,16. ἢ κεφαλῆ ὁ Χριστὸς ἐστίν, κεφαλὴ δὲ γυναικὸς
12,10; 14,1. 4 ὁ ἀνὴρ, κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός. πᾶς
ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλὴν
5 ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. πᾶσα δὲ
γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακα-
λύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
6 ἐν γὰρ ἐστίν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξουρημένη. εἰ γὰρ
οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ
αισχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυράσθαι, κατὰ
Gn 1,27; 5,7. 7 καλυπτέσθω. ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατὰ
καλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ
Gn 2,22,23. 1 T 2,13. 8 ὑπάρχων· ἢ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν. οὐ γὰρ
ἐστίν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός
Gn 2,18. 9 καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ
Gn 6,2. 10 γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. διὰ τοῦτο ὀφείλει ἢ γυνὴ
ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέ-
11 λους. πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός οὔτε ἀνὴρ
12 χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐστίν
τοῦ ἀνδρός, οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς
13 τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ. ἵ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίναται
πρέπον ἐστίν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ
14 προσεύχεσθαι; οὐδὲ ἢ φύσις αὐτῆ διδάσκει ὑμᾶς
15 ὅτι ἀνὴρ μὲν εἰς κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστίν, ἢ γυνὴ
δὲ εἰς κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἢ κόμη αὐτῆ
16 περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλέ-
νεικος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν,
οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ.
22. 17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐ

3 hW— ο 1^ο 5 αυτης : hW αυτης 6 W ξυρασθαι
10 εξουσιαν : h^r καλυμμα (velamen) 17 h παραγγελλω
ουκ επαινων

2 υμας : + αδελφοι 14 η ουδε 15 — αυτη 2^ο

Προς Κορινθίους α' 11,18—30.

εἰς τὸ κρείσσον ἀλλὰ εἰς τὸ ἥσσον συνέρχεσθε.
 πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ 18 1,10—12; 2,2.
 ὑπόστασις οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι
 ὑστερεύω. δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα 19 1 J 2,19.
 [καὶ] οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. Συν- 20 Dt 13,4.
 ρερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυρια-
 ρεῖαν δεῖπνον φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον 21
 προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς
 δὲ μεθύει. μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν 22 Je 2,5,6.
 καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρο-
 νεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἶπω
 ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. ἐγὼ 23 Mt 26,26—28.
 γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα Mc 14,22—24.
 ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρε- L 22,19,20.
 ἔλαβεν ἄρτον¹ καὶ εὐχαριστήσας ἐκλάσεν 24
 καὶ εἶπεν· τοῦτό μου ἐστὶν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ
 ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
 ὁμοίως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δεῖπνήσαι, 25 Ex 24,8.
 ἔφη· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν Zch 9,11.
 ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὡς ἂν
 ἀναμνησθῆτε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡς ἂν 26 Mt 26,29.
 ἀναμνησθῆτε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνετε,
 ἵνα μὴ θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ
 ἔλθῃ. ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ 27 H 6,6; 10,29.
 ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ
 σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. δοκιμα- 28 Mt 26,22.
 σθῆτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ 2 K 13,5.
 ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὃ 29
 ποτὶς ἐσθιῶν καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ
 πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν 30 15,20.
 E 5,14. 1 Th 5,6.

19 [καὶ] : W—T 22 R υμας εν τουτω; 24 τουτο 1^ο :
 21 λαβετε φαγετε, τουτο | υπερ υμων : h^r + κλωμενον ἢ
 φρασητομενον ἢ tradetur 29 πινων : h^r + αναξίως |
 [W κρίμα ἢ 24]

19 — εν υμων 1^ο (ει 2^ο) 22 επαυεσω : -νω 26 το ποτ. :
 + τουτο 27 τ. αρτ. : + τουτον 29 fin + του κυριου

11,31—12,12. Προς Κορινθίους α'

- πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρωστοὶ καὶ κοιμῶντες
- 81 ἱκανοί· εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκ
 Η 12,5.6. 82 νόμῳ· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευ
 88 μεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὡς
 ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἄλλ
 84 λους ἐκδέχεσθε. εἴ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω
 ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ
 ἂν ἔλθω διατάξομαι.
- 12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω
 Hb 2,18.19. 2 ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ὅτε ἔθνη ἦτε πρὸς τ
 Mc 9,39. 3 εἰδῶλα τὰ ἄφωνα ὡς ἂν ἤγεσθε ἀπαγόμενοι. δ
 1 J 4,2.3. 4 γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλ
 λέγει· ΑΝΑΘΕΜΑ ΙΗΣΟΥΣ, καὶ οὐδεὶς δύναται
 εἰπεῖν· ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ, εἰ μὴ ἐν πνεύμα
 R 12,6. E 4,4. 4 ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶν, τὸ
 28. E 4,11. 5 αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶν, κα
 6 ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσ
 ὁ δὲ αὐτὸς θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι
 14,26. 7 ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἢ φανέρωσις τοῦ πνεύμα
 8 πρὸς τὸ συμφέρον. ᾧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύμα
 δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσε
 9 κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἑτέρῳ πίστις ἐν τῷ αὐ
 πνεύματι, ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων ἐν τ
 14,5. Act 2,4. 10 ἐνὶ πνεύματι, ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμει
 ἄλλῳ [δὲ] προφητεία, ἄλλῳ [δὲ] διακρίσεις πνε
 μᾶτων, ἑτέρῳ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμην
 7,7. R 12,3. 11 γλωσσῶν· πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ
 E 4,7. 12 αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς β
 27. 10,17. 12 λεται. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἑστίν κ

12,2 ὅτι ὅτε : h^o — ὅτι ἡ — ὅτε (fort pro ὅτι ποτε) ὅ
 δε : K και ο | ἐνεργῶν : W+ ἐστίν 10 [δε] 1^o : T-W
 [δε] 2^o : TW | T διάκρισις | H ἑρμηνία

81 δε : γαρ 84 εἰ δε 12,3 — λαλῶν | Ἰησοῦν
 κυρίου Ἰησοῦν 9 ἐνι : αὐτῷ 10 δυνάμει

Προς Κορινθίους α' 12,18—28.

ἄλλὰ πολλὰ ἔχει, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος
 ἀλλὰ ὄντα ἐν ἑστίν σῶμα, οὕτως καὶ ὁ Χριστός·
 εἰ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα 13 G 2,28.
 ἐπιτιθέμεν, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε
 ἑβραῖοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἐν πνεύμα ἐπο-
 τίθεμεν. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἐν μέλος 14 20.
 ἀλλὰ πολλὰ. ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· ὅτι οὐκ εἰμι χεῖρ, 15
 οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος, οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ
 εἰμι ἐκ τοῦ σώματος. καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· ὅτι 16
 οὐκ εἰμι ὀφθαλμός, οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ σώματος, οὐ
 παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος. εἰ ὄλον 17
 τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὄλον ἀκοή,
 ποῦ ἡ ὄσφρησις; νῦν δὲ ὁ θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, 18
 ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι καθὼς ἠθέλησεν. εἰ 19
 τὴν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; νῦν 20 14.
 πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. οὐ δύναται δὲ 21
 ὀφθαλμός εἰπεῖν τῇ χειρὶ· χρεῖαν σου οὐκ ἔχω,
 πάλιν ἢ κεφαλῇ τοῖς ποσίν· χρεῖαν ὑμῶν οὐκ
 ἔχω· ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ 22
 σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν ἀναγκαῖά ἐστιν,
 καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, 23
 αὐτοῖς τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν, καὶ τὰ
 ἐσχημονα ἡμῶν ἐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει,
 τὰ δὲ ἐσχημονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει. ἀλλὰ ὁ 24
 θεὸς συνεκέρασεν τὸ σῶμα, τῷ ὑστερουμένῳ περισ-
 σοτέραν δοῦναι τιμὴν, ἵνα μὴ ἦ σχίσμα ἐν τῷ 25
 σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσιν
 τὰ μέλη. καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συνπάσχει 26
 πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται μέλος, συναίρει
 πάντα τὰ μέλη. ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ 27 R 12,5. F 5,30.
 καὶ μέλη ἐκ μερῶν. Καὶ οὗς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς 28 E 4,11,12.

18 hT νονι 19 H [τα] 20 K— μεν 21 H [δε]
 T σχισματα

13 σωματος : + του ενος 18 εν 2° : pr εις | εν πομα
 ποτιθημεν 28 χει : + τιμη 24 υστερουντι 26 ειτε 1° :
 τι 27 μερους : μελους

12,29—13,10. Προς Κορινθίους α'

ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον
 προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις
 ἔπειτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήμψεις, κυβερνήται,
 29 σεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι;
 πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοὶ;
 30 πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχοντες
 ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν; μὴ πάντες
 14,1. 31 τες διερμηνεύουσιν; ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα
 μείζονα.

Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῶν δείκνυμι

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τὰ
 ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ
 Mt 7,22; 17,20. 2 ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητείας
 καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν
 γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν ὥστε δ
 Mt 6,2. 3 μεθιστάναι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι.
 ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἰ
 παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα κανθήσομαι, ἀγάπ
 4 δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακρο
 θυμεί, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, [ἡ ἀγάπ
 Zch 8,17 LXX. 5 οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, ἵ οὐκ ἀσχημον
 Ph 2,4,21. οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζε
 R 12,9. 6 τὸ κακόν, ἵ οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει
 Prv 10,12. 7 τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάν
 R 15,1. 8 ἐλπίζει, πάντα ὀπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέ πο
 1 P 4,8. 8 πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴ
 γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται
 9 ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν καὶ ἐκ μέρους προφ
 10 τεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τὸ ἐκ μέρους

29 W δυνάμεις, 31 RTW μείζονα· (R.) καὶ 13,3
 εαν : H καν 1^o 2^o W 2^o | H μεθιστανεν 3 και εαν :
 καν 1^o 2^o W 1^o | R κανθησωμαι H κανησωμαι (B⁷
 text) | T ουθεν 4 TW χρηστευεται η αγ., | [η αγαπη]
 TW-H 5 τα : h το μη 6 R συγχ. 8 h προφητε
 καταργηθησεται | W γνωσεις, καταργηθησονται

Προς Κορινθίους α' 13,11—14,11.

ηγηθήσεται. ὅτε ἤμην νήπιος, ἐλάλον ὡς 11
 ἰσ, ἐφρόνου ὡς νήπιος, ἐλογιζόμεν ὡς νήπιος·
 ἔργον ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. βλέ- 12 2 K 5,7.
 γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε Jc 1,23.
 ὁσώπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ
 ἰσ, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώ-
 νυνι δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ 18 1 Th 1,8.
 ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη. 1 J 4,16.
 ἀσκετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευμα- 14 12,10.31.
 μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. ὁ γὰρ λαλῶν 2
 οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ ἀλλὰ θεῷ· οὐδεὶς
 ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ 3
 προφητεύων ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παρὰ-
 ρὰν καὶ παραμυθίαν. ὁ λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν 4
 ὁμει· ὁ δὲ προφητεύων ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.
 ὁ δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον 5 Nu 11,29.
 ἀ προφητεύητε· μείζων δὲ ὁ προφητεύων ἢ 12,10.
 λαλῶν γλώσσαις, ἐκτός εἰ μὴ διερμηνευῆ, ἵνα
 ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. νῦν δέ, ἀδελφοί, 6 12,8.
 ἴθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς
 ἠέσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει
 ἠγνώσει ἢ ἐν προφητείᾳ ἢ ἐν διδαχῇ; ὁμῶς 7
 φωνῆ φωνὴν δίδόντα, εἴτε ἀλόγος εἴτε κινῆρα,
 διαστολήν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνω-
 σκᾶται τὸ ἀλούμενον ἢ τὸ κινθαριζόμενον; καὶ 8
 ἐὰν ἄδηλον σάλπιγξ φωνὴν δῶ, τίς παρα-
 σκεῖται εἰς πόλεμον; οὕτως καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς 9
 ἀγάπης ἐὰν μὴ εἴσημον λόγον δῶτε, πῶς γνω-
 σκᾶται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα
 ὄντες, τοσαῦτα εἰ τύχοι γένη φωνῶν εἰσιν 10
 ὁμοίᾳ, καὶ οὐδὲν ἄφωνον· ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ 11

Ἡ ἀγάπη· τα τε. ταυτα, 14,6 TW—εν 4^ο 8 hRW
 σαλπγιξ

εν : πρ και 14,4 εκκλησ. θεου 5 η ο διερμηνευον
 φθογγου 10 ουδεν αυτων

Προς Κορινθίους α' 15,16—30.

τυχες τοῦ θεοῦ, ὅτι ἔμαρτινθήσαμεν κατὰ τοῦ
 ὅτι ἤγειρεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν
 ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ 16 α.μ.
 ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ 17 α.
 Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν.
 ὅτε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ 18
 ἀπθίνοντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ 19
 ἐν Χριστῷ ἠλπικότες ἐσμεν μόνον, ἔλλειψο-
 ῦν πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. Ἐντὶ δὲ Χρι- 20 α.μ. α.μ.
 ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη-
 ῶν. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ 21 α.μ. α.μ. α.μ.
 ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὡσεὶ γὰρ ἐν 22
 ἄμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν
 Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος 23 α.μ. α.μ. α.μ.
 τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστοῦ, ἑλπίς
 Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ 24 α.μ. α.μ.
 ὅταν παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ
 ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
 ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
 καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦν 25 α.μ. α.μ.
 ἄρ ὅτι πάντα τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας
 ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· 26 α.μ. α.μ. α.μ.
 γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν 27 α.μ. α.μ.
 ὅτι πάντα ὑποτάσσεται, δῆλον ὅτι ἐκτός
 ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. ὅταν δὲ ἐπο- 28
 ὑπὸ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ εἰς
 ὑποτάσσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα
 πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί κοινή 29
 ἡμῶν ἐπιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ δὲ οὐκ
 ἔστιν ἔλπις, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
 κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 30 α.μ.

fin W. 23 h^h RTW,
 iW. 27 hW-

Γ ΕΓΕΝΕΤΟ 25 τ.
 : ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

14,12—24. Προς Κορινθίους α'

- τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλῶν
 1—4. 12 βάρβαρος καὶ ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἔστε πνευμάτων, τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα π
 12,10. 13 σεύητε. Διὸ ὁ λαλῶν γλώσση προσευχέσθε
 14 διερμηνεύη. ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση πνευμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκα
 E 5,19. 15 ἔστιν. τί οὖν ἔστιν; προσεύξομαι τῷ πνεύμῳ προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύμῳ
 16 ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ. ἐπεὶ ἐὰν εὐλογῆς πνεύμῳ ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου πῶς τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπειδὴ τί λα
 17 οὐκ οἶδεν· σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, τὸ
 18 ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. εὐχαριστῶ τῷ κυρίῳ
 19 πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσση λαλῶ· ἀλλὰ ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους τῷ νοῖ μου λαλῶ ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυσίους λόγους
 E 4,14. 20 γλώσση. Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε
 Ph 2,12,15. 21 φρεσίν, ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιιάζετε, ταῖς
 Dt 28,49. 21 φρεσίν τέλειοι γίνεσθε. ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται
 Is 28,11,12. 21 ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χειλεσιν ἑτέρων κή
 λήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακού
 22 σονται μου, λέγει κύριος. ὥστε αἱ γλῶσσαι ἡμῶν
 σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις
 23 πιστεύουσιν. Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ πάντες λαλῶσιν γλώσσαις, ἐκ
 θωσιν δὲ ἰδιώται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἔροῦσιν ὅτι
 Act 4,18. 24 νεσθε; ἐὰν δὲ πάντες προφητεύουσιν, εἰσέλθῃ
 τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων

14 H [γαρ] 15 δε 2^ο : [H] 16 πνευματι : [H]
 pr εν | H τό 'Α μὴν | R ευχαριστια επειδη ... ο
 18 KW γλωσσαις 19 W αλλ

16 ευλογησης 18 τω θεω μου | λαλων 19 δια
 νοος μου 21 ετερων : ετεροις

Προς Κορινθίους α' 14,25—39.

ρίνεται ὑπὸ πάντων, τὰ κρυπτά τῆς καρδίας 25 J 4,19; 16,8.
 φανερά γίνεται, καὶ οὕτως πεσὼν ἐπὶ πρόσ- Is 45,14.
 προσκυνήσει τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι οὕτως Dn 2,47.
 ὅς ἐν ὑμῖν ἐστίν. Τί οὖν ἐστίν, ἀδελφοί; 26 Zch 5,23.
 συνέρχησθε, ἕκαστος ψαλμὸν ἔχει, διδασχὴν 11,18,20.
 ἀποκάλυψιν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἐρμηνείαν 12,8—10.
 πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γινέσθω. εἴτε γλώσση 27 E 4,12.
 λαλεῖ, κατὰ δύο ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ
 μέρος, καὶ εἰς διερμηνεύτω· ἐὰν δὲ μὴ ἢ 28
 ἡμεντιῆς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λα-
 οῦ καὶ τῷ θεῷ. προφηταὶ δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖ- 29 1 Th 5,21.
 ον, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλω 30 Act 17,11.
 κλυφθῆ καθήμενῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. δύνα- 31
 τὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες
 ἀνάωσιν καὶ πάντες παρακαλῶνται, (καὶ πνεύ- 32
 ματικῶν προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γὰρ 33
 ἀκαταστασίας ὁ θεὸς ἀλλὰ εἰρήνης,) ὡς ἐν
 τῆς ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων. Αἱ γυναῖκες 34 11,3. 1 T 2,12.
 ὡς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτρέπεται E 5,22. Tt 2,5.
 λαλεῖν, ἀλλὰ ὑποτασσέσθωσαν, καθὼς καὶ Gn 3,16.
 ὁ Χριστὸς λέγει. εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ 35
 κυρίου ἡδύοῦ ἀνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γὰρ
 ἐστὶν τῷ κυρίῳ ἡ γυναῖκὶ λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ. Ἡ ἀφ' ὑμῶν 36
 ἡμεντιῆς τοῦ θεοῦ ἐξῆλθεν, ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους
 ἐστὶν ἐστὶν; Εἰ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ 37 1 J 4,6.
 ματικὸς, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν ὅτι
 ἐστὶν ἐντολή· εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖται. 38
 ἀδελφοί μου, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ 39

H οὐ ὄντως | T—o 26 H ἐρμηνείαν 28 hW
 ἡμεντιῆς 31—34 hTW παρακαλῶνται, (TW.) καὶ ...
 35. ὡς ... ἁγίων, αἱ 35 K μανθανεῖν 37 T—
 38 ἀγνοεῖται : hBW ἀγνοεῖτω

τα : pr καὶ οὕτω 26 ἕκαστ. ὑμῶν 32 πνεύμα
 ἡμεντιῆς v. 40 34 γυν. ὑμῶν | ἐπιτετραπται | υπο-
 35 αἱ + τοῖς ἀνδρασιν

14,40—15,15. Προς Κορινθίους α'

Kol 2,5. 40 τὸ λαλεῖν μὴ κωλύετε γλώσσαις· πάντα δὲ εὐσ
μόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

- 15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον
εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ κ
14. 2 ἐστήκατε, ἵδι' οὐ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελ
σάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστε
- Is 58,8,9. 3 σατε. παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ κ
παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶ
- Ps 16,10. 4 ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάξ
καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ κατὰ τ
- L 24,24.
Mc 16,14. 5 γραφάς, ἵ καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα
6 ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπα
ἐξ ὧν οἱ πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς
- L 24,50. 7 ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τ
9,1. 8 ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπε
- E 3,8.
1 T 1,15. 9 τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κάμοι. Ἐγὼ γὰρ εἰμ
ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἰκα
- 2 K 11,5,23;
6,1. 10 τοῦ θεοῦ· χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι, καὶ
χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλ
περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ δ
- 11 δὲ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σὺν ἐμοί. εἴτε α
ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρῦσσομεν καὶ οὕτω
ἐπιστεύσατε.
- 12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρῦσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐ
γερται, πῶς λέγουσιν ἐν ὑμῖν τινες ὅτι ἀνάστασις
18 νεκρῶν οὐκ ἔστιν; εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐ
14 ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς ἐ
ἐγήγερται, κενὸν ἄρα [καὶ] τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κα
- Act 1,22; 5,29. 15 καὶ ἡ πίστις ὑμῶν· εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευ

89 γλώσσαις : W pr εν 15,9 H ὑμιν, 5 εἶτα :
επειτα | δωδεκα : h^r ενδεκα 7 εἶτα : h^T εἶπειτα 10 σὺν
pr η 14 [καὶ] : h^T-HW | ὑμων : X ημων

15,8 δε : + καὶ 10 ου κενη : πτωχη ουκ

Προς Κορινθίους α' 15,16—30.

μαρτυρες τοῦ θεοῦ, διὲ μαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ
 θεοῦ ὅτι ἤγειρεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν
 ἕπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ 16 ε,14.
 οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ 17 14.
 Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν,
 καὶ ἔσπε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ 18
 νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ 19
 οὐκ ἐστὶν ἐν Χριστῷ ἡλικιότες ἐσμέν μόνον, ἐλευσίν-
 ομοι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν. Νυνὶ δὲ Χρι- 20 Kol 1,18.
 στὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη-
 ῶν. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ 21 Gn 3,17—19.
 δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὡπερ γὰρ ἐν 22 R 5,12,18.
 Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν
 Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος 23 20. 1 Th 4,16.
 ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα 24 Ap 20,5.
 τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· εἶτα τὸ
 τέλος, ὅταν παραδίδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ
 πατρί, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν
 ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν 25 Ps 110,1.
 ἕως οὗ ᾧ πάντα τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας 26 Mt 22,44.
 τοῦ. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· 27 Ap 20,14; 21,4.
 πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν 28 Ps 8,7.
 εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, ὁῦλον ὅτι ἐκτὸς
 οὐκ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. ὅταν δὲ ὑπο- 29
 τῆσθαι αὐτῷ τὰ πάντα, τότε [καὶ] αὐτὸς ὁ υἱὸς
 καταθήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα
 ὁ θεὸς πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιή- 30
 σουν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; εἰ ὅλως
 νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ
 τῶν; τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 30 R 8,30.

17 ὑμῶν 1^ο : [H] W+ εστιν 22 fin W, 23 fin R.TW,
 H παραδιδῶ | H δύναμιν, 26 fin H,R,TiW. 27 hW—
 1^ο 28 [καὶ] : TW | θεος : T+ τα

15 — εἰπερ . . . ἐγείρονται 20 fin + εγενετο 25 τ.
 φρ. αυτου 28 — ο υιος 29 αυτων : των νεκρων

15,31—46. Προς Κορινθίους α'

- 2Κ 4,10,11. 31 'καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ἡμετέραν
 χησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 Is 22,18. 32 ἡμῶν. εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθρησιώμαχησα ἐν Ἐ
 τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται,
 γωμεν καὶ πίνωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκω
 33 'μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤδη χρηστὰ ὀμ
 R 13,11. E 5,14. 34 κακαί. ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτ
 6,6. Act 26,8. ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἔχουσιν· πρὸς ἐντα
 ὑμῶν λαλῶ.
 35 Ἀλλὰ ἐρεῖ τις· πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί;
 J 12,24. 36 δὲ σῶματι ἔρχονται; ἄφρων, οὐ δ σπείρει
 37 ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπείρει
 τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυ
 Gn 1,11. 38 κόκκον εἰ τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν·
 θεὸς δίδωσιν αὐτῷ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν,
 39 ἐκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα. οὐ
 σὰρξ ἢ αὐτὴ σὰρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώ
 ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν,
 40 δὲ ἰχθύων. καὶ σῶματα ἐπουράνια, καὶ σῶ
 ἐπίγεια· ἀλλὰ ἑτέρα μὲν ἢ τῶν ἐπουρανίων
 41 ἑτέρα δὲ ἢ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη δόξα ἡλίου
 ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέ
 42 ἀστῆρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως
 ἢ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθ
 Ph 3,20,21. 43 ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ,
 ρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγεί
 44 ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγεί
 σῶμα πνευματικόν. Εἰ ἔστιν σῶμα ψυχικόν,
 Gn 2,7. 45 καὶ πνευματικόν. οὕτως καὶ γέγραπται· ἐγ
 2 Κ 3,6,17. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσα
 J 6,68. 46 ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. ἀλλ
 πρῶτον τὸ πνευματικόν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἐπ

35 Η νεκροί,

31 ημετεραν | — ἀδελφοί 34 λεγω

Προς Κορινθίους α' 15,47—16,1.

πνευματικόν. ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς 47 Gn 2,7.
 οὗτος, ὁ δευτέρος ἄνθρωπος ἐξ οὐρανοῦ. οἶος ὁ 48
 οὗτος, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ οἶος ὁ ἐπου-
 ρανος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι· καὶ καθὼς 49 Gn 5,2.
 φέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν
 τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ. Τοῦτο δὲ φημι, 50 6,12.
 ἀλλοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρο-
 νησῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
 κληρονομεῖ. Ἴδου μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες 51 1 Th 4,15,17.
 κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγῶμεθα, ἢ ἐν 52 Mt 24,31.
 ἡμῶν, ἐν ῥιπτῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· 1 Th 4,16.
 ἡμῖσι γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί,
 ἡμεῖς ἀλλαγῶμεθα. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν 53 2 K 5,4.
 εὖ ἐκδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο
 ἐκδύσασθαι ἀθανασίαν. διὰ τὸ φθαρτὸν τοῦτο 54
 κληται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐκδύ-
 νηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
 μένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. ἢ ποῦ σου, 55 Is 25,9.
 θάνατε, τὸ νίκος; ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Hos 12,14.
 ἢ οὐκ ἐστὶν κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ 56 R 7,12; 6,14.
 ἁμαρτία τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις 57
 διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, 58 2 Chr 15,7.
 οἰκταί, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν Ap 14,13.
 ἐργῷ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος
 ὁν οὐκ ἔστιν κενὸς ἐν κυρίῳ.

Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὡσπερ 16 Act 11,29.
 ταῖς ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ 2 K 8; 9.
 G 2,10.

47 ο δευτ. ανθρ. : h^r + ο κυριος 49 φορεσωμεν : hW
 φεσωμεν 51 ου κοιμηθησομεθα : h^r [μεν] ανασθησομεθα
 # [μεν] κοιμηθησομεθα ου 51.52 W αλλαγῶμεθα ἐν
 ρω, 54 K— το φθ. τ. ενδ. αφθ. και | αθανασίαν :
 pr [την]

47 hⁿ + ο ουρανιος 50 δε : γαρ 52 εγερθ. : ανα-
 ρησονται 55 νικος ... κεντρον : κεντρον ... νικος |
 ατε 2^ο : αδη

16,2—16. Προς Κορινθίους α'

- Act 20,7. 2 ὁμεις ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος
 ὁμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὃ τι ἐ-
 εὐδοῦται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογαί γίνωνται
 8 ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὗς ἂν δοκιμάσητε, ὃ
 ἐπιστολῶν τούτους πέμψω ἀπενεργεῖν τὴν χάρι-
 4 ὁμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἂν δὲ ἄξιον ἦ τοῦ καθ' ἑ-
 Act 19,21. 5 πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. Ἐλεύσεμαι
 δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· Μακε-
 R 15,24. 6 δονίαν γὰρ διέρχομαι, πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παρ-
 Tt 8,12. μενῶ ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέ-
 Act 20,2. 7 ψητε οὐ ἂν πορεύωμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμῶν
 Act 18,21. ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω γὰρ χρόνον τι-
 Act 19,1,10. 8 ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἂν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ·
 2 K 2,12. 9 ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς· ὃ
 Kol 4,8. γὰρ μοι ἀνέφωγεν μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀν-
 Ap 8,8. 4,17. Ph 2,20. 10 κείμενοι πολλοί. Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος
 βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ
 6. 1 T 4,12. 11 ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς καγὼ· μὴ τις οὖν
 αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήῃ
 ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ
 1,12; 3,6. 12 τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ
 πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς
 μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλησις
 ἵνα νῦν ἔλθῃ, ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρῆσθαι
 Ps 81,26 Lxx. 13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε
 E 6,10. 14 κραταιοῦσθε. πάντα ὁμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθε
 1,16. R 16,5. 15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν
 Στεφανά, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ ἡ
 Ph 2,29. 16 διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ
 ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις καὶ παντὶ τῷ κυρίῳ

2 αν : HW εαν | h ευδοωθη 3 H δοκιμασης
 επιστολων, 4 T η αξιον 6 HW καταμενω | K-
 8 H επιμενω 10 καγω : K εγω

2 σαββατων 7 γαρ 2ο : δε 12 αδελφου : + δε
 υμιν οτι 15 Στεφ. : + και Φορτουνατου

Προς Κορινθίους α' β' 16,17—1,4.

συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ 17
 παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαικοῦ,
 οὗτι τὸ ὑμέτερον ὀστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
 ἀνέπασαν γὰρ τὸ ἔμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. 18 1 Th 5,12.
 ἐκινῶσκετε σὺν τοῖς τοιοῦτοις.

Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. 19 Act 18,2.18.26.
 ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ R 16,3.5.
 Πρίσκα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπά- R 16,16.
 ζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε 20 2 K 18,12.
 ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ 21 1 P 5,14.
 ἐμῇ χειρὶ Παύλου. εἰ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, 22 Kol 4,18.
 ἢ τὸ ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθᾶ. ἡ χάρις τοῦ κυρίου 23 2 Th 3,17.
 Ἰησοῦ μεθ' ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων 24 G 1,8.9.
 ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1 1 K 1,1.
 ματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τῇ ἐκκλησίᾳ
 τοῦ θεοῦ τῇ οἴσῃ ἐν Κορινθῶ σὺν τοῖς ἀγίοις
 πᾶσιν τοῖς οἴσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαίᾳ· χάρις ὑμῖν 2 R 1,7.
 καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν 3 R 15,5.
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρισμῶν καὶ θεὸς R 1,8. 1 P 1,8.
 πάσης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ 4
 τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν

17 ὑμετερον : h ὑμων | fin H,B. 22 W μαρναθά

17 αυτοι 19 ασπάζεται : -ονται | Προσκίλλα | fin +
 παρ οἰς καὶ ξενίζομαι 23 Ἰησ. : + Χριστον 24 fin +
 ἀμην [εγγραφή ἀπο Φιλίππων (τῆς Μακεδονίας) διὰ Στεφᾶνα
 καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαικοῦ (Κοναργίου) καὶ Τιμοθεοῦ ἐν
 ὑπο Παύλου καὶ Σωσθενούς ἐκ ἀπο Ἐφεσσοῦ τῆς Ἀσίας]

1,4 ἐπι : ἐν

- τούς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς
 Ps 84,20; 94,19. 5 παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ὅτι καθὼς
 περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς,
 οὕτως διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρὰ
 4,15,17. 6 κλησις ἡμῶν. εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
 παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα,
 ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης
 ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων ὧν καὶ ἡμεῖς
 7 πάσχομεν. καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν,
 εἰδότες ὅτι ὡς κοινωνοὶ ἐστε τῶν παθημάτων,
 Act 19,28. 8 οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. Οὐ γὰρ θέλομεν
 1 K 15,32. ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν
 τῆς γενομένης ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
 ὑπὲρ δύναμιν ἐβαρῆθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι
 9 ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
 ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχῆκαμεν, ἵνα μὴ πεποι-
 θότες ᾧμεν ἐφ' ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ
 2 T 4,18. 10 ἐγειρόντι τοὺς νεκροὺς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου
 ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύσεται, εἰς ὃν ἠλπικαμεν
 11 ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συννυπουργούντων καὶ ὑμῶν·
 ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων
 τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ
 ὑπὲρ ἡμῶν.
 2,17. H 18,18. 12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρ-
 1 K 1,17. τύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀγιότητι καὶ
 εὐκρινείᾳ τοῦ θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ'
 ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισ-

4 B W θεου, 6.7 h W εἴτε δε θλιβομεθα, υπερ της υμων
 παρακλησεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων
 παθηματων ων και ημεις πασχομεν, και η ελπις ημων βεβαια
 υπερ υμων· εἴτε παρακαλουμεθα, υπερ της υμων παρα-
 κλησεως και σωτηριας· | H πασχομεν, και ... υμων· 8 περι·
 X W υπερ 10 H W ερυσατο | W ηλπικαμεν. | οτι : [H]—W
 11 ημων 2^ο : W υμων 12 B W ευκρινεια | ουκ : H pr [και]

4 και αυτοι 6 — και σωτηριας 8 θελω | γενομ. : †
 ημιν 10 κ. ρυεται vi — κ. ρυσ. 12 αγιστ. : απλοτη
 vi πραοτητι | σαρκινη

Προς Κορινθίους β' 1,18—2,1.

αυτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν 18
 ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ ἐπιγινώσκετε,
 ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε, ¹ καθὼς 14 5,12. Ph 2,10.
 καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα
 ἡμῶν ἔσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ.

Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρότερον 15
 πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἵνα δευτέρῳ χάριν σχῆτε, καὶ 16 1 κ 16,5,6.
 δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν
 ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὄψ' ὑμῶν
 προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. τοῦτο οὖν βου- 17 5,16.
 λόμενος μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ
 βουλευόμαι κατὰ σάρκα βουλευόμαι, ἵνα ἢ παρ'
 ἑμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ; πιστὸς δὲ ὁ θεὸς 18
 ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ναὶ
 καὶ οὐ. ὁ τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς Χριστὸς Ἰησοῦς 19
 ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἑμοῦ καὶ
 Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ,
 ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι 20 Ap 3,14.
 θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμήν
 τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν 21 1 J 2,27.
 ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός,
 ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρα- 22 5,5. R 8,16.
 βῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. X 1,13,14.
 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν 23 11,31. R 1,9.
 ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἤλθον
 εἰς Κόρινθον. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς 24 1 P 5,2.
 πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἔσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν·
 τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. ἔκρινα δὲ ἐμαντῶ τοῦτο, 2 12,21. 1 κ 4,21.

15 X χαρᾶν 17 X τὸ Ναὶ ναὶ κ. τὸ Οὐ οὐ 18,19 H Ναὶ
 κ. Οὐ 19 RW Ἰησοῦς Χριστός | H Ναὶ 20 H τὸ Ναὶ
 κ. τὸ Ἀμήν 22 H [ο] | T ἀραβῶνα 2,1 δε : X γὰρ

13 — ἀλλ εἰ η 14 — ἡμῶν 20 15 — προτ. εἰ το
 δευτέρου | εἴητε 16 ἀπελθεῖν 17 βουλευόμενος
 18 εἶπεν : ἐγένετο 20 διο ... αὐτὸν : καὶ ἐν αὐτῷ | δόξαν
 καὶ τιμὴν 21 ὑμᾶς σὺν ἡμῖν 23 οὐκέτι : οὐκ

- 2 τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ
- 1 K 5. 3 ὁ λυπούμενος ἐξ ἑμοῦ; καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάν-
- Act 20,31. 4 των ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα
- 1 K 5,1. 5 γνῶτε ἦν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ
- 6 μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ, πάντας ὑμᾶς. ἱκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὐτῆ ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων,
- 7 ὥστε τοῦναντίον [μᾶλλον] ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μὴ πως τῇ περισσοτέρῳ λύπῃ κατα-
- 8 ποθῆ ὁ τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι
- 7,15. 9 εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί
- L 10,16. 10 ἔστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε, κἀγὼ· καὶ γὰρ ἐγὼ ὁ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς ἐν προσ-
- L 22,31. 11 ὧπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.
- Act 14,27. 12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
- 1 K 16,9. Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεφγμένης ἐν κυρίῳ,
- Act 20,1. 13 οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματι μου τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου, ἀλλὰ ἀποταξάμενος
- 14 αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεῦντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι'
- 1 K 1,18. 15 ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμέν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-
- 3,5,6. L 2,24. 16 λυμένοις, οἷς μὲν ὁσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον,

5 H μερους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ π. (W— pro.) 7 [μᾶλλον]:
hTW—H 9 εἰ : h ἢ

3 τις : + ἐστίν 3 καὶ γὰρ | ἔγραψα : + ὑμῖν (u 9) |
λυπην ἐπὶ λυπην | ἔχω 10 ο ... εἰ τι : εἰ τι ... 6
16 — εκ bis

Προς Κορινθίους β' 2,17—3,10.

οἷς δὲ ὁσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν. καὶ πρὸς ταῦτα
 τίς ἰκανός; οὐ γὰρ ἔσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπη- 17 1,12. 1 P 4,11.
 λεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλι-
 κρινίας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ κατέναντι Θεοῦ ἐν
 Χριστῷ λαλοῦμεν.

Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ 3
 χρῆσομεν ὡς τινες συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς
 ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν; ἢ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, 2 1 K 9,2.
 ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη
 καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων, φανε- 8
 ρούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα
 ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι ἀλλὰ πνεύματι
 Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξίν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξίν
 καρδίαις σαρκίνας.

Πεποιθήσῃν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χρι- 4
 στοῦ πρὸς τὸν Θεόν· οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἰκανοὶ 5 2,16.
 ἔσμεν λογίσασθαι τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἢ ἰκανότης
 ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακό- 6
 νους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύ-
 ματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτεννεῖ, τὸ δὲ πνεῦμα
 ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἢ διακονία τοῦ θανάτου ἐν 7
 γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενήθη ἐν δόξῃ,
 ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
 εἰς τὸ πρόσωπον Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ
 προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην, πῶς οὐχὶ 8
 μᾶλλον ἢ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;
 εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῶ 9
 μᾶλλον περισσεύει ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης
 δόξῃ. καὶ γὰρ οὐ δεδοξασται τὸ δεδοξασμένον 10 Ex 34,29 ss.

17 RW ειλικρινίας 3,1 W συστατικων 3 ἐγγεγρ. :
 h pr και | καρδίαις : h² καρδίας (forti πλαξίν interpol)
 4 Θεον : hT, HW. 5 h ἔσμεν, | εαυτων 2^o : H αὐτων
 6 HW ἀποκτεννει 7 W γραμματι 9 τη διακονια : JW
 η διακονια

17 πολλοι : λοιποι | κατενωπιον του θ. 3,1 ἢ 1^o :
 ei | fn + συστατικων 2 κ. υμων 5 λογιζεσθαι 6 ἀποκτε-
 νεῖ 7 ἐν λιθ. 9 δοξη : pr ἐν

3,11—4,4. Προς Κορινθίους β'

- ἐν τούτῳ τῷ μέρει εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης
 11 δόξης. εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῶ
 12 μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. Ἔχοντες οὖν τοι-
 Ex 34,38.35. 13 αὐτὴν ἐλπίδα πολλῇ παρησιᾷ χρώμεθα, καὶ οὐ
 καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσ-
 ωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσει τοὺς υἱοὺς
 R 11,25. 14 Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ἀλλ'
 ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν. ἄχρι γὰρ τῆς σή-
 μερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει
 τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον
 15 ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σήμερον
 ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωϋσῆς κάλυμμα ἐπὶ
 R 11,28.26. 16 τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα δὲ ἔαν ἐπι-
 Ex 34,34.
 J 8,36. R 8,2. 17 στρέψῃ πρὸς κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. ὁ
 Ex 16,7.10;
 24,17. δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα
 18 κυρίου, ἐλευθερία. ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακακα-
 λυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζό-
 μενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ
 δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος.
 3,6. 1 K 7,26. 4 Διὰ τοῦτο, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς
 2,17. 1 Th 2,5. 2 ἠλεήθημεν, οὐκ ἐγκαοῦμεν, ἵ ἀλλὰ ἀπειπάμεθα
 τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν
 πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
 ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάντες
 1 K 1,18. 3 εἰς τὸν θεοῦ. εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμμένον τὸ εὐα-
 γέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκα-
 H 1,3.
 E 2,2. 2Th 2,11. 4 λυμμένον, ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτό-
 Kol 1,15. φλωσεν τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ

13 αυτου : T εαυτου 14 HW αλλα | H μενει μη
 ανακαλυπτομενον, | καταργεεται : H,R. 16 hW ὁ αυ
 R δε αν 17 h^a Κυριου fort pro κυριον 18 hW καθωσπερ |
 H κυριου (non Κυριου) πν. 4,2 HW συνιστανοντες

14 — ημερας 15 ηνικα αναγινωσκεται 17 κυριου :
 (υι +) εκει 4,1 εκκαουμεν (ιι 16) 2 συνιστωντες (ιι 6,4)

καταναγκασαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης
 τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ 5 1,24.
 αὐτοὺς κηρύσσομεν ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον,
 αὐτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. διτι ὁ θεὸς 6 2,18. Gn 1,3.
 εἰπὼν· ἐκ σκότους φῶς λάμψει, ὃς ἔλαμπεν
 ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως
 τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ.

Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὄστρα- 7 5,1.
 κίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως
 τοῦ θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι 8 1,8; 7,5.
 ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ
 ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπό- 9
 ῖνοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι,
 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι 10 1 K 15,31.
 περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ
 σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες 11 R 8,36.
 ἐκ θανάτου παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ
 ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκί
 ἡμῶν. ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ 12
 ζωὴ ἐν ὑμῖν. ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς 13 Ps 116,10.
 πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἐπίστευσα, διδ
 ἔλάλησα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν,
 εἰδότες διτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς 14 1 K 6,14.
 σὺν Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. τὰ 15 1,8-8.
 γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ
 τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν
 δόξαν τοῦ θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ 16 10. E 3,16.
 καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ
 ἴσως ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ. τὸ 17 R 8,17,18.
 γὰρ παραντίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ'

ὁ Χρ. Ἰησ. : h Ἰησ. Χρ. | Ἰησοῦν 2^ο : h Ἰησοῦ (W
 πν.) 10 T ἐν τοῖς σωμασιν η. (2^ο) 13 διὸ : T+ καὶ
 κυριον : [H]-W 17 KW- ἡμῶν

4 καταναγκασαι (ὅτι δι-) + αυτοῖς 6 λαμψει | - ος |
 θεου : αὐτου | Ἰησοῦ Χρ. 14 σὺν 1^ο : δια 16 ἐσώθεν
 παραντίκα : + προσκαιρον καὶ

4,18—5,12. Προς Κορινθίους β'

- H 11,1.8. 18 υπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης
 Kol 1,16. κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλε-
 πόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπό-
 μενα πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια.
 Job 4,19. 5 οἶδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ
 2 P 1,18.14. σκῆνους καταλυθῇ, οἰκοδομηθῇ ἐκ θεοῦ ἔχομεν,
 οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 R 8,28. 2 καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν
 3 τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποδοῦντες, εἴ γε
 1 K 15,58. 4 καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. καὶ
 γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκῆνει στενάζομεν βαρούμενοι,
 ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι.
 1,22. R 8,16.28. 5 ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ
 E 1,18.14. κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δούς
 H 11,18. 6 ἡμῖν τὸν ἀραβᾶνα τοῦ πνεύματος. Θαρροῦντες
 οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ
 1 K 18,12. 7 σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· διὰ πίστει
 Ph 1,28. 8 γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους· θαρροῦμεν δὲ
 καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημηῆσαι ἐκ τοῦ σώμα-
 Ps 89,18. 9 τος καὶ ἐκδημηῆσαι πρὸς τὸν κύριον. διὸ καὶ
 φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐκδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες,
 Act 17,31. 10 εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
 R 2,16; 14,10. φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώ-
 ματος πρὸς ἃ ἐπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον.
 4,2. 11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους
 πείθομεν, θεῶ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ
 8,1. 12 ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. οὐ
 πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν
 διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε

B,1 H εχομεν οικιαν 8 ει γε (T ειγε) : h ει περ BW
 ειπερ 4 H βαρουμενοι εφ ω | W αλλα 5 T αραβανα
 7 H ειδους, — 10 φαυλον : W κακον

B,8 εκδυσαμενοι 4 σκηνει : + τουτω 5 κατεργα-
 μενος | ο και δους 8 θαρρουντες 10 τα : α ει — προς α |
 | δια : ιδια 12 ου γαρ | ημων : υμων

Προς Κορινθίους β' 5,18—6,4.

εἰς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους καὶ μὴ ἐν
 ῥηθίᾳ. εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, θεοῦ· εἴτε σωφρο- 18
 νήμεθα, ὑμῖν. ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει 14
 ἡμᾶς, κρινάμεν τούτο, ὅτι εἰς ὑπὲρ πάντων
 ἠγάπησαν· ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον·¹ καὶ ὑπὲρ 15 ^{1 T 2,6.}
 πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ^{R 14,7,8.}
 ἔμελλαν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγε-
 νῆσθαι. Ὅστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα οἶδαμεν 16
 ἐν σαρκί· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χρι-
 στοῦ, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκουμεν. ὥστε εἰ τις 17 ^{R 8,1,10.}
 Χριστῷ, καινῆ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ^{G 6,15. Ap 21,5.}
 καὶ γέγονεν καινά. τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ ^{Is 42,18; 66,17.} 18 ^{R 5,10.}
 καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ
 τῆς ἡμῶν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ὡς 19 ^{R 2,24,25.}
 ἡμεῖς θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ^{Kol 1,19,20.}
 ἡμῶν, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα
 ἡμῶν, καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλ-
 λῆς. Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς 20 ^{Is 52,7.}
 θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
 ὑμῶν, καταλλάγητε τῷ θεῷ. τὸν μὴ γνόντα 21 ^{J 8,46. H 4,15.}
 ἡμᾶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ^{G 2,12.}
 ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ. Συν- ^{1 K 1,30.} 6
 ἔργοντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν ^{Ph 2,9.}
 ἔργον χάριν τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· — λέγει ^{1 P 2,22.} 2 ^{1,24; 5,20.}
^{Is 49,6.}
^{L 4,19,21.}

καὶ ἡμεῖς δεκτῶ ἐπήκουσά σου

καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι·

καὶ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα

σωτηρίας· — μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσ- 8

εἶναι, ἵνα μὴ κομμηθῇ ἡ διακονία,¹ ἀλλ' ἐν παντί 4 ^{4,2.}

ἰσχυράντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπο-

²⁴ W ὅτι εἰ εἰς υ. π. ἀπέθανεν. ¹⁹ Tl (non T) αὐτῶν
 6,4 HW συνιστάνοντες | W διάκονοι ἐν υ. πολλῇ ἐν

²³ μὴ ἐν : οὐ ¹⁶ εἰ : + ὅδε ¹⁷ καινὰ : + τὰ πάντα
 δεκτός 8 ἡ διακ. ἡμῶν

6,5—17. Προς Κορινθίους β'

11,28-27. 5 μονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείασι
 1 T 4,12. 6 ἐν ἀγνόητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἀγάπης, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτου
 1 K 2,4. 7 ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ· διὰ τὸ δῆλον τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν
 4,10.11. 8 διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ ἐδοξολογίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ὑποθνήσκοντες καὶ ἰδομένοι
 Ps 118,18. 9 ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ἵνα ἡμεῖς
 Ph 4,12.18. 10 ἡμεῖς ὡς πτωχοὶ πολλοὶ καὶ ἡμεῖς ὡς πλουτιζόντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντας ἔχοντες.
 Ps 119,82. 11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέφωγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορινθίους
 12 ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται· οὐ στενοχωρεῖσθε ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις ὑμῶν
 1 K 4,14. 13 τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνετε
 E 5,11. 14 τὴν καρδίαν ὑμῶν. Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομιᾶς
 15 ἢ τίς κοινωνία φωτὸς πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφωνία Χριστοῦ πρὸς Βελίαρ, ἢ τίς μερίς πιστῶν
 1 K 3,16. 16 μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συνκατάθεσις ναφθῶν μετὰ εἰδώλων; ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμεν ζῶντες καὶ
 Lv 26,12. 17 καὶ ἡμεῖς ὡς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι
 Ez 37,27. 18 καὶ ἡμεῖς ὡς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι

ἐνοικῆσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐνπεριπατήσω,
 καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται ἡμεῖς λαός.

Jr 51,45. 17 διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν
 Ez 20,34.41. καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος,
 Is 52,11. ἀφορίσθητε, λέγει κύριος,
 Ap 18,4. ἀφορίσθητε, λέγει κύριος,

5 W νηστείας· 7.8 W ἀριστερῶν δια 14 HW α
 μα, 15 R Βελίαρ; | h πιστου 16 R W συγχ. | W συμπ

9 πειραζόμενοι 15 Χριστω 16 ἡμεῖς αὐτοῖς
 μου : μοι

Προς Κορινθίους β' 6,18—7,9.

καὶ ἀκαθάarton μὴ ἄπτεσθε·

κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς,

καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα,

καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας,

λέγει κύριος παντοκράτωρ.

18 2 Sm 7,8.14.
Is 48,6.
Jr 31,9; 32,28.
Hos 1,10.
Am 4,18 Lxx.

Πάντας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, 7

καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ

καρκῶς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην

καὶ φόβῳ Θεοῦ. Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδική- 2

σαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτή-

σαμεν. πρὸς κατάκρισιν οὐ λέγω· προείρηκα γὰρ 3

καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔστε εἰς τὸ συναπο-

κατεῖν καὶ συνζῆν. πολλή μοι παρηγορία πρὸς 4

ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρω-

σαί τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ

καὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων 5

ἐμῶν εἰς Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἢ

ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν

ἐρχομαι, ἔσωθεν φόβοι. ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς 6

ἐπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ

αὐτοῦ· οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ 7

καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν,

παγγέλλον ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν

θυμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με

καλλίον χαρῆσαι. ὅτι εἰ καὶ ἐλόπησα ὑμᾶς ἐν 8

ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην,

λέπω [γὰρ] ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς

ὑμᾶς ἐλόπησεν ὑμᾶς, ἵνα ἡμῶν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπή- 9

θητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπή-

θητε γὰρ κατὰ Θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε

12,17.
Act 20,22.

6,11-12.

Act 20,1,2.

1,8,4. 2,13.
Ps 118,6; 138,6.
Is 26,2.

2,4.

7,4 W εν τη χαρα 5 W εσχεν | Η θλιβομενοι — εξ.
ερχομαι, εσ. φοβοι — 8 ει 2° : W ει δε | Η (βλεπω ... ελυπη-
θητε) | [γαρ] : h^a T—HW (h^a fort βλεπων)

7,10—8,3. Προς Κορινθίους β'

- Μτ 27,8—5. 10 ἔξ ἡμῶν. ἡ γὰρ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν
 Η 12,17. σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κ
 11 μου λύπη θάνατον κατεργάζεται. ἰδοὺ γὰρ α
 τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι πόσῃν κατειρ
 σατο ὑμῖν σπουδῆν, ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγα
 κτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζήλ
 ἀλλὰ ἐκδίκησιν. ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτ
 12 ἄγνους εἶναι τῷ πράγματι. ἄρα εἰ καὶ ἔγρη
 ὑμῖν, οὐχ ἔνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος οὐδὲ ἔνεκεν
 ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ φανερωθῆναι
 σπουδῆν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπι
 13 τοῦ θεοῦ. ἵ διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα.
 δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μάλ
 ἔχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέτασε
 14 τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν· ὅτι εἰ
 αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη
 ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμ
 οδτως καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἐπὶ Τίτου ἀληθ
 2,9. 15 ἐγενήθη. καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέ
 εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάν
 ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου
 16 ἔασθε αὐτόν. χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ.
 ὑμῖν.
 R 15,26. 8 Γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν
 θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μα
 2 δονίας, ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσ
 τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάρους πτωχ
 αὐτῶν ἐπερίσσεισεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλᾶ
 3 τος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ π

11 T κατηργασατο 12 ουχ : T ουκ | ουδε : H pr [α
 18 RW παρακεκλήμεθα, ἐπι 14 ἐπι : hE pr ἡ

10 εργαζ. : κατεργάζεται 11 λυπ. υμας | εν υμα
 εν τω πρ. 12 υμων ... ημων : ημων ... υμων εν ημ
 ημων 14 παντοτε | η κ. υμων | προς Τίτου 8,2
 πλουτον 3 παρα : υπερ

Προς Κορινθίους β' 8,4—17.

γαμιν, ἀνθαιρετοι, ¹ μετὰ πολλῆς παρακλήσεως 4 9,1. Act 11,29.
 ἡμετοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς
 κωνίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ οὐ καθὼς 5
 πίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ
 ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ, εἰς τὸ παρακαλέσαι 6
 ἡς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ
 τελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην. ἀλλ' 7
 περ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ 1 K 1,5.
1 K 16,1.2.
 ἡσσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν
 ἴτη, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.
 κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων 8
 σπουδῆς καὶ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον
 ἡμᾶζων· γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου 9 Mt 8,20.
 ἡν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν
 ἑαυτοῦ ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλου-
 τήσῃτε. καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ 10
 ὑμῶν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ
 καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρουσι· νυνὶ δὲ 11
 τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως καθάπερ ἡ
 προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι
 ἡμεῖς ἔχουν. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ 12 Rrv 3,27,28.
Mc 12,48.
 ἡμεῖς ἔχον εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει. οὐ γὰρ 13
 ἡμεῖς ἄλλοις ἀνεσις, ὑμῖν θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος·
 τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσευμα εἰς τὸ 14 9,12.
 ὑμῶν ὑστέρημα, ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσευμα
 ἡμεῖς εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται
 ἡμεῖς, ¹ καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπέσθ- 15 Ex 16,18.
 ἡμεῖς, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον οὐκ ἠλαττόνησεν. Χάρις 16
 ἡμῶν θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὅπερ
 ἡμεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν 17

4 T δυναμιν ανθ. 8.4 HW ανθαιρετοι μετα 4 H
 5, την ... αγιους, — 5 TW αλλα 7 KW εξ ημων
 6 μιν 9 Χριστον : [H]—W 12 T αν 13.14 KW θλιψις·
 1) αλλ εξ ισοτητος εν

4 fin + δεξασθαι ημας 8 δοκιμαζω 9 δι ημας |
 10 του : αυτου 13 υμιν δε 16 δοντι

8,18—9,4. Προς Κορινθίους β'

- ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων ἀνδραίρετα
 18 ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς. συνεπέμψαμεν δὲ μετὰ
 αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὐδ' ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
 G 2,10. 19 διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ
 καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημα
 ἡμῶν ἐν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένην ὑπὸ
 ἡμῶν πρὸς τὴν τοῦ κυρίου δόξαν καὶ πρὸς
 20 θυμίαν ἡμῶν, ἵστελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις ἡμῶν
 μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονῇ
 Piv 3,4 Lxx. 21 μένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον
 ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων
 22 συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν,
 ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον
 ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον πεποιθῆκα
 7,13; 12,18. 23 πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς. εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινῶν
 R 16,7. ἔμοδς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν
 7,14. 24 ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. Τὴν οὖν
 ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχῆσαι
 ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρό
 8,4.20. 9 ὡπον τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς δο
 κονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσὸν μοί ἐστι
 8,19. 2 τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν
 ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν διὰ Ἰακώβου
 παρεσκευάσθαι ἀπὸ πέρσι, καὶ τὸ ὑμῶν ζῆλον
 8,24. 3 ἠρέθισεν τοὺς πλείονας. ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ
 φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
 κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον
 4 παρεσκευασμένοι ἦτε, μὴ πως εἴην ἔλθουσιν οἱ
 ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εἰρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευά
 στους κατασχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν

18 T τον αδελφον μετ αυτου, 19 H — ου μ. ... πρ
 ημων, — | εν : T συν | του : TW pr αυτου . 23
 σπουδαιότερον, πεποιθ. δε 24 X ενδειξασθε

21 προνοουμενοι (γαρ) 9,2 το : ο (εξ) 4 λεγω

Προς Κορινθίους β' 9,5—14.

ἡμεῖς, ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ. ἀναγκαῖον οὖν 5
 ἡγήσασθαι παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς ἵνα προ-
 κληθῶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προ-
 κληθεῖσαν εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι
 ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν. Τοῦτο 6 Prv 11,24;
19,17.
 ὅτι ὁ σπειρῶν φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει,
 καὶ ὁ σπειρῶν ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ
 θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προσηγήται τῇ καρδίᾳ, 7 R 12,8.
Prv 22,8 Lxx.
1 Chr 29,17.
 ἢ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἵλαρόν γὰρ δότην
 ἡγαπᾷ ὁ θεός. ὀνηταί δὲ ὁ θεός πᾶσαν χάριν 8
 περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν
 ἀρκείαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον
 τοῦ κυρίου, καθὼς γέγραπται· 9 Ps 112,9.

ἡσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν,
 ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπειρόντι καὶ ἄρτον 10 Is 55,10.
Hos 10,12.
 ἡ βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπόρον
 αὐτοῦ καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης
 αὐτοῦ· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλό- 11 1,11; 4,15.
 τῆν, ἣτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ
 κυρίῳ. ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ 12 8,14.
 κενότις ἐστὶν προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν
 ἀδελφῶν, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐ-
 χαριστιῶν τῷ κυρίῳ· διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας 13
 ταύτης δοξάζοντες τὸν θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς
 ἀπολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς
 πάντας, καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν ἐπιποθοῦν- 14
 τῶν ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ θεοῦ

5 W ὑμων ταυτην, | T — και 2^ο 9.10 H (καθως ...
 κ. υμων) 10 σπερμα : W σπορον 11 τω θεω : h θεου
 τω θεω (H,EW) 12 H — οτι ... τω θεω, —

4 ταυτη : + της καυχσεως 5 εις : προς 7 προαιρειται
 θανατος 10 χορηγησαι ... πληθυναι ... αυξησαι 13 και δια

9,15—10,12. Προς Κορινθίους β'

15 ἐφ' ὑμῖν. Χάρις τῷ θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγη-
αύτου ὁμορφίᾳ.

1 K 2,3. 10 Αὐτός δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς
τῆς πραΰτητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ,
κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν

11. 1 K 4,21. 2 θαρρῶ εἰς ὑμᾶς· δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν θαρ-
σαι τῇ πεποιθήσει ἢ λογίζομαι τολμήσαι ἐπὶ τοῖς
τοῖς λογιζομένοις ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα πα-
3 πατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες οὐ κα-

E 6,13-17. 4 σάρκα στρατευόμεθα, τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρα-
τιᾶς ἡμῶν οὐ σαρκικὰ ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ πα-
καθαίρουσιν ὀχυρωμάτων, λογισμὸς καθαιροῦν

5 ἵνα καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως
τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα

6 τὴν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν ἐτοιμίᾳ ἔχομεν
ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑ-

7 ἡ ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; εἰ
πέποιθεν ἐναντὶ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογίζε-
8 πάλιν ἐφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χρισ-

12,6. 1 K 5,4,5. 8 οὕτως καὶ ἡμεῖς. ἐάν τε γὰρ περισσότερόν
καυχῶμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν
ὁ κύριος εἰς οἰκοδομήν καὶ οὐκ εἰς καθαίρου-

9 ἡμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι, ἵνα μὴ δόξω ὡς
1. 10 ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. ὅτι αἱ ἐπι-

στολαὶ μὲν, φησὶν, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ
παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής καὶ ὁ λόγος ἐ-

13,2,10. 11 θνητός. τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι
ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦ-

3,1; 5,12. 12 καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐν κενῷ
ἢ συγκρίναι ἑαυτούς τισιν τῶν ἑαυτοῦς συνιστά-
των· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοῦς μετροῦν

10,1 H ἐπιεικείας 4 H — τα γὰρ ... ὀχυρωμάτων,
T στρατιᾶς 7 HW βλέπετε. 8 h — τε | T καυχῶ-
10 hW φασιν 12 RW συγκρ. | R συγκρ. bis

10,7 δοκεῖ πεποιθῆναι | ἐφ' : ἀφ 8 ο κυρ.

Προς Κορινθίους β' 10,18—11,7.

καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιάσιν.
 ἡμεῖς δὲ οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ ^{13 R 12,8.}
 κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ
 θεὸς μέτρον, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. οὐ γὰρ ¹⁴
 ἡμεῖς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς ὑπερεκτεινόμεν ἑαυ-
 τούς, ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγ-
 γελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ^{15 R 15,20.}
 ἢ ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες ἀξανα-
 νήτης τῆς πίστεως ὑμῶν ἐν ὑμῖν μεγαλυνθήηται
 κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, εἰς τὰ ^{16 Act 19,31.}
 περὶ ὑμῶν εὐαγγελισσασθαι, οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ
 κινήσει εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. Ὁ δὲ καυχώ- ^{17 Jr 9,22.23.}
 νος ἐν κυρίῳ καυχάσθω· οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν ^{1 K 1,31.}
 ἠσυστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ ^{18 1 K 4,5.}
 θεὸς ἠσυστάνων, ἐκεῖνός ἐστιν δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ
 θεὸς ἠσυστάνων.
 Ὁφείλον ἀνείχεσθέ μου μικρὸν τι ἀφροσύνης· ¹¹
 ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου. ζηλώ γὰρ ὑμᾶς θεοῦ ^{2 E 5,26.27.}
 ἡμεῖς, ἡμοιοσάμεν γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον
 ἡμεῖς, ὡς ὁ θεὸς ἐξηπάτησεν Ἐδᾶν ἐν τῇ πανουργίᾳ
 τοῦ ὄφιδος, φθαρῆ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλό-
 τητος [καὶ τῆς ἀγνότητος] τῆς εἰς τὸν Χριστόν. εἰ ^{4 G 1,8.9.}
 ἐν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρῶσει ὃν
 οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ
 οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, ^{12,11.}
 ἀλλ' ὡς ἀνέχεσθε. λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέμαι ^{15 K 15,10.}
 ἐν ὑπερλίαν ἀποστόλων. εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ ^{G 2,6.9.}
 εὐαγγελίῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει, ἀλλ' ἐν παντὶ φανερω- ^{1 K 2,1.2.18.}
 ῦντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα ^{E 3,4.}
 ἡμεῖς ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα ^{1 K 9,12.18.}

10.14 Η ὑμῶν· — ου ... χριστου· (TW,) — 14 ου γαρ
 5... εαυτους, : hW ως γαρ ... εαυτους; 18 HW αλλα
 13 Η Εδαν | [και τ. αγν.] : RW-T | hT- τον 4 hT
 12 ανεχεσθε (TiW) 5 γαρ : W δε

10.18 — ου συνι. ημεεις δε 18 καυχωμενοι 18 συνισταν
 1,1 ὄφειλον | μ. τη αφροσυνη 3 μηποτε | ουτω φθαρη
 φανερωθεντες

11,8—22. Προς Κορινθίους β'

- Ph 4,10,15. 8 ἔμαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι ὡρα
 τὸ τοῦ θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; ἀλλ'
 12,18. 9 διακονίαν, ¹καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς
 οὐ κατενάρκησα οὐδενός· τὸ γὰρ ὑστέρημά μου
 προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῆ ἔμαυτὸν ὑμῖν ἐτήρησα
 1 K 9,15. 10 καὶ τηρήσω. ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὃ
 ἢ καυχῆσις αὐτῆ οὐ φραγῆσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς
 11 κλίμασιν τῆς Ἀχαΐας. διὰ τί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ἑμὲ
 12 ὁ θεὸς οἶδεν. Ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιήσω, ἵνα
 ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελούντων ἀφορμὴν, ἵνα
 2,17. Ph 3,2. 13 ἐν ᾧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς.
 γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετὰ
 14 σχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. καὶ ἡ
 θαῦμα· αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται
 15 εἰς ἄγγελον φωτός. οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ
 διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι
 δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἐπιτελεῖ
 αὐτῶν.
 12,6. 16 Πάλιν λέγω, μὴ τις με δόξῃ ἀφρονα εἶναι·
 δὲ μήγε, κἂν ὡς ἀφρονα δέξασθέ με, ἵνα καὶ
 17 μικρόν τι καυχῆσωμαι. ὁ λαλῶ, οὐ κατὰ κύριον
 λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιθυμίᾳ
 18 στάσει τῆς καυχήσεως. ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται
 19 κατὰ [τὴν] σάρκα, καὶ γὰρ καυχῆσωμαι. ἡδέως γὰρ ἂν
 20 ἔχεσθε τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχεσθε
 γὰρ εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει,
 τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις εἰς πρόσωπον
 21 ὠπον ὑμᾶς δέξει. κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ἡμεῖς ἠσθενήκαμεν.
 ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ,
 Ph 3,5. 22 ἀφροσύνη λέγω, τολμῶ καγὼ. Ἑβραῖοι εἰσὶν

12 ποιῶ : TW ποιῶ, 18 [τὴν] : W—T 21 ἠσθενήκαμεν·

7 εαυτον 14 θαυμαστον 21 ἠσθενησαμεν

Προς Κορινθίους β' 11,23—12,3.

ὡ. Ἰσραηλεῖται εἰσιν; κἀγώ. σπέρμα Ἀβραάμ
 ὡ; κἀγώ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσιν; παραφρονῶν 23 1 κ 15,10.
 ὡ, ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν
 ἀκαῖς περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόν-
 τας, ἐν θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ Ἰουδαίων 24 Dt 25,3.
 ἑκατάκις τεσσεράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον, τρις 25 Act 16,32.
 βδίσθη, ἀπαξ ἐλιθάσθη, τρις ἐναυάγησα, Act 14,19.
 ἡμέτερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα· ὁδοιπορίαις 26
 ἑκατάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν,
 ἰσθμοῖς ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις
 πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θα-
 λασσῇ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις, ἰκόπῳ καὶ 27 6,5.
 ἰσθμῷ, ἐν ἀγροπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ
 ἐν πείνῃ, ἐν νηστεῖαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμ-
 νασίᾳ· χωρὶς τῶν παρεκτός ἢ ἐπίστασις μοι ἢ 28 Act 20,18—21.
 ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
 ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, 29 1 κ 9,22.
 οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ 30 12,5.
 ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. ὁ θεὸς καὶ πατὴρ 31 1,23.
 κυρίου Ἰησοῦ οἶδεν, ὁ ὧν εὐλόγητός εἰς τοὺς
 αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης 32
 ἔβη παρὰ τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν Δαμα-
 σκῶν πιάσαι με, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ 33 Act 9,24,25.
 ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας
 αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δεῖ, οὐ συμφέρον μὲν, 12
 ἰσχυροῦμαι δὲ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυ-
 ρίου. οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκα- 2
 πέντε, εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ
 σώματος οὐκ οἶδα, ὁ θεὸς οἶδεν, ἀρπαγέντα τὸν
 οὐρανὸν ἕως τρίτου οὐρανοῦ. καὶ οἶδα τὸν τοιοῦ- 3

23 H ὑπερ | T ἐν πληγ. περισσ., ἐν φυλ. v. 27.28 W
 ἰσχυροῦμαι (Ti.) ζ. 28 RW παρεκτός, 30 H [μου] 32 H
 12,1 H δεῖ· ἢ δε | δε : W+ καὶ 2 HW
 τεσσαρῶν, — εἴτε ... οἶδεν, —

31 ἐπίστασις | μου 31 θεός : + του Ἰσραηλ
 32 H + θελων 12,1 δεῖ : δη | οὐ συμφερεῖ μοι | δε : γαρ

Ph 4,10,15. 8

12,13. 9

1 Κ 9,15. 10

2,17. Ph 3,2. 13

12,6. 16

Ph 3,5. 22

Παύλος Αποστόλος

ἰσοσταθισμοῦ ἡμῶν

καὶ ἡμεῖς ἡσθενηκαμεν

ὅτι οὐκ ἐβουλήθημεν

πρὸς ἑαυτοὺς

δοῦναι ἄρτιον

ἢ καὶ ἡμεῖς

κλίμακα

ὁ θεὸς ἐκκόψει

ἐν ᾧ καὶ ἡμεῖς

γὰρ τοιοῦτον

σχηματισμὸν

θαυμάζομεν

εἰς ἄγγελους

διάκονους

δικαιοσύνης

αὐτῶν.

Πάλιν λέγω ὑμῖν

δὲ μήγε, καὶ ἡμεῖς

μικρόν τι καὶ ἡμεῖς

λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς

στάσει τῆς καρδίας

κατὰ [τὴν] σάρκα

ἔχεσθε τῶν ἀφροσύνων

γὰρ εἴ τις ὑμᾶς

τις λαμβάνει, εἰ

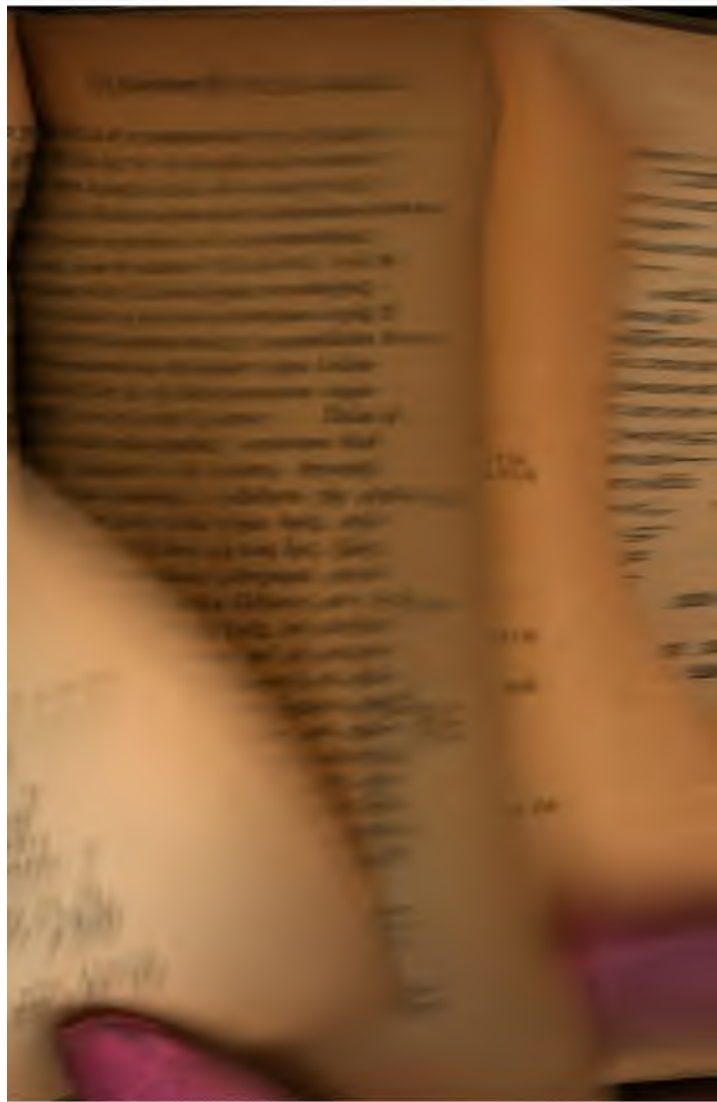
ὡπον ὑμᾶς δέρσει

ἡμεῖς ἡσθενηκαμεν

ἀφροσύνη λέγω, τὸ

12 ποιῶ : TW ποιῶ, ἡσθενηκαμεν.

7 εαυτον 14 θανατον



Προς Κορινθίους β' 12,15—13,8.

πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω· οὐ γὰρ ζητῶ
 τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς· οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα
 τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν, ἀλλὰ οἱ γονεῖς τοῖς
 τέκνοις. ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανη- 15 Ph 2,17.
 ῶμαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. εἰ περισσοτέρως
 ὑμᾶς ἀγαπῶ, ἦσσον ἀγαπῶμαι; Ἔστω δέ, ἐγὼ 16
 οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλὰ ὑπάρχων πανοῦργος
 ὄλη ὑμᾶς ἔλαβον. μὴ τινα ὧν ἀπέσταλκα πρὸς 17
 ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα 18 8,6.16—18.
 ἄλλον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεο-
 νέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιε-
 κατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσιν; Πάλαι 19
 σκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα. κατέναντι θεοῦ
 Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί,
 ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. φοβοῦμαι γὰρ μὴ 20 10,2. 1 K 4,6.
 ἡμῶν ἐλθῶν οὐχ οἶους θέλω εἶρω ὑμᾶς, ἀγῶ
 ἀρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θέλετε, μὴ πως ἔρις, ζήλος,
 ἔριμοί, ἐριθειᾶι, καταλαλιαί, ψιθυρισμοί, φησιώ-
 νεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντος μου τα- 21 2,1. 13,2.
 πεινώσει με ὁ θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πεινήσω
 πολλοὺς τῶν προσημαρτηκότων καὶ μὴ μετανοη-
 σάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελ-
 γείᾳ ἢ ἔπραξαν. Τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς 13
 ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν
 καθήσεται πᾶν ῥήμα. προσείρηκα καὶ προλέγω, 2
 ὡς παρῶν τὸ δεῦτερον καὶ ἀπὼν νῦν, τοῖς προ-
 σημαρτηκόσιν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω
 εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι· ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε 3
 καὶ ἔν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὅς εἰς ὑμᾶς οὐκ

Dt 19,15.
 Mt 18,16.
 1 T 5,19.

14 ἀλλὰ ὑμᾶς : H,TW. | W ἀλλ οἱ 15 hRW ὑμων,
 περισσ. v. ἀγαπων ἦσσ. ἀγαπῶμαι. 18 RW μὴ τι
 19 H ἀπολογουμεθα; 20 H ἐριθιαί 21 HW ταπεινωσῃ |
 W ἐπραξαν; 13,2 φεισομαι : HW,T.

15 εἰ καὶ 16 κατεναρκῆσα 19 πάλιν | κατενωπιον
 σου θ. 20 ἐρεῖς | ζῆλοι 21 ἐλθοντα με 13,1 ἐτοιμῶς
 ἔγω εἰθην 2 νυν γραφω

13,4—13. Προς Κορινθίους β'

- Ph 2,7.8. 4 ἀσθενεῖ ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐσταυρώθη
ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεως θεοῦ. καὶ
γὰρ ἡμεῖς ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεν
- 1 K 11,28. 5 σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς. Ἐαυτοὺς
πειράζετε εἰ ἐστὲ ἐν τῇ πίστει, εαυτοὺς δοκιμά-
ζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε εαυτοὺς ὅτι Ἰησοῦς Χρι-
6 στος ἐν ὑμῖν; εἰ μῆτι ἀδόκιμοί ἐστε. Ἐλπίζω δὲ
7 ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ἀδόκιμοι. εὐχό-
μεθα δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν
μηδέν, οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα
ὁμοῦς ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι
- 1 K 13,6. 8 ὄμεν. οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας
9 ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. χαίρομεν γὰρ ὅτι
ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ἦτε· τοῦτο
- 10,11. 10,8. 10 καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο
ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὰν μὴ ἀποτόμως
χρησώμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκε
μοι εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.
- Ph 4,4. R 15,33. 11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίrete, καταρτίζεσθε, παρα-
καλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε, καὶ
θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν
- 1 K 16 20. 12 Ἄσπασασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι. Ἄσπα-
ζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
- 13 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος μετὰ πάντων ὑμῶν.

3 H ὑμων, 4 εν : h συν | H [εις υμας] 4.5 W υμας
εαυτους 5 hT Χριστος Ιησους | W ὑμν, ει ... εστι
13 H [Χριστου]

4 γαρ 1^o : + ει 5 ὑμν : + εστιν 7 ευχομαι 13 η
+ αμην

Subscriptio: εγραφη απο Φιλιππων (+ της Μακεδονιας)
+ δια Τιτου (+ Βαρναβα) και Λουκα

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ 1 11.12.
 ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ
 πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ 2
 ἡμεῖς πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
 Γαλιτίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πα- 3 R 1,7.
 τρός καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος 4 2,20. 1 T 2,6.
 τὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται Tt 2,14. 1J 5,19.
 ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰῶνος τοῦ ἐνεστῶτος πονηροῦ κατὰ
 τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα 5
 αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ 6
 τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον
 εὐαγγέλιον, ¹ ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινές εἰσιν 7 Act 15,1,24.
 παραβάσοντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες μεταστρέφαι
 εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς 8 1 K 16,22.
 ἀγγελοὶ ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίσηται [ὑμῖν] παρ'
 εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προ- 9
 ῆκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς
 εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.
 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν; ἢ 10 1 Th 2,4.
 τῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἠρε-
 σον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην. γνωρίζω γὰρ 11
 ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ'

³ HW πατρ. ημων κ. κυρ. I. Χρ. h πατρ. κ. κυρ. [ημων]
 Χρ. ⁴ περι: KW υπερ ⁸ W καν | RW ευαγγελι-
 ται | [υμιν]: W (sed post ουραν.) - T ⁹ W προειρη-
 μεν και ¹¹ γαρ: hT δε

- 12 ἔμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐκ ἀρχῆς, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Act 26,4—20. 13 Ἰκοῦσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν.
- Act 22,8. 14 κλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρευον αὐτήν, καὶ περὶ ἐκοπιον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς σινοῦ κιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλοῦν ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὁ θεὸς δὲ εὐδόκησεν [ὁ θεὸς] ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλῆς μητρὸς μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλῦψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα ἐδοξολογῶμαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐκ ἀνεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον ἐκ Ἰερουσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα ἐκ τῆς Ἀραβίας εἰς Ἰερουσόλυμα.
- Act 9,26. 18 Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον ἐκ Ἰερουσόλυμα ἱστορῆσαι Κηφᾶν, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. Ἄρα γὰρ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνωστὸς τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ἐν Χριστῷ. μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν διὰ τῆς διώξεως ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρευει, καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοί τὸν θεὸν ὅτι ἐδόξαζον ἐν ἐμοί τὸν θεὸν.
- Act 15,2. 2 Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην ἐκ Ἰερουσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συνπαραλαβὼν καὶ Τίτον.
- 6.9. 2 Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρῦσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

12 H αὐτό, | οὐτε : h ουδε 15 TW — [ο θεος
17 απηλθ. : W απηλθον 18 BW ετη τρια 21 H
[της] K.

κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσιν, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω
 ἢ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν 3 Act 16,3.
 ἦν, τραγκάσθη περιτομηθῆναι· διὰ δὲ τοὺς παρεισ- 4 Act 15,1,24.
 ταιτοὺς ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισήλθον κα-
 τασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσουσιν· οἷς 5 3,1.
 οὐδὲ πρὸς ὄραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλή-
 θεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνη πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ 6
 τῶν δοκούντων εἶναι τι, — ὅποιοι ποτε ἦσαν
 οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον [ὁ] θεοῦ ἀνθρώπου
 οὐ λαμβάνει — ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκῶντες οὐδὲν προσ-
 σέθεντο, ἀλλὰ τούναντίον ἰδόντες ὅτι πεπλίστευ- 7 Act 9,15;
 και τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς Πέτρος 15,12; 22,21.
 ἦς περιτομῆς, ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀπο- 8
 κολίην τῆς περιτομῆς ἐνήγησεν καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ
 ἔθνη, καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, 9 J 1,42.
 Ἰακώβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκῶντες
 ἄγγελοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ
 τῆς κωνωνίας, ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς
 τὴν περιτομὴν· μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημο- 10 Act 11,30;
 νόσωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι. 12,25.
 ὅτε δὲ ἦλθεν Κηφᾶς εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσ- 11
 κῆσον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. πρὸ 12 Act 11,3.
 τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου μετὰ τῶν
 ἁγίων συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστειλλεν καὶ
 ἀπέριξεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.
 καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, 13
 ὅτε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑπο-
 κρίσει. ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν 14
 πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ
 Κηφᾷ ἔμπροσθεν πάντων· εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρ-

4 H καταδουλωσουσιν, — 5 h^r — οἷς οὐδε 6 [ο] :
 -B·W 12 h^r ἦλθεν | περιτομῆς : T·W, 13 και
 : [H]—W

4 — δε 5 — οἷς | διαμενη 9 — και Κηφας ἐν
 Πέτρος κ. Ιακ. 11 Πέτρος 14 Πέτρῳ
 481 31

- 15 ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἴου
 16 δαῖοι καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοὶ, εἰδότες δὲ
 Act 15,10,11. R 3,20,28; 4,5; 11,6. E 3,8. Ps 143,2. 16 ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐδ
 μὴ διὰ πίστεως Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς
 Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμε
 ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, ὅ
 17 ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ.
 18 ὁ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐφροδῆμα
 καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας δι
 19 κόνος; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα
 πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνιστᾶ
 R 7,6. 19 ἐγὼ γὰρ διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον ἵνα θεῶ ζήσα
 1,4. J 17,23. 20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι. Ἰζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῆ δ
 ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστ
 ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός μ
 21 καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Οὐκ ἀπέ
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμον δικαιο
 σύνη, ἄρα Χριστὸς ὄρωσεν ἀπέθανεν.
 3 Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν, οὐ
 κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἔστα
 2 ρωμένος; τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, ἂ
 ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς π
 3 στεως; ὁὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύμα
 4 τὸν νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθε; τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκ
 5 εἰ γε καὶ εἰκῆ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα
 καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου
 Gn 15,6. 6 ἐξ ἀκοῆς πίστεως; καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε
 θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.
 7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι υἱοὶ

14 ουκ : h („MSS“) T ουκ W ουχι 16 B πιστ. Ἰησοῦ
 Χριστοῦ | hW εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν 17 W ἄρα 20 h' +
 τῆ του θεου και Χριστου του αγαπ. 3,1 εβασκανεν : h' +
 τη αληθεια μη πειθεσθαι 6 (W sect inc. Καθως)

14 πως : τι 16 — δε | οτι 2º : διοτι 20 αγαα. :
 αγορασαντος 3,1 προσεγρ. : + εν υμιν

ἢ Ἀβραάμ. προοῖδουσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ 8 Gn 12,3; 18,18.
 πνεως δικαιοῦ τὰ ἔθνη ὁ θεός, προευηγγελίσαστο
 Ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα
 ἔθνη. ὥστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν 9 R 4,16.
 πιστῶ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου 10 Dt 27,26.
 ὄν, ὑπὸ κατάραν εἰσίν· γέγραπται γὰρ ὅτι ἐπι-
 κάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμ-
 μεῖς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
 ὁ δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ θεῷ 11 Hb 2,4. R 1,17.
 ὄν, ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ 12 Lv 18,5.
 ὄς οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτά
 κατατάσσεται ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ 13 R 8,8.
 κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατ-
 ἄρατος, ὅτι γέγραπται· ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμά-
 σθαι ἐπὶ ξύλου, ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἢ εὐλογία τοῦ 14
 Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγ-
 γελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.
 ἄλλοι, κατὰ ἀνθρώπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου 15
 κενωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδια-
 ρεῖται. τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγε- 16 Gn 12,7; 18,15;
 λίας καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει· καὶ τοῖς 17,7; 22,18;
 ἔργασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· 24,7.
 τῷ σπέρματί σου, ὃς ἔστιν Χριστός. τοῦτο 17 Ex 19,40.
 λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ
 μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονώς νό-
 μος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγε-
 λίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἢ κληρονομία, οὐκέτι ἐξ 18
 ἀγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κε-
 ραται ὁ θεός. Τί σὺν ὁ νόμος; τῶν παρα- 19 R 5,20.
 κειμένων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα Act 7,53.
 κατὰ τὴν ἀγγελίαν, διαταγείς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ με-

13 T ἀλλὰ 14 KW Ἰησου Χριστω 15 TW λεγω.
 16 W : KW αν

10 εν πασιν 12 αυτα : + ανθρωπος 16 ος : ο
 17 ανη : + εις Χριστον 19 ετεθη

- 20 αίτου. ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ
 R 8,2-4. 21 εἰς ἔστιν. ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν
 θεοῦ; μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δε-
 μενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἐκ νόμου ἂν ἦν ἡ-
 R 3,9-10; 11,32. 22 καισούνη· ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πρὸς
 ὑμᾶς ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰη-
 Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.
 4,3. 23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νό-
 ἐφρουρούμεθα συνκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλου-
 24 πίστιν ἀποκαλυφθήναι. ὥστε ὁ νόμος παιδα-
 γὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστε-
 R 10,4. 25 δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ
 J 1,12. R 8,17. 26 ἐπὶ παιδαγωγόν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ
 R 6,3. R 13,14. 27 ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι
 εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσα-
 R 10,12. 28 οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλληνι, οὐκ ἐν δο-
 1 K 12,13. οῦ οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλυ· πάν-
 7. R 9,7. 29 γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς
 Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ
 4 ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον κληρο-
 νόμος ὁ κληρονόμος νηπίος ἐστίν, οὐδὲν διαφε-
 2 ροῦν δούλου κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτροπῆς
 ἐστίν καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας
 3 πατρὸς. οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νηπίοι, ὑπο-
 3,23; 5,1. 4 τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεῖς ἀποδουλωμένοι·
 Kol 2,20. 5 ὅτε ἤλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστει-
 E 1,10. 6 ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναι-
 3,13,20. 7 κείνης καὶ γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐ-
 R 8,15. 8 γοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.
 ὁ θεὸς δὲ ἔστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα
 υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κραζόν· Ἀβ-

20.21 W εστιν· ο 21 του θεου : [H]—W | εκ νομου
 K εν νομω | h ην [αν] T ην αν 24 RW δικαιοθωρη
 (W sect inc. ελθ. v. 25) 28 T απαντες 29 T κα
 4,3 ημεθα : R ημεν 6 W — ο θεος | H Αββά

28 συνκλεισμενοι 4,6 ημων : υμων

πατήρ. ὥστε οὐκέτι εἰ δοῦλος ἀλλὰ υἱός· εἰ 7 3,29. R 8,16.17.
 υἱός, καὶ κληρονόμος διὰ θεοῦ.
 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε 8
 οἷς φύσει μὴ οὖσιν θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεόν, 9
 ἄλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέ-
 φετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα,
 ἵνα πάλιν ἀνωθεν δουλεῦσαι θέλετε; ἡμέρας πα- 10 R 14,5.
 κληρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτοῦς. Kol 2,16.
 βοῦμαι ὑμᾶς μὴ πως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. 11 2 J 8.
 Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καγὼ ὡς ὑμεῖς, ἀδελφοί, 12 2 K 2,5.
 ἔβουμαι ὑμῶν. οὐδὲν με ἠδίκησατε· ἴ οἴδατε δὲ ὅτι 13 Act 16,6.
 ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ 1 K 2,3.
 ἥτις ἄριστον, καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν ἐν τῇ σαρκί 14
 οὐ οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλὰ ὡς
 ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.
 ἵνα ἴδω ὅσον ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν 15
 ὅτι εἰ θνητὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορούσαντες
 ἠγάπατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀλη- 16 Am 5,10.
 θῶν ὑμῖν; ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκ- 17 1,7.
 κείσασιν ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. κα- 18
 λῶν δὲ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μό-
 νον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. τέκνα μου, 19 1 K 4,15.
 ὡς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὗ μορφωθῆ Χριστὸς ἐν
 ὑμῖν· ἠθέλον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι καὶ 20
 ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.
 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν 21 9. 3,23.
 νόμον οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γὰρ ὅτι Ἀβραάμ 22 Gn 16,15.
 ὁ υἱὸς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα Gn 21,2,9.
 ἐκ τῆς ἐλευθέρου. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης 23 R 9,7-9.
Gn 17,16.

7 δια θεου : h^r [θεου] δια Χριστου ἢ δια θεου 9 h
 δουλευσεν 10 T ενιαυτους; 14 W αλλ 18 HW υμας,
 20 K τεκνια | υμιν : T,W. 23 μεν : [H]—W

7 — εἰ 8 — φύσει 14 ὑμων : μου 15 που : τις |
 9 ουν : + ην 17 ἢν + ζηλουτε δε τα κρειττω χαρισματα
 18 δε : + το 21 αναγνωσκατε

κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρου
 5,1. R 8,15. 24 διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα
 αὐταὶ γὰρ εἰσιν δύο διαδηῖται, μία μὲν ἀπὸ ὄρου
 25 Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ.
 δὲ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· συνοστ
 χεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει γὰρ με
 H 12,22. 26 τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλα
 Ia 54,1. 27 θέρα ἐστὶν, ἣτις ἐστὶν μήτηρ ἡμῶν· γέγραπται γὰρ

εὐφράνθητι, στείρα ἢ οὐ τίκτουσα,
 ῥῆξον καὶ βόησον, ἢ οὐκ ὠδίνουσα·

ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τ
 ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα.

28. 28 ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκ
 Gn 21,9. 29 ἐστέ. ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθε
 Gn 21,10,12. 30 ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτως καὶ νῦν. ἀλλ
 τί λέγει ἡ γραφή; ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τ
 υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς
 3,29. 31 παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρου. δ
 ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τ
 ἐλευθέρου.

4,5,31. 5 Τῇ ἐλευθερίᾳ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσεν· σ
 Act 15,10. κετε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε
 2 Ἴδε ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτε
 3 μνησθε Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτ
 ρομαὶ δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομέν
 4 ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὄλον τὸν νόμον ποιῆσαι. κα
 ηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ οἰτινες ἐν νόμῳ δικα
 5 οὔσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ πνεύμα

23 δια της : X δι 24 T δουλιαν | H Ἄγαρ (ii 25) 25
 Ἄγαρ : hT γαρ R γαρ [Ἄγαρ] 28 υμεις ει σοτε : X ημεις
 εσμεν 31. B, 1 της ελευθερας. ... στηκ. ουν και ι τ
 ελευθερας, η ελ. ... ηλευθερωσεν. στηκ. ουν και ι τ. ελ
 θερας. Τη ελ. [ουν] η Χριστος ημας (ημας Χρ.) ηλευθερω
 στηκετε και (Τη fort pro Ἐπ') B, 1 T δουλιας | H ενχεσθε.

ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν 6 6,15. 1 κ 7,19.
 ἡ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε
 ἡ κροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.
 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοπεν ἀληθεία μὴ 7
 εἰδέναι; ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος 8 1,6.
 ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὄλον τὸ φύραμα ζυμοί. 9 1 κ 5,6.
 ἢ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρο- 10 1,7. 2 κ 11,15.
 νήσετε· ὁ δὲ ταράσσω ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα,
 ὅστις ἐὰν ᾖ. Ἐγὼ δέ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι 11 1 κ 1,28.
 κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ
 κἀνάδαιον τοῦ σταυροῦ. Ὅφελον καὶ ἀποκόψον- 12 P^a 12,4.
 ται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

Ἑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· 13 1 P 2,16.
 μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῆ σαρκί,
 ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ 14 Lv 19,18.
 νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ· ἀγα-
 πῆς τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν. εἰ δὲ ἀλ- 15
 λήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ'
 ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δέ, πνεύματι περι- 16 25.
 κτεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.
 ἢ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ 17 R 7,15,28.
 πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς, ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις
 ἐπικεῖται, ἵνα μὴ ἂ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε.
 ἢ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. 18 R 8,14.
 ἢ γὰρ ἀνεργὰ δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστιν 19 1 κ 6,9,10.
 πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, ¹ εἰδωλολατρεία, 20
 φαρμακεία, ἐχθραί, ἔρις, ζῆλος, θυμοί, ἐριδιεῖαι,
 φθόνοι, αἰρέσεις, ¹ φθόνοι, μέδαι, κῶμοι, καὶ 21 E 5,5.
 ἢ ὁμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς προεῖ- Ap 22,15.
 πον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ

6 H [Ιησου] 8 h^r — ουκ 9 ζυμοί : h^r δολοι 20 H
 εἰδωλολατρία | H φαρμακία | h ερεις, ζηλοι | H εριδιαι
 21 φθονοι : [B] W+ φονοι | καθως : h+ και

10 — ἐν κυρίῳ 14 νομος : + ἐν υμιν | πληροῦται
 17 γαρ : δε 19 πορνεια : pr μοιχεια

- Ε 5,9. 22 οὐ κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος
 τὸς ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία
 1 T 1,9. 23 χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, ¹πραΐτης, ἐγκρά-
 R 6,6. Kol 3,5. 24 τειά· κατὰ τῶν τοιοῦτων οὐκ ἐστὶν νόμος. οὐ
 δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν οὐ
 16. R 8,4. 25 τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. *Εἰ ζῶμεν*
 Ph 2,8. 26 πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ γινώμεθα
 κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλους φθο-
 Mt 18,15. 6 νοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλημφθῆ ἄνθρωπος
 Jc 5,19. πος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικαὶ
 καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΐτητος
 2 σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων
 τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν
 3 νόμον τοῦ Χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν
 2 K 13,5. 4 ὄν, φρεναπατᾶ ἑαυτὸν. τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκι-
 μαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τῆ
 R 14,12. 5 καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· ἕκαστος
 1 K 9,14. 6 γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνεῖτω δὲ
 ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι ἐν πά-
 7 σιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε, θεὸς οὐ μνηστει-
 ζεται. ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ
 R 8,13. 8 θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ
 J 6,63; 8,6. τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν, ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ
 πνεῦμα ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.
 2 Th 3,13. 9 τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐνκακῶμεν· καιροῦ
 2 P 1,7. 10 γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς
 καιρὸν ἔχωμεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάν-
 τας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῆ
 5,11. 12 ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί,
 Ph 3,18.

26 ἀλλήλους : h ἀλλήλους 26.6,1 W φθονοῦντες,
 ἀδελφοί. 2 TW ἀναπληρώσατε 4 H [ἕκαστος] |
 ἕτερον : H,R. 9 RW ἐγκρα- 10 RW ἐχομεν 11 h ηλικίας

28 πραΐτης | εγκρατ. : + ἀγνεία 6,1 ἀνθρ. : τις ἐξ
 υμῶν

Προς Γαλατας Προς Εφεσιους 6,13—1,3.

οἱ τοὶ ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα
 τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται. οὐδὲ γὰρ 13
 εἰ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ
 θέλουσιν ἡμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
 σαρκὶ καυχῆσονται. ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι 14 1 κ 1,31; 2,2.
 ἢ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κατὰ
 κόσμῳ. οὔτε γὰρ περιτομὴ τί ἐστίν οὔτε ἀκρο- 15 5,6. 1 κ 7,19.
 βυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὅσοι τῷ κανόνι 16 Pa 125,5; 128,6.
 τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, Ph 3,3.
 καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· 17 2 κ 4,10.
 ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί
 μου βαστάζω.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 18
 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1 R 1,7. 1 κ 1,2.
 ματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν [ἐν Ἐφέσῳ]
 καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ 2
 εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν 3 2,6.
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐ-
 λογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ,

12 Χριστον: [H] W+ Ἰησον | H — μη | T διακωνται (H·)
 13 hW περιετμημενοι 15 HB τι ἐστιν TW τι ἐστίν
 18 H [ἡμῶν]
 1,1 h^rW— [ἐν Εφ.]

15 ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε π. | ἐστίν: ἰσχυεῖ
 16 στοιχουσιν Subscriptio: εἰσαφῆ ἀπο Ρωμῆς | ὑπο
 Παύλου καὶ ἀδελφῶν | διὰ Τιτου (+ καὶ Λουκα)
 [Inscriptio: ad Laodicensis?] 1,1 ἁγίοις: + πασιν
 3 — καὶ πατὴρ

- J 15,16. 4 καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς
5,27. R 8,29. κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενε-
J 1,12. 5 πιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν
θεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν
Mt 8,17. 6 εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης
τῆς χάριτος αὐτοῦ ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῇ
Kol 1,14. 7 ἡγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ
2,7; 8,8,16. τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτωμά-
8 των, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ,¹ ἧς
ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρο-
5,9. R 16,25. 9 νήσει ἡγνώρισας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήμα-
τος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο
G 4,4. 10 ἐν αὐτῷ¹ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν κα-
ρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ
τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν
Kol 1,12. 11 αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ
R 8,28. πρόθεσιν τοῦ τα πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλήν
12 λήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς
ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότες ἐν τῇ
4,30. 13 Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὁμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον
τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὁμῶν
ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγισθῆτε τῷ πνεύματι
2 K 1,22; 5,5. 14 ματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὃ ἐστὶν ἀρραβὼν
τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περι-
ποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
Kol 1,4. 15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν καθ' ὁμᾶς πίστιν
ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ [τὴν ἀγάπην] τὴν εἰς πάν-
16 τας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ
ὁμῶν μνηστὴρ ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου
17 ἵνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ

⁴ ἐν ἀγαπῇ : TW , ἐν ἀγαπῇ ⁵ W εἰς αὐτόν κ. ⁸ BW φρονησεῖ, ⁹ W αὐτοῦ κ. ¹⁴ ο : hTW ος | W ἡμῶν, ¹⁵ [τὴν ἀγάπην] : h^c TW—H

⁴ ἐν εαυτῷ ⁶ ης : η εἰ ἐν η | fin + υἱὸς αὐτοῦ
⁷ ἐσχομεν | χρηστοτητος ⁸ ἡμῶν, ⁹ γνῶρισαι | — αὐτοῦ
¹⁰ ἐπὶ 1^ο : ἐν ¹¹ ἐκκληθῆμεν | προθεσιν : + του θεου
¹³ υμεις : ημεις ¹⁶ μνηστὴρ : + υμων

Προς Εφεσιους 1,18—2,5.

κατῆρ τῆς δόξης, ὁφῆ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ
 αποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους 18 Dt 22,2.4.
 τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέ-
 ναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ,
 ἣς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ
 ἐκρίνει τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος 19 2 K 12,4.
 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας
 κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,
 ἣ ἐνήργηκεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νε- 20 Ps 110,1.
 κρῶν, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπου-
 ρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ 21 Kol 2,10.
 δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος
 ὑποτασσόμενου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ
 καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ 22 Ps 8,7. Mt 28,18.
 τῆς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν
 ὑπὲρ πάντα τῆ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶν τὸ σῶμα 23 R 12,5.
 αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πλη-
 ρουμένου. καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώ- 2 Kol 2,18.
 μασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν, ἐν αἷς ποτε πε- 2 6,12. Tt 2,3.
 πεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, J 12,31.
 κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ Kol 1,13.
 πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς
 ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν 3 Kol 3,6.
 ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶν-
 τες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν,
 καὶ ἡμεῖς τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ· —
 ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν 4
 ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς 5 L 15,24.22.
 νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησεν τῷ

17 ἡ δόξη εἰ δὲ 18 ὑμῶν : [H]—W 20 ἡR ἐνήργησεν |
 W Χριστῶ, ... νεκρῶν καὶ | καθίσ. : T+ αὐτὸν 2,2 H
 ἀπειθείας 3 TW λοιποὶ· 5 τῶ : hW pr εν

18 τις 2^ο : pr καὶ 19 ὑμᾶς 20 ἐκαθίσεν | οὐρανοὺς
 2,1 ἁμαρτ. : ἐπιθυμίας 2 [αἰῶνα : κανόνα] 3 ἡμεῖς :
 ἡμεῖς εἰ — 4 — αὐτοῦ 5 παραπτ. : + καὶ ταῖς ἐπιθυ-
 μίας

- R 8,10, Ph 5,20. 6 Χριστῷ, — χάριτί ἐστε σεσωσμένοι, — ¹καὶ συνή
 γειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν
 1,7. 7 Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῦ
 ἐπερχομένου τοῦ ὑπερβάλλοντος πλοῦτος τῆς χάρι
 τος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ
 G 2,16. 8 Ἰησοῦ. τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πύ
 σσεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον
 I K 1,29. 9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. αὐτοῦ γάρ
 Tt 2,14. 10 ἔσμεν πολίμημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ
 ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοιμάσεν ὁ θεὸς ἵνα ἐν
 αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
 5,8. 11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν
 σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομέ
 R 9,4. 12 νης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἦτε τῷ
 καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι
 τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθη
 κῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι
 Is 57,19; 62,7. 13 ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς
 οἳ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ ἀ
 Is 9,5. G 3,28. 14 ματι τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη
 ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν καὶ τὸ μεσό
 τοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἐχθρὰν ἐν τῇ
 Kol 2,14. 15 σαρκὶ αὐτοῦ ¹τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν
 2 K 5,17. καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἓνα
 16 καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκατα
 λάξῃ τοὺς ἀμφοτέρωθεν ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ
 Is 57,19. 17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν
 Zeb 9,10. 17 καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν
 3,12. 18 προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς
 3,6. H 12,22,23. 19 τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάρ

11 H χειροποιήτου, — 12 W Χριστοῦ ἀπηλλ. 14 TW
 ἐχθρὰν, | H αὐτοῦ, 15 H ἐν αὐτῷ 16 H σταυροῦ ἀποκ.

5 χάριτι : pr οὐδ 8 δια : + τῆς 15.16 ἐν εἰρήνῃ
 17 — εἰρήνην 2^ο 19 — ἐστε

Προς Εφεσιους 2,20—3,11.

κοι, ἀλλὰ ἐστὲ συνπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰ-
 οῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ **20** Mt 16,18.
 ἐν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου **21**
 τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρ-
 λογουμένη αἰεὶ εἰς ναὸν ἁγιον ἐν κυρίῳ, ἐν **22** 1 P 2,5.
 καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον
 τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.
 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χρι- **3** Ph 1,7,18.
 στοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν — εἰ γε ἠκού- **2**
 σαι τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς
 ἀφείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν **3** 1,9,10.
 ἐφωτίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραφα
 ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι **4**
 τὴν συνέσιν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ,
 ἧς κτήραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν **5** Kol 1,26.
 αἰώνων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀπο-
 στόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, εἶναι **6** 2,13,18,19.
 τὸ ἔθνη συνκληρονόμα καὶ σύνσωμα καὶ συνμέ-
 ται τῆς ἐπαγγελίας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ
 ἔργου τοῦ ἀγαθοῦ, οὗ ἐγενήθη διάκονος κατὰ τὴν δω- **7**
 ῆν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ
 τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ἐμοὶ τῷ ἐλα- **8** 1 K 15,9,10.
 τωτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, 1,7. G 1,16.
 ἵνα ἐδυνάσωμαι εὐαγγελίσασθαι τὸ ἀνεξιχνίαστον
 μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονο- **9** R 16,25.
 μίαν τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν Kol 1,16.
 αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα **10** 1 P 1,12.
 ἐφωτίσθη νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν R 11,33.
 οὐρανόθεν ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἢ πολυποί-
 κλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων **11** 1,11.

19 R ἀλλὰ ἐστὲ 3,1 T— Ἰησου 3 H [οτι] 7.8 H
 20 — ἐμοὶ ... αὐτῆ — 9 φωτισαὶ : h [R] W +
 21 τας 10.11 W θεου κατα

20 ακρογων. λιθου 21 πασα : + η 22 θεου : Χριστου
 23 ἐγνωρισε 6 επαγγ. : + αυτου 7 την δοθεισαν
 8 ος : pr εν 9 κτισαντι : + δια Ιησου Χριστου

- νων ἦν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 J 14,6. H 4,16. R 5,2. 12 ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρορησίαν καὶ προσαγο-
 Kol 1,24. 13 γὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. διὰ
 αἰτοῦμαι μὴ ἐγκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ
 14 ὑμῶν, ἧτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν
 15 κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα, ἐξ οὗ
 1,7. 6,10. 16 ἵνα ὁφίη ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ
 ὀννάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ
 J 14,23. Kol 2,7. 17 εἰς τὸν ἕσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν
 διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ
 18 ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε
 καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλά-
 19 τος καὶ μήκος καὶ ὕψος καὶ βάθος, γινῶναι τὰ
 τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χρι-
 στοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ
 θεοῦ.
 20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκ-
 περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύ-
 21 ναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς
 γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων· ἀμήν.
 Kol 1,10. 4 Παρακαλῶ σὺν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ
 Kol 3,12. 2 ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ
 πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μα-
 3 κροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, ἵσπου-
 δάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν
 R 12,5. 4 τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα,
 1 K 8,6. 5 καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως
 1 K 12,6. 6 ὑμῶν· εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς

13 W εγκακ. 17 H υμων εν αγαπη· 18 hT κ.
 βαθος κ. υψος 19 h ινα πληρωθη παν 4,3 W μακρο-
 θυμιας ανεχ. 4 και 2° : [H]

13 εκκακειν 14 πατερα : + του κυριου ημων Ιησου
 Χριστου 15 ουρανω 20 - υπερ

θεός και πατήρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων και διὰ πάντων και ἐν πᾶσιν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη 7 R 12,8,6. 1 K 12,11.
 [ἡ] χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.
 διὸ λέγει·

8 Rn 68,19. Kol 2,16.

ἀναβάς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν,
 [και] ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι και κατέβη εἰς 9 J 3,13.
 τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβάς αὐτός 10
 ἐστὶν και ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρα-
 νῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. και αὐτός ἔδωκεν 11 1 K 12,28. Act 21,8.
 τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ
 εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας και διδασκάλους,
 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον δια- 12 1 P 2,5. 2 T 3,17.
 κονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
 μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα 13
 τῆς πίστεως και τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ
 θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ
 πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὤμεν νή- 14 1 K 14,20. H 13,9.
 πιοι, κλυδωνιζόμενοι και περιφερόμενοι παντὶ
 ἀνέμῳ τῆς διδασκαλλίας ἐν τῇ κυβίᾳ τῶν ἀνθρώ-
 πων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδίαν τῆς πλάνης,
 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν 15 1,22; 5,28. Kol 1,18.
 τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, Χριστός, ἡ ἐξ οὗ 16 Kol 2,19.
 πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον και συνβιβαζό-
 μενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέρ-
 γειαν ἐν μέτρῳ ἐνός ἐκάστου μέρους τὴν αὐξῆσιν
 τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν
 ἀγάπῃ.

Τοῦτο οὖν λέγω και μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, 17 R 1,21.

7 [ἡ]: TW η 8 TW- [και] 9 κατεβη: hW+
 πρωτον 12 W διακονίας εἰς 14 RW κυβεια | RW
 μεθοδεια 16 h μελους | εαυτου: T αατου

6 — και 1° | fin + ημιν εν υμιν 8 τοις: εν 9 —
 μερη 12 αγιων, 13 — του υιου 14 fin + του διαβολου
 15 αληθειαν δε ποιουντες | — η | ο Χριστος

- μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτάμενοι τῇ διανοίᾳ ὄντες, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, ὅτινες ἀπηληγνότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἔργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, εἰ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶ ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸ φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν ἠκανόνασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.
- Zch 8,16. 25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀληθείᾳ ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀληθῶν μέλη. ὀργίσεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἕλιος ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδωτε τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτα μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμενος ταῖς [ιδίαις] χερσὶν τὸ αγαθόν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖσιν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις αγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν.
- 1,13. Is 68,10. 30 καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγισθήτε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.
- Kol 8,8. 31 πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.

18 W διανοια, οντες απ. ... θεου δια ... ους. εν αυτοις
 δια 19 h^r απηληπικότες 21 TW ἐδιδάχθητε κ. |
 καθὼς ἐστὶν | h ἀληθεια, 23 τω : W pr εν 28 [ιδίας]
 hTW—H 29 W ἀλλ | χρείας : h^r πιστεως

17 τα : + λοιπα 19 και πλεονεξιας 22 την επιθυμια
 24 ενδυνασθε | και αληθεια

Προς Εφεσίους 4,32—5,16.

γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχοί, 32 Mt 6,14;
 ἀγαπώμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ 18,32—35.
 ἀγάπησεν ὑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, 5 Kol 3,12.
 ὡς τέκνα ἀγαπητά, ¹ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, 2 Mt 5,48.
 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέ- 26. G 2,30.
 χεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν H 10,10.
 ἵνα ἑαυτὸν καθαρίσῃ ἑἑαυτῶν τὴν ἑσθίαν καὶ τὴν πόσιν Ps 40,7.
 ἵνα ἑαυτὸν παραστήσει ἑἑαυτῶν ἑἑαυτῶν θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ 3 Ek 29,18.
 ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω 4,19. Kol 3,5.
 ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, ¹ καὶ ἀσχορῆτος καὶ 4 4,39.
 ἄλογος ἢ εὐτραπέλιος, ἃ οὐκ ἀνήκεν, ἀλλὰ
 ἁπλῆ εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, 5 1 K 6,9.10.
 ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, 8 Act 8,21.
 ὃς ἐπιθυμῶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ
 βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς 6 R 1,18.
 ἐπιτάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται
 ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. 7
 οὖν γίνεσθε συνμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γὰρ ποτε 8 2,11.12. L 16,8.
 ἄνομοι, νῦν δὲ πῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτός 1 P 2,9.
 περιπατεῖτε, — ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτός ἐν πάσῃ 9 J 12,36.
 ἀφύπνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, — δοκι- 10 17. R 12,2.
 μασθέντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ 11 J 16,8.
 κοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκαρποῦσι τοῦ σκό-
 τος, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε, ¹ τὰ γὰρ κρυφῆ γινό- 12 R 1,24.
 ῦντα ὑπ' αὐτῶν ἀσχορῆτος ἐστὶν καὶ λέγει· τὰ δὲ 13 J 8,20.21.
 κρυφὰ ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός φανεροῦνται·
 ὅτι γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶν. διὸ λέγει· 14 Is 26,19; 60,1.
 ἡμεῖς οὖν, ὁ καθ' ἑαυτῶν, R 12,11.
 καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ἐπιφανῶσει σοὶ ὁ Χριστὸς.

Βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς 15 Mt 10,16.
 ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν και- 16 Kol 4,5.

32 H [δε] | υμιν : hW ημιν 5,9 ημων : K υμων
 4 και 20 : T η 5 ο : W ος 6 Η απειθιας
 14 W κυριω, 14 επιφ. σοι ο Χρ. : h^r επιφανεσεις του χριστου

32 δε : ον 5,9 υμας : ημας 4 και 10 : η 9 φωτος :
 υματος 10 κυριω : θεω 15 ον : + αδελφοι
 497 32

οὔ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. τὸ 82 Ap 19,7.

τῆριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς
στον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς 83

καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως
πάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν

ρα. Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν 6 Kol 3,20.

ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. τίμα 2 Ex 20,12.

πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἧτις ἐστὶν ἐν-

ἡ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ 8 Dt 5,16.

μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ πατέρες, 4 Kol 3,21.

παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε 4 Prv 2,2; 3,11;

ἡ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου. Οἱ δοῦ- 5 Is 19,18.

ῦ ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ 5 Dt 6,7,20-25.

σου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν 6 Ps 78,4.

τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδοουλίαν ὡς ἀνθρώ- 6 Kol 3,22-25.

ποι, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ 7 Tt 2,9,10.

ἔργον ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδό- 8 1 P 2,18.

τε ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιῆσῃ ἀγαθόν, τοῦτο

ἔσται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύ-

θεος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς 9 Kol 4,1.

τοὺς ὑμῶν, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ 9 2 Chr 19,7.

ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ 9 Act 10,24.

ἡ πωπολημυψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

Τοῦ λοιποῦ, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν 10 1 K 16,12.

ἐνδυνάσει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πα- 10 1 J 2,14.

λαιαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι 11 4,14. 2 K 10,4.

ἐν τῇ μεθοδίᾳ τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν 12 2,2. J 14,20.

ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς 12 Kol 1,12.

τὸ πνεῦμα καὶ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὡς ἡμεῖς 12 1 P 5,8,9.

ἔσμεν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ οὐκ ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὁ κόσμος ὁ οὗτος ἡμᾶς ἐκείνην τὴν ἡμέραν

ἐκείνην ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς

ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα

ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν

λογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν

ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην

τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς

ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα

ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν

λογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν

ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην

τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα ὅτι ἡμεῖς

ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν λογιζόμεθα

ὅτι ἡμεῖς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀποδοῦναι τὸν

1 T- αυτου 82 εις 20 : [H]-W 6,1 εν κυριω :
W 2 W- εστιν 2.3 h πρωτη, εν επαγγελια ινα
παιδια 5 T- της 6 RW οφθαλμοδοουλειαν 6.7 H
7, εκ ψυχης μετ εννοιας δουλευοντες 10 h δυναμουσθε
W μεθοδίας 12 ημιν : h υμιν

3,7 - ως 10 λοιπον : + αδελφοι (μου)

- κράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευμα
 13 τικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο
 ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δύνη
 ἴστας ἀντιστηῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ κα
 14 ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. στήτε οὖν περι
 ζωσάμενοι τὴν ὄσφιν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐπι
 15 θυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὅπλα
 ὀδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου
 16 τῆς εἰρήνης, ἐν πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆ
 πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πο
 17 νηροῦ τὰ πεπτρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφα
 λαιαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν
 18 τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶν ῥῆμα θεοῦ, ἵδιὰ πάσαν
 προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ
 καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ ἀγρυπνοῦντες
 ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων
 19 τῶν ἀγίων, ἵκαὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος
 ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωστο
 20 σαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ προεβ
 βέω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὑμῶν
 21 ἵνα δὲ καὶ ὁμοίως εἰδῆτε τὰ κατ' ἐμέ, ἵνα
 πράσσω, πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπῶν
 22 τὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ, ὃς
 ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ
 23 περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέση τὰς καρδίας ὑμῶν
 24 ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπῶντων τὸν κύριον
 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.

16 W ἐπι π. | H [τα] π. 18 W δεησεως πρ. 19
 μου ἐν | H [του ευαγγ.] 20 W ἵνα αὐτο 21 JW εἰδῆ
 και υμεις | H Τυχικος

17 — δεξασθε

Subscriptio: εγραφη απο Ρωμης (+ δια Τυχικου)

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ 1 1 Κ 1,3.
1 Τ 2,1,8.
 ὄντων ἐν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσι ἐν
 ἡμῖν οὖν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις· χάρις 2 Ε 1,7.
 ἡμῶν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Ἐὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνησίᾳ 3 Ε 1,8. 1 Κ 1,4.
 ἡμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεῖξαι μου ὑπὲρ πάντων 4
 ἡμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ 5
 ἐπιθυμίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώ-
 τῆς ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθῶς αὐτὸ τοῦτο, 6 2,18. 1 Κ 1,6—8.
 ὅτι ἔναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτε-
 λῶ ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ· καθὼς ἐστὶν 7
 ἡ ἐπιθυμία μου ἐπὶ πάντων ὑμῶν, ὅτι
 ἔχω τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς
 ἡμῶν μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει
 τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνοῦς μου τῆς χάριτος
 καὶ ἀγάπης ὑμᾶς ὄντας. μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, 8 Ε 1,9. 2 Κ 1,23.
1 Τη 2,6.
 ὅτι ἐπιποθῶ πάντα ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ
 Ἰησοῦ, καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη 9
 ἡμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπι-
 θυμίᾳ καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν 10 Ε 2,18; 12,2.
1 Τη 5,22.
Η 5,14.
 ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ
 ἀπόστολοι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι 11 Ε 5,9;
1,6. 12,14.
J 15,8.
 τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ λόγου τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
 τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔπαινον θεοῦ.
 Ἐπιθυμῶ δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ 12 2 Τ 2,9.
 ἡμῶν ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου
 ἡμῶν, ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν 13 4,22. Ε 2,1.

3,4 Η ὑμων παντοτε ... υμων, μετα 6 Κ Ιησου Χριστου
 W περισευση

θεω μου : κυριω ημων 5 — της 7 — εν 3^ο
 : μοι + εστιν 11 καρπων δικ. των

- Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τῷ
 14 λοιποῖς πᾶσιν, καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν
 ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περὶ
 σοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 15 λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἐξουσίαν
 τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν·
 16 οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογία
 7. 17 τοῦ εὐαγγελίου κείμει, οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν
 καταγγέλλουσιν, οὐκ ἀγνώως, οἰόμενοι θλίβουσιν
 2,17.18. 18 ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου. τί γάρ; πλὴν ὅτι παρὰ
 τρόπον, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται,
 καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαίρω ὅτι
 Job 13,16. 19 σομαι· οἶδα γάρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται
 2 K 1,11. σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας
 1 P 4,16. 20 τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποδοκίαν
 καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ ἀσχετῶς ἠθροῦμαι,
 ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάντοτε κηρύττοντες
 ὅτι μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου
 G 2,20. 21 εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γὰρ
 R 1,18. 22 ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος. εἰ δὲ
 ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ
 1 Rg 19,4. 23 αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δεσμῶν
 2 K 5,8. τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ
 24 Χριστῷ εἶναι, πολλῶν γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον·
 δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς
 25 καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ παρὰ
 μενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ
 26 χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περὶ
 σεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς πίστεως

17 H ἐριθείας | τον : [R]—hW 18 W— πλὴν | χαίρω
 R,T. | χαρήσομαι : H,R,W. 19 γὰρ : hW δε 22 K ἔργου,
 h αἰρήσομαι; 24 h ἐπιμένειν | τη : [R] W pr εν 25 T
 οἶδα, οτι

14 — του θεου 16.17 : (17.16) οι μεν εξ εριθείας
 οι δε εξ αγαπης ... | επιφερειν 18 — οτι 23 δε : γαρ
 — εις | πολλω γαρ : ποσω 25 συμπαραμενο

Προς Φιλιππησιους 1,27—2,10.

ουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μόνον ἀξίως τοῦ 27 Kol 1,10.
1 Th 2,12.
4,3.
εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτευσάθε, ἵνα εἴτε
ἐλθόν καὶ ἰδόν ὑμᾶς εἴτε ἀπὸν ἀκούω τὰ περὶ
ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μὴ ψυχῇ
συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ 28
πευρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἧτις
ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτη-
ρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη 29
τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, τὸν αὐτὸν 30 Act 16,22.
ἀγῶνα ἔχοντες ὅλον εἶδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε
ἐν ἐμοί.

Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παρα- 2
μύδιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ
τις σπλάγγνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν 2
καρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην
ἔχοντες, σὺνψυχοι, τὸ ἐν φρονούντες, ἡμῶν κατ' 3 G 5,26. R 12,10.
ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινο-
φροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν,
ἡμῶν τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ 4 1 K 10,34,35.
ἑτέρων ἕκαστοι. τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ 5
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων 6 J 1,1,2; 17,5.
Gn 1,27; 3,5.
οὐχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ἀλλὰ 7
ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώ-
ματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι ἐδρεθείς
ὡς ἀνθρώπος ἑταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπὴρ- 8 H 12,2; 5,8.
κοπος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ 9 Act 2,23.
E 1,21. H 1,8,4.
καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ
τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι 10 Is 45,23.
J 5,23. Ap 5,13.

28.29 H (ἧτις ... πάσχειν). 2,1 τις σπλ. : W τινα σπλ.
2 W σὺνψυχοι το | ἐν : h αὐτο 3 H ἐριθείαν 4 ἕκαστοι
1^ο : h ἕκαστος 4.5 h ἑτέρων. ἕκαστοι τούτου 7 T γενομένος
καὶ ... ἀνθρώπος, 8 RW ἑαυτόν, 9 TW ὑπερῦψωσεν καὶ

27 ἀκουσῶ 28 ὑμῶν : ὑμῖν 29 ὑμῖν : ἡμῖν 2,3 μῆδε
κατὰ : ἢ 4 σκοπεῖτε (-τω) | — καὶ 5 τούτου : + γὰρ |
φρονεῖσθω 7 ἀνθρώπου 9 — το 1^ο

Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων
 11 καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται
 ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ
 πατρὸς.

- 1 P 1,17. 12 Ὡστε, ἀγαπητοὶ μου, καθὼς πάντοτε ὄπη
 Ps 2,11. κούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ
 νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ
 φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργά
 J 15,5. 2 K 8,5. 13 ζεσθε· θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τ
 1 Th 2,18. 14 θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. πάντ
 1 P 4,9. 15 ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα
 1,10. Mt 5,14; 16 γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἁμωμ
 10,16. E 5,8. μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διστραμμένης, ἐν οἷ
 Dt 32,5. φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς
 Act 2,40. 16 ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἔμοι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ,
 1 Th 2,19. 17 ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα
 Is 49,4; 65,23. G 2,2. 18 ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα
 R 15,16. 17 Ἄλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λα
 2 T 4,6. 18 ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα
 3,1; 4,4. 19 πᾶσιν ὑμῖν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ
 20 συναγαγετέ μοι.
 21 Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως
 πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ ἐν ἐνθυμῶν γνοῦς τὰ περὶ
 1 K 16,10. 20 ὑμῶν. οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως
 2 T 4,10.16. 21 τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἐπι
 G 4,17. 22 τῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ. τὴν δὲ δο
 23 κίμην αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον οὐκ
 24 ἐξουσία μου ἐξουσία μου εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν
 1,25. 24 ἐξαυτῆς· πέποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς τα
 4,18. 25 χέως ἐλεύσομαι. ἀναγκαῖον δὲ ἠγησάμην Ἐπα
 φροδίτου τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συναστρα

11 HW ἐξομολογησεται 12 H [ως] 17 W all
 21 hR Ἰησοῦ Χριστοῦ 23 W ἀπιδω

18 ο θεος 16 ητε | αμωμητα 19 εν Χριστω 24 ην
 + προς υμας

Προς Φιλιππησιους 2,26—3,8.

πάτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν
 τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, ¹ ἐπειδὴ ἐπι- 26
 ποδῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν διότι
 ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν. καὶ γὰρ ἠσθένησεν παρα- 27
 κλήσιον θανάτῳ· ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠλέησεν αὐτόν,
 οὐκ αὐτόν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην
 ἐπιλύπη σῶ. σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, 28
 ἵνα ἰδόντες αὐτόν πάλιν χαρῆτε καὶ γὰρ ἀλυπότερος
 ἔσται. προσδέχεσθε οὖν αὐτόν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης 29 ¹ κ 16,16.
 ἀγάπης, καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντίμους ἔχετε, ¹ ὅτι 30
 διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγισεν,
 παραβουλεύσαμενος τῇ ψυχῇ ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ
 ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ. ³ 2,18; 4,4.
 Ἡ ἀγάπη αὐτῶν γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν
 δὲ ἀσφαλές.

Βλέπετε τοὺς κύναι, βλέπετε τοὺς κακοὺς ² Ap 22,15.
 ἀφ᾿ ἡγάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ³ R 2,29.

ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι θεοῦ λατρεύοντες καὶ
 καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ
 πεποιθότες, καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν ⁴ 2 κ 11,18,22.

σαρκί. Ἐἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί,
 ἐγὼ μᾶλλον· περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσ- ⁵ Act 26,5.
 ραήλ, φυλῆς Βενιαμείν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων,
 κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ⁶ L 1,59; 2,21.

ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενό-
 μενος ἀμεμπτος. [Ἄλλα] ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ⁷ Mt 13,44,46.

ταῦτα ἠγῆμαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. ἀλλὰ μὲν ⁸
 οὐκ ἔστιν γὰρ καὶ ἠγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ

²⁶ παντας υμας : H+ [ιδειν], h υμας παντας, (T—) |
 TW ἀδημονων, ²⁷ H θανατον ³⁰ Χριστου : K Κυριου |
 TW ηγγισεν παραβ. τ. ψυχη, 3,1 H ασφαλεις. — 7 [αλλα] :
 HW—T 8 R— γε

³⁰ — Χριστου | παραβουλευσαμενος 3,1 το ασφαλεις
² θεου : θεου 6 ζηλον | εκκλησιαν : + (του) θεου
⁸ — και 1^ο

- ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐξημιώθη, καὶ ἡγοῦμαι
- R 3,21.22. 9 σκύβαλα ἵνα Χριστὸν κερδήσω¹ καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ θεοῦ δε
- R 6,8—5. 10 καιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει, τοῦ γινῶναι αὐτὸν κα
R 8,17. G 6,17. τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνία παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ
- Act 4,2. 11 αὐτοῦ, εἰ πως καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν
Ap 20,5.6. ἐκ νεκρῶν. οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελειώμαι
- 1 T 6,12. 12 διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήμ
Act 9,6. 13 φθην ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαντὸν οὐπω λογίζομαι κατελιηφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεὶ
- 1 K 9,24. 14 τεινόμενος,¹ κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖοι τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
- 1 K 2,6. 15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἰ τι ἐπέρωσ φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκα
- G 6,16. 16 λήψει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν
- 1 K 11,1. 17 Συνημιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμῶς
- 1 K 1,28. 18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὕς πολλάκις ἔλεγον
G 6,12. ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίον λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ
- R 16,18. 19 σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,¹ ὃν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὃν ὁ θεὸς ἢ κοιλία καὶ ἢ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν
- E 2,6. Kol 3,1. 20 οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. ἡμῶν γὰρ τὸ πνεῦμα
H 12,22. ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτηρία
- 1 K 15,48.49.53. 21 ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ὃς μετασχηματῶσιν τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμφωνα μορφῶν τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν

9 W δικαιοσυνην, επι 10 παθημ. : R pr [των] | T
συνημορφις. 12 T— και 10 | Ἰησον : [H]—R 13 ουπα
hRW ου 17 W ουτως 21 T συνημορφ.

8 σκυβ. : + εινα 11 την εκ : των 12 ελαβον : +
η ηδη δεδικαιωμαι 14 εις : επι 15 φρονουμεν 16 αν
+ κανονι, το αυτο φρονειν 21 ημων : + εις το γενεσθαι αυτου

Προς Φιλιππησιους 4,1—13.

ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ
τὰ πάντα.

Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόδητοι, 4 2 K 1,14.
χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν κυρίῳ, 1 Th 2,19,20.
ἀγαπητοί. Ἐυδοκίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην 2
παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ. ναὶ ἐρωτῶ 3 1,27. Ps 69,29.
καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, συνλαμβάνου αὐταῖς, αἰ- L 10,20.
τινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ
Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ
ὀνόματα ἐν βιβλίῳ ζωῆς. Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάν- 4 2,1. 2 K 13,11.
τοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν 5 H 10,37.
γνωστῆτι πάνσιν ἀνθρώποις. ὁ κύριος ἐγγός. Jc 5,8,9.
μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ 6 Mt 6,25—34.
τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν 1 P 5,7.
γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ 7 Ps 145,18.
θεοῦ ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς J 14,27.
καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Koi 3,15.
Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, 8 R 13,17.
ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλή,
ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος,
ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε 9 1 Th 5,23.
καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πρόσ- R 16,20.
σετε· καὶ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. 1 K 14,38.

Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ 10
ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ
ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ. οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρη- 11 1 T 6,6.
σιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι ἀτάραχος
εἶναι. οἶδα καὶ ταπεινοδοῦσθαι, οἶδα καὶ περισ- 12 2 K 6,10.
σεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ
χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ
ὑστερεῖσθαι. πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί 13 2 K 12,10.
2 T 4,17.

21 αὐτῶ : H αὐτῶ 4,1 fin h+ μου 2 T Συντυχήν
3 h σύνζυγε 6 H μετ

7 θεου : Χριστου 8 ἐπαινος : + ἐπιστημης 10 το : του

4,14—1,3. Προς Φιλιππησιους Κολασσαις

- 14 με. πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μου
 2 K 11,9. 15 τῇ θλίψει. οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησιοὶ, ὅτι
 ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακε-
 δονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς
 λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι
 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄπαξ καὶ δις εἰς τῆν
 1 K 9,11. 17 χρείαν μοι ἐπέμψατε. οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα,
 ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς
 Ex 29,18. 18 λόγον ὑμῶν. ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω
 Ez 20,41. 2,25. πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὴν
 παρ' ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον
 19 τὸν τῷ θεῷ. ὁ δὲ θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν
 χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν
 20 Χριστῷ Ἰησοῦ. τῷ δὲ θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ
 δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 21 Ἀσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
 1,13. 22 ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί. ἄσπα-
 ζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ
 τῆς Καίσαρος οἰκίας.
 23 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ
 πνεύματος ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ

- 1 Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή-
 R 1,7. 2 ματος θεοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός ἰ τοῖς ἐν
 Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ·
 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν.
 3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πατρὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 1 K 13,13. 1 Th 1,2,3.

Inser.: TW προς Κολοσσαεις 1,3 θεω: T+ και W+ τω

13 με: + Χριστω 16 - εις | μοι: μου 19 πληρωσαι
 23 του πνευματος: παντων | fin + αμην
 Subscriptio: εργαση απο Ρωμης δι Επαφροδιτου
 1,2 Κολασσαις | Χριστω: + Ιησου | fin + και κυριου
 Ιησου Χριστου

θεοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,
 κούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ 4 E 1,15.
 τὴν ἀγάπην ἣν ἔχετε εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἵδιὰ 5 1 P 1,4.
 τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρα-
 ναίοις, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας
 τοῦ εὐαγγελίου ἰδοὺ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς 6 1 T 2,16.
 καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον
 καὶ ἀξαναόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς
 ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνατε τὴν χάριν τοῦ
 θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ 7 4,12.
 τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὃς ἐστὶν πιστὸς
 ἐπὶ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὃ καὶ δηλώσας 8
 ὑμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦτο 9 E 1,16,17.
 καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ πανό-
 ρηθα ὄπισθε ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι
 ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος
 αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ,
 περιπατήσαι ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκίαν, 10 E 4,1. Ph 1,27.
 ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ ἀξαναό-
 μενοι τῇ ἐπίγνωσει τοῦ θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει 11 1 K 1,5.
 δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ
 εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς,
 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἰκανῶσαντι ὑμᾶς εἰς 12
 τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·
 ὃς ἐρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦς 13 2,15. L 22,53.
 καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς
 ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, 14 E 1,7.
 τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ 15 H 1,3.
 2 K 4,4.

3 Χριστοῦ : [H]—W | W παντοτε, | περι : hW υπερ
 ἣν ἔχετε : [H] : W την 5 W ἀληθείας, 6 T εἰς υμᾶς
 7 ... ἐστίν, 7 ἡμῶν 2^ο : hTW υμῶν 9.10 W αὐτου, ...
 ματικῆ π. 10 RW ἀρέσκειαν 11.12 TW μακροθυμῶν,
 χαρᾶς ευχ. 12 πατρι : h pr θεῶ | ικανῶσαντι : W
 ικανῶσαντι καὶ | υμᾶς : hB ἡμᾶς 14 h εἰχομεν

— ἣν ἔχετε 6 καὶ ἐστὶν καρπ. | — καὶ αυξ. 7 καθὼς
 9 — καὶ αυτ. 10 περιπατ. : + υμᾶς | εἰς τὴν
 ἠρωσιν 12 ευχαρ. : + αμα | τῶ ικανῶσ. : τῶ καλε-
 σι 14 ἀπολυτρ. : + δια του αιματος αὐτου

- 1 T 6,16. J 1,18. θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως
 J 1,3,10. 16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
 θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι
 Prv 8,25—27. 17 τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·¹ καὶ
 αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ
 15. E 1,22. 18 συνέστηκεν, καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώμα
 Act 4,2; 26,23. τοῦ, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος
 Ap 1,5. ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρῶτος
 2,9. J 1,16. 19 τεύων, ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα
 E 1,10. 1 J 2,2. 20 κατοικῆσαι¹ καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα
 εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ
 σταυροῦ αὐτοῦ, [δι' αὐτοῦ] εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς
 E 2,12; 4,18. 21 εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ ἡμᾶς ποτε ὄντας
 R 5,10. ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς
 E 5,27. 22 ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν
 τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου
 παραστήσαι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους
 Me 16,15. 23 τους κατενώπιον αὐτοῦ, εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει
 1 T 3,16. τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι
 H 3,14. ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὐ ἠκούσατε, τοῦ
 κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν
 οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.
 E 3,13. 24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ἡμῶν
 καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὕστεράματα τῶν θλίψεων
 τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος
 25 αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία,¹ ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος
 κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ἡμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ
 θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν

16 ἐν 2^ο: W pr τα | ἐπι: R pr [τα] 17 Ἡ αὐτός ἔστιν
 18 W σώματος τῆς | ἀρχη: H pr [ἡ] 20 [δι' αὐτοῦ]: TW
 21.22 Ἡ πονηροῖς, (W.) — νυνὶ... θανάτου, — 22 hW
 ἀποκατήλλαγτε

22 ἀποκαταλλαγεντες | θανάτου: + αὐτοῦ 23 πάση:
 + τη 24 παθήμασιν: + μου

Προς Κολασσαεις 1,27—2,8.

νων και ἀπὸ τῶν γενεῶν — νῦν δὲ ἐφανερώθη
 ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἣν ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι 27 ^{1 T 1,1.}
 πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ^{R 16,25.}
 τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐστὶν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς
 δόξης· ἣν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες 28 22.
 ἅπαντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρω-
 πον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα
 ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ 29 ^{Ph 4,13.}
 ἐπιβουλεύομενος κατὰ τὴν ἐνεργεῖαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργ-
 οῦμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει. Θέλω γὰρ ὑμᾶς 2
 εἶναι ἡλίκων ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν
 Λαοδικίᾳ καὶ ὅσοι οὐκ ἔδρακαν τὸ πρόσωπόν μου
 ἐνεκα τῆς σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, 2 ^{1,26.}
 ἐπιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος
 ἐν ἀγαπῇ καὶ ἐν ἀληθείᾳ τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ
 μυστηρίου τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ, ἃ ἐν ᾧ εἰσιν πάντες 3 ^{1,27. Ia 45,3.}
 ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς τῆς σοφίας καὶ γνώσεως ἀπόκρυφοι. ^{Prv 2,2.4.}
 ὅπως λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν 4 ^{1 K 1,24.30.}
 φανολογίᾳ. εἰ γὰρ καὶ τῆ σαρκὶ ἀπειμι, ἀλλὰ 5 ^{R 16,18.}
 ἐν πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων
 τὴν ἀγάπην τὴν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν
 ἀγάπης ὑμῶν.
 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν 6
 κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἡρριζωμένοι καὶ 7 ^{E 2,17. E 2,22.}
 ἀποδομοούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ
 ἀγάπῃ καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες [ἐν αὐτῇ]
 εὐχαριστίᾳ. Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ 8 ^{20.}
 ἀπαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης
 καὶ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ

27 δ : hTW ος 2,1 R(W?) Λαοδικεῖα | R εωρακαν
 TW συνβιβ. | W του θεου Χριστου h^a prob error pro του
 Χριστω 4 W τουτο δε 6 W Χριστον, (sic) 7 TW—
 αυτη] 8 h εσται υμας

27 τουτου : του θεου 28 — παντ. ανθρ. 2^o | fin +
 του 2,1 υπερω : περι | Λαοδικεα : + και των εν Ιερραπολει
 συμβασθεντων | παντα πλουτων 3 και : + της 4 μη
 5 7 τη : pr εν

17. J 1,14.16. 9 στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος
- E 1,21. 10 σωματικῶς, ¹ καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς
- 1 P 3,21. 11 ἐστὶν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾗ
R 2,29. καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκός, ἐν τῇ περι-
- 3,1. R 6,4. 12 τομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταπέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾗ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκός ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν
- E 2,15. 13 πάντα τὰ παραπτώματα, ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἤρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὰ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτούς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς ἢ νομῆς ἢ σαββάτων, ἃ ἐστὶν σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἐόρακεν ἐμβατεύων, εἰκῆ φυσικοῦ
- E 4,15.16. 19 μενος ὑπὸ τοῦ νοός τῆς σαρκός αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συνβιβαζόμενον ἀἴξει τὴν ἀἴξησιν τοῦ θεοῦ.
- G 4,3,9. 20 Εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ

12 W βαπτισμῶ | εκ : [B] W+ των 13 υμας 2^ο : h ημας | παραπτωματα : T·W. 14 W χειρογραφον, | h ημιν. 15 εξουσιας : W+ και | H παρρησια θρ. 16 η 1^ο : XW και | HW νεομηνιας 17 a : hW o 18 θελων εν ταπεινοφρ. : h^a fort εν εθελοταπεινοφροσυνη | T θρησκια | α εορακ εμβατ. : h^a prob pro ἀερα (vl αλώρα) κενεμβατεσων

10 ος : o 11 σωμ. : + των αμαρτιων 13 τοις # τη : pr εν | - υμας 2^ο | ημιν : υμιν 15 αυτω : αυτω 18 a : + μη 19 κεφ. : + Χριστον 20 ει ουν

Προς Κολασσαεις 2,21—3,12.

κόσμον, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε· μὴ 21 G 6,8.
 ἄψη μηδὲ γέυση μηδὲ θίγης, ἃ ἐστὶν πάντα εἰς 22 Is 29,18.
 φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ Mt 15,9.
 ἡδυσκαλίας τῶν ἀνθρώπων; ἅτινά ἐστιν λόγον 23 R 18,14.
 μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐδελοθησικῇ καὶ ταπεινο- 1 T 4,3.
 φροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι
 πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός. Εἰ οὖν συνηγήρ- 3 Ps 110,1.
 θητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐ ὁ Χριστός 2,12.
 ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος· τὰ ἄνω φρονεῖτε, 2 Mt 6,33.
 μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ 3 R 6,2.
 ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ· ὅταν 4 1 K 15,48.
 ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς Ph 1,21.
 σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. G 2,20.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορ- 5 R 6,6; 8,13.
 ρείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ
 τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία, δι' ἃ 6 E 5,6.
 ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ· ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιε- 7
 πατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν τούτοις· νυνὶ δὲ 8 E 4,31.29.
 ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν,
 κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόμα- 9 E 4,25.22.
 τος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυ-
 σάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον σὺν ταῖς πράξεσιν
 αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινού- 10 E 4,24. Gn 1,27.
 μενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος
 αὐτόν, ἃ ὅπου οὐκ ἐνὶ Ἑλλῆν καὶ Ἰουδαῖος, περι- 11 G 3,28.
 τομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος,
 ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός.
 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ 12 1 P 2,9.
 ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα,

28 W ἐστιν, | RW ἐδελοθησικεια | και 2º : [H] | hº [και]
 ἀφειδία ... σαρκος † 3,4 ἡμων : hT ἡμων 5 W κακὴν |
 H εἰδωλολατρία 11 ἀλλά : RW + τα 12 H θεου, | h- και

23 ταπεινοφρ. : + του νοος | ἀφειδία 3,4 - σὺν αὐτῷ
 5 μέλη : + ἡμων | - κακὴν 6 α : ο | fin + ἐπὶ τοὺς
 νοὺς τῆς ἀπειθείας 7 τούτοις : αὐτοῖς 8 fin + μὴ
 ἐκπορευεσθῶ 11 ἐν : + ἀρσεν και θηλυ . | δουλ. : + και
 12 - του | οἰκτιρῶν

- Mt 6,14. 18 ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχ
E 4,2.32. μνοι ἀλλήλων και χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τι
R 18,8,10. 14 σατο ὑμῖν οὕτως και ὑμεῖς· ἐπὶ πᾶσιν δὲ τοῦτο
τὴν ἀγάπην, ὃ ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος
Ph 4,7. 15 και ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν τα
1 K 13,18,27. καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν και ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σ
E 5,19. 16 ματι· και εὐχάριστοι γίνεσθε. ὁ λόγος τοῦ Χρ
στοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ
διδάσκοντες και νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς
ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν τῇ χάριτι ᾄδοντες
1 K 10,81. 17 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ· και πᾶν ὃ
ἐάν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι
κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ
αὐτοῦ.
- 18—c 4,1: 18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν,
E 5,22—6,9. 1 P 3,7. 19 ἀνήκεν ἐν κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυνα
20 κας και μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα
ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ
21 εὐάρεστον ἐστὶν ἐν κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἔρεθ
22 ζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμώσιν.
δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σὸς
κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείᾳ ὡς ἀνθρώπων
κοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸ
23 κύριον. ὃ ἐάν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς
24 τῷ κυρίῳ και οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀ

18 κυριος : hT χριστος 15 H [ἐν] 16 Χριστου :
κυριον | TW πλουσιως, ἐν π. σοφια διδ. κ. ν. εαυτο
ψ. υ. ω. | HW πνευματικαις ἐν | K—τη | H χαρι
17 εαν : T αν 22 RW οφθαλμοδουλειαις h—λια | T
καρδιας φοβ.

18 κυρ. : θεος 14 ο : ος ἐν ητις | τελ. : ἐνοτη
15.16 Χρ. : θεου 16 ψ. και υ. και ω. | ἐν
καρδια | θεω : κυριω 17 θεω και π. 18 ανδρασιν
pr ιδιοις ἐν + υμων 19 γυν. : + υμων 20 ἐν : τ
21 ἐρεθ. : παροργιζετε 22 κυριον : θεον 23 ο : και π
οτι | κυριω : + δουλευοντες

4,13—1,4. Προς Κολασσαις Θεσσαλονικεις α

δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
 ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ
 πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.
 13 μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ
 ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικίᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱερραπόλει.
 2 T 4,10.11. 14 ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς καὶ
 Phm 24. 15 Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικίᾳ ἀδελφοὺς
 καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν.
 16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιή-
 σατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ
 καὶ τὴν ἐκ Λαοδικίας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνωσθῆτε.
 Phm 2. 17 καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν
 παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
 1 K 16,21. 18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνη-
 2 Th 3,17. μονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

Act 15,40; 10,19; 17,1.10. 1 Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ-
 2 Th 1,1. κλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ
 Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.
 2 Ἐδχαριστοῦμεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ πάντων
 ὑμῶν, μνησθῆναι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν.
 1 K 18,18. 3 ἀδιαλείπτως¹ μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς
 Kol 1,4.5. πίστεως καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὑπο-
 μονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 4 στοῦ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, εἰδόν-
 τες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ [τοῦ] θεοῦ, τῆς

13 R Λαοδικεα ἢ 15, εἰ 16 -κειας | H Ierā Πολλ
 15 HW Νύμφαν | αυτων : HW αυτης 1,2 W παντοσ
 π. π. υμων μν. 4 [του] : T—RW

12 σθητε | πεπληρωμενοι 13 πονον : κοπον εἰ ζηλο
 εἰ ποθον εἰ αγωνα 15 αυτων : αυτου 18 ἦν + ἀμ
 [απο Ρωμης εγραφη δια Τυχικου και Ονησιμου]
 1,1 πατρι : + ημων | ειρηνη : + απο θεου πατρο
 ημων και κυριου Ιησου Χριστου 2 μνησθην υμων

Προς Θεσσαλονικεις α' 1,5-2,5.

γήν ὑμῶν, διτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη **5** 1 K 2,5.
 ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει
 ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πληροφορία πολλῇ,
 ὥς οἴδατε οἱοὶ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.
 ἵνα ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ κυρίου, **6** 1 K 4,16.
 ἡμενοὶ τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ μετὰ χαρᾶς
 ἡμᾶτος ἁγίου, ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπον πᾶσιν **7** 4,10.
 ἡμῶν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ.
 ἡμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ κυρίου οὐδ' **8** R 1,8.
 ἡμῶν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλ' ἐν παντὶ
 ἡμῶν ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν θεὸν ἐξελέγηθεν,
 ἡμῶν μὴ χρεῖαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι· αὐτοὶ γὰρ **9** Act 14,15.
 ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποσαν εἴσοδον ἔσχομεν
 ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν θεὸν
 τῶν εἰδώλων δουλεύειν θεῷ ζῶντι καὶ ἀλη-
 θῶς, καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρα- **10** 5,9. Tt 2,18.
 ἡμῶν ἡμᾶς ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ὑιό-
 ἡμῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης. **2** 1,5,9.
 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν **2** 1,5,9.
 πρὸς ὑμᾶς, διτι οὐ κενὴ γέγονεν, ἀλλὰ προπα- **2** Act 16,20-24;
 τες καὶ ὕβρισθέντες καθὼς οἴδατε ἐν Φιλίπ- **17,1-5.**
 πρὸς ὑμᾶς ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν λαλήσαι
 ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ ἐν πολλῷ **3**
 ἡμῶν ἢ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης **3**
 ἡμῶν ἐξ ἀκαθαρσίας οὐδὲ ἐν δόλῳ, ἀλλὰ καθὼς **4** Jr 11,20.
 ἡμῶν ἐκμιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγ- **1 T 1,11.**
 ἡμῶν οὕτως λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσ- **G 1,10.**
 ἡμῶν τες, ἀλλὰ θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας **5**
 ἡμῶν. οὐτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακίας ἐγενή- **Act 20,33.**
 ἡμῶν, καθὼς οἴδατε, οὐτε ἐν προφάσει πλεονε- **Mc 12,40.**
 ἡμῶν **2 P 2,5.**

5 K- ἐν 4^ο | fin W, 7 h τυπουσ 8 T και εν τη
 αα | T αλλα 9 ημων : h υμων 10 των 2^ο : [H] 2,1 fin
 5 RW κολακειας | H om εν 2^ο

5 ημων : (vñ pr) του θεου | εις : προς | πληροφ. :
 8 αλλα και εν 10 εκ 3^ο : απο 2,3 ουδε 2^ο :
 4 τω θεω τω

2,6—15. Προς Θεσσαλονικείς α'

- 5,41,44. 6 ξίας, θεός μάρτυς, ὅτε ζητούντες ἐξ ἀνθρώπων
 7 δόξαν, ὅτε ἀπ' ὑμῶν ὅτε ἀπ' ἄλλων, ἰδυνάμενοι
 ἐν βάρει εἶναι ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι· ἀλλὰ ἐγενή-
 θημεν ἡπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἐὰν τροφὸς θάλπει
 8 τὰ ἐαυτῆς τέκνα· οὕτως ὀμειρόμενοι ὑμῶν εὐδο-
 κοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦ θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι
 1 K 4,12. 9 ἀγαπητοὶ ἡμῖν ἐγενήθητε. μνημονεύετε γάρ, ἀδελ-
 φοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὶ
 καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι
 τινα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
 10 θεοῦ. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεός, ὡς ὁσίως καὶ
 δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενή-
 11 θημεν, καθάπερ οἴδατε ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν ἀ-
 E 4,1. Ph 1,27. 12 πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ ἰ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ
 παραμυθούμενοι, καὶ μαρτυρούμενοι εἰς τὸ περὶ
 πατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.
 1,2. G 1,11. 13 Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν
 θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς
 παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων
 ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς λόγον θεοῦ, ὅτι
 14 καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. ὑμεῖς
 γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν
 τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τὰ
 ἰδίῳν συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν
 Act 2,23; 7,52. 15 Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτεινάντων
 Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων
 τῶν, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις

7 R αλλ | H νηπιοι (h^r ut text) | W υμων. ως...
 τεκνα, 8 H ὀμειρόμενοι | HW ηυδοκουμεν 11 BW
 οιδατε, 12 HW παραμυθουμενοι και | h' καλεσαντι
 13 HW αληθως εστιν

8 γεγενησθε 9 νυκτος γαρ 13 — και (1^o) 15 τους : +
 ιδιους

Προς Θεσσαλονικεις α' 2,16—3,7.

ποις ἐναντίων, κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσιν λα- 16 Gn 15,16.
 λῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν Mt 23,33,33.
 κὰς ἁμαρτίας πάντοτε. Ἐφθασεν δὲ ἐπ' αὐτοῦς
 ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν 17 R 1,11,18.

πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσο-
 τέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν
 πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. διότι ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς 18

ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ καὶ δίς, καὶ
 ἐπέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς 19 Ph 2,16; 4,1.

ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως — ἢ οὐχὶ καὶ
 ἡμεῖς — ἐμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν
 τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν 20

καὶ ἡ χαρὰ. Διὸ μηκέτι στέγοντες ἠδδοκήσαμεν 3 Act 17,14,15.

καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν 2 Act 16,1-8.

Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ
 θεοῦ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ ση-
 ρῆσαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑπὲρ τῆς πίστεως

ὑμῶν¹ τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσιν ταύ- 3 Es 13, 2 T 3,12.

ταις. αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα·

καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν, προελέγομεν ὑμῖν 4

ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ
 οἴδατε. διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων ἐπεμψα 5 Ph 2,16.

εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μή πως ἐπειρά-
 σεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ
 κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς 6 Act 16,5.

ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν
 πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν
 ὑμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν
 καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλή- 7

16 hW εφθακεν 19 RW καυχησεως; ἡ 3,1 W
 ἠδδοκησαμεν 2 διακονον: hW συνεργον | του θεου:
 [h]-W 5 h την υμων πιστιν

16 οργη: + του θεου 19 καυχ.: αγαλλιασεως 3,1 διοτι
 2 θεου: + και συνεργον ημων | παρακ.: + υμας | υπερ:
 περι 7 δια: pr και

3,8—4,6. Προς Θεσσαλονικεῖς α'

8 θημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ ἀνάγκῃ
 9 καὶ θλίψει ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως, ὅτι νῦν
 10 ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ
 εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀναποδοῦναι περὶ
 ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς
 11 ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας
 ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ
 πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς
 12 πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
 ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατευθύνει τὴν
 13 ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεο-
 νάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους
 καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς,¹ εἰς
 τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν
 ἀγιοσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν
 ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ μετὰ
 πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Ph 1,10.

4 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ
 παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ἵνα καθὼς παρε-
 λάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν
 καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα
 2 περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε γὰρ τίνας παραγ-
 γελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.
 3 Τοῦτο γὰρ ἐστὶν θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς
 4 ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας,¹ εἰδέναι
 ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεδὸς κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ
 5 καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ
 6 τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότες τὸν θεόν, τὸ μὴ ὑπερ-
 βαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ, διότι ἔκδικος κύριος περὶ πάντων

5,23. H 10,10.

I P 1,16.

I K 8,13,15.

Jr 10,25.

Pa 79,6.

Ph 94,2.

¹ h ἀμεμπτος | fin hT + αμην
 ινα 1^ο : [H]

4,1 K- ον |

8 στηκτηε 9 θεω ει θεου : κυριω ει κυριου 13 αγιασ. :
 δικαιοσυνη 4,1 - καθως κ. περιπ. 8 της : pr πασης

Προς Θεσσαλονικεις α' 4,7—18.

τούτων, καθὼς και προείπαμεν ὑμῖν και διεμαρ-
 τυράμεθα. οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ 7
 καταρασίᾳ ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. τοιγαροῦν ὁ ἀθε- 8 L 10,16.
 τῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν θεὸν τὸν Eα 36,27; 87,14.
 δίδοντα τὸ πνεῦμα αὐτοῖ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.
 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχετε γρά- 9 J 13,34.
 φειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστε εἰς Jr 31,33,34.
 τὴν ἀγαπᾶν ἀλλήλους· και γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς 10
 πάντας τοὺς ἀδελφοὺς ἐν δλη τῇ Μακεδονίᾳ.
 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν 11 E 4,26.
 μᾶλλον, και φιλοτιμεισθαι ἡσυχάζειν και πράσ- 2 Th 3,8,12.
 σαι τὰ ἴδια και ἐργάζεσθαι ταῖς χερσὶν ὑμῶν,
 καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατήτε εὐση- 12 Kol 4,5.
 μόνως πρὸς τοὺς ἔξω και μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε. 1 K 5,12,13.
 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ 13 1 K 15,30.
 τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπησθε καθὼς και οἱ E 2,12.
 λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστευόμεν 14 R 14,9.
 ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν και ἀνέστη, οὕτως και ὁ 1 K 15,3,4,12.
 θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν
 αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, 15 1 K 15,51;
 ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν 7,10,25.
 παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοι-
 μηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν
 φωνῇ ἀρχαγγέλου και ἐν σάλπιγγι θεοῦ, κατα-
 βήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, και οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ
 ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ 16 1 K 15,23,52.
 περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα
 ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα·
 και οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. Ὡστε 18
 παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

7 T ἀλλα 8 δίδοντα : TW pr και 9 W εἰχομεν
 10 ἀδελφ. : [H]W+ τους

δοντα | υμας : ημας 9 εχομεν 10 εἰς : pr και
 11 45 : + ἰδιαῖς 13 θελω | κεκοιμημενων | λυπεισθε
 14 4 ο θ. και 15 κυριου 20 : Ἰησου 16 πρωτοι 17 — οἱ
 18 21. | υπαντησιν | σν 20 : εν

- Μτ 24,36. **5** Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί,
 Μτ 24,42—44. **2** οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκρι-
 2 P 3,10. βῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ
 Ap 3,3; 16,15. **3** οὕτως ἔρχεται. ὅταν λέγωσιν· εἰρήνη καὶ ἀσφα-
 Jf 6,14. λεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐπίσταται ὀλεθρὸς
 Μτ 24,39. ὡσπερ ἡ ὄδις τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ
 J 16,21,22. **4** ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει,
 L 21,28. **5** ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ· πάν-
 R 13,12. E 5,9. **6** τες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας.
7 Οὐκ ἐσμέν νυκτὸς οὐδὲ σκότους· ἄρα οὖν μὴ
 καθεδύωμεν ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ
 νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύ-
 δουσιν, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν·
 E 6,14—17. **8** ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώ-
 Is 59,17. ρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλ-
 1,10. **9**πίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς
 ὄργην ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ
 4,14. R 14,8,9. **10** κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος
 περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν
 Jd 20. **11** ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλή-
 λους καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ
 ποιεῖτε.
 1 K 16,18. **12** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς
 1 T 5,17. κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν
13 κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἠγειῖσθαι αὐτοὺς
 ὑπερεκπερισσῶς ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν.
 2 Th 3,15. **14** εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐπιπροσκύνητε δὲ ὑμᾶς,
 ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθιεῖσθε
 τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακρο-
 1 Pn 20,22. **15** θυμεῖτε πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντι-
 R 12,17. 1 P 3,9.

3 οταν : hW+ δε | W ερισταται 4 K κλεπτας 9 h e
 θεος ημας | H [Χριστον] 10 περι : h υπερ 13 K
 υπερεκπερισσου | εαυτοις : T αυτους

2 οτι : + η 3 οταν : + γαρ | εκφενζονται 5 εομεν :
 εστε 6 ως : + και 7 μεθυοντες 12 προϊστανομετους
 13 ηγεισθε

Προς Θεσσαλονικείς α' β' 5,16—1,8.

μακού τινι ἀποδοῖ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώ-
 κετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε 16 Ph 4,4.
 λαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, 17 L 18,1. R 12,12.
 ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ 18 E 5,20.
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.
 τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, 19 I K 14,30.39.
 προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε· 20 I K 14,1.
 πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε· 21 I K 14,29.
 ὑπὸ παντὸς εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. 22 J 4,1.
 Ἄττος δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὅλοτε- 23 Job 1,1.8; 2,3.
 λείς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ
 καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη. πιστὸς ὁ καλῶν 24 I K 1,9.
 ἡμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει. 2 Th 3,3.
 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. 25
 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλή- 26 I K 16,20.
 ματι ἀγίῳ. Ἐνορχίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνω- 27
 σθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς.
 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 28
 μεθ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκ- 1 I Th 1,1.
 κλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ
 κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ 2 R 1,7.
 θεοῦ πατρὸς [ἡμῶν] καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ 3 2,13. I Th 1,2.3.
 ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπερᾶν-
 ἄνει ἡ πίστις ὑμῶν καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς

15 T αποδοι | διώκετε : hW+ και 19 T ζβεννυτε
 H [δε] 25 περι : [H]W pr και 27 αδελφοις : hW
 r αγιοις 1,2 [ημων] : T-HW

27 ορχιζω 28 fin + αμην
 [Subscriptio : εγραφη απο Αθηνων ει απο Κορινθου]

1,4—2,2. Προς Θεσσαλονικεις β'

- 2 K 7,4. 4 ἐκάστου πάντων ὁμῶν εἰς ἀλλήλους, ὥστε αὐτοῦς
 Ap 1,9. ἡμᾶς ἐν ὑμῖν ἐγκαυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
 τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως
 ἐν πᾶσιν τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσι
- Ph 1,28. 5 αἷς ἀνέχεσθε, ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
 L 21,36. θεοῦ, εἰς τὸ καταξιωθῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας
- Ap 18,0,7. 6 τοῦ θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, εἴπερ δίκαιον
 παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
- Mt 25,31. 7 θλίβειν¹ καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μεθ'
 ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'
 R 2,8. 8 οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ¹ ἐν πύρρι
 Is 66,15. φλογός, διδόντος ἐκδίχσιν τοῖς μὴ εἰδόσιν θεοῦ
 Jr 10,25. καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου
 Ps 79,6. καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσιν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ κυρίου
- Is 2,10,19,21. 9 ἡμῶν Ἰησοῦ, οἵτινες δίκην τίσουσιν ὀλεθρον αἰώ-
 νιον ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης
- Kol 3,4. 10 τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς
 Ps 79,8; ἄγιοις αὐτοῦ καὶ θανατωθῆναι ἐν πᾶσιν τοῖς
 68,36 Lxx. πιστεῦσασιν, ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν
 Is 49,3; 2,11,17. 11 ἐφ' ὑμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς δὲ καὶ προσεν-
 χόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιόσῃ τῆς
 κλήσεως ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ πληρώσῃ πᾶσαν ἐδό-
 κίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει
- Is 24,15; 66,5. 12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Mi 1,11. ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ
 θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 1 Th 4,13—17. 2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρον-
 σίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμῶν
- 3,17. 2 ἐπισηναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ-
 θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοοῦ μηδὲ θροεῖσθαι, μήτε
 διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς
 ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου.

4 h ενεχεσθε 8 W, εν φλογι πυρος δ. 10 επιστευθη :
 hⁿ fort pro επιστωθη 2,1 ημων 1^o : [H]—W 2 κε-
 ριου : h.—W,

4 καυχασθαι 8 εν : pr και 9 ολεθριον 10 πιστευου-
 σιν 11 πληρωσει 12 Ιησου 1^o : + Χριστου 2,2 μητε θρ.

Προς Θεσσαλονικεις β 2,3—15.

μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον· 3 1 T 4,1.
 ἔτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον καὶ ἀπο- 1 J 2,18; 4,3.
 καλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς
 ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρούμενος ἐπὶ 4 Dn 11,36.
 πάντα λεγόμενον θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν 1 Ez 28,2.
 οἱ τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσει, ἀποδεικνύοντα ἑαυ-
 τὸν ὅτι ἐστὶν θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν 5
 πρὸς ὑμᾶς ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ νῦν τὸ κατέ- 6
 χον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ
 αὐτοῦ καιρῷ. τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται 7 Act 20,29.
 τῆς ἀνομίας· μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου
 γένηται. καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, 8
 ὃν ὁ κύριος Ἰησοῦς ἀνελεῖ τῷ πνεύματι τοῦ στό-
 ματος αὐτοῦ καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς 9
 παρουσίας αὐτοῦ, οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέρ-
 γειαν τοῦ σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις 10
 καὶ τέρασιν ψεύδους¹ καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ ἀδικίας 10 2 K 2,15; 4,3.
 τοῖς ἀπολλυμένοις, ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀλη-
 θείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. καὶ 11 1,28. 2 T 4,4.
 διὰ τοῦτο πέμπει αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνεργεῖαν πλά-
 σης εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς τῷ ψεύδει, ἵνα κρι- 12
 θῶσιν ἅπαντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ
 ἀλλὰ εὐδοκήσαντες τῇ ἀδικίᾳ.

Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάν- 13 1,3. E 1,4.
 τοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ κυρίου, 14 Dt 33,12.
 ὅτι εἴλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν
 ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας, εἰς 14
 ἧ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς
 περιποίησιν δόξης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε 15 3,6.

3 ανομαίας : hRW αμαρτίας 4 HW ἔστιν | H θεός —.
 6 W εαυτου 8 Ἰησους : [H]—W | h αναλοι 12 XW παντες
 13 hW απαρχην 14 εις ο : TW+ και

4 θεου : + ως θεου 5 ειτι εμου οντος 6 αναλωσει
 10 της αδικ. εν τ. | αληθ. : + Χριστου 11 πεμψει
 12 ευδοκ. : + εν 14 υμας : ημας

2,16—3,11. Προς Θεσσαλονικεις β'

τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου
 16 εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἡμῶν
 Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ὁ θεὸς ὁ πατὴρ ἡμῶν,
 ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δοὺς παράκλησιν αἰωνίαν καὶ
 17 ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὴν
 καρδίαν καὶ στηρίζαι ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ
 ἀγαθῷ.

Kol 4,3. 3 Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν
 ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχη καὶ δοξάζεται καὶ
 2 θῶς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ἑνσθῶμεν ἀπὸ τῶν
 ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντα
 1 Th 5,24. 3 ἢ πῖστις. Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ὃς στηρίζει
 2 K 7,16. 4 ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. πεποιθήμεθα
 G 5,10. 4 δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ παραγγέλλομεν [καὶ]
 5 ποιεῖτε καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ κύριος κατευθύνει
 ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ καὶ
 εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

Mt 18,17. 6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι
 R 10,17. τοῦ κυρίου [ἡμῶν] Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι
 ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦν-
 τος καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρελάβοσα

1 Th 1,6. 7 παρ' ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμεῖσθαι
 1 K 4,12. 8 ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, οὐδὲ δωρεὰν
 1 Th 2,9. 8 ἄρτον ἐφάγομεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ
 Ph 3,17. 8 μόχθῳ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ

Mt 10,10. 9 μὴ ἐπιβαρῆσαι τίνα ὑμῶν· οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν
 1 K 4,16. 9 ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν ἐν

Ga 3,19. 10 τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. καὶ γὰρ ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς
 11 τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει
 11 ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσδιέτω. ἀκούομεν γὰρ τίνα

16 H [ο] θεος 16.17 W ἀγαθὴν, ἐν χάριτι π. (sic)
 3,4 [καὶ]: W-T 6 [ἡμῶν]: hT-HW | KW παρελαβέντες
 | παρ: W αφ

16 ο πατ. : και πατ. 3,3 κυρ. : θεος 4 παραγγ-
 + υμιν + και εποιησατε 8 νυκτα κ. ημεραν

Προς Θεσσαλονικεις β' Τιμοθεον α' 3,12—1,4.

πειπατοδντας εν υμιν ατάκτως, μηδεν εργαζο-
μένους αλλά περιεργαζομένους· τοις δε τοιούτοις 12 ¹ Th 4,11.
παραγγέλλομεν και παρακαλοϋμεν εν κυριϋ Ίησοϋ
Χριστῷ ἵνα μετὰ ἡσυχίας εργαζόμενοι τὸν ἑαυ-
τῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, μὴ 13 G 6,9.
ἠγκακήσητε καλοποιοϋντες. εἰ δέ τις οὐχ ὑπα- 14 6. 1 K 5,9,11.
κούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον
σημειοϋσατε, μὴ συναναμίγνυσθαι αὐτῷ, ἵνα ἐν-
τραπή· και μὴ ὡς ἐχθρὸν ἠγειροϋτε, ἀλλὰ νουθε- 15
τεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης 16
δῆη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντὸς ἐν παντὶ τροπή.
ὁ κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ὁ ἀσπασμὸς τῆ ἐμῆ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστίν 17 2,2. 1 K 16,21.
σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτως γράφω. ἡ χάρις 18
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ίησοῦ κατ' ἐπι- 1 Kol 1,27.
ταρὴν θεοῦ σωτήρος ἡμῶν και Χριστοῦ Ίησοῦ τῆς
ἐλπίδος ἡμῶν Ἱ Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· 2 Ti 1,4.
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς και Χρι-
στοῦ Ίησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, 3 Act 20,1.
πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης
τοῖσιν μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν ἢ μηδὲ προσέχειν μύθοις 4 4,7.
και γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἰτινες ἐκζητήσεις
παρέχουσιν μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν θεοῦ τὴν ἐν

12 H ἐγκακήσητε 14 T σημειοϋσατε· μη συναναμίγνυσθε
1,4 οἰκονομίαν : h^t οἰκοδομην

12 δια του κυριου ημων Ι. Χριστου 14 ημων : υμων |
μη : pr και 16 τοπω 18 fin + αμην
[Subscriptio : εγραφη απο Αθηνων ει Ρωμης ει e Lao-
dicea Pisidiæ | δια Τυχικου ει δια Σιλουανου και Τυχ.],
1,1 επαγγελιαν 2 πατρος ημων 4 ζητησεις

- R 13,10. G 5,6. 5 πίστει, τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ
- 6,4,20. 6 πίστεως ἀνυποκρίτου, ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξ-
7 ἐτράπησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομο-
διδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσιν μήτε
- R 7,12. 8 περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται. Οἶδαμεν δὲ ὅτι κα-
9 λὸς ὁ νόμος, εἰάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, ¹εἰδὼς
τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμῳ οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ
ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίκοις
καὶ βεβήλοις, πατρολόφαις καὶ μηρολόφαις, ἀνδρο-
6,8. 10 φόνοις, ¹πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς,
ψεύσταις, ἐπιπόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ
- 6,15. 11 διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς
δόξης τοῦ μακαρίου θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἔγωγε
- Act 9,15. 12 Χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ
1 K 15,9,10. τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο θέμενον
G 1,12-16. 13 εἰς διακονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ
διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλὰ ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν
14 ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερεπλεόνασεν δὲ ἡ χάρις
τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς
- L 15,2; 19,10. 15 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς
τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι· ὧν πρῶτος εἰμι
16 ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθη, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτος
ἐνδείξηται Χριστὸς Ἰησοῦς τὴν ἅπασαν μακρο-
θυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πι-
R 16,27. 17 στεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ βα-
σιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ θεῷ
τιμῇ καὶ δόξᾳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- 6,12. Jd 8. 18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι, τέκνον·
Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σὲ προφητείας,

4 TW πιστει· 12 h ενδυναμουντι 16 hT Ιησους
Χριστος 17 TW αφθαρτω αορατω μ.

8 χρησιμοποι 12 και χαριν 13 το : τον | οντα μ
17 μονω : + σοφω

Προς Τιμοθεον α' 1,19—2,14.

στρατεύη ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων 19 8,9; 6,10.
 ὅστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπωσά-
 νται περὶ τὴν πίστιν ἐνανάγησαν· ὧν ἔστιν Ὑμέ- 20 2 T 2,17.
 ρος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ, 1 K 5,5.
 ἵνα παιδευθῶσιν μὴ βλασφημεῖν.

Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι 2 Ph 4,6.
 ἡσυχίαν, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας, ὑπὲρ
 πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων 2
 ἃ ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον καὶ ἡσύχιον
 ἦν διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ὅτι καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος 3 1,1; 4,10.
 τοῦ θεοῦ, ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι 4 Kx 18,29.
 εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. εἰς γὰρ θεός, 5 2 P 8,9.
 ὁ καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρωπος R 8,29,30.
 ὡς Ἰησοῦς, ὁ δὸς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ 6 H 12,24.

πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις· εἰς ὃ ἐτέθη 7 G 1,4; 2,20.
 ἡ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω, οὐ Tt 2,14.
 ἴσσομαι, διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλη- 2 T 1,11.
 θείᾳ. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας 8 G 2,7,8.

ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς
 ἡμῶν καὶ διαλογισμοῦ. Ὡσαύτως γυναῖκας ἐν 9 1 P 3,8—5.
 ὑποταστικῇ κοσμίᾳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης

ὡς τοῦ κυρίου, ὡς τοῦ σώματος τοῦ ἐκκλησίας, ἡ
 ἡσυχία καὶ ἡ ἁγιασμοῦ, ὡς ἡ ἀρετή, ὡς ἡ
 ἡ ἀκατακτάτης ἡ ἡσυχίας, ἀλλ' ὃ πρέπει 10 5,10.

ἡσυχίαν ἐπαγγελλομέναις θεοσεβείαν, δι' ἔργων
 ἡσυχίας. Ἡσυχία ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ 11 E 5,22.

ἡσυχίᾳ διδάσκειν δὲ γυναῖκί οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ 12 1 K 14,34.
 ἡσυχίᾳ ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδὰμ 13 Gn 3,16.

ὁ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Ἐῦα. καὶ Ἀδὰμ οὐκ 14 Gn 1,27; 2,7,22.
 ἀπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἐξαιπατηθεῖσα ἐν παραβάσει 1 K 11,8,9.

ἡσυχίας, ὡς ἡ ἀρετή, ὡς ἡ ἀκατακτάτης ἡ
 ἡσυχίας, ἀλλ' ὃ πρέπει 10 5,10.

18 hT στρατευσῆ 2,8 K διαλογισμῶν 9 h κοσμίως |
 W χρυσίω 13 W ἀλλὰ 13 H Ἐῦα

2,1 παρακαλεῖ 3 τοῦτο γὰρ 6 οὐ το μ. κ. ι. ἐδοθη
 ἐπιστενθῆν | λέγω : + ἐν Χριστῷ | πιστεῖ : γνωσεῖ
 πνευματι 9 ὡσαυτως καὶ τας γ. | καὶ 2^ο : η
 ἀπαιτηθεῖσα

2,15—3,16. Προς Τιμοθεον α'

15 γέγονεν· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἕως
μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ
σωφροσύνης.

Act 20,28. 3 Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται,
Tt 1,8,7. 2 καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον

ἀνεπίλημπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφά-
λιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν,
3 ἢ μὴ πάροικον, μὴ πλήκτην, ἀλλὰ ἐπεικῆ, ἄμαχο

1 Sm 2,12. 4 ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον
τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος

5 (εἰ δὲ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστήναι οὐκ οἶδεν
6 πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον
ἵνα μὴ τυφωθῆις εἰς κρίμα ἐμπέση τοῦ διαβόλου

5,10. 7 δεῖ δὲ καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν
1 K 5,12,18. ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέση καὶ παγίδα τοῦ
2 K 8,21.

Ph 1,1. Act 6,8. 8 διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ δολο-
λόγους, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχρο-

9 κερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν
10 καθαρᾷ συνειδήσει. καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθαι
σαν πρῶτον, εἶτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες

Tt 2,8. 11 γυναικας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφα-
2. 12 λίους, πιστὰς ἐν πᾶσιν. διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς

γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ
13 τῶν ἰδίων οἴκων. οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες
βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται καὶ πολλὴν

14 παρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά
15 σοι γράφω ἐλπίζων ἔλθειν πρὸς σὲ ἐν τάχει· ἐὰν
E 2,19-22. δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ
ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία θεοῦ ζῶντος

J 1,14. J 16,10. 16 στῦλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀληθείας. καὶ ὁμολο-
R 1,4. Mc 16,19.

15,3,1 H σωφροσύνης· πιστ. ο λογος. (Εἰ τις nov. sect. inc.) 3,1 Πιστος : h' ανθρωπινος 4 W , μετα 14 H [προς σε] RW προς σε | T τάχιον W ταχείων

3,8 πληκτην : + μη αισχροκερδη 7 δε : + αυτου 8 - σεμνου 14 - προς σε 15,16 ζωντος. αι αληθειαι και

γινόμενος μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·

ὅς ἐφανερώθη ἐν σαρκί,
ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι,
ὤφθη ἀγγέλοις,
ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν,
ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ,
ἀνελήμφθη ἐν δόξῃ.

Τὸ δὲ πνεῦμα ὁρῶν λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις 4
καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέ-
χοντες πνεύμασιν πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαι-
μονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυστηριασ- 2
μένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, κωλύοντων γαμεῖν, 3
ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μετὰ-
λημψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνω-
σάσι τὴν ἀλήθειαν. ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλόν, 4
καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμε-
νον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ ἐντεύ- 5
σεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς 6
ὁ ἀπὸ τῆς διακονίας Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς
λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας
τῆς παρηκολούθησας· τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώ- 7
νους μύθους παραιτοῦ. γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς
εὐσεβείαν. ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον 8
ἵστίον ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσεβεία πρὸς πάντα ὠφέ-
λιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ
τῆς μελλούσης. πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀπο- 9
δοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνι- 10
ζόμεθα, ὅτι ἠλπικαμεν ἐπὶ θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστὶν
σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

2 T 2,1. 2 P 3,5.
Jd 18. 1 J 2,18.

Gn 9,3.
1 K 10,30.31.

Gn 1,31.
Act 10,15.

1,4; 6,20.
2 T 2,16.23.
Ty 1,14; 3,9.
6,6.

1,15.

10 2,3,4.

18 ὅς : h^r δ εὐσεβεία 4,1,2 W δαιμονίων ἐν 8 κωλ. ...
ματων : h^s σοὶ γαμεῖν ἀπέχεσθαι πρὸ γαμεῖν καὶ γενεσθαι
μειν η ἀπεισθαι | W ἀληθειαν, 6 h παρηκολούθησας
γωνιζ. : hW ονειδιζόμεθα | h ἠλπισαμεν

18 ὁμολογουμένως μ. 4,1 πλανησ 2 κεκαυστηρ.
10 γαρ : + καὶ

4,11—5,11. Προς Τιμοθεον α'

- 11 12 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. μηδεὶς σου
 Tt 2,15. τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου
 τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ,
 13 ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ
 5,22. 14 ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. μὴ
 Act 6,8; 8,17. ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ
 προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσ-
 15 βυτερίου. ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου
 R 11,14. 16 ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾗ πᾶσιν. ἔπεχε σεαυτῷ καὶ
 τῇ διδασκαλίᾳ, ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν
 καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.
- Lv 19,32. 5 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει
 2 ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς, ¹ πρεσβυτέρας
 ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.
 5. 3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας. εἰ δέ τις χήρα
 4 τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν
 ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς
 προγόνοις· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀπόδεκτον ἐνώπιον
 Jr 49,11. 5 τοῦ θεοῦ. ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη
 L 2,87; 18,7. ἤλπικεν ἐπὶ [τὸν] θεὸν καὶ προσμένει ταῖς δεήσε-
 6 σιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ
 7 δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκεν. καὶ ταῦτα παράγ-
 8 γελλε, ἵνα ἀνεπίλημπτοι ᾦσιν. εἰ δέ τις τῶν
 ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκείων οὐ προνοεῖται, τὴν
 9 πίστιν ἠρῶηται καὶ ἐστὶν ἀπίστου χείρων. Χήρα
 καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα,
 H 18,2. 10 ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, ¹ ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη,
 J 18,14. εἰ ἔτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας
 ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ
 11 ἀγαθῷ ἐκηκολούθησεν. νεωτέρας δὲ χήρας παραι-
 τοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηγιάσωσιν τοῦ Χριστοῦ,

12 Η αγνια 5,2 Η αγνια 5 hTW— [τον] | θεον : hW
 Κυριον 8 JW προνοι

12 αγαπη : + εν πνευματι 14 πρεσβυτερον 15 εν
 πασιν 5,4 καλον και αποδ. 8 οικειων : pr των

γαμειν θέλουσιν, έχουσαι κρίμα δι τὴν πρώτην 12
πίστιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαί μανθάνουσιν 13 2 Th 2,11.
περιορχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαί
ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι, λαλοῦσαι τὰ μὴ
θέοντα. βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμειν, τεκνο- 14 1 K 7,9.
γονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορομῆν διδόναι
τῷ ἀντικειμένῳ λουδορίας χάριν· ἤδη γὰρ τινες 15
ἔξετράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ. εἰ τις πιστὴ 16
ἔχει χήρας, ἐπαρκεῖσθω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρεῖσθω
ἢ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεσθῇ.
Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς 17 R 12,8.
ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ
διδασκαλίᾳ. λέγει γὰρ ἡ γραφή· βοῦν ἄλοῶντα 18 Dt 25,4; 24,15.
1 K 9,9. L 10,7.
οὐ φιμώσεις, καί· ἄξιός ἐ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ
αὐτοῦ. κατὰ πρεσβυτέρον κατηγορίαν μὴ παρα- 19 Dt 19,15.
2 K 18,1.
Mt 18,18.
θέου, ἐκτός εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.
Τὸς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγγε, ἵνα 20 G 2,14.
καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν. διαμαρτύρομαι 21
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν
ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προ-
κρίματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Χείρας 22 4,14.
ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις
ἀλλοτριαῖς· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὕδρο- 23
πότει, ἀλλὰ οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχον
καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώ- 24
πων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοι εἰσιν προάγουσαι εἰς
κρίσιν, τισὶν δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὡσαύτως 25
καὶ τὰ ἔργα τὰ καλὰ πρόδηλα, καὶ τὰ ἄλλως
ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ 6 E 0,5. Tt 2,9,10.
ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς

16 τις : W+ πιστος ἢ | JW επαρκειω 19 h^r—
εκτος ... μαρτυρων 20 τους : H+ [δε]

18 κημωσις | του μισθου : της τροφης 21 προσ-
κλησαν 23 στομ. : + σου 25 ωσαυτως δε | δυναται

Προς Τιμοθεον α' β' 6,18—1,1.

σας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρ-
 τύρων. παραγγέλλω σοι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ 18 J 18,26,27;
 ζωογονοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ 19,11.
 μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πειλάτου τὴν καλὴν
 ὁμολογίαν, τηρῆσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον ἀν- 14
 επίλημπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ μακάριος 15 1,11. Ap 17,14.
 καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόν- Dt 10,17.
 των καὶ κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων 16 Ex 22,20.
 ἀθανασίαν, φῶς οὐκ ἔχον ἀπόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς
 ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃ τιμὴ καὶ κράτος
 αἰώνιον· ἀμήν. Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι 17 Ps 62,11.
 παραγγέλλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικεῖναι ἐπὶ L 12,20.
 πλοῦτου ἀδηλόγητι, ἀλλ' ἐπὶ θεῷ τῷ παρέχοντι R 12,16.
 ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν, ἀγαθοεργεῖν, 18
 κλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι,
 κοινωνικούς, ἀποθήσαντο ἑαυτοῖς θεμέλιον 19 Mt 6,20.
 καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς ὄντως
 ζωῆς. Ὡς Τιμόθεε, τὴν παραθήκην φύλαξον, 20 4,7. 2 T 1,14.
 ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντι-
 θέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγ- 21 1,6. 2 T 2,18.
 γελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν.

Ἡ χάρις μετ' ὑμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β

Παῦλος ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελή- 1
 ματος θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ

18 TW— σοι | T— του 1^ο | h Ἰησον Χριστου 17 hT
 υψηλα φρονειν | επι 2^ο : W εν | θεω : h pr τω

18 ζωοποιουντος 16 και φως 17 θεω : + (τω) ζωντι
 19 οντως : αιωνιον 20 καινοφωνιας ιε 2 T 2,16.

Subscriptio: εγραφη απο Λαοδικειας + ητις εστιν
 μητροπολις Φρυγιας της Καπατανιας (Πακατιανης) υι απο
 Νι πολεως υι απο Αθηνων υι απο Ρωμης + δια Τιτου

- 2 Ἰησοῦ Ἰησοῦ Ἰησοῦ ἀγαπητῶ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ
κυρίου ἡμῶν.
- Act 28,1; 24,16. Ph 3,5. 3 Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ᾧ λατρεύω ἀπὸ προγόνων
ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν
περὶ σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου, νυκτὸς καὶ
4 ἡμέρας ἑπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν
Act 16,1. 5 δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, ὑπόμνησιν λαβῆς
τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνφάνησεν
πρῶτον ἐν τῇ μάμμη σου Λωίδι καὶ τῇ μητρὶ
1 Th 5,10. 1 T 4,14. 6 σου Ἐθνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ. Δι' ἧς
αἰτίαν ἀναμνησκῶ σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα
τοῦ θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν
R 8,15. 7 χειρῶν μου. οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεὸς πνεῦμα
δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονίας
R 1,16. 8 μου. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ κυρίου
ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ σὺ
κακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύνάμιν θεοῦ
Ti 3,5. 9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ
οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλὰ κατὰ ἰδίαν πρόθεσιν
καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
R 16,26. 10 πρὸ χρόνων αἰώνων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
1 K 15,55,57. H 2,14. τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Ἰησοῦ
καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον φωτίσαντος δὲ
1 T 2,7. 11 ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς
ἑτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος
12 δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαι-
σχύνομαι, οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι
ὅτι δυνατὸς ἐστὶν τὴν παραθήκην μου φυλάξαι
1 T 6,3. Ti 2,1. 13 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποτίπωσιν ἔχει ὑμῶν
νόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει

2 Χρ. Ἰησ. : h κυριον Ἰησ. Χρ. 3 TW μου νυκτος κα
ημερας, 4 πληρωθω, : H-,R. 6 θεου : W Χριστου
10 W Ἰησου Χριστου 11 διδασκ. : R+ [εθνων] 13 ον
h^a fort. err. prim. pro ὄν 13.14 W ηκουσας. εν ... Ἰησου τῷ

Προς Τιμοθεον β' 1,14—2,12.

ἡ ἀγάπη τῆ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παρα- 14 1 T 6,20.
 κλην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦν-
 τος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπειστράφησάν 15 4,16.

πάντες οἱ ἐν τῇ Ἄσιᾳ, ὧν ἔστιν Φύγελος καὶ
 Ἐρμογένης. ὁψὲ ἔλειος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου 16
 ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ τὴν ἄλυσίν
 μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ 17
 σπουδαίως ἐζήτησέν με καὶ εἶπεν· — ὁψὲ αὐτῷ 18 Ja 21.
 κύριος εὑρεῖν ἔλειος παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ἔρα· — καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησεν, βέλτιον
 γινώσκεις.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι 2
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ 2
 ἀπὸ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς
 ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτίρους
 ἀξιοί. σνκακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης 3 1,8; 4,5.
 τοῦ Ἰησοῦ. οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται 4
 ἐν τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογῆ-
 σθαι ἀρέσῃ. ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται 5 4,8.
 μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν 6 1 K 9,7.
 πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. νόει δ' 7
 ὁ κύριος· δώσει γὰρ σοι ὁ κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσιν.

Ὁμοίωσον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν, 8 1 K 15,4.20.
 ὁπότε ἀπέθανεν διὰ τοῦ πνεύματος Δαυεὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 2 Sm 7,12.
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 3 E 8,1.13.
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 4 Ph 2,17.
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 5 Ph 1,12-14.
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 6 Kol 1,24.
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 7
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 8
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 9
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 10
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 11 2 K 4,11.
 ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ὃς ἔζησεν κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· 12 Mt 10,38.

15 T Ἐρμογένης 17 W σπουδαιότερος | W ευρεν.
 W ἡμερα. 2,4 RW πραγματείας 9 H κακουργος.
 α ... δεδεται· 11 W λογος. 12 R συμβασιλ.

15 Φυγελος 16 επησχυνθη 17 σπουδαιότερον
 διηκ. : + μοι 2,3 συ ουν κακοπαθησον 6 προτερον
 : α | δαη

- R 5,2.3. Nu 28,19. 13 εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει, ἀρνήσεται ἡμᾶς
 1 T 6,4. Tt 3,9. 14 γὰρ ἑαυτὸν οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομίμησθε
 διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μὴ λογομαχεῖν
 ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουσά-
 1 T 4,6. Tt 2,7.8. 15 των. σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ
 L 12,42. θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸ
 1 T 4,7. 16 λόγον τῆς ἀληθείας. τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνῶν
 περιύψασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόφουσιν ἀσεβείας
 1 T 1,20. 17 ¹ καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἔξει· ὁ
 18 ἔστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλήτος, οἵτινες περὶ τῆς
 ἀληθείας ἠστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν ἤδη γε-
 Nu 16,5.26. 19 γόνειναι, καὶ ἀνατρέπουσιν τὴν τινῶν πίστιν.
 In 26,18; 28,16.17. μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θεοῦ ἔστηκεν, ἔχει
 J 10,14. τὴν σφραγίδα ταύτην· ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας
 αὐτοῦ, καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὄν-
 1 K 3,12. 20 μάζων τὸ ὄνομα κυρίου. ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐ
 ἔστιν μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ
 ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν ἃ
 3,17. 21 εἰς ἀτιμίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ
 τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον
 εἰς χρῆσιν τῷ δεσπότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν
 1 T 6,11; 1,5. 22 ἡτοιμασμένον. τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φερόμεν
 δῖωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην
 μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρῶν
 1 T 4,7. 23 καρδίας. τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεται
 Tt 1,7. 24 παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσιν μάχας· δοῦλον δὲ
 κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι ἀλλὰ ἡπιον εἶναι πρὸς
 1 T 2,4. 25 πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, ¹ ἐν πραότητι παι-
 δεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μὴ ποτε ὀφθαλμῶν

14 θεου : hW κυριον 17 H Φιλήτος 18 αναστασιν 5
 h[R]W pr την 21 W εις τιμην ηγιασμ. 22 μετα : h+
 παντων 25 hW δωη

12 αρνουμεθα 13 — γαρ 14 λογομαχει | 23 : 25
 19 κυριος : + παντας 21 ηγιασμ. : + και 24 ηγιασ

Προς Τιμοθεον β' 2,26—3,18.

ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας,
 ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, 26
 ἠρησμένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.
 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις 3 1 T 4,1.
 κήσονται καιροὶ χαλεποί· ἔσονται γὰρ οἱ ἄν- 2 R 1,29 ss.
 ῥωποι φίλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερή-
 ροι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι,
 ἄσποργοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, 3
 ἄφρονοι, ἀφιλάγαθοι, ἠροδοῦνται, προπετεῖς, τετυ- 4 Ph 3,19.
 ῖνοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, ἔχοντες 5 Mt 7,15,21.
 ῥωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρη- R 2,20.
 ροί· καὶ τούτους ἀποτρέπου. ἐκ τούτων γὰρ 6 Tt 1,16.
 ἔσονται οἱ ἐνδύοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτι- Mt 22,14.
 τες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα Tt 1,11.
 ἄφρονοις ποικίλαις, πάντοτε μανθάνοντα καὶ 7 2,26.
 ἄπειροι εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνά-
 μιν. ὅν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέ- 8 Ex 7,11,22.
 ἔστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀντίστανται τῇ 1 T 6,5; 1,12.
 ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδό-
 κιοι περὶ τὴν πίστιν. ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ 9
 τὴν ἀνομίαν· ἢ γὰρ ἀνομία αὐτῶν ἐκδηλὸς ἔσται πᾶσιν,
 καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο. Σὺ δὲ παρηκολούθησάς 10
 τὴν διδασκαλίαν, τὴν ἀγωγὴν, τὴν προθέσει, τὴν
 ἀρετῇ, τὴν μακροθυμίᾳ, τὴν ἀγάπῃ, τὴν ὑπομονῇ,
 τὴν ἐπιεικειᾷ, τοῖς παιθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο 11 Act 13,50;
 ἀντιοχεῖα, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγ- R 14,5,19.
 ῆς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρύσατο ὁ Ps 24,20.
 κύριος. καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς 12 Mt 16,24.
 Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. πονηροὶ δὲ ἄν- Act 14,22.
 ῥωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, 13 1 T 4,1.

26 W αὐτου, 3,8 Ιαμβρης : h^r Μαμβρης 10 h
 παρηκολούθησας 12 R εὐσεβως ζην

3,1 γινωσκετε 8 — αστοργοι 6 αἰχμαλωτίζοντες
 7. 10 — τῇ ἀγάπῃ 11 ἐγενοντο | Αντιοχ. : + α
 τὴν θεκλαν επαθεν

3,14—4,10. Προς Τιμοθεον β'

- 2,2. 14 *πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. σὺ δὲ μένε ἐν ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων ἔμαθ*
- J 5,89. 15 *'καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους ἰερὰ γράμματα οἶδας, δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστι*
- 2 P 1,10—21. 16 *τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἐλεγμὸν πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιο*
- 1 T 6,11. 17 *σύνη, ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, πε*
- 1 P 4,5. 4 *πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένος. Διαμαρτύνωμαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐπιμέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τ*
- Act 20,20,31. 2 *ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· κήρυνε τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς, ἔλεγξτε ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ*
- 1,13. 1 T 4,1. 3 *καὶ διδαχῇ. ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκαλίαν*
- 1 T 4,7. 4 *κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους*
- 2 Th 2,11. 2,8. E 4,11. 5 *ἐκτραπήσονται. σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν, καὶ πάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν δικαιο*
- Ph 2,17. 6 *κονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἢ σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφάρμοσεν.*
- 1 K 9,25. 1 T 6,12. Ph 3,14. 7 *ἐφάρμοσεν. τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνίσασαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ*
- 2,5. 1 P 5,4. Jc 1,12. Ap 2,10. 8 *ἀπόκειται μοι ὁ τοῦ δικαιοσύνης στέφανος, ὃς ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.*
21. 1,4. 9 *Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημόκριτος*
- Kol 4,14. 10

15 ἰερα : R pr [τα] 16 T παιδιαν 4,1 h κριναι
 βασ. αυτου : R,W. 2 hT παρακαλεσον, επιτιμησον

14 τινος 16 ελεγχον 4,1 διαμαρτ. ουν εγω | , κα
 την : κατα την 5 κακοπαθ. : + ως καλος στρατιωτης
 Χριστου Ιησου 6 της εμης αναλ. 8 — πασι

10 με εγκατέλειπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ
 ἐπευθῆ εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκη εἰς Γαλατίαν,
 11 τὸς εἰς Δαλματίαν· Λουκᾶς ἔστιν ὁ μόνος μετ'
 τοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστιν
 12 μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ
 13 ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλειπον
 Τρῳάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ
 14 βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ
 ἄκρεός πολλαί μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώσει
 15 αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν καὶ σὺ
 16 ἴδασσον· λίαν γὰρ ἀντέστη τοῖς ἡμετέροις λόγοις.
 17 τῇ πρώτῃ μου ἀπολογία οὐδεὶς μοι παρ-
 ἔβητο, ἀλλὰ πάντες με εγκατέλειπον· μὴ αὐτοῖς
 ἠρωθεῖν· ὁ δὲ κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνά-
 18 τεν με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῆ
 19 ἀκούσωσιν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐρῶσθην ἐκ
 τοῦ ἔργου λέοντος. ὄψεται με ὁ κύριος ἀπὸ παν-
 20 τὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν
 τοῦ τοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
 αἰῶνων, ἀμήν.
 21 Ἀσπασαι Πρόσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησι-
 22 φρον οἶκον. Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, 20
 ἄφιμον δὲ ἀπέλειπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.
 21 ἐπέπρασσον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται 21
 22 Εὐβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.
 Ὁ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματός σου. ἡ χάρις 22
 23 τοῦ ὁμοῦ.

10 K εγκατελειπεν | Γαλατιαν : h^r T Γαλλιαν 13 H
 Λουκον 18 K απελειπον 16 K εγκατελειπον 19 Ακυλαν :
 +, Δεκτηραν την γυναικα αυτου και Σμαιαν και Ζηριονα
 υιους αυτου, 20 K απελειπον 21 H [παντες]
 ο κυριος : h+ Ιησους

11 αγαγε 14 αποδωη 15 ανθεστηκε 17 ακουση 18 και
 22 η χαρ. μ. υμων : ερωωσο εν ειρηνη | fin + αμην
 Subscriptio : εγραφη απο Λαοδικειας vl απο Ρωμης +
 εκ δευτερον παρρητη Παυλος τω καισαρι Ρωμης Νερωνι

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

- 1 Παῦλος δοῦλος θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ
Χριστοῦ κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν
2 ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν¹ ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς
αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀνευδῆς θεὸς πα-
3 τέρων αἰώνων, ἐφάνερωσεν δὲ καιροῖς ἰδίους τὸ
1 E 1,9.10. 3 λόγον αὐτοῦ ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κα-
1 T 1,1.11.
4 ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, Τίτῳ γνησίου
1 T 1,2. 4 τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν.
5 Τούτου χάριν ἀπέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα
6 πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην,¹ εἰ τίς ἐστὶν
1 T 3,2-4. 6 ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ
1 K 4,1. 7 μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα. δεῖ γὰρ
2 T 2,24. 7 τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι ὡς θεοῦ οἰκονομῆ-
1 P 5,2. 7 νόμον, μὴ ἀνθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροικον,
8 πλῆκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ,¹ ἀλλὰ φιλόξενον, φι-
9 γαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὄσιον, ἐγκρατῆ,¹ ἀντε-
2,1. 1 T 1,10. 9 μενον τοῦ κατὰ τὴν διδασχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα
2 T 4,8. 9 δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ
10 ὑγιαίνουσα καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰ-
11 γὰρ πολλοὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρε-
2 T 3,6. 11 πάται, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς,¹ οὓς οὐ

1 W Χριστου Ιησου η Χριστου [Ιησου] 2.8 Η αιων
εφ. ... ιδιους, 5 K απελειπον 10 W πολλοι,

2 επ: εν 4 και 1°: ελεος | και 2°: + κυριου 5 κα-
πον εν κατελειπον | επιδιορθωσης 9 εν ... υγιαινο-
τους εν παση θλιψει | fin + μη χειροτονεω διγαμους μ
διακονους αυτους ποιειν, μηδε γυναικας εχειν εκ διγαμ-
μηδε προσερχεσθωσαν εν τω θυσιαστηριω λειτουργειν,
θειον. τους αρχοντας τους αδικοκριτας και αρπαγας
φενστας και ανελεημονας ελεγε ως θεου διακονος 10
λοι: + και | - της

πιστομίξουν, οἵτινες δλους οἴκους ἀνατρέπουσιν
 ἀσκοῦντες ἃ μὴ δεῖ αἰσχροῦ κέρδους χάριν. εἶπέν 12
 ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης·

Κοῖτες δεῖ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες
 ἀργαί.

Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής. δι' ἣν αἰτίαν 13 2 T 4,2.

ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ
 πίστει, μὴ προσέχοντες Ἰουδαίκοις μύθοις καὶ 14 1 T 4,7.

ἰστορίαις ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπιβλέψατε καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιαμ- 15 Mt 15,11.
 νοῖς καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίαν- R 14,30.

αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. θεὸν 16 2 T 3,5.

οὐλογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται,
 ἀλλοιοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ πρὸς πᾶν ἔργον
 ἄβουλον ἀδόκιμοι.

Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδα- 2 1 T 6,8.
 χῆσει. 2 T 1,18.

Ἐλεγε πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοῦς, 2 1 T 5,1.

ἄφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ
 ἀρετῇ· πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι 3 1 T 3,11.

ἄφρονοι, μὴ διαβόλους, μηδὲ οἶνον πολλῶ
 ἐπιποθῶμενας, καλοδιδασκάλους, ἵνα σωφρονί- 4

αὶ ἔσῃ τὰς νέας φιλάνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

ἄφρονας, ἀγνάς, οἰκουροῦς, ἀγαθὰς, ὑποτασ- 5 E 5,22.

θῆνας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ
 θεοῦ βλασφημῆται. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρα- 6

λαίμαρκα σωφρονεῖν¹ περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος 7 1 T 4,12.

ἵνα ἔσῃ ἡ ἀφθορία τῶν καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀφθορίαν,
 ἀφθορία, ἵνα ἔσῃ ἡ ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ 8 1 P 2,15.

13 H [εν] 2,3 μηδε : h μη 4 HW σωφρονίζωσι
 5 W οικουροῦς αγαθας, 6.7 TW σωφρονειν π.
 τα, 7 h εργα εν τ. διδασκαλια,

11 fin + τα τεκνα τους ιδιους γονεις υβριζοντες η τυπ-
 κες επιστομιζε και ελεγε και νουθετει ως πατηρ τεκνα
 εἶπεν δε 14 εντολ. : γενεαλογιας 15 παντα : + μεν
 η ειδεναι | - και ετ αγαθον 2,3 ιεροπροπει 5 οικον-
 ος | θεου : + και η διδασκαλια 7 παντας εαυτον |
 αφθοριαν | σεμνοτ. : + αφθαριαν

- E 6,5. 1 T 6,1. 9 εναντίας εντραπη μηδεν εχων λεγειν περι ημων
 1 P 2,18. 9 φαυλον. δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι,
 1,8. 10 εν πασιν ευαρεστους ειναι, μη αντιλεγοντας, μη
 νοσφιζομενους, αλλα πασαν πιστιν ενδεικνυμενους
 αγαθην, ινα την διδασκαλιαν την του σωτηρος
 11 ημων θεου κοσμων εν πασιν. Επεφανε γαρ
 η χαρις του θεου σωτηριος πασιν ανθρωποις
 E 1,4. 12 παιδεουσα ημας, ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν
 και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιο
 1 K 1,7. 13 και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι, προσδεχο
 R 5,2. Ph 8,20. 13 μενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της
 G 1,4. 1 T 2,8. 14 δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων Χρι
 E 2,10. 14 στου Ιησου, δε εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα
 Ps 130,8. 14 λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθα
 Ex 19,5. 14 ριση εαυτω λαον περιουσιον, ζηλωτην καλω
 Dt 14,2. 14 εργα. Ταυτα λαλει και παρακαλει και
 Ee 37,28. 15 ελεγε μετα πασης επιταγης· μηδεις σου περι
 1 P 8,13. 15 φρονειτω. Υπομιμνησκε αυτοους αρχαις εξ
 Ph 4,5. 2 εργον αγαθον ετοιμους ειναι, μηδενυ βλασφημειν
 2 αμαχους ειναι, επιεικεις, πασαν ενδεικνυμενους
 1 K 6,11. 3 πραγματα προς παντας ανθρωπους. Ημεν γαρ
 E 2,2; 5,8. 3 ποτε και ημεις ανοητοι, απειθεις, πλανωμενοι
 δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις
 2,11. Prv 8,81. 4 εν κακια και φθονω διαγοντες, στυγητοι, μισουντες
 E 2,8,9. 4 αλληλους. οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια
 J 3,5. E 5,26. 5 επεφανε του σωτηρος ημων θεου, ουκ εξ εργα
 των εν δικαιοσυνη η εποιησαμεν ημεις αλλα κατα
 το αυτοου ελεος εσωσεν ημας δια λουτρου παλιου

9 Η υποτασσεσθαι εν πασιν, 10 μη : h μηδε | πιστιν
 ενδεικν. αγαθην : h ενδεικν. αγαθην 18 h ημων, | h
 Ιησου Χριστου 3,1 Υπομιμν. : W+ δε | αρχαις : W+
 και | Η υποτασσεσθαι πειθαρχειν

8 ημων : υμων 10 — την 2^ο 11 σωτ. : pr 9
 15 διδασκε | καταφρονειτω 3,1 πειθαρχ. : pr vi + x^o
 2 πραστ. : σπουδην 8 ανοητοι : + και 5 α : ο^o

γενεσίας και ἀνακαινώσεως πνεύματος ἁγίου, οὗ ⁸ Joel 2,1.
 ἔλαβεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου ⁷ R 8,24.
 χάριτι κληρονόμοι γενηθῶμεν κατ' ἐλπίδα ζωῆς
 αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ περὶ τούτων βοῦ- ⁸ 14.
 λημαί σε διαβεβαιουοῦμαι, ἵνα φροντίζωσιν καλῶν
 ἔργων προοιστασθαι οἱ πεπιστευκότες θεῷ. ταῦτά
 εἰσιν καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς ⁹ 1 T 4,7.
 δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔριν καὶ μάχας
 νομικὰς περιστασο· εἰσὶν γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μά-
 ρητοι. αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευ- ¹⁰ 2 J 10.
 τεραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ¹¹ 1 T 6,4,5.
 τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὧν αὐτοκατάκριτος.
 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σέ ἢ Τυχικόν, ¹² 2 T 4,12.
 ποῦδάσιν ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ
 γὰρ κέκρικα παραχειμᾶσαι. Ζηγᾶν τὸν νομικόν ¹³ Act 18,24.
 καὶ Ἀπολλῶν σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν ¹ K 3,5,6.
 ἐπιτίμῃς λείπῃ. μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι ¹⁴ 2,14. E 4,28.
 καλῶν ἔργων προοιστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας ²⁰
 χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. ¹⁵ Mt 7,19.
 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. ἄσπασαι ¹⁵
 οὓς φιλοῦντας ὑμᾶς ἐν πίστει.
 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

9 R ερεις 10 h^r— και δευτεραν 12 RW πρὸς σε | H
 τυχικον 18 R Απολλῶ | hT λιπη

5 πνευμ. : pr δια 7 γενομεθα 8 τα καλα
 γενεαλ. : λογομαχιας 15 ασπασασθε | χαρις : + του
 θεου vl τ. θεου | fin + αμην

Subscriptio: προς Τιτον (+ της Κρητων εκκλησιας
 τουτον επισκοπον χειροτονηθεντα) εγγραφη απο Νικοπολεως
 της Μακεδονιας (missa per Arteman vl per Zenam et
 Apollo).

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

- E 8,1. 1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεο
 ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνε
 Kol 4,17. 2 ἡμῶν¹ καὶ Ἀπφίρα τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίππῳ τῷ
 2 T 2,8. στρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησ
 R 1,7. 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡ
 καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνεῖαν
 5 ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων
 τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς
 Ph 1,9. 6 κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, δι
 ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται
 ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χρισ
 2 K 7,4. 7 χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ
 ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνα
 8 πανται διὰ σοῦ, ἀδελφέ. Διό, πολλὴν ἐν Χρισ
 9 παροησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνήκον, ὅ
 τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν
 Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χρισ
 Kol 4,9. 10 Ἰησοῦ, — παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκν
 1 K 4,15. 11 ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὀνήσιμον,¹ τόν π
 G 4,19. 12 σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον,
 ἀνεπέμψα σοὶ αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγγ
 Ph 2,80. 13 ἵδν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν,
 ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῆ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ ἐ
 2 K 9,7. 14 γελίου, χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλη
 1 P 5,2.

4 W παντοτε, 5 προς : X εις 6 H [του] | ημ
 hTW υμιν 9 πρεσβύτης : h^a err. prim. pro πρεσβ
 | παρακαλω : T·W. | h νυν | W Ἰησον : R·TW, 11
 hTW+ και 12 σοι : R·TW,

Inscriptio : προς Φιλημονα + και Απφιραν και Αρχιπ
 (τον διακονον) 1 δεσμιος : αποστολος υι δουλος | α
 πητω : αδελφω 2 αδελφη : αγαπητη 6 παντος : + ερη
 Χριστον Ιησον 7 χαριν | εχομεν πολλην 10 ον :
 εγω | δεσμοις μου 11 — σοι 2^o 12 ανεπεμψα : σ
 αυτον | σπλ. : + προσλαβον

ἦσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου
 ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. τάχα γὰρ διὰ τοῦτο 15
 κρίσθη πρὸς ὄραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς,
 μετὶ ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφόν 16 1 T 6,2.
 ἠτητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ
 ἐν σαρκί καὶ ἐν κυρίῳ. εἰ οὖν με ἔχεις κοι- 17
 νῶν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. εἰ δέ τι ἠδίκησέν 18
 ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα· ἐγὼ Παῦλος 19 G 6,11.
2 Th 3,17.
 ἕνεκα τῆ ἐμῆ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω
 ὅτι καὶ σεαντόν μοι προσοφείλεις. ναί, ἀδελφέ, 20 7.
 σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ
 ἀγγνα ἐν Χριστῷ.
 Πειποιδῶς τῆ ὑπακοῆ σου ἔγραψά σοι, εἰδῶς 21
 καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις. ἅμα δὲ καὶ ἐτοι- 22 Ph 1,25; 2,24.
 ᾗ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευ-
 χυμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.
 Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου 23 Kol 1,7; 4,12.
 Χριστῷ Ἰησοῦ, Ἰ Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημῆς, 24 Kol 4,10,14.
 καὶ οἱ συνεργοί μου.
 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ 25
 ὅματός ὑμῶν.

16 T ουκ εστι 25 κυριου : + hRW ημων

19 λεγω· σοί, | fin + εν κυριω 20 Χριστω : κυριω
 ο : ο 28 ασπάζονται 25 fin + αμην

Subscriptio: προς Φιλημονα (και Απφιαν δεσποτας
 ημιον και προς Αρχιππον τον διακονον της εν Κολοσσαϊς
 ησιας) εγγραφη απο Ρωμης (δια Ονησιμου οικετου). [Αλλα
 και μαρτυς Χριστου γεγενηται ο μακαριος Ονησιμος εν
 Ρωμαιων πολει επι Τερτουλλου τηρικαντα την επαρχικην
 Απφιαν διεποντος τη των σκελων κλασει την ψηφον υπο-
 της του μαρτυριου.]

ΠΕΤΡΟΥ Α

- Jc 1,1.
1
Πέτρος
ἀπόστολος
Ἰησοῦ
Χριστοῦ
ἐκλεκτοῦ
παρεπιδήμιος
διασπορᾶς
Πόντου,
Γαλατίας,
Καππαδοκίας,
Ἀσίας,
καὶ
Βιθυνίας,¹
κατὰ
πρόγνωσιν
θεοῦ
πατρὸς,
ἐν
ἀγιασμῷ
πνεύματος,
εἰς
ὕπακομην
καὶ
ἑντισμόν
αἵματος
Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
χάρις
ὅμως
καὶ
εἰρήνη
πληθυνθεῖη.
23.
3
Ἐδόξωτος
ὁ
θεὸς
καὶ
πατὴρ
τοῦ
κυρίου
ἡμῶν
Ἰησοῦ
Χριστοῦ,
ὁ
κατὰ
τὸ
πολὸν
αὐτοῦ
ἔλεος
ἀπαγγέλλων
ἡμῶν
ἐν
ἐπιθυμίᾳ
ἐλπίδα
ζῶσαν
δι' ἀναστάσιν
Ἰησοῦ
Χριστοῦ
ἐκ
νεκρῶν,
εἰς
κληρονομίαν
ἄφθαρτον
καὶ
ἀμίαντον
καὶ
ἀμάραντον,
τετηρημένην
ἐν
οὐρανοῖς
εἰς
ἡμᾶς¹
τοὺς
ἐν
δυνάμει
θεοῦ
φρουρούμενους
διὰ
πίστεως
εἰς
σωτηρίαν
ἐτοιμῆν
ἀποδοῦναι
ἡμῶν
ἡμῶν
ἐν
καιρῷ
ἐσχάτῳ.
ἐν
ᾧ
ἀγαλλιᾶσθε
ὡς
ὅτι
ὀλίγον
ἄρτι
εἰ
δέον
λυπηθέντες
ἐν
ποικίλοις
πειρασμοῖς,
ἵνα
τὸ
δοκίμιον
ὑμῶν
τῆς
πίστεως
πανεπιπέμπτον
ᾖ
καὶ
ἐπιδοκίμιον
ᾖ
τοῦ
ἀπολλυμένου
χρυσίου
τοῦ
ἀπολλυμένου,
διὰ
πυρρῶν
ἐπιδοκιμασιῶν
καὶ
ὅτι
ὅπου
δοκιμαζομένου,
εὐρεθῆ
εἰς
ἐπαινον
καὶ
δόξαν
καὶ
τιμὴν
ἐν
ἀποκαλύψει
Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
ὅν
οὖν
ὁ
ὀρῶν
ἀγαπάτε,
εἰς
ὃν
ἄρτι
μὴ
ὀρῶντες
πιστεύετε
καὶ
ἀγαλλιᾶσθε
καρᾷ
ἀνεκκλήτῳ
καὶ
δεδοξασθε
ἑαυτοῖς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι
ὁ
κύριος
ἐν
ἑαυτῷ
ἐξοικεῖ
ὑμᾶς
ὡς
ὅτι

- σωτηρίαν ψυχῶν. περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν 10 Mt 13,17.
καὶ ἐξηραύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς L 10,24.
ἀγαπῆτος προφητεύσαντες, ἐραννῶντες εἰς τίνα ἢ 11 Ps 22. Is 53.
οἷον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ L 24,26.
προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ
ἐκείναις μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ 12 E 3,10.
ἄνθρωποι ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη L 2,13.
ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι
ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦ-
σθε ἄγγελοι παρακύψαι.
· Διὸ ἀναζωοοῦμαι τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας 13 L 12,85.
ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερο- E 6,14.
μένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ἐκείνης τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς 14 R 12,2.
ἐπιθυμίαις ὑμῶν ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ E 2,8; 4,17.
ἐκείναις ἃς ἐπέταξε ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός·
κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι 15
ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· 16 Lv 11,44; 19,2;
20,7.
Ἔσοσθε ὡς ἁγίοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιος. καὶ εἰ πατέρα ἐπι- 17 Ps 89,27.
καλέσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κλίνοντα κατὰ Jf 8,19.
τὸ ἕκαστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας Ml 1,6.
ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθα- Mt 6,9.
ρῶσθε τὸν χρόνον ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, ἀλλὰ R 2,11.
ἐκείνῳ ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου 18 Is 53,8.
Χριστοῦ, προεγνωσμένον μὲν πρὸ καταβολῆς κόσ- 1 K 6,20; 7,28.
μου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων 4,8.
καὶ ὑμᾶς ἡμῶν τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν 19 Is 53,7. H 9,14.
ἐκείνον ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
καὶ ὑμῶν τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.

10 W ἐξηραύνησαν ἢ 11 ἐρευνῶντες 11 ἐδήλου το :
ἐδήλουτο 12 ὑμῖν 1^ο : W ἡμῖν | ἢ αὐτὰ α | ὑμᾶς :
TW + ἐν 13 H νηφοντες τελείως, 14 H συσχημ. 16 γεγρ. :
[H]W+ οτι | οτι : T διοτι

10 ἡμᾶς 11 — Χριστοῦ | προμαρτυρουμενον 16 γενεσθε |
ἁγιος εἰμι 20 ἐσχάτων | ἡμᾶς 21 πιστευοντας

- 1 J 5,1. 22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καρ-
- Dn 6,27. 23 δίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενωῶς, ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου.
- Jc 1,18. Je 1,18. Is 40,6.7. 24 διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος. διότι Je 1,10.11. πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν·
- Is 40,8. 25 τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.
- E 4,22. 2 Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλο Je 1,21. καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλα-
- H 5,12.18. 2 λίας, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολο Mt 18,3. γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ ἀδξηθῆτε εἰς
- Ps 34,9. 3 σωτηρίαν, εἰ ἐγέυσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κυριος.
- Ps 118,22. 4 πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων Is 28,16. Mt 21,42. πῶν μὲν ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεοῦ ἐκλε-
- Act 4,11. 5 τὸν ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδο- E 2,21.22. 9. R 12,1. μεῖσατε οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱερᾶτευμα ἁγίου ἀνευῆκαι πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θε-
- Is 28,16. 6 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. διότι περιέχει ἐν γραφῇ· ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον ἐκλε-
- Ps 118,22. 7 ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπιστοῦσιν δὲ Mt 21,42. λίθος ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος
- Is 8,14. R 9,88. 8 ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας¹ καὶ λίθος προσκό-

2,1 ΚW υποκριον 5 T εποικοδομεισατε | W Χριστου,
6 HW εκλεκτον (W,) ακρογωναιον 7 λιθος : T λιθον
| W — ουτος ... γωνιας —

22 αληθ. : + δια πνευματος | εκ καθαρης καρδ.
28 σπορ. : φθορας | fin + εις τον αιωνα 24 — ως 1° |
αυτου ει ανθρωπου 2,2 — εις σωτ. 3 ειπερ 5 — εις
6 διο και 7 απειθουσιν

λόγω ἀπειθοῦντες, εἰς δὲ καὶ ἐτέθησαν· ὑμεῖς δὲ ἰσχυροῦς ἐκλεκτὸν, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγελίητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· οἱ ποτε οὐ λαός, νῦν δὲ λαὸς τοῦ θεοῦ, οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

Is 48,20 a.
Ex 19,6; 23,22
Lxx.
Act 26,18.
2 K 4,9.
E 5,8. Ph 2,15.
Ap 1,6.
Hos 1,6,8;
2,8,25.
R 9,25.

Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπίδημους ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλῆν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

11 Ps 89,18.
E 2,19.
Jc 4,1.
12 Is 10,3.
Mt 5,16.

ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν κύριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς θεοῦ δοῦλοι. πάντα τιμῆσατε, τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχων ἀδίκως. ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἡμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεῶ. εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι

13 R 13,1-7.
Tt 3,1.

14

15 3,16.

16 G 5,13.

17 R 12,10.
Prv 24,21.
Mt 22,21.

18 E 6,5. Tt 2,9.

19

20 3,14,17; 4,18,14.
Mt 5,10.

21 Mt 16,24.

10 R οἱ ποτε 15 H φιμοῦν

9 ημεῖς 11 ἀπέχεσθε 12 ἐποπτεύσαντες 13 υπο-
ταγητε οὖν 14 ἐκδικ. : + μεν 19 χάρις : + παρα τῷ
θεῷ | θεοῦ : + ἀγαθὴν 20 ὑπομενετε bis | τοῦτο : + γὰρ

- καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμ-
 πάνων ὑπογραμμῶν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἰχνῶ-
Is 53,9. J 8,46. 22 σιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη
2 K 5,21. **23** ὄβλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος
 οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδο-
Is 53,12. 24 δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
1 J 3,5. R 6,11. αὐτὸς ἀήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύ-
 λον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιο-
Is 53,6. Ep 34,5. 25 σύνη ζήσωμεν· οὐ τῷ μάλωπι ἰάθητε. ἦτε γὰρ
5,4. J 10,12. ὡς πρόβατα πλατώμενοι, ἀλλ' ἐπιστράφητε νῦν
 ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.
E 5,22. 3 Ὅμοίως γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίους ἀν-
Ti 2,5. δράσιν, ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ
 τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερ-
2,12. 2 δηθήσονται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνῆ-
Is 3,18—24. 3 ἀναστροφήν ὑμῶν. ὣν ἔστω οὐχ ὁ ἕξωθεν ἐμπλο-
1 T 2,9. κῆς τριχῶν καὶ περιδέσεως χρυσίων ἢ ἐνδόσεως
4 ἱματίων κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας
 ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυ-
5 χίου πνεύματος, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πο-
 λυτελής. οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες
Gn 18,12. 6 σόμεναι τοῖς ἰδίους ἀνδράσιν, ὡς Σάρρα ὑπήκου-
Prv 3,25. σεν τῷ Ἀβραάμ, κῆριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενή-
 θητε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβοῦμεναι
E 5,25. 7 μηδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συννο-
 κοῦντες κατὰ γνώσιν ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ
 γυναικίῳ, ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ συνκλήρο-

24 ἡμων : h ὑμων | μάλωπι : T+ αὐτου **25** HW αλλα
3,1 K- καὶ **4 K** του ησυχίου και πραεως **6 h** (ως ...
 καλοῦσα, ης εγεν. τεκνα,) | H υπηκουεν **7 H** γνωσθ,
 ως ασθ. σκ. τω γυναικειω απον. τιμην, | hT συνκληρονο-
 μοις

31 — καὶ | απεθανεν | ἡμων ἡμιν **25** πλανωμενα |
 ἡμων **3,1** αι γυν. **8** εκ πλοκης | — τριχων | και : 9
5 εις : επι τον **7** — οι | συννομλουντες

νόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς
προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, 8 R 12,18.

συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, ταπεινόφρο-
νες, μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν 9 Mt 5,44.
ἀντὶ λοιδορίας, τοῦναντίον δὲ εὐλογοῦντες, ὅτι εἰς 1 Th 5,15.
τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. 2,23.

ὁ γὰρ θέλων ζωῆν ἀγαπᾶν 10 Ps 34,18—17.
καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς Jc 1,26.

πανσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ
καὶ χειλῆ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον,
ἐκκληνάτω δὲ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, 11
ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν·

ὅτι ὄφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους 12
καὶ ὠτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν,
πρῶσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

Καὶ τίς ὁ κακῶσον ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ 13
ζηλωταὶ γένησθε; ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιο- 14 Mt 5,10.
σύνην, μακάριοι. τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε 2,20.
μηδὲ ταραχθῆτε, κύριον δὲ τὸν Χριστὸν ἀγιάσατε 15 Is 8,12.
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐτοιμοὶ δεῖ πρὸς ἀπολο- 1,8,18.

γίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν
ὑμῖν ἐλπίδος, ἀλλὰ μετὰ πραότητος καὶ φόβου, 16 2,12.

συνειδήσιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε
καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν
ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν. κρείττον γὰρ ἀγαθοποι- 17 14, 2,20.

οῦντας, εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν
κακοποιούντας. ὅτι καὶ Χριστὸς ἄπαξ περὶ 18 2,21—24.
ἁμαρτιῶν ἀπέθανεν, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα E 2,18.
H 9,28; 10,10.

7 TW ενκοπτ. | h ταις προσευχαις 11 T— δε 17 fin W,
18 απεθ. : hW επαθεν

7 χαριτος : + εἰ pr ποιικλης 8 φιλοφρονες 9 οτι :
pr ειδοτες 10 γλωσσαν εἰ χειλη : + αυτου 18 εἰ εἰ
γενιοσθε | μιμηται 14 μακ. εστε | — μηδε ταρ. 15 Χριστ. :
θεον | ετοιμοι δε | απαιτουντι | — αλλα 16 καταλαλωσιν
υμων ως κακοποιων 17 θελει

- ἡμᾶς ἑποσαγάγη τῷ θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί
 4,6. 19 ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι· ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φ
 Gn 7,7.17. 20 λακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, ἀπειθήσασι
 ποτε οὐτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν
 ἡμέραις Νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν
 ὀλίγοι, τοῦτ' ἐστὶν ὀκτώ ψυχαί, διεσώθησαν δι'
 E 5,26. 21 ὕδατος. ὁ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτ
 H 10,22. τισμα, οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνει
 δήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν, δι' ἀναστὰ
 E 1,20.21. 22 σεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ θεοῦ,
 Ps 110,1. πορευθεὶς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέ
 Kol 1,16. 4 λων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων. Χριστοῦ οὐκ
 παθόντος σαρκὶ καὶ ἡμεῖς τὴν αὐτὴν ἔνοιαν
 ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπανται ἁμαρ
 2 τίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ
 θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσα
 E 2,2.8. Tt 3,8. 3 χρόνον. ἀρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ
 βούλημα τῶν ἐθνῶν κατειργάσθαι, πεπορευμένους
 ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κόμοις,
 4 πότοις, καὶ ἀδελμίτοις εἰδωλολατρείαις. ἐν ᾧ ξενί
 ζονται μὴ συντρεχόντων ἡμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς
 2 T 4,1. 5 ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες· οἱ ἀποδώσου
 σιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ
 3,19. 6 νεκρούς. εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς ἐδηγγελλισθη
 ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ
 κατὰ θεὸν πνεύματι.
 1 K 10,11. 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν. σωφρονησα
 1 J 2,18.

18 HW ἡμας 21 ο : h^a pro ω 22 θεω : h^r+ , deglu
 tiens mortem ut vitae aeternae haeredes efficeremur.
 4,1 K αμαρτιας (W—,) 8 H εἰδωλολατριας (W,) 5 κ.
 κρῖναι : H κρῖνοντι

18 — τω θεω | — μεν | τω πν. 19 πνευματι
 20 απαξ εδεχετο | την τ. θ. μακροθυμῶν | ολιγοι
 21 ημας 22 του θεου 4,1 παθ. : + υπερ ημων | σε
 σαρκι 8 γαρ : + ημων υι ημων | χρον. : + του βιον |
 θελημα | κατεργασασθαι

καὶ νήψατε εἰς προσευχάς· πρὸ πάντων τὴν 8 Prv 10,18.
1,22. Jc 5,30.
 ἑαυτοὺς ἀγάπην ἔκτενῆ ἔχοντες, ὅτι ἀγάπη
 κάλυπτε πλήθος ἁμαρτιῶν· φιλόξενοι εἰς ἀλλή- 9 H 13,2.
 ἄλλους ἄνευ γογγυσμοῦ· ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χά- 10 L 12,42.
 ρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ
 κληρονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ· εἰ τις λαλεῖ, 11 R 12,7.
1 K 10,31.
 ἡμῶν λόγια Θεοῦ· εἰ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἢς
 ἡμεῖς ἔχουμεν· ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ Θεὸς
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κρά-
 τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἄγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει 12 1,6,7.
 τοῦ Θεοῦ πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν
 ἐπιβαλόντος, ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ 13 Act 5,41. Jc 1,2.
R 8,17.
2 T 2,12.
 Θεοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀπο-
 κάλυψι τῆς δόξης αὐτοῦ χαρήτε ἀγαλλιώμενοι.
 Ἐνδοξάζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, ὅτι 14 2,30. Act 5,41.
Ps 89,51.52.
Is 11,2.
 ὑμεῖς τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς
 ἐκπέμπεται. μὴ γὰρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς 15
 κλέπτῃς ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπιλοκῶπος·
 ἀλλὰ ὡς Χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω 16 Act 11,26.
Ph 1,30.
 τὸν Θεὸν ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ. ὅτι [ὁ] καιρὸς 17 En 9,6.
Jr 25,29.
2 Th 1,6.
 ἵνα ἔρξασθαι τὸ κρίμα ὑπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ·
 ἡμεῖς δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπει-
 ρούντων τῷ Θεῷ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ ὁ δίκαιος 18 Prv 11,31.
L 23,31.
 σωθήσεται, ὁ ἄσεβης καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φα-
 νήσεται; ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα 19 Ps 31,6.
 τοῦ Θεοῦ πιστῶ κτίσθη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυ-
 χὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

14 δοξης : h^r + καὶ δυναμειως | fin : h^r + κατα μεν
 τῶν βλασφημειται, κατα δε υμας δοξαζεται 15 W
 ἀλλοτριεπισκοπος 17 [o] : RW-T | αφ : W απο
 (T)R καὶ El | ο 3^ο : [H] W + δε | αμαρτ. : hT pr ο
 X- αυτων

7 - καὶ | εις : + τας 8 προ π. δε | καλυψει
 γογγυσμων 11 ης : ως 14 επαναπεκναιται 16 ονοματι :
 17 υμων 19 εν αγαθοποιαις

- 5 Πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ σὺν
 πρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθη-
 μάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι
 2 δόξης κοινωνός· ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον
 τοῦ θεοῦ, μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως [κατὰ
 3 θεόν] μὴδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθύμως, μὴ
 ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν ἀλλὰ τύποι γυναι-
 4 κων τοῦ ποιμνίου· καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχι-
 ποιμένου κομμείσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης
 5 στέφανον. Ὅμοίως, νεώτεροι, ὑποτάγητε πρεσ-
 βυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφρο-
 σύνην ἐγκομβώσασθε, ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνους
 ἀντιτάσσει, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν.
 6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ
 7 θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ,¹ πᾶσαν τὴν μαρ-
 τειαν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτὸς
 8 μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε. ὁ ἀντι-
 δίκος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρῶμενος περι-
 9 πατεῖ ζῆτῶν τίνα καταπιεῖν· ὃ ἀντίστητε σιερῶς
 τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῆς
 10 ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. ὁ
 δὲ θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν
 αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ, ὀλίγον παθόντα
 11 αὐτὸς καταρτίσει, στηριξεί, σθενώσει. αὐτῷ τὸ
 κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
 12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὃς
 λογιζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ

1 οὖν : T+ τους | R συμπρεσβ. 2 θεοῦ : h^r[B] +
 επισκοποῦντες | [κατὰ θεοῦ] : h^aT-H 5 H [ο] 6 H
 χειρῶν 8 H- τινὰ hW τινὰ 10 Χριστῷ : h pr τῷ |
 σθενώσει : TW+ θεμελιώσει 11 H- τῶν αἰώνων

1 - οὖν | ο : ὡς 2 μὴδε : μὴ 5 ομ. δε | ἀλλήλ. :
 + υποτασσομενοι 6 fln + επισκοπῆς 7 περὶ ἡμῶν
 8 ο : pr οτι | καταπιη 9 - τῷ | - ὑμῶν 10 ἡμῶν |
 Χριστῷ Ἰησοῦ | καταρτίσαι στηριξεί σθενώσει θεμελιώσει
 11 ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος

ἁμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ·
 ἧς ἦν στήτε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι 13 Act 13,12.25.
 ἡ πνευματικὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου. ἀσπάσασθε 14 1 K 16,30.
 ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης.
 Ἐιρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστῷ.

ΠΕΤΡΟΥ Β

Συμεῶν Πέτρος δοῦλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ 1
 Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσιν πίστιν ἐν
 δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ
 Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν 2
 ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν,
 ἧς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ 3 1 P 2,9.
 ἔργα ζωῆν καὶ εὐσεβείαν δεδωρημένης διὰ τῆς
 ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ
 ἀρετῇ, δι' ὧν τὰ τίμα ἡμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγ- 4
 γέλματα δεδωρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας
 ποιωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν τῷ κόσμῳ
 ἐπιθυμίας φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδῆν 5 G 5,6.22.
 πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει
 ἡμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνώσιν, 1 ἐν 6
 δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ
 τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσεβείαν,
 1 ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ 7 G 6,10.
 φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ- 8
 χοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους

13 TW θεου, | W εσθηκατε

1,1 K Σιμων 2 TW ημων. (W nova sectio) 3 παντα :
 TW pr τα | K ημας δια δοξης και αρετης 4 KW τ.
 και μεγαστα ημων | fin W,

13 Βαβ. : + εκκλησια 14 Χριστω Ιησου | fin + αμην

1,2 εις δικαιοσυνην | θεου : κυριου 2 Ιησου Χριστου
 4 την εν τω κ. επιθυμιαν φθ. | - τω 5 αυτο τουτο :
 αυτοι 7 fin + εν δε τη αγαπη την παρακλησιν 8 υπαρχ. :
 παροντα

- καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 1 J 2,9.11. 9 ἐπίγνωσιν· ᾧ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς
 ἔστιν μυωπάξων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
 10 τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί
 σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν
 ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητε
 J 3,5; 10,7. 11 ποτε. οὕτως γὰρ πλουσιῶς ἐπιχορηγηθήσετα
 ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ
 κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 12 Διὸ μελλήσω δεῖ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περ
 τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ
 2 K 5,1. 13 παρουσίᾳ ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσοι
 εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐ
 J 21,18.19. 14 ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταξινὴ ἔστιν ἡ ἀπόδειξις
 τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
 15 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· σπουδάσω δὲ κα
 ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδὸν τῆ
 16 τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
 μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ
 παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου
 Mt 17,5. 17 μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς
 τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτη
 ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ
 υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, —
 18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐ
 ρανοῦ ἐνεχθείσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ
 19 ἁγίῳ. καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν
 λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνος
 φαίνονται ἐν ἀσχημῶ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα δια-

9 W ἐστιν, | hT ἁμαρτηματων 10 σπουδασατε : h^r +
 ινα δια των καλων [υμων] εργαων (... ποιησατε εἰ ποιησαθε)
 11 ημων : W υμων 17 HW Ο υιος μου ο αγαπητος μου
 ουτος ἐστιν 18 HW ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει (W.)

11 — και σωτ. 12 ουκ αμελησω 18 ἐν 2^ο : + τῷ
 17 του θεου 18 ἐκ του ουρου. 19 η ημερα

γῶση καὶ φωσφόρος ἀνατεῖλη ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προ- 20
 φητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλόσειως οὐ γίνεται· οὐ 21 τ Τ 2,14,17.
 γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠρέχθη προφητεία ποτέ,
 ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν
 ἐκ τοῦ θεοῦ ἀνθρώποι.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφήται ἐν τῷ λαῷ, 2
 ὅς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες
 παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγορά-
 σαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
 ἑαυτοῖς ταχινήν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ ἐξακολου- 2
 θήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' ὅσας ἡ ὁδὸς
 τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ 3
 πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα
 ἔπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ
 νοσταῖ. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων 4
 οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς ζόφου ταρταρώσας
 παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίον 5
 κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιο-
 στήνης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμου ἀσε-
 βῶν ἐπάξας, καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας 6
 τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελ-
 λόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς, καὶ δίκαιον Λῶτ κατα- 7
 πονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ
 ἀναστροφῆς ἐρρύσατο, — βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ 8
 ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
 ψυγὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν, — οἶδεν 9
 πόριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥέεσθαι, ἀδίκους
 δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, μά- 10

Mt 24,11.
 1 T 4,1.
 Dt 12,2 m.

Is 52,2.

R 14,18.
 2 K 9,2.
 1 Th 2,2.

Gn 6.

2,6. Gn 9,18.

Gn 19,25.

Rz 9,4.

1 K 10,18.
 Ap 2,10.

21 T ποτε προφητεία 2,4 T σιροῖς 6 H.
 στροφη | HW ἀσεβειν 7 HW ἐρρυσατο (T·W.)
 W ἐγκατοικ. 9 T πειρασμων | W τηρειν. (P)

20 γραφη προφητειας 21 (οι) αγιοι (του) θ
 2,2 οδος : δοξα 3 νοσταζει 4 σειραις | κολ
 τηρειν

- καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
- 1 J 2,9.11. 9 ἐπίγνωσιν· ᾧ γὰρ μὴ πάρεστιν ταῦτα, τυφλὸς
 ἐστὶν μωπάξων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ
- 10 τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν. διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί,
 σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν
 ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ
- J 3,5; 10,7. 11 ποτε. οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται
 ὑμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ
 κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 12 Διὸ μελλήσω δεῖ ὑμᾶς ὑπομνήσκειν περὶ
 τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ
- 2 K 5,1. 13 παρουσίᾳ ἀληθείᾳ. δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον
 εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν
- J 21,18.19. 14 ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχυνή ἐστιν ἡ ἀπόδειξις
 τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν
- 15 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέν μοι· σπουδάσω δὲ καὶ
 ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν
- 16 τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. οὐ γὰρ σεσοφισμένοις
 μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ
 παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου
- Mt 17,5. 17 μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς
 τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύδε
 ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· οὗτός ἐστιν ὁ
 υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, —
- 18 καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐ-
 ρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ
- 19 ἁγίῳ. καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν
 λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνον
 φαίνονται ἐν ἀσχηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαν-

9 W ἐστίν, | hT ἁμαρτηματων 10 σπουδασατε : h^r +
 ινα δια των καλων [υμων] εργαων (... ποιεισθε ul ποιησθε)
 11 ημων : W υμων 17 HW Ο υιος μου ο αγαπητος μου
 ουτος ἐστιν 18 HW ἐν τω αγιω ορει (W.)

11 — και σωτ. 12 ουκ αμελησω 18 ἐν 2^ο : + τη
 17 του θεου 18 ἐκ του ουρου 19 η ημερα

γάση καὶ φωσφόρος ἀνατείλη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προ- 20
φητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται· οὐ 21 2 T 3,16,17.
γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠρέχθη προφητεία ποτέ,
ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν
ἀπὸ θεοῦ ἄνθρωποι.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, 2 Mt 24,11.
ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες 1 T 4,1.
παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγορά- Dt 13,2 ss.
σαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
ἐαυτοῖς ταχυνὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ ἐξακολου- 2 Ia 52,5.
θήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελείαις, δι' οὗς ἡ ὁδὸς
τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται· καὶ ἐν πλεονεξίᾳ 3 R 16,18.
πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα 2 K 9,5.
ἐκπαλαὶ οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ 1 Th 2,5.
νυστάζει. εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων 4 Gn 6.
οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς ζόφον ταρταρώσας
παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίου 5 3,6. Gn 8,18.
κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιο-
σύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσε-
βῶν ἐπάξας, καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας 6 Gn 19,25.
τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελ-
λόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς, καὶ δίκαιον Λὼτ κατα- 7
πονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελείᾳ
ἀναστροφῆς ἐρρώσατο, — βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ 8 Ez 9,4.
ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν, — οἶδεν 9 1 K 10,18.
κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ὄυεσθαι, ἀδίκους Ap 3,10.
δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, μά- 10

21 T ποτε προφητεία 2,4 T σιροῖς 6 H— κατα-
στροφή | HW ἀσεβειν 7 HW ἐρρώσατο (T·W.) 8 K— ο |
W ἐγκατοικ. 9 T πειρασμων | W τηρεν. (nov. sect.)

20 γραφή προφητείας 21 (οι) ἅγιοι (του) θεου ἀνθρ.
2,2 ὁδος : ὁδοῖα 3 νυστάζει 4 σειραῖς | κολαζομενους
τηρεν

- λιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μισμοῦ
 πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας.
 11 **τολμηταί, ἀνθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσιν βλασφη-**
μον ὄντες, ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες
12 ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ βλάσφη-
μον κρίσιν. οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῶα γεγεννημένα
φυσικὰ εἰς ἄλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν
13 βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθορᾷ
14 σονται, ἕκομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἡγοῦ-
μενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπῖλοι καὶ μῶμοι
ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνενωχοῦ-
15 μενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοῦς-μοιχαλίδος
καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς
ἀσθηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας
 Nu 22,7. 15 ἔχοντες, κατάρως τέκνα· καταλείποντες εὐθεΐαν
 Ap 2,14. ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ
 Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν,
 Nu 22,28. 16 ἔλεξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον
 ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκόλωσεν
 17 τὴν τοῦ προφήτου παραφροσίαν. οὗτοί εἰσιν πηγαὶ
 ἀνδρῶν καὶ ὀμίχλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλανθόμεναι,
 18 οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους τετήρηται. ὑπέρογκα
 γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπι-
 θυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὀλίγως ἀποφεύγον-
 J 8,34. 19 τας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους, ἐλευθεροῖαν
 αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες

10 T *τολμηταὶ ἀνθ.* | H *τρέμουσιν,* 11 H [*παρὰ*
κυρίῳ] 12 T *γεγεννημένα* 13.18 T *φθαρῆσονται κομ.*
 18 *κομ.* : HW *ἀδικουμένοι* | *απαταις* : hR *αγαταις* 14 H
ἀκαταπαύστους 15 h *καταλιποντες* | JW *Βεωρ* | hW-
 ος | h *ἠγαπησαν* 18 T *ἀποφευγοντας,*

10 *ἐν ἐπιθυμίαις* 12 *αὐτοὶ δὲ* | *ἀγνοοῦντες βλασφη-*
μοῦσιν | *καὶ φθ.* : *καταφθαρῆσονται* 13 *απατ.* : *ἀγνοιας*
 14 *μοιχαλίας* | *πλεονεξίας* 15 *τὴν εὐθειαν* 16 *ἀφ.*
ἀνθρώποις φ. 17 *καὶ ομ.* : *νεφέλαι* | *τετήρη.* : *pr εἰς*
αἰῶνα 18 *ἀσελγείαις* | *ὀλίγως* : *ὄντως* | *ἀποφευγοντες*
 19 *ὑπαρχ.* : *ὄντες*

τῆς φθορᾶς· ᾧ γὰρ τις ἤττηται, τούτῳ δεδούλωται. J 8,34. R 6,16.
 εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν 20 Mt 12,45.
 ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 οὗτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἠττῶνται, γέγονεν
 αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων. κρεῖττον 21 L 12,47,48.
 γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνώκῃν τὴν ὁδὸν τῆς δι-
 παισιούνης, ἣ ἐπιγνοῦσιν ὑποστρέψαι ἐκ τῆς παρα-
 ποδείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. συμβέβηκεν αὐτοῖς 22 Prv 26,11.
 τῷ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· κῶν ἐπιστρέψας ἐπὶ
 τὸ ἴδιον ἐξέπραμα, καί· ὅς λουσαμένη εἰς κυλισμὸν
 βορβόρου.

Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω 3 1,18.
 ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει
 τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρη- 2
 κῶν ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ
 τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ
 σωτῆρος, ¹ τοῦτο πρώτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσον- 3 1 T 4,1.
 ται ἐπ' ἔσχατων τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαιμονῇ ἐμ-
 παίκεται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευό-
 μενοι ¹ καὶ λέγοντες· ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς 4
 παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοι-
 μήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.
 λαμβάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας ὅτι οὐρανοὶ 5
 ἦσαν ἔκπαλαι καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος
 συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος 6
 ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ 7
 καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν
 ἔτι τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας
 τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τοῦτο μὴ 8 Ps 90,4.

19 τούτω : R+ [καί] 20 κυρίου : hT+ ἡμῶν 21 T
 κρείσσον 3,β T αὐτῶν ἐπιθυμίας 4 W ἐστὶν 5 h
 συνεστῶτα 7 αὐτῷ : W αὐτοῦ

20 καὶ σωτ. : + ἡμῶν εἰ — 21 ἐπιστρέψαι εἰ pr εἰς
 τα οπισω | ἐκ : ἀπο 22 συμβ. : + δε εἰ γὰρ | κυλισμα
 3,β ἐσχατου | — ἐν ἐμπαιμ. 7 (τω) αὐτου | ἀσεβείας

- λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ
 κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.
 Hb 2,3. 1 T 2,4. 9 οὐ βραδύνει κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες
 βραδυτῆτα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς,
 μὴ βουλόμενός τις ἀπολέσθαι ἀλλὰ πάντας εἰς
 1 Th 5,2,3. 10 μετάνοιαν χωρῆσαι. Ἦξει δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς
 7. Mt 24,29,35. Ap 20,11. κλέπτῃς, ἐν ἣ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηθὸν παρελεύσονται,
 στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθῆσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ
 11 ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται. Τούτων οὕτως πάν-
 των λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν
 Is 24,4. 12 ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας
 καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ
 ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθῆσονται
 Is 65,17; 66,22. 13 καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται· καινοὺς δὲ οὐρα-
 Ap 21,1,27. νοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ
 1 K 1,7,8. 14 προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διό,
 ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἀσπιλοῦ-
 R 2,4. 15 καὶ ἀμόμητοι αὐτῷ ἐδρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν
 1 K 3,10. τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγήσθε,
 καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος
 κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,
 16 ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς
 περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ
 ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς
 λοιπὰς γραφὰς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.
 Mc 12,5,9,33. 17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγινώσκοντες φυλάσσεσθε
 ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες
 18 ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, ἀξάνετε δὲ ἐν

9 εἰς 1^ο : T δι 10 T—οι | κατακαήσεται : HW ευρε-
 θησεται (W) ; h^a ουχ ευρεθησεται vi αφανισθησεται : fort pro-
 ρησεται 11 οὕτως : T οὖν | υμᾶς : [H]—W 12 τηκεται
 (W) ; h^a τακησεται (-ονται) fort pro τηξεται 13 T καινην
 γην | T τα επαγγεματα 15.16 W υμιν ως ... επιστολαις
 16 πασαις : T+ ταις

9 βραδυνει | υμᾶς : ημᾶς ii 11 10 κλεπτῃς : + ερ
 νικτι 12 θεου : κυριου 13 κατῶ : καὶ 14 αμομητοι
 16 αἰς : οἰς | εισιν

ζήρει καὶ γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς
ἡμέραν αἰῶνος.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν 1 J 1,1,14.
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες
ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, —

καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρ- 2 J 1,4.
τυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη
ἡμῖν, — ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλ- 3

λομεν καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε
μετ' ἡμῶν. καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ
τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χαρὰ 4 J 15,11; 16,24.
ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

Καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' 5 Jc 1,17.
αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς
ἔστιν καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ 6 2,4. J 3,21.
καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ
οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ 7 H 9,14.
περιπατῶμεν ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινω-
νίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς 8
πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ἐὰν 9 Prv 28,13.

18 fin R+ [αμην]
ἡμιν· ο 4 h υμων
αυτω ουδεμ.

1,1,3 T ζωης· και... εφ.
5 W Καὶ ἐστιν | Ἡ οὐκ ἐστιν ἐν
αυτω ουδεμ.

18 γνωσει : πιστει 1,2 εωρακ. : pr δ 3 — και 2°
4 ημεις : υμιν | fin + εν ημιν τι εν υμιν 5 επαγγελια
7 αλληλ. : αυτου | Ιησου Χριστου

- ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶν καὶ
 δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθαρῶς
 10 ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐ
 ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος
 R 8,34. H 7,25. 2 αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν. *Τεκνία μου, ταῦτα*
γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμαρτήτε. καὶ ἐὰν τις ἁμαρτή
παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦ
 Kol 1,20. 2 *Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστιν πρὸς*
τὸν πατέρα τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων
 3 *μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. καὶ ἐν*
 1,8. 4 *τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς*
 4 *ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ὁ λέγων ὅτι ἐγνώκα*
 J 14,21.28. 5 *ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστίν· ὃς δὲ*
 5,3. *ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ*
 J 13,15. 6 *ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώ*
 6 *σκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν· ὁ λέγων ἐν αὐτῷ*
 7 *οὐκ ἐστίν, ὁ λέγων ἐν αὐτῷ οὐ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ*
 αὐτὸς περιπατεῖν.
 J 18,34. 7 *Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν·*
 Mt 5,17. *ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ*
 8 *ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε*
 R 18,13. 8 *πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὴς*
 J 18,34. *ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγει*
 4,30. 9 *σκοτία καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. Ὁ λέγων*
 9 *ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν*
 R 14,18.15. 10 *ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν*
 10 *ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον οὐκ*
 J 12,35. 11 *ἐπιπέσει ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ*
 11 *ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ*

2,1 H πατερα Ιησ. 2 h μονων 5 W εν ει εσμεν
 6 αυτος : T+ ουτως 10 KW εν αυτω ουκ εστιν

2,4 — οτι | — και (2^ο) νι — εν τωτω | αληθεια : + τω
 θεου 7 αγαπ. : αδελφοι | fin + απ αρχης 8 υμιν 2^ο :
 ημιν | σκηνη : σκια

καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, τεκνία, 12 1 K 6,11.
 ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα
 αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν 18 1,1. J 1,1.
 ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενική-
 ατε τὸν πονηρὸν. ἔγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι 14 E 6,10.
 ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες,
 ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν νεα-
 νίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν
 ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν. Μὴ 15 Jc 4,4.
 ἀγαπάτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν
 τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ
 πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ 16 Ptv 27,20.
 ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφ-
 θαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ
 τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστίν. καὶ ὁ 17 Mt 7,21.
 κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ
 ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκού- 18 Mt 24,5,24.
 ατε ὅτι ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι
 πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη
 ὥρα ἐστίν. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ 19 Act 20,30.
 ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν
 μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν
 πάντες ἐξ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ 20 27.
 τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντες. οὐκ ἔγραψα ὑμῖν 1 K 2,15.
 ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε
 τὴν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ

14 H [του θεου] 16 RW αλαζονεια 17 H [αυτου] |
 αἰῶνα : h^t+ quomodo [et] ille manet in aeternum 19 HW
 εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν 20 H ἁγιου· | K— και 2^o | παντες
 (K—) : hR παντα.

12 παιδια 18 τον 2^o : το 14 εγραψα 1^o : γραφω |
 τον 2^o : το 15 πατρος : θεου 18 ο αντιχριστος

- 22 ἔστιν. Τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτος ἔστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.
- 4,15. J 5,28. 23 τὸν υἱόν. πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱόν καὶ τὸν πατέρα ἔχει.
7. 24 ἔχει. ὑμεῖς δ' ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενεῖτε ἔάν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγέλλασκε ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.
- 25 ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανῶντων ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρειάζεσθε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτοῦ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψευδὸς.
- 26 καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μένετε ἐν αὐτῷ. Κληθέντων, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἔάν φανερωσθῶμεν παρορησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. ἔάν εἰδῆτε ὅτι δίκαιος ἔστιν, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.
- 27 Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, καὶ ἔσμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτὸν ὁ πατήρ, ὃν ἠγάπησεν ἵνα ἔσμεν τέκνα αὐτοῦ καὶ ἔσμεν.
- 28 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἔσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερῶδη τί ἐσόμεθα. οἶδαμεν ὅτι ἔάν φανερωσθῶμεν ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁνόμαθα αὐτὸν καὶ ἔσμεν.
- 29 ἔστιν. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐν αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστιν.

24 ἐν 4^ο: [H]—W 27 hT υμας, | ἀλλ' ὡς: h αλ
(... ψευδος·) 29 πας: h[R]TW pr και 3,1 TW κ
ἐσμέν.

23 — ο ὁμολογ... εχει 24 υμεις 1^ο: + ουν 25 ημιν
υμιν 27 χαρισμα δις | αυτου 2^ο: αυτου | — και 5^ο
μενειτε 28 οταν | εχωμεν 3,1 ημιν: υμιν | — κ
εσμεν | ημας: υμας 2 οιδ. δε

Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, 4 Mt 7,28.
 καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. καὶ οἴδατε ὅτι 5 Is 68,4,5,9.
 ἐκεῖνος ἐφανερῶθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἄρῃ, καὶ 1 P 2,24.
 ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μέ- 6 R 6,14.
 νων οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἐώρακεν
 αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλα- 7 2,29.
 νάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός
 ἐστίν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· ὁ ποιῶν τὴν 8 J 8,44.
 ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
 ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερῶθη ὁ
 υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.
 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ 9 G. 5,18.
 ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ
 δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.
 ἐν τούτῳ φανερά ἐστίν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ 10
 τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιο-
 σύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν 11 J 13,34.
 ἤκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·
 οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν καὶ ἐσφαξεν 12 Gn 4,8.
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἐσφαξεν αὐ-
 τόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.
 Μὴ θανατᾶτε, ἀδελφοί, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσ- 13 Mt 5,11.
 μος. ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ 14 J 15,18,19.
 θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελ-
 φούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. πᾶς 15 Mt 5,21,22.
 μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν,
 καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν
 αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν 16 J 15,12.

7 τεκνια : h παιδια 10 ἴν W, 12 H Καὶν 18 T
 καὶ μῆ 15 αὐτου : h εαυτου | αὐτω : hT εαυτω

5 ἁμαρτ. : + ἡμων 8 ο δε π. 10 ποιων δικ. : ων
 δίκαιος 11 ἐπαγγελια 13 ἀδελφ. : + μου 14 ἀδελφ. : +
 ἡμων | ἀγαπων : + τον ἀδελφον

τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν
 4,20. Dt 15,7. 17 ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι. ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν
 βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπὸ
 αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;
 Jc1,22; 2,15,16. 18 **Τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ τῇ γλώσσει, ἀλλὰ**
 19 **ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.** [καὶ] ἐν τούτῳ γνωσόμεθα
 ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
 20 πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ
 ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρ-
 R 5,1,2. H 4,16. 21 **δίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα.** Ἀγαπητοί, ἐὰν
 ἡ καρδιά μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παροησίαν ἔχο-
 Mc 11,24. 22 **μεν πρὸς τὸν θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβά-**
νομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν
 J 6,29; 15,17. 23 **καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.** καὶ αὕτη
 ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν.
 4,15. R 8,9. 24 **ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν ἡμῖν.** καὶ ὁ
 τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς
 ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν
 ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

1 Th 5,21. 4 **Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ**
 Mt 7,15. **δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν,**
ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν
 1 K 12,3. 2 **κόσμον.** Ἐν τούτῳ γινώσχετε τὸ πνεῦμα τοῦ
 θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ
 2,18. J 8,47. 3 **σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶν**

18 W ἀλλ' ἔργῳ 19 [καὶ] : T—HW | HW τὴν καρδίαν
 | ἡμῶν : T—W, 20 ὅτι 1^ο : R ο τι 21 καρδία : T+ ἡμῶν |
 HW— ἡμῶν 22 H αν 23 KW πιστευσωμεν 4,2 h
 ἐληλυθέναι

16 τιθεναὶ 17 μενεῖ 18 —τη | — ἐν 19 γινωσκομεν
 20 — ὅτι 2^ο 21 αγαπ. : ἀδελφοὶ 22 απ : παρ 23 — ἡμῶν
 4,2 γινωσκεται

πνεῦμα δ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ
 οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ
 ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν
 ἡ. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἔστε, τεκνία, καὶ 4
 ἀκηκόατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν
 ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶν· 5 J 15,19.
 καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος
 αὐτῶν ἀκούει. ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γι- 6 J 8,47.
 γνώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ
 τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν
 τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
 ψεύδους.
 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη 7 2,29.
 τοῦ θεοῦ ἐστὶν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ
 θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν. ὁ μὴ 8
 ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη
 ἐστίν. ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ 9 J 3,16.
 ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλ-
 ἔν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.
 τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγάπη- 10 2,2.
 σασμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς
 καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν
 ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς 11 Mt 18,33.
 ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους
 ἀγαπᾶν. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγα- 12 J 1,18.
 πῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ
 ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. ἐν 13 3,24. R 5,5.
 τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς
 ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν
 ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι 14 J 3,17.

8 μη ομολογεῖ : h λυει 10 JW ηγαπηκαμεν

8 Ἰησ. : + κυριον (ἢ Χριστον) + εν σαρκι εληλυθота
 - ος ... ημων | εκ. τ. : εν τούτω 7 ο αγ. : + τον
 8 ου γνωσκει 10 εκεινος | απεσταλκεν
 8 εδωκεν 14 εθεασαμεθα

- ὁ πατήρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτήρα τοῦ κόσμου
- 5,5. 15 ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ
 θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ
 8. 16 θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν
 τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ θεὸς
 ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ
 2,28. 17 μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει. Ἐν τούτῳ τὸ
 τελεῖται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησιασθῶμεν
 ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὲρ
 ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ
 18 φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία
 ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλα-
 σιν ἔχει, ὁ δὲ φοβοῦμενος οὐ τελεῖται ἐν τῇ
 19 ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος
 20 ἠγάπησεν ἡμᾶς. εἰάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν
 θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν·
 ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν
 τὸν θεόν ὃν οὐχ ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν
 Mc 12,29—31. 21 καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα
 ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 4,15.16. 5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς
 1 P 1,22.23. ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν
 θεὸν καὶ τὸν γεγέννημένον ἐξ αὐτοῦ
 2 ἐν τούτῳ γινώσκειται ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ
 θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς
 J 14,15.23.24. 3 αὐτοῦ ποιῶμεν. ἀτὴ γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ
 Mt 11,30. θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ
 J 16,28. 4 ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν, ὅτι πᾶν τὸ γε-
 γνημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὐ-

15 HW εαν | Ἰησοῦς : H+ [Χριστός] 16 μενει
 [H] 18 W αλλα 5,1 HW- και 2° 3 fin R.

15 ομολογη | Ἰησοῦς : + Χριστός 16 πιστευομεν
 17 εσομεθα 19 αγαπ. : pr ουν : + τον θεον εν αυτου
 αυτος : ο θεος 20 ον : πως 21 απο του θεου 5,1
 2° : το 2 τηρωμεν

ἵστιν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις
 ἡμῶν. τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ 5 4,4.
 πιστεύων δι' Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; οὗτός 6 J 19,34.35.
 ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς
 Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ
 ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ
 μαρτυροῦν, διτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. διτι 7
 τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ 8
 ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν.
 τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, 9 J 5,32.36.
 ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μελίζων ἐστίν, διτι ἀθη-
 ρα ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, διτι μεμαρτύρηκεν
 περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν 10 R 8,16.
 τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ. ὁ μὴ 1 K 15,15.
 πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, διτι
 οὐκ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρη-
 κεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἀθη ἐστὶν 11
 ἡ μαρτυρία, διτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός,
 καὶ ἀθη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ὁ ἔχων 12
 τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
 θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν 13
 ἵνα εἰδῆτε διτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύου-
 σιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Καὶ ἀθη 14 R 21,22.
 ἐστὶν ἡ παρορησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, διτι ἐάν 1 J 14,18.
 τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν.

5 ἐστὶν 1° : [H] W + δε 6 αἵματος : h^r + καὶ πνευ-
 ματος | Χριστός : W pr o | ἡ μόνω | τὸ πνεῦμα 2° : h^r
 christus 7 το πν. κ. το υδ. κ. το αιμα : h^r in terra,
 spiritus [et] aqua et sanguis, et hi tres unum sunt in
 Christo Jesu : et tres sunt qui testimonium dicunt in
 caelo, Pater Verbum et Spiritus 10 K ἐν αὐτῷ | τῷ
 θεῷ : h^s τῷ υἱῷ ἐν Jesu Christo ἐν — 11 HW ο θεος
 ἡμῶν

4 ἡμῶν : ὕμῶν 5 τίς δε 6 αἵματος : πνευματος
 9 διτι 2° : ἦν 10 μαρτ. 1° : + του θεου | ουκ επιστευσεν
 B ὕμῶν : + τοις πιστευουσιν εἰς το ονομα του υιου του
 θεου | τοις πιστ. : οἱ πιστευοντες ἐν και ἵνα πιστευητε
 14 ο τι αν αιτ. | θελ. : ονομα

- 15 και εὖν οἶδαμεν διτι ἀκούει ἡμῶν ὃ εὖν αἰτώμεθα
οἶδαμεν διτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν ἀπὸ
Με 12,81. 16 αὐτοῦ. Ἐὰν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνο
Η 6,4-6. νοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ
δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς
θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ
17 ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. πᾶσα ἀδικία ἁμαρ
τία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.
8,9. J 17,15. 18 Οἶδαμεν διτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐ
ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ
G 1,4. 19 αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπιτεται αὐτοῦ. οἶδαμε
J 8,47. διτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἔσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὄλος ἐστι
J 17,8. R 9,5. 20 τῷ πονηρῷ κείμεν. οἶδαμεν δὲ διτι ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκ
ομεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἔσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ,
ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν
1 K 10,14. 21 ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. Τεκνία, φιλά
ξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων.

ΙΩΑΝΝΟΥ Β

- 1 P 5,1. 3 J 1. 1 Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῆ κυρία καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῆς, οὗς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ
μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν,
2 ἵδιὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μετ'
3 ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα. ἔσται μετ' ἡμῶν χάρις
καὶ ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ Ἰησοῦ

15 R αν (2^ο) 16 W εἰδῆ 18 W ἀλλὰ | αὐτον: W εαυτον
20 W γνωσκωμεν | h ἀληθινον, | TW καὶ ἔσμεν (W
-μέν) | Χριστω : W. 1 h Ἐκλεκτῆ | hT Κυρια

15 απ : παρ 16 fn + τις 17 - ου 20 (καὶ) οἶδαμεν
οτι | τον : το | αληθ. : + θεον | - Ιησ. Χρ. 21 εαυτους
fn + αμην 2 ενοικουσαν υἱ ουσαν 3 ημων : υμων
Ιησου : pr κυριου

ριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ
ἀγάπῃ.

Ἐχάρην λίαν ὅτι εἶδον ἅπαντας ἐκ τῶν τέκνων σου 4
περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβο-
ν παρὰ τοῦ πατρὸς. καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, 5 1 J 2,7.

ὡς ἐντολὴν καινὴν γράφων σοι, ἀλλὰ ἦν
ἀγαπητὴ ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. καὶ 6
ἡ ἀγάπη ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστίν, καθὼς ἠκού-
σατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. ὅτι 7 1 J 2,18; 4,1-3.

πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ
ὁλογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί·
οὗτος ἐστὶν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος. βλέπετε 8 G 4,11.

οὓς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε τὰ εἰργάσασθε, ἀλλὰ
τὸν πληρῶν ἀπολάβητε. πᾶς ὁ προάγων καὶ 9 1 J 2,23.

ὁ μὲνων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεὸν οὐκ
ἔχει· ὁ μὲνων ἐν τῇ διδαχῇ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ 10 2 Th 3,6.
αὐτὴν τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐ- 8 J 8.
τὸν εἰς οἴκιον, καὶ χαιρεῖν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ 11 1 Rg 18,17.

ὅτι ὁ χαιρεῖν αὐτῷ χαιρεῖν κοινώνει τοῖς ἔργοις αὐ-
τοῦ τοῖς πονηροῖς.

Πολλὰ ἔχον ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ 12 3 J 13.

ἡμεῶν καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω γενέσθαι πρὸς
ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσει, ἵνα ἡ χαρὰ
ἡμῶν πεπληρωμένη ᾖ. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα 13
καὶ ἡ ἀδελφὴ σου τῆς ἐκλεκτῆς.

5 T Κυρια | HW εντολ. γραφ. σοι καινην | W αλλ |
ερχομεν 6 καθως: T pr wa | fin W, 7 H εξηλθον 8 HW
γασαμεθα 11 fin h^r + Ecce praedixi vobis ut in diem
[nostri Jesu Christi] non confundamini. 12 υμων
3 W ημων

4 ελαβον 7 εισηλθον 8 απολεσωμεν et απολαβωμεν |
9 παραβαινων | διδαχη 10: αγαπη | διδ.
11 + του Χριστου 11 - αυτω 12 εχω | γραφαι |
13 εκλεκτ.: εκκλησιας + της εν
14 + η χαρις μεθ υμων + αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ

- 2 J 1. 1 Ὁ πρεσβύτερος Γατῶ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.
- 2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι
- 2 J 4. 3 καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦνταί σου ἡ ψυχὴ. ἐχθρὴν γὰρ ἴδαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυροῦντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.
- 4 μειζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν τῇ ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
- 5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο ξένους, οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσας προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.
- Act 20, 35. 1 K 9, 12. 15. H 18, 3. 2 J 10. 8 ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοιοῦτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.
- 9 Ἐργαζάτι τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀρκοῦμενος ἐπὶ τούτοις οὐτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.
- 1 J 3, 6, 9. 11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν ὃ ἀγαθοποιῶν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὁ κακοποιῶν οὐχ ἐώρακεν τὸν θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ
- J 19, 35; 21, 24. 12

3 T— γαρ 4 K χαριν 9 T Διοτρεφῆς 10 T—
12 υπο 2° : EW υπ'

4 — τη 5 εργαζη | τουτο : εις τους 6 ποιησας
προπεμψεις 7 εθνων 8 απολαμβανειν | αληθεια
εκκλησια | 9 εργαζα αν | — τι 10 βουλ. : επιδεξ
μενους 11 ο δε κ. 12 αληθ. : εκκλησιας

Ιωαννου γ' Προς Εβραιους 18—1,7.

ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδας ὅτι ἡ μαρτυρία
ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.

Πολλὰ εἶχον γράφαι σοι, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ 13 ὁ J 12.
κέλευστος καὶ καλάμου σοι γράφειν· ἐλπίζω δὲ 14
πρὸς σε ἰδεῖν, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλή-
σομεν. Εἰρήνη σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. 15
ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάσαι ὁ θεὸς 1
ἀλήθεας τοῖς πατέρασιν ἐν τοῖς προφήταις ἔπ' 2
ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν
ἡμῶν, ὃν ἔθηκεν κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ
ἐποίησεν τοὺς αἰῶνας· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς 3
ἀφύπναιας καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων
ἐν ἑαυτῷ τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ,
καθαρῶς τῶν ἀμαρτιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν
ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτον 4
καθάρων γενόμενος τῶν ἀγγέλων ὅσον διαφορῶ-
ν παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι 5
ἐπεὶ εἶπεν ποτε τῶν ἀγγέλων·

Ὁ υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε;
καὶ πάλιν·

ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς υἱόν;

Ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐκείνους εἰσαγάγει τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν 6
ἐκκλησίαν, λέγει·

καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.
καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει·

Ps 2,8. J 1,5.
Kol 1,16.
Mt 21,28.

Ps 110,1.
2 K 4,4.
Kol 1,15.
9,14.26.
Mc 16,19.

Ph 2,9.

Ps 2,7.
2 Sm 7,14.

Dt 32,48 Lxx.
R 8,29.
Ps 97,7.

7 Ps 104,4.

1,5 σε : H, W.

12 οἰδατε 18 ουκ εβουληθη 15 φιλοι ει φιλους :
αδελφοι ει -ους | ην + αμην 1,1 εσχατων 3 καθ. :
πρ δι εαυτου | αμαρτ. : + ημων 4 - των 7 αγγ. 1^ο : + αυτου

- ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
- Ps 45,7,8. 8 πρὸς δὲ τὸν υἱόν·
ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
καὶ ἡ ράβδος τῆς ἐκδύτητος ράβδος τῆς βα-
λείας σου.
- 9 ἡγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν
διὰ τοῦτο ἐχρισέν σε ὁ θεός, ὁ θεός σου, ἔλα-
βὲ ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
- Ps 102,26—28. 10 καὶ·
σὺ κατ' ἀρχάς, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας,
καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί·
- 11 αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις·
καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
- 12 καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς
[ὡς ἱμάτιον] καὶ ἀλλαγῆσονται·
σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν·
- Ps 110,1. 13 πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέν ποτε·
κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου;
- Dn 7,10. 14 οὐχὶ πάντες εἰσὶν λειτουργικὰ πνεύματα εἰς δο-
Ps 34,8; 91,11. κονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρο-
νομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως
προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσιν, μὴ ποτε παρο-
ρῶμεν. εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος
ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρο-
ρῶσις ἐκφραζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίαν
ἣτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου

8 hRW, ο θεός, (W -ος,) | H [τον αιωνος] | W καὶ σου 2° : KW αυτου 9 T αδικιαν | TW σε, ο | T σου ελ. 13 T αλλαξεις | [ως ιματ.] : HW-T 2,3,4 | σωτηριας, ... θελησιν;

7 πνευμα 8 - και | - η | - της 1° | ραβδ. 2° : p 11 διαμενεις 14 διακονιας 2,3 αγγελου

ἀπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπι- 4 Mc 16,20.
μαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ σημεῖοις τε καὶ τέρασιν 1 K 13,4.11.
καὶ ποικίλαις δυνάμεσιν καὶ πνεύματος ἁγίου
κρισιμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξεν τὴν οἰκουμένην τὴν 5
ἐλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. διεμαρτύρατο δέ 6 Ps 8,5-7.
αὐτοῦ τις λέγων·

τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ,
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;
ἤλαττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, 7
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτόν,

πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. 8 1 K 15,27.

Ὁ αὐτὸς ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφήκεν
αὐτῷ ἀνυπότακτον. νῦν δὲ οὐπω ὀρώμεν αὐτῷ
τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ' 9 Ph 2,8.9.

ἀγγέλους ἤλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ
καθήμα τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανω-
μένον, ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντός γεύσῃται
θανάτου. Ἐπρεπεν γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα 10 R 11,36.

καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν
ἐγαγόντα τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ
καθημάτων τελειῶσαι. ὁ δὲ τε γὰρ ἁγιαζῶν καὶ 11 Mc 3,34.35.
καὶ ἁγιαζόμενος ἐξ ἐνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ Mt 25,40.
J 20,17.

ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοῦ καλεῖν, λέγων· 12 Ps 22,28.

ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε·

καὶ πάλιν·

18 Is 8,17. Is 8,18.
2 Sm 22,8.

ἐγὼ ἔσομαι πεποιδῶς ἐπ' αὐτῷ·

καὶ πάλιν·

ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.

6 αυτου : TW ; 7 fin H+ [και κατεστησας αυτου επι
τα εργα των χειρων σου] 8 αυτω 1^ο : [H]-W 9 χαριτι :
H^W χωρις

4 συναμαρτυροντος | — τε | αυτου : του θεου 6 τι :
τις 11 καλων

17. 2 T 1,10. 14 ἐπει οὖν τὰ παῖδια κεκοινώνηκεν αἵματος κα
 J 12,81. σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχευ τῶ
 Ap 12,10. αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τ
 1 K 15,56. κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστιν τὸν διὰ
 15 βολον,¹ καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου
 Is 41,8 s. 16 διὰ παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. ο
 γὰρ δῆπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπῆ
 Ps 22,23. 17 ματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. ὃθεν ὄφειλεν κατ
 Ph 2,7. πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμα
 γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν θεόν
 4,15. 18 εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. ε
 ὃ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται το
 πειραζομένοις βοηθῆσαι.
 4,14. 3 Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου
 μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερε
 Nu 12,7. 2 τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποι
 σάντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὄλω τῷ οἴκ
 3 αὐτοῦ. πλείονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆ
 ἤξιώται καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκο
 4 ὁ κατασκευάσας αὐτόν. πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευά
 ζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας θεός
 Nu 12,7. 5 καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὄλω τῷ οἴκῳ αὐτο
 ὡς θεράπων εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων
 E 2,19. 6 Ἰησοῦς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· ο
 Kol 1,23. οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐὰν τὴν παρορησίαν καὶ τ
 καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κα
 Ps 95,7—11. 7 τάσχωμεν. Διό, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τ
 ἁγίον·
 σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
 Ex 17,7. 8 μὴ σκληρόνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν
 Nu 20,2—5. παραπικρασμῷ

¹⁵ T δουλιαν 3,2 ολω : [H]—W 6 μεχρι τελ. βελ.
 [H]—W 7 αγιον : h ,

¹⁴ αυτων : + παθηματων 17 ταις αμικτιαις 3,4 τ
 παντα 6 ου : ος | εανπερ

κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 οὗ ἐπειράσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ 9
 καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου ἑσσεράκοντα ἔτη. 10
 διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ταύτῃ
 καὶ εἶπον· αἶε πλατῶνται τῇ καρδίᾳ·
 αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου,
 ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου·

11 Nu 14,21-22.

εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

λέπετε, ἀδελφοί, μὴ ποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρ-

12

διὰ πονηρὰ ἀπιστίας ἐν τῷ ἀποστήναι ἀπὸ θεοῦ

ἁπλῶτος, ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην 18 1 Th 5,11.

ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ

κληρονομή τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἁμαρτίας· μέτ-

14 6,11.

ρηχοὶ γὰρ τοῦ Χριστοῦ γεγόναμεν, ἄνπερ τὴν

11,1.

ἐπιτησίαν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κα-

τασχωμεν. ἐν τῷ λέγεσθαι·

15 Ps 95,8.

σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,

7.

μὴ σκληρόνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παρα-

πικρασμῷ.

ἄνθρωποι γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάν-

16 Ex 17,1 sa.

τες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωϋσεώς; τίσιν 17 Nu 14,29.

1 K 10,10.

ὁ προσώχθισεν ἑσσεράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἁμαρ-

τήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἐπέσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ; τίσιν 18 Nu 14,22 a.

11.

ὁ ὤμοσεν μὴ εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν

αὐτοῦ εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν; καὶ βλέπομεν δι

19

ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν. φοβηθῶ-

4 Ps 95,11.

μεν οὖν μὴ ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελ-

θεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν

ἀστερηκέναι. καὶ γὰρ ἔσμεν ἐδηγγελισμένοι καθά-

2

περ κάκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς

9 ἔτη : H·W, 11 μου 2^ο : K·W, 18 H τό Σημ.

(μ Σημ.) | hW εἰς ὑμῶν τις 14.15 W κατασχωμεν ἐν

15 ακουσητε, — | H Μη 17 T αμαρτησασιν; ... ερημο.

1 ἐπιερ. : + με | ἐν δοκιμ. : εδοκιμασαν 10 ἐκεινη

14 ιοστ. : + αυτου 16 τινες ... παρεπικραναν, 17 δε :

+ 4 | αμαρτ. : απειθησασιν 4,1 καταλιπομενης της επ.

- 8,11. Ps 95,11. 8 ἀκοῆς ἐκείνους μὴ συνκεκρασμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπανσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου·
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσιν μου, καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεννηθέντων. εἴρηκεν γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὐρανοῦ καὶ κατέπανσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσιν μου· 6 ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον διὰ τὴν ἀπειθείαν, ἵνα πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἕως Δαυεὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προεἴρηται·
σήμερον ἂν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.
- Dt 31,7. 8 εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπανσεν, οὐκ ἂν περὶ
Ios 22,4. 9 ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. ὁ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν κατάπανσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸ κατέπανσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπανσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τῷ ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὅπῃ πᾶσαν μάχαιραν διστομον καὶ δεικνύμενος ἀνεμεριστοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν 13 καρδίας· καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον

2 hTW συνκεκρασμενος | h^s forte ακουσασιν pro ακουσμασιν 3 γαρ : h ουν | την 1^o : [H]-W 4 fin H,W. 7 h προειρηκεν

3 εισερχομεθα ουν 6 απιστιαν 7 ειρηται 8 αν : αρα 12 ενταρτης

αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραηλισμένα τοῖς
 ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος. Ἔχοντες 14 8,1; 8,30; 7,20;
 οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρα- 8,1; 9,11.
 νόους, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς
 ἠκολογίας. οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον 15 2,17.
 ἠπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον
 κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.
 προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρηγορίας τῷ θρόνῳ 16 1 J 8,21.
 χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεος καὶ χάριν εὐρω- R 8,25.
 νεισθῶμεν εἰς εὐκαιρὸν βοήθειαν.
 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος 5
 ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν
 θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ
 ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν 2 4,15.
 καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν,
 καὶ δι' αὐτὴν ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ 3 Lv 9,7; 16,8.
 θεοῦ, οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ
 ἁμαρτιῶν. καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν 4 Ex 28,1.
 αὐτοῦ, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθὼς περὶ
 τῶν ἱερέων. Οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν 5 Ps 2,7.
 ἑξέασεν γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας
 πρὸς αὐτόν·
 υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· 6 c 7. Ps 110,4.
 σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
 σεδέκ.
 Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε 7 Mt 26,39—46.
 καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν
 ἀπὸ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων
 προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,
 καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὕπα- 8 Ph 2,8.

16 W προσερχόμεθα [ϕ] 5,1 H [τε] 6 fin W,

16 — ευρωμεν 5,3 δια ταυτην | εαυτου : αδτου |
 περι 3^ο : υπερω

- Is 45,17. J 17,1.5. Ps 110,4. 9 κοήν, και τελειωθείς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἰτίας σωτηρίας αἰωνίου, προσαγορευθὲς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελσεδέκ.
- 1 K 8,1—2. 1 P 2,2. 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος και δυσερμήνητος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς, καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ἡμᾶς ταῖς στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, οὐ στερεῶς τροφῆς. πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἀπειρολογουμένου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν· τελείων δὲ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλῶν τε και κακοῦ. Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τῆς Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀγαθῶν νεκρῶν ἔργων, και πίστεως ἐπὶ θεόν, βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεως τε χειρῶν, ἀναστάσεως τε νεκρῶν, και κρίματος αἰωνίου. και τοῦτο ποιήσατε, ἵνα μὴ ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός. Ἄδύνατον γὰρ γάρ ἐστιν ἅπαξ φωτισθέντας γευσασμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου και μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου και καλῶν γευσασμένους θεοῦ ἰσχυρῶν δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος, και παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ και παραδειγματίζοντας. γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον ὄκνον πολλὰκις ὑετὸν και τίκτουσα βοτάνην εὐθεὶς ἐκείνοις δι' οὗς και γεωργεῖται, μεταλαμβάνει ἐβουλοῦσα ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκαθάρτα

12 T τίνα | ου : h[R]W pr και 6,2 KW διδάσκου
 KW— τς 2° 4 h φωτισθέντας,

18 γαρ : + ακμην 6,8 ποιησωμεν

τριβόλους ἀδόκιμος και κατάρως ἐγγύς, ἥς τὸ
 ρς εἰς καθσιν. Πεπεισμεθα δὲ περὶ ὁμῶν, 9
 σπητοί, τὰ κρείσσονα και ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ
 κούτως λαλοῦμεν. οὐ γὰρ ἀδικος ὁ θεὸς ἐπι- 10 10,32—34.
 ἔσθαι τοῦ ἔργου ὁμῶν και τῆς ἀγάπης ἥς
 εἰξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες
 ἁγίοις και διακονοῦντες. ἐπιθυμοῦμεν δὲ 11 2,14. Ph 1,6.
 τον ὁμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν
 ς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους,
 μὴ ναυδροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πί- 12
 ρς και μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγ-
 ς. Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, 13 Gn 22,16,17.
 κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσεν
 ἑαυτοῦ, λέγων· εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε 14
 κληθῶντων πληθύνῳ σε· και οὕτως μακροθυ- 15
 ς ἐπέτευχεν τῆς ἐπαγγελίας. ἄνθρωποι γὰρ 16 Ex 22,10.
 τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, και πάσης αὐτοῖς
 λογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ δοκος· ἐν ᾧ 17
 σσώτερον βουλόμενος ὁ θεός· ἐπιδείξει τοῖς
 ρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς
 ἥς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν δοκῶ, ἵνα διὰ δύο πραγ- 18 Nu 23,19.
 ῶν ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι 1 Sm 15,29.
 ῶ, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόν-
 κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς 19 Lv 16,2,12.
 ῶραν ἔχωμεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε και βεβαίαν
 εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσμα-
 ῶπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσηλθὼν Ἰησοῦς, 20 5,6. Ps 110,4.
 τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος
 κὸν αἰῶνα.
 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς 7 Gn 14,18—20.
 θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναρτήσας Ἀβραὰμ

28 θεον : hT pr τον 7,1 ο 2° : h „MSS“ ος

9 αγαπ. : αδελφοι 10 της : pr του κοπου 11 πληροφ.
 της πιστεως 14 ει : η 16 γαρ : pr μεν 17 επι-
 σθαι | τοις κλητοις κληρ.

- ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ
 2 εὐλογήσας αὐτόν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμύ-
 ρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασι-
 λεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ,
 Ps 110,4. 3 ὃ ἐστὶν βασιλεὺς εἰρήνης, ἁπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγε-
 νεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος
 ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει
 4 ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκα
 οὗτος, ᾧ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθε-
 Nu 18,21. 5 νίων ὁ πατριάρχης. καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν
 Λευεὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσι
 ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τοῦτ' ἐστὶν
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ
 6 τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος
 ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα
 7 τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. χωρὶς δὲ πάσης ἀντι-
 λογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.
 8 καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποδνήσκοντες ἄνθρωποι
 9 λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. καὶ
 ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι' Ἀβραάμ καὶ Λευεὶς ὁ δεκάτας
 10 λαμβάνων δεδεκάτωται· ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ
 Ps 110,4. 11 πατρὸς ἦν ὅτε συνήρτησεν αὐτῷ Μελχισεδέκ. Ἡ
 18,19. μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευεϊτικῆς ἱερωσύνης
 ἦν, ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῆς νενομοθέτηται, τίς ἔτι
 χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι
 ἱερεῖα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι
 12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ
 13 νόμου μετάθεσις γίνεται. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται
 ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς
 Gn 49,10. 14 προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι
 Is 11,1. ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φθ-

4 ω : hT+ και 5 H ιερατιαν

5 αποδεκατον 6 τον Αβρ. | ευλογησεν 11 — ην |
 αυτην υι αυτη | νενομοθετητο 13 προσεσχεν υι μετεσχη
 14 ημων : + Ιησους

λην περιῖ ιερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν. Καὶ 15 P_a 110,4.
 περισσότερον ἔτι κατὰδὴλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν
 ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς 16
 οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν ἀλλὰ
 κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. μαρτυρεῖται γὰρ 17 5,6. P_a 110,4.
 ἵτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
 χισεδέκ. ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγοῦσης 18
 ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές,
 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ 19 9,9.
 κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. Καὶ 20
 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας, — οἱ μὲν γὰρ
 χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ 21 P_a 110,4.
 μετὰ ὀρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν·
 ὤμοσεν κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς
 εἰς τὸν αἰῶνα· — κατὰ τοσοῦτο καὶ κρείττονος 22 8,6; 12,24.
 καθήκης γέγονεν ἕγγυος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν 23
 κλειονέες εἰσιν γεγονότες ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ
 κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτόν 24 P_a 110,4.
 εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·
 οὐδὲν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς 25 R 8,34. 1 J 2,1.
 προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν
 εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. Τοιοῦτος γὰρ 26 4,14.
 ἡμῖν [καὶ] ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, δσιος, ἀκακος,
 ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ
 ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει 27 Lv 16,6.15.
 καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρό-
 τερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν,
 ἔπειτὰ τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ
 αὐτόν ἀνενέγκας. ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους κα- 28 P_a 2,7; 110,4.
 θίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ 5,1.2.

26 [καὶ] : TW
 προσενεγκας

27 H (τουτο ... ανενεγκας) | hT

16 σαρκικης 17 μαρτυρει 21 fin + κατα την ταξιν
 Μελχισεδεκ 22 τοσοουτον | — και 27 θυσιαν

τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

- 4,14. Ps 110,1. 8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου
- Na 24,6. 2 τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπη-
- 5,1. 3 ἔξεν ὁ κύριος, οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὁθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκη·
- 4 εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων
- Kol 2,17. Ex 25,40. 5 τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα· οἷτινες ὑποδείγματι καὶ σικῖ λατρεύουσιν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχηματίσται Μωϋσῆς μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· ὅρα γὰρ φησιν, ποιήσεις πάντα κατὰ
- 7,22; 12,24. 2 K 3,6. 6 τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει· νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτυχεν λειτουργίας, ὁσα καὶ κρείττονός ἐστιν διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττοισιν
- 7 ἐπαγγελίαις νενομοδέτηται. εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος.
- Jr 31,31—34. 10,16,17. 8 μεμφόμενος γὰρ αὐτοὺς λέγει·
- ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν,
- Ex 19,5,6. 9 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν
- ἐν ἡμέρα ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος.
- 10 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ

28 H υἱόν, 8,6 KW νυν | W τετευχεν 7 W ετερας
8 hW αυτοις

1 επι : εν | ουραν. : υψηλοισ 2 ουκ : πρ και 4 ουν :
γαρ | οντων : + των ιερεων | κ. τον νομον 6 - κα
3 ημεραις 10 διαθ. : + μου

μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος,
 διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
 καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς,
 καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν
 καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ 11
 καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· γινῶθι
 τὸν κύριον,

ὅτι πάντες εἰδήσουσιν με
 ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν.

ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, 12
 καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

ἐν τῷ λέγειν καιρῇ πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ 13 R 10,4.

δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Ἔλχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας 9

τῆ τε ἁγίου κοσμικόν. σκηνὴ γὰρ κατασκευάσθη 2 Ex 25,22.30.31.

ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ 3 Ex 26,22.

ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια· μετὰ 3

δὲ τὸ δευτέρον καταπέτασμα σκηνῆς ἡ λεγομένη 4 Ex 16,22.

Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν 4 Nu 17,25.

κλιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάν- Ex 25,16.21.

τοθεν χρυσαῖον, ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ

μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ 5 Ex 25,18.

καὶ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χε- Ex 26,34.

ρουβείν δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περι-

ῶν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ 6 Nu 18,3.4.

ποσῶς κατασκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκη-

νήν διὰ παντὸς εἰσάσιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας

ἠπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυ- 7 Ex 30,10.

τοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος δ προσ- Lv 16,2.14.15.

ο hT καρδια 9,1 H [και] 2 αρτων : h^r+ και το
 νων θυμιατηριον et — χρ. et θυμ. και (v. 4) 2.3 Αγια
 () : hW τα αγ. 8 Αγίων (T a-) : hW των αγ.

ο καρδια | γραφω 11 μικρον : + αυτων 12 ου :
 π u των ανομιων αυτων 9,1 πρωτη : + σκηνη 4 — η 2^ο

- φέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημά-
 10,19. 8 των, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου,
 μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἐτι τῆς
 10,1.2. 9 πρώτης σκηπῆς ἐχοῦσης στάσιν, ἣτις παραβολὴ εἰς
 τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' ἣν δῶρά τε καὶ
 θυσιάαι προσφέρονται μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδη-
 Lv 11,2. 10 σιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασι
 Lv 15,18. καὶ πόμασιν καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, δικαιο-
 Nu 19,18. ματα σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.
 6,20. 10,1. 11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόν-
 των ἀγαθῶν, διὰ τῆς μελζονος καὶ τελειοτέρας
 12 σκηπῆς οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης
 τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων,
 διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθὲν ἐφάπαξ εἰς
 Lv 16,3.14.15. 13 τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν ἐσθάμενος. εἰ γὰρ τὸ
 Nu 19,9.17. αἷμα τράγων καὶ ταύρων καὶ σποδὸς δαμάλεως
 1 P 1,18.19. 14 τῆς σαρκὸς καθαρῶτητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα
 1 J 1,7. Ap 1,5. τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑατὸν
 1 K 15,45. 6,1. προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ, καθαρῶσαι τὴν συνεί-
 δησιν ὡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν
 12,24. 1 T 2,5. 15 θεῷ ζῶντι. Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς
 μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπο-
 λύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων
 τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου
 16 κληρονομίας. ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη
 17 φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
 κροῖς βεβαία, ἐπεὶ μὴ ποτε ἰσχύει ὅτε ζῆ ὁ διαθε-
 18 μενος. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐν-
 Ex 24,8 ss. 19 κεκαίνισται. λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ
 Lv 14,4. Nu 19,8.

10 δικαιομ. : hW pr και 11 μελλ. : KW γενομενων
 14 υμων : KW ημων 17 ποτε : K τότε | h διαθεμενος;
 18 T ουδ | W εγκεκ.

9 ητις : + πρωτη | ην : ον 10 δικαιομασιν 13 αγια :
 + των αγιων it 25 14 αιωνιου : αγιου | ζωντι : +
 και αληθινο

νόμον ὑπὸ Μωυσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν
 αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ ὕδατος
 ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτὸ τε τὸ
 κλύον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισεν, λέγων· 20 Ex 24,6-8.
Mt 26,28.
 ἵνα καθαρισθῶντο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο πρὸς
 ἡμᾶς ὁ θεός. καὶ τὴν σκηπὴν δὲ καὶ πάντα τὰ 21 Lv 8,15.19.
 ἐν τῇ σκηνῇ τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐράντισεν.
 ὁμοίως σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ 22 Lv 17,11.
E 1,7.
 τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται
 ἁγίασι. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν 23 8,5.
 αἰμάτων τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι, αὐτὰ δὲ
 οὐρανόθεν ἐκπορεύονται κρείττωσιν θυσίαις παρὰ ταύτας.
 ἡμεῖς γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσηλθὼν ἅγια Χριστός, 24 11.12. 1 J 2,1.
 εἰς εἰκόνα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐ-
 ρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, 25
 ὡς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ'
 ἑαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ, ἐπεὶ ἕδει αὐτὸν 26 1 K 10,11.
12. G 4,4.
 πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νυνὶ
 ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν
 ἡμᾶς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.
 κατὰ τὸν ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ 27 Gn 8,19.
 ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις, ὅπως καὶ ὁ 28 Is 58,12.
10,10.12.14.
Ph 8,20.
2 T 4,8.
 υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἁνευεγ-
 ῆσθαι ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθη-
 ῆσθαι τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.
 Ἐπειὶ οὖν ἔχον ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγα- 10 8,5. 7,19.
 θῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ'
 ἑαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἅς προσφέρουσιν
 οὐκ ἐπιτελεῖ τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύνανται τοὺς προσερχο-
 μένους τελειῶσαι· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσ- 2

19 T— τον 1° 10,1 θυσίαις : h+ αυτων | ας : T αις
 - ας (αις) | h(°) T δυναται

19 — και τ. τραγ. 26 αποθανειν | — της 1° 28 σωτ. :
 δια πιστεως 10,2 — ουκ

- φερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν
 ἀμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας ἀπαξ κεκαθαρισ-
 Lv 16,21. 3 μένους; ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ'
 11. 4 ἐνιαυτὸν· ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων
 Ps 40,7-9. 5 ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν
 κόσμον λέγει·
 θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα
 κατηρτίσω μοι·
 6 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἠδόκησας
 7 τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου
 γέγραπται περὶ ἐμοῦ,
 τοῦ ποιῆσαι ὁ θεὸς τὸ θέλημά σου.
 8 ἀνώτερον λέγων ὅτι θυσίας καὶ προσφορὰς καὶ
 ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἠθέλησας
 οὐδὲ ἠδόκησας, αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται
 9 τότε εἶρηκεν· ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά
 σου. ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεῦτερον στήσῃ
 9,12,28. 10 ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν διὰ τῆς προ-
 Ex 29,38. 1. 11 φορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Κα-
 4. πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν
 καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, α
 10,14. 12 τινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἀμαρτίας· οὐδέ
 δὲ μίαν ὑπὲρ ἀμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν ε
 Ps 110,1. 13 τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ λα-
 πὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ
 12. 14 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. μὴ γὰρ προσφο-
 τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομένους
 15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· με-
 γὰρ τὸ εἰρηκέναι·
 8,10. Jr 31,33. 16 αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς
 μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει κύριος·

4 h τραγ. κ. ταυρ. 6.8 HW ευδοκησας 9 fin T(T)
 W— 11 h αρχιερευς 16 fin R· —

4 αφελειν 8 θυσιαν και προσφοραν | κ. τον νομ
 9 ποιησαι : + , ο θεος, 10 δια : pr οι | σωματος : αμαρ
 12 ουτος : αυτος | εκ δεξιων 15 προειρηκηναι

διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν,
 καὶ ἐπὶ τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς,
 τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἁνομιῶν αὐτῶν 17 Jt 31,34. 8,12.
 μὴ μνησθήσομαι ἔτι. ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, 18
 ἔτι προσφορά περὶ ἁμαρτίας.
 ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρησίαν εἰς τὴν εἰσο- 19 Mt 27,51.
 τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν 20 9,8.
 ἡν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ κατα-
 τῆσθαι ἁμαρτίας, τοῦτ' ἐστὶν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ²¹ καὶ Zch 6,11 ss.
 τα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώ- Nu 12,7.
 ἡμεῖς μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ 22 Ex 26,26.
 πειστικῆς καὶ ἠραυτικῆς καρδίας ἐν πληροφωρίᾳ 4,16. E 5,26.
 ἡμῶν, ὅρα ὅτι ἡμεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ ἀποσυνειδη-
 τῶμεθα τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡμῶν 23 4,14.
 ἡμῶν, πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος, ²⁴ καὶ κατα- 24 13,1.
 ἡμῶν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ
 ἡμῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυν- 25 3,13. 37.
 ἡμῶν ἄλληλων, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρα-
 ἡμῶν οὔτε, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον ὅσον βλέπετε
 ἡμῶν ζήλουσαν τὴν ἡμέραν. ἔκουσίως γὰρ ἁμαρτα- 26 6,4—8.
 ἡμῶν τῶν ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς 1 T 2,4.
 ἡμῶν ἁμαρτίας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυ-
 ἡμῶν φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς 27 Is 26,11 Lxx.
 ἡμῶν ἐσθίειν μέλλοντος τοῦ ἐπεναντίου. ἀθε- 28 Nu 15,30.
 ἡμῶν τῆς νόμον Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρισμῶν ἐπὶ Dt 17,6.
 ἡμῶν ἢ ἢ τρισὶν μάρτυσιν ἀποδινήσκει· πόσῳ δοκεῖτε 29 Ex 24,8.
 ἡμῶν ἁμαρτίας ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ 2,8.
 ἡμῶν Θεοῦ καταπατήσας καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης
 ἡμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς, ἐν ᾧ ἡγιασθή, καὶ τὸ πνεῦμα

16.17 Η αυτους, — Και 29 TW ἕραντ. | W
 θυμενοι

16 ἐπὶ τῶν διανοιῶν | fin + ὑστερον λεγει 17 μνησθω
 ἕραντισμενοι 25 παρακαλ. : + εαυτους 28 οικτ. :
 και δακρυων 29 — εν ω ηγιασθη

- Dt 32,35,36. 30 τῆς χάριτος ἐνυβρίσας. οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα
 Ps 135,14. ἐμοὶ ἐκδικήσεις, ἐγὼ ἀνταποδώσω· καὶ πάλιν· καὶ
 12,29. 31 πῆ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. φοβερὸν τὸ ἐμπροσθεν
 6,4. 32 εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος. Ἄναμιμνήσκεσθε τὴν
 τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες παρὰ
 1 K 4,9. 33 λήν ἀθλήσιν ὑπεμείνατε παθημάτων, τοῦτο μὴ
 ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι, τοῦτο
 δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθῆ-
 Mt 6,20; 34 τες. καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε, καὶ
 19,21,29. τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
 προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοὺς κορ-
 11,6. 35 σονα ὑπαρξίν καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε ἀπὸ
 τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μεγάλην μισο-
 6,12. L 21,19. 36 ποδοσίαν. ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα
 θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες κομίσθητε τὴν ἐπι-
 γελίαν.
 25. Is 26,20. 37 ἔτι γὰρ μικρὸν ὄσον ὄσον,
 Hb 2,8. ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονίσει·
 L 21,28. Jc 5,8. ὁ δὲ δίκαιός μου ἐκ πίστεως ζήσεται,
 Hb 2,4. R 1,17. 38 καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μὴ
 ἐν αὐτῷ.
 39 ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ
 πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.
 8,14. 2 K 5,7. 11 Ἔστιν δὲ πίστις ἐλπίζομένων ὑπόστασις, προ-
 2 μάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. ἐν ταύτῃ γὰρ
 Gn 1. 3 ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοουμένων
 κατηγορῆσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ, εἰς τὸ
 Gn 4,4. 4 ἐκ φαινομένων τὸ βλεπόμενον γεγονέναι. Πίστις
 Mt 23,35. πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκεν
 θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος

29 ἢν RW; 38 H δικ. [μου] 11,1 h υποστ
 πραγματων, 4 H Καίν

30 ανταποδ.: + λεγει κυριος | παλιν: + οτι 33 θεατρι-
 ονειδίζομενοι 34 δεσμοις: δεσμοις μου | εαυτους: (C)
 εαυτοις | υπαρξ.: + εν ουρανοις 11,3 τα βλεπομενα

5 ἅς ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ δι' αὐτῆς
 ποθανὸν ἔτι λαλεῖ. Πίστει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ 5 Gn 5,24.
 ἢ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ ἠύρισκετο διότι μετέθη-
 κεν αὐτὸν ὁ Θεός. πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως με-
 τέρρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ· χωρὶς δὲ πί- 6 7,25; 10,35.
 στος ἀδύνατον εὐαρεστηῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ
 ἵνα προσερχόμενον [τῷ] Θεῷ, ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς
 ἀχρητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. Πίστει 7 Gn 6,8.9.
 Ἰακώβ πιστεύσας τῷ Θεῷ ἐπαγγεῖλιας ἠμαρ-
 τισθεῖς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, 18—22; 7,1.
 λαβηθεῖς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν R 4,20.
 τοῦ οἴκου αὐτοῦ, δι' ἧς κατέκρινεν τὸν κόσμον, R 3,22,24.
 καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρο-
 νόμος. Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν 8 Gn 12,1.4.
 ἐλθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς
 κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ 9 Gn 23,4; 26,3;
 ἔμελλε. Πίστει παρώκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγ- 35,12.
 γελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ
 Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συνκληρονόμων τῆς ἐπαγ-
 γελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμε- 10
 λῶν ἐχούσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς
 ἦν Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν εἰς 11 Gn 17,19; 21,2.
 καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν
 ἠλικίας, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.
 καὶ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρω- 12 R 4,19.
 ῶσιν, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει Gn 15,5; 22,17;
 αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης 32,18.
 ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι 13 Ps 39,13.
 ἄνθρωποι, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ 1 Chr 29,15.
 ἠρώτησαν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ Gn 23,4; 47,9.
 ἀλογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοι εἰσὶν ἐπὶ 1 P 1,1; 2,11.

4 h^a αὐτου τω θεω forti pro αὐτω του θεου 5 HW
 παρεστηκέναι 6 [τω]: W—T 7 W πιστει, 11 h
 τῆ Σαρρα 13 hW εγεννηθησαν 13 κομοι.: W λαβοντες

4 λαλειται 5 μεταθεσ.: + αὐτου 8 ο καλ. | τον
 κ. 11 Σαρρα: + στειρα (ουσα) εἴ η στειρα | ἡλικ.:
 ἠστεκεν 13 προσδεξαμενοι | ιδοντ.: + και πεισθεντες

- 14 τῆς γῆς. οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσι
 15 ὅτι πατριῶτα ἐπιζητοῦσιν. καὶ εἰ μὲν ἐκείνη
 ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξέβησαν, εἶχον ἂν καιρὸν
 Ex 8,6. 16 ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτο
 ἔστιν ἐπουρανίου. διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς
 ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἠτοίμασεν γὰρ
 Gn 22. 17 αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸ
 Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν
 Gn 21,12. 18 ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος, πρὸς δὲ ἐλαλήθη
 R 4,17. 19 ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα, λογισάμενος
 ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν
 Gn 27,28,29. 20 αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἔκομίσαστο. Πίστει [καὶ
 89,40. περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ
 Gn 48,15,16. 21 τὸν Ἰσαὰκ. Πίστει Ἰακώβ ἀποδνήσκων ἕκαστος
 Gn 47,31. τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ
 Gn 50,24. 22 τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν
 τῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευεν
 Ex 2,2. 23 σεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει
 Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηρον ὑπὸ τῶν πατρῶν
 αὐτοῦ, διότι εἶδον ἄστειον τὸ παιδίον, καὶ
 Ex 2,11,12. 24 οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει
 Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸν
 25 θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συνκακοποιεῖσθαι
 χεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν
 Ps 89,51 s; 26 ἁμαρτίας ἀπόλασιν, μείζονα πλοῦτον ἠγγισάμενος
 89,10. τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ.
 12,13. 10,34,35. 27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸ
 θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὄρατον
 Ex 12,12,13. 28 ἐκαρτέρησεν. Πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν
 πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρευθῶν τῶν

14 fin W, 15 T μνημονευουσιν 20 [καὶ] : HW-
 23 fin h^r+ πιστει μεγας γενομενος Μωυσης ανεμεινεν τὸν
 Αιγυπτιον κατανοιων την ταπεινωσιω των αδελφων αυτου

πρωτότοκα θύγη αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν 29 Ex 14,22-27.
 ἑρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς, ἧς πείραν
 λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν. Πίστει τὰ 30 Ios 6,20.
 εἰς τὴν Ἰεριχὼ ἔπεσαν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέ-
 ρας. Πίστει Ραὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς 31 Ios 2,11-12;
 πειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' 6,17,23.
 Ἰακώβ. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει με γὰρ 32 Jc 2,25.
 ἡμερῶν ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Σαμ-
 υὴλ, Ἰεφθάε, Δανεὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν
 προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγονήσαντο βασι- 33 Jud 14,6.
 λείας, ἠργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγε- 1 Sm 17,34-35.
 λιών, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν 34 Dn 3,23-25.
 πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρης, ἐδυναμώθησαν
 ἐν πύλῳ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
 παρεβολὰς ἐκκλιναν ἀλλοτρίων. ἔλαβον γυναῖκες 35 1 Rg 17,23.
 ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ 2 Rg 4,36.
 ἀσπασθήσαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρω- 2 Mcc 6,
 σιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι 18-7,42.
 ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι
 δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπειράσθη- 37 2 Chr 24,21.
 ῶν, ἐπείρασθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον,
 περιηλθόν ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν,
 περνούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ 38
 ἴσταντο ἡ ἀξίως ὁ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ
 ὄρεσιν καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄραις τῆς γῆς.
 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως 39
 οὐκ ἔκομισαν τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ θεοῦ περὶ 40
 τῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς
 τῶν τελειωθῶσιν.

Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περὶ-12 10,36. R 7,21.
 1 K 9,24.

33 W εἰργασαντο 34 fin T. 35 h, MSS^a γυναίκας 37 hR
 μαρτυρῶν, ἐπειρασθ. h^a ἐπειρ. aut interpol aut pro ενεπερη-
 σθησαν εἰ ἐπειρωθήσαν (επηρ.) | Η αἰγίοις 38 Η κοσμοῦ
 εἰ | ἐπι : h εν

- κείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενον πάντα καὶ τὴν ἐσπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὅπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα
- 2,10. Ps 110,1. 2 ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτοῦ χαρᾶς ὑπέμεινε στανρὸν αἰσχρόνης καταφρονήσεως
- Nu 16,37 Lxx. L 2,34. 3 ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν. ἀπολογισασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑμῶν ἁμαρτωλῶν εἰς ἑαυτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ
- 4 κἀμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὐδέ μὲχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν
- Prv 3,11.12. 5 ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται·
- ὐιέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·
- Ap 3,19. 6 ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.
- 7 εἰς παιδείαν ὑπομένετε· ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός· τίς γὰρ υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατὴρ
- Ps 73,14.15. 8 εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγονασθε
- Nu 16,22. 9 πάντες, ἄρα νόθοι καὶ οὐχ υἱοὶ ἐστε. εἴτα τοῦ μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτοὶ καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολὺ μᾶλλον ὑποταγησθε
- 10 μεθὰ τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; οὐ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαιδεύον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον εἰς τὴν
- 2 K 4,17.18. 11 μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. πᾶσα μὲν παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης, ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρημικὸν τοῦ ἔργου δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσιν δικαιοσύνης

8 X εαυτους 5.7.8.11 T παιδι- 7 W υπομενε
11 μεν 1^o : hW δε h^a [δε]

4 ουπω γαρ 5 — μου 7 εις : ει | γαρ : + εσθ

ὅ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα 12 Is 35,3.
 ἵνα κατατόξευσατε, καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιεῖτε 13 Piv 4,26 Lxx.
 ἵνα ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῆ
 μᾶλλον. Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ 14 Ps 34,15.
 ἀγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον, R 12,18.
 σκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος 15 Dt 29,17 Lxx.
 τοῦ θεοῦ, μὴ τις ῥίζα πικρίας ἄνω θύουσα ἐροχλή Act 8,23.
 διὰ ταύτης μιανθῶσιν οἱ πολλοί, μὴ τις 16 Gn 25,23,24.
 ἄσπρος ἢ βέβηλος ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως
 ἧς ἀπέδoto τὰ πρωτοτόκια ἑαυτοῦ. Ἴστε γὰρ 17 Gn 27,30—40.
 καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλο-
 γίαν ἀπεδοκιμάσθη, μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ
 ἔλαβεν, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.
 ἵνα γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαυ- 18 Ex 19,12.16.18.
 τῷ πυρὶ καὶ γνόφῳ καὶ ζόφῳ καὶ θνέλλῃ¹ καὶ 19 Ex 19,16.19;
 ἀπυγγοῦ ἤχῳ καὶ φωτῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαν- 20,19.
 τες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· Dt 5,23.
 ἵνα κ' ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· κἂν θηρίον 20 Ex 19,13.
 ἐπιβῆ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· καί, οὕτω φο- 21 Dt 9,19.
 βητὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν· ἔκφο-
 βεῖμι καὶ ἐντρομος· ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών 22 Ap 14,1. G 4,26.
 καὶ πόλει θεοῦ ζώντος, Ἰερουσαλήμ ἐπου- Ap 21,2.
 ρήσεται, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων, πανηγύρει¹ καὶ ἐκ- Ap 5,11.
 τασίας πρωτοτόκων ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς, 23 L 10,20.
 ἵνα κριτῆ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων
 κλειωμένων, καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, 24 9,15. 11,4.
 ἵνα αἱματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ Gn 4,10.
 Ἰαβελ. Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λα- 25 2,2; 10,28.29.
 οῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον ἐπὶ γῆς
 παραιτησάμενοι τὸν χρηματίζοντα, πολὺ μᾶλλον

18 h ποιησατε 15 K δι αυτης 16 HW απεδετο
 17 W απεδοκιμασθη 19 K- μη 21 W ουτως
 20 W εκφοβος | εντρ.: h εκτρομος 22 hT αγγελων πανη-
 γυρει, (ei W,) 23 W κριτη,

15 — οι 18 ψηλαφ.: + ορει 19 προσθειναι 20 fin + η
 21 κατατοξευθησεται 22 — και 1° 24 τον: το 25 εφυγον

12,26—13,10. Προς Εβραίους

Hg 2,6. 26 ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι· οὐ
 φωνή τὴν γῆν ἐσάλειψεν τότε, νῦν δὲ ἐπήγγελλται
 λέγων· ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω οὐ μόνον τὴν γῆν
 27 ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. τὸ δὲ ἔτι ἅπαξ δηλοῖ τὴν
 τῶν σαλευομένων μετάρθρην ὡς πεποιημένων, ἵνα
 28 μείνη τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον
 παραλαμβάνοντες ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν
 εὐαρέστως τῷ θεῷ, μετὰ εὐλαβείας καὶ δέουσης
 29 καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῖρ καταναλίσκων.

Is 33,14. Dt 4,24; 9,8. J 13,31. 2 P 1,7. R 12,13. 1 P 4,9. Gn 18,3; 19,2,3. Mt 26,36. G 5,19,21. E 5,5. Dt 31,6,8. Ios 1,5. 1 T 6,6. Ps 118,8. 13 Ἡ φιλαδελφία μενέτω. ἰ τῆς φιλοξενίας μὴ
 ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινας
 3 ξενίσαντες ἀγγέλους. μιμηθήκεσθε τῶν δεσμίων ὡς
 συνδεδεμένοι, τῶν κακουχομένων ὡς καὶ αὐτοὶ
 4 ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσιν καὶ
 ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους γὰρ καὶ μοιχοὺς κη
 5 νεῖ ὁ θεός. Ἀφιλόγυρος ὁ τρόπος, ἀρκοῦμεν
 τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἰσηκεν· οὐ μὴ σε ἀπ
 6 οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαρροῦντας ἡμᾶς
 λέγειν·

κῆριος ἐμοὶ βοηθός, οὐ φοβηθήσομαι·
 τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος;

17. 1 K 4,16. 7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλά
 λησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ὧν ἀναθειωροῦν
 8 τες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμνεῖσθε τῆ
 8 πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον
 9 αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. διδαχαῖς ποικίλαι
 καὶ ξέναῖς μὴ παραφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριν
 βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷ
 8,4,5. 10 οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατοῦντες. Ἐχομεν θε
 σιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν α

25 h ουρανον 27 H δε | H [την] 28 W λατρευομεν
 13,5 T εγκαταλιπω 8 TW αυτος 9 h περιπατησαντα
 10 H [εξουσιαν]

26 σειω 28 εχομεν | δεους : αιδους 13,4 γαρ : δε
 6 ου : πρ και 8 fin + αμην 9 περιφερεσθε

13,23—1,11. Προς Εβραίους Ιακώβου επιστολή

- 23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Τιμόθεον ἀπολελυ-
 μένον, μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται ὄψομαι ὑμᾶς
 24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἠγουμένους ὑμῶν καὶ
 πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ
 τῆς Ἰταλίας.
 25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

- 1 P 1,1. 1 Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦ-
 λος ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορῇ
 χαίρειν.
 R 5,3-5. 2 Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν
 3 πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι
 4 τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπο-
 5 μονήν. ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα
 ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.
 Prv 2,3-6. 5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ
 τοῦ διδόντος θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὄνειδι-
 Mc 11,24. 6 ζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. αἰτείτω δὲ ἐν πίστει
 μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἕοικε
 κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ὑπιζομένῳ.
 7 μὴ γὰρ ὀλέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος διὰ τὴν ἁμαρ-
 8 τίαν παρὰ τοῦ κυρίου, ἡ ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος
 2,5. 9 ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ
 1 P 1,24. 10 ἀδελφός ὁ ταπεινός ἐν τῷ ὄνθει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλοῦ-
 σιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, διὰ ὡς ἄνθος χόρ-
 Is 40,6,7. 11 του παρελεύσεται. ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν

25 ὑμων : hR+ αμην

Inscriptio: H pr επιστολαι καθολικαι et indicem et — επιστολη
 1,6 R πιστει μηδεν 7,8 K κυριου ανηρ 9 ο 1^ο: [H]

23 — ημων 25 ὑμων : των αγιων
 Subscriptio: εγραφη απο Ιταλιας (ολ Αθηνων) δια Τιμοθεου
 1,3 δοκιμον 5 μη : ουκ 7 — τι 8 ανηρ : + γαρ
 9 — ο αδελφος 10 ταπ. : πιστει

τῷ καύσῳνι καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος
 αὐτοῦ ἐξέπεσεν καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου
 αὐτοῦ ἀπόλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς
 πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ ¹² Dn 12,12.
 ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος ^{2 T 4,8.}
 λήμψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγέιλτο ^{1 P 5,4.}
 τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λε- ^{1 K 9,25.}
 γέτω ὅτι ἀπὸ θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπει-
 ραστός ἐστιν κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.
 ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ^{14 R 7,7.8.}
 ἐξελλόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπιθυμία ^{15 R 7,10.}
 συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἣ δὲ ἁμαρτία ἀπο-
 τελεσθεῖσα ἀποκνεῖ θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ¹⁶
 ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ ^{17 1 J 1,5.}
 πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθὲν ἐστὶν καταβαῖνον
 ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φῶτων, παρ' ᾧ οὐκ ἐν
 παραλλαγῇ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. βουληθεῖς ^{18 J 1,13. 1 P 1,23.}
 ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς
 ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.
 Ἴστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ἔστω δὲ πᾶς ^{19 Eccl 7,9.}
 ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ
 λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργὴν· ὀργὴ γὰρ ἀνδρός ^{20 E 4,26.}
 δικαιοσύνην θεοῦ οὐκ ἐργάζεται. διὸ ἀποθέμενοι ^{21 Kol 3,8.}
 πᾶσαν ὀυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας ἐν πραθ-
 ῆτι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον ^{1 P 2,1.}
 σώσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λό- ^{22 Mt 7,26.}
 γου, καὶ μὴ ἀκροαταὶ μόνον παραλογιζόμενοι ^{R 2,13.}
 ἑαυτούς. ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶν καὶ ²³
 οὐ ποιητὴς, οὕτως ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ

¹⁵ TW ἀποκνεῖ ¹⁷ H ἐστιν, ¹⁸ αὐτου : h εαυτου
 W πραῦτητι, ²² T μονον ακροαται

¹¹ — αὐτου ¹⁰ et ²⁰ ¹² ἀνθρωπος | ἐπηγγ. : + ο
 μος ¹³ ἀπο : ὑπο ¹⁶ μηδε ¹⁷ κατερχομενον |
 γα | ἀποσκιασματος ¹⁹ ἴστε : ὥστε | — δε ²⁰ οὐ
 εργαζεται ²¹ πραῦτ. : + σοφιας | ὑμων : ἡμων
²³ λόγου : νομου

1,24—2,6. *Ιακώβου επιστολή*

24 πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν, καὶ εὐθὺς
 2,12. R 8,2. J 18,17. 25 ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. ὁ δὲ παρακύνσας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὐκ ἀκροατῆς ἐπιλησιμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητῆς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.
 Ps 34,14. 26 Ἐἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀλλὰ ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τοῦτο
 27 μάταιος ἢ θρησκεία. θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτῆ ἔστιν, ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

1 K 2,8. 2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς
 H 10,25. 2 δόξης. ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς συναγωγὴν ὑμῶν ἄνθρωπος χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ
 3 δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ἔνταρξί ἑσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἶπητε· σὺ κάθου ὡς καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε· σὺ στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν
 4 μου, οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ
 1 K 1,26. L 12,21. 5 διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;
 6 ὁμοίως δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλ-

26 RW θρησκός | αὐτου bis : KW εαυτου 26.27 T θρησκεία 27 T—τω 2,1 h Χριστου, | H δόξης; 8 και επιβλ. : HW επιβλ. δε | εκει : K post η καθου 4 ου διεκρ. ... πονηρων; ; h διεκρ. ... πονηρων. 6 υμων : T υμας

25 ουκ : pr ουτος 26 ει δε | ειμαι : + εν υμιν 27 θρησκεία γαρ | θεω πατρι 2,1 της δοξης : ante τον κυριου : vi — 2 εις : + την 3 υπο : επι ει pr ωδε | υποποδ. : + των ποδων 4 και ου 5 του κοσμου | βασιλ. : επαγγελιας

κουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; οὐκ αὐτοὶ βλασφη- 7
 μοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;
 εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν γρα- 8 Lv 19,18.
 φήν· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν,
 καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωπολημπτεῖτε, ἀμαρ- 9 Dt 1,17.
 τίαν ἐργάξεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς
 παραβάται. οὗτις γὰρ ὄλον τὸν νόμον τηρήσῃ, 10 Mt 5,19.
 πταίωσθαι δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ 11 Ex 20,18.14.
 εἰπὼν· μὴ μοιχεύσῃς, εἶπεν καὶ· μὴ φονεύσῃς· εἰ
 δὲ σὺ μοιχεύεις, φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης 12 1,25.
 νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. ἡ γὰρ 13 Mt 5,7; 18,30.
 κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυ- 34; 25,45.46.
 χᾶται ἔλεος κρίσεως. Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί 14 Mt 7,31; 21,30.
 μου, εἰὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν ἔργα δὲ μὴ ἔχη;
 μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; ἔὰν ἀδελφός 15
 ἢ ἀδελφή γυμνοὶ ὑπάρχωσιν καὶ λειπόμενοι τῆς
 ἐφημέρου τροφῆς, εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν 16 1 J 3,17.
 ἐπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάξεσθε,
 μὴ ὡς τε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος,
 τί τὸ ὄφελος; οὗτως καὶ ἡ πίστις, εἰὰν μὴ ἔχη 17
 ἔργα, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν. ἀλλ' ἐρεῖ τις· 18 5,9.
 σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν
 πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, κἀγὼ σοὶ δεῖξω ἐκ
 τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις ὅτι εἰς 19 Mc 5,7.
 ἐστὶν ὁ θεός; καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια
 πιστεύουσιν καὶ φρίσσοσιν. θέλεις δὲ γνῶναι, 20
 ὦ ἄνθρωπε κενέ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
 ἀργή ἐστίν; Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων 21 Gn 22,9.10.12.

14.16 H— το 18 εχεις : h ; | εχω : H,W, 19 εις
 εστιν ο θεος (R.T.) : H εις θεος εστιν; hW εις ο θεος
 εστιν (h; W.)

7 ουκ : και 11 ειπας | εγενου | αποστατης 13 ανι-
 λεως | κατακαυχεται εν -ασθω + δε 15 εαν δε | λειπ. :
 + ωσιν 16 και ειπη 18 - σου | χωρις : εκ | εργ. :
 + σου | - μου | πιστ. : + μου 20 αργη : νεκρα

- 22 ἐδικαιώθη, ἀνερέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν
 τῷ θυσιαστήριον; βλέπετε ὅτι ἡ πίστις συνήρθη
 τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις
 23 ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα
 Gn 15,8. 23 ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα
 Lk 41,8.
 2 Chr 20,7. 23 ἐπίστευσεν δὲ Ἄβρααμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
 J 8,80. R 4,12. 24 εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη. ὁρᾷ
 ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πί
 H 11,31. 25 τως μόνον. ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐ
 Ios 2,4.15; 6,17. 25 ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους κα
 17. 26 ἑτέρα ὁδῶ ἐκβαλοῦσα; ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶ
 πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶ
 ἔργων νεκρά ἐστίν.
 1,19. 3 Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου
 1,26. 2 εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα λημψόμεθα· πολλὰ γὰρ
 πταίομεν ἅπαντες. εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὐ
 τος τέλειος ἀνήρ, δυνατὸς χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλο
 3 τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς χαλινοὺς ἐκ
 τὰ στόματα βάλλομεν εἰς τὸ πείθεσθαι αὐτοῦ
 4 ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. ἴδοτε
 καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ ἀνέμου
 σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου
 πηδαλίου ὄπου ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούλεται
 5 οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστίν καὶ με
 γάλα ἀρχεῖ. ἰδοὺ ἡλίκον πῦρ ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει
 Mt 15,11.18.19; 12,36.37. 6 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας, ἡ γλῶσσα
 6 καδίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλο
 τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως
 7 καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. πᾶσα γὰρ φύσις
 θηρίων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίω

22 T συνεργεῖ | H αὐτου και 26 K— γαρ 3,1,2 TV
 λημψομεθα... ἅπαντες· 5,6 T ἀναπτει η γλωσσα. πυρ
 ο κ. τ. ἀδικίας, (W πυρ... ἀδικίας) 6 η σπιλ. : T και σπ

23 φίλος : δούλος 24 ορατε τεινον 25 ουτως δε κ.
 αγγ. : κατασκοπους 26 των εργαων 3,2 δυναμενο
 3 ιδε | εις το στομα | εις 2^ο : προς 4 οπου α
 5 οωσαντως | μεγαλανχει | ηλικον : ολιγον 6 ἀδικίας : -
 ουτως (και) | γενεσ. : + ημων

Ιακωβου επιστολη 3,8—4,2.

δαμάζεται και δεδάμασαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρω-
 πίνῃ, τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδείς δαμάσαι δύναται 8 Ps 140,4.
 ἀνθρώπων· ἀκατάστατον κακόν, μεστή ἰοῦ θανα-
 τηφόρου. ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν κύριον και 9 Gn 1,27.
 πατέρα, και ἐν αὐτῇ καταρῶμεθα τοὺς ἀνθρώ-
 πους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· ἐκ τοῦ 10
 στότου στόματος ἐξέρχεται εὐλογία και κατάρα.
 οὐ χροῖ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι.¹ μήτι 11
 πηγῇ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ και
 πικρόν; μή δύναται, ἀδελφοί μου, συκῆ ἐλαίας 12
 ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὔτε ἀλκὸν γλυκὺ
 ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς και ἐπιστήμων ἐν 13 2,18.
 ὕμιν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα
 αὐτοῦ ἐν πραῢτητι σοφίας. εἰ δὲ ζῆλον πικρόν 14 E 4,31.
 ἔχετε και ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὕμων, μή κατα-
 κυχᾶσθε και ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ 15 1,5,17.
 πτωχῶν αὐτῆ ἢ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ
 σαρκίως, ψυχικῆ, δαιμονιώδης. ὅπου γὰρ ζῆλος 16
 και ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία και πᾶν φαῦλον
 ἔργον. ἢ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή 17
 πτωχῶν, ἔπειτα εἰρηλικῆ, ἐπιεικῆς, εὐπειθῆς, μεστή
 ἀλέους και καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἀνυπό-
 κριτος. καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεί- 18 Is 32,17.
 ρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Mt 5,9.

Πόθεν πόλεμοι και πόθεν μάχαι ἐν ὕμιν; οὐκ 4 1 P 2,11.
 ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὕμων τῶν στρατευομέ-
 των ἐν τοῖς μέλεσιν ὕμων; ἐπιθυμεῖτε, και οὐκ 2
 ἔχετε· φονεύετε και ζηλοῦτε, και οὐ δύνασθε
 σπιτυχεῖν· μάχεσθε και πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε

8 T δύναται δαμασαι 14 H ἐριθίαν | T κατακυχ-
 ης ἀληθ. και ψεύδ. 15 HW δαιμονιώδης· 16 H ἐριθία |
 2 κει : W+ και 4,2 h φονεύετε. 2 οὐκ 2° : T pr και

8 ἀκατασχετον 9 κυριον : θεον 13 (οὕτως) οὐδέμα
 πηγῆ ἀλκ. και γλ. 13 τις : εἰ τις εἶ — 14 δε : + ἀγα
 17 και ἀνυποκριτος 4,1 — ποθεν 2°

- 3 διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φίλτα τοῦ κόσμου ἐχθρὰ τοῦ θεοῦ ἐστίν; ὃς ἐὰν οὖν βουλευθῆ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατέφικισεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ λέγει· ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν. ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ· ἀντίστητε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.
- 8 Ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγίει ὑμῖν. καθαρῶσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνίσσατε καρδίας, δίψυχοι. 9 τάλαιπωρῆσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμον καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητῆς νόμου ἀλλὰ κριτῆς. εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ δὲ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ, ὁ κρίνων τὸν πλησίον;
- 13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· οὐ-

3 W δαπανησετε 3.4 T, μοιχαλιδες. 4 T εστιν το θεω 5 λεγει· ... ημιν; ; h λεγει; ... ημιν; vi λεγει; ... ημιν, (sic T) W λεγει — ... ημιν, 6 W χαριν — (1^ο) 8 HW εγγισει 9 T— και 2^ο | JW μετατραπητω 10 W του κυριου 12 εστιν ο: X εστιν W εστιν

4 μοιχοι και μοιχαλιδες | τ. κοσμου τουτου | εχθρα 6 — διο ... χαριν 7 — δε 9 — και κλαυσ. 10 τακ.: + ουν 11 η και | ουκ : ουκετι 12 — ο 2^ο | — δε | ος κρινεις τον ετερον 13 η : και | ενιαυτ. : + ενα

τινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία [γὰρ] Ps 89,6.12.
 ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτιμὸς γάρ ἐστε ἢ πρὸς ὀλίγον φαι-
 νομένη, ἔπειτα καὶ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν 15 Act 18,21.
 ἡμᾶς· ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ
 ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν 16
 ταῖς ἀλαζονίαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη
 πονηρὰ ἐστίν. εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ 17 L 12,47.
 ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῶ ἐστίν. Ἄγε νῦν οἱ 5 L 6,24.
 πλοῦσιοι, κλαύσατε ὀλολόζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαι-
 πωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλοῦτος 2 Mt 6,19.
 ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα
 γέγονεν, ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατιώται, 3 Prv 16,27.
 καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ
 φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. ἔθησανρίσατε
 ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. Ἴδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν 4 Lv 19,13.
 τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀφυστερη-
 μένος ἀφ' ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάν-
 των εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαὼθ εἰσελήλυθαν.
 ἔκρουσθε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέ- 5 I, 16,19.25.
 ψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. κατεδικά- Jr 12,3.
 σατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται 6 Prv 8,24 Lxx.
 ἑμῖν. Hos 1,8 Lxx.

Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρου- 7
 σίας τοῦ κυρίου. Ἴδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν
 τίμονα καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῶ
 ἕως λάβῃ πρόδιμον καὶ ὄψιμον. μακροθυμήσατε 8 H 10,25.
 καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ 1 Th 2,16.
 παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν. μὴ στεναζέετε, 9

14 HW— το : h τα | αυριον· ... υμων ; ; KW αυριον ...
 υμων· | [γαρ] : hT—HW | h— γαρ | KW— η 2^ο 15 K
 θελη | , και ζησομεν : T και ζησομεν, 16 RW αλα-
 ζονεαις 5,3 υμων ως πυρ. (h') εθ. : K υμων· ως πυρ
 εθ. 6 H δικαιον. | K υμν ; 7 W προδιμον

16 κατακαυσαθε 5,1 κλαυσονται 3 ως : pr ο ιος
 4 απεστερημενος 5 — και | εν : pr ως 7 εως 2^ο : +
 ου ελ αν | λαβη : + υετον 8 μακροθ. : + ουν

- ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ
 Mt 5,12. 10 κριτῆς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ὑπόδειγμα λά-
 βετε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακρο-
 θυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὄνο-
 Dn 12,12. 11 ματι κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομείναντας·
 Pn 108,8; 111,4. Job 1,21,22. τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου
 εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ κύριος καὶ οἰ-
 Mt 5,34—37. 12 τίμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ
 ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε
 ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δέ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ
 Pa 50,15. 13 τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσῃτε. Κακο-
 Kol 3,16. παθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις;
 Mc 6,13. 14 ψαλλέτω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω
 τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευ-
 ξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες ἐλαίῳ ἐν τῷ
 Mc 16,18. 15 ὀνόματι τοῦ κυρίου. καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
 σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος·
 κἀν ἁμαρτίας ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ·
 16 ἐξομολογείσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἁμαρτίας, καὶ
 εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει
 1 Rg 17,1. 17 δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἥλειας ἄνθρωπος
 L 4,26. ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο
 Act 14,15. τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς
 1 Rg 18,42. 18 ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύ-
 ξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκεν ὑετὸν καὶ ἡ γῆ ἐβλά-
 G 6,1. 19 στησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί μου, ἐάν
 τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπι-

9 T κατ ἀλλήλων, ἀδελφοί, 10 H κακοπαθείας
 11 hW — ο 12 H τὸ Ναὶ εἰ τὸ Οὐ 13.14 W ὑμν, ...
 τις, ... υμν, 14 αλειψ. : R+ αυτον | H [του κυριου]
 16 KW προσευχεσθε | HW ιαθητε. 17 RW Ἥλιος
 18 KW υετον εδωκεν

9.10 αδελφ. : + μου 10 εχετε post μακροθ. pro λα-
 βετε | — εν 11 υπομενοντας | πολυευσπλαγχνος | — ο
 κυριος 12 δε 2° : + ο λογος | εις υποκρισιω 15 προσευχη |
 αφεθησονται 16 — ονν | τα παραπτωματα 19 — μου |
 της : + οδου της

Ιακωβου επιστολη Ιουδα 5,20. 1—7.

πρέψη τις αὐτόν, γινωσκέτω διτι ὁ ἐπιστρέψας 20 Ps 51,15.
 ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν Prov 10,12.
 αὐτοῦ ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλήθος ἁμαρτιῶν. 1 P 4,8.

ΙΟΥΔΑ

Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ 1 Mt 13,55.
 Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ
 Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. ἔλεος ὑμῖν 2
 καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

Ἄγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν 3 1 T 1,18.
 ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας ἀνάγκην
 ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ
 ἀπαξ παραδοθείῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. παρεισέδου- 4 G 2,4.

τεν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμ-
 μένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ
 χάριτα μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν
 ἄνθρωπον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν
 ἀρνέουμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, 5 Nu 14,35.
 1 K 10,5.

εἰδοτάς ἀπαξ πάντα, διτι κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰ-
 γύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας 6 Gn 6. J 8,44.

ἐναντιῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκη-
 τήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις
 ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα 7 Gn 19,4—25.
 καὶ αἱ περὶ αὐτάς πόλεις, τὸν ὁμοῖον τρόπον

20 KW γινωσχετε (W,) | αὐτου 2^ο : [R] : hW post
 αὐτου

1 h^ο fort εν θεω pro θεω ει Ιησου pro εν Ιησου 3 TW
 σωτηριας, 4 HW παρεισεδυησαν | W κριμα ασεβεις,
 5 ειδοτας : W+ υμας | κυριος : h^(*) Ιησους η ο θεος
 (fort pro δ) 6 δεσμοις αιδιοις : h^r+ αγιων αγγελων

20 fin + αμην

1 ηγαπ. : ηγιασμενοις 2 ειρηνη : + εν κυριω 3 ημων :
 ημων τι — 4 δεσπ. : + θεον 5 παντα : τουτο 6 τε :
 δε | δεσμοις : + αλυτοις και

- τούτοις εκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθούσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δι-
 8 κην ὑπέχουσαι. Ὅμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαινοῦσιν, κυριότητα
 9 δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ
 Dn 12,1. Zch 3,2. Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινό-
 μενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ
 ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ
 10 εἶπεν· ἐπιτιμῆσαι σοὶ κύριος. οὗτοι δὲ ὄσα μὲν
 οὐκ οἶδασιν βλασφημοῦσιν, ὄσα δὲ φυσικῶς ὡς
 τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται·
 Gn 4,8. Nu 31,16. Nu 16,22. 11 οὐαὶ αὐτοῖς, διτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν,
 καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν,
 Ez 34,8. 12 καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. Οὗτοι
 εἰσιν οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ἡμῶν σπιλάδες σννευω-
 χούμενοι, ἀφοβῶς ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλα
 ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθι-
 νοπωρινὰ ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωνέντα,
 Is 57,20. 13 κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν
 αἰσχόνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκό-
 Gn 5,21. Dt 33,2. Zch 14,5. 14 τούτοις ἑβδομος ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνώχ λέγων· ἰδοὺ
 Mt 25,31. 15 ἦλθεν κύριος ἐν ἡγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι
 κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς
 ἀσεβεῖς περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν
 ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν
 16 ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. Οὗτοι
 εἰσιν γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
 αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ
 ὑπέρογκα, θανμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν.

11 H Κάιν 12 T σπιλάδες, | , αφοβῶς : TW αφοβῶς,
 13 h πλανῆτες | h— o | h— του 15 σκληρῶν : T+
 λογων 16 TW γογγυσταί μεμψ. | H ωφελείας

8 κυριότητας 12 — οι | αγαπ. : απαιταις εἰ ενωχιας
 15 π. τ. ασεβ. : πασαν ψυχην | — ασεβειας 16 εαυτων

Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων 17
 προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν· ἐπ' ἑσχά- 18 ^{1 T 4,1.}
 τῶν χρόνων ἔσονται ἐμπαίχται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ^{2 P 8,3.}
 ἀθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβιῶν. Οὗτοί 19 ^{1 K 2,14.}
 οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχον-
 τες· ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες ἑαυ- 20 ^{Kol 2,7.}
 τὰς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει, ἐν πνεύματι ἀγίῳ ^{1 Th 5,11.}
 προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε, 21
 ὡς οὐδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ οὗς μὲν ἐλέγχετε 22
 διακρινομένους, οὗς δὲ σώζετε ἐκ πρὸς ἄρπά- 23 ^{Am 4,11.}
 κτες, οὗς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ^{Zch 3,2 ss.}
 σῶμα τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. ^{Je 5,19.20.}
 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστοὺς 24 ^{1 Th 5,23.}
 ἀσπασίᾳ κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ^{Ph 1,10.}
 ἀγαλλιάσει, μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ 25 ^{R 16,27.}
 Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσμένη κρά- ^{1 T 1,17.}
 τιστιν καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν
 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

18 χρόνον : TW pr του 20.21 W προσευχομενοι
 τους 22 ελεγετε : HW ελεατε (hⁿ err. prim., fort
 ate 1^o interpol.) 23 HW—, ους δε 1^o 24.25
 μονω : W μονω,
 [Ordo in HRTW : Je, 1.2 P, 1—3 J, Jd.]

18 υμιν : + ου | εν εσχατω | ελευσονται 21 τηρησω-
 22 διακρινομενοι 24 υμας : αυτους | ασπιλους |
 εμπτιους 25 μονω : + σοφω | — δια ... ημων |
 προ ... αιωνος | — παντας | αιωνας : + των αιωνων

Αποκαλυψις Ιωαννου 1,7—16.

αίωνων] ἀμήν. Ἴδοθ' ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, 7
καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἴτινες ἀ-
τῶν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι
καὶ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν.

Dn 7,13.
Zch 12,10.
12,14.
J 19,37.
L 22,26,27.

Ἐγὼ εἰμι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ, λέγει κύριος ὁ 8
θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντο-
κράτωρ.

Ex 3,14. Is 41,4.
Am 4,18 Lxx.
4. 4,8; 21,6.

Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συνκοινω- 9
νός ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν
τοῦ θεοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ
διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ 10 15.
ἔκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος
λέγουσας· ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμ-
νον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς

11 8.17. 2,8; 22,13.

Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ
εἰς Σάρδεϊς καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδι-
αν. Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις 12 20.

λάλει μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ
αγγεῖας χρυσαῖς, καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὅμοιον 13
ἄνθρωπον, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιε-

Ex 1,26; 8,2;
9,2,11 Lxx.
2,1. Dn 7,18.
Dn 10,5,6.

σπασμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσαῖν· ἡ δὲ 14
κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευ-
κόν, ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ

14 Dn 7,9; 10,6.
2,18; 19,12.

πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανῳ ὡς 15
ἡν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς
φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ 16

15 Ex 1,24; 48,2.
2,18.

16 Jud 5,31.
20. 2,1.
2,12,16; 19,15.

8 HR Ὡ T ω | H κυριος, 9 την : T pr δια 10 hW
φωνην μεγ. οπισθεν (W οπισω) μου 11 T Ζμυρναν |
2 Φιλαδέλφειαν et Λαοδικειαν 13 W εμμεσω (it 2,1. 4,6.
5,6 bis 6,6. 22,2) | hRW νιω | T μασθοις W μαζοις
14 TW λευκον ως 15 h πεπυρωμενοι T -νω

7 μετα : επι | οφονται | ω : + αρχη και τελος
9 κοινανος | βασιλ. : pr εν τη | εν Χριστω (Ιησου) ul
Χριστου Ιησου 11 λεγουσας : + εγω ειμι το Α και το Ω
ο πρωτος και ο εσχατος και | Θυατειραν 13 και 10 : +
εκει 13 των : + επτα | ομοιωμα 16 εχων : ειχεν ul -

1,17—2,6. Αποκαλυψις Ιωαννου

- αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
 ῥόμφαια δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις
 αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.
- Is 44,6; 48,12. 17 Καὶ ὄτε εἶδον· αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας
 Dn 8,18;
 10,15—19. αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ
 ἐπ' ἐμὲ λέγων·
- μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος
- 18 ἰκαὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός καὶ ἰδοὺ ζῶν ἐπι
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς
 Is 48,6 Lxx. 19 τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾗδου. γράφον οὖν ἃ εἶδες
 Dn 2,29. 20 καὶ ἃ εἶσιν καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. τὰ
 Ml 2,7. 20 μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὗς εἶδες ἐπὶ τῆς
 δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσαῖ·
 οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰ
 σιν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν
- 1,18.16.20. 2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράφον
 Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας
 τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτ
 9.18.19. 2 λυχνιῶν τῶν χρυσαῶν· οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὰ
 8,1.8.15. κόπον καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύν
 1 J 4,1. βαστάσαι κακοὺς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας
 ἑαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐ
 3 τοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας
 4 διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακες. ἀλλὰ
 16.22. 8,8.19. 5 ἀφήκης. μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκες, καὶ
 μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ
 15. Ps 139,21. 6 τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσης. ἀλλὰ

18 W ζων κ. εγ. νεκρός, | H — και εγ. ... αιωνων, —
 19 R ἃ εἰσιν | TW γενεσθαι | fin HW.R.T, — 20
 ἑπτα pro ἑπτα ἑπτα 2,1 της : H τω (it 8.18) | RW
 χρυσεων 4 W ἀλλ | W ἀφηκας 5 RW πεπτακα

18 ἀστέρες 17 ἐπεθήκε 18 αἰωνων : + ἀμην 19 — οὐ
 20 οὐς : ὠν | ἐν τῇ δεξιᾷ 2,2 κόπον : + σου | — και
 8 [εβαπτισας] 6 ἐκπεπτακας | σοι : + ταχ

τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν,
καὶ γὰρ ἡ μισῶ. Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα 7 11,17,26.
λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ 8,5,12,21.
φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παρα- 22,2. Gn 2,9;
δείσω τοῦ θεοῦ. 2,22,24.
Es 81,8 Lxx.
L 28,48.
2 K 12,4.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας 8 1s 44,8; 48,12.
γράφων· 1,11,17,18.

Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο
πικρὸς καὶ ἐξησεν· οἶδά σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν 9 8,9. Jc 2,5.
πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν 2 K 11,14,15.

ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς, καὶ
οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγή τοῦ σατανᾶ. μὴ φοβοῦ 10 Dn 1,12,14.
καὶ μέλλεις πάσχειν. ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβο- Mt 10,28.
λος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ 8,11. 2 T 4,8.

ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἀκρι-
βανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς 11 20,14.
ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ
θανάτου τοῦ δευτέρου.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας 12 1,16. Is 49,2.
γράφων· H 4,12.
19,15.

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστο-
μον τὴν ὀξείαν· οἶδα ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ 13 13,2. 3,8.
θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου,
καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου, ὁ πιστὸς μου, ὃς
ἀπεκτιάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ.

7 W ἐκκλησίας· (ἢ 11) | θεου : h+ μου 8 T Ζμυρνῆ
9 μῆ : hT μῆδεν | ἐξετε (et h) : K εχητε h v1 εχετε
11 R— εκ [F] 12 τῆς : h^a error pro τω (ἢ 3,17,14) 13 h^aT—
και 3^o | ἡμερ· : W+ αις : h^a+ [εν] αις et — ος (Αντιπας
error pro Αντιπα) | T Αντειπας | μου, ο : TW μου ο |
μου 4^o : [H]

7 ταις : + επτα | — αυτω | εν μεσω του παραδεισου
8 — ος 9 σου : + τα εργα και | — εκ 10 παθειν |
ιδου : + δη | βαλειν | ημερας 12 — την οξειαν 13 οίδα :
+ τα εργα σου

2,14—23. Αποκαλυψις Ιωαννου

- Nu 31,16; 14 ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατο
 25,1.2. τας τὴν διδασκίαν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλ
 Jd 11. βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φ
6. 15 γεῖν εἰδωλόθῦτα καὶ πορνεῦσαι. οὕτως ἔχεις κ
 σὺ κρατοῦντας τὴν διδασκίαν Νικολαϊτῶν ὁμοί
12. 1,16. 16 μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαι σοὶ ταχὺ κ
 πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στό
- Ps 78,24. 17 τός μου. Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦ
 Ia 62,2; 65,15. λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐ
 8,12. τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ τ
 φον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα και
 γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάν
- Dn 10,6. 18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησί
 1,14.15. αγράφον·
- Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τα
 ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πό
- 19 αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· οἶδά σου τὰ ἔργα κ
 τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονί
 καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ κ
4. 14. 20 χρατα πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σ
 1 Rg 16,31. ὅτι ἀφείξ τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἣ λέγουσα ἐσ
 2 Rg 9,22. τὴν προφήτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἔμα
- 21 δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθῦτα· κ
 ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλ
- 22 μετανοήσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. ἰδοὺ βάλ
 αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχεύοντας με
 αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσ
- Ps 7,10; 62,18. 23 σιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς· καὶ τὰ τέκνα αὐτ
 Jr 11,20; 17,10. ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται πᾶσαι

14 H ἀλλα | h— σι 15 Νικολ. : TW pr των 16 T
 ον 17 T νικουντι 18 αυτου 1° : [H]—W | T φ
 19 T— σου 2° 20 T ἀλλ | γυναικα : h+ σου 20 εαυτη
 T αυτην 22 W μετανοησωσιν | αυτης 2° : h αυτ

14 φαγειν : pr και 15 ομοιος : (vl +) ο μσω 17 αυτ
 + φαγειν | του 1° : pr εκ vl απο 20 σου : + πο
 (πολλα) vl ολιγα 21 και ου : ει μεν 22 ιδου : + ε

Αποκαλυψις Ιωαννου 2,24—3,5.

ἐκκλησίαις ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἔραυνῶν νεφροὺς καὶ
καρδίας, καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα
ἡμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατεί- 24
ροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες
οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ, ὡς λέγουσιν·
ὁ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· ἵπλὴν δ' ἔχετε 25 3,11.
κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἤξω. Καὶ ὁ νικῶν καὶ 26 P. 2,8.
ἐτηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ
ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἔθνων, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν 27 12,5.
ἑρβῶν σιδηρᾶ, ὡς τὰ σκεῆθ' ἐκ κεραμικῶν συντρι-
βεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, 28 P. 2,8.9.
καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωΐνον. Ὁ ἔχων 29 3,6.12.22.
αὐτοὺς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας 3 5,6. 1,16.
γράψον·

Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ
θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· οἶδά σου τὰ ἔργα,
καὶ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου 2 19. Ex 84,4.
ἡγεγερῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἐμελλόν ἀπο-
βαλεῖν· οὐ γὰρ εἶδον σου [τὰ] ἔργα πεπληρω-
μένα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου· μνημόνευε οὖν πῶς 3 1 Th 5,2.
εἴληφας καὶ ἠκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον.
ἂν οὖν μὴ γρηγορήσης, ἤξω ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ
μὴ γνῶς ποῖαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σέ. ἀλλὰ ἔχεις 4 Jd 23.
ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ
ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν
λευκοῖς, ὅτι ἄξιοι εἰσιν. Ὁ νικῶν οὕτως περι- 5 Ex 32,32.33.
βαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαιλείψω
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμο-
λογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου

28 W προΐνον 3,2 [τα] hT—HW 3 hT γνωση

28 ἡμῶν : αὐτου 24 τοῖς 1^ο : καὶ | βαλω 25 ἀν
ἤξω : ἀνοιξω 27 συντριβησεται 3,1 οἱ 2^ο : καὶ
ἐτηρῶσιν ... α ἐμελλες ἀποβαλεῖν | — μου 3 — οὐν |
— καὶ ἡκ. κ. τηρεῖ | γρηγ. : μετανοησης | κλεπτης : +
ἐπι σε 4 α : οἱ 5 οὕτως : οὕτος

3,6—14. Αποκαλυψις Ιωαννου

- 6 και ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὁ ἔχων ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
- Is 22,22. Job 12,14. 7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφίᾳ ἐκκλησίας γράψον·
- 1 K 16,9. 8 κλειῶν καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· οἰδία σου τὰ ἐξ ἰδοῦ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεφεγμένην· οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἐστὶν ἡ δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ ἠρησῶ τὸ ὄνομά μου. ἰδοῦ διδῶ ἐκ τῆς σφραγίδος τῆς γαργῆς τοῦ σατανᾶ, τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς ἴσθαι δαίτους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται· ἐπιποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσιν καὶ προσκνηθῶσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἔπιπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομομμου, καὶ γὰρ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ μου τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
- Is 60,14; 49,23; 45,14; 66,28; 43,4. 9 Ἐρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λησθῆς τὸν στέφανόν σου. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν ἐπιβάνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐκ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ ἣ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν.
- 12,10. H 10,36. L 21,19. 2 T 2,12. 10 τὸ καιρὸν. Ὁ ἔχων οὐς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
- 1,3; 2,5. 2,10. 11 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικίᾳ ἐκκλησίας γράψον·
- Ex 48,35. Is 62,2; 65,15. G 2,9. 14,1; 22,4. 21,2. 19,12. 12
- Ps 89,38. Prv 8,22. 1,5. J 1,3. Kol 1,15. 13

7 R Φιλαδέλφεια | ο ἅγιος, (T—) ο ἀληθ. : ἀληθινός, ο ἅγιος | κλειν : hT+ του | κλειων : h κλειων
 ανοίξει : HW ανοίγει 8 H εργα, — ιδου ... αυτην,
 9 H ψευδονται, — 10 W ερχεσθαι, ... ολης π. 11
 Λαοδικεια

7 Δαυειδ : αδου 9 διδωμι τι δεδωκα | γν
 11 ερχ. : pr ιδου 12 — μου 1^ο 5^ο | εκ : απο

Αποκαλυψις Ιωαννου 3,15—4,2.

Τάδε λέγει ὁ ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οἶδά σου 15 2,2. R 12,11.
 καὶ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. ὄφελον
 ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ 16
 οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμίσειν ἐκ τοῦ
 στόματός μου. ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ 17 Hos 12,9.
 κολυτῆρα καὶ οὐδὲν χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας 1 K 8,18; 4,8.
 ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινός καὶ πτωχός
 καὶ τυφλός καὶ γυμνός, συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι 18 1 P 1,7. Is 65,1.
 ἑμὸν χρυσίον πεπτρωμένον ἐκ πυρός ἵνα 10,15.
 κολυτῆσθαι, καὶ ἱμάτια λευκά ἵνα περιβάλλῃ καὶ
 ἡ φανερωθῇ ἡ αἰσχρὴ τῆς γυμνότητός σου, καὶ
 κολυτῆσθαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέ- Prv 3,12.
 πῶς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγγω καὶ παιδεύω· 19 1 K 11,22.
 ἄκουε οὖν καὶ μετανόησον. Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν 20 H 12,6.
 θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς
 μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς
 αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ'
 ἐμοῦ. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ 21 Mt 19,28.
 ἐπὶ τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα
 ἐπὶ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὁ 22
 ἀκούων οὗς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ-
 κληθείαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεωγμένη 4 Ex 19,16.24.
 ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἤκουσα Dn 2,29.
 ἡ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λαλοῦσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· ἀνάβα 1,10. 19.
 ἄνω, καὶ δεῖξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.
 εὐθὺς ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ θρόνος 2 1,10.
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθή- Ex 1,26; 10,1.
 σάτος Is 6,1. Ps 47,9.

14 ἀληθινός : H pr [o] 17 H ελεινος h o ελεινος
 H W κολυτῆρα | T ἔγχρισται 20 θύραν 2° : hT+ και
 1,2 H γενεσθαι. μετα ταυτα ευθεως

16 και ουτε : ου 17 — οτι 2° | ουθενος 19 ζηλω-
 τον 4,1 λαλουσαν | λεγουσα 2 και ευθεως | επι του
 θρονου

- Ex 1,26—28.** 3 **μενος, και ο καθήμενος** ομοιος οράσει λίθω ίσο
 πιδι και σαρδίω, και ίρις κυκλόθεν του θρόνου
Is 24,28. 4 **ομοιος** οράσει σμαραγδίνω. και κυκλόθεν του
8,4; 5,10. θρόνου θρόνοι είκοσι τέσσαρες, και επί τους
 θρόνους είκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημέ
Ex 19,16. 5 **επί τας κεφαλάς** αυτών στεφάνους χρυσούς. και
Ex 1,18. **εκ του θρόνου** εκπορεύονται άστραπαί και φωταί
8,5; 11,19; και βρονταί· και επί τα λαμπάδες πυρός καιόμενα
16,18. **ένώπιον του θρόνου,** ά εισίν τα επί τα πνεύματα
1,4. Zch 4,2. 6 του θεου· και ένώπιον του θρόνου ως θάλασσα
Ex 1,5.18.22.26; **θαλίγη** ομοία κρυστάλλω· και έν μέσω του θρόνου
10,1. Is 6,1. και κύκλω του θρόνου τέσσαρα ζώα γέμοντα όφ
Ex 1,10; 10,14. 7 **θαλωών** εμπροσθεν και οπισθεν. και το ζφον το
 πρώτον ομοιον λέοντι, και το δεύτερον ζφον ομοιον
 μόσχω, και το τρίτον ζφον έχων το πρόσωπον
 ως άνθρωπον, και το τέταρτον ζφον ομοιον άε
Is 6,2,3; 41,4. 8 **πετομένω.** και τα τέσσαρα ζφα, έν καθ' έν αυ
Ex 1,18; 10,12. των έχων άνά πτέρυγας εξ, κυκλόθεν και έσωθεν
Am 4,18 Lxx. **γέμουσιν** οφθαλωών· και άνάπασιν ούκ έχουσι
Ex 8,14. **ήμέρας** και νυκτός λέγοντες·
 άγιος άγιος άγιος κύριος ο θεός ο παντοκρά
 τωρ, ο ήν και ο ών και ο έρχόμενος.
Is 6,1. Ps 47,9. 9 **Και όταν** δώσουσιν τα ζφα δόξαν και τιμήν και
Dn 4,81; 6,26; **εύχαριστίαν** τω καθημένω επί τω θρόνω τω ζώντι
12,7. 10 **εις τους αιώνας** των αιώνων, πεσοδνται οι είκοσι
 τέσσαρες πρεσβύτεροι ένώπιον του καθημένου επί
 του θρόνου, και προσκυνήσουσιν τω ζώντι εις το

4 θρόνοι : hTW θρόνους | τεσσαρες : TW τεσσαρας
 K — εν 5 εισιν : W εστιν 6 T εμπροσθεν 7 h έχον
 8 W έχον 9 K επι του θρόνου

3 και ο καθημ. : + ην ει — 4 — και 1^ο | θρόνους
 + (ειδον) τους 5 α : αι | — τα 6 — ως 7 (α)
 ανθρωπος 8 ειχον | εσωθεν : pr εσωθεν και | αγιος
 ponies 9 δω(σω)σιν

Αποκαλυψις Ιωαννου 4,11—5,8.

Ἵνας τῶν αἰῶνων, καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους
τῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

ἄξιός εἰ, ὁ κύριος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν 11
τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν,
ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά
σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθήμενου ἐπὶ 5

τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὀπισ-

θεν, κατεσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ. καὶ εἶδον 2

ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρῦσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς

ἄξιός ἀνοίξει τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας

αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ 3

ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοίξει τὸ

βιβλίον οὐτε βλέπειν αὐτό. καὶ [ἐγὼ] ἔκλαιον 4

πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθη ἀνοίξει τὸ βιβλίον

οὐτε βλέπειν αὐτό. καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων 5

εἶπε μοι· μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ἐκ

τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαβειδ, ἀνοίξει τὸ

βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. Καὶ 6

εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων

ἀγγέλων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἄρνιον ἑστη-

κότως ὡς ἐσφαγμένον, ἔχων κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλ-

μοὺς ἑπτὰ, οἳ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ

ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ 7

καὶ ἔληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ

θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα 8

ἄγγελα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν

ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ

ὕμνον ἁγίας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν

Is 6,1; 29,11.
Ps 47,9.
4,2. Em 2,9,10.

Gn 49,9,10.
Is 11,1,10.
22,16.

Is 58,7.
J 1,29,36.
4,5. Zch 4,10.

Is 6,1. Ps 47,9.

Ps 141,2.
14,2; 15,2;
8,8,4.

5,3 R ἠδύνατο | ουδε bis : hT ουτε 4 [εγω] : R-TW
J εστηκως | H τα [επτα] πν. | hT απεσταλμενα
: hT a

10 βαλλουσιν 11 ἦσαν : εἰσιν 5,1 οπισθεν : ἐξωθεν
οἰξαι : + καὶ αναγνωσαι 5 τας : pr λυσαι 6 εἶδον :
ται) ἰδου 7 εἰληφ. : + το βιβλιον 8 κιθαρας

5,9—6,2. Αποκάλυψις Ιωαννου

Ps 88,8; 144,9. 9 αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων. καὶ ἄδουσιν ᾠδὴν και-
νήν λέγοντες·

ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς
σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας
τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματι σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ
γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας
αὐτούς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς,
καὶ βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ex 19,6. 10
Is 61,6.
1,6; 20,6; 22,5.

1 Rg 22,19. 11 καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα [ὡς] φωνὴν ἀγγέλων πολ-
λῶν κύκλω τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῶων καὶ τῶν
Dn 7,10. πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες

Is 58,7. 12 μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνὴν
1 Chr 29,11. μεγάλην.
Ph 2,9,10.

ἄξιόν ἐστιν τὸ ὑρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν
τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ
ισχὴν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν.

Is 6,1. Ps 47,9. 13 καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης
[ἐστίν], καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας
τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἁρνίῳ
ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4,10; 19,4. 14 καὶ τὰ τέσσερα ζῶα ἔλεγον· ἀμήν, καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

5,1,2. 4,6; 5,6,8. 6 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἁρνίον μίαν ἐκ τῶν
ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσαρῶν

Zch 1,8; 6,1—8. 2 ζῶων λέγοντος ὡς φωνὴ βροντῆς· ἔρχου. καὶ εἶδον,
καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐ-
τὸν ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ

10 TW βασιλευσουσιν 11 [ως] : hT—HW 12 hTW
αξιός 13 [εστιν] : W—T | ηκουσα : T pr και | h λε-
γοντα | K επι του θρονου 6,1 H φωνη

9 τω θεω : (vl pr) ημας 10 αυτους : ημας | βασιλευσ
13 παντα, : , παντας 14 λεγοντα το αμ. | οι : + εικον
τεσσαρες | fin + ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων
6,1 οτε : οτι | ερχου : + (και) ιδε (it 3.5.7)

ἔξηλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ. Καὶ ὅτε ἦνοι- 3 4,7.
 ξεν τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευ-
 τέρου ζῶφου λέγοντος· ἔρχου. καὶ ἔξηλθεν ἄλλος 4
 ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτὸν ἐδόθη
 αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλ-
 λήλους σφάξουσιν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα με-
 γάλῃ. Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν 5 4,7.
 τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῶφου λέγοντος· ἔρχου.
 καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθη-
 μενος ἐπ' αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
 καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων 6
 ζῶφον λέγουσαν· χοῖνιξ σίτου δηναρίου, καὶ τρεῖς
 χοῖνικες κριθῶν δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν
 οἶνον μὴ ἀδικήσῃς. Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν σφρα- 7 4,7.
 γίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου
 ζῶφου λέγοντος· ἔρχου. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος 8
 ἄσπρος, καὶ ὁ καθημέμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα
 αὐτῷ [ὁ] Θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει μετ'
 αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρ-
 τὸν τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ
 καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.
 Καὶ ὅτε ἦνοιξεν τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον 9 8,5; 14,18; 16,7.
 ἄποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγ-
 μένων διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρ-
 τυρίαν ἣν εἶχον. καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ λέ- 10
 γοντες· ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθι-
 νός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν
 κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ 11
 βιβλῆν λευκὴν, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσων-
 ται ἕτι χρόνον μικρὸν, ἕως πληρώσωσιν καὶ οἱ

Hos 13,14.
 Ez 5,12; 14,21;
 29,5; 38,27;
 34,28.
 Jr 15,8.

Zch 1,12.
 Ps 79,5,10.
 Dt 32,48.
 18,10. Gn 4,10.
 2 Rg 9,7.
 Hos 4,1.
 8,4,5; 7,9,18,14.
 Mt 23,32.

4 αυτω 1^ο : [H] | H [εκ] 6 κριθων : W+ του
 8 αυτου 1^ο : [H] | [ο] : W-T 9 W- δια 2^ο 11 H
 αναπαυονται | JW πληρωθωσω

2 νικων ινα ν. 8 ακολουθει αυτω | αυτοις : αυτω
 9 μαρτυρ. : + του αργιου 10 εκ : απο 11 ετι post
 χρονον vi -

6,12—7,3. Αποκαλυψις Ιωαννου

- σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μ
 Is 18,10. 12 λοντες ἀποκτένεσθαι ὡς καὶ αὐτοί. Καὶ εἶ
 Es 32,7.8. δε ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ σεισ
 Joel 2,3.4. μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σ
 L 21,25. κος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ὄλη ἐγένετο ὡς αἷ
 Is 34,4; 18,10. 13 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆ
 ὡς σπῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμ
 14 μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη
 βιβλίον ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος
 Ps 48,5; 2,2. 15 τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. καὶ οἱ βασιλ
 Is 24,21; 34,12. τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλλαροὶ καὶ
 Jr 4,29. πλοῦσοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλ
 Is 2,10.19.21. θερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ
 Hos 10,8. 16 τὰς πέτρας τῶν ὄρεων, καὶ λέγουσιν τοῖς ὄρε
 Is 6,1. Ps 47,9. καὶ ταῖς πέτραις· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψ
 L 28,30. ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θ
 Joel 2,11; 3,4. 17 νου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θρονίου, ὅτι ἦλθεν
 Sph 1,14.18. ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτῶν, καὶ τίς δύναται
 Mt 3,2. R 2,5. σταθῆραι;
 Ez 7,3; 37,9. 7 [Καὶ] μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστ
 Dn 7,2. Zch 6,5. τας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦν
 Mt 24,31. τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ π
 2 ἐπὶ πᾶν δένδρον. καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβ
 νοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα θε
 ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρ
 ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν κα
 Ez 9,4.6. 3 τὴν θάλασσαν, λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν με
 τὴν θάλασσαν μῆτε τὰ δένδρα, ἄχρι σφραγίσω
 τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπ

12 T μελας εγενετο 13 T βαλλονσα 14 h ελια
 μενος 16 HW πεσατε | T επι τω θρονω 17 αυτα
 W αυτου 7,1 [και] : hT—HW | παν : [h]RW τι 2 h
 ανατολων | hW εκραξεν 8 μητε 10 : hW και

12 σεισμος : pr ιδου | — ολη 15 ελευθ. : pr
 7,1 μετα ταυτα | — της γης 20 | επι δενδρον 2 — αυ

αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισ- 4 14,1,3.
μένων, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες
ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ·

ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, 5

ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, 6

ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, 7

ἐκ φυλῆς Λευεὶ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, 8

ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες,

ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισ-
μένοι.

καὶ τὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθ- 9 6,11.

ῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους

καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον

τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλη-

μένοι ἑσθλοῦς στολᾶς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χει-

ρῶσιν αὐτῶν· καὶ κρᾶζουσιν φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· 10 1s 6,1. Ps 47,9.
12,10.

ἡ σωτηρία τῷ θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ

τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ.

καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ 11 5,11. 11,16.

θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων

ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ

πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ, λέ- 12 5,12.

γοντες·

ἀμήν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ

ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ

ἡ ἐξουσία πάντοτε τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ τῷ

καθήμενῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ τῷ αἰῶνα τῶν αἰώνων·

ἀμήν. | 6 HW Νεφθαλεμ 7 RW Λευεὶ | T Ἰσσαχάρ 8 W

Βενιαμὴν 9 W εἶδον ὄχλον πολὺν — καὶ αἰ. α. ο. ἐδύνατο —

| W ἐστῶτας | T φοίνικας 11 H ἰστηκείσαν

4 ἐσφραγισμένων (2^ο) 5—8 δώδεκα : ιβ' 7 Ἰσαχάρ

— αὐτὸν 10 κρᾶζον

7,13—8,5. Αποκαλυψις Ιωαννου

ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἓκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰ

Dn 12,1.

Gn 49,11.

3,10. Mt 24,21.

H 9,14.

λευκὰς τίνας εἰσὶν καὶ πόθεν ἦλθον; καὶ εἶρηκε

αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέν μοι· οὗτοι εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης

καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκανον αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἀρνίου.

Is 6,1. Ps 47,9.

11,19; 14,15,17;

15,5-8; 16,1;

21,3,22.

15 διὰ τοῦτο εἰσὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι οὐδὲ μὴ πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καύμα

Is 49,10.

17 ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτούς καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὕδα

Ex 34,23.

Jr 2,13; 31,16.

5,6. Ps 23,2.

21,4. Is 25,8.

των· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Zch 2,17.

Hb 2,20.

Mt 24,31.

8 Καὶ ὅταν ἤνοιξεν τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμη

2 ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωρον. καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἑστῆκα

Am 9,1.

5,8.

3 σιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν καὶ ἑστάθη ἐπὶ τοῦ θυσια

στηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν

Ps 141,2.

4 ἀγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἀγίων ἐ

Lv 16,12.

Ex 19,16.

Ex 10,2.

5 χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ εἰληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐ

13 ἀμην 2^ο : [H] 8,1 W ἡμωριον 2 h εδοθη
3 του θυσιαστηριου : hW το θ-ριου

13 — εἰων 14 εἰρηκα : εἰπον | — μου | [επλατυνα
16 — ετι bis | ουδ ου μη 17 ποιμαινει εἰ οδηγει | ζωσας |
εκ : απο 8,1 οτε 3 δωση

τὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν
εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ
ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι 6
οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν αὐτοὺς
ἵνα σαλπίσωσιν.

Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισεν· καὶ ἐγένετο χάλασα 7
καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν
γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάλῃ, καὶ τὸ τρί-
τον τῶν δένδρων κατεκάλῃ, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς
κατεκάλῃ. Καὶ ὁ δεῦτερος ἄγγελος ἐσάλπισεν· 8

καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καίμενον ἐβλήθη εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης
αἷμα, καὶ ἀπέθανεν τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν 9
ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον
τῶν πλοίων διεφθάρησαν. Καὶ ὁ τρίτος ἄγ- 10

γελος ἐσάλπισεν· καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς
τῶν ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται 11

ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων
εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον
ἐκ τῶν ὑδάτων ὅτι ἐπικράνθησαν. Καὶ ὁ τέ- 12

ταρτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον
τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρί-
τον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν
καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φάνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ
νύξ ὁμοίως.

Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἀετοῦ πετομένου 13
ἐν μεσουρανήματι λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· οὐαὶ

5 hW βρ. κ. αστρ. κ. φωναὶ 6 H αὐτοὺς W εαυτοὺς
7 T μεμιγμένον 13 αετου : h^r αγγελου | ουαι 1^o 2^o :
H Ουαὶ οὐαὶ

7 πρῶτος : + αγγελος 8 — πυρι 9 τρίτον 1^o : +
μερος | — των εν τη θαλ. | ψυχην 11 — ο | εἰς
αψινθιον 12 φαινη εἰ φανῇ 13 αετου : pr ως | λεγ. :
+ τρις

οὐαὶ οὐαὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

8,10. 20,1. 9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

Gn 19,28. 2 σου. καὶ ἤνοιξεν τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ Ex 19,18. ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου. Joel 2,2,10. μεγάλης, καὶ ἐσκοτώθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ

Ex 10,12,15. 3 καπνοῦ τοῦ φρέατος. καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξήλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία

Ez 9,4. 4 ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς. καὶ 7,8. ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσουσιν τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν γλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους ὅτινες οὐκ ἔχουσιν τὴν σφρα-

5 γίδα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων. καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσιν μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄν-

Job 8,21. 6 θρώπων. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν L 23,30. οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν καὶ φεύγει

Joel 2,4. 7 ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν. καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὁμοιοί χρυσῷ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἄν-

Joel 1,8. 8 θρώπων, καὶ εἶχαν τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν,

Joel 2,5. 9 καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λέοντων ἦσαν, καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ὑρμάτων ἵππων πολ-

13 ἡ τοὺς κατοικοῦσιν 9,3,4 αὐταῖς : TW αὐτοῖς
4 W ἀδικήσωσιν 5 hTW αὐτοῖς 6 hW ευρωσιν 7 ὁμοια :
hTW ὁμοιοι 8 W εἶχον 9 H εἶχαν

9,2 — καὶ ... ἀβύσσου | μεγαλῆς : (ὅτι +) καιομένης |
ἐσκοιτώθη | — ἐκ τ. κ. τ. φρέατος 4 ἀνθρ. : + μονοῦς |
— του θεοῦ 5 [πέντε : ἐξ] 6 φευξεται 7 στεφ. χρυσῷ

Αποκαλυψις Ιωαννου 9,10—19.

λῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον. καὶ ἔχουσιν οὐράς 10 19.
 ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς
 αὐτῶν ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώ-
 πους μῆνας πέντε. ἔχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλέα 11 1.
 ὃν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστί
 Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολ-
 λῶν. Ἡ Οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν· ἰδοὺ ἔρχεται 12 8,18; 11,14.
 καὶ δύο Οὐαὶ μετὰ ταῦτα.
 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· καὶ ἤκουσα 13 8,8. Ex 30,1-8.
 φωνὴν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου
 τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, λέγοντα τῷ 14 Gn 15,18.
 ἄκτῳ ἀγγέλῳ, ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα· λύσον τοὺς Dt 1,7. Ios 1,4.
 τεσσαράς ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ πο- 16,12.
 ταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσ- 15 8,7-12.
 σσρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ
 ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνω-
 ῦν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. καὶ ὁ ἀριθμὸς 16
 τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικοῦ δισμυριάδες μυ-
 ριάδων· ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. καὶ οὕτως 17
 ἔβησαν τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὄρασει καὶ τοὺς καθη-
 μένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ
 θώρακιδίνοισιν καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν
 ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομά-
 των αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.
 ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ 18
 τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ
 καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν
 στομάτων αὐτῶν. ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν 19
 τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐ-
 τῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὁμοίαι ὄφεσιν, ἔχουσαι

Τ Ὁ ὁμοίας (h⁸ prob ειτ. pro ὁμοια) : h ὁμοιοις 11 ὄνομα :
 ω 13 τῶν : TW+ τεσσαρων 16 Η δὲς μυριαδες

με ρμ Ὁ ἡ εἰς. αυτ. : εξουσιαν εχουσιν 11 — τον 12.18 ουαι.
 ταυτα (και) ο 15 — και ημερ. 16 ιππου | δυο μυ-
 ριων μυριαδας υι μυριαδες μυριαδων

9,20—10,7. Αποκαλυψις Ιωαννου

- Is 2,8,20; 17,8. 20 κεφαλᾶς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν. καὶ οἱ λοιπὸν
Dn 5,4,28.
Ps 115,4; 135,15. τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ
16,9,11,21. πληγαῖς ταύταις, οὐδὲ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων
1 K 10,20. τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ
δαίμονια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἄργυρα
καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὐ
βλέπειν δύνανται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν.
2 Rg 9,22. 21 καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε
τῶν φαρμακῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν.
5,2. 4,3. 10 τῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν. Καὶ εἶδον
ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρα-
νου, περιβεβλημένον νεφέλῃν, καὶ ἡ ἰρις ὡς
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρρός.
5,1. 2 καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεῳ-
γμένον. καὶ ἔθηκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς.
Jr 25,30. 3 καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάτο
Hos 11,10. καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τῆς οὐρα-
Am 1,2. νου λέγουσαι· σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρο-
Dn 8,26; 12,4,9. 4 νταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς. Καὶ ὁ ἄγγελος
Dt 32,40. 5 ἔδωκεν τὴν δεξιάν μου εἰς τὸν οὐρανόν,
καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, ὅς ἐκτίσειν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ
καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ
τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Gn 14,19,22. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Neh 9,6. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Ex 20,11. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Ps 146,6. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
6,11. Dn 12,7. 7 ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Am 8,7. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Dn 9,8,10. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Zch 1,8. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
11,15. 17,17. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-
Act 3,21. ῖον ἔσται, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, ἃ ἔλα-

20 ουδε : X ου h ουτε vl text 21 X φαρμάκων
-ακειῶν 10,4 TW ἐμελλον 6 H [καὶ τ. θαλ. κ. τα
αυτῇ] | εσται : X.

20 — καὶ τὰ χαλκᾶ 10,1 — ἄλλον | — ἡ | τ
κεφαλῆς 3 — αἱ 4 οτε : οσα | μὴ αὐτα : μετα ταν
5 — τὴν δεξιαν 6 — καὶ τὰ ἐν αὐτῇ 1^ο

Αποκαλυψις Ιωαννου 10,8—11,5.

ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθη τὸ μυστήριον
 τοῦ θεοῦ, ὡς ἐδηγγέλισεν τοὺς ἑαυτοῦ δούλους
 τοὺς προφήτας. Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ 8 4. 2.
 οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ καὶ λέγου-
 σαν· ὕπαγε λάβε τὸ βιβλίον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ
 χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, 9 Em 2,8; 3,1-3.
 λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλαρίδιον. καὶ λέγει
 μοι· λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου
 τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ
 ὡς μέλι. καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς 10
 τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ
 στόματί μου ὡς μέλι γλυκόν· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό,
 ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου. καὶ λέγουσίν μοι· δεῖ 11 Jr 1,10; 25,30.
 πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ Dn 3,4; 7,14.
 ἡλώσῃς καὶ βασιλεῦσαι πολλοῖς. Καὶ ἐδόθη 11 Ex 40,3.
 μοι κάλαμος ὁμοῖος ῥάβδῳ, λέγων· ἔγειρε καὶ Zch 2,5,6.
 μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον 2 K 6,16.
 καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. καὶ τὴν αὐλήν 2 Zch 12,8 Lxx.
 τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξωθεν καὶ μὴ αὐ- Is 68,18.
 τὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσιν, καὶ τὴν πόλιν Ps 79,1. Dn 8,10.
 τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα δύο. L 21,24.
 καὶ δώσω τοῖς θυσίαις μάρτυσίν μου, καὶ προφητεύ- 8 2. S. 12,6,14; 18,5.
 σουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περι- 2.
 βεβλημένοι σάκκους. Οὗτοι εἰσιν αἱ δύο ἐλαταὶ 4 Zch 4,3,11-14.
 καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς
 γῆς ἐστῶτες. καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, 5 2 Rg 1,10.
 πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατ- 2 Sm 22,9.
 ἄδειε τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν· καὶ εἴ τις θελήσῃ Jr 5,14.

7 σαλπίζειν : h· 8 T βιβλαρίδιον 9 W ἀπηλθον
 11,2 ἐξωθεν 2° : W ἐξω | ὄνο : [H]W pr και 8 H
 περιβεβλημενος h° -νοι fort pro -νοιοι 4 αι 8° : [H]
 5 θεληση : h θελει vi θελησει

7 τους δουλους αυτου 8 λαλουσα et λεγουσα 9 οδος
 10 επικρ. : εγεμισθη 11,1 ραβδω : + και ο αγγελος ειστηκει
 2 εξωθεν 1° : εσωθεν

11,6—13. Αποκαλυψις Ιωαννου

- αυτους ἀδικῆσαι, οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.
- 1 Rg 17,1. 6 οὗτοι ἔχουσιν τὴν ἐξουσίαν κλείσαι τὸν οὐρανόν,
Ex 7,17.19.20. ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας
1 Sm 4,8. αὐτῶν, καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων
στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν
- Dn 7,8.7.21. 7 πάσῃ πληγῇ ὅσας ἐὰν θελήσωσιν. καὶ ὅταν τε-
13,1.7; 17,8. λέσωσιν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πύ-
λεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.
- 10,19. Is 1,9.10. 8 καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πό-
L 13,34. λεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς
Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν
- 9 ἔσταυρώθη. καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυ-
λῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνῶν τὸ πτώμα αὐτῶν
- Ps 105,38. 10 οὐκ ἀφίουσιν τεθῆναι εἰς μνήμα. καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ
εὐφραίνονται, καὶ δῶρα πέμπουσιν ἀλλήλοις, δι-
οὔτοι οἱ δύο προφῆται ἔβασάνισαν τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μετὰ [τὰς] τρεῖς ἡμέ-
Ez 37,5.10. 11 ρας καὶ ἡμῶν πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσηλθεῖ
Gn 15,12. [ἐν] αὐτοῖς, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν,
καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας
- 2 Rg 2,11. 12 αὐτούς. καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ λεγούσης αὐτοῖς· ἀνάβατε ὧδε· καὶ ἀνέβη-
σαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν
- Ez 38,19.20. 13 αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
Dn 2,20. ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως
ἔπεσεν, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα
ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ, καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι

6 T— την 1^ο 10 T πεμποῦσιν 11 [τας] : RW—T |
[εν] : TW 12 hW φωνὴν μεγάλην ... λεγούσιν | W— αὐτοὺς

7 το θηριον : + το τεταρτον | — και νικησει ... αποκ-
αυτους 8 τα πτωματα αυτ. εασει 9 βλεψουσιν
αφησουσιν | μνηματα 10 χαρησονται 11 εισηλθ. ες
αυτους 12 ηκουσα | αναβητε 13 ωρα : ημερα

Αποκαλυψις Ιωαννου 11,14—12,2.

νοντο και ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπήλθεν· ἰδοὺ ἡ Οὐαὶ ἡ τρίτη 14 15. 9,12. 13,12.

κεταὶ ταχῶς. Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐσάλ- 15 Dn 2,44;

θεν· και ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, 7,14,27.

γοντες· Zeh 14,9.

ἔγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ κυρίου Ex 15,18.

τῶν ἁγίων και τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, και βασιλεύσει Ob 21.

εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Pa 2,2; 10,16;

οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ἐνώπιον 22,29.

τοῦ θεοῦ κάθηται ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, 16 4,4,10. 7,11.

ἔσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν και προσεκίνησαν

τῷ θεῷ, λέγοντες· 17 Am 4,18 Lxx.

ἔδχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκρά- Ex 3,14. Is 41,4.

τωρ, ὁ ὢν και ὁ ἦν, διτι εἴληφας τὴν δύνα- 4,8; 18,8.

μην σου τὴν μεγάλην και ἐβασίλευσας· και 18 15,1. R 2,5.

τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, και ἤλθεν ἡ ὀργή σου Pa 2,1,6,12;

και ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν κριθῆναι και δοῦναι 46,7; 99,1;

τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις 115,13.

και τοῖς ἁγίοις και τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά Am 3,7.

σου, τοὺς μικροὺς και τοὺς μεγάλους, και Dn 9,6,10.

διαφθεῖραι τοὺς διαφθειροντας τὴν γῆν. Zeh 1,6.

καὶ ἠνοιγή ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, και 19 1 Rg 8,1,6.

καὶ ἦν ἡ κηρωμένη τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ 2 Chr 5,7.

τοῦ, και ἐγένοντο ἀστραπαὶ και φωναὶ και Ex 9,24; 19,16.

καὶ σεισμοὶ και χάλαζα μεγάλη. 15,5. 4,5.

Και σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ 12

κοιβεβλημένη τὸν ἥλιον, και ἡ σελήνη ὑποκάτω

τῶν ποδῶν αὐτῆς, και ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς

ἐφανὸς ἀστέρων δώδεκα, και ἐν γαστρὶ ἔχουσα, 2 Is 66,7.

2 Meh 4,10.

16 οἱ... καθηται : XW οἱ (X [οι])... καθημενοι T

... οἱ καθηται 17 οτι : hT pr και | H ειληφες

TW τοις μικροῖς κ. τοις μεγαλοῖς

15 fn + αμην 17 ην : + και ο ερχομενος 18 αγιοις

κ. φοβ. | διαφθειραντας 19 - ο 2^ο | - και σεισμος

9. Dn 7,7. 3 και κράξει ὠδίνουσα και βασανιζομένη τεκεῖν. και ὠφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, και ἰδοὺ δράκων πυρρός μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ και κέρατα δέκα και ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ
- Dn 8,10. 4 διαδήματα, και ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ὑστέρων τοῦ οὐρανοῦ, και ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. και ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναίκος τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ. και ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ και ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεόν και
- Is 66,7. 5 νον αὐτῆς καταφάγῃ. και ἔτεκεν υἱόν, ἄρσεν, ὃς 19,15. Ps 2,9. μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ και ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θεόν και
- Mt 2,13. 6 πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. και ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς 11,2.3. τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας
- Dn 10,13.21; 12,1. 7 χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα. Και ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. και
- L 10,18. 8 δράκων ἐπολέμησεν και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, και J 12,31. οὐκ ἴσχυσαν, οὐδὲ τόπος εὐρέθη αὐτῶν ἐτι ἐν Gn 8,1.14. τῷ οὐρανῷ. και ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, Zch 3,1.2. ὅστις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος και ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, και οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
- 11,15. 10 ἐβλήθησαν. και ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ Job 1,11. οὐρανῷ λέγουσαν· Zch 3,1. L 22,31.

ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία και ἡ δύναμις και ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἡμῶν και ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατηγορῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας και νυκτός.

3 h— και (2^ο) 3 JW μεγας πυρρος 4 H ἔστηκεν
5 TW υἱόν a. | W αρσενα 6 hT τρεφουσιν 7 T— του
1^ο 8 JW ισχυσεν 9 H και O Σατ. | H ὁλην, —

2 εκραζεν υι -ξεν 3 πυρος 5 αρσενα | — εν |
ηρπαγη 6 — εκει | εκτρεφουσιν 8 ισχυον | ουδε : ουτε |
αυτων : αυτοις υι αυτω 10 κατηγορος τι

Αποκαλυψις Ιωαννου 12,11—13,2.

καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἁγίου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες· οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

11 R 8,37.
17. 7,14.

12 Is 44,28; 49,13.

Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, 13 ἔδιωξεν τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκεν τὸν ἄρσενά. καὶ 14 ἔδόθησαν τῇ γυναικὶ αἱ δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροῦ καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφρα. καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφρις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω 15 τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ 16 γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ 17 τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθεν ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς 18 θαλάσσης.

14 6.
Dn 7,25; 12,7.

17 14,12, 19,10.
1 J 5,10.
18,7.

Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, 13 ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἐπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας. καὶ τὸ θηρίον 2 δ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος.

13 11,7; 17,8.9.12.
Dn 7,7.

2 Dn 7,4-6.
12,8.

12 ουρανοὶ : h pr oi | Η πρ. υμας, 17.18 Τ Ἰησου.
Και εσταθην (nov. sect. inc.) 13,1 h ονομα 2 hT
λεοντων

13,3—12. Αποκαλυψις Ιωαννου

- καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ
 17,8. 3 καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. καὶ
 μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς
 θάνατον, καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔθερα-
 πεύθη. καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θη-
 4 ρίου, ¹καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι, ὅτι ἔδωκεν
 τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ
 θηρίῳ λέγοντες· τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ, καὶ τίς
 5 δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; καὶ ἐδόθη αὐτῷ
 11,2; 12,6.14. 5 στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη
 αὐτῷ ἐξουσία ποιῆσαι μῆνας τεσσεράκοντα δύο.
 6 καὶ ἤνοιξεν τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίας πρὸς
 τὸν θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν
 σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.
 11,7. Dn 7,21. 7 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων
 καὶ νικῆσαι αὐτούς, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ
 πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.
 8 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες
 12,12. 3,5. 17,8. 8 ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 ἐν τῇ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρνίου τοῦ ἐσφαγ-
 9 μένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Εἴ τις ἔχει οὖς,
 10 ἀκουσάτω. εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλω-
 14,12. 10 σίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρῃ ἀποκτενεῖ, δεῖ
 αὐτὸν ἐν μαχαίρῃ ἀποκτανθῆναι. Ὡδέ ἐστίν ἡ
 16,18. Mt 7,15. 11 ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων. Καὶ εἶδον
 ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχεν
 2.4.5.7. 12 καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ

3 HW εθαυμασθη 4 hW προσεκ. το θηριον | R om
 τω θηριω; 5 W βλασφημα | δυο : [H]W pr και 7 H
 [και εδοθη ... νικ. αυτους] 10 h αποκτεινει h^a αποκτα-
 θηναι ει — (err. pro αποκτεινειν vi -ναι)

8 — εκ 4 δυνατος 5 βλασφημαν (ii θ) | ποιησαι :
 pr πολεμον vi + ο θελει 6 τους : pr και 7 — vers |
 — και λαον 8 αυτον : αυτω | οδ ... αυτου : αν ...
 αυτων | τη βιβλω 10 ει τις (εις) αιχμαλωσιαν απαγει εις
 αιχμ. υπαγει 11 — δυο 12.18 εποκει ter

Αποκαλυψις Ιωαννου 13,18—14,1.

πυριον αὐτοῦ. καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν
 τῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσουσιν τὸ θηρίον
 πρῶτον, οὗ ἔδραπευδῆ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου
 τοῦ. καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῶρ 13 Mt 24,24.
 τῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνειν εἰς τὴν γῆν 2 Th 2,9,10.
 πυριον τῶν ἀνθρώπων. καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικ- 1 Rg 18,24—29.
 οῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη 14 Dt 18,2—4.
 τῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς
 κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ,
 ἥξει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρης καὶ ἐξῆσεν. καὶ 15 Dn 3,5,6.
 ἔδωκεν αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου,
 καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ
 αὐτῷ ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσιν τῇ εἰκόνι τοῦ
 θηρίου ἀποκτανθῶσιν. καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς 18 19,20.
 πτωχοὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους
 καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς
 δούλους, ἵνα δῶσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χει-
 ρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν,
 ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ 17
 ἢ ἔχων τὸ χάραγμα τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ
 τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὅδε ἡ σοφία 18 17,9. 15,2.
 ἐστίν. ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ
 θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν. καὶ ὁ
 ἀριθμὸς αὐτοῦ ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἕξ.
 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ θηρίον ἐστὸς ἐπὶ τὸ 14 Ez 9,4.
 ἄσπερον Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαεράκοντα 7,4. 3,12.
 ἄσπερες χιλιάδες ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ
 τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν

13 T καταβαιν. εκ τ. ουρ. 15 αυτω (ei hⁿ) : Η αυτη
 ἔδωκεν αυτη interp. pro vl ante τη γη) | hW ποιησει |
 : W—T | T προσκυνησουσιν | h την εικονα 16 δαουν :
 ιει hⁿ δαουσουσιν 17 [και] : W—T | hW δυναται
 του : h+ εστιν | T χξς' | h εξακοσιοι | εξηκοντα :
 κα

! πλανα : + τους εμους | δ ειχεν πληγην 16 των
 ιων 17 το χαρ. ... ονοματος : το χαρ. του θηριου
 ονομα 14,1 — το 1^ο | αυτου 1^ο : + αριθμος

- Ex 1,24; 48,2. 2 μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ ο
1,15. ρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φων
βροντῆς μεγάλης, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ὡς
θαρραδῶν καθαριζόντων ἐν ταῖς κιδάραις αὐτῶν
- Ps 88,8; 40,4; 3 και ἄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
98,1; 98,1. και ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων και τῶν προ
144,9; 149,1. βυτέρων· και οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν φῶ
Is 42,10. εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσεράκοντα τέσσαρες χιλιάδι
5,9.
- 2 K 11,2. 4 οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. οὗτοι εἰσιν οἱ με
E 5,37. γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν
5,9. οὗτοι οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ
οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρ
- Ps 82,2. 5 τῷ θεῷ και τῷ ἀρνίῳ, και ἐν τῷ στόματι αὐτῶ
Is 58,9. οὐχ εὐρέθη ψεῦδος· ἁμωμοὶ εἰσιν.
Sph 8,18.
- 8,18. 6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μ
σουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγε
σαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς και ἐ
πᾶν ἔθνος και φυλὴν και γλώσσαν και λαὸν
- Ex 20,11. 7 λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· φοβήθητε τὸν θεὸν και
Ps 146,6. δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσε
αὐτοῦ, και προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
και τὴν γῆν και θάλασσαν και πηγὰς ὑδάτων
- Dn 4,27. 8 Καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησεν λέγων
18,2. Is 21,9. ἔπεσεν ἔπεσεν Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου
Jr 51,7,8. τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικεν πάν
τοὺς ἔθνη.
- 18,12—17. 9 τὰ ἔθνη. Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολούθη
Mt 10,28. σεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· εἰ τις προ
κυνεῖ τὸ θηρίον και τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, και λα
βάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐ
πὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, και αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου
- Is 51,17. 10

3 TW— ὡς 3.4 h— . οἱ εἰσιν 4 TW υπα
5 ἁμωμοι : T+ γαρ, 7 θαλ. : T pr την 8 TW αλλ. α
δεντ. | H [ἄγγελος]

4 ηγορασθ. : + υπο Ιησου 6 — επι 1^ο | κατοικουντι
7 θεον : κυριον 8 — επεσεν 2^ο 9 αυτοις : αυτω

Αποκαλυψις Ιωαννου 14,11—18.

τῷ θυμῷ τοῦ θεοῦ τοῦ κεκρασμένου ἕκρτου
 τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσε-
 μι ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον ἀγγέλων ἁγίων καὶ
 ἁγίων τοῦ ἀρνίου. καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανι- 11 Is 34,9.10.
 σμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ 19,8.
 σπουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυ-
 νῶντες τὸ θηροῖον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ-
 δεῖ λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
 ἢ ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες 12 Is,10. 12,17.
 τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.
 καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· 13 Is 57,2. H 4,10.
 μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀπο- 1 K 15,58.
 τήσκοντες ἀπαρτι. ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα
 ἀπαυγασθῶσιν ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα
 αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.
 Καὶ εἶδον, καὶ ἶδον νεφέλην λευκὴν, καὶ ἐπὶ 14 Dn 7,18; 10,16.
 τῇ νεφέλῃ καθήμενον ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, 15 Mt 13,39.41.
 ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν
 καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ὄρεπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος 15 Joel 4,18.
 ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ
 μεγάλη τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· πέμψου
 τὸ ὄρεπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
 θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. καὶ 16
 ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς νεφέλης τὸ ὄρεπανον
 ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. Καὶ 17
 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ
 οὐρανό, ἔχων καὶ αὐτὸς ὄρεπανον ὀξύ. Καὶ 18 Joel 4,18.
 ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, [ὁ] 15
 ἔξουσιαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησεν φωνῇ
 μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ ὄρεπανον τὸ ὀξύ λέγων·

10 W βασανισθησονται | αγγελ. αγιον : h των αγγελων
 των αγ. αγγελ. 14 W υιο 14.15 et 17.18 W οξυ·
 α 16 h επι την νεφελην 18 H [εξηλθεν] | [ο] : W-T

10 εκ του ποτηριου 18 απαρτι. : απαρτι | - ναι |
 αυπαισονται 18 κ. κρανα φ.

14,19—15,8. Αποκαλυψις Ιωαννου

- πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ δεξιὸν καὶ τρύγησεν
τοὺς βότρυνας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασεν
19,15. 19 αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς. καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ
δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησεν τὴν
ἀμπελον τῆς γῆς καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τὸ
Joel 4,13. 20 θυμὸς τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν. καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς
Is 63,3. ἐξωθεν τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς
ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλιῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίου
χιλίων ἑξακοσίων.
- Lv 26,21. 15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ
6,17. 12,1,3. καὶ θανατοῦ, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς
11,18. ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς
4,6. 12,15,18. 2 μὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν θαλάσσης
5,8. νην μεμιγμένην πυρὶ, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τῆς
θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς
ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν
θάλασσαν τὴν θάλασσαν, ἔχοντας κιδάρας τοῦ θεοῦ
Dt32,4. Ios14,7. 3 καὶ ἔδουσαν τὴν ὥδην Μωϋσέως τοῦ δούλου τοῦ
Am 4,18 LXX. θεοῦ καὶ τὴν ὥδην τοῦ ἀρνίου, λέγοντες·
Ex 15,1,11; 34,10. 34,10. 34,10. 34,10. 34,10.
5,9,12. 34,10. 34,10. 34,10. 34,10. 34,10.
Ps 111,3; 139,14; 145,17. 34,10. 34,10. 34,10. 34,10. 34,10.
Jr 10,8,7. 34,10. 34,10. 34,10. 34,10. 34,10.
Ps 86,9. 4 αἱ ὁδοὶ σου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἐθνῶν· τίς οὐ
Ml 1,11. μὴ φοβηθῆ, κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου;
ἐπιφοβηθῆ, κύριε, καὶ δοξάσει τὸ ὄνομά σου;
ὅτι μόνος ὁσῖος, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν
καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δι-
καιώματά σου ἐφανερώθησαν.
- Ex 40,34. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠροίγη ὁ ναὸς τοῦ
11,19. 5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠροίγη ὁ ναὸς τοῦ
Lv 26,21. 6 σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐξῆλθον
Ex 28,18. 1,13. οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς
τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν

20 ἑξακοσίων : h^r ἑξακοσίων ἐξ ἡ διακοσίων 15,2 ἔχοντες
W+ τας 3 ἐθνῶν : K αἰῶνων 4 H σου, ὅτι μον
οσῖος; 6 H ἐξῆλθον | οἱ 2^o : [H] | λίνον (et h^r) : H λιθ

19 τὴν μεγαλήν 20 ἐξω 15,2 καὶ 4^o : + ἐκ τῆ
χαραγματος αὐτοῦ (καὶ) 3 βασιλεῦ 4 φοβηθῆ : +
5 καὶ 2^o : + ἰδου 6 — ἐκ τ. ναοῦ

Αποκαλυψις Ιωαννου 15,7—16,9.

καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῶς.
καὶ ἐν ἓκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκεν τοῖς ἑπτὰ 7 4,6—8. 14,10.
ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσαῶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ
τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ 8 Lv 26,21.
καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο Ex 40,34.
εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ 1 Rg 8,10.
πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων. Καὶ ἤκουσα μεγάλης 16 Is 66,8.
φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγοῦσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ps 99,25.
ὑπάγετε καὶ ἱκῆετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ Jr 10,25.
τοῦ θεοῦ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος 2 Sph 8,8.
καὶ ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν· καὶ 15,7.
ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώ- Dt 28,35.
πους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ Ex 9,10,11.
τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. Καὶ ὁ 3 Ex 7,17—21.
δεύτερος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ
ζωῆς ἀπέθανεν, τὰ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ ὁ 4 Ex 7,19—24.
τρίτος ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποτα- Ps 78,44.
μοὺς καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο
αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέ- 5 Ps 119,187;
γοντος· δίκαιος εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν, [ὁ] ὁσιος, ὅτι 145,17.
ταῦτα ἔκρινας, ὅτι αἷμα ἀγίων καὶ προφητῶν 6 Ex 8,14. Dt 32,4.
ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς δέδωκας πῖν· ἄξιοι Is 49,26.
εἶσιν. Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· 7 Ps 79,8.
ναί, κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ Am 4,18 Lxx.
δικαίαι αἱ κρίσεις σου. Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεεν 8 Ps 19,10;
τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ 119, 187.
καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ. καὶ ἐκαυ- 9 9,18. 19,2.
θιάσθησαν οἱ ἄνθρωποι καθάμα μέγα, καὶ ἐβλασ-

16,4 h εγενοντο 5 [ο] : TW 6 αιμα 1° : T αιματα |
MT εδωκας

7 — εν 8 εκ του καπνου | — επτα 2° 16,1 ναου :
ουρανου ελ — εκ τ. ναου 2 εἰς : επι | επι : εἰς 3 ζωσα |
— τα 5 δικαιοσ : + κυριε 9 εβλασφ. : + οι ανθρωποι

16,10—18. Αποκαλύψεις Ιωαννου

- φήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν
 ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόη-
 σαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν. Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεεν
 τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου·
 καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη, καὶ
 ἐμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου, καὶ
 ἐβλασφήμησαν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πό-
 νων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετ-
 ενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ ὁ ἕκτος
 ἐξέχεεν τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 μέγαν [τὸν] Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐ-
 τοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ
 ἀνατολῆς ἡλίου. Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ
 δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα
 τρία ἀκάθαρτα ὡς βάρβαροι· εἰσὶν γὰρ πνεύματα
 δαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ
 τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν
 αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας τῆς μεγάλης
 τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἴδού ἔρχομαι ὡς
 κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέ-
 πωσιν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. καὶ συνήγαγεν
 αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστί
 Ἀρμαγεδών. Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεεν τὴν φιάλην
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄερα· καὶ ἐξηλθεν φωνὴ μεγάλη
 ἐκ τοῦ θροῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· γέγονεν.
 καὶ ἐγένοντο ἄστραπαι καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ,
 καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἄφ'
 οὔ ἄνθρωπος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος

12 [τον] : R-TW | hW ανατολων 14 ημερ. τ. μεγ. :
 h μεγ. ημ. 16 Η Ἐβραϊστί Ἀρ Μαγεδών 17 αερα :
 Η - W, | γεγονεν : Η - R. 18 ἄνθρωποι εγενοντο |
 Η γης τηλ. ... μεγας,

9 - την 13 βαιραχους 14 α εκπ. : εκπορευεσθαι |
 ημερ. : + εκεινης 15 ερχεται 16 Αρμ. : Μαγεδών
 17 - μεγαλη | - απο του θρονου 18 - εγενετο 1^ο

Αποκαλύψεις Ιωαννου 16,19—17,6.

σεισμός οὕτω μέγας. και ἐγένετο ἡ πόλις ἡ με- 19 Dn 4,27.
Is 51,17.
Jr 25,15.
11,8. 14,10.
γάλη εἰς τρία μέρη, και αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν
ἔπεσαν. και Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον
τοῦ θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ
θεοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. και πᾶσα νησος ἐφυγεν, 20 6,14; 20,11.
και ὄρη οὐχ εὐρέθησαν. και χάλαζα μεγάλη ὡς 21 9. Ex 9,28.
ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς
ἀνθρώπους· και ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν
θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν
ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Και ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόν- 17 Jr 51,13.
15,1.
των τὰς ἑπτὰ φιάλας, και ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ
λέγων· δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς
μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὕδατων πολλῶν, μεθ' 2 Is 28,17.
14,8; 18,3.
ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, και ἐμεθύσθη-
σαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς
πορνείας αὐτῆς. και ἀπῆνεγκέν με εἰς ἔρημον 3 Dn 7,7.
18,1.
ἐν πνεύματι. και εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ
θηρίον κόκκινον, γέμοντα ὀνόματα βλασφημίας,
ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ και κέρατα δέκα. και ἡ γυνή 4 Ex 28,13,16.
Jr 51,7.
ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν και κόκκινον, και
κεχρυσωμένη χρυσίῳ και λίθῳ τιμίῳ και μαρ-
μαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῖν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων και τὰ ἀκάθαρτα τῆς
πορνείας αὐτῆς, και ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα 5 2 Th 2,7.
14,8; 16,19.
Dn 4,27.
γεγραμμένον· μυστήριον, ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕ-
ΓΑΛΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ. και εἶδα τὴν γυ- 6 18,24.
ναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀγίων και

17,3 W γεμον τα ονομ. | εχον: H εχων hT εχοντα
4 hT χρυσω | hT γεμων 5 HW γεγραμμενον, |
R ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ: W· (TW omnia, H μυστ. typis minusc.)
6 HW ειδον

17,3 - εν 4 - και 8° | αυτης 2°: της γης vl + και
τ. γης 6 εκ του αιμ. 1°: του αιματι vl - εκ | - και 2°

17,7—18. Αποκαλυψις Ιωαννου

- ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύ-
 7 μασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα. καὶ εἶπέν μοι ὁ
 ἄγγελος· διὰ τί θαύμασας; ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστή-
 ριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιάζον-
 τος αὐτὴν τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ
 8 δέκα κέρατα. τὸ θηρίον ὃ εἶδες ἦν καὶ οὐκ ἔστιν,
 καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ὑβύσσου καὶ εἰς
 ἀπώλειαν ὑπάγειν· καὶ θανατώσονται οἱ κατοι-
 κοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα
 ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
 9 13,18. 13,1. 9 παρέσται. Ὡς ὁ νοῦς ὃ ἔχων σοφίαν. αἱ ἑπτὰ
 κεφαλὰὶ ἑπτὰ ὄρη εἰσὶν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται
 10 ἐπ' αὐτῶν. καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσὶν· ὁ πέντε
 ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθεν, καὶ
 8. 19,20. 11 ὅταν ἔλθῃ ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μένειν. καὶ τὸ θη-
 ρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστιν, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστιν,
 καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἔστιν, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.
 12 13,1. 12 καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν,
 οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλὰ ἐξουσίαν
 13 ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσιν μετὰ τοῦ
 13,1. 13,24. 13 θηρίου. οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν, καὶ τὴν
 δύναμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδούσιν.
 Dt 10,17. 14 οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίου πολεμήσουσιν· καὶ τὸ ἀρ-
 νιον νικήσει αὐτούς, ὅτι κύριος κυρίων ἔστιν καὶ
 19,16. 19,14. βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ
 1. Is 8,7. 15 ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. Καὶ λέγει μοι· τὰ ὕδατα
 Jr 47,2; 51,13. ἃ εἶδες, οὐ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι
 12,18. 18,8. 16 εἰσὶν καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι. καὶ τὰ δέκα κέρατα
 ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσιν τὴν πόρ-

7 hT σοι ερω 8 KW υπαγει | HW θανατωθησονται
 9 επ αυτων : R·Ti (non T)W, 10.11 K μειναι, και ... ουκ
 εστιν. 13 εξουσιαν : hT pr την

8 την γην | τα ονοματα | του βιβλιου 11 αυτος :
 ουτος + ο 12 ουπω : ουκ 15 ειπεν

Αποκαλυψις Ιωαννου 17,17—18,7.

νην, και ηρημωμένην ποιήσουσιν αυτήν και γυμνήν, και τὰς σάρκας αυτής φάγονται, και αυτήν κατακαύσουσιν [ἐν] πυρί· ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς 17 10,7.
 τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, και ποιῆσαι μίαν γνώμην και δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῆσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. και ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἔστιν ἡ 18 P^s 2,2; 89,28.
 πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς. Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγ- 18 10,1. Ez 48,2.
 γελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἔξουσίαν μεγάλην, και ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. και ἔκραξεν ἐν ἰσχυρῶ φωνῇ λέγων· ἔπεσεν 2 Dn 4,27.
 ἔπεσεν Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, και ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων και φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου και φυλακὴ παντὸς ὄρνέου ἀκαθάρτου και μεμισημένου, ὅτι ἐκ [τοῦ οἴνου] τοῦ θυ- 3 Is 23,17.
 μοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη, και οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, και οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρογγύλου αὐτῆς ἐπλούτησαν. Και ἤκουσα ἄλλην φωνὴν 4 Is 48,20; 52,11.
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· ἐξέλθατε ὁ λαὸς μου ἐξ αὐτῆς, ἵνα μὴ συνκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, και ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ λάβητε· ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐ- 5 Gn 18,20.21.
 ρανοῦ, και ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς. ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς και αὐτὴ ἀπέδωκεν, και 6 Ps 137,8.
 διπλώσατε τὰ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασεν κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν· ὅσα 7 Jr 50,8;
 ἔδόξασεν αὐτὴν και ἐστρηρίασεν, τοσοῦτον δότε Jr 50,29.
 Is 47,7,8.

16 [ἐν] : RW—T 18,3 [του οινου] : TW | H πεπωκαν
 h ἐξ αὐτης, ο λαος μου 6 H [τα] διπλα 7 αὐτην :
 H αὐτην W εαυτην

16 — και γυμνην 17 τελεσθωσιν 18 της : pr επι
 18,3 εν ισχυι φωνη μεγαλη | δαιμονων | ακαθ. 1^ο : + και
 μεμισημενου 3 — του θυμου | πεπωκασιν 4 εξελθε
 απεδ. : + υμιν

- αὐτῇ βασιανισμὸν καὶ πένθος. ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει ὅτι κάθημαι βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἰμι καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω· διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι
- 8 εἰμι καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω· διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι
- 9 ἰσχυρὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν. καὶ κλαῖσουσιν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτήν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρογνιάσαντες, ὅταν βλέπωσιν τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, ἀπὸ μακροῦθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλῶν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι
- 10 μὴ ὥρα ἤλθεν ἡ κρίσις σου. καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσιν καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτήν, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι, γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαριτῶν καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σιρικοῦ καὶ κοκκίνου, καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου
- 11 καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιννάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μέρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλι καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ
- 12 θεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχῶς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρησουσιν. οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακροῦθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.
- 13 καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου, καὶ κιννάμωμον καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μέρον καὶ λίβανον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλι καὶ σίτον καὶ κτήνη καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων καὶ θεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχῶς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρησουσιν. οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακροῦθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.
- 14 θεδῶν καὶ σωμάτων, καὶ ψυχῶς ἀνθρώπων. καὶ ἡ ὀπώρα σου τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρησουσιν. οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακροῦθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.
- 15 σουσιν. οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακροῦθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες.

8 H [Κυριος] 9 hT κλαουσονται | αυτην : h αυτη
 10.16.19 H ουαι ουαι 10 h μαν ωραν 13 h^a μαργαριταις et
 μαργαριτου 14 W [14] | TW απωλοντο | W αυτα ου μη

7 — και πενθος | καθωυ νι καθως 8 ημερα : ωρα
 11 κλαουσουσιν κ. πενθησουσιν επ αυτη 12 σιρικου |
 ξυλου : λιθου 13 — και αμωμον | — και οινον 14 ευρησ

Αποκαλυψις Ιωαννου 18,16—24.

λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περι- 16 17,4.
 βεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον,
 καὶ κεχρυσωμένη [ἐν] χρυσοῖφ καὶ λίθφ τιμίφ καὶ
 μαργαρίτη, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος 17 Is 23,14.
 πλοῦτος. καὶ πᾶς κνβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τό-
 πον πλέων καὶ ναῦται καὶ ὄσοι τὴν θάλασσαν 18 Ez 27,27—29.
 ἐργάζονται, ἀπὸ μακροῦθεν ἔστησαν¹ καὶ ἔκραζαν 18 Ez 27,32.
 βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς λέ-
 γοντες· τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;¹ καὶ ἔβα- 19 Ez 27,30—34;
 λον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζαν 28,18.
 κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· οὐαὶ οὐαὶ,
 ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες οἱ
 ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότη-
 τος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη. Εὐφραίον 20 Dt 32,43.
 ἐπ' αὐτῇ, οὐρανὲ καὶ οἱ ἄγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι 18 Is 44,23.
 καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ θεὸς τὸ κρίμα 18 Jr 51,43.
 ὁμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς 21 Ez 26,21.
 λίθον ὡς μύλινον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θά-
 λασσαν λέγων· οὕτως ὁρμημάτι βληθήσεται Βα-
 βυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι. καὶ 22 Is 24,8.
 φωνὴ κινθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ ἀδλητῶν καὶ
 σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς
 τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι,
 καὶ φωνὴ μύλον οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι,¹ καὶ 23 Jr 7,34; 18,9;
 φῶς λύχνου οὐ μὴ φάνη ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ 25,10.
 νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι·
 ὅτι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς,
 ὅτι ἐν τῇ φαρμακίᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων 24 Jr 51,49.
 εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. 6,10; 17,6;
 19,2;
 Mt 23,35.37.

16 [ἐν] : TW—R | hT χρυσοῦ | W μαργαριταί;
 18.19 TW ἐκραζόν 19 h ἐπεβαλον 21 T μύλον (T1 -ύ-)
 W μυλικόν 22 H [πάσης τέχνης] 23 ἐτι· : W+ „[v.14]“
 οἱ 1^ο : [H]—W | RW φαρμακεία 24 T αἵματα

16 — οὐαὶ 2^ο | βύσσινον | πορφυραν 17 τοπον : mare
 (ποντονῶ) ἐπὶ τῶν πλοίων 20— καὶ οἱ 2^ο 21 — ἰσχυροῦ;
 23 —οτι 1^ο

- Ps 104,1. 11,15. 19 Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων· ἄλληλουϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἄληθιναί καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἐκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἐφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξέδικησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.
- 2 Rg 9,7. Ps 19,10; 119,137. 16,7. 6,10. Dt 32,48. 2 δυνάμις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅτι ἄληθιναί καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἐκρινεν τὴν πόρνην τὴν μεγάλην ἣτις ἐφθειρεν τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξέδικησεν τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς.
- Ps 104,35. Is 34,10. 3 καὶ δευτέρον εἶρηκαν· ἄλληλουϊα· καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἔπεσαν οἱ προεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· ἀμὴν ἄλληλουϊα.
- Ps 47,9; 106,48. 5,14. Is 6,1. Ps 47,9; 106,48. 4 αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ ἔπεσαν οἱ προεσβύτεροι οἱ εἴκοσι τέσσαρες καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· ἀμὴν ἄλληλουϊα.
- Ps 22,24; 115,18; 124,1; 135,1. 5 καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθεν λέγουσα· αἰνεῖτε τῷ θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
- Dn 10,6. Ez 1,24; 43,2. Ps 93,1; 97,1; 99,1; 104,35. Am 4,18 Lxx. 11,15,17. 6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· ἄλληλουϊα, ὅτι ἐβασίλευσεν κέρως ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιῶμεν, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν.
- Ps 118,24. 21,2,9. 7 ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιῶμεν, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοίμασεν ἑαυτήν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καθαρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστίν.
- Ps 45,14,15. Is 61,10. 8 καὶ λέγει μοι· γράψον· μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα
- L 14,15. 9 Καὶ λέγει μοι· γράψον· μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. καὶ λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα
- Act 10,25,26. 22,8,9. 12,11,17. 10 οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ θεοῦ εἰσιν. καὶ ἔπεσα

1 H ἄλληλουϊα (ubique) 5 ἀπο : T εκ | οι φοβ. : W pr και 6 h λεγοντες | H [ημων] 7 JW δωσομεν 8 W , ινα περιβαληται, 9 αληθινοι : hW pr οι

1 μετα : pr και | — ως | — και η δυν. 7 αγαλλιωμεθα 8 καθ. (και) λαμπρ. 9 — του γαμου

ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκνησάσθαι αὐτῷ. καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ· τῷ θεῷ προσκύνησον. ἡ γὰρ μαρτυρία Ἰησοῦ ἐστὶν τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας. Καὶ ¹¹ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἠνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πιστός καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ. καὶ τὰ στρατεύματα [τὰ] ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρὸν. καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμαίνει αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν ¹² ἵμνηρόν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον· **ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.** Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν [ἐν] φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσιν τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ θεοῦ, ἵνα ¹³ φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν

¹¹ Ex 1,1.
Ps 96,18.
6,2. 1,5; 3,11.
Is 11,4.5.

¹² Dn 10,6.
1,14; 2,18. 3,12.

¹³ Is 63,1.2. J 1,1.

¹⁴ 17,14.

¹⁵ 12,5. Ps 2,9.
14,19.20.
Is 11,4; 63,3.
Am 4,13 Lxx.
Joel 4,18.

¹⁶ Dt 10,17.
Dn 2,47.
17,14. 1 T 6,15.

¹⁷ Ez 39,4.17—20.

¹⁸ 6,15.

11 καλουμενος : [H]W post πιστος 12 φλοξ : h pr ως
13 βεβαμμενον (et h^a) : H ἠνεωγμενον h^aT περιγεγραμμενον
h^a γεγραμμενον (fort pro ἠνεωγμενον) | H ο Λογος τ. θ.
R Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ 14 [τα] : HW—T | βυσσ. λευκον :
h λευκοβυσσινων 17 [εν] : TW—R

12 ονομα : pr ονοματα γεγραμμενα και 15 οξεια : +
διετομος 17 ενα : αλλον

19,19—20,4. Αποκαλύψεις Ιωαννου

- καθημένων ἐπ' αὐτούς, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων τε καὶ δούλων καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων
- Ps 2,2. 19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς
17,12—14. καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιήσασθαι
16,14,16. τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου
- Gn 19,24. 20 καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. καὶ ἐπιείσθη
Is 30,38. τὸ θηρίον καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ψευδοπροφήτης
Ez 38,22. ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνη-
18,1. 18,11—17. σεν τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ
Dn 7,11,26. τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης ἐν θεῷ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου τῇ ἐξελεύθουσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὄντα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.
- Ez 39,17,20. 21 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν
- 9,1. 2 P 2,4. 20 2 μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐκράτησεν
Jd 6. τὸν δράκοντα, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὃς ἐστὶν Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη.
- Gn 3,1. Zch 3,1. 2 καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀβύσσον, καὶ ἔκλεισεν
12,9. καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη· μετὰ
- 2 Th 2,9,10. 3 ταῦτα δεῖ λυθῆναι αὐτὸν μικρὸν χρόνον. Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρίμα
- Dn 7,9,22,27. 4 εἰδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων
L 22,30. διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ
1 K 6,2. θεοῦ, καὶ οὔτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὐδὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ

18 hTW ἐπ αὐτων 19 αυτων : W αυτου 20 h κ. ο μεν αυτου. 20,2 h τον οφιν τον αρχαιον | ος : T δ | διαβ. (HR Διαβ.) : T pr ο | H και 'Ο 3 T αυτον λυθηται

18 ἐπ αὐτοῖς | — και 7^ο 19 — τον 20 μετ : pr οἱ | — ο 1^ο | την εικονα | την καιομενην 20.1 ἐν τη χειρ 3 πλανα | — ἐτι | μετα : pr και

ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια
 ἔτη. οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἄχρι τελε- 5 **1 K 15,23.**
 σθῆ τὰ χίλια ἔτη. αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **1 Th 4,16.**
 μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει 6 **Is 61,6.**
 τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ **5,10.**
 ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θεοῦ καὶ
 τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσιν μετ' αὐτοῦ τὰ
 χίλια ἔτη. Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, 7
 λυθῆσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, ¹ καὶ 8 **Ez 7,2; 38,2.**
 ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρα- **Ez 38,9,13.**
 σιν γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, συναγα-
 γεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐ-
 τῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν 9 **Hb 1,6.**
 ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρ- **Jr 11,15; 12,7.**
 εμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπή- **Ps 87,2; 78,88.**
 μένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέ- **2 Rg 1,10.**
 φαγεν αὐτούς· καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς 10 **Ez 38,22; 39,6.**
 ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου **Zch 12,9.**
 καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βα-
 σανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων.

Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν καθή- 11 **Is 6,1.**
 μενον ἐπ' αὐτοῦ οὐ ἀπὸ τοῦ προσώπου ἔφυγεν **Dn 2,35; 7,9.**
 ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. **Ps 114,7,3.**
 καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς 12 **Mt 25,31-40.**
 μικροὺς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία **2 P 3,7,10,12.**
 ἠνοιχθησαν· καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοιχθη, ὃ ἐστὶν τῆς **Ps 28,4; 62,13.**
 ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμέ- **Jr 17,10.**
 νων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ 13 **Dn 7,10.**
 ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ, **3,5. Ph 4,3.**
R 2,6.
J 5,28,29.

5 οἱ λοιποὶ : h pr καὶ 6 T ἀλλα | τα : [H]-W
 9 πυρ : h+ ἀπο τοῦ θεοῦ 10 θείου : hT pr του 11 hTW
 επ αὐτον

4 χίλια : pr τα 5 - vers. 7 ὅταν τελεσθῇ : μετὰ
 8 - τα 2^ο | Μαγῶγ : pr τον : + καὶ 9 ἐκυκλώσαν
 10 - καὶ 3^ο

20,14—21,8. Αποκαλυψις Ιωαννου

- καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκροὺς
 τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ
 1 K 15,26.55. 14 ἔργα αὐτῶν. καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθη-
 σαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. οὗτος ὁ θάνατος
 Dn 12,1. 15 ὁ δευτέρος ἐστίν, ἡ λίμνη τοῦ πυρός. καὶ εἶτε
 Ps 69,29. οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένον
 1P,20. Mt 25,41. 21 ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Καὶ εἶδε
 Is 65,17; 66,22. 2 οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος
 2 P 3,13. οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθαν, καὶ ἡ θάλασσα
 20,11. 2 οὐκ ἐστίν ἔτι. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερο-
 Is 52,1; 61,10. σαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐ-
 H 11,10.16. ρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἠτοιμασμένην ὡς νύμφη
 H 12,22. G 4,26. 3 κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνὴν
 19,7.8. 3 μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης· ἴδου ἡ σκηνὴ
 Zch 2,10. Is 8,8. τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετὰ
 Ez 37,27; 48,85. αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸ
 7,17. 4 ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται, καὶ ἐξαισίψει πᾶν θά-
 Is 25,8; 35,10; κρον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος
 65,19.17. οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος
 Jr 31,16. 5 οὐκ ἔσται ἔτι· [ὅτι] τὰ πρῶτα ἀπῆλθαν. καὶ
 Is 6,1; 48,19. εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· ἴδου και-
 Ps 47,9. ποιῶ πάντα. καὶ λέγει· γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ
 4,2; 5,1. 6 λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσιν. καὶ εἶπέν μοι
 2 K 5,17. 6 γέγοναν. ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ
 Is 55,1. τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ
 Zch 14,8. 7 ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. ὁ νικῶν κληρονομήσει
 1,8. 22,17. ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται
 2 Sm 7,14. 8 μοι υἱός. τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβ-
 Ps 89,27. 8 δελυγμένους καὶ φονεῦσιν καὶ πόρνοις καὶ φαρ-
 2,7. Zch 8,8. 8

21,8 ἀνθρώπων : W. | hW λαός | T ἐστὶ μετ' αὐτῶν
 fn HW+ αὐτῶν θεός 4 ἐκ : h ἀπο | T—o | [οὐ]τι
 hTW—H | h ἀπῆλθεν 5 λέγει : h+ μοι 6 ἐγὼ 1^ο
 W+ εἰμι | H Ὡ R Ω T ω (ii 22,13) | δώσω : T+ αὐτῷ

18 ἔδωκεν | αὐτῶν : αὐτοῦ 14 — οὐτος... πυρὸς
 15 τῷ βιβλίῳ 21,8 θρόνον : οὐρανοῦ 4 ἐξαιλ. : + ὁ θεὸς
 εἰ ἀπ' αὐτῶν 6 γεγονα 7 κληρονομ. : δώσω αὐτῷ
 αὐτῶν 8 ἀπιστοῖς : + καὶ ἀμαρτωλοῖς

τοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσιν τοῖς ψευδέ-
 τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ
 καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δευτέρος.

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν 9

Lv 26,21.
 15,1.6.7. 19,7.
 Mt 4,8.

ἑπτὰ τὰς ἑπτὰ φιάλας τῶν γεμόντων τῶν ἐπιτῶ-
 νων τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησεν μετ' ἐμοῦ
 λέγων· δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὴν νόμφην τὴν γυναῖκα

τὴν ἀρνίου. καὶ ἀπήνεγκέν με ἐν πνεύματι ἐπὶ 10

Is 52,1.
 Ez 40,2.

πόλιν μέγα καὶ ὑψηλὴν, καὶ ἔδειξέν μοι τὴν πόλιν
 ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐ-
 ανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἔχουσα τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· 11

3.28. Is 58,8;
 60,1.2.19.

ὁμοιωσάμενη αὐτῆς ὁμοίος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ
 κρυσταλλίζοντι· ἔχουσα τείχος μέγα καὶ 12

Ez 48,81—85.

ὑψηλὸν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς
 πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγε-
 γραμμένα, ἃ ἐστὶν τῶν δώδεκα φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ἐκ ἀνατολῆς πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πν- 13

υλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ

ἔκ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. καὶ τὸ τεῖχος τῆς 14

πόλεως ἔχων θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν
 ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρ-
 χανγέλου. Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχεν μέτρον κά- 15

Ez 40,3.5.

πέδιον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς
 πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. καὶ ἡ πόλις 16

Ez 48,16;
 48,16.17.

ὁμοιωσάμενη τετραγώνῳ, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον τὸ
 πλάτος. καὶ ἐμέτρησεν τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ
 τῶν σταδίων δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ

πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστίν. καὶ ἐμέτρη- 17

σεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσά-
 ρα σταδίων, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.

καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσον τῷ πλάτει, καὶ τὸ πλάτος 18

9 W τας γεμουσας 13 νοτου ... δυσμων : W δυσμων ...
 εν 14 W εχον 16 οσον : W+ και | hRW σταδιους

9 των γεμ. των : γεμουσων 10 πολιν : + την μεγαλην
 οσων : + τα ονοματα 15 — και το τειχος αυτης
 και 10 : + ην

21,19—22,2. Αποκαλύψις Ιωαννου

ἡ πόλις χρουσίον καθαρὸν ὁμοιον ὄλαφ καθαρῶ.

Is 54,11.12. 19 οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ
τιμίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἰασις,
ὁ δεῦτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδῶν, ὁ τέ-
20 τартος σμάραγδος, ὁ πέμπτος σαροδόνυξ, ὁ ἕκτος
σάρδιον, ὁ ἑβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλ-
λος, ὁ ἔνατος τοπάξιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος,
ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος.

22,2. 21 καὶ οἱ δώδεκα πυλώνες δώδεκα μαργαρίται· ἀνά
εἰς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου.
καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρουσίον καθαρὸν ὡς

Am 4,18 Lxx. 22 ὕαλος διανγῆς. Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ·
ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς
22,5. Is 24,28; 60,1.6.10.13. 23 ἔστιν, καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν
19.20. ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν
αὐτῇ· ἢ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ

Ps 89,28. 24 ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. καὶ περιπατήσουσιν
Is 60,3.5. τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτός αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς

Is 60,11. 25 ἡγῆς φέρονσιν τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς αὐτήν· καὶ οἱ
22,5. Zch 14,7. πυλώνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας, ἡδὲ γὰρ
26 οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ οἴσουσιν τὴν δόξαν καὶ τὴν

Is 52,1. Dn 12,1. 27 τιμὴν τῶν ἰδρῶν εἰς αὐτήν. καὶ οὐ μὴ εἰσελθῆ
Ps 69,29. εἰς αὐτήν πᾶν κοινὸν καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ
20,15. Ph 4,8. ψεύδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς

Gn 2,9; 8,22. 22 ζῶης τοῦ ἄρνιου. καὶ ἔδειξεν μοι ποταμὸν ὕδατος
Ez 47,1.7. ζῶης λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐμπορευόμενον ἐκ
Zch 14,8.

21,21. Ez 47,12. 2 τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἄρνιου. ἐν μέσῳ
τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν
καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζῶης ποιοῦν καρποὺς δώδεκα,
κατὰ μῆρα ἕκαστον ἀποδίδους τὸν καρπὸν αὐτοῦ,

22 ναὸς : W pr ο 27 ο : [H]—W 22,1 T Kai εδειξ.
(paragr.) 1.9 H ἄρνιον ἐν μέσῳ τ. πλατ. αὐτῆς· 2 hT
ποιῶν | xW ἀποδίδουν

19 οἱ : pr και 20 ἀμεθυστος 23 φαίνωσιν : + ἐν |
αὐτῇ· ἢ γὰρ : αὐτῇ γὰρ ἡ 24 δοξαν : + καὶ τὴν τιμῆ
26 fn + ἵνα εἰσελθῶσιν 22,1 μοι : + καθαρὸν

καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.
 καὶ πᾶν κατάδημα οὐκ ἔσται ἔτι. καὶ ὁ θρόνος 3 Zch 14,11.
 τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ
 ἄγγελοι αὐτοῦ λατρεύουσιν αὐτῷ, καὶ ὄψονται 4 Ps 17,15; 42,3.
 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν 21,3. 3,12.
 μετώπων αὐτῶν. καὶ νῦν οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐκ 5 Mt 5,8.
 ἔχουσιν χρειάν φωτὸς λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, 1a 60,19.
 ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτιεῖ ἐπ' αὐτούς, καὶ βασιλεύ- 21,25. 5,10.
 σουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Dn 7,18,27.

Καὶ εἶπέν μοι· οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀλη- 6 Dn 2,28.
 θινοί, καὶ ὁ κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν Nu 27,16.
 προφητῶν ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι 1,1. 1 K 14,32.
 τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. καὶ 7 Is 40,10.
 ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ. μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους 12,20. 3,11; 1,8.
 τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Καγὼ 8 19,10.
 Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα. καὶ ὅτε
 ἤκουσα καὶ ἔβλεπα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν
 τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα.
 καὶ λέγει μοι· ὄρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ 9
 τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούν-
 των τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ θεῷ
 προσκύνησον. Καὶ λέγει μοι· μὴ σφραγίσῃς 10 10,4.
 τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Dn 8,26; 12,4.
 ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω 11 1,3.
 ἔτι, καὶ ὁ ὀυπαρὸς ὀυπανθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος
 δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω
 ἔτι. Ἴδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' 12 Ps 28,4; 62,13.
 ἑμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἐστὶν αὐ- Jr 17,10.
 τοῦ. ἐγὼ τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ 13 7. 3,11.
 1s 40,10. R 2,6.
 1s 44,6; 48,12.
 1,11. H 13,8.

5 φωτος 2^ο: H φως | HW φωτισει | H [επ] 6 h— ο 1^ο
 27 H ταχει· καὶ Ἰδου ερχ. ταχυ· 8 Ἰωαννης (ετι H) |
 T ο βλεπ. κ. ακουων τ. | hW εβλεπον | T δεικνυντος 11 h
 σφραρευθητω 11—14 H ετι. — Ἰδου ... τελος. — Μακ.
 (RTW μακ.) 13 h— ο bis

5 ετι: εκει | ουχ εξουσιν χρ. | — φωτος 1^ο 6 λεγει
 9 — και 8^ο | λογους: + της προφητειας 12 εστιν: εσται

22,14—21. Αποκαλυψις Ιωαννου

- Gn 2,9; 3,22; 14 49,11. 12,17. 15 **ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Μακάριοι οἱ πλῆθοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσελθῶσιν εἰς τὴν πόλιν. Ἐξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.**
- 1 K 6,9.10. 16 **Ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυεὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωῒνός.**
- Zech 14,8. 17 **Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· ἔρχου. καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· ἔρχου. καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.**
- 1s 55,1. J 7,37. 18 **Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἐάν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.**
- Gn 2,9; 3,22. 19 **Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· ναί, ἔρχομαι ταχύ. Ἄμην, ἔρχου κύριε Ἰησοῦ.**
- Dt 4,2; 13,1; 29,19.

21 **Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ μετὰ τῶν ἁγίων.**

15 T ποιων κ. φιλων 16 επι : hW εν | W προῖνος
17 h— το εἰ η 18 T επ αυτον ο θεος 21 Ιησου : H+
[Χριστου] | των αγιων : TW παντων

14 πλυνοντες ... αυτων : ποιουντες τας εντολας αυτου
18 — επ αυτον | τας : + επτα 19 — εκ 20 fin +
χριστε 21 μετα παντων των αγιων

**Verlag der Privilegierten Württembergischen Bibelanstalt
in Stuttgart.**

Novum Testamentum Graece ed. D. E. Nestle, Taschen- ausgabe in 24 ^o , mit Karten, broschiert . . .	Mk. — 70
— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 491) . . .	" 1.—
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot- schnitt (No. 493)	" 1.80
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold- schnitt (No. 494)	" 2.50

Einzelausgaben hievon:

Novi Testamenti pars prior — Evangelia et Acta — in Lederleinen gebunden (No. 496)	" — 70	
Novi Testamenti pars posterior — Epistolae et Apocalypsis — in Lederleinen geb. (No. 497)	" — 70	
Evangelium secundum Matthaeum (No. 498), Marcum (No. 499), Lucam (No. 500), Johannem (No. 501) Acta apostolorum (No. 502), Epistola Pauli ad Romanos (No. 503), Epistolae Pauli ad Corinthios (No. 504) Epistolae Pauli ad Galatas, Ephesios, Philippenses, Colossenses, Thessalonicenses (I. II), ad Timo- theum (I. II), Titum, Philemonem (No. 505) Epistolae catholicae una cum epistola ad Ebraeos (No. 506) Apocalypsis Johannis (No. 507)	} In Leinwand biegsam geb. Jedes Bändchen einzeln 20 s.	
Sämtliche 10 Bändchen zusammen in hübschem Lein- wandfutteral (No. 508)		Mk. 2.30

Novum Testamentum Graece ed. D. E. Nestle, Taschen- format, mit Karten. Text wie oben, auf Schreibpapier gedruckt, links eine Seite griechischen Textes, rechts eine freie weisse Seite zu handschriftlichen Einträgen, brochirt	Mk. 1.30
— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 511)	" 1.75
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot- schnitt (No. 512)	" 2.70
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold- schnitt (No. 513)	" 3.50
— in 2 Lederleinenbändchen (No. 514)	" 2.80

**Verlag der Privilegierten Württembergischen Bibelanstalt
in Stuttgart.**

Novum Testamentum Graece et Germanice. Neues Testament griechisch u. deutsch, bearb. von D. E. Nestle, Taschenausgabe, mit Karten, broschiert . Mk. 1.20

— in Lederleinen geb., halbsteife Decke (No. 516)	„	1.60
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-schnitt (No. 518)	„	2.50
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-schnitt (No. 519)	„	3.20

Neues Testament, deutsch. Durchgesehener Luthertext, Parallelstellen am Rand, am Fuss jeder Seite die Abweichungen des alten Luthertextes von 1545, Luthers Randglossen etc., bearbeitet von D. E. Nestle, Taschenformat, mit Karten.

In Lederleinen gebunden (No. 521)	. . .	Mk. —.60
— mit Psalmen in Lederleinen geb. (No. 522)	„	— .70
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Rot-schnitt (No. 523)	„	1.50
— biegsam in Chagrinleder gebunden mit Gold-schnitt (No. 524)	„	2.20

Bibeln in deutscher Sprache mit dem im Auftrag der deutschen Evangel. Kirchenkonferenz durchgesehenen Luthertext in den verschiedensten Formaten und Schriftgrössen. — Taschenbibeln von Mk. 1.— an.

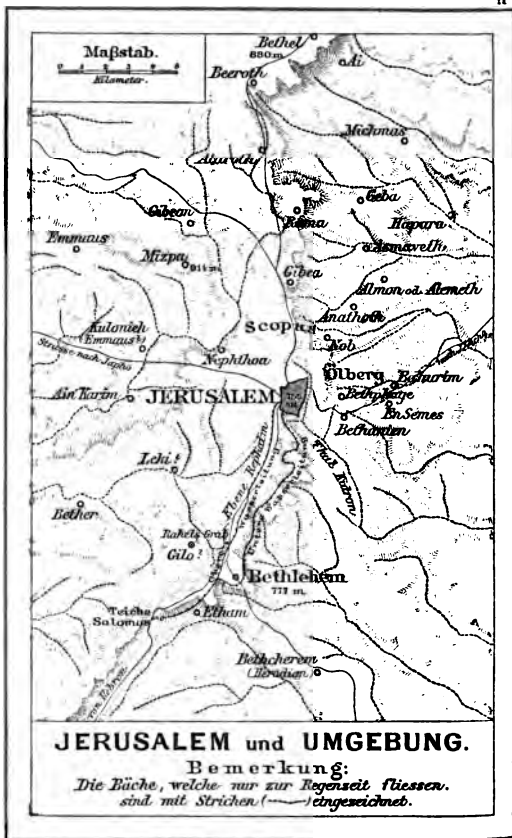
Neue Testamente in den verschiedensten Formaten und Schriftgrössen. — Taschentestamente von 10 Pfg. an.

Ausführlichen Verlagskatalog mit Druckproben senden wir unentgeltlich und franko.





Druckort, Verlag v. W. Neumann, Neudamm.







Stuttgart. Privatleg. Würth. Bibliothek.

